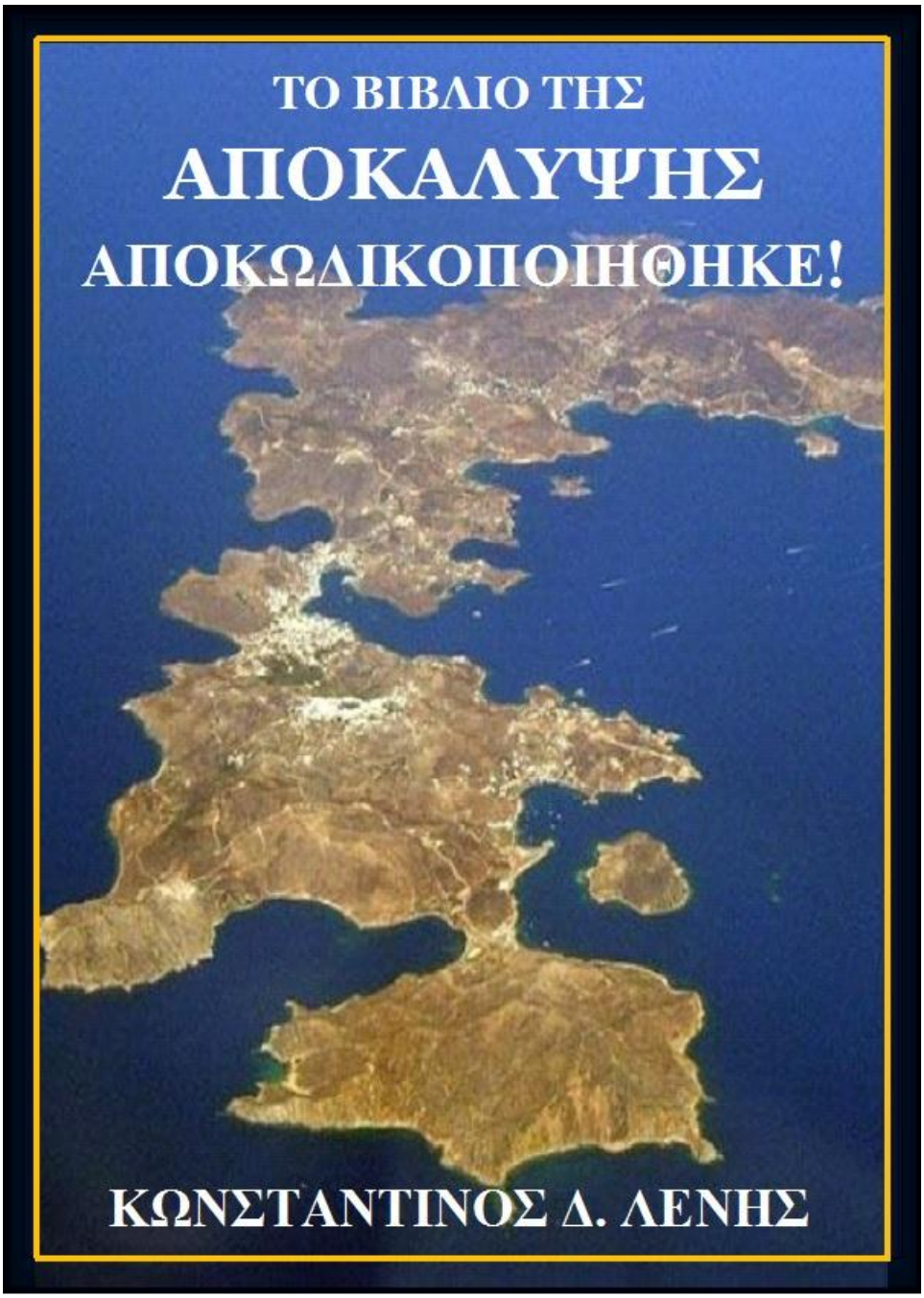
ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ
ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ
ΑΠΟΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΘΗΚΕ!
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΛΕΝΗΣ

Για το εξώφυλλο
Η φωτογραφία στο εξώφυλλο απεικονίζει το νησί Πάτμος, όπου ο Ιωάννης έλαβε και έγραψε το βιβλίο της Αποκάλυψης.

All Rights Reserved

Worldwide Copyright ©

By Constantine D. Lenis

Παρακαλώ σημειώστε:

1. Το παραπάνω **Copyright** υπάρχει για να προστατευθεί η ακεραιότητα του κειμένου και για να αφαιρέσει από κάποιον το δικαίωμα να στρέψει το παρόν κείμενο σε βιβλία για κερδοσκοπία. Όμως, **σας δίνω το δικαίωμα να στείλετε το παρόν κείμενο, «Το Βιβλίο της Αποκάλυψης Αποκωδικοποιήθηκε», σε άλλους και να κάνετε αντίτυπα με όποιο τρόπο θέλετε· αρκεί να διανέμονται δωρεάν.**

2. Εάν είσθε μέλος του σώματος του Χριστού, και εάν μπορείτε να μεταφράσετε τούτο το βιβλίο σε κάποια άλλη γλώσσα, θα είναι χαρά μου! Όμως, παρακαλώ, σημειώστε ότι όλα μου τα βιβλία τα έγραψα για την δόξα του Κυρίου Ιησού, για την εποικοδόμηση του σώματός Του και για την σωτηρία των ανθρώπων. Το έργο αυτό το κάνω **δωρεάν** και όποιος ή όποια θελήσει να λάβει μέρος σ' αυτή τη διακονία με το να μεταφράσει, δακτυλογραφήσει, επεξεργασθεί, θα πρέπει να κάνει το ίδιο. Θα λάβουμε την πληρωμή μας στον ουρανό!

3. Το παρόν βιβλίο το έγραψα και στην Αγγλική γλώσσα.

«… διότι η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας.»

(Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:10)

Αφιέρωση

Για τη δόξα Σου Κύριε!

Περιεχόμενα

Πρόλογος..... 7

1. Κεφάλαιο Ένα 17

2. Κεφάλαιο Δύο..... 84

3. Κεφάλαιο Τρία 129

4. Κεφάλαιο Τέσσερα.....168

5. Κεφάλαιο Πέντε 191

6. Κεφάλαιο Έξι 211

7. Κεφάλαιο Επτά.....264

8. Κεφάλαιο Οκτώ 307

9. Κεφάλαιο Εννέα 342

10. Κεφάλαιο Δέκα.....370

11. Κεφάλαιο Ένδεκα 385

12. Κεφάλαιο Δώδεκα.....443

13. Κεφάλαιο Δέκα Τρία.....508

14. Κεφάλαιο Δέκα Τέσσερα 540

15. Κεφάλαιο Δέκα Πέντε.....599

16. Κεφάλαιο Δέκα Έξι.....608

17. Κεφάλαιο Δέκα Επτά.....637

18. Κεφάλαιο Δέκα Οκτώ.....677

19. Κεφάλαιο Δέκα Εννέα.....705

20. Κεφάλαιο Είκοσι.....728

21. Κεφάλαιο Είκοσι Ένα.....754

22. Κεφάλαιο Είκοσι Δύο 781

Πρόλογος

Στο ευαγγέλιο του Λουκά, κεφάλαιο τέσσερα και εδάφιο 41, συναντούμε μια παράξενη περίπτωση. Δαιμόνια φώναξαν και έδωσαν μαρτυρία περί του Ιησού λέγοντας ότι **Αυτός είναι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού**. Και ο Ιησούς, αφού τα επιτίμησε, τα διέταξε να σιωπήσουν!

Για ποιο λόγο δεν τα επέτρεψε ο Ιησούς να δώσουν μια τέτοια μαρτυρία;
Στο ευαγγέλιο του Ιωάννη, κεφάλαιο πέντε και εδάφια 31-39, ακούμε τον Κύριο Ιησού να λέει:

«Αν εγώ δίνω μαρτυρία για τον εαυτό μου, η μαρτυρία μου δεν είναι αληθινή. Άλλος είναι εκείνος που δίνει μαρτυρία για μένα· και ξέρω ότι είναι αληθινή η μαρτυρία που δίνει για μένα. Εσείς στείλατε ανθρώπους στον Ιωάννη και έδωσε μαρτυρία για την αλήθεια. Εγώ, όμως, από άνθρωπο δεν παίρνω τη μαρτυρία· αλλά, τα λέω αυτά, για να σωθείτε εσείς … επειδή, τα έργα που μου έδωσε ο Πατέρας για να τα τελειώσω, αυτά τα έργα που εγώ κάνω, δίνουν μαρτυρία για μένα, ότι ο Πατέρας με απέστειλε. Και ο Πατέρας που με απέστειλε, αυτός έδωσε μαρτυρία για μένα … Ερευνάτε τις γραφές, επειδή εσείς νομίζετε ότι μέσα σ' αυτές έχετε αιώνια ζωή· και εκείνες είναι που δίνουν μαρτυρία για μένα.»

Από τα παραπάνω, βλέπουμε ότι ο Ιησούς δεν δέχθηκε τη μαρτυρία των δαιμονίων για το **Ποιος είναι**, ούτε και τη

μαρτυρία των ανθρώπων, διότι είπε, ***«… εγώ δε παρά ανθρώπου δεν λαμβάνω την μαρτυρίαν ….»*** Αλλά, βλέπουμε ότι δέχτηκε τη μαρτυρία που έρχεται μόνο από τρεις πηγές:

1. Από **τον Θεό,**

2. από **τα έργα** που ο Πατέρας Του έδωσε να κάνει, και

3. από **τις Γραφές.**

Γιατί προτίμησε ο Ιησούς μόνο τις παραπάνω τρεις πηγές;
Διότι δεν υπάρχουν πηγές μεγαλύτερης αξίας από τις παραπάνω που θα μπορούσαν να δώσουν μαρτυρία για το Ποιος είναι. Ας ανασκοπήσουμε αυτές τις τρεις πηγές:

Πρώτον, στο Ματθαίος 3[γ΄]:17, ακούμε **την φωνή του Πατέρα Θεού** να δίνει μαρτυρία ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός Του --- **μια συγγένεια που απαιτεί Θεότητα** (Ιωάννης 5[ε΄]:18)**.**

Δεύτερον, τα δυναμικά και **υπερφυσικά Του έργα** που έδειξαν την παντοδυναμία Του και την παντογνωσία Του, έδωσαν την μαρτυρία ότι Αυτός ήταν ο Θεός ο Υιός που έγινε σάρκα. Δίνοντας έμφαση στη μαρτυρία των έργων Του, ο Ιησούς είπε στους άπιστους (σ' Αυτόν) Ιουδαίους,

«… αν σ' εμένα δεν πιστεύετε, εξαιτίας των έργων να πιστεύετε, για να γνωρίσετε και να γνωρίζετε συνεχώς ότι μέσα μου είναι ο Πατέρας κι εγώ μέσα στον Πατέρα». (Ιωάννης 10[ι΄]:38· Μεταγλώττιση Σ. Καραλή – έκδ. 3η),

και στους μαθητές Του είπε,

«πιστεύετέ μοι ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί και ο Πατήρ είναι εν εμοί· ει δε μη, δια τα έργα αυτά πιστεύετέ μοι.» (Ιωάννης 14[ιδ΄]:11· Ν. Βάμβα)**.**

Τρίτον, μέσω των προφητειών που έδωσαν οι προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης, **οι Γραφές απεδείκνυαν το γεγονός ότι Αυτός ήταν ο Σωτήρας Θεός** που έγινε άνθρωπος για να πεθάνει στον σταυρό, για να ταφεί, και για να αναστηθεί από τους νεκρούς (Ησαΐας κεφάλαιο 53[νγ΄]) **ώστε να σώσει από τις αμαρτίες τους όλους εκείνους που θα αναγνωρίσουν το Ποιος είναι, και που θα πιστέψουν σ' Αυτόν** (Ματθαίος 1[α΄]:21· Ιωάννης 3[γ΄]:16· 6[στ΄]:40· Ησαΐας 53[νγ΄]:11· **Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13,14**).

Γιατί δίνει τόσο μεγάλη έμφαση ο Ιησούς στο ζήτημα της μαρτυρίας που αφορά το Ποιος είναι;
Διότι το να γνωρίζει ένας το Ποιος είναι ο Ιησούς και να πιστεύει σ' Αυτόν, είναι ζήτημα σωτηρίας! Στο Ιωάννης 8 [η΄]:24, ο Ιησούς είπε,

«… εάν δεν πιστεύσητε ότι εγώ είμαι, θέλετε αποθάνει εν ταις αμαρτίαις υμών.» (Ν. Βάμβα)

Από τα παραπάνω λόγια αντιλαμβανόμαστε ότι ένας πρέπει να γνωρίζει και να πιστεύει στον Αληθινό Σωτήρα προκειμένου να λάβει αληθινή σωτηρία διότι ένας ψευδής σωτήρας ή κάποιος εκπρόσωπος μπορεί να προσφέρει μόνο μια ψευδή σωτηρία.

Επομένως, **είναι αναγκαίο για έναν να εμπιστευθεί τις πηγές που δίνουν τη μαρτυρία ότι ο Ιησούς είναι ο μονογενής Υιός του Θεού --- ένας τίτλος που απαιτεί Θεό-**

τητα! (Ιωάννης 3[γ΄]:16· 5[ε΄]:18· 10 [ι΄]:33· Ματθαίος 26 [κστ΄]:63-66) Ένας που δεν ***«βλέπει*** (δεν αναγνωρίζει) ***τον Υιόν»*** (Ιωάννης 6[στ΄]:40), δεν μπορεί να έχει την απαιτούμενη πίστη η οποία θα τον οδηγήσει να ομολογήσει με το στόμα του/της ότι ο Ιησούς είναι ο **«Κύριος»**, δηλαδή, ο **Γιαχβέ** των εδαφίων Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13-15 **το Όνομα του Οποίου πρέπει να επικαλεσθεί για να σωθεί!**

Μπορεί το βιβλίο της Αποκάλυψης να βοηθήσει κάποιον να *«δει»* τον Υιό;
Βεβαίως! Παραδείγματος χάρη, στα εδάφια Αποκάλυψις 1[α΄]:17,18, ακούμε τον Ιησού να αυτοσυστήνεται στον Ιωάννη λέγοντας,

«… εγώ είμαι ο πρώτος και ο έσχατος και ο ζων, και έγεινα νεκρός, και ιδού, είμαι ζων εις τους αιώνας των αιώνων, αμήν, και έχω τα κλειδία του άδου και του θανάτου.» (Ν. Βάμβα)

Με τα παραπάνω λόγια Του, ο Ιησούς δηλώνει το ευαγγέλιο το οποίο αποτελείται από το Πρόσωπο και το έργο του Σωτήρα Θεού. Με τη δήλωσή Του, ***«εγώ είμαι ο πρώτος και ο έσχατος»***, μας λέει ότι Αυτός είναι ο Γιαχβέ του Ησαΐας 41[μα΄]:4 διότι είναι αδύνατον να έχουμε δύο Πρώτους και δύο Έσχατους! Με τη δήλωσή Του, ***«έγεινα νεκρός, και ιδού, είμαι ζων εις τους αιώνας των αιώνων»***, αναφέρεται στον θάνατό Του και στην Ανάστασή Του, με άλλα λόγια, στο τελειωμένο έργο Του για την σωτηρία όλων εκείνων που θα πιστέψουν σ' Αυτόν (Ιωάννης 3[γ΄]:16· Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:1-4). Και, ξανά, με την τελευταία Του δήλωση, ***«έχω τα κλειδία του άδου και του θανάτου»***, διακηρύττει ότι είναι από τη φύση Του Θεός διότι αυτή η μοναδική δύναμη και εξουσία ανήκει αποκλειστικά στον Θεό (Ψαλμοί 68[ξη΄]:20)!

Πραγματικά, το βιβλίο της Αποκάλυψης αναφέρεται στον Ιησού και στη δόξα Του! Π.χ., στο κεφάλαιο πέντε περιγράφει την εξύμνησή Του, **την παγκόσμια, την ουράνια και την επίγεια λατρεία του Αμνού του Θεού** όχι μόνο για το Ποιος είναι αλλά και για το έργο που επιτέλεσε με τον θάνατο και την ανάστασή Του. Ας διαβάσουμε μερικά εδάφια από εκείνο το κεφάλαιο:

«Και ότε έλαβε το βιβλίον, τα τέσσαρα ζώα και οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι έπεσον ενώπιον του Αρνίου, έχοντες έκαστος κιθάρας και φιάλας χρυσάς πλήρεις θυμιαμάτων, αίτινες είναι αι προσευχαί των αγίων· και ψάλλουσι νέαν ωδήν, λέγοντες· Άξιος είσαι να λάβης το βιβλίον και να ανοίξης τας σφραγίδας αυτού, διότι εσφάγης και ηγόρασας ημάς εις τον Θεόν διά του αίματός σου εκ πάσης φυλής και γλώσσης και λαού και έθνους, και έκαμες ημάς εις τον Θεόν ημών βασιλείς και ιερείς, και θέλομεν βασιλεύσει επί της γης. Και είδον και ήκουσα φωνήν αγγέλων πολλών κυκλόθεν του θρόνου και των ζώων και των πρεσβυτέρων, και ήτο ο αριθμός αυτών μυριάδες μυριάδων και χιλιάδες χιλιάδων, λέγοντες μετά φωνής μεγάλης· Άξιον είναι το Αρνίον το εσφαγμένον να λάβη την δύναμιν και πλούτον και σοφίαν και ισχύν και τιμήν και δόξαν και ευλογίαν. Και παν κτίσμα, το οποίον είναι εν τω ουρανώ και επί της γης και υποκάτω της γης και όσα είναι εν τη θαλάσση και πάντα τα εν αυτοίς, ήκουσα ότι έλεγον· Εις τον καθήμενον επί του θρόνου και εις το Αρνίον έστω η ευλογία και η τιμή και η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων. Και τα τέσσαρα ζώα έλεγον· Αμήν· και οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι έπεσαν και προσεκύνησαν τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων.» (Αποκάλυψις 5[ε΄]:8-14· Ν. Βάμβα)

Το βιβλίο της Αποκάλυψης δεν μας λέει μόνο για το σωτήριο έργο που επιτέλεσε ο Κύριος Ιησούς με τον θάνατόν Του και την ανάστασή Του· επίσης αποκαλύπτει:

1. Το έργο που θα φέρει εις πέρας στο μέλλον,

2. την κρίση που θα φέρει πάνω σε κείνους που έδιωξαν και φόνευσαν τους δούλους Του, ειδικά πάνω στους αρχαίους εχθρούς Του, δηλαδή, την ***«Βαβυλώνα την μεγάλη»*** και τον συνένοχό της ***«το θηρίο»***,

3. την κρίση Του πάνω σ' εκείνους που λέγουν ότι Τον γνωρίζουν αλλά οι οποίοι **δεν μετανοούν από τις αμαρτίες τους**, και

4. **το δοξασμένο μέλλον** που περιμένει όλους εκείνους που είναι μέρος του «Σώματός» Του! Αλληλούια!

Τα παραπάνω γεγονότα αποκαλύπτονται μέσω συμβολικών οραμάτων που ο Θεός το Άγιο Πνεύμα έδωσε στον απόστολο Ιωάννη, όταν αυτός βρισκόταν φυλακισμένος στο νησί της Πάτμου, **για την μαρτυρία του Ιησού** (Αποκάλυψις 1[α΄]:9). Το γεγονός ότι και ο Κύριος το Άγιο Πνεύμα (Β΄ Κορινθίους 3[γ΄]:17) έλαβε ενεργό μέρος στο γράψιμο του βιβλίου της Αποκάλυψης, φαίνεται από τα λόγια που διαβάζουμε στα εδάφια Αποκάλυψις 2[β΄]:7,11,17,29, και 3[γ΄]:6,13,22. Εκεί λέει:

«Όστις έχει ωτίον, ας ακούση τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας.» (Ν. Βάμβα)

Η αλήθεια είναι ότι **το Άγιο Πνεύμα ήταν ο πραγματικός Συγγραφέας του βιβλίου της Αποκάλυψης**. Πως το γνωρίζουμε; Από το γεγονός ότι το βιβλίο της Αποκάλυψης είναι γεμάτο από προφητείες και ο απόστολος Πέτρος είπε ότι, ***«… δεν ήλθε ποτέ προφητεία εκ θελήματος ανθρώπου, αλλ' υπό του Πνεύματος του Αγίου κινούμενοι ελάλησαν οι άγιοι άνθρωποι του Θεού.»*** (Β΄ Πέτρου 1[α΄]:21· Ν. Βάμβα)

Όταν μελετούμε την Αγία Γραφή, βλέπουμε ότι ο Θεός το Άγιο Πνεύμα χρησιμοποίησε τα διάφορα στοιχεία της φύσης, όπως **«τη θάλασσα»** (Ησαΐας 57[νζ΄]:20), **«την άμμο της θαλάσσης»** (Γένεσις 32[λβ΄]:12), **«τα κύματα της θαλάσσης»** (Ιούδας 13), **«το αλάτι της γης»** (Ματθαίος 5 [ε΄]:3), **«τη γη»** (Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:16), **«τα όρη»** (Δανιήλ 2[β΄]:34,35· Ησαΐας 2[β΄]:2,3· Αποκάλυψις 6[στ΄]:16), **«τα σπήλαια και τις πέτρες των ορέων»** (Αποκάλυψις 6 [στ΄]:15), **«τα δένδρα»** (Δανιήλ 4[δ΄]:10,22· Αποκάλυψις 7 [ζ΄]:3), **«τα αστέρια»** (Αποκάλυψις 1[α΄]:20), και άλλα, με ένα συμβολικό τρόπο. Στη διάρκεια της μελέτης μας, θα ασχοληθούμε σχεδόν με όλους τους παραπάνω συμβολικούς όρους ή **κώδικες**, διότι η κατανόησή μας ως προς την σημασία τους, θα μας βοηθήσει να αποκωδικοποιήσουμε το βιβλίο της Αποκάλυψης.

Αφού οι προφητείες της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης δόθηκαν από τον Ίδιο Συγγραφέα, τότε, οι συμβολικοί όροι ή κώδικες μέσω των οποίων μίλησε στους προφήτες όλων των χιλιετηρίδων, **πρέπει να έχουν πάντα την ίδια σημασία**! Π.χ., δεν μπορεί οι συμβολικοί όροι **«δέντρο»** και **«θάλασσα»** να συμβολίζουν ένα πράγμα στις προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης και να συμβολίζουν κάτι το διαφορετικό στις προφητείες της Καινής! Γι' αυτό το λόγο, είναι λογικό να πιστεύουμε ότι **οι συμβολικοί κώδικες του βι-**

βλίου της Αποκάλυψης μπορούν να εξηγηθούν μελετώντας τις Γραφές.

Όταν βεβαιωθούμε για **την Γραφική σημασία των συμβολικών όρων ή κωδικών**, το μόνο που πρέπει να κάνουμε είναι να εφαρμόσουμε την ακριβή σημασία τους στα εδάφια που τους συναντούμε και, **Ω … του θαύματος!** Το μήνυμα του βιβλίου της Αποκάλυψης θα αναδυθεί μπροστά στα έκπληκτα μάτια μας!

Όταν μελετούμε το βιβλίο της Αποκάλυψης, πρέπει να θυμόμαστε ότι:

1. **Δεν αντιφάσκει με τις υπόλοιπες Γραφές!**

2. Πρέπει να εξασκήσουμε **ταπεινότητα!**

3. Αν η κατανόησή μας πάνω σε ένα σημείο αντιφάσκει με κάποια διδασκαλία των υπόλοιπων συγγραφέων της Βίβλου, **πρέπει να εξετάσουμε αυτό το σημείο ξανά κάτω από το φως των Θεόπνευστων Γραφών**.

4. Δεν πρέπει να παρουσιάσουμε **την γνώμη μας** σαν Γραφική διδασκαλία.

5. Πρέπει να έχουμε **φόβο Θεού!** Εάν παραποιήσουμε το μήνυμά Του παρουσιάζοντας την γνώμη μας σαν βιβλική διδασκαλία, **θα λάβουμε κατάκριση** (Ιάκωβος 3[γ΄]:1). Γι’ αυτό το λόγο, αν δεν μπορέσουμε να εξηγήσουμε κάποιον κώδικα **από τις Γραφές**, θα είναι καλύτερα να αφήσουμε το σημείο αυτό ωσότου ο Θεός το Άγιο Πνεύμα, μας φωτίσει να το καταλάβουμε.

6. Θα πρέπει να μελετήσουμε το βιβλίο της Αποκάλυψης έχοντας **ένα βαθύ αίσθημα εκτιμήσεως!** Πρέπει να θυμόμαστε ότι ο Θεός ο Πατήρ έδωσε αυτό το βιβλίο στον Θεό τον Υιό για να δείξει στους δούλους Του τα πράγματα που θα πρέπει να γίνουν σύντομα (Αποκάλυψις 1[α΄]:1).

Σ' ευχαριστούμε Κύριε Ιησού που έθεσες στα χέρια μας το «**οικογενειακό βιβλίο**» του Πατέρα Σου! Σ' ευχαριστούμε Πατέρα που μας έφερες στο σημείο να γίνουμε μέρος της οικογενείας Σου (Εφεσίους 2[β΄]:19)! Σ' ευχαριστούμε Πατέρα που μέσω αυτού του βιβλίου μας αποκαλύπτεις το θέλημά Σου, τον χαρακτήρα Σου και τα σχέδιά σου για το μέλλον μας!

Τελικά, λέγεται ότι το βιβλίο της Αποκάλυψης γράφηκε στην δεκαετία του 90 μ.Χ. Το χρονικό διάστημα που καλύπτει είναι πολύ μεγάλο. Στο πρώτο κεφάλαιο και εδάφιο δεκαεννέα, ο αναστημένος Κύριος Ιησούς είπε στον Ιωάννη,

«Γράψον όσα είδες (παρελθόν)***, και όσα είναι*** (παρόν)***, και όσα μέλλουσι να γείνωσι μετά ταύτα*** (μέλλον***).»*** (Ν. Βάμβα· παρενθέσεις του συγγραφέα)

Καθώς ο Ιωάννης δεν είχε λάβει ακόμα τα οράματα που αποτελούν το βιβλίο της Αποκάλυψης, τα λόγια του παραπάνω εδαφίου (19) αναφέρονται σε:

α) «πράγματα» που αφορούσαν την Χριστιανική πίστη τα οποία ο Ιωάννης ήξερε ότι **είχαν λάβει χώρα στο παρελθόν**, όπως ο ερχομός του υποσχεμένου ***«Σπέρματος»*** του εδαφίου Γένεσις 3[γ΄]:15 και τον διωγμό που σήκωσε ο Σατανάς εναντίον της συμβολικής ***«Γυναίκας»*** η οποία

«γέννησε» αυτό το ***«Σπέρμα»*** (κεφάλαιο 12[ιβ΄]) --- έναν διωγμό τον οποίον **ο Ιωάννης είχε δει και γευθεί**.

β) «πράγματα» τα οποία λάβαιναν χώρα **την εποχή κατά την οποίαν ο Ιωάννης έλαβε το βιβλίο της Αποκάλυψης**, όπως ήταν η πνευματική κατάσταση των εκκλησιών που βρίσκονταν στην Μικρά Ασία (κεφάλαια 2 και 3), και

γ) «πράγματα» τα οποία θα λάβουν χώρα στο μακρινό μέλλον, ακόμη και 1000 χρόνια μετά από την δευτέρα παρουσία του Κυρίου Ιησού Χριστού, όπως είναι τα γεγονότα που αναφέρουν τα κεφάλαια 21 και 22.

Έχοντας υπ' όψιν μας τα παραπάνω, ας προχωρήσουμε στην μελέτη μας.

Κύριε, το Πνεύμα το Άγιο, εις το Όνομα του Κυρίου Ιησού σε προσκαλούμε να μας οδηγήσεις σε όλη την αλήθεια. Αμήν.

Εκτός από λιγοστές εξαιρέσεις, το νεοελληνικό κείμενο της Αγίας Γραφής που χρησιμοποίησα, ήταν η «Μετάφραση Σπύρου Φίλου» – 4η έκδοση, 2003.

Κεφάλαιο Ένα

Εδάφιο 1: ***«Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ του Ιησού Χριστού, που έδωσε σ' αυτόν ο Θεός, για να δείξει στους δούλους του, εκείνα που σύντομα πρέπει να γίνουν· και τα φανέρωσε, στέλνοντας με τον άγγελό του στον δούλο του τον Ιωάννη·»***

Εξήγηση εδαφίου 1

Στο εδάφιο 1, βλέπουμε ότι ο συγγραφέας, ο απόστολος Ιωάννης, φανερώνει τον Αυθεντικό Νου που παρήγε το βιβλίο της Αποκάλυψης: **Τον Θεό!** Ταπεινά, ο Ιωάννης μας λέει ότι το βιβλίο της Αποκάλυψης δεν είναι δική του επινόηση αλλά ότι πηγάζει από τον Θεό. Τα λόγια, «***για να δείξει στους δούλους του, εκείνα που σύντομα πρέπει να γίνουν»***, με έκανε να προσευχηθώ ως εξής:

«Κύριε ο Θεός μου, γνωρίζω ότι είμαι ένας από τους υπηρέτες Σου και ένα από τα παιδιά Σου, επειδή πιστεύω στον Κύριο Ιησού Χριστό (Ιωάννης 1[α΄]:12)***. Γι' αυτό το λόγο, Σε παρακαλώ, άνοιξε το μυαλό μου για να καταλάβω τα μυστήρια του βιβλίου της Αποκάλυψης*** (Δανιήλ 2[β΄]:28)***. Κύριε το Πνεύμα το Άγιο*** (Β΄ Κορινθίους 3[γ΄]:17) ***που κατοικείς μέσα μου*** (Ιωάννης 14[ιδ΄]:17)***, Σε παρακαλώ, αύξησε την επικοινωνία μας*** (Β΄ Κορινθίους 13 [ιγ΄]:14) ***και οδήγησέ με σε όλη την αλήθεια*** (Ιωάννης 16 [ιστ΄]:13)***. Σε παρακαλώ βοήθησέ με να καταλάβω το βάθος του μηνύματος που Εσύ έχεις εμπνεύσει μέσα σ' αυτό το βιβλίο*** (Β΄ Πέτρου 1[α΄]21)***. Σου ζητώ αυτή τη χάρη***

στο Όνομα του Κυρίου μου Ιησού Χριστού (Ιωάννης 16 [ιστ΄]:24)**.** ***Αμήν!»***

Εκείνοι που δεν γνωρίζουν τον Αληθινό Ιησού της Βίβλου, ο Οποίος είναι **«επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας»** (Ρωμαίους 9[θ΄]:5), μπορεί να προσπαθήσουν να χρησιμοποιήσουν τα λόγια του πρώτου εδαφίου για να «αποδείξουν», κατά τη γνώμη τους, ότι ο Ιησούς είναι κατώτερος από τον Θεό. Μπορεί να πουν ότι, αφού **ο Θεός έδωσε** την Αποκάλυψη στον Ιησού, τότε, ασφαλώς, ο Ιησούς δεν είναι Θεός. Εκείνοι που θέλουν να υποτιμήσουν τον Ιησού, αγνοούν το γεγονός ότι όταν ο Θεός Λόγος έγινε σάρκα (Ιωάννης 1[α΄]:1,14), **ελάττωσε τον εαυτόν Του για ένα μικρό χρονικό διάστημα** (Φιλιππησίους 2[β΄]:7-9· Εβραίους 2[β΄]:7), και ότι λόγω του έργου που έφερε εις πέρας μέσω του σταυρικού Του θανάτου, την ταφή Του, και την ανάστασή Του, **έγινε ο μόνος Μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπων** (Α΄ Τιμόθεον 2[β΄]:5). Επομένως, η αποκάλυψη που θα έδινε ο Θεός στους δούλους Του, **έπρεπε να δοθεί μέσω του μόνου Μεσίτη,** του αναστημένου και δοξασμένου ανθρώπου Ιησού Χριστού.

Το γεγονός ότι ο αναστημένος και δοξασμένος άνθρωπος Ιησούς Χριστός είναι συγχρόνως και Θεός, Ένας από την Αληθινή Θεότητα ΓΧΒΧ (Γιαχβέ), φανερώνεται απόλυτα όταν συγκρίνουμε τα λόγια του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:1, με τα λόγια των εδαφίων Αποκάλυψις 22[κβ΄]:16 και 22 [κβ΄]:6. Ας κάνουμε αυτή την σύγκριση:

Παρόλο που στο εδάφιο Αποκάλυψις 1[α΄]:1 διαβάζουμε ότι **Εκείνος που έστειλε τον άγγελο Του ήταν ο Ιησούς** και στο Αποκάλυψις 22[κβ΄]:16 ακούμε τον Ιησού να επιβεβαιώνει αυτό το γεγονός με το να λέει ***«Εγώ, ο Ιησούς, έστειλα τον άγγελό μου ….»***, το εδάφιο Αποκάλυψις 22

[κβ΄]:6 μας λέει ότι **Εκείνος που έστειλε τον άγγελό Του ήταν ο *«Κύριος ο Θεός των αγίων προφητών»*!**

Τι σχέση είχε ο Ιησούς Χριστός με τους προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης; Ας διαβάσουμε τα λόγια του αποστόλου Πέτρου από την Α΄ Πέτρου 1[α΄]:10,11. Εκεί, έγραψε:

«[10]για την οποία σωτηρία αναζήτησαν με επιμέλεια και ερεύνησαν οι προφήτες, που προφήτευσαν για τη χάρη, που επρόκειτο νάρθει σε σας· [11]ερευνώνας, σε ποια περίσταση και σε ποιον καιρό φανέρωνε το Πνεύμα τού Χριστού που ήταν μέσα τους, όταν από πριν έδινε μαρτυρία για τα παθήματα του Χριστού, και τις δόξες ύστερα απ' αυτά·»

Από τα παραπάνω λόγια του αποστόλου Πέτρου, μαθαίνουμε ότι το Άγιο Πνεύμα που κίνησε τους προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης να γράψουν (Β΄ Πέτρου 1[α΄]:21), ήταν πράγματι **το Πνεύμα του Χριστού**! Επομένως, ο Κύριος Ιησούς Χριστός είναι ο ***«Κύριος ο Θεός των αγίων προφητών»*,** Ένας από την Αληθινή Θεότητα **ΓΧΒΧ**!

Εδάφιο 2: ***«ο οποίος μαρτύρησε για τον λόγο τού Θεού, και για τη μαρτυρία τού Ιησού Χριστού, και για όσα είδε.»***

Εξήγηση εδαφίου 2

Το εδάφιο 2, αναφέρεται στον Ιωάννη, τον συγγραφέα του βιβλίου της Αποκάλυψης, και μας αποκαλύπτει το γεγονός ότι εκείνος:

α) Κήρυττε τον λόγο του Θεού,

β) έδινε μαρτυρία για τον Κύριο Ιησού Χριστό, και

γ) έδινε μαρτυρία για πράγματα που είχε δει σαν αυτόπτης μάρτυρας.

Το ότι ο Ιωάννης έδινε καθαρή μαρτυρία για το **Ποιος είναι ο Ιησούς** και **για το έργο** που τελειοποίησε πάνω στο σταυρό, φαίνεται καθαρά από τα εξής εδάφια:

α) Ιωάννης 1[α΄]:1, όπου έγραψε ότι **ο Λόγος**, ο προανθρώπινος Ιησούς, **ήταν Θεός**,

β) Ιωάννης 1[α΄]:14, όπου έγραψε ότι **ο Λόγος έγινε σάρκα**, και

γ) Ιωάννης 3[γ΄]:14-16, όπου κατέγραψε τα λόγια που είπε ο Ιησούς στον Νικόδημο, ότι ο Ιησούς έπρεπε να ***«υψωθεί»***, δηλαδή, να πεθάνει πάνω στον σταυρό, ώστε να μην απολεσθεί κανένας από εκείνους που θα πιστέψουν σ' Αυτόν αλλά να έχουν αιώνια ζωή.

Εδάφιο 3: ***«Μακάριος αυτός που διαβάζει, κι αυτοί που ακούν τα λόγια τής προφητείας, και τηρούν τα γραμμένα μέσα σ' αυτή· επειδή, ο καιρός είναι κοντά.»***

Εξήγηση εδαφίου 3

Από το εδάφιο 3, καταλαβαίνουμε ότι το βιβλίο της Αποκάλυψης περιέχει αποκαλύψεις μελλοντικών γεγονότων και συμβουλές μεγάλης πνευματικής αξίας, και ότι το θέλημα του Θεού είναι **να διαβάζεται το βιβλίο αυτό μέσα στις Χριστιανικές εκκλησίες**, με την υπόσχεση ότι θα ευλογηθούν όχι μόνο εκείνοι που θα κάνουν την ανάγνωση, αλλά και οι ακροατές, και εκείνοι που τηρούν τα πράγματα που είναι γραμμένα σ' αυτήν.

Εδάφιο 4: ***«[α]Ο Ιωάννης προς τις επτά εκκλησίες, που είναι στην Ασία· χάρη να είναι σε σας και ειρήνη απ' αυτόν που είναι ο Ων και ο Ην και ο Ερχόμενος· [β]και από τα επτά πνεύματα, τα οποία είναι μπροστά στον θρόνο του·»***

Εξήγηση εδαφίου 4[α]
«Ο Ιωάννης προς τις επτά εκκλησίες, που είναι στην Ασία· χάρη να είναι σε σας και ειρήνη απ' αυτόν που είναι ο Ων και ο Ην και ο Ερχόμενος·»

Όπως ο συγγραφέας της κάθε επιστολής αρχίζει με χαιρετισμό, έτσι και ο Ιωάννης, που έστειλε την Αποκάλυψη στις επτά εκκλησίες που βρισκόντουσαν στη Μικρά Ασία, αρχίζει με έναν Ελληνο-Εβραϊκό χαιρετισμό: Το ***«χάρις υμίν»*** των Ελλήνων, και το ***«σαλώμ»***, δηλαδή, ***«ειρήνη»*** των Εβραίων.

Επίσης, στο εδάφιο 4[α] ο Ιωάννης λέει ότι ο χαιρετισμός απευθύνεται προς τις εκκλησίες από τον ***«ο Ων και ο Ην και ο Ερχόμενος».***

Ποιος είναι *«ο Ων και ο Ην και ο Ερχόμενος»*;
Η απάντηση είναι: **Ο Θεός! Όλο το πλήρωμα της Τριαδικής Θεότητας!** Ο τίτλος ***«ο Ων και ο Ην και ο Ερχόμενος»*** αναφέρεται στην **Αιώνια Θεότητα** διότι μόνο ο Θεός είναι:

α) ***«Ο Ων»*** = Ο Υπάρχων (Ο πάντοτε και **επί του παρόντος** Υπάρχων),

β) ***«Ο Ην»*** = Εκείνος που πάντοτε Ήταν, που **πάντοτε υπήρχε στο παρελθόν**, ακόμα και από πριν αρχίσει ο χρόνος (Ιωάννης 1[α΄]:1· Εβραίους 1[α΄]:2).

γ) ***«Ο Ερχόμενος»*** = Εκείνος που πάντοτε θα έρχεται, δηλαδή, που **πάντοτε θα υπάρχει στο μέλλον**. Παρόλο που αυτός ο τίτλος μπορεί να αναφέρεται στον δεύτερο ερχομό του Κυρίου Ιησού Χριστού (Αποκάλυψις 22[κβ΄]:12,20), υπάρχει και μια άλλη εκδοχή: Επειδή το πρώτο μέρος του τίτλου, δηλαδή, ***«ο Ων»*** (**ο** [πάντοτε] **Υπάρχων**), αναφέρεται σε **αιωνιότητα** (δηλαδή, στο **παρελθόν**, στο **παρόν** και στο **μέλλον**), και επειδή το δεύτερο μέρος του τίτλου, δηλαδή, ***«ο Ην»*** (**Εκείνος που** [πάντοτε] **Υπήρχε**) αναφέρεται στο **παντοτινό παρελθόν** (το οποίο συμπεριλαμβάνεται στο ***«ο Ων»*** (**ο** [πάντοτε] **Υπάρχων**), καταλήγω στο συμπέρασμα ότι το τρίτο μέρος του τίτλου, ***«ο Ερχόμενος»*** (**Εκείνος που** [πάντοτε] **έρχεται**), πρέπει να αναφέρεται στο **ατελεύτητο μέλλον**, για να δείξει ότι **Εκείνος θα είναι πάντοτε παρών σε όλες τις μελλοντικές γενεές. Επομένως, τα τρία μέρη του τίτλου Του αποκαλύπτουν ότι Αυτός είναι ο Αιώνιος, ο Παντοτινός Θεός!**

Το παραπάνω συμπέρασμα υποστηρίζεται και από το εδάφιο Αποκάλυψις 16[ιστ΄]:5 από το κείμενο 1894 Scrivener/GNT-TR. Εκεί διαβάζουμε: ***«και ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντος δικαιος κυριε ει ο ων και ο ην και ο εσομενος οτι ταυτα εκρινας·»***

Εξήγηση εδαφίου 4^{β}

«και από τα επτά πνεύματα, τα οποία είναι μπροστά στον θρόνο του·»

Εδώ ο Ιωάννης λέει ότι ο παραπάνω χαιρετισμός απευθύνεται προς τις εκκλησίες και από **τα επτά πνεύματα που βρίσκονται ενώπιον του θρόνου του Θεού**.

Ποια είναι τα επτά πνεύματα που είναι μπροστά στον θρόνο του Θεού;

Άλλοι εξηγητές της Αποκάλυψης έχουν εκφέρει την γνώμη ότι ο αριθμός ***«επτά»*** εκφράζει τελειότητα και ότι γι' αυτό το λόγο, ***«τα επτά πνεύματα, τα οποία είναι μπροστά στον θρόνο του»***, αναφέρονται στο Άγιο Πνεύμα που βρίσκεται σε πλήρη ενέργεια ενώπιον του θρόνου του Θεού. Ο συγγραφέας του παρόντος βιβλίου δεν συμφωνεί με την παραπάνω εξήγηση διότι αυτή δεν υποστηρίζεται από τις Γραφές. Εκείνο που βλέπω από τις Γραφές είναι ότι το Άγιο Πνεύμα είναι ο Κύριος ο Θεός (Β΄ Κορινθίους 3[γ΄]: 17) και αφού είναι Ένας από την αληθινή Θεότητα Γιαχβέ, **κάθεται επί του θρόνου** --- δεν χωρίζεται σε επτά προσωπικότητες οι οποίες είναι **ενώπιον του θρόνου** και οι οποίες στέλνουν χαιρετισμούς στις εκκλησίες**.** Οι Γραφές δείχνουν ότι τα επτά πνεύματα είναι **επτά αγγελικά όντα μεγάλης περιωπής**, δηλαδή, **μεγάλων αξιωμάτων**, ότι είναι **πρώτιστοι ουράνιοι άρχοντες ή αρχάγγελοι**, στους οποίους ο Κύριος ο Θεός έχει δώσει χάρη **να στέκονται ενώπιόν Του**, δηλαδή, **μπροστά στον θρόνου Του!**

Αναφέρει η Γραφή ότι οι άγγελοι είναι «πνεύματα»;

Βεβαίως! Στην προς Εβραίους επιστολή, στο κεφάλαιο ένα και εδάφιο 7, διαβάζουμε για τους αγγέλους τα επόμενα:

«Και για μεν τους αγγέλους λέει: 'Αυτός που κάνει τους αγγέλους του πνεύματα, και τους λειτουργούς του φλόγα φωτιάς'».

Άρα, ***«τα επτά πνεύματα, τα οποία είναι μπροστά στον θρόνο»*** του Θεού, είναι **επτά αγγελικά όντα!**

Ένα άλλο σημείο που αποδεικνύει ότι ***«τα επτά πνεύματα»*** που είναι ενώπιον του θρόνου του Θεού είναι αγγελικά όντα, βρίσκεται στα τελευταία λόγια του παραπάνω εδαφίου· εκεί διαβάζουμε ότι ο Θεός κάνει τους αγγέλους Του, τους ***«λειτουργούς»*** Του, ***«φλόγα φωτιάς'»***. Και, στο εδάφιο Αποκάλυψις 4[δ΄]:5, ακούμε τον Ιωάννη να περιγράφει τους επτά αγγέλους, ***«τα επτά πνεύματα»*** που στέκονται μπροστά από τον θρόνο του Θεού, ως ***«επτά λαμπάδες φωτιάς»*****!** Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«… Και ήσαν επτά λαμπάδες φωτιάς που έκαιγαν μπροστά από τον θρόνο, οι οποίες ήσαν τα επτά πνεύματα του Θεού.»

Το γεγονός ότι τα παραπάνω ***«επτά πνεύματα»*** ή οι ***«επτά λαμπάδες φωτιάς»*** που στέκονται μπροστά στον θρόνο του Θεού είναι **επτά αγγελικά όντα**, αποδεικνύεται και από το εδάφιο Αποκάλυψις 8[η΄]:2. Εκεί, ο Ιωάννης τους παρουσιάζει ως ***«αγγέλους»***. Είπε,

«Και είδα τούς επτά αγγέλους, που στέκονταν μπροστά στον Θεό· και τους δόθηκαν επτά σάλπιγγες.»

Ποια είναι αυτά τα αγγελικά όντα, αυτοί οι *«πρώτοι άρχοντες»* του ουρανού ή αρχάγγελοι που στένονται μπροστά στον Θεό; Γνωρίζουμε τα ονόματά τους;
Ένας θα μπορούσε να κάνει σκέψεις πάνω στις παρακάτω πληροφορίες:

Το βιβλίο του Δανιήλ μας πληροφορεί ότι **ο αρχάγγελος Μιχαήλ** είναι ***«ένας από τους πρώτους άρχοντες»*** του ουρανού (Δανιήλ 10 [ι΄]:13).

Ένας άλλος από τους πρώτους άρχοντες ο οποίος **στέκεται ενώπιον του θρόνου του Θεού** είναι **ο Γαβριήλ!** Ο Γαβριήλ είναι εκείνος που έλαβε το μεγάλο προνόμιο να αναγγείλει στην παρθένα Μαρία τα χαρούμενα νέα περί του ερχομού του Υιού του Θεού στον κόσμο μας για να σώσει τον λαό **Του** από τις αμαρτίες τους (Λουκάς 1[α΄]:26-38· Ματθαίος 1[α΄]:21).

Πως ξέρουμε ότι ο Γαβριήλ είναι ένας από εκείνους που στέκονται ενώπιον του θρόνου του Θεού;
Από τα ίδια του τα λόγια! Όταν μίλησε στον Ζαχαρία, τον πατέρα του Ιωάννη του Βαπτιστή, είπε, ***«...Εγώ είμαι ο Γαβριήλ, αυτός που παραστέκεται μπροστά στον Θεό ...»*** (Λουκάς 1 [α΄]:19).

ΕΝΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΣΗΜΕΙΟ
Τα ονόματα των άλλων πέντε ***«πρώτων αρχόντων»*** δεν αναφέρονται στη σημερινή Γραφή. Αλλά, ο Ιούδας, στα εδάφια 14 και 15, μας παρουσιάζει μια προφητεία από το βιβλίο του προφήτη Ενώχ (Ενώχ 1[α΄]:9). Ας διαβάσουμε πρώτα τα λόγια του Ιούδα και μετά τα λόγια του Ενώχ:

Ιούδας 14,15 (κείμενο):
«προεφητευσεν δε και τουτοις εβδομος απο αδαμ ενωχ λεγων ιδου ηλθεν κυριος εν μυριασιν αγιαις αυτου ποιησαι κρισιν κατα παντων και εξελεγξαι παντας τους ασεβεις αυτων περι παντων των εργων ασεβειας αυτων ων ησεβησαν και περι παντων των σκληρων ων ελαλησαν κατ αυτου αμαρτωλοι ασεβεις.»

Ενώχ 1[α΄]:9:
«Ότι έρχεται συν τοις μυριάσιν αυτού και τοις αγίοις αυτού ποιήσαι κρίσιν κατά πάντων και απολέσει πάντας τους ασεβείς και ελέγξει πάσαν σάρκα περί πάντων έ-

ργων της ασεβείας αυτών, ων ησέβησαν και σκληρών, ων ελάλησαν λόγων και περί πάντων, ων κατελάλησαν κατ' αυτού αμαρτωλοί ασεβείς.»

Εάν το Άγιο Πνεύμα κίνησε τον Ιούδα να αντιγράψει προφητεία από το βιβλίο του Ενώχ και επομένως μερικά από τα γραφόμενα του Ενώχ έγιναν μέρος του σημερινού γραπτού λόγου του Θεού, δεν έχω κανέναν λόγο που να με εμποδίζει από το να σκεφθώ ότι τα ονόματα των επτά ουράνιων αρχόντων μπορεί να είναι καθώς τα παρουσιάζει το βιβλίο του Ενώχ· Ειδικά, αφού τα ονόματα ***«Μιχαήλ»*** και ***«Γαβριήλ»*** περιλαμβάνονται σ' αυτόν τον κατάλογο. Σύμφωνα με το βιβλίο του Ενώχ, τα ονόματα είναι: 1. **Ουριήλ.** 2. **Ραφαήλ.** 3. **Ραγουήλ.** 4. **Μιχαήλ.** 5. **Σερακιήλ.** 6. **Γαβριήλ.** 7. **Ραμιήλ.** (Βιβλίο του Ενώχ 20[κ΄]:1-7)

Άρα, όταν ο Θεός και ο Χριστός έστειλαν τους χαιρετισμούς τους προς τις εκκλησίες, οι επτά ουράνιοι άρχοντες (Αρχάγγελοι) που στέκονται ενώπιον του θρόνου του Θεού βρήκαν την ευκαιρία να στείλουν και αυτοί τους δικούς τους. Άλλωστε, εκείνοι που είναι εν Χριστώ **δεν είναι πλέον ξένοι και πάροικοι, αλλά συμπολίτες των αγίων και οικείοι, δηλαδή, μέρος της οικογένειας του Θεού** (Εφεσίους 2 [β΄]:19)**!** Ακόμη και ο συγγραφέας της προς Εβραίους επιστολής είπε στους Χριστιανούς ότι, ***«… προσήλθατε στο βουνό Σιών, και σε πόλη τού ζωντανού Θεού, την επουράνια Ιερουσαλήμ, και σε μυριάδες αγγέλων, σε πανηγύρι και εκκλησία πρωτοτόκων, που έχουν καταγραφεί στους ουρανούς, και στον Θεό, που είναι ο κριτής όλων, και σε πνεύματα δικαίων, οι οποίοι έλαβαν την τελειότητα· και σε μεσίτην καινούργιας διαθήκης, τον Ιησού …»*** (Εβραίους 12[ιβ΄]:22-24)!

Νιώθω τόσο μεγάλη τιμή που είμαι μέρος μιας τόσο μεγάλης «οικογένειας» και που γνωρίζω ότι το όνομά μου έχει ***«καταγραφεί στους ουρανούς»***, δηλαδή, που το όνομά μου είναι γραμμένο στο βιβλίο της ζωής! (Ιωάννης 1[α΄]:12· Φιλιππησίους 4[δ΄]:3) Σ' ευχαριστώ Κύριε Ιησού!

Εδάφιο 5: ***«[α]και από τον Ιησού Χριστό, ο οποίος είναι ο μάρτυρας ο πιστός, [β]ο πρωτότοκος από τους νεκρούς, [γ]και ο άρχοντας των βασιλιάδων της γης· [δ]σ' αυτόν που μας αγάπησε, και μας έλουσε από τις αμαρτίες μας με το αίμα του,»***

Εξήγηση εδαφίου 5[α]
«ο μάρτυρας ο πιστός»

Γιατί είπε ο Ιωάννης ότι ο Ιησούς είναι *«ο μάρτυρας ο πιστός»*;
Διότι ο Ιησούς ήλθε στον κόσμο για να **μαρτυρήσει εις την αλήθεια** (Ιωάννης 18[ιη΄]:37). Γι' αυτό το λόγο, στο εδάφιο Αποκάλυψις 3[γ΄]:14, ο Ιησούς παρουσιάζεται ως ***«… ο πιστός και αληθινός μάρτυρας ….»***

Εξήγηση εδαφίου 5[β]
«ο πρωτότοκος από τους νεκρούς»

Γιατί είπε ο Ιωάννης ότι ο Ιησούς είναι, *«ο πρωτότοκος από τους νεκρούς»*;
Επειδή ο άνθρωπος Ιησούς είναι **ο Πρώτος** που αναστήθηκε από τους νεκρούς με το ένδοξο σώμα Του. Στην Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:20, ο απόστολος Παύλος είπε ότι ***«… ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς· έγινε η απαρχή αυτών που έχουν κοιμηθεί.»*** Και στην προς Κολοσσαείς επιστολή του, κεφάλαιο 1[α΄], και εδάφιο 18, ο ίδιος από-

στολος έγραψε για τον Ιησού ότι Αυτός είναι ***«… πρωτότοκος από τους νεκρούς, για να γίνει αυτός πρωτεύων σε όλα.»***

Από τη Βίβλο βλέπουμε ότι η θέση του **«Πρωτότοκου»** ήταν μια θέση ειδικής αξίας, τιμής και δικαιωμάτων. Στο βιβλίο των Ψαλμών ακούμε τον Θεό να λέει για τον Δαυίδ:

«Εγώ, βέβαια, θα τον κάνω πρωτότοκό μου, ύψιστον επάνω στους βασιλιάδες τής γης.» (Ψαλμός 89[πθ΄]:27).

Θυμήσου ότι ο Δαυίδ δεν ήταν ο πρώτος γιός του Ιεσσαί, αλλά **ο τελευταίος!** (Α΄ Σαμουήλ 16[ιστ΄]:11-13)

Έτσι λοιπόν, ο απόστολος Ιωάννης είπε ότι ο Ιησούς είναι ο ***«πρωτότοκος από τους νεκρούς»*** για να φανερώσει **την υψηλή θέση που κατέχει ο Ιησούς μεταξύ των αναστημένων αγίων.**

Εξήγηση εδαφίου 5γ
«ο άρχοντας των βασιλιάδων της γης»

Γιατί είπε ο Ιωάννης ότι ο Ιησούς είναι *«ο άρχοντας των βασιλιάδων της γης»*; Μήπως αναγνωρίζουν τον Ιησού ως άρχοντά τους όλοι οι άπιστοι (σ' Αυτόν) **Παγανιστές βασιλιάδες όλης της υφηλίου; Εάν η απάντηση είναι «Όχι!», τότε, ποιοι είναι *«οι βασιλιάδες της γης»* που αναφέρει το παρόν εδάφιο;**
Για να καταλάβουμε ποιοι είναι ***«οι βασιλιάδες της γης»***, πρώτα θα πρέπει να εξηγήσουμε σε τι αναφέρεται ο συμβολικός όρος ***«γη»*** μέσα στις βιβλικές προφητείες.

Όταν μελετούμε το βιβλίο της Αποκάλυψης, παρατηρούμε ότι **η λέξη *«γη»* δεν είναι πάντοτε τοπική**, δηλαδή, δεν

αναφέρεται πάντοτε σε τόπο (δηλαδή, στον πλανήτη Γη)· παρατηρούμε ότι έχει και κάποια άλλη, συμβολική σημασία. Το γεγονός αυτό φαίνεται καθαρά από το κεφάλαιο δώδεκα (ιβ΄) της Αποκάλυψης, όπου συναντούμε και την κατά γράμμα, την τοπική σημασία της λέξης ***«γη»*** και τη συμβολική. Στα εδάφια 8 και 9 βλέπουμε την κατά γράμμα, την τοπική σημασία της λέξης ***«γη»***, δηλαδή βλέπουμε τον δράκοντα να ρίχνεται από τον ουρανό στον πλανήτη ***«γη»*** διότι δεν βρέθηκε γι' αυτόν ***«τόπος»*** στον ουρανό, και στο εδάφιο 16 **βλέπουμε την συμβολική *«γη»* να ανοίγει το στόμα της και να καταπίνει τον ποταμό που ρίχνει από το στόμα του ο δράκος!** Γι' αυτό το λόγο, ας ερευνήσουμε τις Γραφές για να δούμε σε τι αναφέρεται ο συμβολικός όρος ***«γη»*:**

Όπως ο συμβολικός όρος **«θάλασσα»** συμβολίζει τους άπιστους και **ασεβείς ανθρώπους** (Ησαΐας 57:20· Λουκάς 21 [κα΄]:25· Ματθαίος 4[δ΄]:18· 13[ιγ΄]:47· Ιούδας 1[α΄]:13), ο συμβολικός όρος **«γη»** συμβολίζει ακριβώς το αντίθετο.

Στη Παλαιά Διαθήκη η έκφραση ***«γη»*** αναφερόταν μόνο στο Ισραήλ επειδή πίστευαν στον Αληθινό Θεό ενώ όλα τα άλλα έθνη ήταν Παγανιστικά (Ψαλμοί 66[ξστ΄]:1,2· Α΄ Χρονικών 16[ιστ΄]:23,24,31· Ιερεμίας 22[κβ΄]:1,2,29). Τα παραπάνω εδάφια θα τα εξετάσουμε στις επόμενες παραγράφους. Σήμερα όμως, επειδή οι Χριστιανοί από τα έθνη πιστεύουν και εκείνοι στον Αληθινό Θεό της Γραφής, συμπεριλαμβάνονται και αυτοί μέσα στη συμβολική ***«γη»***. Επομένως, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι στη Καινή Διαθήκη ο συμβολικός όρος ***«γη»*** αναφέρεται σε **«όλους εκείνους που ομολογούν ότι γνωρίζουν και πιστεύουν στον Αληθινό Θεό της Γραφής· στην Ιουδαϊκή και Χριστιανική κοινότητα»** (Ρωμαίους 11[ια΄]:16-19· 4[δ΄]:16· 10[ι΄]:12· Γαλάτας 3[γ΄]:28,29).

Τώρα ας εξετάσουμε τα εδάφια που αναφέραμε προηγουμένως και τα οποία υποστηρίζουν το συμπέρασμα ότι ο συμβολικός όρος ***«γη»*** δεν αναφέρεται στον πλανήτη γη αλλά **σε ανθρώπους οι οποίοι γνωρίζουν ή και που απλώς αξιούν ότι γνωρίζουν και λατρεύουν τον Αληθινό Θεό της Αγίας Γραφής:**

Στα εδάφια Ψαλμοί 66[ξα΄]:1,2 διαβάζουμε, ***«ΑΛΑΛΑΞΤΕ στον Θεό, ολόκληρη η γη. Ψάλτε τη δόξα τού ονόματός του …»***

Από τις λέξεις ***«Αλαλάξτε»*** και ***«Ψάλτε»*** (στον πληθυντικό), γίνεται νοητό ότι η ***«γη»*** η οποία λαβαίνει τη διαταγή **να αλαλάξουν** και **να ψάλουν** τη δόξα του ονόματός Του **είναι ο λαός που Τον γνωρίζει διότι οι Παγανιστές και οι Άθεοι ουδέποτε θα κάνουν κάτι τέτοιο**!

Στα εδάφια Α΄ Χρονικών 16[ιστ΄]:23,24,31 διαβάζουμε,

«Ψάλλετε στον Κύριο ολόκληρη η γη· κηρύττετε από ημέρα σε ημέρα τη σωτηρία του. Αναγγέλλετε στα έθνη τη δόξα του, σε όλους τους λαούς τα θαυμαστά του έργα … Ας ευφραίνονται οι ουρανοί, και ας αγάλλεται η γη· και ας λένε ανάμεσα στα έθνη: Ο Κύριος βασιλεύει.»

Από τα παραπάνω εδάφια αντιλαμβανόμαστε ότι **η *«γη»* η οποία διατάζετε να ψάλλουν, να κηρύττουν και να αναγγέλλουν** (στον πληθυντικό αριθμό) **μεταξύ των εθνών την σωτηρία Του, τη δόξα Του και το γεγονός ότι ο Κύριος βασιλεύει, είναι εκείνοι που Τον γνωρίζουν --- όχι ο πλανήτης γη!**

Στα εδάφια Ιερεμίας 22[κβ΄]:1,2,29 διαβάζουμε,

«[1]ΕΤΣΙ λέει ο Κύριος: Κατέβα στο παλάτι τού βασιλιά τού Ιούδα, και μίλησε εκεί αυτό τον λόγο, [2]και πες: Άκουσε τον λόγο τού Κυρίου, βασιλιά τού Ιούδα, που κάθεσαι επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ, εσύ, και οι δούλοι σου, και ο λαός σου, εκείνοι που μπαίνουν μέσα απ' αυτές τις πύλες … [29]Ω γη, γη, γη, άκου τον λόγο τού Κυρίου.»

Από τα παραπάνω λόγια είναι ευκολονόητο ότι η συμβολική ***«γη»*** η οποία πρέπει **να ακούσει τον λόγο του Κυρίου** δεν ήταν ο πλανήτης γη αλλά οι επόμενες τρεις προσωπικότητες**:**

α) Ο βασιλιάς του Ιούδα,

β) οι υπηρέτες του, και

γ) ο λαός του.

Όλοι από τους παραπάνω γνώριζαν τον Αληθινό Θεό της Γραφής διότι ήταν Ισραηλίτες ! Γι' αυτό, στο εδάφιο 29, όπου ο προφήτης αναφέρεται και στις τρεις προσωπικότητες, επαναλαμβάνει τη λέξη ***«γη»*** τρεις φορές και λέει, «***Ω γη, γη, γη, άκου τον λόγο τού Κυρίου.»***

Ένα άλλο εδάφιο που μου τραβάει την προσοχή όσον αφορά τη ***«γη»***, είναι το Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:6. Εκεί, παρατηρούμε ότι ο συγγραφέας έχει κάνει διάκριση μεταξύ εκείνων ***«που κατοικούν πάνω στη γη»*** κι' εκείνων που βρίσκονται μέσα ***«σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό»***. Ας διαβάσουμε με προσοχή τα λόγια του:

«ΚΑΙ είδα έναν άλλον άγγελο να πετάει στο μέσον τού ουρανού, ο οποίος είχε ένα αιώνιο ευαγγέλιο, για να κη-

ρύξει σ' αυτούς που κατοικούν επάνω στη γη, και σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό·»

Εάν η ***«γη»*** αυτού του εδαφίου ήταν η κατά γράμμα γη, δηλαδή ο πλανήτης, δεν θα υπήρχε ανάγκη για τον συγγραφέα να ξεχωρίσει τους μεν από τους δε, δηλαδή,

α) ***«αυτούς που κατοικούν επάνω στη γη»*** **και**

β) αυτούς που κατοικούν ***«σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό»***,

διότι όλοι τους θα συμπεριλαμβάνονταν μέσα στην κατά γράμμα Γη!

Όταν μελετούμε το δέκατο τρίτο [ιγ΄] κεφάλαιο της Αποκάλυψης, στο εδάφιο 1, βλέπουμε ένα ***«θηρίο»*** να ανεβαίνει από τη ***«θάλασσα»***, ενώ στο εδάφιο 11 βλέπουμε ένα άλλο ***«θηρίο»*** να ανεβαίνει από τη ***«γη»*****!** Ένας που έχει μελετήσει το βιβλίο του προφήτη Δανιήλ, ξέρει ότι τα ***«θηρία»*** τα οποία ανέβηκαν από τη ***«Μεγάλη Θάλασσα»*** εξεικονίζουν ***«βασιλείες»*** (Δανιήλ 7[ζ΄]:2,3,17,19,23). Επομένως, αφού η λέξη ***«θηρία»*** είναι όρος συμβολικός, τότε, και οι λέξεις ***«γη»*** και ***«θάλασσα»*** από όπου ανεβαίνουν τα ***«θηρία»***, είναι όροι συμβολικοί!

Η παραπάνω κατανόηση των συμβολικών όρων ***«γη»*** και ***«θάλασσα»*** μας βοηθάει να εννοήσουμε τα εδάφια Αποκάλυψις 10[ι΄]:1,2. Εκεί διαβάζουμε:

«ΚΑΙ είδα έναν άλλον ισχυρό άγγελο που κατέβαινε από τον ουρανό, ντυμένον με νεφέλη· κι επάνω στο κεφάλι

του ήταν το ουράνιο τόξο· και το πρόσωπό του ήταν σαν τον ήλιο, και τα πόδια του σαν στύλοι φωτιάς. Και στο χέρι του είχε ένα μικρό βιβλίο ανοιγμένο· και έβαλε το δεξί του πόδι επάνω στη θάλασσα, ενώ το αριστερό του το έβαλε επάνω στη γη·»

Όταν εφαρμόσουμε στα παραπάνω εδάφια την κατανόηση που τώρα έχουμε όσον αφορά τους συμβολικούς όρους ***«γη»*** και ***«θάλασσα»***, αντιλαμβανόμαστε τα ακόλουθα: Αφού ο ισχυρός άγγελος έβαλε το ένα του πόδι πάνω στη ***«γη»*** και το άλλο πάνω στη ***«θάλασσα»***, τότε, τα πράγματα που πρόκειται να πει αφορούν **όλο το ανθρώπινο γένος**, δηλαδή, και εκείνους που πιστεύουν στον Αληθινό Θεό της Γραφής και αυτούς που δεν πιστεύουν σ' Αυτόν!

Παρομοίως, στα εδάφια Αποκάλυψις 7:2,3**,** παρατηρούμε ότι μέσα στην ίδια πρόταση υπάρχουν και οι δύο συμβολικοί όροι: Και η ***«γη»*** και η ***«θάλασσα»***. Ας διαβάσουμε αυτά τα δύο εδάφια:

«[2]Και είδα έναν άλλον άγγελο που ανέβηκε από την ανατολή τού ήλιου, έχοντας τη σφραγίδα τού ζωντανού Θεού· και έκραξε με δυνατή φωνή προς τους 4 αγγέλους, στους οποίους δόθηκε να βλάψουν τη γη και τη θάλασσα, [3]λέγοντας: Μη βλάψετε τη γη ούτε τη θάλασσα ούτε τα δέντρα, μέχρις ότου σφραγίσουμε τους δούλους τού Θεού μας επάνω στα μέτωπά τους.»

Από τα παραπάνω εδάφια μαθαίνουμε ότι κάποιο **σφράγισμα** λαμβάνει χώρα. Ο Θεός σφραγίζει τους δούλους Του πριν οι άγγελοί Του βλάψουν τη ***«γη»*** και τη ***«θάλασσα»***. Αυτό το γεγονός σημαίνει ότι υπάρχει ακόμα καιρός **για εκείνους που είναι μέρος της συμβολικής *«γης»*, δηλαδή,**

της Ιουδαϊκής και της Χριστιανικής κοινότητας και οι οποίοι δεν έχουν δεχθεί ακόμα τον Κύριο Ιησού Χριστό σαν Θεό και Σωτήρα τους, και **για εκείνους που είναι ακόμα μέρος της άπιστης** (στον Ιησού) ***«θάλασσας»*** **του ανθρωπίνου γένους**,

α) να πιστέψουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής ο Οποίος είναι ***«επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας»*** (Ιωάννης 1[α΄]:1,14· Ρωμαίους 9[θ΄]:5· Ιωάννης 3[γ΄]:16· 8[η΄]:24), και ο Δημιουργός του ουρανού και της γης (Εβραίους 1[α΄]:8,10),

β) να ομολογήσουν με το στόμα τους ότι ο Ιησούς είναι ο **«Κύριος»**, δηλαδή, ο Γιαχβέ του εδαφίου Ρωμαίους 10[ι΄]:13, **το Όνομα του Οποίου πρέπει να επικαλεστούν** (δηλαδή στον Οποίον πρέπει να προσευχηθούν) **προκειμένου να σωθούν** (Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13,14),

γ) να πιστέψουν στην καρδιά τους ότι ο Θεός ανέστησε Αυτόν **σωματικώς** από τους νεκρούς, ότι το σώμα Του δεν είδε διαφθορά (Πράξεις 2[β΄]:27· Ρωμαίους 10[ι΄]:9· Ιωάννης 20[κ΄]:27· Λουκάς 39[λθ΄]:43), και

δ) να μετανοήσουν για την περασμένη τους άγνοια και απιστία (Πράξεις 2[β΄]:38· 17[ιζ΄]:30· Λουκάς 24[κδ΄]:47).

Εκείνοι που εκπληρώνουν τις παραπάνω απαιτήσεις που ο Θεός έχει θέσει, **σφραγίζονται** με το Άγιο Πνεύμα για την ημέρα της απολύτρωσης (Εφεσίους 4[δ΄]:30).

Η κατανόηση των συμβολικών όρων ***«γη»*** και ***«θάλασσα»***, είναι απαραίτητη για την κατανόηση του μηνύματος που ο Θεός θέλει να μας δώσει μέσω του βιβλίου της Αποκάλυψης. **Αν αγνοήσουμε τη συμβολική έννοια αυτών των**

όρων, θα πέσουμε σε ερμηνείες που δεν θα εκφράζουν βιβλική αλήθεια. Παραδείγματος χάριν, στο κεφάλαιο 21 [κα΄] και εδάφιο 1, διαβάζουμε:

«ΚΑΙ είδα έναν καινούργιο ουρανό και μια καινούργια γη· επειδή, ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε· και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον.»

Αν αγνοήσουμε τη συμβολική σημασία των λέξεων ***«ουρανό»*** (περί του οποίου θα μιλήσουμε σε λίγο), ***«γη»*** και ***«θάλασσα»***, θα καταλήξουμε στο λανθασμένο συμπέρασμα ότι ο Θεός θα καταστρέψει τον σημερινό ουρανό, ακόμα και το μέρος που κατοικεί ο Ίδιος, όλο το σύμπαν, όλη τη δημιουργία Του και τον πλανήτη γη, και ότι θα δημιουργήσει έναν καινούργιο ουρανό, καινούργιους γαλαξίες και μια καινούργια γη στην οποία ***«η θάλασσα δεν θα υπάρχει πλέον»***!!! Αν η πραγματική, η κατά γράμμα θάλασσα δεν θα υπάρχει πλέον, τότε, ούτε τα ψάρια, ούτε άλλα είδη ζωής που δημιούργησε ο Θεός απ' αρχής πάνω στον πλανήτη γη και για τα οποία είπε ***«ήταν καλό»*** (Γένεσις 1[α΄]:10,20-22) δεν θα υπάρχουν πλέον.

Το παραπάνω συμπέρασμα δεν στέκει σύμφωνα με τις Γραφές διότι στις Πράξεις των αποστόλων διαβάζουμε για ***«αποκατάσταση»*** όλων των πραγμάτων (3[γ΄]:21) --- όχι για καταστροφή και αναδημιουργία! Τα λόγια ***«και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον»*** αναφέρονται **στην απώλεια των ασεβών ανθρώπων** (Β΄ Πέτρου 3[γ΄]:7). Οι Γραφές δείχνουν ότι όταν ο ασεβής ***«ουρανός»***, δηλαδή ο Σατανάς και οι άγγελοί του, **αποχωρισθεί** από τον άγιο ***«ουρανό»*** (Αποκάλυψις 6[στ΄]:14), γεγονός το οποίο σύμφωνα με τα εδάφια Αποκάλυψις 12 [ιβ΄]:7-12 και Ματθαίος 24[κδ΄]:29 έλαβε χώρα μετά την καταστροφή της Ιερουσαλήμ και του

ναού της το έτος 70 μ.Χ., και όταν η πονηρή ***«γη»*** και τα πονηρά έργα που βρίσκονται μέσα σ' αυτή ***«κατακαούν»*** (Β΄ Πέτρου 3 [γ΄]:10), θα εκπληρωθούν τα λόγια του αποστόλου Πέτρου που έγραψε ότι,

«…σύμφωνα με την υπόσχεσή του, καινούργιους ουρανούς και καινούργια γη προσμένουμε, στους οποίους δικαιοσύνη κατοικεί.» (Β΄ Πέτρου 3[γ΄]:13).

Ασφαλώς, τότε η συμβολική ***«θάλασσα»***, δηλαδή **ο κόσμος της αδικίας**, δεν θα υπάρχει πλέον!

Τώρα που καταλάβαμε στο πλήρες το τι συμβολίζει ο όρος ***«γη»***, ας προχωρήσουμε στη μελέτη μας για να δούμε ποιοι είναι οι ***«βασιλιάδες της γης».***

Στο εδάφιο **Αποκάλυψις 16[ιστ΄]:14** ο Ιωάννης αναφέρει **δύο είδη *«βασιλιάδων»*:**

α) τους ***«βασιλιάδες της γης»*** και

β) τους (βασιλιάδες) ***«ολόκληρης της οικουμένης»***

Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«επειδή, είναι πνεύματα δαιμόνων, που εκτελούν σημεία, τα οποία εκπορεύονται προς τους βασιλιάδες τής γης και ολόκληρης της οικουμένης, για να τους συγκεντρώσουν στον πόλεμο εκείνης τής μεγάλης ημέρας, του Θεού τού Παντοκράτορα.»

Όλοι μας καταλαβαίνουμε ποιοι είναι οι βασιλιάδες ***«της οικουμένης όλης»***. Άρα, ο όρος ***«βασιλιάδες της γης»*** ανα-

φέρεται σε κάποια άλλη ομάδα ανθρώπων. Ποιοι είναι αυτοί;

Καθώς στη βιβλική προφητική γλώσσα ο όρος ***«γη»*** συμβολίζει **«όλους εκείνους που ομολογούν ότι γνωρίζουν και πιστεύουν στον Αληθινό Θεό της Γραφής, δηλαδή, την Ιουδαϊκή και Χριστιανική κοινότητα»**, ο όρος ***«βασιλιάδες της γης»*** αναφέρεται σε δύο ομάδες ανθρώπων οι οποίες είναι, **αποκλειστικά**, μέρος αυτής της κοινότητας:

α) Στους πνευματικούς αρχηγούς αυτής της κοινότητας (είτε είναι αναγεννημένοι είτε όχι), και

β) σε όλα τα αναγεννημένα άτομα.

Ο λόγος για τον οποίον εφαρμόζω τον τίτλο ***«βασιλιάδες της γης»*** και επάνω σε όλα **τα αναγεννημένα άτομα**, βασίζεται στα επόμενα εδάφια:

Αποκάλυψις 1[α΄]:6
«… ο οποίος μάς έκανε βασιλιάδες, και ιερείς στον Θεό και Πατέρα του· …»

Αποκάλυψις 5[ε΄]:10
«και μας έκανες βασιλιάδες και ιερείς στον Θεό μας· και θα βασιλεύσουμε επάνω στη γη.»

Αποκάλυψις 20[κ΄]:6
«Μακάριος και άγιος όποιος έχει μέρος στην πρώτη ανάσταση· επάνω σ' αυτούς ο δεύτερος θάνατος δεν έχει εξουσία, αλλά θα είναι ιερείς τού Θεού και του Χριστού, και θα βασιλεύσουν μαζί του για 1.000 χρόνια.»

Από τα παραπάνω εδάφια μαθαίνουμε ότι ο Ιησούς έχει κάνει **όλους εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν** (Ιουδαίους και Έλληνες), ***«βασιλιάδες»*** και ότι αυτοί θα βασιλέψουν μαζί Του **πάνω στη γη** για χίλια χρόνια. Επειδή δε αυτοί **αναγνωρίζουν την εξουσία** που Αυτός εξασκεί πάνω τους, είναι γνωστός ως ***«ο άρχοντας των βασιλιάδων της γης»*** (Αποκάλυψις 1[α΄]:5) και ως **ο Βασιλιάς των βασιλιάδων** (Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:14).

Το γεγονός ότι ο Ιησούς **δεν είναι** ο άρχοντας των βασιλιάδων ***«της οικουμένης όλης»*** είναι ευκολονόητο διότι αυτοί **ούτε Τον αναγνωρίζουν ως Θεό τους ούτε και αναγνωρίζουν την εξουσία Του!** Από την άλλη πλευρά όμως, ο τίτλος ***«ο Βασιλιάς των βασιλιάδων»*** θα μπορούσε να εννοήσει ότι ο Ιησούς έχει εξουσία και πάνω σ' αυτούς διότι στο εδάφιο Ματθαίος 28[κη΄]:18, ο αναστημένος και δοξασμένος άνθρωπος Ιησούς είπε, ***«… Δόθηκε σε μένα κάθε εξουσία στον ουρανό και επάνω στη γη*** (τοπικοί όροι)***.»***

Παρόλο που ο Ιησούς είναι ***«ο άρχοντας των βασιλιάδων της γης»*** (Αποκάλυψις 1[α΄]:5), **μερικοί από τους άρχοντες της συμβολικής *«γης»* Τον έχουν αρνηθεί ως Βασιλιά τους** (Ιωάννης 19[ιθ΄]:15), και δεν Τον τιμάνε όπως ένας τιμάει τον Πατέρα (Ιωάννης 5[ε΄]:23). Αντιθέτως, μερικοί από τους άρχοντες ***«τούτου του αιώνα»*** σταύρωσαν ***«τον Κύριο της δόξας»*** (Α΄ Κορινθίους 2[β΄]:8), και προτίμησαν να κυβερνώνται από την συμβολική **«γυναίκα»** η οποία είναι γνωστή ως ***«η μεγάλη πόλη»*** και ως ***«μεγάλη Βαβυλώνα»***. Αυτή την ιδέα την συναντούμε στο εδάφιο Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:18. Εκεί λέει,

«Και η γυναίκα που είδες, είναι η μεγάλη πόλη, που έχει βασιλεία επάνω στους βασιλιάδες τής γης.»

Οι παραπάνω μη αναγεννημένοι ***«βασιλιάδες τής γης»*** μου θυμίζουν ανθρώπους σαν αυτούς που αναφέρονται στα εδάφια Ματθαίος 7[ζ΄]:22,23. Εκεί διαβάζουμε,

«Πολλοί θα μου πουν κατά την ημέρα εκείνη: Κύριε, Κύριε, δεν προφητεύσαμε στο όνομά σου, και στο ονομά σου εκβάλαμε δαιμόνια, και στο όνομά σου κάναμε πολλά θαύματα; Και, τότε, θα ομολογήσω σ' αυτούς, ότι: Ποτέ δεν σας γνώρισα· φεύγετε από μένα εσείς που εργάζεστε την ανομία.»

Η έκφραση ***«ποτέ δεν σας γνώρισα»*** σημαίνει, **«ποτέ δεν είχα μια στενή προσωπική σχέση μαζί σας»** (Κάμε σκέψεις πάνω στο εδάφιο Ματθαίος 1[α΄]:25)!

Εκείνοι που δεν έχουν μια στενή προσωπική και συγγενική σχέση με τον Κύριο Ιησού Χριστό, έχουν μόνο «θρησκεία». Όσοι από τους ***«βασιλιάδες της γης»*** δέχονται πάνω τους την κυριαρχία της συμβολικής ***«γυναίκας»*** η οποία είναι γνωστή ως ***«η μεγάλη Βαβυλώνα»*** ή την κυριαρχία κάποιας από τις πόρνες κόρες της (Αποκάλυψις 17 [ιζ΄]:5), αντί της κυριαρχίας του Κυρίου Ιησού Χριστού, διαπράττουν **πνευματική πορνεία με αυτές τις θρησκευτικές προσωπικότητες**. Ας διαβάσουμε τα επόμενα τρία εδάφια τα οποία μιλούν για την «πορνεία» τους:

Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:2
«μαζί με την οποία πόρνευσαν οι βασιλιάδες τής γης, και μέθυσαν αυτοί που κατοικούν στη γη από το κρασί τής πορνείας της.»

Αποκάλυψις 18[ιη΄]:9
«Και θα την κλάψουν και θα την πενθήσουν οι βασιλιάδες τής γης, που πόρνευσαν και έζησαν σε ακολασία μαζί της, όταν βλέπουν τον καπνό τής πυρπόλησής της,»

(Από τα λόγια του παραπάνω εδαφίου, ***«Και θα την κλάψουν … οι βασιλιάδες της γης που πόρνευσαν … μαζί της»***, βλέπουμε ότι **δεν είναι όλοι οι βασιλιάδες της γης που θα πορνεύσουν μαζί της**.)

Αποκάλυψις 18[ιη΄]:3
«επειδή, από το κρασί τού θυμού τής πορνείας της ήπιαν όλα τα έθνη και μαζί της πόρνευσαν οι βασιλιάδες τής γης, και πλούτησαν οι έμποροι της γης από την υπερβολή τής ακολασίας της.»

Το γεγονός ότι αυτοί οι βασιλιάδες της γης είναι ένοχοι πνευματικής πορνείας αποδεικνύει, ότι:

α) Ποτέ δεν ήταν μέρος της ***«αγνής παρθένας»*** (Β΄ Κορινθίους 11[ια΄]:2),

β) ποτέ δεν ήταν μέρος της ***«γυναίκας»*** του Αρνίου (Αποκάλυψις 19 [ιθ΄]:7),

γ) ποτέ δεν είχαν μια στενή συγγενική σχέση με τον Κύριο Ιησού Χριστό, μια σχέση σαν αυτή που υπάρχει μεταξύ ανδρός και της συζύγου του!

Γι' αυτό το λόγο θα τους πει, ***«ποτέ δεν σας γνώρισα»*****!** (Ματθαίος 7[ζ΄]:22,23· σύγκρινε με Ματθαίος 1[α΄]:18,19, 25).

Πραγματικά, με εκπλήττει το γεγονός ότι εκτός από του ότι διαπράττουν πνευματική πορνεία, κάποια μέρα, οι παραπάνω ***«βασιλιάδες της γης»*** θα ενωθούν με τους βασιλιάδες ***«ολόκληρης της οικουμένης»*** για να πολεμήσουν εναντίον του Ιησού (Πράξεις 9[θ΄]:4,5· Ματθαίος 25[κε΄]:40,45· Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:7)! Τι λυπηρή κατάσταση! Ας διαβάσουμε το εδάφιο Αποκάλυψις 16[ιστ΄]:14 ξανά:

«επειδή, είναι πνεύματα δαιμόνων, που εκτελούν σημεία, τα οποία εκπορεύονται προς τους βασιλιάδες τής γης και ολόκληρης της οικουμένης, για να τους συγκεντρώσουν στον πόλεμο εκείνης τής μεγάλης ημέρας, του Θεού τού Παντοκράτορα.»

Το τέλος αυτών των μη αναγεννημένων ***«βασιλιάδων της γης»*** θα είναι όμοιο με το τέλος των ***«γιών της βασιλείας»*** που συναντούμε στο Ματθαίος 8[η΄]:12. Εκεί λέει ότι, ***«… οι γιοι τής βασιλείας θα ριχτούν έξω, στο σκοτάδι το εξώτερο· εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών.»***

Εξήγηση εδαφίου 5δ

«σ' αυτόν που μας αγάπησε, και μας έλουσε από τις αμαρτίες μας με το αίμα του»

Σε τι αναφέρονται τα παραπάνω λόγια;
Με αυτά τα λόγια, ο Ιωάννης δίνει μαρτυρία για τον χαρακτήρα και την αγαθοσύνη του Κυρίου Ιησού Χριστού. Τα λόγια, ***«σ' αυτόν που μας αγάπησε»***, αναφέρονται στη μεγάλη αγάπη που εκδήλωσε ο Τριαδικός Θεός για το ανθρώπινο γένος (Ιωάννης 3[γ΄]:16). Επίσης, αναφέρονται και στο γεγονός ότι ο Ιησούς απέδειξε την αγάπη Του για μας με το να θυσιάσει την ζωή Του πάνω στο σταυρό σαν

πληρωμή **για τις αμαρτίες όλων εκείνων που θα Τον *«δουν»*, δηλαδή, που θα αναγνωρίσουν το Ποιος Είναι και που θα πιστέψουν σ' Αυτόν** (Ιωάννης 6[στ΄]:40· 8 [η΄]:24).

Το τελευταίο μέρος του **εδαφίου 5**$^{\delta}$, ***«και μας έλουσε από τις αμαρτίες μας με το αίμα του»***, αναφέρεται ακριβώς στο έργο που ο Κύριος Ιησούς έκανε πάνω στο σταυρό. Ο άγγελος που μίλησε στον Ιωσήφ για τη γέννηση του Ιησού του είπε, ***«…θα αποκαλέσεις το όνομά του Ιησού· επειδή, αυτός θα σώσει τον λαό του από τις αμαρτίες τους.»*** (Ματθαίος 1[α΄]:21· επίσης, διάβασε Εβραίους 9[θ΄]:14, Αποκάλυψις 7[ζ΄]:14 και Κολοσσαείς 1[α΄]:20.)

Εδάφιο 6: ***«***$^{\alpha}$***και ο οποίος μάς έκανε βασιλιάδες, και ιερείς στον Θεό και Πατέρα του·*** $^{\beta}$***σ' αυτόν είθε να είναι η δόξα και η κυριαρχική εξουσία στους αιώνες των αιώνων. Αμήν»***

Εξήγηση εδαφίου 6$^{\alpha}$

«$^{\alpha}$***και ο οποίος μάς έκανε βασιλιάδες, και ιερείς στον Θεό και Πατέρα του·»***

Από τα παραπάνω λόγια, και από τα εδάφια Α΄ Πέτρου 2[β΄]:4,5, 9, Αποκάλυψις 5[ε΄]:10 και 20[κ΄]:6, βλέπουμε ότι όλους εκείνους που πιστεύουν και ακολουθούν τον Κύριο Ιησού Χριστό, Εκείνος τους κάνει να γίνουν **βασιλιάδες** και **ιερείς**. Ως βασιλιάδες, **θα βασιλεύουν για πάντα** (Αποκάλυψις 22[κβ΄]:5). Ως ιερείς, **θα λατρεύουν τον Θεό και τον Χριστό.**

Οι ιερείς του Αληθινού Θεού **ΓΧΒΧ** λατρεύουν ή υπηρετούν μόνο Αυτόν. **Δεν τους επιτρέπεται να λατρεύουν**

αγγέλους ή άλλους θεούς (Έξοδος 20[κ΄]:4,5). Αλλά όταν διαβάζουμε το εδάφιο Αποκάλυψις 20[κ΄]:6, βλέπουμε ότι εκείνοι που λαβαίνουν μέρος στην πρώτη ανάσταση, **θα είναι ιερείς του Θεού και του Χριστού.** Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«Μακάριος και άγιος, όστις έχει μέρος εις την πρώτην ανάστασιν· επί τούτων ο θάνατος ο δεύτερος δεν έχει εξουσίαν, αλλά θέλουσιν είσθαι ιερείς του Θεού και του Χριστού ….»

Από τα παραπάνω, θα πρέπει να θυμόμαστε το εξής σημαντικό σημείο: Εάν ο Ιησούς δεν ήταν Αληθινός Θεός, ίσος με τον Πατέρα και Ένας από την Αληθινή Θεότητα **ΓΧΒΧ**, ο ίδιος ο **ΓΧΒΧ** δεν θα επέτρεπε στους ιερείς Του να τον λατρέψουν.

Παρακαλώ σημειώστε
Το τελευταίο μέρος του εδαφίου $6^{α}$ που εξετάζουμε, αναφέρει το γεγονός ότι ο Ιησούς έχει Θεό και Πατέρα. Εκείνοι που δεν πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός, αρπάζουν αυτές τις λέξεις και λένε ότι εφόσον ο Ιησούς έχει Θεό και Πατέρα, τότε δεν είναι Θεός! Γι' αυτό, ας λάβουμε υπόψη τα ακόλουθα:

Όταν μιλάμε περί του Ιησού, θα πρέπει να κάνουμε διάκριση μεταξύ του **ΘΕΟΥ ΛΟΓΟΥ** (του προ ανθρώπινου Ιησού [Ιωάννης 1[α΄]:1]), και του **ΑΝΘΡΩΠΟΥ** Ιησού Χριστού (Α΄ Τιμόθεον 2[β΄]:5).

Ένα από τα μεγάλα λάθη που κάνουν εκείνοι που δεν πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός, είναι το γεγονός ότι χρησιμοποιούν τα λόγια που είπε ο **ΑΝΘΡΩΠΟΣ** Ιησούς, και Τον μειώνουν λέγοντας ότι είναι μικρότερος

θεός σε δύναμη, σε ηλικία και γνώση από τον Πατέρα. Λένε ότι μόνο ο Πατέρας είναι ο Αληθινός Θεός. Βασισμένοι επάνω σ' αυτή την αξίωση, είναι αναγκασμένοι να παρουσιάσουν τον Ιησού σαν έναν από τους πολλούς θεούς, ας πούμε σαν **έναν θεό ενός τρίτου είδους**, επειδή δεν έχουν κάποια λέξη για να περιγράψουν έναν θεό ο οποίος δεν είναι **ούτε αληθινός, αλλά ούτε και ψευδής**. Για να υποστηρίξουν τη διδασκαλία τους, αναφέρονται σε λόγια που είπε **ο άνθρωπος Ιησούς** (όχι ο προ ανθρώπινος «Λόγος») για τον Εαυτόν Του, όπως:

«… ο Πατήρ μου είναι μεγαλήτερός μου·» (Ιωάννης 14[ιδ΄]:28)

«… Αναβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας και Θεόν μου και Θεόν σας.» (Ιωάννης 20[κ΄]:17)

Αναφέροντας τα παραπάνω, προσπαθούν να αποδείξουν ότι ο Ιησούς δεν είναι ο Πατέρας και ότι ο Πατέρας είναι μεγαλύτερος από τον Υιό. Όμως, οι Χριστιανοί δεν πιστεύουμε ότι ο Ιησούς είναι ο Πατέρας. Ο Ιησούς είναι ο Υιός. Παρόλο που υπάρχει διάκριση μεταξύ των Προσώπων της Θεότητας, δηλαδή μεταξύ του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, όσον αφορά τη φύση Τους, **όλα τα Πρόσωπα έχουν την ίδια άκτιστη φύση** --- τη φύση του Θεού!

Όταν μιλάμε για τον άκτιστο Θεό, τους κτιστούς αγγέλους, και τους κτιστούς ανθρώπους, πρέπει να κρατάμε στο μυαλό μας το γεγονός ότι **όλοι έχουν την δική τους ιδιαίτερη φύση και μορφή:**

1) Ο άκτιστος Θεός έχει τη δική Του άκτιστη φύση και μορφή την οποία κανένα από τα κτίσματα δεν μπορεί να κατέχει.

2) Οι κτισμένοι άγγελοι έχουν τη δική τους κτιστή φύση και μορφή, η οποία είναι **ΚΑΤΩΤΕΡΗ** από τη φύση και τη μορφή του Θεού.

3) Οι κτισμένοι άνθρωποι έχουν τη δική τους κτιστή φύση και μορφή η οποία είναι **ΚΑΤΩΤΕΡΗ** από τη φύση και τη μορφή των αγγέλων. Στο εδάφιο Εβραίους 2[β΄]:7, διαβάζουμε για τη φύση των ανθρώπων:

«Έκαμες αυτόν **ολίγον τι κατώτερον των αγγέλων**, με δόξαν και τιμήν εστεφάνωσας αυτόν και κατέστησας αυτόν επί τα έργα των χειρών σου·» (Διάβασε Γένεσις 2[β΄]: 15,19)

ΠΟΙΑ ΗΤΑΝΕ Η ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΠΡΙΝ ΓΙΝΕΙ ΣΑΡΚΑ;
Όταν διαβάζουμε το εδάφιο Ιωάννης 1[α΄]:1, παρατηρούμε ότι περιέχει τρεις μικρές προτάσεις.

Η πρόταση (α) απαντάει στην ερώτηση **ΠΟΤΕ;** Αποκαλύπτει ότι όταν έγινε η **ΑΡΧΗ**, ο Λόγος ήδη υπήρχε (ην, ήτο). Η πρόταση (β) απαντάει στην ερώτηση **ΠΟΥ;** Αποκαλύπτει ότι ο Λόγος ήταν **ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ.** Η πρόταση (γ) απαντάει στην ερώτηση **ΤΙ;** --- όχι **ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΛΟΓΟΣ!** Λέει ότι ο Λόγος ήταν Θεός. Με άλλα λόγια, αποκαλύπτει ότι ο Λόγος δεν ήταν άνθρωπος, ούτε άγγελος, αλλά Θεός. Επομένως, μας δείχνει με έμφαση ότι η φύση (η υπόσταση) του προ ανθρώπινου Ιησού (του Λόγου), ήταν **Η ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**. Ο συγγραφέας της προς Εβραίους επιστολής εξέ-

φρασε αυτή την αλήθεια με ένα ευφυή τρόπο. Ας διαβάσουμε το εδάφιο Εβραίους 1[α΄]:3:

«όστις (ο Υιός, ο Λόγος) ***ων απαύγασμα της δόξης και χαρακτήρ της υποστάσεως αυτού*** (του Θεού)***, και βαστάζων τα πάντα με τον λόγον της δυνάμεως αυτού, αφού δι' εαυτού έκαμε καθαρισμόν των αμαρτιών ημών, εκάθησεν εν δεξιά της μεγαλωσύνης εν υψηλοίς,»*** (Βάμβας)

ΠΟΙΑ ΗΤΑΝ Η ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ;
Στο εδάφιο Φιλιππησίους 2[β΄]:6, ο απόστολος Παύλος εξήγησε ότι ο Λόγος **ΠΑΝΤΟΤΕ ΥΠΗΡΧΕ ΕΝ ΜΟΡΦΗ ΘΕΟΥ**. Ας διαβάσουμε τα εδάφια Φιλιππησίους 2[β΄]:5-11:

«Το αυτό δε φρόνημα έστω εν υμίν, το οποίον ήτο και εν τω Χριστώ Ιησού, όστις ΕΝ ΜΟΡΦΗ ΘΕΟΥ ΥΠΑΡΧΩΝ, δεν ενόμισεν αρπαγήν το να ήναι ίσα με τον Θεόν, αλλ' εαυτόν εκένωσε ΛΑΒΩΝ ΔΟΥΛΟΥ ΜΟΡΦΗ, γενόμενος όμοιος με τους ανθρώπους, και ευρεθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος, ΕΤΑΠΕΙΝΩΣΕΝ ΕΑΥΤΟΝ γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού. Διά τούτο και ο Θεός υπερύψωσεν αυτόν (τον άνθρωπο Ιησού) ***και εχάρισεν εις αυτόν όνομα το υπέρ παν όνομα, διά να κλίνη εις το όνομα του Ιησού παν γόνυ επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων, και πάσα γλώσσα να ομολογήση ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος εις δόξαν Θεού Πατρός.»***

Από τα παραπάνω εδάφια, αντιλαμβανόμαστε ότι όταν ο Θεός Λόγος εκκένωσε τον Εαυτό Του από τη θεία Του δόξα για να πεθάνει για τις αμαρτίες των ανθρώπων, δεν πήρε τη φύση και τη μορφή των αγγέλων αλλά την πήδησε (Εβραίους 2[β΄]:9,16), και πήρε μια **ΦΥΣΗ ΚΑΙ ΜΟΡΦΗ**

ΠΟΥ ΗΤΑΝΕ ΚΑΤΩΤΕΡΗ ΑΠΌ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ: Πήρε τη φύση και τη μορφή των ανθρώπων (Ιωάννης 1(α΄):1,14· Φιλιππησίους 2[β΄]:7· Εβραίους 2[β΄]:16). Αυτό το γεγονός αποδεικνύει, αμέσως, ότι η διδασκαλία που διακηρύσσει ότι ο προ ανθρώπινος Ιησούς ήταν ο κτιστός άγγελος Μιχαήλ, είναι μια ψευδοδιδασκαλία!

Επιπλέον, από τα παραπάνω εδάφια μαθαίνουμε ότι όταν ο Λόγος έγινε σάρκα, «**ΕΤΑΠΕΙΝΩΣΕΝ ΕΑΥΤΟΝ**» (Φιλιππησίους 2[β΄]:8). Αυτά τα λόγια μας λένε ότι δεν περπατούσε γύρω στα χωριά και στις πολιτείες φωνάζοντας με εγωισμό «Είμαι Θεός, Είμαι Θεός»! Εάν θα έκανε κάτι τέτοιο, οι Φαρισαίοι θα του έλεγαν συνεχώς, «Συ περί σεαυτού μαρτυρείς· η μαρτυρία σου δεν είναι αληθής.» (Ιωάννης 8[η΄]:13). Αλλά ήταν ο Πατέρας Θεός που έδωσε την μαρτυρία ότι ο Ιησούς ήταν ο Υιός Του, **ΕΝΑΣ ΤΙΤΛΟΣ ΠΟΥ ΑΠΑΙΤΕΙ ΘΕΟΤΗΤΑ** (Ματθαίος 3[γ΄]:17· Ιωάννης 5[ε΄]:18). Και αυτός ήταν ο κύριος λόγος που Τον σταύρωσαν για βλασφημία (Ματθαίος 26[κστ΄]:63-66).

Όταν ο Θεός Λόγος έγινε σάρκα, **δεν ήλθε** στη γη για να ζήσει σαν Θεός, αλλά **σαν άνθρωπος. Ήταν το θέλημα του Θεού,** όχι του Σατανά να δοκιμάσει **<u>τον άνθρωπο Ιησού</u>.** Ήταν το Πνεύμα το Άγιο που οδήγησε τον άνθρωπο Ιησού --- όχι τον Θεό Λόγο --- στην έρημο για να δοκιμαστεί από τον Σατανά (Ματθαίος 4[δ΄]:1).

Σαν άνθρωπος πείνασε και η φύση του Θεού που ήτανε μέσα Του (Ιωάννης 14[ιδ΄]:10,11), θα μπορούσε να κάνει τις πέτρες ψωμιά για να φάει· αλλά δεν θέλησε να το κάνει επειδή έπρεπε να υποφέρει τους πόνους της πείνας **<u>σαν άνθρωπος που εμπιστεύεται τον Θεό</u>.**

Σαν άνθρωπος, υπέταξε τον Εαυτόν Του στον Νόμο του Μωυσή.

Σαν άνθρωπος --- όχι σαν Θεός --- πέθανε επάνω στον σταυρό.

Σαν άνθρωπος, τάφηκε.

Σαν άνθρωπος αναστήθηκε και δοξάσθηκε.

Σαν άνθρωπος, έγινε ο Μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπων, και σαν μεσίτης, κάθεται στα δεξιά του Πατέρα ωσότου όλα γίνουν νέα.

Σαν άνθρωπος εμπιστεύτηκε **ΤΑ ΠΑΝΤΑ στα χέρια του ουράνιου Πατέρα Του**, ακόμα και το Πνεύμα Του την ώρα του θανάτου Του επάνω στον σταυρό (Λουκάς 23[κγ΄]:46). Και τα εδάφια Εβραίους 2[β΄]:16-18 αποκαλύπτουν το λόγο που ενήργησε έτσι. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια προσεκτικά γιατί περιέχουν την απάντηση ως προς το γιατί ο άνθρωπος Ιησούς έχει και Θεό και Πατέρα:

«Διότι βεβαίως δεν ανέλαβεν αγγέλων φύσιν, αλλά σπέρματος Αβραάμ ανέλαβεν. ΟΘΕΝ <u>ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΟΜΟΙΩΘΗ ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ</u>, διά να γείνη ελεήμων και πιστός αρχιερεύς εις τα προς τον Θεόν, διά να κάμνη εξιλέωσιν υπέρ των αμαρτιών του λαού. Επειδή καθ' ότι αυτός έπαθε πειρασθείς, δύναται να βοηθήση τους πειραζομένους.»

Σύμφωνα με τα παραπάνω εδάφια, καθώς ήταν αναγκαίο

γι' Αυτόν να γίνει **ακριβώς το ίδιο με τους αδελφούς --- κατά πάντα** --- τότε, ήταν σωστό και δίκαιο να πει,

«… ο Πατήρ μου είναι μεγαλήτερός μου·» (Ιωάννης 14[ιδ΄]:28), και

«… Αναβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας και Θεόν μου και Θεόν σας.» (Ιωάννης 20[κ΄]:17).

Εξήγηση εδαφίου 6^{β}
«^{β}σ' αυτόν είθε να είναι η δόξα και η κυριαρχική εξουσία στους αιώνες των αιώνων.»

Όλοι οι πραγματικά αναγεννημένοι Χριστιανοί θα πρέπει να δοξάζουμε τον Κύριο Ιησού με τα παραπάνω λόγια! (Αποκάλυψις 5 [ε΄]:12,13)

Εδάφιο 7: ***«^{α}Προσέξτε, έρχεται μαζί με τα σύννεφα, ^{β}και θα τον δει κάθε μάτι, ^{γ}και εκείνοι που τον λόγχισαν· ^{δ}και θα θρηνήσουν με την παρουσία του όλες οι φυλές τής γης· ναι, αμήν.»***

Εξήγηση εδαφίου 7^{α}
«Προσέξτε, έρχεται μαζί με τα σύννεφα»

Ποιος είναι Αυτός που έρχεται με τα σύννεφα;
Το Ματθαίος 24[κδ΄]:23-30, μας δίνει την απάντηση: **Ο αναστημένος και δοξασμένος άνθρωπος Ιησούς Χριστός**, ο Οποίος εφήρμοσε στον Εαυτόν Του τον τίτλο, **«ο Υιός του ανθρώπου»**! Ας διαβάσουμε το εδάφιο 30:

«Και, τότε, θα φανεί το σημείο τού Υιού τού ανθρώπου στον ουρανό· και, τότε, θα θρηνήσουν όλες οι φυλές τής

γης, και θα δουν τον Υιό τού ανθρώπου να έρχεται επάνω στα σύννεφα του ουρανού με δύναμη και πολλή δόξα.»
Ο τίτλος ***«Υιός του ανθρώπου»***, βρίσκεται και στην προφητεία του Δανιήλ 7[ζ΄]:13,14. Εκεί λέει:

«Και είδα σε οράματα της νύχτας, και ξάφνου, ένας σαν Υιός ανθρώπου ερχόταν μαζί με τα σύννεφα του ουρανού, και έφτασε μέχρι τον Παλαιό των ημερών, και τον έφεραν μέσα, μπροστά του. Και του δόθηκε η εξουσία, και η δόξα, και η βασιλεία, για να τον λατρεύουν όλοι οι λαοί, τα έθνη, και οι γλώσσες· και η εξουσία του είναι αιώνια εξουσία, η οποία δεν θα παρέλθει, και η βασιλεία του, η οποία δεν θα φθαρεί.»

Από την παραπάνω προφητεία, βλέπουμε ότι όλοι οι λαοί, τα έθνη και οι γλώσσες **θα λατρεύουν τον *«Υιό του ανθρώπου»*.** Τα λόγια αυτά μας βοηθούν να εννοήσουμε ότι ο ***«Υιός του ανθρώπου»*** των εδαφίων Δανιήλ 7[ζ΄]:13,14, **δεν είναι ένα κτίσμα αλλά ο Θεός ο Υιός, ο Οποίος έγινε και Υιός ανθρώπου!** Η Καινή Διαθήκη μας εξηγεί ότι Αυτός ήταν ο Θεός Λόγος, ο Οποίος έγινε σάρκα για να σώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες τους και Τον γνωρίσαμε ως τον άνθρωπο Ιησού Χριστό (Ιωάννης 1[α΄]:1,14· Ματθαίος 1[α΄]21· Α΄ Τιμόθεον 2[β΄]:5). Εφόσον, σύμφωνα με το εδάφιο Ιωάννης 3[γ΄]:16, Αυτός είναι **ο μονογενής Υιός του Θεού** --- όχι ο 'μονόκτιστος' Υιός του Θεού -- **είναι από τη φύση Του Θεός και η λατρεία του ανήκει!**

Εξήγηση εδαφίου 7$^{\beta}$
«και θα τον δει κάθε μάτι»

Η ιστορία μας λέει ότι στα πρώτα χρόνια της εκατονταετηρίδας του 1900 υπήρξε ένας όμιλος ψευδοπροφητών οι ο-

ποίοι ισχυρίσθηκαν ότι ο Ιησούς είχε επιστρέψει στη γη αοράτως και ότι τους είχε εγκαταστήσει πάνω από όλα Του τα υπάρχοντα! **Διεκήρυξαν ότι μόνο οι εκλεκτοί της θρησκευτικής τους οργάνωσης Τον «είδαν» με τα μάτια της διανοίας τους!** Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Παραπλάνησαν εκατομμύρια ανθρώπους και εξάσκησαν πάνω τους κυριαρχική εξουσία! Εάν αυτοί οι άνθρωποι είχαν δώσει προσοχή στα παραπάνω λόγια του βιβλίου της Αποκάλυψης, αν είχαν εννοήσει ότι όταν επιστρέψει ο Υιός του ανθρώπου θα Τον δει ***«κάθε μάτι»***, ακόμα και τα μάτια των εχθρών Του, εκείνων «***που τον λόγχισαν»***, δεν θα είχαν ακολουθήσει αυτούς τους ***«ψεύτες»*** (Κείμενο: ***«ψευδείς»***· Αποκάλυψις 2[β΄]:2)!

Εξήγηση εδαφίου 7γ

«γ και εκείνοι που τον λόγχισαν·»

Ποιος είναι Αυτός Τον Οποίον *«λόγχισαν»*, δηλαδή, Του Οποίου τρύπησαν τα χέρια και τα πόδια με καρφιά και την πλευρά Του με μια λόγχη;
Αυτός τον Οποίον ***«λόγχισαν»***, ήταν ο Θεός Γιαχβέ ο Υιός, ο Θεός Λόγος που έγινε άνθρωπος (Ιωάννης 1 [α΄]:1,14), **ο Κύριος Ιησούς Χριστός** (Ιωάννης 19[ιθ΄]:34). Έτσι, εκπληρώθηκε η προφητεία του Ζαχαρία, όπου ο Θεός Γιαχβέ είπε **για τον Εαυτόν Του**,

«… και θα επιβλέψουν σε μένα, τον οποίο διατρύπησαν·»
(Ζαχαρίας 12[ιβ΄]:10)

Ακόμη και από αυτή την περίπτωση αντιλαμβανόμαστε ότι ο Ιησούς είναι ο **ΓΧΒΧ** του εδαφίου Ζαχαρίας 12[ιβ΄]:10)!

Εξήγηση εδαφίου 7δ

«και θα θρηνήσουν με την παρουσία του (κείμενο: επ αυτον) ***όλες οι φυλές τής γης· ναι, αμήν.»***

Γιατί θα *«πενθήσουν»*, θα *«λυπηθούν»*, και θα *«θρηνήσουν»* πάνω σ' Αυτόν όλες οι φυλές της γης; (Ζαχαρίας 12[ιβ΄]:10· Ματθαίος 24[κδ΄]:30· Αποκάλυψις 1[α΄]:7)

Όλες οι φυλές της *«γης»* (ιδιαιτέρως οι φυλές του Ισραήλ: Ζαχαρίας 12[1β΄]:11-14· μετάφραση των Εβδομήκοντα), **θα θρηνήσουν** όταν θα δουν τον Ιησού στον ουρανό, να έρχεται με τα σύννεφα και με τη μεγάλη Του δόξα, **διότι τότε θα καταλάβουν το Ποιος Είναι!** Μέχρι τότε, πολλοί θα Τον χλευάζουν, θα Τον βλασφημούν, και θα λένε σκληρά λόγια εναντίον Του (Ιούδας 14,15)! Όταν όμως Τον δουν με τα μάτια τους, τι θα μπορέσουν να πουν με το στόμα τους εκτός από το **να κλαίνε** και **να θρηνούν**; **Για πρώτη φορά θα καταλάβουν ότι Αυτός είναι ο Σωτήρας Θεός** (Ησαΐας 59[νθ΄]:15-20· 60[ξ΄]:16· Β΄ Πέτρου 1[α΄]:1· Τίτος 2[β΄]:13,14), **και θα ντραπούν!** Εάν είχαν καταλάβει ότι Αυτός ήταν ο Σωτήρας Θεός ο Υιός, ο ***«Βραχίονας»*** του Γιαχβέ του Ησαΐας κεφάλαιο 53[νγ΄] που έγινε άνθρωπος (εδάφιο 3), για να πεθάνει στο σταυρό (εδάφιο 8· μετάφραση των Εβδομήκοντα: ***«αίρεται*** [εσηκώθη, υψώθη] ***από της γης η ζωή αυτού»***), ώστε να τους σώσει από τις αμαρτίες τους (εδάφια 4,5,10· **Ιωάννης 3[γ΄]:14**· Ματθαίος 1[α΄]:21), **δεν θα είχαν σταυρώσει τον Κύριο της δόξης** (Α΄ Κορινθίους 2[β΄]:7,8)**!**

Επίσης, όλοι εκείνοι που Τον αποκαλούν μεν ***«Κύριο»***, αλλά οι οποίοι είναι **ένοχοι για**:

α) ανομία και αποστασία επειδή με εγωισμό επιμένουν να κηρύττουν ένα ***«άλλο ευαγγέλιο»*** (Γαλά-τας

1[α΄]:9), ένα λεγόμενο ***«ευαγγέλιο»*** το οποίο κηρύττει σωτηρία **χωρίς την απαιτούμενη πίστη η οποία οδηγεί κάποιον να ομολογήσει με το στόμα του/της ότι ο Ιησούς είναι ο «Κύριος», δηλαδή, ο Θεός Γιαχβέ του Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13 το Όνομα του Οποίου ένας πρέπει να επικαλεσθεί προκειμένου να σωθεί**, και

β) την κήρυξη ενός ***«άλλου Ιησού»*** (Β΄ Κορινθίους 11[ια΄]:4) **ο Οποίος δεν είναι ο Πρώτος** (Αποκάλυψις 1[α΄]:11)**,** δηλαδή, **Εκείνος που προϋπήρχε του χρόνου και πάσης δημιουργίας και ο Οποίος έφερε σε ύπαρξη τα πάντα για τον Εαυτόν Του** (Ιωάννης 1[α΄]:1,3· Εβραίους 1[α΄]:2· Κολοσσαείς 1 [α΄]:16,17),

θα **θρηνήσουν** διότι Εκείνος θα τους στείλει στο σκότος το εξώτερο ή στο πυρ το αιώνιο όπου τους περιμένει μια αιωνιότητα φόβου, τρόμου και φρίκης, **διότι θα την μοιραστούν με τον Σατανά και τους αγγέλους του** (Ματθαίος 8 [η΄]:12· 25[κε΄]:30,**41**). Μόνο εκείνοι που πιστεύουν, ακολουθούν και **τιμάνε τον Ιησού ακριβώς το ίδιο όπως τιμάνε τον Πατέρα** (Ιωάννης 5 [ε΄]:23) **δεν θα θρηνήσουν** όταν θα Τον δουν να έρχεται μαζί με τα σύννεφα. **Αυτοί, θα αλαλάξουν από χαρά! Αλληλούια!**

Εδάφιο 8: ***«α Εγώ είμαι το Α και το Ω, η αρχή και τέλος, λέει ο Κύριος, β ο Ων και ο Ην και ο Ερχόμενος, γ ο Παντοκράτορας.»***

Εξήγηση εδαφίου 8α

«Εγώ είμαι το Α και το Ω, η αρχή και τέλος, λέει ο Κύριος»

Εδώ, ο Κύριος ο Θεός λέει ότι Αυτός είναι ***«το Α και το Ω, η αρχή και τέλος»***. Στο εδάφιο Ησαΐας 41[μα΄]:4, διαβάζουμε:

«Τις ενήργησε και έκαμε τούτο, καλών τας γενεάς απ' αρχής; <u>Εγώ ο Κύριος, ο πρώτος και ο μετά των εσχάτων· εγώ αυτός</u>.»

Και στο εδάφιο 44[μδ΄]:6 λέει,

«Ούτω λέγει Κύριος ο Βασιλεύς του Ισραήλ και ο Λυτρωτής αυτού, ο Κύριος των δυνάμεων· <u>Εγώ είμαι ο πρώτος και εγώ ο έσχατος· και εκτός εμού δεν υπάρχει Θεός</u>.»

Τίτλοι όπως ***«το Α και το Ω, η αρχή και τέλος»*** και ***«ο Πρώτος και ο Τελευταίος»*** **<u>είναι μοναδικοί επειδή είναι αδύνατον να υπάρχουν δύο</u>.**

Είναι ο Ιησούς *«το Α και το Ω»*, *«η αρχή και τέλος»* και «ο Πρώτος και ο Τελευταίος»;
Βεβαίως! Ο Ιησούς ισχυρίζεται ότι αυτοί οι **μοναδικοί και αποκλειστικοί τίτλοι οι οποίοι απαιτούν Θεότητα, του ανήκουν!** Στην Αποκάλυψη 1[α΄]:17 είπε, ***«εγώ είμαι ο πρώτος και ο τελευταίος»*** και στην Αποκάλυψη 22[κβ΄]: 12-16 είπε, ***«… [13]Εγώ είμαι το Α και το Ω, αρχή και τέλος, ο πρώτος και ο τελευταίος ... [16]Εγώ, ο Ιησούς ….»*** Επομένως, είναι εντελώς φανερό ότι ο Ιησούς είναι Ένας από την Αληθινή Θεότητα **ΓΧΒΧ** (Γιαχβέ)!

Εξήγηση εδαφίου 8^{β}
«ο Ων και ο Ην και ο Ερχόμενος»

Ποιος είναι *«ο Ων και ο Ην και ο Ερχόμενος»*;
Η απάντηση είναι όμοια με εκείνη που έδωσα στο εδάφιο 4: **Ο Κύριος! Ο Θεός! Όλο το πλήρωμα της Τριαδικής Θεότητας, ο Πατήρ, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα**, έχει το δικαίωμα να πει ότι είναι ***«ο Ων και ο Ην και ο Ερχόμενος»***, με άλλα λόγια, ότι είναι **Εκείνος ο Οποίος ζει σε όλη την αιωνιότητα --- ο Παντοτινός Θεός!**

Εξήγηση του εδαφίου 8γ

«γ ο Παντοκράτορας»

Σ' αυτό το μέρος του εδαφίου οκτώ, ο Κύριος ο Θεός, ***«ο Ων και ο Ην και ο Ερχόμενος»***, λέει ότι είναι ο **«Παντοκράτορας»**.

Υπάρχουν ορισμένες ομάδες που αυτοαποκαλούνται «Χριστιανοί» αλλά οι οποίοι δεν πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός· γι' αυτό το λόγο, **κηρύττουν ότι ο Ιησούς δεν είναι Παντοκράτορας**. Μπορεί η Ελληνική μας γλώσσα να βοηθήσει κάποιον να δει αν ο Ιησούς είναι Παντοκράτορας ή όχι; Βεβαίως και μπορεί!

Η λέξη **«Παντοκράτορας»** είναι σύνθετη· αποτελείται από τις λέξεις **«πάντα»** και **«κρατώ». «Κρατώ»** σημαίνει **«βαστώ ή βαστάζω» (ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΟΝ «1970» ΝΕΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ, Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ,** σελίδα 824, κάτω από τη λέξη **«κρατώ»**, αριθμός 12). Επομένως, η λέξη **«Παντοκράτορας»** σημαίνει, **«Εκείνος που βαστάζει τα πάντα»**.

Είναι ο Ιησούς Παντοκράτορας;
Όταν χρησιμοποιώ το εδάφιο Ησαΐας 9[θ΄]:6 για να αποδείξω ότι η Αγία Γραφή αποκαλεί τον Ιησού Θεό και Παντοκράτορα, οι εναντιωμένοι λένε ότι αυτό το εδάφιο απλώς αποκαλεί τον Ιησού **«Θεό Ισχυρό»** (κραταιό Θεό)·

δεν τον αποκαλεί **«Παντοκράτορα» ή «Πανίσχυρο»!** Επομένως, λένε, ο Ιησούς δεν είναι **ΓΧΒΧ**, επειδή μόνο ο **ΓΧΒΧ** (εννοούν μόνο ο Πατέρας) είναι Παντοκράτορας. Αγνοούν το γεγονός ότι η Γραφές αποκαλούν τον Θεό **ΓΧΒΧ** «Ισχυρό» (κραταιό) σε πολλά εδάφια. Ας διαβάσουμε τα επόμενα εδάφια:

Ιερεμίας 32[λβ΄]:18
«… ο Θεός ο μέγας, **ο ισχυρός**, Κύριος των δυνάμεων το όνομα αυτού,»

Σοφονίας 3[γ΄]:17
«Κύριος ο Θεός σου, ο εν μέσω σου, **ο δυνατός**, θέλει σε σώσει,»

Δευτερονόμιον 10[ι΄]:17
«Διότι Κύριος ο Θεός σας είναι Θεός των θεών και Κύριος των κυρίων, Θεός μέγας, **ισχυρός** και φοβερός,»

Νεεμίας 9[θ΄]:32
«Τώρα λοιπόν, Θεέ ημών, ο μέγας, **ο ισχυρός** και φοβερός Θεός,»

(Επίσης, παρακαλώ διαβάστε τα εδάφια Ιώβ 36[λστ΄]:5· Ψαλμοί 132[ρλβ΄]:2· Ησαΐας 10[ι΄]:21.)

Μήπως οι παραπάνω προφήτες υποτιμούν τον Θεό τους ΓΧΒΧ επειδή Τον αποκάλεσαν «Ισχυρό»; Όχι βέβαια! Τώρα ας διαβάσουμε μερικά εδάφια που με ένα ξεκάθαρο τρόπο δείχνουν ότι **ο Ιησούς είναι και ΓΧΒΧ (Γιαχβέ) και Παντοκράτορας:**

Στο εδάφιο Ψαλμοί 68[ξη΄]:18, λέει,

«Ανέβης εις ύψος· ηχμαλώτισας αιχμαλωσίαν· έλαβες χαρίσματα διά τους ανθρώπους· έτι δε και διά τους απειθείς, διά να κατοικής μεταξύ αυτών, Κύριε (ΓΧΒΧ) Θεέ.»

Από το παραπάνω εδάφιο ακούμε ότι Εκείνος που ανέβει εις ύψος, ήτανε ο Θεός **ΓΧΒΧ**! Σωστά; Τώρα, στο εδάφιο Εφεσίους 4[δ΄]:8-10, ακούμε τον απόστολο Παύλο να λέει ότι Εκείνος που ανέβει εις ύψος, ήτανε **ο Ιησούς Χριστός!** Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«Διά τούτο λέγει· Αναβάς εις ύψος, ηχμαλώτευσεν αιχμαλωσίαν και έδωκε χαρίσματα εις τους ανθρώπους. Το δε ανέβη τι είναι ειμή ότι και κατέβη πρώτον εις τα κατώτερα μέρη της γης; Ο καταβάς αυτός είναι και ο αναβάς υπεράνω πάντων των ουρανών, διά να πληρώση τα πάντα.»

Σύμφωνα με το εδάφιο Ιωάννης 1[α΄]:18, κανένας ποτέ δεν έχει δει τον Θεό. Σωστά; Ποιος ήταν λοιπόν ο **ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΘΕΟΣ ΓΧΒΧ** που παρουσιάστηκε στον Αβραάμ στο εδάφιο Γένεσις 17[ιζ΄]:1; Ποιος ήταν **Ο ΘΕΟΣ ΓΧΒΧ** (Γιαχβέ/Κύριος) ο Οποίος σύμφωνα με τα εδάφια Γένεσις 18[ιη΄]:1-8 παρουσιάστηκε στον Αβραάμ και φάγανε μαζί;

Η απάντηση στα παραπάνω ερωτήματα βρίσκεται στο εδάφιο Ιωάννης 8[η΄]:56-58. Από αυτά τα εδάφια μαθαίνουμε ότι **Ο ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΘΕΟΣ ΓΧΒΧ** που παρουσιάστηκε στον Αβραάμ, ήταν **Ο ΙΗΣΟΥΣ**!

Ποιος ήτανε Εκείνος **ο ΓΧΒΧ** (ο Κύριος) **των Δυνάμεων που είδε ο Ησαΐας;** (Ησαΐας 6[στ΄]:1-10) Σύμφωνα με τα

εδάφια Ιωάννης 12[ιβ΄]:37-41, **ο ΓΧΒΧ των Δυνάμεων που είδε ο Ησαΐας ήταν ο Ιησούς!**

Ποιος ήταν Εκείνος ο ΓΧΒΧ (ο Κύριος) **που ακολούθησε τους Ισραηλίτες στην έρημο;** (Έξοδος 17[ιζ΄]:5,6) Σύμφωνα με το εδάφιο Α΄ Κορινθίους 10[ι΄]:4, **ο ΓΧΒΧ που ακολούθησε τους Ισραηλίτες στην έρημο ήταν ο Ιησούς!**

Στο εδάφιο Ησαΐας 48[μη΄]:16, **ακούμε τον Θεό ΓΧΒΧ** (τον Κύριο) να λέει,

«Πλησιάσατε προς εμέ, ακούσατε τούτο· απ' αρχής δεν ελάλησα εν κρυπτώ· αφότου έγεινε τούτο, εγώ ήμην εκεί και τώρα Κύριος ο Θεός απέστειλεν εμέ και το πνεύμα αυτού.»

Επίσης, στα εδάφια Ζαχαρίας 2[β΄]:8-11, διαβάζουμε:

«Διότι ούτω λέγει ο Κύριος (ΓΧΒΧ) ***των δυνάμεων· Μετά την δόξαν με απέστειλε προς τα έθνη, τα οποία σας ελεηλάτησαν· διότι όστις εγγίζει εσάς, εγγίζει την κόρην του οφθαλμού αυτού. Διότι, ιδού, εγώ θέλω σείσει την χείρα μου επ' αυτά και θέλουσιν είσθαι λάφυρον εις τους δουλεύοντας αυτά· και θέλετε γνωρίσει ότι ο Κύριος των δυνάμεων με απέστειλε. Τέρπου και ευφραίνου, θύγατερ Σιών· διότι ιδού, εγώ έρχομαι και θέλω κατοικήσει εν μέσω σου, λέγει Κύριος. Και έθνη πολλά θέλουσιν ενωθή μετά του Κυρίου εν τη ημέρα εκείνη και θέλουσιν είσθαι λαός μου, και θέλω κατοικήσει εν μέσω σου, και θέλει, γνωρίσει ότι ο Κύριος των δυνάμεων με εξαπέστειλε προς σε.»***

Συγνώμη;;;; Ποιος είναι Εκείνος ο **ΓΧΒΧ** που λέει ότι ο **ΓΧΒΧ** Τον απέστειλε; Από τις Γραφές γνωρίζουμε ότι **Ο ΘΕΟΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΤΟΥ**, τον Λόγο που έγινε σάρκα (Ιωάννης 1[α΄]:1,14· 3[γ΄]:16,17) και Τον γνωρίζουμε ως τον άνθρωπο **ΙΗΣΟΥ** (Α΄ Τιμόθεον 2[β΄]:5).

Από όλα τα παραπάνω, αντιλαμβανόμαστε ότι ο Ιησούς είναι και ΓΧΒΧ (Θεός/Κύριος) **και ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ!**

Εδάφιο 9: ***«Εγώ, ο Ιωάννης, που είμαι και αδελφός σας, και συγκοινωνός στη θλίψη και στη βασιλεία και στην υπομονή τού Ιησού Χριστού, ήμουν στο νησί, που λέγεται Πάτμος, εξαιτίας τού λόγου τού Θεού, και εξαιτίας τής μαρτυρίας τού Ιησού Χριστού.»***

Εξήγηση εδαφίου 9

Σ' αυτό το χωρίο, ο Ιωάννης, ο πνευματικός αδελφός όλων εκείνων που έχουν την μαρτυρία του Ιησού Χριστού, μας λέει ότι έλαβε την Αποκάλυψη ενώ βρισκόταν στη νήσο Πάτμο. Ο Ιωάννης ήταν εκεί (φυλακισμένος) επειδή κήρυττε τον λόγο του Θεού και έδινε μαρτυρία για το ποιος είναι ο Ιησούς Χριστός. Το δε γεγονός ότι ο Ιωάννης έδινε μαρτυρία για το ποιος είναι ο Ιησούς, μπορεί να αποδειχθεί από τις πρώτες λέξεις του ευαγγελίου του, όπου δήλωσε ότι ο Λόγος, ο προ-ανθρώπινος Ιησούς, ήταν από τη φύση Του Θεός, με άλλα λόγια, ότι η ουσία Του ήταν όμοια με την ουσία του (Πατέρα) Θεού (Ιωάννης 1[α΄]:1· Εβραίους 1[α΄]:3)!

Εδάφιο 10: ***«Κατά την Κυριακή ημέρα ήρθα σε πνευματική έκσταση· και άκουσα πίσω μου μια δυνατή φωνή, σαν σάλπιγγα,»***

Εξήγηση εδαφίου 10

Εδώ, ο Ιωάννης μας πληροφορεί ότι ***«Κατά την Κυριακή ημέρα»*** είχε μια πνευματική εμπειρία. **Αυτό το εδάφιο δεν μας λέει ότι ο Ιωάννης μεταφέρθηκε πνευματικά στο μακρινό μέλλον, δηλαδή στον καιρό του τέλους, που κάποιος θα μπορούσε να τον αποκαλέσει «η ημέρα του Κυρίου»**· δεν υπάρχει εδάφιο που να αποδεικνύει μια τέτοια θεωρία ως αληθινή. Εάν αυτό ήταν αληθινό, τότε ο Ιωάννης θα είχε δει μόνο πράγματα που θα λάβαιναν χώρα στον καιρό του τέλους. Αντιθέτως, στο **εδάφιο 19**, ο Κύριος Ιησούς είπε στον Ιωάννη τα ακόλουθα:

«Γράψε όσα είδες (στο παρελθόν)***, και όσα είναι*** (στο παρόν)***, και όσα πρόκειται να γίνουν*** (στο μέλλον) ***ύστερα απ' αυτά·»*** (Παρενθέσεις του συγγραφέα)

Καθώς ο Ιωάννης δεν είχε λάβει ακόμα τις οράσεις οι οποίες αποτελούν το βιβλίο της Αποκάλυψης, τα λόγια του παραπάνω εδαφίου (19) αναφέρονται σε:

α) «πράγματα» της Χριστιανικής πίστης τα οποία ο Ιωάννης ήξερε ότι **είχαν λάβει χώρα στο παρελθόν**, όπως ο ερχομός του υποσχεμένου **«Σπέρματος»** του εδαφίου Γένεσις 3[γ΄]:15 και ο διωγμός τον οποίον εξαπέστειλε ο Σατανάς εναντίον της συμβολικής **«Γυναίκας»** η οποία γέννησε αυτό το **«Σπέρμα»** και εναντίον των υπόλοιπων από το **«σπέρμα»** της (κεφάλαιο 12) --- ένας διωγμός τον οποίον **ο Ιωάννης είχε δει και γευθεί**.

β) «πράγματα» τα οποία συνέβαιναν **στην εποχή κατά την οποία ο Ιωάννης έλαβε την Αποκάλυψη**, ό-

πως ήταν η πνευματική κατάσταση των εκκλησιών στην Μικρά Ασία (κεφάλαια 2 και 3), και

γ) «πράγματα» τα οποία θα συνέβαιναν στο μακρινό μέλλον, ακόμη και 1000 χρόνια μετά από τη δευτέρα παρουσία του Κυρίου Ιησού Χριστού, όπως τα γεγονότα που αναφέρουν τα κεφάλαια 21 και 22.

Επομένως, η έκφραση ***«Κατά την Κυριακή ημέρα»*** αναφέρεται μόνο **στην ημέρα της εβδομάδας** κατά την οποίαν ο Ιωάννης έλαβε το βιβλίο της Αποκάλυψης.

Σε ποια ημέρα της εβδομάδας έλαβε ο Ιωάννης την Αποκάλυψη; Το Σάββατο, την έβδομη ημέρα της εβδομάδας ή την Κυριακή, την πρώτη ημέρα της εβδομάδας; Τι αποκαλύπτει η έκφραση *«Κατά την Κυριακή ημέρα»*;

Πριν απαντήσουμε στις παραπάνω ερωτήσεις, πρέπει να θυμόμαστε ότι η έκφραση ***«Κυριακή ημέρα»*** αναφέρεται **στην ημέρα η οποία είναι αφιερωμένη στον Κύριο**.

Πουθενά στην Παλαιά Διαθήκη δεν συναντούμε την έκφραση *«Κυριακή ημέρα»* να αναφέρεται στο Σάββατο, δηλαδή, στην έβδομη ημέρα της εβδομάδας. Αλλά, στην Καινή Διαθήκη, βλέπουμε τους Χριστιανούς πιστούς του πρώτου αιώνα να θεωρούν **την πρώτη ημέρα της εβδομάδας, δηλαδή, την ημέρα της αναστάσεως του Κυρίου Ιησού από τους νεκρούς** (Μάρκος 16[ιστ΄]:9), σαν μια κατάλληλη ημέρα **για να συγκεντρώνονται** (Ιωάννης 20 [κ΄]:19), **για να Τον θυμούνται** μέσω της κοπής του άρτου, (Πράξεις 20[κ΄]:7· Α΄ Κορινθίους 11[ια΄]:24) και **για να συγκεντρώνουν συνεισφορές για τους φτωχούς,**

ανάλογα με τη χρηματική ευπορία του κάθε πιστού (Α΄ Κορινθίους 16[ιστ΄]:2).

Από τα παραπάνω αποδεικτικά στοιχεία, καταλαβαίνουμε ότι οι Χριστιανοί του πρώτου αιώνα είχαν ήδη αρχίσει **να αφιερώνουν την πρώτη ημέρα της εβδομάδας** για τα πράγματα του Κυρίου και γι' αυτό το λόγο, με τον καιρό, φθάσανε στο σημείο να την ονομάσουν **«Κυριακή»** --- όνομα το οποίο παρέμεινε στη γλώσσα μας μέχρι σήμερα. Άρα λοιπόν, στο εδάφιο που εξετάζουμε, η έκφραση ***«Κατά την Κυριακή ημέρα»*** φανερώνει ότι η **ημέρα της εβδομάδας κατά την οποίαν ο Ιωάννης έλαβε την Αποκάλυψη, ήταν Κυριακή.**

Η απόφαση των πρώτων Χριστιανών να συγκεντρώνονται την πρώτη ημέρα της εβδομάδας **δεν αποτελεί κάποιον Θεόδοτο νόμο** που να επιβάλλει στους Χριστιανούς πιστούς να τηρούν αυτή την ημέρα όπως τηρούσαν οι Ιουδαίοι το Σάββατο. Στα εδάφια Κολοσσαείς 2[β΄]:14-16, ο απόστολος Παύλος είπε ότι ο Ιησούς αφαίρεσε από τη μέση τέτοιου είδους διατάγματα. Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«[14]***όταν*** (ο Ιησούς) ***εξάλειψε το χειρόγραφο με τα διατάγματα, που ήταν εναντίον σας, και το αφαίρεσε από το μέσον, καρφώνοντάς το επάνω στον σταυρό·*** [15]***και αφού απογύμνωσε τις αρχές και τις εξουσίες, τις καταντρόπιασε δημόσια, όταν, επάνω του, θριάμβευσε εναντίον τους.*** [16]***Ας μη σας κρίνει, λοιπόν, κανένας για φαγητό ή για ποτό ή για λόγον γιορτής ή νεομηνίας ή σαββάτων·»***

Η παραπάνω αρχή εφαρμόζεται και σ' εκείνους που τηρούν το Σάββατο. Εκείνοι που προσπαθούν να επιβάλλουν

έναν τέτοιο **νόμο** πάνω στους Χριστιανούς, **προσπαθούν να ακυρώσουν το ολοκληρωμένο έργο που επιτέλεσε ο Κύριος Ιησούς Χριστός επάνω στον σταυρό**! Με ένα διαστρεβλωμένο τρόπο προσπαθούν να αναδύσουν μέσα από τα ερείπια μιας αρχαίας θρησκείας **ένα νόμο δουλείας** και να τον θέσουν πάνω στους ώμους εκείνων που θα έπρεπε να είναι παιδιά ***«της ελευθέρας»*** (Γαλάτας 4 [δ΄]: 31)! Και θα δώσουν λόγο στον Κύριο Ιησού γι' αυτή τους την αντιγραφική προσπάθεια (Εβραίους 4[δ΄]:13).

Εδάφιο 11: ***«που έλεγε: Εγώ είμαι το Α και το Ω, ο πρώτος και ο τελευταίος· και: Ό,τι βλέπεις, γράψ' το σε βιβλίο, και στείλ' το στις επτά εκκλησίες που είναι στην Ασία: Στην Έφεσο, και στη Σμύρνη, και στην Πέργαμο, και στα Θυάτειρα, και στις Σάρδεις, και στη Φιλαδέλφεια, και στη Λαοδίκεια.»***

Εξήγηση εδαφίου 11

Όταν ο Ιωάννης ήλθε σε άγια πνευματική έκσταση, άκουσε πίσω του μια δυνατή φωνή. Σύμφωνα με το κείμενο Textus Receptus, Εκείνος που μίλησε στον Ιωάννη του είπε ότι Αυτός είναι ***«το Α και το Ω, ο πρώτος και ο τελευταίος»*** (δες την εξήγηση του εδαφίου $8^{α}$). Επίσης, του είπε να γράψει όλα αυτά που έβλεπε σε βιβλίο και να το στείλει στις επτά εκκλησίες οι οποίες βρισκόντουσαν στις παραπάνω πόλεις της Ασίας.

Εδάφια 12,13: ***«[12]Και στράφηκα να δω τη φωνή που μίλησε μαζί μου· και καθώς στράφηκα, είδα επτά λυχνίες, [13]και στο μέσον των επτά λυχνιών είδα έναν, όμοιον με υιόν ανθρώπου, ντυμένον με ποδήρη χιτώνα, και περιζωσμένον με χρυσή ζώνη κοντά στους μαστούς·»***

Εξήγηση εδαφίων 12 και 13

Στα εδάφια 12 και 13, ο Ιωάννης μας λέει ότι όταν κοίταξε πίσω του για να δει Εκείνον που του μίλησε, είδε επτά χρυσές λυχνίες και ότι στη μέση των επτά λυχνιών είδε Έναν που έμοιαζε με Υιό ανθρώπου, ο Οποίος φορούσε μια ρόμπα που έφτανε μέχρι τα πόδια Του, και ο Οποίος, κάτω από το στήθος Του, φορούσε μια χρυσή ζώνη.

Τι συμβολίζει η χρυσή ζώνη;

Η χρυσή ζώνη εξεικονίζει την καθαρή και δοκιμασμένη **αλήθεια** (Εφεσίους 6[στ΄]:14· Αποκάλυψις 3[γ΄]:18). Επίσης η ζώνη του Μεσσία συμβολίζει την **δικαιοσύνη** και την **πιστότητα** (Ησαΐας 11[ια΄]:5).

Τι συμβολίζουν οι *«επτά λυχνίες»*;

Το δεύτερο μέρος του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:20, μας λέει ότι οι επτά λυχνίες συμβολίζουν τις επτά εκκλησίες. Εκεί, διαβάζουμε: *«*[20]***… και οι επτά λυχνίες, που είδες, είναι οι επτά εκκλησίες.»*** Τα ονόματα των επτά εκκλησιών τα συναντήσαμε στο εδάφιο 11.

Όπως οι λυχνίες κρατούν τα κεριά τα οποία ακτινοβολούν το φως, έτσι και οι Χριστιανικές εκκλησίες αποτελούνται από αναγεννημένα άτομα τα οποία και έχουν και ακτινοβολούν το φως Εκείνου που κατοικεί μέσα τους, Εκείνου που είπε, ***«Εγώ είμαι το φως τού κόσμου»*** (Ιωάννης 8[η΄]:12)**!** Το δε γεγονός ότι το εδάφιο Αποκάλυψις 1[α΄]:20 ονομάζει τις εκκλησίες ***«χρυσές»***, αποκαλύπτει το πόσο **μεγάλη αξία** έχουν οι Χριστιανικές εκκλησίες στα μάτια του Κυρίου του Θεού!

Ποιος είναι Αυτός που μίλησε στον Ιωάννη;
Αυτός που μίλησε στον Ιωάννη ήταν ο αναστημένος και δοξασμένος Θεάνθρωπος (Ιωάννης 1[α΄]:1,14) Ιησούς Χριστός. Στα εδάφια 17^{β} και 18^{α}, Τον ακούμε να Αυτοσυστήνεται λέγοντας, ***«***$^{17\beta}$***εγώ είμαι ο πρώτος και ο τελευταίος*** $^{18\alpha}$ ***κι αυτός που ζει, και έγινα νεκρός· και δες, είμαι ζωντανός στους αιώνες των αιώνων»***

Γιατί βρισκόταν ανάμεσα στις *«επτά χρυσές λυχνίες»*;
Για να μας δείξει ότι Αυτός που είναι **η Κεφαλή** (Εφεσίους 1[α΄]:22), είναι και **ο Επόπτης των εκκλησιών** που περπατάει ανάμεσά τους (Αποκάλυψις 2[β΄]:1) διότι ενδιαφέρεται για την πνευματική τους κατάσταση και για τη καθαρότητά τους (Μαλαχίας 3[γ΄]:2,3). Αυτό θα αποδειχθεί όταν μελετήσουμε τα κεφάλαια δύο και τρία.

Εδάφια 14-16: ***«***^{14}***το δε κεφάλι του και οι τρίχες ήσαν λευκές σαν λευκό μαλλί, σαν χιόνι· και τα μάτια του σαν φλόγα φωτιάς·*** ^{15}***και τα πόδια του όμοια με χαλκολίβανο, σαν να ήσαν πυρακτωμένα μέσα σε καμίνι· και η φωνή του σαν φωνή από πολλά νερά.*** $^{16\alpha}$***Και στο δεξί του χέρι είχε επτά αστέρια·*** $^{\beta}$***και από το στόμα του έβγαινε μια κοφτερή δίστομη ρομφαία·*** $^{\gamma}$***και η όψη του έλαμπε, όπως λάμπει ο ήλιος μέσα στη λαμπρότητά του.»***

Εξήγηση εδαφίων 14-16
Αρχίζοντας από το εδάφιο 13 και συνεχίζοντας στα εδάφια 14-16, ο Ιωάννης περίγραψε Εκείνον που του μίλησε, δηλαδή, τον αναστημένο και δοξασμένο Υιό του ανθρώπου, ως εξής:

1) **Η ρόμπα Του** έφτανε μέχρι το έδαφος,

2) **φορούσε μια χρυσή ζώνη**,

3) **τα μαλλιά Του** ήταν άσπρα σαν χιόνι,

4) **τα μάτια Του** ήταν σαν φλόγες φωτιάς,

5) **τα πόδια Του** έμοιαζαν με χαλκολίβανο που γυάλιζε σαν να είχε πυρωθεί μέσα σε καμίνι,

6) **η φωνή Του** έμοιαζε με τον ήχο πολλών υδάτων,

7) στο δεξί Του χέρι κρατούσε **επτά αστέρια**,

8) από το στόμα Του έβγαινε ένα **κοφτερό δίκοπο σπαθί,**

9) **το πρόσωπό Του** έλαμπε σαν τον μεσημεριανό ήλιο που λάμπει με όλη του τη δόξα.

Η παραπάνω εμφάνιση του Υιού του ανθρώπου, εκτός από τους αριθμούς **7** και **8**, **είναι όμοια** μ' αυτή που είδε ο προφήτης Δανιήλ. Ας διαβάσουμε τη περιγραφή του:

«σήκωσα τα μάτια μου, και είδα, και ξάφνου, ένας ανθρωπος ντυμένος λινά, και οι οσφύες του ήσαν περιζωσμένες με καθαρό χρυσάφι τού Οφάζ· και το σώμα του ήταν σαν βηρύλλιο, και το πρόσωπό του σαν θέα αστραπής, και τα μάτια του σαν λαμπάδες φωτιάς, και οι βραχίονές του και τα πόδια του σαν όψη χαλκού αστραφτερού, και η φωνή των λόγων του σαν φωνή πλήθους.» (Δανιήλ 10[ι΄]:5,6).

Πράγματι, η ομοιότητα των οραμάτων του Ιωάννη και του Δανιήλ είναι καταπληκτική! Ας εξετάσουμε τις παραπάνω

περιγραφές εκτός από τις πρώτες δύο διότι τις εξετάσαμε στην εξήγηση των εδαφίων 12 και 13:

Περιγραφή #3: ***«το δε κεφάλι του και οι τρίχες ήσαν λευκές σαν λευκό μαλλί, σαν χιόνι·»***

Η παραπάνω αναφορά μας θυμίζει το όραμα που είχε ο προφήτης Δανιήλ περί του ***«Παλαιού των ημερών»***, το οποίο περιγράφει στο βιβλίο του, κεφάλαιο 7[ζ΄] και εδάφιο 9. Ας το διαβάσουμε:

«Θωρούσα, μέχρις ότου τέθηκαν οι θρόνοι, και ο Παλαιός των ημερών κάθησε, του οποίου το ένδυμα ήταν λευκό σαν χιόνι, και οι τρίχες τού κεφαλιού του σαν καθαρό μαλλί …»

Ποιος είναι ο *«Παλαιός των ημερών»*;
Η σωστή απάντηση είναι: **Η Αληθινή Θεότητα Γιαχβέ --- ο Δημιουργός** (Ψαλμοί 90:2 και Εβραίους 1[α΄]:2,8-12)**!** Άρα, η εμφάνιση του Κυρίου Ιησού, στο Αποκάλυψις 1[α΄]:14, μας βεβαιώνει ξανά ότι ο Ιησούς είναι Ένας από την Θεότητα Γιαχβέ και επομένως, **ο Παλαιός των ημερών ο Υιός** ο Οποίος έγινε σάρκα για να ***«σώσει τον λαό του από τις αμαρτίες του*ς.»** (Ματθαίος 1[α΄]:21)

Αναφερόμενοι στην **ομοιότητα του Υιού με τον Πατέρα**, ο μεν απόστολος Παύλος είπε ότι ο Υιός, που έγινε ο άνθρωπος Ιησούς, είναι η ***«εικόνα τού αόρατου Θεού»*** (Κολοσσαείς 1[α΄]:15· Β΄ Κορινθίους 4[δ΄]:4), ο δε Ιησούς είπε ότι **όποιος είδε Αυτόν, είδε τον Πατέρα** (Ιωάννης 14[ιδ΄]:8-11).

Ένα άλλο πράγμα που αποδεικνύει ότι **ο Θεός ο Υιός** είναι ο Παλαιός των ημερών, είναι το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι ***«ο ερχόμενος»***, δηλαδή, **Αυτός που έρχεται** (Αποκάλυψις 22 [κβ΄]:12). Το σημείο αυτό είναι σπουδαίο διότι σύμφωνα με το Δανιήλ 7[ζ΄]:22, Αυτός που θα έλθει είναι ο Παλαιός των ημερών! Εκεί λέει,

«μέχρις ότου ήρθε ο Παλαιός των ημερών, και η κρίση δόθηκε στους αγίους τού Υψίστου …»

Ποιος είναι ο Ύψιστος του παραπάνω εδαφίου;
Είμαι σίγουρος ότι όλοι συμφωνούν ότι **ο Ύψιστος** είναι ***«ο Παλαιός των ημερών»***! Στο ίδιο κεφάλαιο του Δανιήλ, στο εδάφιο 27, διαβάζουμε:

«Και η βασιλεία, και η εξουσία, και η μεγαλοσύνη των βασιλειών, που είναι κάτω από κάθε ουρανό, θα δοθεί στον λαό των αγίων τού Υψίστου, του οποίου η βασιλεία είναι βασιλεία αιώνια, και όλες οι εξουσίες θα λατρεύσουν και θα υπακούσουν σ' αυτόν.» (Δανιήλ 7[ζ΄]:27).

Ποιος είναι ο Ύψιστος του παραπάνω εδαφίου, του Οποίου η βασιλεία είναι βασιλεία αιώνια και όλες οι εξουσίες θα Τον λατρέψουν και θα Τον υπακούσουν;
Σύμφωνα με τα εδάφια Δανιήλ 7[ζ΄]:13,14, η σωστή απάντηση είναι: **Ο Υιός του ανθρώπου!** Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«[13]***Και είδα σε οράματα της νύχτας, και ξάφνου, ένας σαν Υιός ανθρώπου ερχόταν μαζί με τα σύννεφα του ουρανού, και έφτασε μέχρι τον Παλαιό των ημερών, και τον έφεραν μέσα, μπροστά του.*** [14]***Και του δόθηκε*** (στον Υιό του ανθρώπου) ***η εξουσία, και η δόξα, και η βασιλεία, για***

να τον λατρεύουν όλοι οι λαοί, τα έθνη, και οι γλώσσες· και η εξουσία του είναι αιώνια εξουσία, η οποία δεν θα παρέλθει, και η βασιλεία του, η οποία δεν θα φθαρεί.» (Παρένθεση του συγγραφέα.)

Άρα, ο Ιησούς, ο Οποίος είναι μέσα στον Πατέρα και ο Πατέρας είναι μέσα σ' Αυτόν (Ιωάννης 14[ιδ΄]:10,11), **είναι και ο Παλαιός των ημερών, και ο Ύψιστος Θεός, και ο Υιός του ανθρώπου Τον Οποίον, μια μέρα, όλοι οι άγγελοι** (Εβραίους 1[α΄]:6) **και όλοι οι άνθρωποι θα λατρεύουν και θα υπακούν** (Δανιήλ 7[ζ΄]:14). **Ας δοξασθεί το Όνομά Του!**

Περιγραφή #4:
«και τα μάτια του σαν φλόγα φωτιάς·»

Γιατί παρουσιάζεται ο Κύριος Ιησούς με μάτια που είναι σαν *«φλόγα φωτιάς»*;
Αυτή η εμφάνιση του Κυρίου Ιησού με μάτια που μοιάζουν με φλόγες φωτιάς, μας θυμίζει τα λόγια των εδαφίων Ησαΐας 66[ξστ΄]:15,16 και 18 τα οποία λέγουν ότι ο Κύριος θα έλθει με φωτιά, ότι **θα επιτιμήσει τους ανθρώπους με φλόγες φωτιάς** και ότι θα κρίνει τους ανθρώπους με την φωτιά και με την μάχαιρά Του διότι Αυτός γνωρίζει τα έργα τους και τους διαλογισμούς τους. Ας διαβάζουμε αυτά τα εδάφια:

«Επειδή, δέστε, ο Κύριος θάρθει με φωτιά … για να αποδώσει … την επιτίμησή του με φλόγες φωτιάς. Επειδή, με φωτιά τού Κυρίου, και με τη μάχαιρά του θα κριθεί κάθε σάρκα … Επειδή, εγώ γνωρίζω τα έργα τους και τους συλλογισμούς τους·» (Ησαΐας 66[ξστ΄]:15,16, 18).

Επομένως, οι φλόγες της φωτιάς με τις οποίες θα επιτιμήσει τις εκκλησίες για τα παραπτώματά τους, βρίσκονται μεσα στα μάτια Του διότι κανένας δεν μπορεί να κρυφθεί από ***των οφθαλμών Αυτού*** (Εβραίους 4[δ΄]:13) και διότι Αυτός γνωρίζει τα έργα τους και τους διαλογισμούς των καρδιών τους (Εβραίους 4[δ΄]:12).

Περιγραφή #5:
«και τα πόδια του όμοια με χαλκολίβανο, σαν να ήσαν πυρακτωμένα μέσα σε καμίνι·»

Γιατί εμφανίζεται έτσι ο Υιός του ανθρώπου; Γιατί περπατάει ανάμεσα στις επτά εκκλησίες (Αποκάλυψις 2[β΄]: 1) **με πόδια που φαίνονται σαν χάλκινα και τα οποία γυαλίζουν σαν να έχουν πυρωθεί μέσα σε καμίνι;**
Όταν θα εξετάσουμε τα κεφάλαια δύο και τρία της Αποκάλυψης, θα δούμε ότι τα λόγια που απευθύνει ο αναστημένος και δοξασμένος Κύριος Ιησούς προς τις εκκλησίες, αποκαλύπτουν ένα απώτερο σκοπό. **Ο σκοπός Του είναι να εξετάσει, να κρίνει, να επαινέσει, να επιτιμήσει και να καθαρίσει τις εκκλησίες από τις πνευματικές και τις σαρκικές τους ατέλειες.**

Ο απόστολος Παύλος συμφωνεί με την παραπάνω δήλωση, διότι, στο Εφεσίους 5[ε΄]:25-27, μας εξηγεί ποιο είναι το θέλημα του Κυρίου Ιησού για την Εκκλησία Του. Είπε ότι **όταν έλθει η ώρα που ο Ιησούς θα θέσει την Εκκλησία Του ενώπιόν Του, θα την κάνει να είναι άγια και άμωμος.** Ας διαβάσουμε τα λόγια του Παύλου:

«[25]... ο Χριστός αγάπησε την εκκλησία, και παρέδωσε τον εαυτό του για χάρη της, [26]για να την αγιάσει, αφού την καθάρισε με το λουτρό τού νερού διαμέσου τού

λόγου· [27]για να την παραστήσει στον εαυτό του εκκλησία ένδοξη, χωρίς να έχει κάποια κηλίδα ή ρυτίδα ή κάτι αυτού τού είδους, αλλά για να είναι αγία και χωρίς ψεγάδι.»

Τα παραπάνω λόγια, «***την καθάρισε … διαμέσου τού λόγου»*** (κείμενο: **εν ρηματι**) αποκαλύπτουν κάτι το θαυμάσιο και το παρηγορητικό: Καθώς η Εκκλησία είναι δικό Του δημιούργημα (Εφεσίους 2[β΄]:10), **ο Ιησούς θα την αγιάσει** και θα την κάνει να είναι χωρίς ρυτίδα ή ψεγάδι ***«εν ρήματι»*** --- δια του λόγου --- δηλαδή, θα της πει **«Γίνου άγια!»** και Αυτή θα γίνει άγια! Σ' ευχαριστώ Κύριε Ιησού διότι δεν απαιτείς από εμένα τον πιστό να καθαριστώ και να γίνω άγιος διαμέσου έργων! Σ' ευχαριστώ για την αγάπη Σου και για το έλεός Σου (Τίτος 3[γ΄]:5· Ιερεμίας 31 [λα΄]:34· Εβραίους 8[η΄]:12· 10:17)!

Ο καθαρισμός της Εκκλησίας μπορεί να παρομοιασθεί με το καθάρισμα του χρυσού και του αργύρου από τις ατέλειές τους που γίνεται μέσα στο καμίνι. Ο προφήτης Μαλαχίας έκανε μια τέτοια παρομοίωση και θα κάνουμε καλά να διαβάσουμε τα λόγια του. Όμως, πριν τα διαβάσουμε, και για να εννοήσουμε τα λόγια του καλύτερα, θα πρέπει να κρατήσουμε στο μυαλό μας το γεγονός ότι εκείνοι που αποτελούν την Εκκλησία του Κυρίου Ιησού είναι **ιερείς** του Θεού (Αποκάλυψις 1[α΄]:6), και ότι οι ιερείς στο αρχαίο Ισραήλ ήταν οι υιοί του Λευΐ**.** Τώρα, ας διαβάσουμε τα λόγια του Μαλαχία:

«[2]Αλλά, ποιος μπορεί να υπομείνει την ημέρα τής έλευσής του; Και ποιος μπορεί να σταθεί στην παρουσία του; Επειδή, αυτός είναι σαν φωτιά τού χωνευτή, και σαν σμίγμα γναφέων. [3]Και θα καθήσει σαν εκείνον που λιώνει

και καθαρίζει το ασήμι· και θα καθαρίσει τούς γιους τού Λευί, και θα τους στραγγίσει σαν το χρυσάφι και το ασήμι, ….» (Μαλαχίας 3[γ΄]:2,3)

Από τα παραπάνω, λοιπόν, βλέπουμε ότι αυτή η ειδική εμφάνιση του Κυρίου Ιησού ανάμεσα στις επτά εκκλησίες, με πόδια που ήσαν όμοια ***«με χαλκολίβανο, σαν να ήσαν πυ-ρακτωμένα μέσα σε καμίνι»***, αποκαλύπτει **το έργο του καθαρισμού που Εκείνος κάνει ανάμεσά τους**, ***«Επειδή, αυτός είναι σαν φωτιά τού χωνευτή»*** (Μαλαχίας 3[γ΄]:2), και διότι Αυτός, που είναι ο Παντογνώστης Θεός, γνωρίζει **όλα τους τα έργα** (Αποκάλυψις 2[β΄]:2,13,19,23· Ησαΐας 66[ξστ΄]:18· Εβραίους 4[δ΄]:12,13).

Περιγραφή #6:
«και η φωνή του σαν φωνή από πολλά νερά.»

Τι σημαίνει η έκφραση *«η φωνή του σαν φωνή από πολλά νερά»*; Μήπως εννοεί ότι η φωνή του Κυρίου ήταν βροντερή σαν τον ήχο ενός μεγάλου καταρράκτη;

Όχι βέβαια! Στο βιβλίο της Αποκάλυψης, η λέξη **«νερά»**, έχει μια συμβολική σημασία. **«Νερά»** εννοεί **«όχλους», «ανθρώπους». «Πολλά νερά»** σημαίνει **«πολλούς ανθρώπους»**. Αυτό το συμπέρασμα αποδεικνύεται από το Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:15. Εκεί, ο άγγελος είπε στον Ιωάννη, ***«…Τα νερά που είδες, όπου κάθεται η πόρνη, είναι λαοί και πλήθη, και έθνη και γλώσσες.»*** Επομένως, η φωνή του Κυρίου που άκουσε ο Ιωάννης, έμοιαζε με **τη φωνή πολλών ανθρώπων, με τη φωνή όχλου**!

Το ότι η φωνή του Παντοδύναμου είναι σαν **φωνή όχλου** ή σαν **φωνή στρατοπέδου**, υποστηρίζεται και από τα εδάφια

Ιεζεκιήλ 1[α΄]:24 και Δανιήλ 10[ι΄]:6. Ας διαβάσουμε τις περιγραφές αυτών των δύο προφητών του Θεού:

«Κι όταν πορεύονταν, άκουγα τον ήχο από τις φτερούγες τους, σαν ήχο πολλών νερών, σαν φωνή τού Παντοδύναμου, και τη φωνή τής λαλιάς σαν φωνή στρατοπέδου …» (Ιεζεκιήλ 1[α΄]:24)

«και το σώμα του ήταν σαν βηρύλλιο, και το πρόσωπό του σαν θέα αστραπής, και τα μάτια του σαν λαμπάδες φωτιάς, και οι βραχίονές του και τα πόδια του σαν όψη χαλκού αστραφτερού, και η φωνή των λόγων του σαν φωνή πλήθους.» (Δανιήλ 10[ι΄]:6)

Από τα παραπάνω βλέπουμε ότι ο Ιησούς αποδεικνύει την Θεότητά Του ακόμα και από το χαρακτηριστικό ήχο της φωνής Του, διότι, είναι η φωνή του Παντοδύναμου Θεού του Υιού που **ακόμα και οι νεκροί θα την ακούσουν**, θα την αναγνωρίσουν, και θα την υπακούσουν όταν θα τους διατάξει να βγουν από τους τάφους (Ιωάννης 5[ε΄]:25-29)!

Περιγραφή # 7:
«…στο δεξί του χέρι είχε επτά αστέρια·"

Τι συμβολίζουν τα *«αστέρια»*;
Υπάρχουν δύο συμβολισμοί:

Πρώτον, τα ***«αστέρια»*** συμβολίζουν ουράνια αγγελικά όντα, και

δεύτερον, συμβολίζουν ανθρώπους που ο Θεός χρησιμοποιεί σαν **«αγγέλους»** ή **«αγγελιοφόρους»** του! Η ερμη-

νεία αυτή υποστηρίζεται από το Αποκάλυψις 1[α΄]:20. Εκεί λέει,

«το μυστήριο των επτά αστεριών, που είδες στο δεξί μου χέρι, και τις επτά χρυσές λυχνίες. Τα επτά αστέρια είναι οι άγγελοι των επτά εκκλησιών ….»

Η έκφραση ***«οι άγγελοι των επτά εκκλησιών»*** του παραπάνω εδαφίου, αναφέρεται στους ***«επισκόπους»*** των επτά εκκλησιών. Είμαι σίγουρος ότι ο Κύριος Ιησούς δεν θα απεύθυνε τα λόγια, ***«Θυμήσου, λοιπόν, πώς παρέλαβες και άκουσες, και φύλαγέ τα, και μετανόησε· αν, λοιπόν, δεν αγρυπνήσεις, θάρθω εναντίον σου σαν κλέφτης, και δεν θα γνωρίσεις ποια ώρα θάρθω εναντίον σου»*** (Αποκάλυψις 3[γ΄]:3), σε κάποιο αγγελικό ον!

Το γεγονός ότι **ο επίσκοπος** μιας εκκλησίας μπορεί να λάβει τον συμβολικό τίτλο **«άγγελος»** ή **«αγγελιοφόρος»,** μπορεί να αποδειχθεί από το Μαλαχίας 2[β΄]:7. Εκεί, διαβάζουμε:

«Επειδή, τα χείλη τού ιερέα θα φυλάττουν γνώση, και από το στόμα του θα ζητήσουν νόμο· για τον λόγο ότι, αυτός είναι άγγελος του Κυρίου των δυνάμεων. »

Το δε ότι ο συμβολικός όρος **«αστέρια»** αναφέρεται και σε αγγελικά όντα, αποδεικνύεται από τα εδάφια Αποκάλυψις 12[ιβ]:4,7,9. Εκεί διαβάζουμε:

«[4]***και η ουρά του*** (του Δράκοντα, του Σατανά) ***έσυρε το ένα τρίτο των αστεριών τού ουρανού, και τα έρριξε στη γη …*** [7]***ο Μιχαήλ και οι άγγελοί του πολέμησαν ενάντια στον δράκοντα, και ο δράκοντας πολέμησε και οι άγγελοί***

του ... [9]***Και ρίχτηκε ο μεγάλος δράκοντας, το αρχαίο φίδι, που αποκαλείται ο διάβολος, και ο σατανάς, που πλανάει ολόκληρη την οικουμένη, ρίχτηκε στη γη· και οι άγγελοί του ρίχτηκαν μαζί του.»***

Από τα παραπάνω εδάφια βλέπουμε ότι τα συμβολικά ***«αστέρια»*** του εδαφίου 4, τα οποία ο Σατανάς έριξε στη γη, είναι **τα αγγελικά όντα** του εδαφίου 9.

Το παραπάνω συμπέρασμα μας βοηθάει να καταλάβουμε το εδάφιο Ματθαίος 24[κδ΄]:29. Εκεί λέει,

«Κι αμέσως, ύστερα από τη θλίψη εκείνων των ημερών, ο ήλιος θα σκοτεινιάσει, και το φεγγάρι δεν θα δώσει το φως του, και τα αστέρια θα πέσουν από τον ουρανό, και οι δυνά-μεις των ουρανών θα σαλευτούν.»

Κατά τη διάρκεια της μελέτης μας επί του βιβλίου της Αποκάλυψης, θα συναντήσουμε τον συμβολικό όρο ***«αστέρι»*** ξανά.

Για περισσότερες πληροφορίες για τον συμβολικό όρο «αστέρι», παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:1[γ].

Περιγραφή [#]8:
«και από το στόμα του έβγαινε μια κοφτερή δίστομη ρομφαία·»

Τι μας αποκαλύπτει αυτή η εμφάνιση;
Η εμφάνιση αυτή μας αποκαλύπτει το Ποιος είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός, ο Οποίος περπατάει ανάμεσα στις επτά εκκλησίες. Ας σκεφτούμε τα ακόλουθα:

Από το Ιωάννης 1[α΄]:1,14, μαθαίνουμε ότι Εκείνος που έγινε σάρκα και Τον γνωρίσαμε ως τον άνθρωπο Ιησού, ήταν ο προαιώνιος και μονογενής Υιός του Θεού το όνομα του Οποίου ήταν «**Λόγος**». Επειδή ο Λόγος ήταν **ο μονογενής** Υιός του Θεού (όχι **ο 'μονόκτιστος'** υιός του Θεού όπως Τον περιγράφουν εκείνοι που δεν Τον γνωρίζουν), είναι κατανοητό ότι **ο Λόγος ήταν από τη φύση Του Θεός**, δηλαδή, ότι η ουσία Του (Ιωάννης 1[α΄]:1) και η μορφή Του (Φιλιππησίους 2[β΄]:6-11), ήταν η ουσία και η μορφή του Θεού.

Αφού ως άνθρωπος τελείωσε το σωτήριο έργο Του δια μέσου του θανάτου, της ταφής και της αναστάσεώς Του, ο δοξασμένος άνθρωπος Ιησούς επέστρεψε στον ουρανό και κάθισε στα δεξιά του Θεού (Εβραίους 1[α΄]:3).

Στο δέκατο ένατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, και εδάφια 11-16, βλέπουμε τον αναστημένο Ιησού να κρίνει και να πολεμάει με δικαιοσύνη. Το εδάφιο 13 μας λέει ότι το Όνομά Του είναι ***«Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»***, και το εδάφιο 15 μας λέει ότι **από το στόμα Του βγαίνει ένα κοφτερό σπαθί** (κοφτερή ρομφαία) **για να χτυπά μ' αυτό τα έθνη**.

Αφού ο Ιησούς είναι ο Λόγος του Θεού, τι συμβολίζει η ρομφαία που βγαίνει από το στόμα Του;
Η «**ρομφαία**» συμβολίζει **τον λόγο κρίσεως που Εκείνος θα εκφέρει εναντίον των εθνών.** Εκείνος, ο Οποίος είναι ο Λόγος του Θεού, θα τους κρίνει και θα τους χτυπήσει με τα λόγια Του τα οποία θα τους κόψουν μέχρι την ψυχή τους σαν ένα κοφτερό, δίκοπο μαχαίρι. Ποιος άπιστος θα μπορέσει να αποφύγει αυτή την κρίσι; Ακόμα και οι πιστοί θα σταθούν **ενώπιον του Ιησού** για να δώσουν λόγο για τα έργα τους **σ' Αυτόν** (Εβραίους 4[δ΄]:12,13).

Περιγραφή #9:
«και η όψη του έλαμπε, όπως λάμπει ο ήλιος μέσα στη λαμπρότητά του.»

Τι δόξα! Αυτή η λαμπερή εμφάνιση του προσώπου του Κυρίου Ιησού μας θυμίζει την μεταμόρφωση του Κυρίου καθώς την περιγράφει ο Ματθαίος**:**

«Και μεταμορφώθηκε μπροστά τους· και το πρόσωπό του έλαμψε σαν τον ήλιο, και τα ιμάτιά του έγιναν άσπρα σαν το φως.» (Ματθαίος 17[ιζ΄]:2)

Το παραπάνω εδάφιο μας βοηθάει να καταλάβουμε ότι ο ***«ισχυρός άγγελος»,*** του εδαφίου Αποκάλυψις 10[ι΄]:1, του οποίου ***«το πρόσωπο ήταν σαν τον ήλιο»***, είναι ο Κύριος Ιησού Χριστός, «ο Ήλιος της δικαιοσύνης» (Μαλαχίας 4[δ΄]:2. Στο εδάφιο Αποκάλυψις 10[ι΄]:1, διαβάζουμε,

«ΚΑΙ είδα έναν άλλον ισχυρό άγγελο που κατέβαινε από τον ουρανό, ντυμένον με νεφέλη· κι επάνω στο κεφάλι του ήταν το ουράνιο τόξο· και το πρόσωπό του ήταν σαν τον ήλιο, και τα πόδια του σαν στύλοι φωτιάς.» (Αποκάλυψις 10[ι΄]:1)

«Μα,» θα πει κάποιος, «οι Γραφές δείχνουν ότι **ο Κύριος Ιησούς Χριστός είναι *'επάνω σε όλους ευλογητός Θεός στους αιώνες.'*** (Ρωμαίους 9[θ΄]:5). Πως είναι δυνατόν να λέμε ότι είναι ο ***'ισχυρός άγγελος'*** του εδαφίου Αποκάλυψις 10[ι΄]:1; Πως είναι δυνατόν να είναι ο Ιησούς ένας κτιστός άγγελος;»

Όχι! Ο προ ανθρώπινος Ιησούς **δεν είχε τη φύση των κτιστών αγγέλων!** Σύμφωνα με τα εδάφια Εβραίους 1[α΄]:3

και Ιωάννης 1[α΄]:1, **η ουσία Του, η υπόστασή Του, ήταν ακριβώς η υπόσταση/φύση του Θεού!** Η λέξη «άγγελος» τόσο στα Ελληνικά όσο και στα Εβραϊκά σημαίνει «αγγελιοφόρος», και επισημαίνει ότι Εκείνος, ο ΓΧΒΧ των Δυνάμεων ο Υιός, '**ΣΤΑΛΘΗΚΕ**' από τον ΓΧΒΧ των Δυνάμεων τον Πατέρα (Ζαχαρίας 2[β΄]:8,9,11· Ησαΐας 48[μη΄]: 12,16· Λουκάς 4[δ΄]:18).

Τώρα, ας εξετάσουμε την **Περιγραφή #9** περαιτέρω:

Τι φανερώνει το γεγονός ότι το πρόσωπό Του έλαμπε σαν τον ήλιο;
Αυτή η εμφάνιση του Κυρίου Ιησού μας φανερώνει **τη Θεϊκή Του δόξα!**

Τι συμβολίζει ο *«Ήλιος»*;
Ας εξετάσουμε τις Γραφές:

Στον Ψαλμό 84[πδ΄]:11 λέει: ***«Επειδή, ήλιος και ασπίδα είναι ο Κύριος ο Θεός ….»***

και στο Ησαΐας 60[ξ΄]:20 διαβάζουμε, ***«Ο ήλιος σου δεν θα δύει πλέον … επειδή, ο Κύριος θα είναι το αιώνιο φως σου ….»***

Από τα παραπάνω εδάφια, παρατηρούμε ότι ο όρος ***«ήλιος»*** συμβολίζει **τον ΚΥΡΙΟ τον Θεό και το λαμπερό μεγαλείο της δόξας Του!**

Καθώς ο **ΚΥΡΙΟΣ** ο Θεός της Βίβλου είναι Τριαδικός, Πατέρας, Υιός και Άγιο Πνεύμα (Ματθαίος 28[κη΄]:19· Β΄ Κορινθίους 13[ιγ΄]:14· Ψαλμοί 33[λγ΄]:6), τα λόγια των παραπάνω εδαφίων εφαρμόζονται σε όλα τα Πρόσωπα της

Θεότητας. Γι' αυτό το λόγο, όταν το Άγιο Πνεύμα κίνησε τον προφήτη Μαλαχία να ανακοινώσει τον ερχομό του Μεσσία ο Οποίος θα ερχόταν για όλους εκείνους που φοβούνται τον Θεό, Εκείνος αναφέρθηκε σ' Αυτόν ως ***«ο Ήλιος της δικαιοσύνης»***. Είπε,

«Σε σας, όμως, που φοβάστε το όνομά μου, θα ανατείλει ο ήλιος τής δικαιοσύνης, με θεραπεία στις φτερούγες του ….» (Μαλαχίας 4[δ΄]:2)

Ποιος είναι η 'δικαιοσύνη' για όλους εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν;

Ο απόστολος Παύλος μας πληροφορεί ότι **ο Ιησούς είναι η δικαιοσύνη** για όλους εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν (Ρωμαίους 10 [ι΄]:4).

Έτσι, τώρα που καταλάβαμε ότι ο συμβολικός όρος ***«ήλιος»*** μπορεί να αναφερθεί και στον Κύριο Ιησού Χριστό, είναι πολύ πιο εύκολο να εκτιμήσουμε τα λόγια του Ψαλμού 19[ιθ΄]:4-6. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια και συγχρόνως, αν θέλετε, εξετάστε τις παραπομπές που παραθέτω ύστερα από κάθε πρόταση διότι περιέχουν παρόμοιες ιδέες:

«Σε ολόκληρη τη γη αντήχησε η φωνή τους, και μέχρι τα πέρατα της οικουμένης τα λόγια τους (Ρωμαίους 10[ι΄]: 18)***. Μέσα σ' αυτούς έστησε σκηνή*** (ναό) ***για τον ήλιο*** (Ιωάννης 14[ιδ΄]:23· Αποκάλυψις 3[γ΄]:20)· ***κι αυτός βγαίνει έξω όπως ο γαμπρός από τον θάλαμό του*** (Β΄ Κορινθίους 11[ια΄]:2· Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:7)· ***αγάλλεται, όπως ο ανδρείος για να τρέξει το στάδιο*** (Αποκάλυψις 6[στ΄]:2)· ***Από τη μια άκρη τού ουρανού είναι η έξοδός του· και το τέρμα του μέχρι την άλλη άκρη του*** (Πράξεις 7[ζ΄]:49·

Μιχαίας 5[ε΄]:2)· ***και τίποτε δεν κρύβεται από τη θερμότητά του*** (Εβραίους 4[δ΄]:13· Αποκάλυψις 2[β΄]:18).***»***

Πάλι, τώρα που καταλάβαμε ότι ο συμβολικός όρος ***"ήλιος"***, μπορεί να αναφερθεί και στο Πρόσωπο του Κυρίου Ιησού Χριστού, μπορούμε να καταλάβουμε καλύτερα τη δήλωση που έκανε ο Κύριος Ιησούς Χριστός για τους ***«δίκαιους»*** στο εδάφιο Ματθαίος 13[ιγ΄]:43. Εκεί είπε,

«Τότε, οι δίκαιοι θα λάμψουν σαν τον ήλιο, μέσα στη βασιλεία τού Πατέρα τους ….»

Μπορείτε να φανταστείτε το ύψος της δόξας που θα λάβουν οι δίκαιοι **όταν ο Θεός θα τους κάνει να λάμψουν σαν τον ήλιο** διότι το θέλημά Του ήταν να τους κάνει ***«σύμμορφους με την εικόνα του Υιού Του»*** (Ρωμαίους 8 [η΄]:29)**;**

Τέλος, καθώς ο ***«ήλιος»*** εξεικονίζει **τον Τριαδικό Θεό και την λαμπερή Του δόξα**, τα λόγια της Αποκάλυψης 19[ιθ΄]: 17, ***«Και είδα έναν άγγελο να στέκεται μέσα στον ήλιο»***, δεν εννοούν ότι αυτός ο άγγελος στάθηκε κατά γράμμα πάνω στον πραγματικό ήλιο, ούτε και εννοούν ότι στάθηκε κατά γράμμα πάνω στον Θεό. Το γεγονός ότι ο Ιωάννης είδε αυτόν τον άγγελο **να στέκεται πάνω στον ήλιο**, σημαίνει ότι αυτός ο άγγελος **στάθηκε πάνω στην εξουσία που του έδωσε ο Θεός για να μιλήσει!**

Εδάφια 17 και 18: ***«[17]Και όταν τον είδα, έπεσα κοντά στα πόδια του σαν νεκρός· και έβαλε επάνω μου το δεξί του χέρι, λέγοντας: Μη φοβάσαι· εγώ είμαι ο πρώτος και ο τελευταίος, [18]κι αυτός που ζει, και έγινα νεκρός· και δες,***

είμαι ζωντανός στους αιώνες των αιώνων· αμήν· και έχω τα κλειδιά τού άδη και του θανάτου.

Εξήγηση εδαφίων 17 και 18

Όταν ο Ιωάννης είδε τον αναστημένο Χριστό λιποθύμησε και ο Κύριος τον άγγιξε για να τον δυναμώσει. Μια παρόμοια εμπειρία είχαν και οι προφήτες Δανιήλ και Ιεζεκιήλ (Δανιήλ 8[η΄]:17,18,27· 10[ι΄]:9-11· Ιεζεκιήλ 1[α΄]:28 – 2-[β΄]:1,2).

Κατόπιν, ο Κύριος αυτοσυστήθηκε στον Ιωάννη θυμίζοντάς του το ευαγγέλιο της σωτηρίας, το οποίο αποτελείται **από το Πρόσωπο και από το έργο του Σωτήρα**. Με άλλα λόγια, ο Ιησούς είπε στον Ιωάννη ότι:

1. Αυτός είναι «***ο πρώτος και ο τελευταίος»***, ένας τίτλος που **απαιτεί Θεότητα** διότι μόνο Ένας μπορεί να είναι ***«ο Πρώτος»*** και μόνο Ένας μπορεί να είναι ***«ο Τελευταίος»*** (Ησαΐας 41 [μα΄]:4· 44 [μδ΄]:6),

2. Αυτός είναι «***αυτός που ζει»***, δηλαδή, **Αυτός που ζει στον αιώνα επειδή είναι από τη φύση Του Θεός και η ίδια η Ζωή** (Εβραίους 1[α΄]:8-12· Ιωάννης 1[α΄]:1· 14[ιδ΄]:6· Α΄ Ιωάννου 1[α΄]: 2),

3. Αυτός είναι Εκείνος που έγινε νεκρός και που αναστήθηκε διότι, επειδή είναι από τη φύση Του Θεός και η Αιώνια Ζωή, **ήταν αδύνατον για τον θάνατο να Τον κρατήσει** (Πράξεις 2[β΄]: 24· Ρωμαίους 6 [στ΄]:9), και

4. Αυτός είναι Εκείνος που έχει ***«τα κλειδιά τού άδη και του θανάτου»***, μια εξουσία που ανήκει μόνο στον Θεό (Ψαλμός 68[ξη΄]:20)!

Ιησού, ο Κύριός μου και ο Θεός μου (Ιωάννης 20[κ΄]:28), ας δοξασθεί το Όνομά Σου!

Εδάφιο 19: «***[19]Γράψε όσα είδες, και όσα είναι, και όσα πρόκειται να γίνουν ύστερα απ' αυτά·»***

Εξήγηση εδαφίου 19
Στην εξήγηση του εδαφίου 10, αναφερόμενος στο παρόν εδάφιο, έγραψα τα ακόλουθα (μπλε χρώμα):

«Γράψε όσα είδες *(στο παρελθόν)****, και όσα είναι*** *(στο παρόν)****, και όσα πρόκειται να γίνουν*** *(στο μέλλον)* ***ύστερα απ' αυτά·»***

Καθώς ο Ιωάννης δεν είχε λάβει ακόμα τις οράσεις οι οποίες αποτελούν το βιβλίο της Αποκάλυψης, τα λόγια του παραπάνω εδαφίου (19) αναφέρονται σε:

α) «πράγματα» της Χριστιανικής πίστης τα οποία ο Ιωάννης ήξερε ότι **είχαν λάβει χώρα στο παρελθόν**, όπως ο ερχομός του υποσχεμένου **«Σπέρματος»** του εδαφίου Γένεσις 3[γ΄]:15 και ο διωγμός τον οποίον εξαπέστειλε ο Σατανάς εναντίον της συμβολικής ***«Γυναικός»*** η οποία γέννησε αυτό το ***«Σπέρμα»*** και εναντίον των υπολοίπων από το ***«σπέρμα»*** της (κεφάλαιο 12) --- ένας διωγμός τον οποίον **ο Ιωάννης είχε δει και γευθεί**·

β) «πράγματα» τα οποία συνέβαιναν **την εποχή κατά την οποία ο Ιωάννης έλαβε την Αποκάλυψη**, όπως ήταν, π.χ., η πνευματική κατάσταση των εκκλησιών στην Μικρά Ασία (κεφάλαια 2 και 3), και

γ) «πράγματα» τα οποία θα συνέβαιναν στο μακρινό μέλλον, ακόμη και 1000 χρόνια μετά από τη δευτέρα παρουσία του Κυρίου Ιησού Χριστού, όπως τα γεγονότα που αναφέρουν τα κεφάλαια 21 και 22.

Εδάφιο 20: ***«[20]το μυστήριο των επτά αστεριών, που είδες στο δεξί μου χέρι, και τις επτά χρυσές λυχνίες. Τα επτά αστέρια είναι οι άγγελοι των επτά εκκλησιών· και οι επτά λυχνίες, που είδες, είναι οι επτά εκκλησίες.»***

Εξήγηση εδαφίου 20

Για την εξήγηση των ***«επτά αστεριών»*** διάβασε την εξήγηση των εδαφίων 14-16, **Περιγραφή #7**· και για την εξήγηση του συμβολικού όρου ***«λυχνία»***, παρακαλώ διάβασε την εξήγηση των εδαφίων 12 και 13, κάτω από τον υπότιτλο, «**Τι συμβολίζουν οι *'επτά λυχνίες';*»**

Κεφάλαιο Δύο

Εδάφιο 1: ***«[α]ΠΡΟΣ τον άγγελο της εκκλησίας, που είναι στην Έφεσο, γράψε: [β]Αυτά λέει εκείνος που κρατάει τα επτά αστέρια στο δεξί του χέρι, [γ]που περπατάει στο μέσον των επτά χρυσών λυχνιών·»***

Εξήγηση του εδαφίου 1[α]
«ΠΡΟΣ τον άγγελο της εκκλησίας, που είναι στην Έφεσο, γράψε:»

Σ' αυτό το εδάφιο, ο Κύριος Ιησούς διατάζει τον απόστολο Ιωάννη να γράψει ένα γράμμα για την εκκλησία της Εφέσου.

Στο πρώτο κεφάλαιο είδαμε ότι ο τίτλος **«άγγελος της εκκλησίας»** αναφέρεται στον **επίσκοπο της εκκλησίας** και ότι αυτό το γεγονός αποδεικνύεται από το Μαλαχίας 2[β΄]: 7 (διάβασε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 1[α΄]: 14-16, **Περιγραφή #7**). Το ότι η επιστολή απευθύνεται **προς τον επίσκοπο της εκκλησίας** δεν σημαίνει ότι γράφηκε μόνο γι' αυτόν· απλούστατα, στέλνεται σ' αυτόν που αντιπροσωπεύει την εκκλησία, αλλά, το μήνυμά της αφορά **όλη την εκκλησία**.

Εξήγηση του εδαφίου 1[β]
«Αυτά λέει εκείνος που κρατάει τα επτά αστέρια στο δεξί του χέρι»

Επίσης είδαμε (από την εξήγηση της Αποκάλυψης 1[α΄]: 14-16, **Περιγραφή #7**), ότι ένας άλλος όρος που αναφέρεται στους **«αγγέλους των εκκλησιών»**, δηλαδή, στους **επισκόπους των εκκλησιών**, είναι ο όρος **«αστέρια»** (Αποκάλυψις 1[α΄]:20· επίσης, διάβασε Δανιήλ 12 [ιβ΄]:3). Επομένως, τα λόγια, ***«Αυτά λέει εκείνος που κρατάει τα επτά αστέρια στο δεξί του χέρι»,*** φανερώνουν ότι ο Ιησούς κρατάει τους επισκόπους, τα ***«αστέρια»*** των Χριστιανικών εκκλησιών, μέσα στο **δεξί Του χέρι**· αυτό σημαίνει ότι τους έχει **υπό την εύνοιά Του** (Ματθαίος 25 [κε΄]:33), **υπό την προστασία Του** (Ιωάννης 10[ι΄]:28), και ότι **τους εξυψώνει σε μια ειδική θέση τιμής** επειδή εκτελούν το θέλημά Του. Όπως Εκείνος κάθισε **στα δεξιά της δυνάμεως** όταν εκτέλεσε το θέλημα του Πατρός Του, έτσι και ο Ιησούς κρατάει **στο δεξί Του χέρι** εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν και κάνουν το θέλημά Του (Ματθαίος 26 [κστ΄]:64· Πράξεις 2[β΄]:34,35).

Εξήγηση του εδαφίου $1^{γ}$
«που περπατάει στο μέσον των επτά χρυσών λυχνιών»

Τα τελευταία λόγια του εδαφίου ένα, όπου ο Κύριος Ιησούς αυτοσυστήνεται ως Εκείνος ***«που περπατάει στο μέσον των επτά χρυσών λυχνιών»***, προετοιμάζουν τον αναγνώστη να ακούσει τι έχει να πει ο Ιησούς στην **«χρυσή λυχνία»**, δηλαδή, **στην πολύτιμη και άγια γι' Αυτόν εκκλησία της Εφέσου η οποία κρατάει και αντανακλάει το λαμπερό Του φως**. Με τα λόγια Του, **θα τους επαινέσει** για την πίστη τους, αλλά, συγχρόνως, και **θα τους νουθετήσει** ώστε να καθαριστούν ακόμα περισσότερο από τις ατέλειές τους ώστε να αστράφτουν σαν τον καθαρό χρυσό. Άλλωστε, γι' αυτό περπατάει ανάμεσα στις επτά εκκλησίες με πόδια που φαίνονται σαν χάλκινα και τα οποία γυαλίζουν σαν να έχουν πυρωθεί μέσα σε καμίνι (Αποκάλυψις 2

[β΄]:2). Ο σκοπός Του είναι ολοκάθαρος: Ο Ιησούς εξετάζει, κρίνει, επαινεί και **καθαρίζει τις εκκλησίες** από τις πνευματικές και σαρκικές τους ατέλειες, όπως ένας **στραγγίζει ή καθαρίζει το χρυσό και το ασήμι από τις ακαθαρσίες τους** (Μαλαχίας 3[γ΄]:3· Εφεσίους 5΄[ε΄]:25-27).

Εδάφιο 2: ***«[α]ξέρω τα έργα σου, και τον κόπο σου, και την υπομονή σου, και ότι δεν μπορείς να υποφέρεις τούς κακούς· [β]και δοκίμασες αυτούς που λένε ότι είναι απόστολοι, και δεν είναι· και τους βρήκες όχι γνήσιους*** (κείμενο: ***'και εύρες αυτούς ψευδείς').»*** (Παρένθεση του συγγραφέα)

Εξήγηση του εδαφίου 2[α]

«ξέρω τα έργα σου, και τον κόπο σου, και την υπομονή σου, και ότι δεν μπορείς να υποφέρεις τούς κακούς·»

Τι ωραίος έπαινος για την εκκλησία της Εφέσου! Ο **Παντογνώστης** Ιησούς είπε, ***«ξέρω τα έργα σου, και τον κόπο σου, και την υπομονή σου, και ότι δεν μπορείς να υποφέρεις τούς κακούς·»*** Το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι Παντογνώστης, δηλαδή, ότι γνωρίζει τα πάντα, αποδεικνύεται από τα εξής εδάφια: Ιωάννης 16[ιστ΄]:30· Ιωάννης 2 [β΄]: 24· Λουκάς 9[θ΄]:47· Μάρκος 2[β΄]:8· Αποκάλυψη 2 [β΄]: 18-23.

Εξήγηση του εδαφίου 2[β]

«και δοκίμασες αυτούς που λένε ότι είναι απόστολοι, και δεν είναι· και τους βρήκες όχι γνήσιους (κείμενο: ***'και εύρες αυτούς ψευδείς').»***

Τα παραπάνω λόγια αποκαλύπτουν μια πολύ σημαντική πράξη που είχε κάνει η εκκλησία. Ήταν μια πράξη την οποία ο Κύριος επιδοκίμασε και για την οποία τους επαίνε-

σε. Τους είπε, ***«και δοκίμασες αυτούς που λένε ότι είναι απόστολοι, και δεν είναι· και τους βρήκες όχι γνήσιους*** (κείμενο: ***ψευδείς***)***.»***

Οι **απόστολοι** είναι ένα από τα χαρίσματα που ο Θεός έθεσε στην Εκκλησία Του. Άλλα χαρίσματα είναι οι **προφήτες**, οι **διδάσκαλοι**, οι **ευαγγελιστές**, και οι **ποιμένες** (Εφεσίους 4[δ΄]:8,11· Α΄ Κορινθίους 12 [ιβ΄]:28). Από τα παραπάνω λόγια του Κυρίου Ιησού, καταλαβαίνουμε ότι μερικοί «Χριστιανοί» είχαν παρουσιασθεί στην εκκλησία της Εφέσου ως **απόστολοι**, αλλά τους οποίους οι Εφέσιοι **εξέτασαν και τους βρήκαν ψευδείς**.

Εκείνοι που αποτελούν την αληθινή Εκκλησία του Κυρίου Ιησού Χριστού σήμερα, **πρέπει να κάνουν το ίδιο** διότι έχουμε περικυκλωθεί από ψευδαποστόλους, ψευδοπροφήτες, ψευτοδιδάσκαλους, ψευτο-ευαγγελιστές, ψευδο-ποιμένες και ψευδάδελφους οι οποίοι κηρύττουν έναν ***«άλλον Ιησού»*** (Β΄ Κορινθίους 11:4) ή και ένα ***«άλλο ευαγγέλιο»*** (Γαλάτας 1[α΄]:9) το οποίο διακηρύττει ότι **ένας μπορεί να αναγεννηθεί και να λάβει σωτηρία χωρίς να πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο *«Κύριος»*, δηλαδή ο Θεός Γιαχβέ των εδαφίων Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13!**

Οι πιστοί ακόλουθοι του Αληθινού Ιησού της Αγίας Γραφής, **ο Οποίος είναι ο Θεός και ο Σωτήρας** του εδαφίου Β΄ Πέτρου 1[α΄]:1, πρέπει να γίνουν σαν τους Εφεσίους. Πρέπει να εξετάζουν κάτω από το φως της Αγίας Γραφής όλους εκείνους που παρουσιάζονται μεταξύ τους ως ένα από τα χαρίσματα που ο Θεός έθεσε στην Εκκλησία Του, και **αν τους βρουν *«ψευδείς»***, να τους απομακρύνουν από κοντά τους· και ιδιαιτέρως, **να μην τους ακολουθούν**. Εάν οι αληθινοί πιστοί ενεργήσουν κατ' αυτόν τον τρόπο, θα χαρούν αφάνταστα την ημέρα που ο Κύριος Ιησούς θα τους

πει, «**Εύγε δούλε πιστέ, διότι *'δεν δύνασαι να υποφέρεις τους κακούς'*»**!

Εδάφιο 3: ***«Και υπέφερες, και έχεις υπομονή, και για το όνομά μου κοπίασες, και δεν απέκαμες.»***

Εξήγηση εδαφίου 3

Στο παραπάνω εδάφιο, παρατηρούμε μια επανάληψη των λέξεων **«υπομονή»** και **«κόπος»** τις οποίες συναντήσαμε στο εδάφιο 2. Αυτά τα λόγια του Κυρίου δείχνουν, με ένα αλάθητο τρόπο, ότι η Χριστιανική πίστη δεν είναι τόσο εύκολη όσο νομίζουν μερικοί.

Στη σημερινή εποχή, ένας Χριστιανός μπορεί να γευθεί διωγμό τόσο από απίστους όσο **και από εκείνους που λέγουν ότι είναι πιστοί**. Όταν ένας εκκλησιάζεται σε κάποια «εκκλησία» ενός θρησκευτικού ιδρύματος όπου ο λόγος του Θεού κατακρεουργείται, το αληθινό ευαγγέλιο της σωτηρίας, το οποίο κήρυξαν ο Ιησούς και οι απόστολοι (Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13) δεν κηρύττεται, ο Ιησούς δεν δοξάζεται ως Θεός, τα λόγια Του αγνοούνται, η αγιοσύνη παραμερίζεται, **και παραμένει σιωπηλός** για να έχει ειρήνη με τους άλλους και για να απολαμβάνει τη συναναστροφή τους, ποτέ δεν θα καταλάβει τι σημαίνει ***«κόπος»*** και ***«υπομονή»***.

Εάν όμως σταθούν υπέρ της αληθείας του λόγου του Θεού, εάν κηρύξουν ελευθερία από την **«θρησκευτική αιχμαλωσία»**, το είδος της ελευθερίας που ο Κύριος Ιησούς φέρνει σε όλους εκείνους που Τον ακολουθούν (Λουκάς 4[δ΄]:18, 19· Γαλάτας 2[β΄]:4,5· Ιωάννης 19[ιθ΄]:30), **θα γευθούν διωγμό**. Θα κατηγορηθούν ότι:

- **Είναι αποστάτες, αιρετικοί και επαναστάτες.**

- **Είναι εγωιστές· ότι θέλουν να εξυψώσουν τον εαυτόν τους και ότι ίσως να αποβλέπουν να γίνουν αρχηγοί κάποιας νέας «σκοτεινής αιρέσεως».**

- **Είναι σαν τον Κορέ ο οποίος αντιστάθηκε στον Μωυσή** (Αριθμοί 16[ιστ΄]:1,2).

- **Μισούν την εκκλησία** (Όταν λέγουν «εκκλησία», αναφέρονται στο ανθρωποποίητο θρησκευτικό τους ίδρυμα),

- **Είναι αλαζόνες και ότι κρίνουν την εκκλησία του Θεού** (εννοούν την θρησκεία τους) **στην οποία, καθώς λέγουν, χρωστούν και αυτή την σωτηρία των ψυχών τους** (αντί του Ιησού! Τι βλασφημία!)

Όμως, οι αληθινοί ακόλουθοι του Κυρίου Ιησού που **κοπιάζουν** και οι οποίοι εξυψώνουν το Όνομα του Κυρίου Ιησού με **υπομονή και υποστηρίζουν το αληθινό ευαγγέλιό Του,** δεν θα ***«αποκάμουν»***, ούτε και **θα ξεπέσουν από την πίστη του Ιησού** λόγω αυτού του διωγμού που, συνήθως, **τους στερεί την συναναστροφή**. Αυτοί γνωρίζουν ότι δεν είναι μόνοι· γνωρίζουν ότι η Θεότητα ΓΧΒΧ κατοικεί μέσα τους δια του Αγίου Πνεύματος. Και με πίστη περιμένουν να έλθει η ημέρα που ο Κύριός τους Ιησούς θα τους πει, ***«Εύγε δούλε αγαθέ, διότι 'για το όνομά μου κοπίασες, και δεν απέκαμες'.»***

Εδάφιο 4: ***«Όμως, έχω κάτι εναντίον σου, επειδή άφησες την πρώτη σου αγάπη.»***

Εξήγηση εδαφίου 4

Αμέσως μετά από τον παραπάνω **έπαινο**, τα λόγια του Κυρίου γυρίζουν σε **έλεγχο**. Ο Κύριος έχει κάτι εναντίον της εκκλησίας της Εφέσου. Τα λόγια Του, ***«επειδή άφησες την πρώτη σου αγάπη»,*** δείχνουν ότι ο Κύριος Ιησούς δεν είναι απόλυτα χαρούμενος μαζί τους.

Ποιος είναι *«η πρώτη αγάπη»* ενός Χριστιανού;
Ο Κύριος Ιησούς Χριστός!

Πως είναι δυνατόν για ένα Χριστιανό να *«αφήσει την πρώτη του αγάπη»*;
Με το να ξεχάσει την πρώτη, την ανυπόκριτη, την ανιδιοτελή και τη θερμή αγάπη που είχε για τον Κύριο Ιησού Χριστό όταν Τον πρωτογνώρισε· αυτή την αγάπη που τον έκανε να έχει στο μυαλό του τον Κύριο Ιησού Χριστό είκοσι τέσσερες ώρες το εικοσιτετράωρο! **Αν δεν διατήρησε μια αλληλεπιδραστική προσωπική σχέση μαζί Του** και έφθασε στο σημείο να γίνει ένας **«θρησκευόμενος»** ο οποίος απλώς πηγαίνει στην εκκλησία γιατί είναι Κυριακή, και μετά την εκκλησία ξεχνάει τον Χριστό και τον Χριστιανικό βίο που φέρνει δόξα σ' Αυτόν μέχρι την επόμενη Κυριακή, το άτομο αυτό **«άφησε την πρώτη του αγάπη»!**

Ειδικά στη σημερινή εποχή, που τη διακρίνει η ανοχή και η συμβίωση των φυλών και των θρησκευτικών των πεποιθήσεων, **ένας Χριστιανός μπορεί να αφήσει τη πρώτη του αγάπη με το να φθάσει στο σημείο να δέχεται και να κηρύττει το αιρετικό και αντιγραφικό «ευαγγέλιο» που ανάφερα προηγουμένως, το οποίο διδάσκει ότι ένας μπορεί να σωθεί χωρίς να πιστεύει και επομένως, χωρίς να δύναται να ομολογήσει με το στόμα του/της ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο «Κύριος», δηλαδή, ο Θεός Γιαχβέ του Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13**. Εκείνοι που κηρύττουν ένα τέ-

τοιο «ευαγγέλιο», **δεν δείχνουν καμιά αγάπη και σεβασμό για το Πρόσωπο και για το έργο του Σωτήρα Θεού** ο Οποίος έχυσε το αίμα Του πάνω στο σταυρό για να σωθούν από τις αμαρτίες τους **όλοι εκείνοι που θα πιστέψουν σ' Αυτόν** (Ιωάννης 3[γ΄]:16). Στην πραγματικότητα, το κήρυγμα ενός τέτοιου διαστρεβλωμένου «ευαγγελίου» αποτελεί προσβολή και ράπισμα στο πρόσωπο του Θεού ο Οποίος αγόρασε την Εκκλησία Του με το δικό Του αίμα (Πράξεις 20[κ΄]:28)!

Εδάφιο 5: ***«[α]Θυμήσου, λοιπόν, από πού ξέπεσες, και μετανόησε, και κάνε τα πρώτα έργα· [β]ειδάλλως, έρχομαι σε σένα γρήγορα, και θα κινήσω τη λυχνία σου από τον τόπο της, αν δεν μετανοήσεις.»***

Εξήγηση εδαφίου 5[α]
«Θυμήσου, λοιπόν, από πού ξέπεσες, και μετανόησε, και κάνε τα πρώτα έργα·»

Ποια είναι τα *«πρώτα έργα»* που πρέπει να κάνουν οι Χριστιανοί;
Τα ***«πρώτα έργα»*** που πρέπει **να κάνουν** οι Χριστιανοί **είναι εκείνα που φανερώνουν ότι αγαπούν τον Θεό, τους συνανθρώπους τους, και τα πνευματικά τους αδέλφια.** Είναι τα έργα που δείχνουν ότι **εκτελούν την εντολή που έδωσε ο Ιησούς περί αγάπης** (Ιωάννης 13 [ιγ΄]:34) και την οποία επανέλαβε ο Ιωάννης στην Β΄ Ιωάννου 1[α΄]:5. Τα έργα αυτά είναι:

- **Η φιλοξενία** (Πράξεις 16[ιστ΄]:15· Ρωμαίους 12 [ιβ΄]:13· Α΄ Τιμόθεον 3[γ΄]:2· 5:10· Τίτος 1[α΄]:8· Α΄ Πέτρου 4[δ΄]:9),

- **η φιλαδέλφια** (Ρωμαίους 12[ιβ΄]:10),

- **η προμήθεια για τις ανάγκες των πιστών** (Ρωμαίους 12[ιβ΄]:13),

- **το τάισμα των φτωχών, ακόμα και των πεινασμένων εχθρών τους** (Γαλάτας 2[β΄]:10· Ρωμαίους 12[ιβ΄]:20),

- **το να επισκέπτονται τις χήρες και τα ορφανά στην θλίψι τους** (Ιάκωβος 1[α΄]:27),

- **το να ευλογούν αυτούς που τους διώκουν** (Ρωμαίους 12 [ιβ΄]:14),

- **το να μη ανταποδίδουν κακό αντί κακού** (Ρωμαίους 12[ιβ΄]:17),

- **το να ειρηνεύουν με όλους τους ανθρώπους** (Εβραίους 12[ιβ΄]:14),

- **το να κηρύττουν το αληθινό ευαγγέλιο της σωτηρίας** (Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13· Α΄ Κορινθίους 15 [ιε΄]:1-4),

- **το να διδάσκουν την αλήθεια του λόγου του Θεού** (Ματθαίος 28[κη΄]:20),

- **το να υπερασπίζονται την πίστη η οποία δόθηκε μια για πάντα στους αγίους** (Ιούδας 3), και

- **να τιμούν τον Υιό ακριβώς το ίδιο όπως τιμούν τον Πατέρα – καθόλου λιγότερο** (Ιωάννης 5[ε΄]: 23)!

Στην αρχή, όταν έρχονται στον Ιησού και αρχίζουν να απολαμβάνουν μια προσωπική σχέση μαζί Του, αφήνουν το Πνεύμα του Θεού που κατοικεί μέσα τους, **να εκφράσει τον καρπό Του μέσα στη ζωή τους** (Γαλάτας 5 [ε΄]:22-25). Όταν εκτελούν τα ***«πρώτα έργα»* σε αρμονία με τον *«καρπό του Πνεύματος»***, δίνουν μια τρανή μαρτυρία ότι η ***«πρώτη τους αγάπη»*** είναι ανθηρή. Δυστυχώς όμως, εάν δεν παραμείνουν άγρυπνοι και εάν ενωθούν με κάποιο θρησκευτικό ίδρυμα το οποίο δεν τους προτρέπει να έχουν μια προσωπική και αλληλεπιδραστική σχέση με τον Κύριο Ιησού, **η πρώτη τους αγάπη**, αυτή η θερμή αγάπη που είχαν για τον Κύριο Ιησού στην αρχή, **θα μαραθεί**· έτσι, με τον καιρό, θα ξεχάσουν και **την σπουδαιότητα του να εκτελούν την εντολή Του περί αγάπης και την σπουδαιότητα να εκτελούν τα «πρώτα έργα»!** Τα δύο αυτά είναι αχώριστα! **Η επέκταση της κτηματικής και της χρηματικής περιουσίας του θρησκευτικού τους ιδρύματος θα έχει μεγαλύτερη σπουδαιότητα από το να κάνουν *«τα πρώτα έργα»*!** Γι' αυτό το λόγο, η νουθεσία που δίνει ο Κύριος Ιησούς σ' εκείνους που άφησαν την πρώτη τους αγάπη είναι, ***«Θυμήσου, λοιπόν, από πού ξέπεσες, και μετανόησε, και κάνε τα πρώτα έργα».***

Μήπως τα παραπάνω λόγια του Κυρίου Ιησού δείχνουν ότι ένας πρέπει να κάνει καλά έργα για να σωθεί;
Η απάντηση είναι **«Όχι!»** Οι άνθρωποι δεν μπορούν να σωθούν με το να κάνουν καλά έργα (Εφεσίους 2[β΄]:8,9). Ο απόστολος Παύλος είπε ότι θα σωθούνε **από την χάρη του Θεού εάν εκπληρώσουν τις επόμενες απαιτήσεις Του:**

α) Εάν πιστέψουν ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο «Κύριος», δηλαδή ο Γιαχβέ του Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13 --- μια

ενέργεια που προαπαιτεί πληροφόρηση (Ρωμαίους 10[ι΄]: 14)**,**

β) Εάν πιστέψουν με την καρδιά τους ότι ο Θεός ανέστησε τον Ιησού από τους νεκρούς σωματικώς, δηλαδή, ότι αυτό το ίδιο σώμα που κάρφωσαν στο σταυρό και που έθαψαν στον τάφο αναστήθηκε χωρίς να δει διαφθορά (Ρωμαίους 10[ι΄]:9· Ιωάννης 2[β΄]:19· Πράξεις 2[β΄]: 27), και

γ) Εάν προσευχηθούν στον Ιησού και του ζητήσουν να τους σώσει (Ρωμαίους 10[ι΄]:13,14), **διότι Αυτός είναι ο μεγάλος Θεός και Σωτήρας του εδαφίου Τίτος 2[β΄]:13.**

Από τις παραπάνω απαιτήσεις του Θεού αντιλαμβανόμαστε ότι η σωτηρία του ατόμου δεν εξαρτάται από το αν ένας είναι καλός άνθρωπος ή αν κάνει καλά έργα. Ο απόστολος Παύλος είπε, ***«Επειδή, κατά χάρη είστε σωσμένοι, διαμέσου τής πίστης … όχι από έργα …»*** (Εφεσίους 2[β΄]: 8,9). Απλούστατα, **τα καλά έργα ακολουθούν τη σωτηρία** διότι ο Θεός τα προετοίμασε για εκείνους που έχουν ήδη σωθεί ώστε να ***«περπατούν»*** **μ' αυτά**, δηλαδή, να πλουτίσουν μ' αυτά το Χριστιανικό τους βίο (Εφεσίους 2 [β΄]:10).

Εξήγηση εδαφίου 5^{β}

«ειδάλλως, έρχομαι σε σένα γρήγορα, και θα κινήσω τη λυχνία σου από τον τόπο της, αν δεν μετανοήσεις.»

Τι εννοεί ο Ιησούς με τα παραπάνω λόγια*»;* Αφού ο συμβολικός όρος *«λυχνία»* εννοεί *«εκκλησία»* (Αποκάλυψις 1 [α΄]:20)**, μήπως εννοεί ότι όλοι εκείνοι που αποτελούσαν την εκκλησία της Εφέσου θα έχαναν την σωτη-**

ρία τους εάν δεν μετανοούσαν ώστε να κάνουν τα *«πρώτα έργα»*; Όχι βέβαια! Ο Ιησούς δεν είπε, «θα **καταστρέψω** τη λυχνία σου», αλλά είπε, *«θα **κινήσω** την λυχνία σου από τον τόπο της»*!

Σύμφωνα με τον απόστολο Παύλο, όλοι οι Χριστιανοί θα παρουσιασθούν ενώπιον του Κυρίου για να λάβουν τον **μισθό** τους ή τα **βραβεία** τους **σύμφωνα με τα έργα τους τα οποία έκαναν ενώ βρισκόντουσαν στη σάρκα**. Ας διαβάσουμε τα λόγια του από την Β΄ Κορινθίους 5[ε΄]:10. Εκεί, έγραψε,

«Επειδή, πρέπει όλοι να εμφανιστούμε μπροστά στο βήμα τού Χριστού, ώστε κάθε ένας να ανταμειφθεί σύμφωνα με εκείνα που έπραξε διαμέσου τού σώματος, είτε αγαθό είτε κακό.»

Τα βραβεία είναι ξεχωριστά δώρα από το βασικό δώρο της αιώνιας ζωής την οποία θα λάβουν όλοι εκείνοι που πιστεύουν στον Αληθινό Θεό Ιησού (Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:20· Ιωάννης 1 [α΄]:1· 11[ια΄]:25· 3[γ΄]:16· 6[στ΄]:40). Άλλα εδάφια που αναφέρονται στο γεγονός ότι οι Χριστιανοί θα λάβουν βραβεία (μισθό) σύμφωνα με τα έργα τους, είναι: Εφεσίους 6 [στ΄]:6-8· Ρωμαίους 2[β΄]:6· Α΄ Κορινθίους 3 [γ΄] :8· Αποκάλυψις 22[κβ΄]:12.

Στο ευαγγέλιο του Λουκά, κεφάλαιο 19[ιθ΄] και εδάφια 12-24, διαβάζουμε μια παραβολή η οποία μας δείχνει ότι ένας υπηρέτης λαμβάνει διαφορετική ανταμοιβή από τον άλλον και ότι η ανταμοιβή είναι ανάλογη με την εργασία του καθενός. Στην προαναφερθείσα παραβολή, ο πρώτος υπηρέτης έλαβε εξουσία πάνω από **δέκα** πόλεις· ο δεύτερος έλαβε εξουσία πάνω από **πέντε** πόλεις· και ο τρίτος, ο πονηρός

και οκνηρός, ο οποίος **δεν εργάσθηκε καθόλου γι' Αυτόν**, όχι μόνο δεν έλαβε καμιά ανταμοιβή, αλλά του αφαιρέθηκε και αυτό που του είχε δοθεί.

Από το παραπάνω παράδειγμα καταλαβαίνουμε ότι εκείνοι που σύμφωνα με την ικανότητά τους (Ματθαίος 25 [κε΄]: 15) **εργάζονται περισσότερο για τον Κύριο και δεν ξεχνούν την πρώτη τους αγάπη αλλά συνεχίζουν να είναι ζεστοί υπέρ του Κυρίου και γι' αυτό συνεχίζουν με πίστη να κάνουν τα πρώτα έργα τα οποία ετοίμασε γι' αυτούς ο Θεός** (Εφεσίους 2[β΄]:10), **βρίσκονται σε μια καλύτερη θέση ευμενείας ενώπιον του Κυρίου. Είναι, σαν να λέμε, ότι αυτοί είναι "πιο κοντά" στον θρόνο του Θεού** (Ματθαίος 20[κ΄]:20-23). Εάν μια εκκλησία φθάσει στο σημείο να σταματήσει να κάνει **τα *«πρώτα»* και πρώτιστα έργα** που έχει αναθέσει ο Θεός σε όλους τους υπηρέτες Του, θα αποδείξουν ότι **ξέχασαν Εκείνον που ήταν η *«πρώτη»* και πρώτιστη αγάπη τους**. Εάν δε αγνοήσουν το γεγονός ότι έπεσαν σ' αυτή την κατάσταση και εάν δεν μετανοήσουν, **θα χάσουν αυτή την «καλύτερη» θέση ευμενείας** που είχαν ενώπιον του Θεού. Θα είναι **σαν να *«κίνησε»* ο Κύριος την λυχνία τους από τον τόπο της, δηλαδή, ότι την έθεσε κάπως πιο μακριά από τον θρόνο Του!**

Εδάφιο 6: ***«Έχεις, όμως, τούτο, ότι μισείς τα έργα των Νικολαϊτών, τα οποία μισώ και εγώ.»***

Εξήγηση εδαφίου 6

Ποιοι ήταν οι Νικολαΐτες;

Επειδή οι Νικολαΐτες αναφέρονται μόνο σ' αυτό το κεφάλαιο, δεν έχουμε καμιά πληροφορία γι' αυτούς. Ωστόσο, έχει ειπωθεί (από ανεύθυνες παραδόσεις), ότι στην Αντιόχεια υπήρξε μια Γνωστική σχολή ιδρυτής της οποίας ήταν

ο Νικόλαος. Οι Γνωστικιστές πρέσβευαν ένα σύστημα θρησκευτικής φιλοσοφίας και προσπάθησαν να ανυψώσουν τον Χριστιανισμό σε φιλοσοφικό σύστημα. Επίσης, έχει ειπωθεί ότι **αυτή η ομάδα έγινε γνωστή ως «Νικολαΐτες» από το όνομα του ιδρυτού της παραπάνω Γνωστικής σχολής, τον Νικόλαο.** Και είναι πολύ πιθανόν μερικοί από τους πρώην Γνωστικιστές να είχαν μπει μέσα στην εκκλησία της Εφέσου ενώ κρατούσαν ακόμη τις διδασκαλίες και τα έργα των Νικολαϊτών.

Ποια ήταν τα *«έργα»* τους τα οποία, τόσο ο Κύριος Ιησούς όσο και οι Χριστιανοί της εκκλησίας της Εφέσου, μισούσαν;
Η παράδοση λέει ότι η φιλοσοφία των Νικολαϊτών έλεγε ότι ο άνθρωπος μπορεί να δοκιμάζει την αμαρτία, να την ζει και να την απολαμβάνει για να την γνωρίσει, διότι αυτή ως αμαρτία δεν εγγίζει το πνεύμα. **Δεν είναι παράξενο λοιπόν το γεγονός ότι ο Ιησούς μισούσε τα έργα τους!** (Οι δύο παραπάνω παράγραφοι αντιλαλούν τα γραφόμενα του κυρίου Σ. Χαραλαμπάκη από το βιβλίο του, «ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ», σελίδα 36.)

Για να έχουμε μια καλύτερη άποψη για το ποια μπορεί να ήταν τα έργα των Νικολαϊτών, θα ήθελα να εξετάσω και να συγκρίνω τα έργα δύο άλλων ομάδων που αναφέρονται σ' αυτό το κεφάλαιο:

Στο εδάφιο 14, ο Κύριος Ιησούς μίλησε εναντίον εκείνων που κρατούσαν την διδαχή του Βαλαάμ ο οποίος δίδασκε τον Βαλάκ να βάλει σκάνδαλο ενώπιον των υιών Ισραήλ ώστε **να τρώνε ειδωλόθυτα και να πορνεύουν** (Αριθμοί 25[κε΄]:1-3). Παρομοίως, στο εδάφιο 20, ο Ιησούς μίλησε εναντίον της Ιεζάβελ η οποία έλεγε ότι ήταν προφήτισσα

και η οποία πλανούσε τους Χριστιανούς και τους έκανε **να τρώγουν ειδωλόθυτα και να πορνεύουν**.

Από το δέκατο πέμπτο κεφάλαιο των Πράξεων και εδάφια 28 και 29, μαθαίνουμε ότι ο Θεός το Άγιο Πνεύμα και οι απόστολοι διέταξαν τους Εθνικούς που ερχόντουσαν στον Χριστό, να απέχουν από τα επόμενα **τέσσερα αναγκαία πράγματα**:

1) **Να απέχουν από το να τρώνε ειδωλόθυτα.** (Δηλαδή, τρόφιμα που οι Παγανιστές προσέφεραν σαν θυσίες στους ψευδείς θεούς τους).

2) **Να απέχουν από το να τρώνε και να πίνουν αίμα.** (Η μετάγγιση αίματος δεν είναι ούτε βρώση ούτε πόση αίματος. Το αίμα μέσα στις φλέβες δεν γίνεται φαγητό για το σώμα. Το αίμα στις φλέβες είναι σαν να λέμε τα 'πιάτα' **που μεταφέρουν το φαγητό και το οξυγόνο στα κύτταρα του σώματος**. Με πόνο λέω ότι λυπάμαι για εκείνους που έχουν μπερδέψει αυτά τα δύο και **έχουν προσφέρει τις ζωές τους ή και τις ζωές των παιδιών τους σαν θυσίες αίματος υπέρ του ονόματος της θρησκευτικής οργάνωσης που εμπιστεύτηκαν!** Αλλοίμονο!)

3) **Να απέχουν από το φάγωμα των πνιχτών**. (Δηλαδή, εκείνων των ζώων που είχαν θανατωθεί μέσω στραγγαλισμού ή με χτύπημα στο κεφάλι ώστε να μην χυθεί το αίμα τους στη γη αλλά να παραμείνει μέσα στο σώμα· Γένεσις 9[θ΄]:4· Λευιτικό 3[γ΄]:17· 17[ιζ΄]:14· 19[ιθ΄]:26· Δευτερονόμιον 12[ιβ΄]:23).

4) **Να απέχουν από την πορνεία**.

Από την παραπάνω μελέτη είδαμε ότι ο Ιησούς ήταν εναντίον εκείνων που κρατούσαν την διδαχή του Βαλαάμ και της Ιεζάβελ, διότι η διδαχή τους βρισκόταν σε άμεση εναντίωση με το θέλημα του Θεού.

Τώρα, αν δώσουμε προσοχή στα εδάφια 14 και 15, θα δούμε ότι **αμέσως μετά** από τα σχόλια που έκανε ο Ιησούς εναντίον εκείνων που κρατούσαν την διδαχή του Βαλαάμ (ο οποίος παρότρυνε τους δούλους Του να τρώνε ειδωλόθυτα και να πορνεύουν), αναφέρεται στους Νικολαΐτες και λέει, ***«Έτσι κι εσύ, έχεις μερικούς που κρατούν τη διδαχή των Νικολαϊτών· το οποίο μισώ.»*** Από την έκφραση ***«Έτσι κι εσύ, έχεις»*** (κείμενο: ***«Ούτως έχεις και συ»*** δηλαδή «**Παρομοίως έχεις και συ**»), είναι ευκολονόητο ότι και οι Νικολαΐτες, ήταν ένοχοι **παρόμοιων** έργων!

Εδάφιο 7: ***«[α]Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες. [β]Σ' αυτόν που νικάει, θα του δώσω να φάει από το ξύλο τής ζωής, που είναι στο μέσον τού παραδείσου τού Θεού.»***

Εξήγηση του εδαφίου 7[α]
«Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες.»

Από τα παραπάνω λόγια βλέπουμε την πλήρη ενότητα της Τριαδικής Θεότητας. Ενώ είναι ο Ιησούς που μιλάει στην εκκλησία της Εφέσου, ξαφνικά Τον ακούμε να λέει,

«Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες.»

Ένα άλλο πράγμα που παρατηρούμε είναι το γεγονός ότι παρόλο που τα λόγια του Κυρίου απευθύνονται προς τον ***«άγγελον»***, δηλαδή προς τον επίσκοπο της εκκλησίας, η συμβουλή Του είναι, ***«Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει»***! Άρα, οι συμβουλές του Κυρίου είναι για όλα τα μέλη της εκκλησίας, και φυσικά και **για τον κάθε πιστό σήμερα!**

Εξήγηση του εδαφίου 7^{β}

«Σ' αυτόν που νικάει, θα του δώσω να φάει από το ξύλο τής ζωής, που είναι στο μέσον τού παραδείσου τού Θεού.»

Ποιος είναι αυτός που νικάει;
Ο απόστολος Ιωάννης απάντησε αυτή την ερώτηση με λόγια απλά. Είπε,

«Επειδή, κάθε τι που γεννήθηκε από τον Θεό, νικάει τον κόσμο, και η νίκη που νίκησε τον κόσμο είναι τούτη: Η πίστη μας. Και ποιος είναι εκείνος που νικάει τον κόσμο, παρά αυτός που πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός τού Θεού;» (Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:4,5).

Τι εννοεί ο Ιησούς όταν λέει, ***«Σ' αυτόν που νικάει, θα του δώσω να φάει από το ξύλο τής ζωής»***;
Αφού αυτός που νικάει είναι εκείνος που πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού, τα λόγια, ***«θα του δώσω να φάει από το ξύλο τής ζωής, που είναι στο μέσον τού παραδείσου τού Θεού»***, επαναλαμβάνουν **την υπόσχεση του ευαγγελίου** της σωτηρίας που κήρυξε ο ίδιος ο Ιησούς στο Ιωάννης 3[γ΄]:16. Εκεί λέει ότι όποιος πιστεύει στον **μονογενή** (όχι στον μονόκτιστο) **Υιό του Θεού, έχει αιώνια ζωή.** Το δε ότι αναφέρεται στο ***«ξύλο*** (δηλαδή, **στο δένδρο**) ***της ζωής, που είναι στο μέσον τού παραδείσου τού Θεού»,*** μας θυμίζει το Γένεσις 2[β΄]:9 και 3[γ΄]:22. Άρα,

«το ξύλο της ζωής», απλούστατα, συμβολίζει τον Ιησού ο Οποίος είναι η Αιώνια Ζωή και ο Οποίος θα δώσει αιώνια ζωή σε όλους εκείνους που θα πιστέψουν σ' Αυτόν. Και ας μη ξεχάσουμε ότι Αυτός **έχει την δύναμη** να δώσει αιώνια ζωή σ' εκείνους που θα πιστέψουν σ' Αυτόν διότι, σύμφωνα με το Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:20, **Αυτός είναι ο Αληθινός Θεός και η Ζωή η αιώνιος**.

Ο απόστολος Ιωάννης συμφωνεί απόλυτα με την παραπάνω μαρτυρία διότι έγραψε ότι, ***«Εκείνος που έχει τον Υιό, έχει τη ζωή· εκείνος που δεν έχει τον Υιό τού Θεού, τη ζωή δεν έχει.»*** (Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:12).

Παρακαλώ σημειώστε: Ο αναγνώστης πρέπει πάντα να θυμάται ότι ο Βιβλικός τίτλος **«Υιός του Θεού»**, απαιτεί **Θεότητα** (Ιωάννης 5[ε΄]:18) και ότι αυτός ήταν ο κύριος λόγος για τον οποίον σταύρωσαν τον Ιησού για βλασφημία (Ματθαίος 26[κστ΄]:63-66). Άρα, το Βιβλικό ευαγγέλιο της σωτηρίας **απαιτεί από κάποιον να πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο μονογενής Υιός του Θεού**, ένας τίτλος που αποκαλύπτει ότι **Αυτός είναι από τη φύση Του Θεός,** ότι η ουσία Του είναι όμοια με την ουσία του Πατέρα Του, **προκειμένου να έχει αιώνια ζωή** ή, με άλλα λόγια, για να μπορέσει ***«να φάει από το ξύλο*** (το δένδρο) ***τής ζωής»*****!**

Εδάφιο 8: ***«ΚΑΙ προς τον άγγελο της εκκλησίας των Σμυρναίων, γράψε: Αυτά λέει ο πρώτος και ο τελευταίος, που έγινε νεκρός και έζησε»***

Εξήγηση του εδαφίου 8

Σ' αυτό το εδάφιο, ο Ιησούς αυτοσυστήνεται στον επίσκοπο της εκκλησίας της Σμύρνης ως ***«ο πρώτος και ο τελευταίος»*** ο Οποίος ***«έγινε νεκρός και έζησε»*** --- ακριβώς με

τα ίδια λόγια που αυτοσυστήθηκε στον Ιωάννη στο κεφάλαιο 1[α΄] και εδάφια 17,18.

Εδάφιο 9: ***«[α]ξέρω τα έργα σου και τη θλίψη σου και τη φτώχεια σου, (είσαι, όμως, πλούσιος), [β]ξέρω και τη βλασφημία αυτών που λένε για τον εαυτό τους ότι είναι Ιουδαίοι, και δεν είναι, αλλά είναι συναγωγή τού σατανά.»***

Εξήγηση του εδαφίου 9[α]
«ξέρω τα έργα σου και τη θλίψη σου και τη φτώχεια σου, (είσαι, όμως, πλούσιος)»

Με το ***«ξέρω»***, ο Ιησούς αποδεικνύει, για μια ακόμα φορά, ότι είναι ο Παντογνώστης Θεός ο Οποίος γνωρίζει τα έργα και την κατάσταση του καθενός Χριστιανού (Ιωάννης 2 [β΄]:24). Πράγματι, Αυτός που είναι ο Λόγος του Θεού και από τη φύση Του Θεός, ξέρει τα έργα του καθενός (Εβραίους 4[δ΄]:13), και γι' αυτό είναι σε θέση να δώσει στον κάθε έναν από εμάς ανάλογα με ***«εκείνα που έπραξε διαμέσου τού σώματος, είτε αγαθό είτε κακό.»*** (Β΄ Κορινθίους 5[ε΄]:10).

Γνωρίζει ότι παρόλο που περνούσαν ***«θλίψη και φτώχεια»***, ήταν **πλούσιοι πνευματικώς --- μια κατάσταση που θα έπρεπε να επιθυμούν όλοι οι αληθινοί Χριστιανοί!** Ποια ήταν η αιτία της ***«θλίψης και της φτώχειας»*** τους; Το δεύτερο μέρος του εδαφίου αποκαλύπτει ότι αυτές οι δύο καταστάσεις ήταν αποτέλεσμα διωγμού από τους Ιουδαίους της τοπικής συναγωγής. Ας εξετάσουμε το εδάφιο 9[β] προσεκτικά:

Εξήγηση του εδαφίου 9^{β}

«ξέρω και τη βλασφημία αυτών που λένε για τον εαυτό τους ότι είναι Ιουδαίοι, και δεν είναι, αλλά είναι συναγωγή τού σατανά.»

Γιατί είπε ο Ιησούς ότι αυτοί οι Ιουδαίοι δεν ήταν Ιουδαίοι; Γιατί αποκάλεσε την συναγωγή τους *«συναγωγή τού σατανά»;*
Ας ακούσουμε την άποψη του Κυρίου πάνω σ' αυτό το θέμα από το Ιωάννης 8[η΄]:33-45. Εκεί διαβάζουμε:

«Του αποκρίθηκαν: Σπέρμα τού Αβραάμ είμαστε, και ποτέ δεν γίναμε δούλοι σε κανέναν· πώς εσύ λες ότι: Θα γίνετε ελεύθεροι; Τους αποκρίθηκε ο Ιησούς: Σας διαβεβαιώνω απόλυτα, ότι: Καθένας που πράττει την αμαρτία, είναι δούλος της αμαρτίας. Και ο δούλος δεν μένει πάντοτε μέσα στο σπίτι· ο γιος μένει πάντοτε. Αν, λοιπόν, ο Υιός σάς ελευθερώσει, θα είστε πραγματικά ελεύθεροι. Ξέρω ότι είστε σπέρμα τού Αβραάμ· αλλά, ζητάτε να με θανατώσετε, επειδή ο δικός μου λόγος δεν χωράει μέσα σας. Εγώ μιλάω ό,τι είδα κοντά στον Πατέρα μου· και εσείς, παρόμοια, κάνετε ό,τι είδατε κοντά στον πατέρα σας. Αποκρίθηκαν και του είπαν: Ο πατέρας μας είναι ο Αβραάμ. Ο Ιησούς λέει σ' αυτούς: Αν ήσασταν παιδιά τού Αβραάμ, θα κάνατε τα έργα τού Αβραάμ. Τώρα, όμως, ζητάτε να με θανατώσετε, έναν άνθρωπο που σας μίλησα την αλήθεια, την οποία άκουσα από τον Θεό· αυτό ο Αβραάμ δεν το έκανε. Εσείς κάνετε τα έργα τού πατέρα σας. Του είπαν, λοιπόν: Εμείς δεν γεννηθήκαμε από πορνεία· έναν πατέρα έχουμε, τον Θεό. Ο Ιησούς, λοιπόν, είπε σ' αυτούς: Αν ο Θεός ήταν πατέρας σας, θα αγαπούσατε εμένα· επειδή, εγώ από τον Θεό βγήκα, και έρχομαι· δεδομένου ότι, δεν ήρθα από τον εαυτό μου, αλ-

λά με απέστειλε εκείνος. Γιατί δεν γνωρίζετε τη λαλιά μου; Επειδή, δεν μπορείτε να ακούτε τον λόγο μου. Εσείς είστε από τον πατέρα τον διάβολο, και θέλετε να κάνετε τις επιθυμίες τού πατέρα σας. Εκείνος ήταν εξαρχής ανθρωποκτόνος, και δεν μένει στην αλήθεια· επειδή, αλήθεια δεν υπάρχει σ' αυτόν. Όταν μιλάει το ψέμα, μιλάει από τα δικά του· επειδή, είναι ψεύτης, και ο πατέρας τού ίδιου τού ψεύδους. Και εγώ, επειδή λέω την αλήθεια, δεν με πιστεύετε.»

Από τα παραπάνω λόγια του Ιησού, αντιλαμβανόμαστε ότι παρόλο που οι άπιστοι σ' Αυτόν Ιουδαίοι ήταν άμεσοι απόγονοι του Αβραάμ, **Εκείνος δεν τους θεωρούσε σαν *«σπέρμα του Αβραάμ»* επειδή τα κίνητρά τους, η πίστη τους και τα έργα τους δεν αντανακλούσαν τα του Αβραάμ!** Ενώ ο Αβραάμ χάρηκε που είδε τον Ιησού (ΓΧΒΧ) σε μια από τις προ-ανθρώπινες εμφανίσεις Του (Γένεσις 18 [ιη΄]:1· Ιωάννης 8[η΄]:56-58) και ενώ ο Σωτήρας Γιαχβέ (Ιησούς = 'Γιαχβέ ο Σωτήρ') έγινε σάρκα για να τους σώσει από τις αμαρτίες τους (Ματθαίος 1[α΄]:21), **αυτοί θέλανε να Τον σκοτώσουν!** Έτσι, τους είπε ότι **ο πατέρας τους ήτανε ο διάβολος επειδή θέλανε να κάνουν την επιθυμία του!** Άρα, η συναγωγή τους ήταν ***«συναγωγή του σατανά»*!** Γι' αυτό, στο εδάφιο Αποκάλυψις 3[γ]:9, Τον ακούμε να λέει ξανά,

«Πρόσεξε, θα κάνω αυτούς από τη συναγωγή τού σατανά, που λένε τον εαυτό τους ότι είναι Ιουδαίοι, και δεν είναι, αλλά ψεύδονται· δες, θα τους κάνω νάρθουν και να προσκυνήσουν μπροστά στα πόδια σου, και να γνωρίσουν ότι εγώ σε αγάπησα.»

Οι Ιουδαίοι είχαν μεγάλο θρησκευτικό εγωισμό επειδή είχαν κρατήσει την πίστη του Αληθινού Θεού του Αβραάμ και του Ισαάκ και του Ιακώβ (Έξοδος 6[στ΄]:3· Ρωμαίους 9 [θ΄]:4,5), ενώ τα υπόλοιπα έθνη της γης λάτρευαν εκείνους που δεν ήταν από τη φύση τους Θεοί (Γαλάτας 4[δ΄]:8). Και αφού δεν δέχτηκαν τον Ιησού ως Μεσσία τους, έφεραν **διωγμό** (Πράξεις 9[θ΄]:1,2), **φόβο** (Ιωάννης 7[ζ΄]:13· 9[θ΄]: 22· 19 [ιθ΄]:38· 20[κ΄]:19), **θλίψη και θάνατο** (Πράξεις 7 [ζ΄]:59) σ' αυτούς που Τον πίστεψαν, Τον αγάπησαν, Τον ακολούθησαν και Τον λάτρεψαν με το να επικαλεστούν το Όνομά Του (Α΄ Κορινθίους 1[α]:2· Πράξεις 7[ζ΄]:59· Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13,14). **«Επικαλούμαι»** σημαίνει **«προσεύχομαι»** και η προσευχή είναι λατρεία.

Ο θρησκευτικός διωγμός έχει πολλές μορφές. Μια από αυτές είναι η άρνηση εργασίας στους πιστούς δούλους του Κυρίου Ιησού Χριστού ή και η μη υποστήριξη των επιχειρήσεών τους. Αυτός ο διωγμός, ο οποίος είναι εκδήλωση μίσους --- **όχι αγάπης** --- φέρνει ως αποτέλεσμα ***«θλίψη και φτώχεια»***. Επειδή δε η Χριστιανική πίστη δεν είναι θρησκεία αλλά συγγένεια με τον Κύριο Ιησού Χριστό (διότι Αυτός είναι η Κεφαλή των πιστών δούλων Του και αυτοί είναι το Σώμα Του), ο Κύριος Ιησούς θεωρεί τον διωγμό εναντίον των δούλων Του ως διωγμό εναντίον Του (Πράξεις 9[θ΄]:4).

Εδάφιο 10: ***«[α]Μη φοβάσαι τίποτε από όσα πρόκειται να πάθεις· πρόσεξε, ο διάβολος πρόκειται να βάλει μερικούς από σας σε φυλακή, για να δοκιμαστείτε· [β]και θα έχετε θλίψη δέκα ημερών. [γ]Γίνε πιστός μέχρι θανάτου, και θα σου δώσω το στεφάνι τής ζωής.»***

Εξήγηση εδαφίου 10α

«Μη φοβάσαι τίποτε από όσα πρόκειται να πάθεις· πρόσεξε, ο διάβολος πρόκειται να βάλει μερικούς από σας σε φυλακή, για να δοκιμαστείτε·»

Τα παραπάνω λόγια του Κυρίου Ιησού είναι απλά, κατανοητά, και εκφράζουν την βιβλική αλήθεια ότι εκείνοι που θέλουν να ζουν ***«με τρόπο ευσεβή εν Χριστώ Ιησού, θα διωχθούν»*** (Β΄ Τιμόθεον 3[γ΄]:12). Στο εδάφιο Ιωάννης 15 [ιε΄]:20, ο Κύριος Ιησούς είπε στους ακολούθους Του, ***«… Αν εμένα έθεσαν υπό διωγμό, θα θέσουν υπό διωγμό και σας»***

Εξήγηση εδαφίου 10β

«και θα έχετε θλίψη δέκα ημερών.»

Ο διωγμός φέρνει θλίψη και η θλίψη δοκιμάζει την πίστη. Ο Σατανάς μπορεί να φέρει μεγάλο διωγμό και θλίψη εναντίον των ακολούθων του Ιησού· όχι μόνο μια θλίψη μικρής διαρκείας, ας πούμε, μια-δυο ημέρες σε μια κλίμακα από 1 έως 10, αλλά, μπορεί να φέρει και θλίψη μεγάλης διαρκείας, ας πούμε, ***«θλίψη δέκα ημερών»*****!**

Εξήγηση εδαφίου 10γ

«Γίνε πιστός μέχρι θανάτου, και θα σου δώσω το στεφάνι τής ζωής.»

Η συμβουλή του Ιησού προς τους διωκόμενους είναι, ***«Γίνε πιστός μέχρι θανάτου»***, δηλαδή, μην επιτρέψεις να κλονισθεί η πίστη σου κατά την διάρκεια ενός μακροχρόνιου διωγμού ακόμα και αν σου στοιχίσει την ζωή. Και η υπόσχεσή Του προς αυτούς είναι ότι θα τους δώσει ***«το στεφάνι τής ζωής.»***

Ας γίνει παράδειγμα των πιστών ο απόστολος Παύλος ο οποίος παρέμεινε στην πίστη του Ιησού παρόλο που υπέφερε έναν διαρκή διωγμό. Στη Β΄ Κορινθίους επιστολή του, κεφάλαιο 11[ια΄] και εδάφια 23-33, ο ίδιος μας αναφέρει εκείνα που υπέφερε. Αναφέρεται σε κόπους, σε πληγές, σε φυλακίσεις, σε θανάτους, σε ξυλοδαρμούς, σε λιθοβολισμό, σε ναυάγια, σε οδοιπορίες, σε κινδύνους ποταμών, σε κινδύνους ληστών, σε κινδύνους από το γένος του, σε κινδύνους από τα έθνη, σε κινδύνους μέσα στις πόλεις και μέσα στις ερημιές, σε κινδύνους στην θάλασσα, σε κινδύνους από ψευδάδελφους, σε κόπους, σε μόχθους, σε αγρυπνίες, σε πείνα, σε δίψα, σε ψύχος και σε γύμνια. Παρόλα ταύτα, **ο Παύλος διατήρησε την πίστη του Χριστού!** Στην δεύτερη επιστολή του προς τον Τιμόθεον, ο ηλικιωμένος απόστολος έγραψε, ***«Τον αγώνα τον καλό αγωνίστηκα, τον δρόμο τελείωσα, την πίστη διατήρησα· τώρα, πλέον, μου απομένει το στεφάνι τής δικαιοσύνης, το οποίο ο Κύριος θα μου αποδώσει κατά την ημέρα εκείνη, ο δίκαιος κριτής· και όχι μονάχα σε μένα, αλλά και σε όλους όσους επιποθούν την επιφάνειά του.»*** (Β΄ Τιμόθεον 4 [δ΄]:7,8).

Στις παραπάνω τρεις παραγράφους, συναντήσαμε τις εκφράσεις,

α) ***«το στεφάνι της ζωής»*** (Αποκάλυψις 2 [β΄]:11), και

β) το ***«στεφάνι τής δικαιοσύνης»*** (Β΄ Τιμόθεον 4 [δ΄]:8)
και στην Α΄ Πέτρου 5 [ε΄]:4 συναντούμε

γ) το **«στεφάνι της δόξας»**

Τι συμβολίζουν τα παραπάνω *«στεφάνια»;*

Τα ***«στεφάνια»*** συμβολίζουν τα ***«βραβεία»*** που θα δώσει ο Κύριος Ιησούς στους πιστούς ακολούθους Του όταν αυτοί σταθούν ενώπιον του θρόνου Του για να ανταμειφθούν ο καθένας ανάλογα με τα έργα που έκανε όταν ήταν στο σώμα του (Β΄ Κορινθίους 5[ε΄]:10).

Τα λόγια του Κυρίου Ιησού, ***«Γίνε πιστός μέχρι θανάτου, και θα σου δώσω το στεφάνι τής ζωής»***, **δεν αναφέρονται στο βασικό δώρο της αιώνιας ζωής** που δίνει ο Θεός σε όλους εκείνους που πιστεύουν στον μονογενή Υιό Του (Ιωάννης 3[γ΄]:16· Εφεσίους 2[β΄]:8). Με άλλα λόγια, το ***«στεφάνι της ζωής»*** **δεν είναι η** ***«αιώνια ζωή»*** την οποία ένας λαμβάνει την στιγμή που πιστεύει στον Αληθινό Ιησού της Γραφής, αλλά, ένα από τα **«βραβεία»** που θα λάβει όταν εμφανισθεί μπροστά στο ***«βήμα του Χριστού»*** **εάν** η πίστη του σ' Αυτόν δεν θα έχει κλονισθεί κατά την διάρκεια της επίγειας ζωής του λόγο διωγμού ή θλίψης. Όπως είπε ο Ιάκωβος,

«Μακάριος ο άνθρωπος που υπομένει πειρασμό· επειδή, αφού δοκιμαστεί, θα πάρει το στεφάνι τής ζωής, το οποίο ο Κύριος υποσχέθηκε σ' αυτούς που τον αγαπούν.» (Ιάκωβος 1[α΄]:12)

Και εκείνοι που θα λάβουν τα στεφάνια, κάποια ημέρα, γεμάτοι από εκτίμηση και από αγάπη για τον Θεό, **θα τα θέσουν ενώπιον του θρόνου Του,** και θα Τον τιμήσουν λέγοντας,

«Άξιος είσαι, Κύριε, να πάρεις τη δόξα και την τιμή και τη δύναμη· επειδή, εσύ έκτισες τα πάντα και για το θέλημά σου υπάρχουν και κτίστηκαν.» (Αποκάλυψις 4[δ΄]:4, 10,11)

Τι θαυμάσια πράξη ταπεινότητας!

Εδάφιο 11: ***«[α]Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες. [β]Αυτός που νικάει δεν θα αδικηθεί από τον δεύτερο θάνατο.»***

Εξήγηση εδαφίου 11[α]
«Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες.»

Όπως είδαμε στην εξήγηση του εδαφίου 7[α], τα παραπάνω λόγια μας διαβεβαιώνουν ότι τα λόγια του Κυρίου Ιησού είναι και τα λόγια του Αγίου Πνεύματος. Αυτό το γεγονός φανερώνει **την πλήρη ενότητα που υπάρχει μεταξύ των Προσώπων της Αληθινής Θεότητας!**

Επίσης είδαμε ότι η έκφραση, ***«Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει»***, μας διαβεβαιώνει και πάλι ότι τα λόγια Του δεν απευθύνονται μόνο προς τον επίσκοπο της εκκλησίας της Σμύρνης, αλλά, **προς όλους τους πιστούς που έχουνε τη θέληση να ακούσουνε**. Οι πραγματικά αναγεννημένοι Χριστιανοί δεν κοιμούνται πνευματικώς αλλά παραμένουν άγρυπνοι και αναμένουν να ακούσουν τις συμβουλές του Αγίου Πνεύματος διότι, σύμφωνα με την υπόσχεση του Κυρίου Ιησού, **Εκείνος θα τους οδηγήσει σε όλη την αλήθεια** (Ιωάννης 14[ιδ΄]:26).

Το γεγονός ότι το Άγιο Πνεύμα **μιλάει** και συμβουλεύει τους πιστούς σήμερα, είναι μια τρανή απόδειξη ότι ο Κύριος Ιησούς κράτησε την υπόσχεσή Του (Ιωάννης 14[ιδ΄]:16,17). **Πράγματι, το Άγιο Πνεύμα έχει έλθει για να μείνει μαζί με τους πιστούς και για να κατοικήσει μέσα τους** (Πράξεις 1[α΄]:4,5· 2[β΄]:1-4,38,39). Επίσης, το γεγονός ότι τα λόγια που λέει το Άγιο Πνεύμα στις εκκλησίες

είναι στην πραγματικότητα τα λόγια του Κυρίου Ιησού, παρουσιάζει την αληθινότητα των εδαφίων Ιωάννης 16 [ιστ΄]:13-15. Εκεί, συνεχίζοντας να μιλάει περί του ερχομού του Αγίου Πνεύματος, ο Ιησούς είπε:

«αλλά, όταν έρθει εκείνος, το Πνεύμα τής αλήθειας, θα σας οδηγήσει σε όλη την αλήθεια· επειδή, δεν θα μιλήσει από τον εαυτό του, αλλά θα μιλήσει όσα πρόκειται να ακούσει, και θα σας αναγγείλει τα μέλλοντα. Εκείνος θα δοξάσει εμένα, επειδή από το δικό μου θα πάρει, και θα το αναγγείλει σε σας. Όλα όσα έχει ο Πατέρας, είναι δικά μου· γι' αυτό σας είπα ότι, από το δικό μου θα πάρει, και θα σας το αναγγείλει.»

Η παραπάνω πρόταση, ***«Όλα όσα έχει ο Πατέρας, είναι δικά μου»***, αποδεικνύει για μια ακόμα φορά **την ισότητα** που υπάρχει μεταξύ των Προσώπων της Αληθινής Τριαδικής Θεότητας.

Εξήγηση εδαφίου 11$^{\beta}$

«Αυτός που νικάει δεν θα αδικηθεί από τον δεύτερο θάνατο.»

Ποιος είναι αυτός που νικάει;
Αυτός που ***«νικάει»*** είναι **εκείνος που πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο μονογενής** (όχι ο μόνος κτιστός από τον Πατέρα) **Υιός του Θεού** (Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:4,5· Ιωάννης 3[γ΄]: 16).

Ποιος είναι «ο πρώτος» και ποιος είναι «ο *δεύτερος θάνατος*»;
Στην προς Εβραίους επιστολή, κεφάλαιο 9[θ΄] και εδάφιο 27 διαβάζουμε ότι, ***«… είναι αποφασισμένο στους ανθρώ-***

πους μια φορά να πεθάνουν, ύστερα δε από τούτο είναι κρίση·»

Απ' αυτά τα λόγια, καταλαβαίνουμε ότι είναι αποφασισμένο από τον Θεό για όλους τους ανθρώπους να πεθάνουν μια φορά. **Αυτός είναι ο πρώτος θάνατος** και είναι αναπόφευκτος διότι όλοι τον κληρονομήσαμε λόγω της αμαρτίας των προπατόρων μας, του Αδάμ και της Εύας. Οι μόνοι που δεν θα γευθούν τον πρώτο θάνατο, είναι οι πιστοί ακόλουθοι του Κυρίου Ιησού οι οποίοι θα είναι ακόμα ζωντανοί όταν Αυτός επιστρέψει για να παραλάβει την Εκκλησία Του (Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:1). Την ημέρα εκείνη, οι άγιοι που έχουν πεθάνει θα αναστηθούν από τους νεκρούς (αυτή η ανάσταση αποκαλείται ***«πρώτη»*** - Αποκάλυψις 20[κ΄]:6), και, **συγχρόνως** (κείμενο: ***«άμα»***· Α΄ Θεσσαλονικείς 4[δ΄]:16,17), **οι ζωντανοί άγιοι θα μεταλλαχθούν, ώστε όλοι μαζί, σαν ένα σώμα**, να συναντήσουν τον Κύριο στον αέρα (Α΄ Θεσσαλονικείς 4[δ΄]:16,17· Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:51-54). Όμως, από το εδάφιο που εξετάζουμε (11^{β}), μαθαίνουμε ότι υπάρχει και ένας άλλος θάνατος τον οποίον ο Κύριος, αποκαλεί ***«δεύτερο»***. Ας εξετάσουμε δύο εδάφια που αναφέρονται στον ***«δεύτερο θάνατο»***:

1) ***«Μακάριος και άγιος όστις έχει μέρος εις την πρώτην ανάστασιν· επί τούτων ο θάνατος ο δεύτερος δεν έχει εξουσίαν, αλλά θέλουσιν είσθαι ιερείς του Θεού και του Χριστού, και θέλουσι βασιλεύσει μετ' αυτού χίλια έτη.»*** (Αποκάλυψις 20[κ΄]: 6).

2) ***«Οι δε δειλοί και άπιστοι και βδελυκτοί και φονείς και πόρνοι και μάγοι και ειδωλολάτραι, και πάντες οι ψεύσται, θέλουσιν έχει την μερίδα αυτών***

> ***εν τη λίμνη τη καιομένη με πυρ και θείον· ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος.»*** (Αποκάλυψις 21[κα΄]: 8).

Από τα παραπάνω εδάφια μαθαίνουμε ότι, **ο *«δεύτερος θάνατος»* είναι η λίμνη που καίγεται με φωτιά και με θειάφι!** Εκείνοι που πιστεύουν στον Κύριο Ιησού και γι' αυτό τον λόγο αποκαλούνται ***«μακάριοι»***, δηλαδή, ***«ευτυχείς»*** και ***«άγιοι»***, δηλαδή, ***«καθαροί»*** (διότι το αίμα του Αρνίου τους καθάρισε από τις αμαρτίες τους), **δεν κινδυνεύουν να ριχθούν μέσα στην λίμνη του πυρός**. Αυτοί θα είναι ευτυχείς διότι θα είναι ***«ιερείς του Θεού και του Χριστού»***· αυτό εννοεί ότι θα λατρεύουν τον Θεό **και τον Χριστό** διότι, σύμφωνα με το εδάφιο Ιωάννης 20[κ΄]:28, ο Ιησούς είναι και ***«Κύριος»*** και ***«Θεός»*** και γι' αυτό το λόγο, η λατρεία του ανήκει!

Εδάφιο 12: ***«ΚΑΙ προς τον άγγελο της εκκλησίας στην Πέργαμο, γράψε: Αυτά λέει εκείνος που έχει τη δίστομη, την κοφτερή ρομφαία:»***

Εξήγηση του εδαφίου 12
Στην εκκλησία της Περγάμου, ο Κύριος Ιησούς αυτοσυστήνεται ως Εκείνος που έχει την ρομφαία που είναι κοφτερή και που κόβει και από τις δύο πλευρές.

Τι συμβολίζει η δίστομος μάχαιρα;
Στην προς Εβραίους επιστολή, διαβάζουμε:

«[12]***Επειδή, ο λόγος τού Θεού είναι ζωντανός, και ενεργός, και κοφτερότερος περισσότερο από κάθε δίκοπη μάχαιρα, και εισχωρεί βαθιά, μέχρι διαίρεσης και της ψυχής και του πνεύματος, μέχρι τους συνδέσμους και τους μυ-***

ελούς, και διερευνάει τούς συλλογισμούς και τις έννοιες της καρδιάς. [13]***Και κανένα κτίσμα δεν είναι αφανές μπροστά του, αλλ' είναι όλα γυμνά και εκτεθειμένα στα μάτια του, προς τον οποίο έχουμε να δώσουμε λόγο.»*** (Κεφάλαιο 4[δ΄]:12,13).

Συχνά ακούω ανθρώπους οι οποίοι δεν έχουν δώσει την απαιτούμενη προσοχή στα παραπάνω δύο εδάφια, να λένε ότι το υποκείμενο των ανωτέρω εδαφίων, δηλαδή, ***«ο λόγος του Θεού»*** που είναι ***«κοφτερότερος περισσότερο από κάθε δίκοπη μάχαιρα»***, είναι το βιβλίο της Αγίας Γραφής. Ας εξετάσουμε λοιπόν τα παραπάνω λόγια προσεκτικά, για να δούμε αν το υποκείμενο των παραπάνω εδαφίων είναι κάποιο αντικείμενο ή κάποιο **Πρόσωπο**.

Τα προηγούμενα εδάφια μας φανερώνουν ότι:

1) Ο Λόγος του Θεού Είναι **ζωντανός**.

2) Εργάζεται.

3) Έχει την δυνατότητα να χωρίσει την ψυχή από το πνεύμα.

4) Έχει τη δυνατότητα **να διαβάσει τις σκέψεις και τις προθέσεις της καρδιάς**.

5) Κανένα κτίσμα δεν είναι αόρατο από μπροστά Του, δηλαδή, **κανένας δεν μπορεί να κρυφτεί από τα μάτια Του.**

6) Όλα τα κτίσματα είναι γυμνά και με τα τέσσερα άκρα τους ανοιχτά (τετραχηλισμένα) **ενώπιον των οφθαλμών Του**.

7) **Αυτός είναι Εκείνος στον οποίον εμείς πρέπει να δώσουμε λόγο για τις πράξεις μας.**

Ποια από τις παραπάνω περιγραφές είναι δυνατόν να αναφέρεται σε κάποιο αντικείμενο; Ποια εδάφια μπορούν να υποστηρίξουν μια τέτοια θεωρία; **Όλες οι παραπάνω περιγραφές αναφέρονται σε Πρόσωπο: Στον Θεό!** Ας αφήσουμε τις Γραφές να υποστηρίξουν αυτή την διδαχή:

1) «***…ο λόγος τού Θεού είναι ζωντανός, και ενεργός***» (σύγκρινε με το Ιωάννης 5[ε΄]:17· 1[α΄]:1-3,14· Αποκάλυψις 1[α΄]:18· 19[ιθ΄]:13· Α΄ Ιωάννου 1[α΄]:1,2).

2) **Έχει την δύναμη να διερευνά τους «*συλλογισμούς και τις έννοιες της καρδιάς*» των ανθρώπων.** (σύγκρινε με το Αποκάλυψις 2[β΄]:18,23 και Λουκάς 9 [θ΄]:47).

3) «***… κανένα κτίσμα δεν είναι αφανές μπροστά του»***, δηλαδή, κανένας δεν μπορεί να κρυφθεί από Αυτόν (Ιερεμίας 23[κγ΄]:24· Ιωάννης 1[α΄]:49).

4) «***προς τον οποίο έχουμε να δώσουμε λόγο»,*** δηλαδή, όλοι μας θα δώσουμε λόγο για τις πράξεις μας σ' Αυτόν. (Σε παρακαλώ σημείωσε ότι στο Ρωμαίους 14[ιδ΄]:12, ο απόστολος Παύλος λέει ότι ***«… κάθε ένας από μας θα δώσει λόγο για τον εαυτό του στον Θεό.»***)

Ποιος είναι Εκείνος που είναι γνωστός ως *«ο Λόγος του Θεού»*;
Στην αρχή του ευαγγελίου του Ιωάννη, διαβάζουμε:

«ΣΤΗΝ αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν προς τον Θεό, και Θεός ήταν ο Λόγος ... Και ο Λόγος έγινε σάρκα, και κατοίκησε ανάμεσά μας, (και είδαμε τη δόξα του, δόξαν ως μονογενή από τον Πατέρα), γεμάτος χάρη και αλήθεια.» (Ιωάννης 1[α΄]:1,14).

Από τα παραπάνω εδάφια μαθαίνουμε ότι **«Λόγος»** είναι το όνομα του μονογενούς Υιού του Θεού ο Οποίος ήταν από τη φύση Του Θεός και ο Οποίος έγινε άνθρωπος. Όταν έγινε σάρκα, Τον γνωρίσαμε με το όνομα **«Ιησούς»**, που σημαίνει **«Γιαχβέ ο Σωτήρ»** (Ματθαίος 1[α΄]:21).

Στο δέκατο ένατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, Τον βλέπουμε να κρίνει και να πολεμάει με δικαιοσύνη και τα ονόματά Του είναι **«ΠΙΣΤΟΣ», «ΑΛΗΘΙΝΟΣ», «Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ», «ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ»** και **«ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ»** (Εδάφια 11-16).

Από το εδάφιο Β΄ Κορινθίους 5[ε΄]:10, έχουμε ήδη μάθει ότι όλοι μας θα ***«εμφανιστούμε μπροστά στο βήμα τού Χριστού, ώστε κάθε ένας να ανταμειφθεί σύμφωνα με εκείνα που έπραξε διαμέσου τού σώματος, είτε αγαθό είτε κακό»***. Άρα, **«ο Λόγος»** των εδαφίων Εβραίους 4[δ΄]: 12,13 προς Τον Οποίον πρέπει να δώσουμε λόγο, **είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός**. Και στο εδάφιο Αποκάλυψις 19 [ιθ΄]:15, βλέπουμε ότι από το στόμα Του ***«βγαίνει μια κοφτερή ρομφαία, για να χτυπάει μ' αυτή τα έθνη»***.

Αφού ο Ιησούς, το δεύτερο Πρόσωπο της Τριαδικής Θεότητας είναι στην κυριολεξία ο Ζωντανός και Ενεργός Λόγος του Θεού, το Παντοδύναμο «Είπε» του εδαφίου Γένεσις 1 [α΄]:3 με Τον Οποίον ο Θεός δημιούργησε τα πάντα (Ιωάννης 1[α΄]:1· Ψαλμοί 33[λγ΄]:6), **εί-**

ναι ευκόλως εννοούμενο ότι από το στόμα Του εξέρχεται ο προφορικός λόγος του Θεού, το κοφτερό μαχαίρι με το οποίο θα χτυπά τα έθνη! Έτσι, είναι αποκλειστικό Του δικαίωμα να αυτοσυστήνεται στην εκκλησία της Περγάμου ως *«εκείνος που έχει τη δίστομη, την κοφτερή ρομφαία:»*

Εδάφιο 13: ***«Ξέρω τα έργα σου, και πού κατοικείς, όπου είναι ο θρόνος τού σατανά· και κρατάς το όνομά μου, και δεν αρνήθηκες την πίστη μου, και στις ημέρες κατά τις οποίες υπήρχε ο Αντίπας, ο πιστός μου μάρτυρας, που φονεύθηκε κοντά σας, όπου κατοικεί ο σατανάς.»***

Εξήγηση του εδαφίου 13

Για να λέει ο Ιησούς ότι ο Σατανάς κατοικούσε στην Πέργαμο και ότι εκεί είχε στήσει τον θρόνο του, καταλαβαίνω πόσο σκοτεινή θα ήταν η ζωή σ' εκείνη την πόλη και πόσο δύσκολη θα ήταν η ζωή των Χριστιανών πολιτών της! Μπορώ να φανταστώ την θλίψη και τον διωγμό που θα αντιμετώπιζαν αφού ο Αντίπας, ο πιστός μάρτυρας του Ιησού, φονεύθηκε εκεί! Γι' αυτό τους επαίνεσε ο Κύριος Ιησούς και τους είπε, ***«Ξέρω τα έργα σου, και πού κατοικείς … και δεν αρνήθηκες την πίστη μου»***.

Εδάφια 14,15: ***«[14]Έχω, όμως, λίγα εναντίον σου, επειδή έχεις εκεί κάποιους που κρατούν τη διδασκαλία τού Βαλαάμ, ο οποίος δίδασκε τον Βαλάκ να βάλει σκάνδαλο μπροστά στους γιους Ισραήλ, ώστε να φάνε ειδωλόθυτα και να πορνεύσουν. [15]Έτσι κι εσύ, έχεις μερικούς που κρατούν τη διδαχή των Νικολαϊτών· το οποίο μισώ.»***

Εξήγηση των εδαφίων 14 και 15

Στα εδάφια 14 και 15, συναντούμε τις ίδιες περιπτώσεις που συναντήσαμε στο εδάφιο 6.

Εδάφιο 16: ***«Μετανόησε· ειδάλλως, έρχομαι σε σένα γρήγορα, και θα πολεμήσω εναντίον τους με τη ρομφαία τού στόματός μου.»***

Εξήγηση του εδαφίου 16

Στο εδάφιο 16, ο Κύριος Ιησούς συμβουλεύει την εκκλησία της Περγάμου **να μετανοήσει** για το γεγονός ότι ανέχεται ανάμεσά της εκείνους που παροτρύνουν τους πιστούς να τρώνε ειδωλόθυτα και να πορνεύουν. Εάν η εκκλησία δεν αλλάξει την στάση της πάνω σ' αυτό το σημείο, ο Ιησούς θα έλθει σύντομα και θα πολεμήσει εναντίον των ενόχων με την ρομφαία του στόματός Του, δηλαδή, με τον λόγο του Θεού· και είμαι σίγουρος ότι δεν θα μπορέσουν να σταθούν ενώπιόν Του. Πράγματι, ο σκοπός Εκείνου που περπατάει ανάμεσα στις επτά εκκλησίες με πόδια που φαίνονται σαν χάλκινα και τα οποία γυαλίζουν σαν να έχουν πυρωθεί μέσα σε καμίνι (Αποκάλυψις 2[β΄]:2), είναι ολοκάθαρος: Θέλει **να καθαρίσει την εκκλησία της Περγάμου** από τις πνευματικές και σαρκικές της ατέλειες, για να είναι και αυτή μέρος της Εκκλησίας που Εκείνος θα στήσει ενώπιόν Του και η οποία **δεν θα έχει καμιά κηλίδα ή ρυτίδα** (Εφεσίους 5[ε΄]:25-27).

Οι σημερινές εκκλησίες που ισχυρίζονται ότι είναι Χριστιανικές αλλά οι οποίες παίρνουν αμαρτίες όπως η πορνεία, η μοιχεία, η σοδομία και άλλες στα ελαφρά, πρέπει να πάρουν στα σοβαρά την συμβουλή του Κυρίου Ιησού και να μετανοήσουν ώστε, όταν Εκείνος έλθει, να μην πολεμήσει μαζί τους με την ρομφαία που εξέρχεται από το στόμα Του!

Εδάφιο 17: ***«[α]Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες. [β]Σ' αυτόν που νικάει, θα του δώσω να φάει από το μάννα που είναι κρυμμένο, [γ]και θα του δώσω μια ψήφο λευκή, κι επάνω στην ψήφο ένα νέο όνομα γραμμένο, που κανένας δεν γνωρίζει, παρά μονάχα αυτός που το παίρνει.»***

Εξήγηση του εδαφίου 17[α]
«Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες.»

Διάβασε την εξήγηση του εδαφίου 7[α].

Εξήγηση του εδαφίου 17[β]
«Σ' αυτόν που νικάει, θα του δώσω να φάει από το μάννα που είναι κρυμμένο»

Τι εξεικονίζει το *«μάννα»* και γιατί λέει ότι είναι *«κρυμμένον»*;
Το ***«μάννα»*** ήταν το ψωμί που έδωσε ο Θεός στους Ισραηλίτες να φάνε όταν ήταν στην έρημο (Έξοδος 16[ιστ΄]:4).

Στο ευαγγέλιο του Ιωάννη, ακούμε τον Ιησού να λέει στους Ισραηλίτες της εποχής Του: ***«Οι πατέρες μας έφαγαν το μάννα μέσα στην έρημο, όπως είναι γραμμένο: 'Άρτον από τον ουρανό έδωσε σ' αυτούς να φάνε.'»*** (Ιωάννης 6[στ΄]:31). Και μιλώντας με συμβολική γλώσσα είπε, ***«… Εγώ είμαι ο άρτος, που κατέβηκε από τον ουρανό·»*** (Εδάφιο 41).

Και πάλι, στα εδάφια Ιωάννης 6[στ΄]:47,48,50 και 51 είπε,

«[47]Σας διαβεβαιώνω απόλυτα: Εκείνος που πιστεύει σε μένα, έχει αιώνια ζωή. [48]Εγώ είμαι ο άρτος τής ζωής ... [50]Αυτός είναι ο άρτος, που κατεβαίνει από τον ουρανό, για να φάει κάποιος απ' αυτόν και να μη πεθάνει. [51]Εγώ είμαι ο άρτος ο ζωντανός, που κατέβηκε από τον ουρανό. Αν κάποιος φάει απ' αυτόν τον άρτο, θα ζήσει στον αιώνα. Και, μάλιστα, ο άρτος τον οποίο εγώ θα δώσω, είναι η σάρκα μου, που εγώ θα δώσω χάρη τής ζωής τού κόσμου.»

Επομένως, **η σημασία του *«μάννα»*** ήταν **«κρυμμένη»** επειδή εξεικόνιζε την σάρκα του σώματος του Χριστού, την οποίαν έδωσε υπέρ της ζωής εκείνων που θα πιστέψουν σ' Αυτόν. Και αφού **αυτός που νικάει** είναι εκείνος που πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο μονογενής Υιός του Θεού (Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:4,5· Ιωάννης 3[γ΄]:16), το μήνυμα των λόγων του Ιησού στο εδάφιο 17^{β} είναι ότι **ο Ιησούς θα δώσει αιώνια ζωή σε όλους εκείνους που θα πιστέψουν σ' Αυτόν!** Με την παραπάνω δήλωση, ο Ιησούς τους θυμίζει, για μια ακόμα φορά, το ευαγγέλιο της σωτηρίας!

Εξήγηση του εδαφίου 17^{γ}

«και θα του δώσω μια ψήφο λευκή, κι επάνω στην ψήφο ένα νέο όνομα γραμμένο, που κανένας δεν γνωρίζει, παρά μονάχα αυτός που το παίρνει.»

Τι εννοούν τα παραπάνω λόγια του Κυρίου Ιησού;
Στην αρχαία Ελλάδα, η ***«ψήφος»*** ήταν ένα βότσαλο πάνω στο οποίο εκείνοι που ψήφιζαν έγραφαν την απόφασή τους. Η ψήφος χρησιμοποιούταν και στις δίκες, στα δικαστήρια, πάνω στην οποία οι δικαστές έγραφαν αν ένας ήταν ένοχος ή αθώος.

Στην επιστολή του προς τους Ρωμαίους Χριστιανούς, ο απόστολος Παύλος έγραψε ότι ***«… όπως διαμέσου ενός ανθρώπου η αμαρτία μπήκε μέσα στον κόσμο, και με την αμαρτία ο θάνατος, και με τον τρόπο αυτό ο θάνατος πέρασε μέσα σε όλους τούς ανθρώπους, για τον λόγο ότι όλοι αμάρτησαν·»*** (Ρωμαίους 5 [ε΄]:12). Και στην πρώτη του επιστολή προς τους Κορίνθιους, κεφάλαιο 15[ιε΄], και εδάφιο 22, ο Παύλος έγραψε ότι **όλοι** οι απόγονοι του Αδάμ, πεθαίνουν.

Από τα παραπάνω, αντιλαμβανόμαστε ότι **ενώπιον του θεϊκού δικαστηρίου, όλοι οι άνθρωποι είναι ένοχοι αμαρτίας και γι' αυτό, όλοι πεθαίνουν** (Εβραίους 9[θ΄]: 27). Ο Θεός όμως, με την μεγάλη αγάπη που έχει για το ανθρώπινο γένος, μας προμήθευσε με μια διέξοδο από αυτή τη θλιβερή κατάσταση. Έστειλε τον μονογενή Του Υιό στον πλανήτη μας να γεννηθεί ως άνθρωπος, ώστε να θυσιάσει το σώμα Του και να χύσει το αίμα Του πάνω στον σταυρό για τις αμαρτίες όλου του κόσμου (Α΄ Ιωάννου 2 [β΄]:2). **Αλλά, ο Θεός έθεσε έναν όρο: Θα συγχωρεθούν οι αμαρτίες μόνο εκείνων που θα πιστέψουν ότι ο Ιησούς είναι πράγματι ο μονογενής Υιός Του** (Ιωάννης 3 [γ΄]:16· 8[η΄]:24)**, ένας τίτλος που αποδεικνύει ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός και ίσος με τον Πατέρα** (Ιωάννης 5[ε΄]:18). Εκείνοι που πιστεύουν σ' Αυτόν και Τον λατρεύουν (Ιωάννης 5[ε΄]:23· Ρωμαίους 10[ι΄]:14) **δεν είναι πλέον ένοχοι αμαρτίας --- δεν υπάρχει καμιά κατάκριση γι' αυτούς** (Ρωμαίους 8[η΄]:1)**!** Έτσι, ο Ιησούς, ο Μεγάλος Κριτής (Ιωάννης 5[ε΄]:22), τους δίνει ***«ψήφο λευκή»***, διότι το λευκό χρώμα συμβολίζει την αθωότητά τους (Αποκάλυψις 3[γ΄]:4). Και πάνω σ' αυτή την ψήφο είναι γραμμένο ένα νέο όνομα, το οποίο κανένας δεν γνωρίζει εκτός από εκείνον που το λαμβάνει.

Εδάφιο 18: ***«[α]ΚΑΙ προς τον άγγελο της εκκλησίας στα Θυάτειρα, γράψε: Αυτά λέει ο Υιός τού Θεού, [β]εκείνος που έχει τα μάτια του σαν φλόγα φωτιάς, και τα πόδια του είναι όμοια με χαλκολίβανο:»***

Εξήγηση του εδαφίου 18[α]

««[α]ΚΑΙ προς τον άγγελο της εκκλησίας στα Θυάτειρα, γράψε: Αυτά λέει ο Υιός τού Θεού»

Γιατί αυτοσυστήνεται ο Ιησούς ως *«ο Υιός του Θεού»*; Επειδή **ο Ιησούς είναι** ο Αιώνιος Υιός του Θεού! Γιατί Τον αποκάλεσα «Αιώνιο»; Επειδή η Γραφή δείχνει με έναν πολύ καθαρό τρόπο ότι ο Υιός του Θεού **είναι Αιώνιος!** Στα εδάφια Ιωάννης 3[γ΄]:17 και Ρωμαίους 8[η΄]:3, διαβάζουμε ότι ο Θεός **έστειλε τον Υιό Του** να σώσει τον κόσμο. Έτσι, καταλαβαίνουμε ότι **ο Υιός πρέπει να ήταν εκεί ώστε να αποσταλεί!** Επίσης, εδώ θα πρέπει να αναφέρω ότι ο τίτλος **«Υιός του Θεού»** είναι ένας τίτλος που απαιτεί Θεότητα, και αμέσως παρουσιάζει τον Ιησού να είναι **από τη φύση Του Θεός και ίσος με τον Πατέρα** (Ιωάννης 5 [ε΄]:18). Άλλωστε, αυτός ήταν και ο λόγος που τον σκότωσαν για βλασφημία (Ματθαίος 26 [κστ΄]:63-66).

Εξήγηση του εδαφίου 18[β]

«εκείνος που έχει τα μάτια του σαν φλόγα φωτιάς, και τα πόδια του είναι όμοια με χαλκολίβανο:»

Τα σημεία αυτά έχουν εξηγηθεί στις **Περιγραφές #4 και #5** στην εξήγηση του κεφαλαίου 1, εδάφια 14-16.

Εδάφιο 19: ***«Ξέρω τα έργα σου, και την αγάπη, και τη διακονία, και την πίστη, και την υπομονή σου, και τα έργα σου, και τα τελευταία ότι είναι περισσότερα από τα πρώτα.»***

Εξήγηση του εδαφίου 19

Τα παραπάνω λόγια του Κυρίου Ιησού αποτελούν έναν **πραγματικό έπαινο για την εκκλησία που βρίσκεται στα Θυάτειρα**.

Εδάφιο 20: ***«Έχω, όμως, λίγα εναντίον σου, επειδή αφήνεις τη γυναίκα, την Ιεζάβελ, που λέει τον εαυτό της προφήτισσα, να διδάσκει και να πλανάει τούς δούλους μου στο να πορνεύουν και να τρώνε ειδωλόθυτα.»***

Εξήγηση του εδαφίου 20

Σ' αυτό το εδάφιο, ο Κύριος Ιησούς επιτιμάει την εκκλησία διότι επιτρέπουν στην Ιεζάβελ να πλανά τους δούλους Του και να τους φέρνει στο σημείο να πορνεύουν και να τρώνε ειδωλόθυτα. Διάβασε την εξήγηση των εδαφίων 6, 14-16.

Εδάφια 21-23: ***«***[21]***Και της έδωσα καιρό για να μετανοήσει από την πορνεία της, και δεν μετανόησε.*** [22]***Δες, εγώ τη βάζω σε κρεβάτι, κι αυτούς, που μαζί της μοιχεύουν, σε μεγάλη θλίψη, αν δεν μετανοήσουν από τα έργα τους.*** [23]***Και τα παιδιά της θα τα φονεύσω με θάνατο. Και όλες οι εκκλησίες θα γνωρίσουν ότι, εγώ είμαι που ερευνώ νεφρά και καρδιές· και θα δώσω σε κάθε έναν σύμφωνα με τα έργα σας.»***

Εξήγηση των εδαφίων 21-23

Στο βιβλίο των Πράξεων, κεφάλαιο 10[ι΄] και εδάφιο 34, ο απόστολος Πέτρος είπε ότι **ο Θεός δεν είναι προσωπολήπτης**. Και στην Β΄ Πέτρου επιστολή, κεφάλαιο 3[γ΄] και εδάφιο 9, είπε ότι **ο Θεός δεν θέλει *«…να απολεστούν, αλλά όλοι νάρθουν σε μετάνοια.»*** Επομένως, αυτά που λέει παραπάνω για την Ιεζάβελ, απευθύνονται σε όλους τους Χριστιανούς οι οποίοι είναι ένοχοι παρόμοιων αμαρτιών. Δυστυχώς όμως, παρόλο που **ο Κύριος Ιησούς της έδωσε**

χρόνο να μετανοήσει, η Ιεζάβελ δεν μετανόησε από τις αμαρτίες της. Γι' αυτό το λόγο, ο Ιησούς:

1. **Θα την ρίξει άρρωστη στο κρεβάτι**,

2. **θα φέρει μεγάλη θλίψη σ' εκείνους που μοιχεύουν με αυτήν,** και

3. **θα σκοτώσει τα παιδιά της με θάνατο!**

Πράγματι, ο Κύριος Ιησούς, ο Δίκαιος Κριτής, θα δώσει στον καθένα ανάλογα με τα έργα μας!

Ο παραπάνω **θεϊκός τρόπος πειθαρχίας** αναφέρεται και από τον απόστολο Παύλο, στην πρώτη του επιστολή προς την εκκλησία της Κορίνθου. Εκεί, μιλάει στους Χριστιανούς που συμμετέχουν στον δείπνο του Κυρίου. Ο δείπνος του Κυρίου αποτελείται από:

α) Την βρώση του **άζυμου άρτου** (Έξοδος 12[ιβ΄]:15), **που συμβολίζει το «άζυμο» σώμα του Κυρίου Ιησού, το οποίο δεν ήλθε σε ύπαρξη μέσω «μαγιάς** (ζύμη) **της σαρκός»**, να το πούμε έτσι, αλλά από την δύναμη του Αγίου Πνεύματος (Ματθαίος 1[α΄]:18), και

β) την πόση **του οινοπνευματώδους** (αλκοολούχου) **οίνου,** ο οποίος **συμβολίζει το άζυμο αίμα του Κυρίου Ιησού**, επειδή όλες οι μη αγνές ουσίες του χυμού των σταφυλιών, **οι ζυμομύκητες**, κάηκαν κατά την διάρκεια της ζύμωσης, δηλαδή της βράσης, και αποχωρίστηκαν, δηλαδή, καταστάλαξαν, έγιναν το κατακάθι στο βαρέλι.

Έτσι, τόσο το άζυμο ψωμί, όσο και το οινοπνευματώδες κρασί, είναι **άζυμα,** δηλαδή, **καθαρά από ζύμη**, όπως αρ-

μόζει να συμβολίζουν το **άζυμο σώμα και αίμα του Κυρίου Ιησού!** Όπως Εκείνος είναι ‘άζυμος’, επειδή δεν είχε ανθρώπινο πατέρα, έτσι και οι πιστοί ακόλουθοί Του, που είναι μέρος του Σώματός Του, είναι **«άζυμοι»!** Έτσι τους αποκάλεσε ο απόστολος Παύλος, στα εδάφια Α΄ Κορινθίους 5[ε΄]:7,8. Τους είπε,

«Καθαριστείτε, λοιπόν, από την παλιά ζύμη, για να είστε νέο φύραμα, καθώς είστε άζυμοι· επειδή, το δικό μας Πάσχα, θυσιάστηκε για χάρη μας, ο Χριστός. Ώστε, ας γιορτάζουμε όχι με ζύμη παλιά ούτε με ζύμη κακίας και πονηρίας, αλλά με άζυμα ειλικρίνειας, και αλήθειας.»

Γι’ αυτό, ο απόστολος Παύλος τους είπε ότι **πριν συμμετάσχουν** στον δείπνο του Κυρίου, **θα πρέπει να εξετάζουν τον εαυτόν τους, και ότι *«… ο τρώγων και πίνων αναξίως ένοχος θέλει είσθαι του σώματος και αίματος του Κυρίου.»*** (Α΄ Κορινθίους 11[ια΄]:27· Βάμβας).

Τι εννοεί ότι οι πιστοί πρέπει να εξετάζουν τον εαυτόν τους πριν συμμετάσχουν στον δείπνο του Κυρίου ώστε να μη τρώνε και πίνουνε *«αναξίως»*;
Εννοεί ότι οι αναγεννημένοι που τρώνε το σώμα και πίνουν το αίμα του Κυρίου, πρέπει να δείχνουν σεβασμό για τα εμβλήματα, και να κάνουν **διάκριση** για το σώμα και το αίμα του Κυρίου. Πρέπει να καταλάβουν ότι όταν συνέρχονται για να συμμετάσχουν στον δείπνο του Κυρίου, δεν είναι ένα εορταστικό «φαγοπότι», όπου ο καθένας **τρώει και πίνει και μεθάει** (εδάφιο 21). Πρέπει να καταλάβουν ότι ο οίνος συμβολίζει την καινούργια διαθήκη που ίδρυσε ο Κύριος Ιησούς με το αίμα Του (Ματθαίος 26[κστ΄]:28· Α΄ Κορινθίους 11[ια΄]:25), της οποίας έγιναν μέρος. Όταν πίνουν τον οίνο, δείχνουν ότι έχουν εισέλθει σ’ αυτή την καινούργια διαθήκη! Πρέπει να θυμούνται ότι ο Χριστός έδω-

σε τα πάντα, και το σώμα Του και το αίμα Του, για να συγχωρεθούν οι αμαρτίες τους! Επομένως, πρέπει να **διακρίνουν** ότι το Σώμα Του, πρέπει να αποφεύγει τις αμαρτίες! Εάν αμαρτάνουν, πρέπει να μετανοούν, και το αίμα του Κυρίου Ιησού θα τους καθαρίσει (Α΄ Ιωάννου 1[α΄]:7). Όταν συμμετάσχουν, **πρέπει να θυμούνται** (Α΄ Κορινθίους 11[ια΄]:25,26) **την θυσία του Κυρίου Ιησού** που τους έφερε συγχώρεση αμαρτιών και αιώνια ζωή.

Υπάρχουν όμως και εκείνοι που παρόλο που πάνε στην εκκλησία, δεν έχουν ομολογήσει ακόμα με το στόμα τους, ότι ο Ιησούς είναι ο ***«Κύριος»*** (ο Γιαχβέ) των εδαφίων Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13, ούτε έχουν πιστέψει ότι ο Θεός Τον ανέστησε **σωματικώς** από τους νεκρούς (Ρωμαίους 10[ι΄]:9· Πράξεις 2 [β΄]:27), ούτε και έχουν προσευχηθεί στον Ιησού για να Του ζητήσουν να γίνει ο προσωπικός τους Θεός και Σωτήρας (Ρωμαίους 10[ι΄]:13,14). Γι' αυτό το λόγο, εκείνοι δεν έχουν γίνει ακόμα μέλη του Σώματός Του. Δεν έχουν αναγεννηθεί! Εάν εκείνοι συμμετάσχουν, όχι μόνο **δεν διακρίνουν** το Σώμα του Κυρίου, αλλά, και συμμετάσχουν ***«αναξίως»***, και γίνονται και ***«ένοχοι»*** του σώματος και του αίματος του Κυρίου, επειδή ήταν οι αμαρτίες τους που τον κάρφωσαν στον σταυρό! Παρόλα ταύτα, συνεχίζουν να Τον αγνοούν, όπως είχαν κάνει και άλλοι στο παρελθόν (Ιωάννης 12[ιβ΄]:42,43)! Έτσι, ο απόστολος κατέληξε με τα εξής λόγια:

«Ας δοκιμάζει, λοιπόν, ο άνθρωπος τον εαυτό του, και έτσι ας τρώει από τον άρτο, και ας πίνει από το ποτήρι. Επειδή, αυτός που τρώει και πίνει με ανάξιο τρόπο, τρώει και πίνει κατάκριση στον εαυτό του, μη διακρίνοντας το σώμα τού Κυρίου. Γι' αυτό, υπάρχουν ανάμεσά σας πολλοί ασθενείς και άρρωστοι, και πεθαίνουν αρκετοί. Επειδή, αν διακρίναμε τον εαυτό μας, δεν θα κρινόμασταν.

Αλλά, όταν κρινόμαστε, παιδαγωγούμαστε από τον Κύριο, για να μη κατακριθούμε μαζί με τον κόσμο.» (Α΄ Κορινθίους 11[ια΄]:20-32)

Εδάφια 24,25: ***«Λέω, μάλιστα, σε σας και προς τους υπόλοιπους που είναι στα Θυάτειρα, όσοι δεν έχουν αυτή τη διδασκαλία, και οι οποίοι δεν γνώρισαν τα βάθη τού σατανά, όπως λένε: Δεν θα βάλω επάνω σας άλλο βάρος· όμως, εκείνο που έχετε, κρατήστε το μέχρις ότου έρθω.»***

Εξήγηση των εδαφίων 24 και 25

Στα εδάφια 24 και 25, ο Κύριος Ιησούς απευθύνεται σε όλους εκείνους που ***«δεν έχουν αυτή τη διδασκαλία»***, με άλλα λόγια, σ' αυτούς που δεν έχουν δεχθεί την διδαχή της Ιεζάβελ, και οι οποίοι, καθώς λένε, ***«δεν γνώρισαν τα βάθη τού σατανά»*** (δηλαδή, τον ύπουλο τρόπο με τον οποίο ο Σατανάς μπορεί να πλανήσει τους δούλους του Κυρίου Ιησού και να τους ρίξει σε αμαρτία)· και τους λέει ότι δεν θα βάλλει επάνω τους άλλο βάρος, αλλά, τους συμβουλεύει να κρατήσουν εκείνο που έχουν, δηλαδή, αυτά που ανάφερε στο εδάφιο 19, ***«την αγάπη … τη διακονία … την πίστη … την υπομονή … και τα έργα»***, ωσότου έλθει.

Εδάφια 26,27: ***«[26]Και όποιος νικάει, και όποιος φυλάττει μέχρι τέλους τα έργα μου, θα του δώσω εξουσία επάνω στα έθνη· [27]και θα "τους ποιμάνει με μια σιδερένια ράβδο· θα συντριφτούν, σαν τα σκεύη τού κεραμέα" όπως και εγώ πήρα από τον Πατέρα μου·»***

Εξήγηση των εδαφίων 26 και 27

Τελικά, ο Κύριος Ιησούς απευθύνεται ξανά σ' εκείνους που **«νικάνε»**, δηλαδή, σ' εκείνους που πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι **ο μονογενής** (όχι ο μόνος χτισμένος από τον Πατέρα)

Υιός του Θεού (διάβασε την εξήγηση του εδαφίου $7^{β}$) και οι οποίοι κάνουν τα έργα Του (διάβασε την εξήγηση του εδαφίου $5^{α}$), και τους υπόσχεται μια τρανή δόξα: **Θα τους δώσει την εξουσία να ποιμαίνουν τα έθνη με ράβδο σιδηρά, όπως και Εκείνος την έλαβε από τον Πατέρα Του! Τι μεγάλη δόξα! Η δόξα ανήκει σε Σένα Κύριε Ιησού!!**

Εδάφιο 28: ***«και θα του δώσω το πρωινό αστέρι.»***

Εξήγηση εδαφίου 28
Σ' αυτό το εδάφιο, ο Κύριος Ιησούς υπόσχεται σ' εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν, δηλαδή σ' αυτούς που νικούν, ότι θα τους δώσει ***«το πρωινό αστέρι».***

Ποιος είναι αυτό το *«πρωινό αστέρι»;*
Στο εδάφιο Αποκάλυψις 22[κβ΄]:16, ο Κύριος Ιησούς είπε, ***«Εγώ, ο Ιησούς … είμαι … το αστέρι το λαμπερό και πρωινό.»*** (Επίσης, διάβασε Αριθμούς 24[κδ΄]:17 και Β΄ Πέτρου 1[α΄]:19).

Τι εννοούσε ο Ιησούς όταν είπε ότι θα "δώσει" το λαμπρό και πρωινό αστέρι σ' αυτούς που νικάνε;
Αφού ο πρωινός Αστέρας είναι ο Ίδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός, η υπόσχεση ότι θα τους **"δώσει"** το λαμπρό και πρωινό Αστέρι**,** σημαίνει ότι αυτοί που **«νικάνε»**, δηλαδή, αυτοί που πιστεύουν ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο μονογενής Υιός του Θεού και επομένως από τη φύση Του Θεός, **θα κατοικηθούν από Αυτόν** (Αποκάλυψις 3[γ΄]:20)! **Τι τρανή δόξα! Τι λάμψη που είναι να έχεις μέσα σου το Πρωινό Αστέρι, Εκείνον που είναι επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας** (Ρωμαίους 9[θ΄]:5)**!!!** Σ' ευχαριστώ Κύριε Ιησού γι' αυτή τη μεγάλη τιμή!

Εδάφιο 29: ***«Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες.»***

Εξήγηση του εδαφίου 29 Διάβασε την εξήγηση του εδαφίου $7^{α}$.

Κεφάλαιο Τρία

Εδάφιο 1: ***«[α]ΚΑΙ προς τον άγγελο της εκκλησίας στις Σάρδεις, γράψε: [β]Αυτά λέει εκείνος που έχει τα επτά πνεύματα του Θεού, και τα επτά αστέρια. [γ]Ξέρω τα έργα σου, ότι το όνομα έχεις πως ζεις, και είσαι νεκρός.»***

Εξήγηση του εδαφίου 1[α]

«ΚΑΙ προς τον άγγελο της εκκλησίας στις Σάρδεις, γράψε:»

Στο κεφάλαιο 1, στην εξήγηση των εδαφίων 14-16, κάτω από την **περιγραφή #7**, μάθαμε ότι ο συμβολικός όρος ***«άγγελοι των εκκλησιών»*** αναφέρεται **στους επισκόπους των Χριστιανικών εκκλησιών**. Επομένως, όταν διαβάζουμε τα παραπάνω λόγια θα πρέπει να σκεφτόμαστε ότι λέει, ***«Και προς τον επίσκοπο της εκκλησίας στις Σάρδεις γράψε:»***

Εξήγηση του εδαφίου 1[β]

«Αυτά λέει εκείνος που έχει τα επτά πνεύματα του Θεού, και τα επτά αστέρια.»

Στο κεφάλαιο 1, κάτω από την εξήγηση του εδαφίου 4[β], μάθαμε ότι ***«τα επτά πνεύματα του Θεού»*** είναι **οι επτά ουράνιοι Άρχοντες ή Αρχάγγελοι** οι οποίοι στέκονται ενώπιον του θρόνου του Θεού. Και καθώς έχουμε ήδη μάθει, ***«τα επτά αστέρια»*** είναι **οι επτά επίσκοποι των επτά Χριστιανικών εκκλησιών**.

Άρα, είναι εύκολο να εννοήσουμε ότι ο ισχυρισμός του Κυρίου ότι είναι ***«εκείνος που έχει τα επτά πνεύματα του Θεού, και τα επτά αστέρια»*** στο δεξί Του χέρι (Αποκάλυψις 1[α΄]:20), αποδεικνύει την αληθινότητα των λόγων Του που έχουν καταγραφεί στο ευαγγέλιο του Ματθαίου, κεφάλαιο 28 και εδάφιο 18. Εκεί Τον ακούμε να λέει, ***«… Δόθηκε σε μένα κάθε εξουσία στον ουρανό και επάνω στη γη.»***

Εξήγηση του εδαφίου $1^{γ}$

«Ξέρω τα έργα σου, ότι το όνομα έχεις πως ζεις, και είσαι νεκρός.»

Τα λόγια ***«Ξέρω τα έργα σου»***, δηλώνουν το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι ο Παντογνώστης Θεός ο Υιός, ο Οποίος γνωρίζει τα έργα όλων των ανθρώπων (Ιωάννης 2[β΄]:24· 16 [ιστ΄]:30· 21[κα΄]:17· Εβραίους 4[δ΄]:12,13· Α΄ Κορινθίους 4[δ΄]:5· Ιερεμίας 17[ιζ΄]:10· Αποκάλυψις 2[β΄]:18).

Τα λόγια που εκτοξεύει ο Ιησούς προς τον επίσκοπο της εκκλησίας, δηλαδή, ***«το όνομα έχεις πως ζεις, και είσαι νεκρός»***, είναι πολύ σοβαρά. Είναι φανερό ότι τα έργα του επισκόπου στην εκκλησία ή/και στην κοινότητα ήταν καλά και εντυπωσιακά, και, γι' αυτό το λόγο, όλοι είχαν καλά λόγια να πουν γι' αυτόν. Προφανώς, είχε καλό όνομα και όλοι τον θεωρούσαν σαν έναν ενεργητικό και **ζωντανό** στην πίστη Χριστιανό. Όμως, ο Παντογνώστης Κύριος Ιησούς του είπε ότι ήταν ***«νεκρός»*****!**

Μήπως τα λόγια *«είσαι νεκρός»* εννοούν ότι ο επίσκοπος δεν ήταν σωσμένος;
Η απάντηση είναι **«Όχι!»** Αν δεν ήταν σωσμένος, δεν θα ήταν ένα από τα ***«επτά αστέρια»*** που ο Ιησούς κρατούσε στο δεξί Του χέρι (Αποκάλυψις 1[α΄]:16,20).

Μήπως τα λόγια *«είσαι νεκρός»* εννοούν ότι ίσως ο επίσκοπος να μην ήταν σωσμένος;
Η απάντηση είναι **«Όχι!»** Αν δεν ήταν σωσμένος δεν θα ήτανε ένα από τα ***«επτά αστέρια»*** που ο Ιησούς κρατούσε στο δεξί Του χέρι (Αποκάλυψις 1[α΄]:16,20).

Μήπως τα λόγια *«είσαι νεκρός»* εννοούν ότι ίσως ο επίσκοπος να είχε χάσει τη σωτηρία του;
Η απάντηση είναι «Όχι!» Εάν είχε χάσει τη σωτηρία του, τότε η συμβουλή του Κυρίου, ***«Θυμήσου, λοιπόν, πώς παρέλαβες και άκουσες, και φύλαγέ τα, και μετανόησε·»,*** θα ήταν άσκοπα (εδάφιο 3).

Τότε, πως μπορούμε να εννοήσουμε την δήλωση *«είσαι νεκρός»*; Ποιο ήταν το λάθος του επισκόπου; Υπάρχει κάτι που μπορεί να φέρει πρόωρο θάνατο σε κάποιον Χριστιανό;
Ναι, υπάρχει! Στην Α΄ Κορινθίους 11[ια΄]:27-30, ο απόστολος Παύλος είπε ότι οι Χριστιανοί που παίρνουν μέρος στην θεία κοινωνία ***«με ανάξιο τρόπο»***, με άλλα λόγια, εκείνοι που αμαρτάνουν και δεν μετανοούν ενώπιον του Θεού, **δεν αναγνωρίζουν το γεγονός ότι το *«σώμα»* του Χριστού είναι άγιο και γι' αυτό το λόγο, αρρωσταίνουν και πολλοί απ' αυτούς πεθαίνουν!** Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«Ώστε, όποιος τρώει τούτον τον άρτο ή πίνει το ποτήρι τού Κυρίου με ανάξιο τρόπο, θα είναι ένοχος του σώματος και του αίματος του Κυρίου. Ας δοκιμάζει, λοιπόν, ο άνθρωπος τον εαυτό του, και έτσι ας τρώει από τον άρτο, και ας πίνει από το ποτήρι. Επειδή, αυτός που τρώει και πίνει με ανάξιο τρόπο, τρώει και πίνει κατάκριση στον εαυτό του, μη διακρίνοντας το σώμα τού Κυρίου. Γι' αυτό, υπάρχουν ανάμεσά σας πολλοί ασθενείς και άρρωστοι, και πεθαίνουν αρκετοί.»

Στην Αποκάλυψη 2[β΄]:20-23, διαβάζουμε ότι ο Ιησούς είναι εναντίον όλων εκείνων που είναι ένοχοι σεξουαλικής ανηθικότητας και τους είπε ότι θα τους αρρωστήσει και ότι θα αποκτείνει τα παιδιά της Ιεζάβελ **με θάνατο**. Ας διαβάσουμε τα λόγια Του:

«Έχω, όμως, λίγα εναντίον σου, επειδή αφήνεις τη γυναίκα, την Ιεζάβελ, που λέει τον εαυτό της προφήτισσα, να διδάσκει και να πλανάει τούς δούλους μου στο να πορνεύσουν και να τρώνε ειδωλόθυτα. Και της έδωσα καιρό για να μετανοήσει από την πορνεία της, και δεν μετανόησε. Δες, εγώ τη βάζω σε κρεβάτι, κι αυτούς, που μαζί της μοιχεύουν, σε μεγάλη θλίψη, αν δεν μετανοήσουν από τα έργα τους. Και τα παιδιά της θα τα φονεύσω με θάνατο. Και όλες οι εκκλησίες θα γνωρίσουν ότι, εγώ είμαι που ερευνώ νεφρά και καρδιές· και θα δώσω σε κάθε έναν σύμφωνα με τα έργα σας.»

Από τα παραπάνω αντιλαμβανόμαστε ότι η εκκλησία στις Σάρδεις είχε πολλούς εκκλησιαζόμενους οι οποίοι ήταν μπλεγμένοι σε σεξουαλική ανηθικότητα (εδάφιο 4) και γι' αυτό το λόγο, όπως θα διαβάσουμε από το εδάφιο 2, **επρόκειτο να πεθάνουν!**

Ένα άλλο σημείο που θα δούμε στο εδάφιο 2, είναι το γεγονός ότι ο επίσκοπος δεν ήταν ***«άγρυπνος»*** ώστε να εκτιμήσει την κατάσταση και να τους προειδοποιήσει για τις συνέπειες**.** Άνθρωποι της εκκλησίας του επρόκειτο να πεθάνουν και αυτός δεν ασχολήθηκε καν να τους ***«στηρίξει»*** πνευματικώς· δεν τους βοήθησε να εννοήσουν την σπουδαιότητα της μετάνοιας! Γι' αυτό το λόγο, **τα έργα του σαν επίσκοπος δεν ήταν *«τέλεια»* ενώπιον του Θεού!** Ας διαβάσουμε το εδάφιο 2:

Εδάφιο 2: ***«Γίνε άγρυπνος, και στήριξε τα υπόλοιπα που πρόκειται να πεθάνουν· επειδή, δεν βρήκα τα έργα σου τέλεια μπροστά στον Θεό.»***

Εξήγηση του εδαφίου 2

Από τα εδάφια 1[γ], 2 και από τα εδάφια 3 και 4 που θα διαβάσουμε σε λίγο, βλέπουμε ότι ο Ιησούς κράτησε τον επίσκοπο ως υπεύθυνο για τη συνέχιση της σεξουαλικής ανηθικότητας μέσα στην εκκλησία και του είπε να στηρίξει τα υπόλοιπα μέλη της εκκλησίας που επρόκειτο να πεθάνουν -- αλλιώς, ο θυμός Του θα έπεφτε επάνω του σε ώρα που δεν θα περίμενε (εδάφιο 3)· λόγω της απάθειάς του, αν δεν μετανοούσε, **ο πρόωρος θάνατος ήταν επί των θυρών** (εδάφιο 3: ***«είσαι νεκρός»***)**!**

Τώρα, ας μελετήσουμε το εδάφιο 3 με προσοχή για να δούμε για πιο άλλο πράγμα ήταν ένοχος ο επίσκοπος που ήγειρε την οργή του Ιησού.

Εδάφιο 3: ***«Θυμήσου, λοιπόν, πώς παρέλαβες και άκουσες, και φύλαγέ τα, και μετανόησε· αν, λοιπόν, δεν αγρυπνήσεις, θάρθω εναντίον σου σαν κλέφτης, και δεν θα γνωρίσεις ποια ώρα θάρθω εναντίον σου.»***

Εξήγηση του εδαφίου 3

Σε τι αναφέρονται τα λόγια *«πώς παρέλαβες και άκουσες»*;

Τα παραπάνω λόγια αναφέρονται **στο ευαγγέλιο!** Στην Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:1-4, ο απόστολος Παύλος χρησιμοποίησε παρόμοια λόγια όσον αφορά το ευαγγέλιο το οποίο τόσο αυτός όσο και οι Κορίνθιοι είχαν ***«παραλάβει»***. Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«ΣΑΣ φανερώνω δε, αδελφοί, το ευαγγέλιο, που σας κήρυξα, το οποίο και παραλάβατε, στο οποίο και στέκεστε· διαμέσου τού οποίου και σώζεστε, με ποιον τρόπο σας το κήρυξα, αν το τηρείτε· εκτός αν πιστέψατε μάταια. Επειδή, εν πρώτοις, σας παρέδωσα εκείνο, το οποίο και παρέλαβα, ότι ο Χριστός πέθανε εξαιτίας των αμαρτιών μας σύμφωνα με τις γραφές· και ότι θάφτηκε, και ότι την τρίτη ημέρα αναστήθηκε, σύμφωνα με τις γραφές·»

Από τα λόγια, ***«Θυμήσου, λοιπόν, πώς παρέλαβες και άκουσες, και φύλαγέ τα και μετανόησε”***, καταλαβαίνουμε ότι ο επίσκοπος είχε αμελήσει μία από τις πρώτιστες ευθύνες του.

Ποια είναι η μεγαλύτερη ευθύνη ενός αναγεννημένου επισκόπου;

Ο απόστολος Παύλος έγραψε:

«[28]Προσέχετε, λοιπόν, στον εαυτό σας, και σε ολόκληρο το ποίμνιο, στο οποίο το Πνεύμα το Άγιο σάς έβαλε επισκόπους, για να ποιμαίνετε την εκκλησία τού Θεού, που απέκτησε με το ίδιο του το αίμα. [29]Επειδή, εγώ ξέρω τουτο ότι, ύστερα από την αναχώρησή μου, θα μπουν με-

σα σε σας λύκοι βαρείς, που δεν θα λυπούνται το ποίμνιο· [30]***και από σας τους ίδιους θα σηκωθούν άνθρωποι, που θα μιλούν διεστραμμένα, για να αποσπούν τούς μαθητές πίσω από τον εαυτό τους.*** [31]***Γι' αυτό, αγρυπνείτε, φέρνοντας στη μνήμη σας ότι τρία χρόνια, νύχτα και ημέρα, δεν έπαυσα να νουθετώ με δάκρυα κάθε έναν ξεχωριστά.»*** (Πράξεις 20 [κ΄]:28-31).

Από τα παραπάνω λόγια του αποστόλου Παύλου μαθαίνουμε ότι η μεγαλύτερη ευθύνη ενός επισκόπου είναι **να ποιμαίνει**, δηλαδή, **να ταΐζει πνευματικώς**, και **να φείδεται** (δηλαδή, **να προσέχει και να προστατεύει**) την Εκκλησία του Θεού.

Από τι πρέπει να προστατεύει την Εκκλησία του Θεού ο επίσκοπος;
Ο απόστολος Παύλος είπε ότι ο επίσκοπος πρέπει **να προστατεύει την εκκλησία από ανθρώπους οι οποίοι**, ενώ είναι ανάμεσα σ' εκείνους που αποτελούν την Εκκλησία, **μιλούν διεστραμμένα!**

Ποιο είναι το πιο αναγκαίο θέμα το οποίο πρέπει να προστατεύουν οι επίσκοποι ώστε να μη παραποιηθεί από εκείνους που μιλούν διεστραμμένα;
Το ευαγγέλιο! Στην προς Γαλάτας 1[α΄]:6-9, ο απόστολος Παύλος έγραψε:

«Θαυμάζω ότι τόσο γρήγορα μεταφέρεστε από εκείνον, που σας κάλεσε με τη χάρη τού Ιησού Χριστού, σε άλλο ευαγγέλιο· το οποίο δεν είναι άλλο· αλλά, υπάρχουν μερικοί που σας ταράζουν, και θέλουν να μετατρέψουν το ευαγγέλιο του Χριστού. Αλλά, και αν εμείς ή άγγελος από τον ουρανό κηρύττει σε σας ένα άλλο ευαγγέλιο, παρά

εκείνο που σας κηρύξαμε, ας είναι ανάθεμα. Όπως είχαμε πει πρωτύτερα, λέω και τώρα ξανά: Αν κάποιος κηρύττει σε σας ένα άλλο ευαγγέλιο, παρά εκείνο που παραλάβατε, ας είναι ανάθεμα.»

Από τα παραπάνω λόγια, αντιλαμβανόμαστε ότι **εκείνοι που μετατρέπουν το αληθινό ευαγγέλιο του Χριστού, είναι καταραμένοι από τον Θεό!** (Επίσης διάβασε Β΄ Πέτρου 2[β΄]:1)

Ποιο είναι το σπουδαιότερο θέμα το οποίο όχι μόνο οι επίσκοποι αλλά και όλοι εκείνοι που αποτελούν την αληθινή Χριστιανική Εκκλησία έχουν υποχρέωση να υπερασπίζουν;
Η απάντηση είναι, «**Το ευαγγέλιο!**» Ο απόστολος Παύλος ήταν **προσδιορισμένος** (ταγμένος) **για την υπεράσπιση** (για την απολογία) **του ευαγγελίου.** Στην Φιλιππησίους 1[α΄]:7,17, ο Παύλος έγραψε:

«Όπως είναι δίκαιο σε μένα να φρονώ τούτο για όλους σας, επειδή σας έχω στην καρδιά μου, και είστε όλοι εσείς, και στα δεσμά μου και στην απολογία, και στην επιβεβαίωση του ευαγγελίου, συγκοινωνοί μου στη χάρη· … οι άλλοι, όμως, από αγάπη, ξέροντας ότι είμαι ταγμένος σε απολογία τού ευαγγελίου.»

Όλοι οι αναγεννημένοι Χριστιανοί που έχουνε την δυνατότητα να υπερασπίσουν το ευαγγέλιο του Χριστού, έχουν ευθύνη να το πράξουν επειδή **είναι δύναμη Θεού προς σωτηρία σε κάθε έναν που πιστεύει!** (Ρωμαίους 1[α΄]:16)

Προφανώς, ο επίσκοπος της εκκλησίας στις Σάρδεις δεν είχε πάρει την παραπάνω ευθύνη του στα σοβαρά! Ή θα

είχε νερώσει το άγγελμα του ευαγγελίου ή/και δεν θα το υπεράσπιζε! Τι σοβαρή παράβαση! Γι' αυτό ο Κύριος Ιησούς του είπε, ***«Θυμήσου, λοιπόν, πώς παρέλαβες και άκουσες, και φύλαγέ τα και μετανόησε"***. 'Μετανόησε' σημαίνει: Άλλαξε τον τρόπο με τον οποίο σκέπτεσαι. Εάν ο επίσκοπος δεν άρχιζε να υπερασπίζεται το αληθινό αποστολικό ευαγγέλιο, θα γευότανε τον θυμό του Κυρίου.

Πιστεύω ότι σ' αυτό το σημείο πρέπει να παρουσιάσω στον Αναγνώστη **το ανόθευτο αποστολικό ευαγγέλιο** το οποίο ο κάθε αναγεννημένος Χριστιανός έχει υποχρέωση να γνωρίζει, να φυλάσσει, να τιμά και, εάν μπορεί, **να υπερασπίζει και να κηρύττει** για την σωτηρία των ανθρώπων.

Τι περιέχει το αληθινό ευαγγέλιο;
Το ευαγγέλιο περιέχει:

α) Το Πρόσωπο του Σωτήρα Θεού, δηλαδή, εξηγώντας το Ποιος είναι ο Ιησούς (Ματθαίος 16[ιστό]:15,16· Ιωάννης 1[α΄]:1,14· Ρωμαίους 9[θ΄]:5· Τίτος 2[β΄]:13),

β) το έργο Του, δηλαδή, εξηγώντας το έργο που έκανε για τη σωτηρία εκείνων που θα πιστέψουν σ' Αυτόν, με άλλα λόγια, ο θάνατός Του, η ταφή Του και η ανάστασή Του (Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:1-4), και

γ) τι πρέπει να κάνει ένας για να σωθεί (Ρωμαίους 10[ι΄]: 8,9,13,14).

Που μπορούμε να βρούμε το αποστολικό ευαγγέλιο;
Στην προς Ρωμαίους επιστολή του αποστόλου Παύλου, κεφάλαιο 10[ι΄] και εδάφια 1-15.

ΑΣ ΕΞΕΤΑΣΟΥΜΕ ΤΑ ΕΔΑΦΙΑ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 10[ι΄]:1-15

Στο εδάφιο 1, ο απόστολος Παύλος λέει ότι η επιθυμία της καρδιάς του και η προσευχή του προς τον Θεό **για τους Ισραηλίτες είναι για τη σωτηρία τους**. Ο Παύλος έγραψε:

«ΑΔΕΛΦΟΙ, η επιθυμία τής καρδιάς μου, και η δέησή μου προς τον Θεό υπέρ του Ισραήλ, είναι για τη σωτηρία τους.»

Βασισμένοι στα ανωτέρω λόγια, ας αναλογιστούμε τα επόμενα:

Πιστεύανε οι Ισραηλίτες στον Αληθινό Θεό Γιαχβέ; Η απάντηση είναι, «**Βεβαίως!»** Αλλά όμως, στο παραπάνω εδάφιο, ο απόστολος είπε ότι αυτοί **δεν ήταν σωσμένοι**! Η προσευχή του προς τον Θεό γι' αυτούς ήταν **για τη σωτηρία τους**. Επομένως, η λογική ερώτηση είναι: Αφού πιστεύανε στον Αληθινό Θεό Γιαχβέ, γιατί δεν ήταν σωσμένοι; Σε τι υστερούντο;

Στο εδάφιο 2, ο Παύλος μαρτυρεί περί αυτών και λέει ότι έχουν ζήλο Θεού, αλλά ότι **ο ζήλος τους δεν βασίζεται πάνω σε επίγνωση**. Από αυτά τα λόγια του αποστόλου Παύλου βλέπουμε ότι το πρόβλημά τους ήταν ότι στερούντο **«επιγνώσεως»**.

Έτσι, ας σκεφτούμε ξανά: Γνωρίζανε οι Ισραηλίτες τον Θεό τους **ΓΧΒΧ** (Γιαχβέ); Η απάντηση είναι: **«Βεβαίως!»** Γνωρίζανε τον νόμο του Θεού τους; **Φυσικά και Τον γνωρίζανε!** Καλύτερα από τον καθένα! Και μάλιστα προσπαθούσαν να τον τηρήσουν πιστά, πιστεύοντας ότι εκτελώντας τον θα ανακηρύττονταν δίκαιοι και ότι θα κέρδιζαν

αιώνια ζωή (Ματθαίος 19[ιθ΄]:16-19). Τότε, **ποιας επίγνωσης στερούντο;**

Στο εδάφιο 3, ο Παύλος λέει ότι **εκείνοι δεν γνωρίζανε την δικαιοσύνη του Θεού**, ότι ζητούσανε να συστήσουν την δικιά τους και ότι γι' αυτό τον λόγο **δεν υποτάχθηκαν στην δικαιοσύνη του Θεού**.

Ποιος είναι η δικαιοσύνη του Θεού στον Οποίον ένας πρέπει να υποτάξει τον εαυτόν του; Τι λέει ο απόστολος Παύλος στο εδάφιο 4;

Στο εδάφιο 4, ο απόστολος Παύλος κηρύττει ότι ο Χριστός είναι το τέλος του νόμου και ότι **Αυτός, ο Ιησούς, είναι η δικαιοσύνη όλων εκείνων που πιστεύουν**. Αλλά, η ερώτηση τώρα είναι: Είναι ο Ιησούς η δικαιοσύνη όλων εκείνων που πιστεύουν στον **ΓΧΒΧ** (Γιαχβέ) τον Πατέρα, ή όλων εκείνων που πιστεύουν στον **Ιησού** ο Οποίος είναι ο ΓΧΒΧ ο Υιός; Εάν ο Ιησούς είναι η δικαιοσύνη όλων εκείνων που πιστεύουν στον Πατέρα Γιαχβέ, τότε, γιατί οι Ισραηλίτες δεν ήταν σωσμένοι; Ποιο είναι **το μοναδικό Όνομα** δια του οποίου δυνάμεθα να σωθούμε; Το Όνομα **«Γιαχβέ»** ή το Όνομα **«Ιησούς»**; (Πράξεις 4[δ΄]:10,12)

Στα εδάφια 5-8, ο Παύλος εξηγεί τι έγραψε ο Μωυσής για την δικαιοσύνη η οποία προέρχεται από τον νόμο, και την συγκρίνει με την δικαιοσύνη που προέρχεται **από την πίστη** (στον Χριστό) και στο τέλος του εδαφίου 8, έγραψε: «**… τουτέστιν ο λόγος της πίστεως, τον οποίον κηρύττομεν.**» (Βάμβας) Με άλλα λόγια, ο απόστολος Παύλος είπε, **'ιδού το ευαγγέλιο το οποίο κηρύττουμε εμείς οι απόστολοι:'**

Στο εδάφιο 9, μας παρουσιάζει το ευαγγέλιο που κήρυτταν οι απόστολοι του Κυρίου Ιησού λέγοντας:

«ότι εάν ομολογήσης *(εάν παραδεχθείς)* ***διά του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν*** *(: αιτιατική πτώση – δηλαδή ότι* ο Ιησούς είναι ο Κύριος***), και πιστεύσης εν τη καρδία σου ότι ο Θεός ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών, θέλεις σωθή».*** (Βάμβας· παρενθέσεις του συγγραφέα)

Σ' αυτό το εδάφιο, η αιτιατική πτώση στην οποία βρίσκεται η πρώτη από τις δύο απαιτήσεις προκειμένου να λάβει ένας σωτηρία, δηλαδή το ***«εάν ομολογήσης*** *(εάν παραδεχθείς)* ***διά του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν»,*** απαιτεί από το άτομο να παραδεχθεί ότι ο Ιησούς είναι ο **«Κύριος»** (η αντικατάσταση του «**ΓΧΒΧ**»), το όνομα του Οποίου πρέπει να επικαλεστεί προκειμένου να σωθεί (εδάφιο 13).

Η αιτιατική πτώση ***«τον Κύριον Ιησούν»*** θέτει τη λέξη ***«Κύριον»*** στο ανώτατο επίπεδο της σημασίας της. Η πρόταση που εξετάζουμε εδώ, δεν παρουσιάζει τον Ιησού απλώς σαν «κάποιον κύριο» ή σαν «κάποιον άρχοντα». Καθώς υπάρχουν πολλοί κύριοι και πολλοί άρχοντες, δεν θα ήταν δύσκολο για έναν Ισραηλίτη να πει με το στόμα του ότι ο Ιησούς είναι «κάποιος κύριος» επειδή έχει ακολούθους ή υπηρέτες. Ακόμα και οι σημερινοί ψευδοπροφήτες και ψευδοδιδάσκαλοι δεν έχουν πρόβλημα να αποκαλέσουν τον Ιησού «κύριο» με την ιδέα ότι το «κύριος» σημαίνει απλώς «άρχοντας» ή «αφεντικό». Άρα, λοιπόν, είναι ανάγκη να κατανοήσουμε με ποια έννοια χρησιμοποιούσαν οι πρώτοι Χριστιανοί τη λέξη **«Κύριος»** όσον αφορά τον Ιησού. Ας εξετάσουμε την μαρτυρία του Ειρηναίου.

Ο Ειρηναίος έζησε από το 130-200 μΧ. Ήταν μαθητής του Πολύκαρπου, ο οποίος ήταν μαθητής του αποστόλου Ιωάν-

νη και ο οποίος έζησε από το 65-155/6 μΧ. Ο Ειρηναίος έγινε επίσκοπος της Λυών. Τα γραφόμενά του ήσαν εναντίον των αιρέσεων. Όσον αφορά το όνομα «**Κύριος**», έγραψε τα ακόλουθα:

«Το όνομα Θεός ή Κύριος δίδεται μόνο σ' Αυτόν ο οποίος είναι Θεός και Κύριος πάντων, ο οποίος είπε στον Μωϋσή «Εγώ είμαι ο Ων και ούτω θέλεις ειπεί προς τους υιούς Ισραήλ, ο Ων με απέστειλε προς εσάς». Το όνομα Θεός ή Κύριος δίδεται επίσης στον Υιόν Του, Ιησού Χριστό τον Κύριό μας … Και ο Υιός είπε στον Μωϋσή «και κατέβην δια να ελευθερώσω αυτόν τον λαόν». Διότι ο Υιός είναι Αυτός που κατέβηκε και ανέβηκε για τη σωτηρία των ανθρώπων. Έτσι, μέσω του Υιού, ο οποίος είναι εν τω Πατρί, και ο οποίος έχει μέσα Του τον Πατέρα, ο Ων αποκαλύφθηκε.» (Against Heresies, III, vi:2 --- Μετάφραση του συγγραφέα).

Από την παραπάνω διδαχή του Ειρηναίου κατανοούμε ότι το όνομα «**Κύριος**», όταν αναφέρεται σ' Εκείνον που είναι Θεός και Κύριος πάντων, **είναι ένας σαφής τίτλος Θεότητας και παίρνει τη θέση του** «**ΓΧΒΧ**»**!** Οι απόστολοι τον χρησιμοποίησαν ελευθέρως για να ονομάσουν τον μονογενή Υιό του Θεού διότι είχαν πιστέψει ότι **ο Ιησούς είναι «ο Κύριος πάντων»** (Πράξεις 10[ι΄]:36).

Όταν οι Εβραίοι το θεώρησαν αναγκαίο να μεταφράσουν την Παλαιά Διαθήκη από την αρχαία Εβραϊκή γλώσσα στην Ελληνική **(για όφελος των Ισραηλιτών που μιλούσαν Ελληνικά)**, αποφάσισαν (για βάσιμους και σοβαρούς λόγους), να αντικαταστήσουν το Εβραϊκό όνομα του Θεού, το Τετραγράμματο «**ΓΧΒΧ**», με την Ελληνική λέξη «**Κύριος**». Έτσι, σ' αυτή τη μετάφραση που είναι γνωστή ως «Των Εβδομήκοντα», ο Θεός των Εβραίων έγινε γνωστός

ως **«Κύριος»**. Όταν οι Εβραίοι του πρώτου αιώνα μιλούσαν για τον **«Κύριο»**, αναφερόντουσαν στον Θεό τους **ΓΧΒΧ** (Γιαχβέ). Επομένως, το όνομα **«Κύριος»** έφθασε να γίνει συνώνυμο με το όνομα **«ΓΧΒΧ».**

Οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης συνέχισαν να χρησιμοποιούν το όνομα **«Κύριος»** στα συγγράμματά τους και, καθώς είπα προηγουμένως, το χρησιμοποίησαν ελευθέρως για να ονομάσουν τον μονογενή Υιό του Θεού. Τον ονόμασαν **«Κύριον Ιησού»** (Πράξεις 8[η΄]:16), **«Κύριον Χριστόν»** (Κολοσσαείς 3[γ΄]:24 και **«Κύριον Ιησούν Χριστόν»** (Πράξεις 11[ια΄]:17).

Ένα σπουδαίο σημείο που θα πρέπει να θυμόμαστε είναι το γεγονός ότι οι Παγανιστές χρησιμοποιούσαν τη λέξη «Κύριος» μπροστά από τα ονόματα των θεών τους και μπροστά από τα ονόματα των αυτοκρατόρων τους οποίους λάτρευαν ως θεούς, (π.χ., Κύριος Σέραπις, Κύριος Νέρων, κλπ.). Γι' αυτό το λόγο, **οι πρώτοι Χριστιανοί προτιμούσαν να πεθάνουν μάλλον παρά να πουν, «Κύριος Καίσαρ»!**

(Οι ανωτέρω δύο παράγραφοι αντιλαλούν τα γραφόμενα του αξιέπαινου βιβλίου «**Ο ΙΗΣΟΥΣ ΓΙΑΧΒΕ**» --- ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ).

Από τις παραπάνω πληροφορίες, φτάνουμε στο συμπέρασμα ότι **όταν ο Παύλος είπε ότι ένας άνθρωπος πρέπει να ομολογήσει το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι ο Κύριος για να σωθεί, εννοούσε ότι ένας άνθρωπος πρέπει να αναγνωρίσει και να ομολογήσει ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός για να σωθεί**.

Όταν ένας ομολογεί ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός (Γαλάτας 4[δ΄]:8), **δεν** εκφράζει την πίστη ότι ο Ιη-

σούς είναι ο Γιαχβέ ο Πατήρ διότι **ο Ιησούς είναι ο Γιαχβέ ο Υιός** επειδή Αυτός είναι **ο μονογενής Υιός του Γιαχβέ Πατρός** (Ιωάννης 3[γ΄]:16). Αυτό που εκφράζει είναι η πίστη ότι **η φύση του προ-ανθρώπινου Ιησού ήταν όμοια με τη φύσει του Πατρός Του** διότι πάντοτε, η φύση του κάθε υιού είναι όμοια με την φύση του πατέρα του. Με λίγα λόγια, όπως ένας που είναι γεννημένος από άνθρωπο είναι 100% άνθρωπος και έχει την μορφή του ανθρώπου, έτσι και **ο μονογενής** (όχι 'ο μόνος κτισμένος' όπως λέγουν οι αμαθείς) **Υιός του Θεού**, ήταν πάντοτε 100% Θεός και είχε την μορφή του Θεού (Ιωάννης 1[α΄]:1,14· Φιλιππησίους 2 [β΄]:6,7· Ρωμαίους 9[θ΄]:5). Εάν ο προ-ανθρώπινος Ιησούς ήταν ένας κτιστός Υιός του Θεού όπως είναι οι άνθρωποι και οι άγγελοι, θα ήταν αδύνατον γι' αυτόν να υπήρχε ***«εν μορφή Θεού»*** (Φιλιππησίους 2 [β΄]:6). Το εδάφιο Εβραίους 1[α΄]:3 είναι πολύ καθαρό όσον αφορά τη φύση, δηλαδή **την υπόσταση του προ ανθρώπινου Ιησού.** Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«όστις ων απαύγασμα της δόξης <u>και χαρακτήρ της υποστάσεως αυτού</u>, και βαστάζων τα πάντα με τον λόγον της δυνάμεως αυτού, αφού δι' εαυτού έκαμε καθαρισμόν των αμαρτιών ημών, εκάθησεν εν δεξιά της μεγαλωσύνης εν υψηλοίς,»

Είναι εντελώς αδύνατον για κτίσματα όπως είναι οι άγγελοι και οι άνθρωποι, να έχουν την δοξασμένη και **<u>άκτιστη υπόσταση (φύση) του Θεού</u>.** Αλλά, σύμφωνα με το παραπάνω εδάφιο, **<u>η υπόσταση του προανθρώπινου Ιησού ήταν ακριβώς η ίδια με την υπόσταση του Θεού</u>!** Και υπάρχουν μόνο Τρία Πρόσωπα μέσα σε όλο το σύμπαν τα Οποία έχουν την άκτιστη υπόσταση την οποία εμείς αποκαλούμε «Θεό»: Ο Πατέρας, ο Υιός και το Πνεύμα το Άγιο που εκπορεύεται από τον Πατέρα (Ιωάννης 15[ιε΄]:26).

Το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι **ο μονογενής Υιός του Θεού απαιτεί ισότητα με τον Πατέρα** (Ιωάννης 5[ε΄]:18,23), κάτι που οι άρχοντες του Ισραήλ της εποχής Του δεν μπόρεσαν να δεχτούν και γι' αυτό το λόγο τον καταδίκασαν σε θάνατο για βλασφημία (Ματθαίος 26 [κστ΄]:63-66).

Τώρα πίσω στη μελέτη μας του Ρωμαίους κεφάλαιο 10[ι΄].

Στο εδάφιο 10, ακούμε τον Παύλο να λέει ότι **όταν ένας πιστεύει με την καρδιά του, το αποτέλεσμα είναι ότι ανακηρύσσεται από τον Θεό δίκαιος,** και **όταν ομολογεί με το στόμα του, το αποτέλεσμα είναι ότι λαμβάνει σωτηρία**. **Έτσι, μέχρις ότου ένας πιστέψει με την καρδιά του/της ότι ο Ιησούς είναι ο ΓΧΒΧ** (ο «Κύριος» των εδαφίων 9 και 13) **και ομολογήσει αυτή την πίστη με το στόμα του/της, το άτομο αυτό δεν είναι σωσμένο --- είναι «νεκρό»** (Ιωάννης 8[η΄]:24· Ματθαίος 8[η΄]:22)**!**

Στο εδάφιο 11, ο Παύλος συνεχίζει να αναφέρεται στον Ιησού και φέρνει στη προσοχή εκείνων των Ισραηλιτών οι οποίοι ζητούσαν να συστήσουν την δική τους δικαιοσύνη με το να τηρούν τον Νόμο του Μωυσή, ότι η Γραφή λέει, ***«Πας ο πιστεύων επ' αυτόν, δεν θέλει καταισχυνθή.»*** (Ησαΐας 28[κη΄]:16· 49[μθ΄]:23. Βάμβας).

Στο εδάφιο 12, ο Παύλος λέει σ' εκείνους τους Ισραηλίτες ότι **δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ Ιουδαίου και Έλληνα διότι ο αυτός Κύριος είναι πάντων**, και είναι πλούσιος προς όλους εκείνους που Τον επικαλούνται (προς όλους εκείνους που προσεύχονται σ' Αυτόν).

Επομένως, στο εδάφιο 12, βλέπουμε ότι ο Παύλος λέει ότι ο Κύριος των Ιουδαίων, ο ΓΧΒΧ, και ο Κύριος τον οποίον οι Έλληνες είχαν πιστέψει μέσω του κηρύγματός

του, <u>ο Ιησούς, είναι ο ένας και ο αυτός Κύριος ο Οποίος είναι ο Κύριος πάντων</u> (Πράξεις 10[ι΄]:36) **<u>και ο Οποίος είναι πλούσιος σε όλους που προσεύχονται σ' Αυτόν</u>!**

Αυτά τα λόγια του Παύλου συμφωνούν απόλυτα με αυτά που έγραψε στο εδάφιο Ρωμαίους 9[θ΄]:5, όπου λέει ότι ο Ιησούς είναι ***«επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας»***.

Στο εδάφιο 13, ο απόστολος Παύλος παρουσιάζει **τον κανόνα που έχει θέσει ο Θεός για σωτηρία** όπως τον αποκάλυψε ο προφήτης Ιωήλ. Ενώ στο αρχαίο Εβραϊκό κείμενο, ο προφήτης Ιωήλ παρουσίασε αυτόν τον κανόνα ως,

«Και πας όστις επικαλεσθή το όνομα του ΓΧΒΧ (Γιαχβέ)***, θέλει σωθή»*** (Ιωήλ 2[β΄]:32),

ο απόστολος Παύλος, **εφαρμόζοντας τα παραπάνω λόγια του Ιωήλ στον Ιησού**, τα αντιγράφει από την Ελληνική μετάφραση, από τη των Εβδομήκοντα, και τα παρουσιάζει ως:

«Και πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου, θέλει σωθή.»

Επομένως, το κήρυγμα του Παύλου αντηχεί δυνατά και καθαρά:

Ένας άνθρωπος πρέπει να πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι ο ΓΧΒΧ (Γιαχβέ) **του εδαφίου 13 το όνομα του Οποίου πρέπει να επικαλεστεί** (δηλαδή, στον Οποίον πρέπει να προσευχηθεί)**, προκειμένου να σωθεί!**

Αλλά, στα **εδάφια 14** και **15**, ο απόστολος Παύλος ρωτάει με απορία:

«Πως λοιπόν θέλουσιν (οι Ισραηλίτες και οι Έλληνες --- εδάφια 12,13), ***επικαλεσθή*** (προσευχηθεί σε) ***εκείνον εις τον οποίον δεν επίστευσαν; και πως θέλουσι πιστεύσει εις εκείνον*** (στον Ιησού) ***περί του οποίου δεν ήκουσαν; Και πως θέλουσιν ακούσει*** (για το Ποιος είναι ο Ιησούς) ***χωρίς να υπάρχει ο κηρύττων; Και πως θέλουσι κηρύξει, εάν δεν αποσταλώσι; Καθώς είναι γεγραμμένον, 'Πόσον ωραίοι οι πόδες των ευαγγελιζομένων ειρήνην, των ευαγγελιζομένων τα αγαθά*** (το ευαγγέλιο)***!'»***

Βασισμένοι στις παραπάνω ερωτήσεις του Παύλου, πρέπει να κάνουμε τις επόμενες σκέψεις:

1) Είχαν ακούσει οι Ισραηλίτες περί του Γιαχβέ; **Φυσικά και είχαν ακούσει περί Αυτού!**

2) Πίστευαν οι Ισραηλίτες στον Γιαχβέ ως Θεό τους; **Φυσικά και πίστευαν σ' Αυτόν!**

3) Επικαλούντο οι Ισραηλίτες το όνομα του Γιαχβέ; Δηλαδή, προσευχόντουσαν σ' Αυτόν; **Φυσικά και προσευχόντουσαν σ' Αυτόν!**

4) Στις ημέρες του Παύλου, θα το εύρισκε ο Θεός αναγκαίο να στείλει κήρυκες στους Ισραηλίτες για να τους κηρύξουν το Ποιος είναι ο Γιαχβέ; **Φυσικά όχι!**

Τότε, χωρίς καμία αμφιβολία, στο εδάφιο 14, το Υποκείμενο του Παύλου, η λέξη *«εκείνον»*, δεν είναι ο Για-

χβέ ο Πατήρ, αλλά ο Γιαχβέ ο Υιός, ο Κύριος Ιησούς Χριστός, ο «Κύριος» (ΓΧΒΧ), των εδαφίων 9 και 13!

Από την παραπάνω μελέτη των πρώτων 15 εδαφίων από το δέκατο κεφάλαιο της προς Ρωμαίους επιστολής του αποστόλου Παύλου, βλέπουμε ότι ***«ο λόγος της πίστεως»***, δηλαδή το ευαγγέλιο που κήρυτταν οι απόστολοι, δεν κηρύττονταν σε ήδη σωσμένα άτομα αλλά σ' εκείνους τους Ισραηλίτες οι οποίοι λάτρευαν τον ΓΧΒΧ, οι οποίοι είχαν ζήλο Θεού, αλλά, **οι οποίοι δεν είχαν αναγνωρίσει τον Ιησού ως τον Θεό Γιαχβέ τον Υιό εν σαρκί και δεν είχαν πιστέψει ότι ο Θεός Γιαχβέ ο Πατήρ είχε αναστήσει Αυτόν από τους νεκρούς και οι οποίοι, λόγω αυτής της απιστίας, δεν είχαν σωθεί** (εδάφιο 1). Επομένως, είναι εντελώς αναγκαίο για έναν **να ακούσει το Ποιος είναι ο Ιησούς, ώστε να μπορέσει να ομολογήσει με πίστη ότι ο Ιησούς είναι ο «Κύριος», δηλαδή, ο Γιαχβέ του Ρωμαίους 10[ι΄]:13 το Όνομα του Οποίου πρέπει να επικαλεσθεί** (στον Οποίον πρέπει να προσευχηθεί --- Πράξεις 7[ζ΄]:59· 9[θ΄]:14· Α΄ Κορινθίους 1[α΄]:2), **προκειμένου να σωθεί! Αυτό είναι το ανόθευτο αποστολικό ευαγγέλιο!**

Από την παραπάνω μελέτη βλέπουμε ότι **ο επίσκοπος έπρεπε να αλλάξει τον τρόπο με τον οποίο ποίμανε την εκκλησία του Θεού.** Θα έπρεπε να ήταν ***«άγρυπνος»*** μήπως αυτός ο ίδιος, ή κάποιος άλλος άνθρωπος, ή ακόμα και κάποιος άγγελος από τον ουρανό, κηρύξει μέσα στην Χριστιανική εκκλησία ένα ***«άλλο»***, ένα διεστραμμένο, ένα καταραμένο ευαγγέλιο, το οποίο θα στοιχίσει τις ζωές εκείνων που το κηρύττουν και εκείνων που τους πιστεύουν (Πράξεις 20[κ΄]:28-31· Γαλάτας 1[α΄]:8,9· Β΄ Πέτρου 2[β΄]:1). **Πράγματι, εάν ο επίσκοπος δεν ξύπναγε από τον λήθαργο της απάθειας και της υποκρισίας** (διότι το όνομα είχε μόνο ότι ζει ενώ ήταν νεκρός)**, ο Κύριος Ιησούς θα**

ερχόταν εναντίον του σε ώρα που εκείνος δεν θα περίμενε (Αποκάλυψις 3[γ΄]:3)**!**

Εδάφιο 4: ***"Έχεις λίγα ονόματα και στις Σάρδεις, που δεν μόλυναν τα ιμάτιά τους· και θα περπατήσουν μαζί μου με λευκά, επειδή είναι άξιοι."***

Εξήγηση του εδαφίου 4

Παρόλο που η πνευματική κατάσταση της εκκλησίας στις Σάρδεις ήταν άσχημη και ο επίσκοπος δεν φρόντιζε να εποικοδομήσει την πίστη των πολλών, ο Κύριος Ιησούς είπε ότι υπήρχαν λίγα άτομα τα οποία περπατούσαν τον Χριστιανικό τους βίο με έναν άξιο τρόπο. Ας είναι δοξασμένο το όνομα του Κυρίου!

Εδάφιο 5: ***«Όποιος νικάει, αυτός θα ντυθεί με λευκά ιμάτια· και δεν θα εξαλείψω το όνομά του από το βιβλίο τής ζωής, και θα ομολογήσω το όνομά του μπροστά στον Πατέρα μου, και μπροστά στους αγγέλους του.»***

Εξήγηση του εδαφίου 5

Εδώ, συναντούμε ξανά εκείνους που **νικούν**, δηλαδή, εκείνους που πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι ο μονογενής --- όχι ο μονόκτιστος --- Υιός του Θεού (Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:4,5· Ιωάννης 3:16). Σ' αυτούς, ο Ιησούς δίνει τρεις υποσχέσεις:

α) Θα φορέσουν **άσπρα ρούχα**. Αυτή η έκφραση συμβολίζει το γεγονός ότι από τότε που πίστεψαν στον Κύριο Ιησού και άρχισαν να περπατάνε στο φως Του, το αίμα Του τους καθαρίζει από όλες τις αμαρτίες (Α΄ Ιωάννου 1[α΄]:7). Είναι σαν να έπλυναν και να λεύκαναν τις στολές τους μέσα στο αίμα του Αρνίου (Αποκάλυψις 7[ζ΄]:14).

β) Ο Κύριος Ιησούς **δεν θα αφαιρέσει τα ονόματά τους από το βιβλίο της ζωής**. Το βιβλίο της ζωής περιέχει τα ονόματα όλων εκείνων που θα απολαύσουν την αιώνια ζωή (Αποκάλυψις 20[κ΄]:12,15). Άλλα εδάφια που μιλούν για το βιβλίο της ζωής είναι: Έξοδος 32[λβ΄]:32· Ψαλμοί 69 [ξθ΄]:28· Δανιήλ 12[ιβ΄]:1· Φιλιππησίους 4[δ΄]:3· Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:8· 17[ιζ΄]:8· 21[κα΄]:27· 22[κβ΄]:19.

γ) Ο Κύριος Ιησούς **θα ομολογήσει τα ονόματά τους ενώπιον του Πατρός Του, και ενώπιον των αγγέλων Του** --- μια υπόσχεση που είχε δώσει και στο παρελθόν (Ματθαίος 10[ι΄]:32).

Εδάφιο 6: ***«Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες.»***

Εξήγηση του εδαφίου 6

Καθώς μάθαμε προηγουμένως (στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 2[β΄]:7^{α}), τα παραπάνω λόγια του Κυρίου Ιησού επιβεβαιώνουν ότι τα λόγια Του είναι επίσης και τα λόγια του Αγίου Πνεύματος. Αυτό το γεγονός αποκαλύπτει **την τέλεια ενότητα που υπάρχει μεταξύ των Προσώπων της αληθινής Θεότητας, και αφού το Πνεύμα μιλά, τότε είναι ένα ζωντανό Πρόσωπο!**

Εδάφιο 7: ***«ΚΑΙ προς τον άγγελο της εκκλησίας στη Φιλαδέλφεια, γράψε: Αυτά λέει ο άγιος, ο αληθινός, αυτός που έχει το κλειδί τού Δαβίδ· αυτός που ανοίγει, και κανένας δεν κλείνει· και κλείνει, και κανένας δεν ανοίγει.»***

Εξήγηση του εδαφίου 7

Στην εκκλησία της Φιλαδέλφειας, ο Κύριος Ιησούς αυτοσυστήνεται ως ***«ο άγιος, ο αληθινός, αυτός που έχει το***

κλειδί του Δαβίδ». Με αυτούς τους τίτλους, δείχνει για μια ακόμα φορά το Ποιος είναι. Ας αναλύσουμε αυτούς τους τίτλους:

α) ***«Ο Άγιος».***
Ένας είναι **ο Άγιος** μέσα σε όλο το σύμπαν**! Ο Θεός!** Ο Ιησούς δεν αυτοσυστήθηκε ως «κάποιος από τους αγίους», αλλά ως **«ο Άγιος»** με το άρθρο **«ο»** μπροστά από την λέξη **«άγιος»!** Κανένα κτίσμα δεν μπορεί να είναι Άγιος όπως ο Θεός! Στη Παλαιά Διαθήκη διαβάζουμε, ***«Δεν υπάρχει άγιος καθώς ο Κύριος*** (ΓΧΒΧ)***· διότι δεν υπάρχει άλλος πλην σου· ουδέ βράχος καθώς ο Θεός υμών.»*** (Α΄ Σαμουήλ 2 [β΄]:2). Ναι, ο αναστημένος και δοξασμένος άνθρωπος Ιησούς που μέσω του Ιωάννη στέλνει γράμματα στις επτά εκκλησίες που βρίσκονται στην Μικρά Ασία, δεν είναι άλλος από τον **Άγιο Θεό του Ισραήλ ο Οποίος ήλθε στην Σιών ως άνθρωπος για να γίνει ο Σωτήρας και ο Λυτρωτής της** (Ησαΐας 60[ξ΄]:14,16· 59[νθ΄]:15-20· 53[νγ΄]: 1-5· Ματθαίος 1[α΄]:21· Ιωάννης 1[α΄]:1,14).

β) ***«Ο Αληθινός».***
Ένας είναι ο Αληθινός! Ο Θεός! Στη Παλαιά Διαθήκη διαβάζουμε, ***«Αλλ' ο Κύριος*** (ΓΧΒΧ) ***είναι Θεός αληθινός, είναι Θεός ζων, και βασιλεύς αιώνιος·»*** (Ιερεμίας 10[ι΄]: 10· επίσης διάβασε Α΄ Θεσσαλονικείς 1 [α΄]:9 και Αποκάλυψη 6[στ΄]:10). Και ο απόστολος Ιωάννης, αναφερόμενος στον Κύριο Ιησού Χριστό, έγραψε ότι ***«ούτος είναι ο αληθινός Θεός, και η ζωή η αιώνιος.»*** (Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:20).

γ) ***«Αυτός που έχει το κλειδί τού Δαβίδ· αυτός που ανοίγει, και κανένας δεν κλείνει· και κλείνει, και κανένας δεν ανοίγει.»***

Τα λόγια αυτά μας θυμίζουν ότι οι προφητείες της Αγίας Γραφής εκπληρώνονται πάνω στο Πρόσωπο του Κυρίου Ιησού Χριστού. Μία από αυτές τις προφητείες είναι και αυτή που καταγράφεται στο Ησαΐας 22[κβ΄]:20-22. Εκεί διαβάζουμε περί Εκείνου που θα ερχόταν **για να λάβει εξουσία από τον Θεό, για να γίνει Πατήρ εις τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ και στον οίκο του Ιούδα.** Επίσης, σύμφωνα με αυτή την προφητεία, **ο Θεός θα θέσει πάνω στον ώμο Του το κλειδί** (της βασιλικής εξουσίας) **του οίκου του Δαβίδ ώστε όταν ανοίγει κανένας να μη μπορεί να κλείνει και όταν κλείνει, κανένας να μη μπορεί να ανοίγει.** Ας διαβάσουμε αυτή τη προφητεία:

«[20]***Και κατά την ημέρα εκείνη θα καλέσω τον δούλο μου τον Ελιακείμ, τον γιο τού Χελκία·*** [21]***και θα τον ντύσω με τη στολή σου, θα τον περιζώσω με τη ζώνη σου, και την εξουσία σου θα τη δώσω στο χέρι του, και θα είναι πατέρας στους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ, και στον οίκο τού Ιούδα.*** [22]***Και θα βάλω επάνω στον ώμο του το κλειδί τού οίκου τού Δαβίδ· και θα ανοίγει, και κανένας δεν θα κλείνει· και θα κλείνει, και κανένας δεν θα ανοίγει.»***

Τα παραπάνω λόγια του εδαφίου 22, ***«Και θα βάλω επάνω στον ώμο του το κλειδί τού οίκου τού Δαβίδ»***, αναφέρονται **στην βασιλική εξουσία του Δαβίδ** που θα κληρονομούσε Εκείνος που θα ερχόταν για να γίνει **Πατέρας** της Ιερουσαλήμ και του οίκου του Ιούδα!

Το γεγονός ότι **ο Θεός θα έθετε αυτή την εξουσία πάνω στον ώμο Του**, μας θυμίζει την προφητεία που καταγράφεται στο βιβλίο του Ησαΐα, κεφάλαιο 9[θ΄] και εδάφια 6,7. Εκεί διαβάζουμε,

«Επειδή, παιδί γεννήθηκε σε μας, γιος δόθηκε σε μας· και η εξουσία θα είναι επάνω στον ώμο του· και το όνομά του θα αποκληθεί: Θαυμαστός, Σύμβουλος, Ισχυρός Θεός, Πατέρας τού Μέλλοντα Αιώνα, Άρχοντας Ειρήνης. Στην αύξηση της εξουσίας του και της ειρήνης δεν θα υπάρχει τέλος, επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ, κι επάνω στη βασιλεία του, για να τη διατάξει, και να τη στερεώσει, με κρίση και δικαιοσύνη, από τώρα και μέχρι τον αιώνα. Ο ζήλος τού Κυρίου των δυνάμεων θα το εκτελέσει.»

Από τις παραπάνω προφητείες αντιλαμβανόμαστε ότι επειδή **το παιδί** που θα ερχόταν θα κληρονομούσε ή θα καθόταν πάνω στον θρόνο του Δαβίδ, **έπρεπε να ήταν απόγονος του βασιλιά Δαβίδ** (Ματθαίος 1[α΄]:6,16)**!**

Έτσι, επειδή οι παραπάνω προφητείες **περί της εξουσίας του «Παιδιού»** εκπληρώνονται στο Πρόσωπο του Κυρίου Ιησού Χριστού (Ματθαίος 28[κη΄]:18), μπορούμε να καταλάβουμε καλύτερα τον λόγο για τον οποίο ο αναστημένος και δοξασμένος άνθρωπος Ιησούς αυτοσυστήνεται στην εκκλησία της Φιλαδέλφειας ως ***«αυτός που έχει το κλειδί τού Δαβίδ· αυτός που ανοίγει, και κανένας δεν κλείνει· και κλείνει, και κανένας δεν ανοίγει.»***

Εδάφιο 8: ***«[α]Ξέρω τα έργα σου· [β]δες, έβαλα μπροστά σου μια ανοιγμένη θύρα, και κανένας δεν μπορεί να την κλείσει· επειδή, έχεις μικρή δύναμη, και φύλαξες τον λόγο μου, και δεν αρνήθηκες το όνομά μου.»***

Εξήγηση του εδαφίου 8[α]

Για τα λόγια, ***«Ξέρω τα έργα σου»***, διάβασε εξήγηση του εδαφίου 1[γ].

Εξήγηση του εδαφίου 8β

«δες, έβαλα μπροστά σου μια ανοιγμένη θύρα, και κανένας δεν μπορεί να την κλείσει· επειδή, έχεις μικρή δύναμη, και φύλαξες τον λόγο μου, και δεν αρνήθηκες το όνομά μου.»

Τι συμβολίζει η «*ανοιγμένη θύρα*»;
Ο απόστολος Παύλος έχει μιλήσει γι' αυτή την **«θύρα»** επανειλημμένως. Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

Α΄ Κορινθίους 16[ιστ΄]:9
«επειδή, μου ανοίχθηκε μια μεγάλη και ενεργητική θύρα, και οι ενάντιοι είναι πολλοί.»

Β΄ Κορινθίους 2[β΄]:12
«Και όταν ήρθα στην Τρωάδα για να κηρύξω το ευαγγέλιο του Χριστού, και μου ανοίχτηκε θύρα εν Κυρίω ….»

Κολοσσαείς 4[δ΄]:3
«ταυτόχρονα, προσεύχεστε και για μας, για να μας ανοίξει ο Θεός θύρα τού λόγου, για να μιλήσουμε το μυστήριο του Χριστού, για το οποίο και είμαι φυλακισμένος·»

Από τα παραπάνω λόγια του αποστόλου Παύλου βλέπουμε ότι **η *«θύρα»* εξεικονίζει την «ευκαιρία»** που ανοίγει σε κάποιον ο Κύριος για να κηρύξει το ευαγγέλιο του Χριστού το οποίο περιλαμβάνει ***«το μυστήριο του Χριστού»***, δηλαδή, το Ποιος Είναι ο Αληθινός Χριστός της Γραφής και το έργο που Εκείνος επιτέλεσε για την σωτηρία εκείνων που θα πιστέψουν σ' Αυτόν (Ρωμαίους 10[ι΄]:8,9). Άρα, όταν ο Κύριος Ιησούς είπε στην εκκλησία της Φιλαδέλφειας,

«… έβαλα μπροστά σου μια ανοιγμένη θύρα, και κανένας δεν μπορεί να την κλείσει· επειδή, έχεις μι-κρή δύναμη, και φύλαξες τον λόγο μου, και δεν αρνή-θηκες το όνομά μου»,

εννοούσε ότι παρόλο που ο αριθμός των πιστών σ' αυτή την εκκλησία ήταν μικρός, επειδή εκείνοι παρέμειναν πιστοί στον λόγο Του και δεν αρνήθηκαν το Όνομά Του, **Εκείνος άνοιξε μπροστά τους την ευκαιρία για να κηρύξουν το ευαγγέλιό Του, και κανένας δεν θα είχε την δύναμη να τους σταματήσει**. Τι μεγάλη ευλογία που είναι να σε στέλνει στην διακονία Του ο Ίδιος ο Κύριος έστω και αν υπάρχουν πολλοί ενάντιοι (Α΄ Κορινθίους 16[ιστ΄]:9)! Πόσο ευτυχισμένοι που θα ήταν! (Ρωμαίους 10[ι΄]:14,15)

Όταν ο Θεός σε στέλνει να κηρύξεις το ευαγγέλιο της σωτηρίας, Αυτός ανοίγει μπροστά από εκείνους που πρόκειται να σωθούν ***«θύρα πίστεως»*** (Πράξεις 14[ιδ΄]:27)! **Και εκείνοι που θα ακούσουν το ευαγγέλιο της δόξας του Χριστού, ο Οποίος είναι η εικόνα του Θεού** (Β΄ Κορινθίους 4:4), **εάν ανταποκριθούν και εισέλθουν σ' αυτή την πίστη, θα σωθούν** (Ρωμαίους 10[ι΄]:9· Εβραίους 1[α΄]:14· Πράξεις 16[ιστ΄]:31). Δόξα να έχει το όνομα του Κυρίου για το έργο Του!

Εδάφιο 9: ***«Πρόσεξε, θα κάνω αυτούς από τη συναγωγή τού σατανά, που λένε τον εαυτό τους ότι είναι Ιουδαίοι, και δεν είναι, αλλά ψεύδονται· δες, θα τους κάνω να-ρθουν και να προσκυνήσουν μπροστά στα πόδια σου, και να γνωρίσουν ότι εγώ σε αγάπησα.»***

Εξήγηση του εδαφίου 9

Στο παραπάνω εδάφιο, ακούμε τον Κύριο Ιησού να αναφέρεται ξανά σ' εκείνους που ***«λένε τον εαυτό τους ότι είναι Ιουδαίοι, και δεν είναι, αλλά ψεύδονται»*** (διάβασε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 2[β΄]:9). Αλλά, αυτή τη φορά, ο Κύριος Ιησούς λέει ότι θα τους φέρει στο σημείο ***«να έλθωσι και να προσκυνήσωσιν ενώπιον των ποδών»*** εκείνων που αποτελούσαν την εκκλησία της Φιλαδέλφειας και ότι θα τους κάνει να γνωρίσουν το γεγονός ότι Αυτός τους αγάπησε. Τι δόξα!

Εδάφιο 10: ***«Επειδή, φύλαξες τον λόγο τής υπομονής μου, και εγώ θα σε φυλάξω από την ώρα τού πειρασμού, που πρόκειται νάρθει επάνω σε ολόκληρη την οικουμένη, για να δοκιμάσει αυτούς που κατοικούν επάνω στη γη.»***

Εξήγηση του εδαφίου 10

Εδώ ο Κύριος Ιησούς λέει σ' αυτούς που αποτελούσαν την εκκλησία της Φιλαδέλφειας ότι επειδή φύλαξαν τον λόγο της υπομονής Του, θα τους φυλάξει από την ώρα του πειρασμού, δηλαδή, την ώρα του διωγμού ο οποίος πρόκειται να έλθει για να δοκιμάσει εκείνους που κατοικούν την ***«γη»*** --- όχι την ***«θάλασσα»*** του άπιστου στον Ιησού ανθρωπίνου γένους --- διότι μια τέτοια δοκιμασία θα ήταν άστοχη! (Για τον συμβολικό όρο ***«γη»***, διάβασε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:5^{γ}.)

Εδάφιο 11: ***«^{α}Πρόσεξε, έρχομαι γρήγορα· ^{β}κράτα εκείνο που έχεις, ^{γ}για να μη λάβει κανένας το στεφάνι σου.»***

Εξήγηση του εδαφίου 11^{α}

«Πρόσεξε, έρχομαι γρήγορα·»

Στο εδάφιο Αποκάλυψις 22[κβ΄]:17, ακούμε το Άγιο Πνεύμα και την Νύμφη να λέγουν στον Ιησού ***«Έλα»*** και όποιος ακούει ας πει ***«Έλα»!*** Και στο εδάφιο Αποκάλυψις 22[κβ']:20 ο Ιησούς επαναλαμβάνει την υπόσχεσή Του και λέει: ***«Ναι, έρχομαι ταχέως.»*** Και εγώ, ο Κώστας ο Λένης, επαναλαμβάνω, με όλη του την καρδιά, τα λόγια, ***«Ναι, έρχου Κύριε Ιησού»*** (Αποκάλυψις 22[κβ΄]:20)**!**

Εξήγηση εδαφίου 11$^{\beta}$

«κράτα εκείνο που έχεις»

Τι ήτανε εκείνο που *«είχε»* η εκκλησία της Φιλαδέλφειας και το οποίο έπρεπε να κρατήσει;
Επειδή τα ***«έργα»*** της ήταν καλά (εδάφιο 8), επειδή **εφύλαξε τον λόγο του Ιησού** και επειδή **δεν αρνήθηκε το Όνομά Του**, **είχε τις επόμενες ευλογίες**. Ο Κύριος Ιησούς:

α) έθεσε μπροστά της μια ανοικτή «πόρτα» για να κηρύξει το ευαγγέλιο (εδάφιο 8),

β) την διαβεβαίωσε για την αγάπη Του (εδάφιο 9),

γ) της υποσχέθηκε ότι θα την προστατεύσει (εδάφιο 10), **και**

δ) της υποσχέθηκε **να την τιμήσει στον υπερθετικό βαθμό** με το ν**α κάμει εκείνους από την συναγωγή του σατανά να έλθουν και να προσκυνήσουν ενώπιον των ποδών της** (εδάφιο 9)!!

Εξήγηση εδαφίου 11$^{\gamma}$

«για να μη λάβει κανένας το στεφάνι σου.»

Με το να συνεχίσει τον υπέροχο Χριστιανικό της βίο, η εκκλησία της Φιλαδέλφειας θα συνέχιζε **«να κρατάει»** τις παραπάνω ευλογίες και, επιπλέον, την ημέρα που όλοι οι πιστοί θα σταθούν ενώπιον του Κυρίου Ιησού για να λάβουν τα ***«στεφάνια»*** ή τα **«βραβεία»** σαν μισθό, θα λάβει και τον **«στέφανο της δόξας»** (Α΄ Πέτρου 5[ε΄]:4)! Εάν όμως ξεπέσει από αυτή την υπέροχη θέσει που κρατάει ενώπιον του Κυρίου, τότε αυτός ***«ο στέφανος της δόξας»*** που θα της έδινε ο Κύριος, θα δοθεί σε κάποιον άλλον! Η πράξη αυτή είναι όμοια με **την κίνηση της λυχνίας της εκκλησίας της Εφέσου** (Αποκάλυψις 2[β΄]:5).

Για τα ***«στεφάνια»***, διάβασε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 2 [β΄]:10^{γ}.)

Εδάφιο 12: ***«^{α}Όποιος νικάει, ^{β}θα τον κάνω στύλο μέσα στον ναό του Θεού μου, ^{γ}και δεν θα βγει πλέον έξω· ^{δ}και θα γράψω επάνω του το όνομα τού Θεού μου, και το όνομα της πόλης τού Θεού μου, της νέας Ιερουσαλήμ, που κατεβαίνει από τον ουρανό από τον Θεό μου, και το νέο μου όνομα.»***

Εξήγηση εδαφίου 12^{α}
«Όποιος νικάει»

Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 2[β΄]:11^{β}.

Εξήγηση εδαφίου 12^{β}
«θα τον κάνω στύλο μέσα στον ναό του Θεού μου»

Σύγκρινε με το εδάφιο Γαλάτας 2 [β΄]:9. Εκεί λέει,

«και αφού γνώρισαν τη χάρη που δόθηκε σε μένα, ο Ιάκωβος και ο Κηφάς και ο Ιωάννης, που θεωρούνται ότι είναι στύλοι, έδωσαν το δεξί τους χέρι σε μένα και στον Βαρνάβα σε ένδειξη συμμετοχής, για να πάμε, εμείς μεν στα έθνη, αυτοί δε σ' αυτούς που είχαν κάνει την περιτομή·»

Εξήγηση εδαφίου 12γ

«και δεν θα βγει πλέον έξω»

Η παραπάνω δήλωση σημαίνει ότι ο πιστός που θα τιμηθεί από τον Θεό με μια τέτοια θέση αξίας, δηλαδή, ο πιστός που θα γίνει ***«στύλος»*** μέσα στην εκκλησία, θα κρατήσει αυτή τη θέση για πάντα. Τι ευλογία!

Εξήγηση εδαφίου 12δ

«και θα γράψω επάνω του το όνομα τού Θεού μου, και το όνομα της πόλης τού Θεού μου, της νέας Ιερουσαλήμ, που κατεβαίνει από τον ουρανό από τον Θεό μου, και το νέο μου όνομα.»

Η υπόσχεση του Κυρίου Ιησού να γράψει επάνω στα μέτωπά τους (Αποκάλυψις 22[κβ΄]:4) το Όνομά Του το νέο και το Όνομα του Θεού, φανερώνει **το ύψος της τιμής που θα λάβουν εκείνοι που Τον αγαπούν** (Α΄ Κορινθίους 2 [β΄]:9)**!**

Το δε γεγονός ότι ο Ιησούς θα γράψει στα μέτωπά τους και το όνομα ***«της νέας Ιερουσαλήμ»***, φανερώνει ότι αυτοί θα είναι αιώνιοι κάτοικοι αυτής της δοξασμένης **«Μητρόπολης»** του Θεού, η οποία, καθώς είπε ο Παύλος, ***«είναι μητέρα όλων μας»*** (Γαλάτας 4[δ΄]:26· επίσης διάβασε Εβραίους 12[ιβ΄]:22 και Αποκάλυψις 21[κα΄]:2,10).

Για περισσότερες πληροφορίες επάνω σ' αυτό το θέμα, για το αν το όνομα ***«Νέα Ιερουσαλήμ»*** είναι το όνομα μιας κατά γράμμα πόλης ή αν είναι ένα από τα ονόματα που αναφέρονται στην Εκκλησία των αναγεννημένων, παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 20 [κ΄]:9^{α} και 21[κα΄]:2,3,9,10.

Εδάφιο 13: ***«Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες.»***

Εξήγηση εδαφίου 13

Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 2[β΄]:7^{α}.

Εδάφιο 14: ***«ΚΑΙ προς τον άγγελο της εκκλησίας των Λαοδικέων, γράψε: Αυτά λέει ο Αμήν, ο πιστός και αληθινός μάρτυρας, η αρχή τής κτίσης τού Θεού.»***

Εξήγηση εδαφίου 14

Σ' αυτό το εδάφιο, ο Κύριος Ιησούς αυτοσυστήνεται στην εκκλησία της Λαοδικείας ως:

α) ***«ο Αμήν»***,

β) ***«ο πιστός και αληθινός μάρτυρας»***, και

γ) ***«η αρχή τής κτίσης τού Θεού»*****!**

Ας εξετάσουμε τους παραπάνω τίτλους:

α) ***«Ο Αμήν»*** σημαίνει ***«ο Αληθινός»***. Παρακαλώ διάβασε την παραπάνω εξήγηση του εδαφίου 7, παράγραφο β), κάτω από τον υπότιτλο **«Ο Αληθινός»**.

β) ***«Ο Μάρτυς ο Πιστός και ο Αληθινός».***
Γιατί αυτοσυστήνεται ο Ιησούς ως ***«ο μάρτυς ο πιστός και ο αληθινός»***; Διότι ο Ιησούς ήλθε στον κόσμο για να μαρτυρήσει εις την αλήθεια (Ιωάννης 18[ιη΄]:37), και η μαρτυρία Του είναι πιστή και αληθινή. Το εδάφιο Αποκάλυψις 22[κβ΄]:6, μας επιβεβαιώνει ότι οι λόγοι του Κυρίου Ιησού, ο Οποίος είναι ο Θεός των αγίων προφητών και ο Οποίος απέστειλε τον άγγελό Του στις εκκλησίες για να δείξει στους δούλους Του όσα πρέπει να γίνουν ταχέως (Αποκάλυψις 1[α΄]:1· 22[κβ΄]:16), **είναι πιστοί και αληθινοί**. Άλλωστε, από το εδάφιο Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:11 μαθαίνουμε ότι Αυτός ο Ίδιος αποκαλείται **«Πιστός και Αληθινός»!**
γ) ***«Η Αρχή της κτίσεως του Θεού».***

Γιατί αυτοσυστήθηκε ο Ιησούς με τον παραπάνω τίτλο;
Πριν απαντήσω σ' αυτή την ερώτηση, θα πρέπει να σκεφτούμε τα επόμενα:

Η λέξη **«αρχή»**, τόσο στην Αρχαία όσο και στη Νέα Ελληνική, έχει τις επόμενες σημασίες:

1. Όταν αναφέρεται **στον τόπο ή στον χρόνο** που αρχίζει κάποιο γεγονός, σημαίνει **«έναρξη»** και **«αφετηρία»**.

2. Όταν αναφέρεται **σε πρόσωπο,** σημαίνει **«Αρχηγός», «Εξουσία», «Κυβέρνηση», «Δύναμη», «Αιτία», «Πρώτη Αιτία».** Παραδείγματος χάριν, στο εδάφιο Λουκάς 20[κ΄]: 20, διαβάζουμε:

«… για να τον παραδώσουν (τον Ιησού) ***στην αρχή, και στην εξουσία τού ηγεμόνα.»***

Στο παραπάνω εδάφιο, η λέξη ***«αρχή»*** σημαίνει **«δύναμη».** «**Έναρξη**» και «**αφετηρία**» δεν θα έκανε νόημα μέσα σ' αυτή την πρόταση.

Στο εδάφιο Αποκάλυψις 3[γ΄]:14, η λέξη ***«αρχή»*** αναφέρεται **σε Πρόσωπο**, δηλαδή, στον ***«Αμήν»***, στον Κύριο Ιησού. Επομένως, **αφού αναφέρεται σε Πρόσωπο και όχι σε χρόνο ή τόπο, σημαίνει «Δύναμη», «Αρχηγός», «Εξουσία», «Πρώτη Αιτία», «Πηγή»!**

Εκείνοι που διδάσκουν ότι τα λόγια, ***«… Αυτά λέει ο Αμήν, … η αρχή τής κτίσης τού Θεού»***, εννοούν ότι ο ***«Αμήν»***, δηλαδή ο Ιησούς, είναι το πρώτο κτίσμα που έκτισε ο Θεός, **κάνουν ένα τρομερό λάθος**· η άγνοιά τους τούς οδηγεί να υποβιβάζουν τον άκτιστο Θεό Λόγο που έγινε σάρκα (Ιωάννης 1[α΄]:1,14) και να Τον παρουσιάζουν σαν ένα κτίσμα.

Εάν ο απόστολος Ιωάννης ο οποίος έγραψε το βιβλίο της Αποκάλυψης ήθελε να δείξει ότι ο Ιησούς (ο Αμήν) είναι το πρώτο κτίσμα που έκτισε ο Θεός, θα είχε χρησιμοποιήσει τη λέξη «**απαρχή**»**!** Θα έγραφε ότι ***«ο Αμήν»*** είναι, ***« η απαρχή της κτίσης του Θεού»*** όχι ***«η αρχή τής κτίσης τού Θεού»*****!**

Για τη λέξη «**απαρχή**» διάβασε τα εδάφια: Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:20,23· Ιάκωβος 1[α΄]:18· Ρωμαίους 8[η΄]:23· Α΄ Κορινθίους 16 [ιστ΄]:15· Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:4.

Από την παραπάνω μελέτη, βλέπουμε ότι το εδάφιο Αποκάλυψις 3[γ΄]:14, δεν λέει ότι ο Ιησούς είναι το πρώτο δημιουργημένο ον που δημιούργησε ο Θεός. Αντιθέτως, λέει ότι ο Κύριος Ιησούς είναι **η Πρώτη Αιτία**, **η Πηγή, ο Αρχηγός, η Εξουσία ή η Δύναμη η Οποία έκτισε την κτίση του Θεού!** Με άλλα λόγια, το εδάφιο Αποκάλυψις 3[γ΄]:14 φανερώνει ότι ο Ιησούς, ο ***«Αμήν»*****, είναι ο Δημιουργός Θεός!**

Εδάφια 15,16: ***«***[15]***Ξέρω τα έργα σου, ότι ούτε ψυχρός είσαι ούτε ζεστός· είθε να ήσουν ψυχρός ή ζεστός·*** [16]***έτσι, επειδή είσαι χλιαρός, και ούτε ψυχρός ούτε ζεστός, πρόκειται να σε ξεράσω από το στόμα μου.»***

Εξήγηση των εδαφίων 15 και 16

Σ' αυτά τα εδάφια, ο Κύριος Ιησούς μιλάει στον επίσκοπο της εκκλησίας των Λαοδικέων με ένα πολύ αυστηρό τρόπο. Επειδή Αυτός που είναι ο Παντογνώστης Θεός γνωρίζει τα έργα του, του είπε ότι, βασικά, είχε καταντήσει αηδία! Του είπε ότι επειδή ήταν χλιαρός και δεν ήταν ψυχρός ή ζεστός, **θα τον κάνει εμετό!** Ποιος αληθινός Χριστιανός θα ήθελε να ακούσει τον Κύριο Ιησού να του μιλάει με ένα τέτοιο τρόπο; Τι ντροπή!!! Πράγματι, τα λόγια του Κυρίου Ιησού κόβουν μέχρι το μεδούλι (Εβραίους 4[δ΄]:12,13).

Εδάφια 17-19: ***«***[17]***Επειδή, λες ότι: Είμαι πλούσιος, και πλούτησα, και δεν έχω ανάγκη από τίποτε, και δεν ξέρεις ότι εσύ είσαι ο ταλαίπωρος, και ο ελεεινός, και ο φτωχός, και ο τυφλός και ο γυμνός·*** [18]***σε συμβουλεύω να αγοράσεις από μένα χρυσάφι δοκιμασμένο από τη φωτιά, για να πλουτήσεις· και ιμάτια λευκά για να ντυθείς, και να μη φανερωθεί η ντροπή τής γύμνιας σου· και να χρίσεις τα μάτια σου με κολλύριο, για να βλέπεις.*** [19]***Εγώ, όσους***

αγαπάω, τους ελέγχω και τους περνάω από παιδεία· γίνε, λοιπόν, ζηλωτής και μετανόησε.»

Εξήγηση των εδαφίων 17-19

Στα παραπάνω εδάφια, ο Κύριος Ιησούς τους λέει ότι ο λόγος για τον οποίον είναι χλιαροί είναι διότι νομίζουν ότι πλούτισαν (πνευματικώς), ότι τα ξέρουν όλα, και ότι δεν έχουν ανάγκη από τίποτα. Έχοντας μια τέτοια εγωιστική στάση, **γιατί να γίνουν θερμοί ζηλωτές υπέρ της αληθείας;**

Στη σημερινή εποχή, πως μπορεί μια Χριστιανική εκκλησία να δείξει ότι είναι χλιαρή;
Ας κάνουμε σκέψεις στις παρακάτω δυνατότητες. Τι περίπου αν μια εκκλησία:

1. **Δεν έχει τον ζήλο να υπερασπισθεί το ευαγγέλιο;** (Φιλιππησίους 1[α΄]:17).

2. Διδάσκει το διαστρεβλωμένο ευαγγέλιο το οποίο κηρύττει ότι **δεν είναι ανάγκη για έναν να πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι Θεός προκειμένου να σωθεί;** (Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13,14· Ιωάννης 3[γ΄]:16· 6[στ΄]:40· 8[η΄]:24)

3. Φέρνει τους εκκλησιαζομένους **κάτω από την κατάρα του Νόμου της Παλαιάς Διαθήκης** με το να τους διδάσκει να κρατούν τουλάχιστον έναν από τους νόμους της, όπως είναι **ο νόμος του δέκατου** (αντί να δίνουν δωρεές από ελεύθερη βούληση) ή/και **ο νόμος του να τηρούν την εβδόμη ημέρα της εβδομάδας;** (Γαλάτας 3[γ΄]:10)

4. **Δεν έχει τον ζήλο να επιζητεί και να υπερασπίζεται την αγιοσύνη;** (Εβραίους 12[ιβ΄]:14· Β΄ Κορινθίους 7[ζ΄]:1· Εφεσίους 4[δ΄]:24· Α΄ Θεσσαλονικείς 4[δ΄]:4,7)

5. Ανέχεται και μάλιστα ευλογεί την αμαρτία **της ειδωλολατρίας, της πορνείας, της μοιχείας και της σοδομίας;** (Γαλάτας 5[ε΄]:19,20· Α΄ Κορινθίους 6 [στ΄]:9· 10[ι΄]:14· 15[ιε΄]:5· Αποκάλυψις 2[β΄]:22· Κολοσσαείς 3[γ]:5· Α΄ Πέτρου 4[δ΄]:3· Ρωμαίους 1 [α΄]:26,27· Πράξεις 15[ιε΄]:20)

6. Δεν κηρύττει **μετάνοια από τα παραπάνω νεκρά έργα;** (Εβραίους 6[στ΄]:1)

7. Δεν ενθαρρύνει τους εκκλησιαζομένους να γίνουν **σκεύη τιμής, αγιασμένα και χρήσιμα για τον Κύριο;** (Β΄ Τιμόθεον 2[β΄]:21)

8. Αποφασίζει να παραμείνει σιωπηλή πάνω σε όλα τα παραπάνω θέματα για να συνεχίζουν τα έσοδα να ρέουν και για να προστατεύσουν (καθώς λένε) την ενότητα μεταξύ των μελών τους και μεταξύ άλλων θρησκευτικών οργανώσεων **προτιμώντας μ' αυτόν τον τρόπο την συναναστροφή αντί της αλήθειας;**

Πράγματι, η χλιαρότητα δεν έχει τέλος! Γι' αυτό είπε ο Ιησούς, ***«και δεν ξέρεις ότι εσύ είσαι ο ταλαίπωρος, και ο ελεεινός, και ο φτωχός, και ο τυφλός και ο γυμνός· σε συμβουλεύω να αγοράσεις από μένα χρυσάφι δοκιμασμένο από τη φωτιά, για να πλουτήσεις*** (πνευματικά: Ησαΐας 55[νε΄]:1,2)· ***και*** (αγόρασε από μένα) ***ιμάτια λευκά για να ντυθείς, και να μη φανερωθεί η ντροπή τής γύμνιας σου*** (με άλλα λόγια, καθαρίσου από τις αμαρτίες

σου, πλύνε τα ιμάτιά σου στο αίμα του Αρνίου --- Αποκάλυψις 7[ζ΄]:14)· ***και να χρίσεις τα μάτια σου με κολλύριο, για να βλέπεις*** (την τωρινή ελεεινή σου κατάσταση και πως θα περπατάς μαζί μου από εδώ και μπρος)***.»***

Εδάφιο 20: ***«[α]Πρόσεξε, στέκομαι στη θύρα και κρούω· αν κάποιος ακούσει τη φωνή μου, και ανοίξει τη θύρα, θα μπω μέσα σ' αυτόν, [β]και θα δειπνήσω μαζί του κι αυτός μαζί μου.»***

Εξήγηση του εδαφίου 20[α]

«Πρόσεξε, στέκομαι στη θύρα και κρούω· αν κάποιος ακούσει τη φωνή μου, και ανοίξει τη θύρα, θα μπω μέσα σ' αυτόν,»

Από τα παραπάνω λόγια του Κυρίου Ιησού, βλέπουμε ότι υπήρχαν άτομα που εκκλησιαζόντουσαν σ' αυτή την εκκλησία, αλλά, οι οποίοι **δεν ήταν αναγεννημένοι,** δεν είχαν σωθεί ακόμα, **επειδή δεν είχαν προσκαλέσει τον Κύριο Ιησού Χριστό να εισέλθει στην καρδιά τους.** Πως θα μπορούσαν να ήταν **αναγεννημένοι** αφού Εκείνος που είναι η Ζωή (Ιωάννης 14[ιδ΄]:6) δεν κατοικούσε μέσα τους; Γι' αυτό είπε, ***«Ιδού, ίσταμαι εις την θύραν και κρούω· εάν τις ακούση της φωνής μου και ανοίξη την θύραν, θέλω εισέλθει προς αυτόν και θέλω δειπνήσει μετ' αυτού και αυτός μετ' εμού.»*** (Βάμβας)

Ο Κύριος Ιησούς είχε υποσχεθεί και στο παρελθόν ότι εάν κάποιος Τον αγαπήσει και φυλάξει τον λόγο Του, Αυτός και ο Πατέρας θα έλθουν και **θα κατοικίσουν μέσα του** (Ιωάννης 14[ιδ΄]:23).

Αν κοιτάξουμε γύρω μας, θα δούμε ότι η θλιβερή κατάσταση που υπήρχε στην εκκλησία των Λαοδικέων, **υπάρχει και σε πολλές 'εκκλησίες' της σημερινής εποχής!** Εκατομμύρια ανθρώπων που γεμίζουν τις αίθουσες των διαφόρων θρησκευτικών ιδρυμάτων λέγουν με φανατισμό ότι είναι 'πιστοί Χριστιανοί'. Αλλά, **είναι αναγεννημένοι;** Έχουν προσκαλέσει τον Κύριο Ιησού Χριστό, ο Οποίος είναι Πανταχού Παρών όπως και ο Πατέρας (Ιωάννης 14[ιδ΄]:23), να κατοικίσει μέσα τους; **Εάν αυτή η ένωση Θεού και ανθρώπου δεν έχει λάβει χώρα, πως είναι δυνατόν γι' αυτόν τον άνθρωπο να είναι ένα καινούργιο κτίσμα;** (Β΄ Κορινθίους 5[ε΄]:17) **Ο «παλαιός άνθρωπος», ο άνθρωπος που δεν έχει μέσα του τον Χριστό, φθείρεται καθημερινώς** (Εφεσίους 4[δ΄]:22· Ρωμαίους 8[η΄]:9-11).

Εσύ, έχεις προσκαλέσει τον Αληθινό Ιησού της Γραφής, **ο οποίος είναι ο μόνος Δεσπότης Θεός και Κύριος** (Ιούδας 4), να μπει μέσα στην καρδιά σου; Εάν δεν το έχεις κάνει ακόμα, θέλεις να Τον προσκαλέσεις τώρα; Αν ναι, προσευχήσου σ' Αυτόν (Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13,14). **Είναι ζήτημα σωτηρίας!**

Εξήγηση του εδαφίου 20^{β}

«και θα δειπνήσω μαζί του κι αυτός μαζί μου»

Τα παραπάνω λόγια δείχνουν ότι όταν ο Κύριος Ιησούς κατοικεί μέσα σε έναν άνθρωπο, υπάρχει **μια καλή προσωπική και αλληλεπιδραστική σχέση μεταξύ τους και *«δειπνούν»* με μια αμόλυντη πνευματική τροφή.** Τι ευλογία! Σ' ευχαριστώ Κύριε Ιησού!

Εδάφιο 21: ***«[α]Όποιος νικάει, [β]θα του δώσω να καθήσει μαζί μου στον θρόνο μου, όπως κι εγώ νίκησα, και κάθησα μαζί με τον Πατέρα μου στον θρόνο του.»***

Εξήγηση του εδαφίου 21[α]

«Όποιος νικάει»

Παρακαλώ διάβασε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 2[β΄]:11[β].

Εξήγηση του εδαφίου 21[β]

«θα του δώσω να καθήσει μαζί μου στον θρόνο μου, όπως κι εγώ νίκησα, και κάθησα μαζί με τον Πατέρα μου στον θρόνο του.»

Τι μεγάλη και πολύτιμη υπόσχεση! (Β΄ Πέτρου 1[α΄]:4)

Εδάφιο 22: ***«Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες.»***

Εξήγηση του εδαφίου 22

Διάβασε την εξήγηση του εδαφίου 6.

Κεφάλαιο Τέσσερα

Εδάφιο 1: ***«ΥΣΤΕΡΑ απ' αυτά, είδα, και ξάφνου, μια ανοιγμένη θύρα στον ουρανό· και η πρώτη φωνή, την οποία άκουσα, σαν σάλπιγγα που μιλούσε μαζί μου, έλεγε: Ανέβα εδώ, και θα σου δείξω όσα πρέπει να γίνουν ύστερα απ' αυτά.»***

Εξήγηση του εδαφίου 1

Σ' αυτό το εδάφιο, ο Ιωάννης μας λέει ότι είδε μια ανοιχτή πόρτα στον ουρανό και ότι ο Κύριος Ιησούς, ο Οποίος μίλησε μαζί του στην αρχή με μια φωνή που είχε τον ήχο σάλπιγγας (Αποκάλυψις 1[α΄]:10,17,18), τον κάλεσε να ανέβει στον ουρανό για να του δείξει τι πρόκειται να συμβεί στο μέλλον (Αποκάλυψις 1[α΄]:19· 22[κβ΄]:6).

Επίσης, στο παραπάνω εδάφιο συναντούμε ένα νέο συμβολικό όρο: **Την «θύρα».**

Ποιος είναι η «Θύρα»;

Στο Ιωάννης 10[ι΄]:7 ο Ιησούς είπε, ***«εγω είμαι η θυρα»*** και στο Ιωάννης 14[ιδ΄]:6 είπε, ***«… Εγώ είμαι ο δρόμος … κανένας δεν έρχεται στον Πατέρα, παρά μόνον διαμέσου εμού·»***

Από τις παραπάνω δηλώσεις του Κυρίου Ιησού είναι φανερό ότι κανείς δεν μπορεί να πάει στον ουρανό χωρίς να έλθει πρώτα σ' Αυτόν που είναι **«η Θύρα»** και **«ο Δρόμος»!**

Εδάφιο 2: ***«Κι αμέσως ήρθα σε πνευματική έκσταση, και***

να! ένας θρόνος βρισκόταν στον ουρανό, κι επάνω στον θρόνο ήταν κάποιος που καθόταν·»

Εξήγηση του εδαφίου 2

Μόλις ο Ιωάννης έλαβε την πρόσκληση, ήλθε σε άγια έκσταση κάτω από την ενέργεια του Αγίου Πνεύματος, και σαν τους προφήτες ή τους βλέποντες (Α΄ Σαμουήλ 9[θ΄]:9), μπόρεσε να πάει με το πνεύμα του στον ουρανό για να δει και να ακούσει τον ουράνιο κόσμο (Αποκάλυψις 1[α΄]:10· 21[κα΄]:10· Β΄ Κορινθίους 12[ιβ΄]:2-4· Ιεζεκιήλ 8[η΄]:3).

Όταν ο Ιωάννης εισήλθε στον ουρανό, είδε έναν θρόνο και Κάποιον να κάθεται πάνω σ' αυτόν. Ο Ιωάννης δεν εισήλθε σε οποιοδήποτε μέρος του ουρανού, αλλά, **στον ουράνιο ναό, στην αίθουσα που βρίσκεται ο θρόνος του Θεού.**

Το γεγονός ότι ο ουράνιος ναός και η αίθουσα που βρίσκεται ο θρόνος του Θεού είναι ένα και το αυτό, μπορεί να αποδειχθεί από το Αποκάλυψις 16[ιστ΄]:17. Εκεί λέει, ***«Και ο έβδομος άγγελος ξέχυσε τη φιάλη του στον αέρα· και βγήκε μια δυνατή φωνή από τον ναό τού ουρανού, από τον θρόνο, που έλεγε: Πραγματοποιήθηκε.»***

Ποιος είναι Αυτός που κάθεται στον θρόνο;
Στο εδάφιο Αποκάλυψις 5[ε΄]:13, διαβάζουμε:

«Και παν κτίσμα, το οποίον είναι εν τω ουρανώ και επί της γης και υποκάτω της γης και όσα είναι εν τη θαλάσση και πάντα τα εν αυτοίς, ήκουσα ότι έλεγον· <u>Εις τον καθήμενον επί του θρόνου και εις το Αρνίον έστω η ευλογία και η τιμή και η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων</u>.»

Από τα λόγια, «***Εις τον καθήμενον επί του θρόνου και εις το Αρνίον»***, αντιλαμβανόμαστε ότι Εκείνος που κάθεται στον θρόνο, είναι ο Θεός ο Πατέρας.

Εδάφιο 3: ***«κι αυτός που καθόταν, ως προς τη θέα, ήταν όμοιος με πέτρα ίασπη και σάρδιο· και ολόγυρα από τον θρόνο, ως προς τη θέα, ήταν ίρη όμοια με σμάραγδο.»***

Εξήγηση του εδαφίου 3

Σ' αυτό το εδάφιο, ο Ιωάννης περιγράφει **την πολύχρωμη λαμπρότητα της δόξας του Κυρίου και του θρόνου Του**. Σύγκρινε τα λόγια του με τα λόγια του Ιεζεκιήλ 1[α΄]:26-**28**.

Εδάφιο 4: ***«Και ολόγυρα στον θρόνο ήσαν 24 θρόνοι· κι επάνω στους θρόνους είδα καθισμένους τούς 24 πρεσβύτερους, ντυμένους με λευκά ιμάτια· κι επάνω στα κεφάλια τους είχαν χρυσά στεφάνια·»***

Εξήγηση του εδαφίου 4

Τι είναι οι 24 πρεσβύτεροι; Είναι γήινα ή αγγελικά όντα;

Η απάντηση βρίσκεται στο εδάφιο Αποκάλυψις 5[ε΄]:8,9. Εκεί διαβάζουμε:

«[8]***Και όταν πήρε το βιβλίο, τα τέσσερα ζώα και οι 24 πρεσβύτεροι έπεσαν μπροστά στο Αρνίο, έχοντας κάθε ένας κιθάρες, και χρυσές φιάλες γεμάτες από θυμιάματα, οι οποίες είναι οι προσευχές των αγίων·*** [9]***και ψάλλουν*** (οι 24 πρεσβύτεροι) ***μια καινούργια ωδή, λέγοντας: Άξιος είσαι να πάρεις το βιβλίο, και να ανοίξεις τις σφραγίδες του· επειδή, σφάχτηκες, και μας αγόρασες στον Θεό με***

το αίμα σου, από κάθε φυλή και γλώσσα και λαό και έθνος·» (Η παρένθεση του συγγραφέα)

Από τα παραπάνω λόγια, ***«και μας αγόρασες στον Θεό με το αίμα σου, από κάθε φυλή και γλώσσα και λαό και έ-θνος·»***, αντιλαμβανόμαστε ότι ***«οι 24 πρεσβύτεροι»*** **είναι άνθρωποι οι οποίοι είναι πιστοί στον Χριστό και τους οποίους ο Ιησούς αγόρασε από την γη!**

Γιατί έχουν στα κεφάλια τους στεφάνους χρυσούς και γιατί κάθονται σε θρόνους;
Διότι ο Ιησούς κάνει εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν βασιλιάδες οι οποίοι, κάποια ημέρα, θα καθίσουν σε θρόνους για να κρίνουν. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα επόμενα εδάφια:

Αποκάλυψις 1[α΄]:6: ***«και ο οποίος μάς έκανε βασιλιάδες, και ιερείς στον Θεό και Πατέρα του·»***

Αποκάλυψις 20[κ΄]:4: ***«Και είδα θρόνους· και επάνω σ' αυτούς κάθησαν, και τους δόθηκε κρίση … και βασίλευ-σαν μαζί με τον Χριστό 1.000 χρόνια.»***

Δανιήλ 7[ζ΄]:18: ***«Αλλά, οι άγιοι του Υψίστου θα παραλά-βουν τη βασιλεία, και θα έχουν το βασίλειο στον αιώνα, και στον αιώνα τού αιώνα.»***

Δανιήλ 7[ζ΄]:22: ***«μέχρις ότου ήρθε ο Παλαιός των ημε-ρών, και η κρίση δόθηκε στους αγίους τού Υψίστου· και ο καιρός έφτασε, και οι άγιοι πήραν τη βασιλεία.»***

Α΄ Κορινθίους 6[στ΄]:2: ***«Δεν ξέρετε ότι οι άγιοι θα κρί-νουν τον κόσμο;»***

Ξέρουμε ποιοι είναι οι 24 πρεσβύτεροι;
Παρόλο που δεν ξέρουμε τα ονόματα των 24 πρεσβυτέρων που ο Ιησούς αγόρασε ***«από κάθε … γλώσσα και λαό και έθνος»***, ξέρουμε όμως τα ονόματα των 12 πρεσβυτέρων τους οποίους ο Ιησούς αγόρασε από **τις φυλές** του Ισραήλ, με άλλα λόγια, ξέρουμε τα ονόματα των 12 αποστόλων του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Στα εδάφια Ματθαίος 19[ιθ΄]:27,28, διαβάζουμε γι' αυτούς τα ακόλουθα:

«Τότε, αποκρινόμενος ο Πέτρος, είπε σ' αυτούς: Δες, εμείς τα αφήσαμε όλα και σε ακολουθήσαμε· τι θα είναι, λοιπόν, σε μας; Και ο Ιησούς τους είπε: Σας διαβεβαιώνω, ότι εσείς που με ακολουθήσατε, κατά την παλιγγενεσία, όταν ο Υιός τού ανθρώπου καθήσει επάνω στον θρόνο τής δόξας του, θα καθήσετε κι εσείς επάνω σε δώδεκα θρόνους για να κρίνετε τις δώδεκα φυλές τού Ισραήλ.» (Επίσης διάβασε Λουκάς 22[κβ']:30)

Αποκάλεσαν οι απόστολοι τον εαυτόν τους «πρεσβύτερους»;
Βεβαίως! Ας εξετάσουμε τα επόμενα εδάφια:

Β΄ Ιωάννου 1[α΄]:1 ***«ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ, προς την εκλεκτή κυρία και προς τα παιδιά της, τους οποίους εγώ αγαπώ αληθινά, και όχι μονάχα εγώ, αλλά και εκείνοι που γνώρισαν την αλήθεια·»***

Γ΄ Ιωάννου 1[α΄]:1: ***«ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ προς τον Γάιο, τον αγαπητό, τον οποίο εγώ αγαπώ αληθινά.»***

Α΄ Πέτρου 5[ε΄]:1: ***«ΤΟΥΣ αναμεταξύ σας πρεσβύτερους παρακαλώ εγώ ο συμπρεσβύτερος και μάρτυρας των πα-***

θημάτων τού Χριστού, και ταυτόχρονα κοινωνός τής δόξας που πρόκειται να αποκαλυφθεί·»

Γιατί είναι οι 24 πρεσβύτεροι ντυμένοι με λευκά ρούχα;
Διότι στην Αποκάλυψη 3[γ΄]:5, ο Κύριος Ιησούς είπε, ***«Όποιος νικάει, αυτός θα ντυθεί με λευκά ιμάτια·»*** (Επίσης, εξέτασε Αποκάλυψις 6[στ΄]:11 και 7[ζ΄]:9,14.)

Ποιος είναι εκείνος που νικάει;
Στην Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:5 ο Ιωάννης έγραψε, ***«Και ποιος είναι εκείνος που νικάει τον κόσμο, παρά αυτός που πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός τού Θεού;»***

Τι σημαίνει το να πιστεύεις ότι ο Ιησούς είναι «ο Υιός του Θεού»;
Σημαίνει το να γνωρίζεις από τις Γραφές και να πιστεύεις ότι ο Ιησούς είναι **ο μονογενής** --- όχι ο μόνος κτισμένος --- **Υιός του Θεού** (Ιωάννης 3[γ΄]:16). Ο τίτλος ***«Υιός του Θεού»*** **απαιτεί Θεότητα** (Ιωάννης 5[ε΄]:18). Επομένως, εκείνος που πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο μονογενής Υιός του Θεού πρέπει, αμέσως, να πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι **από τη φύση Του Θεός** (Ιωάννης 1[α΄]:1,14)**! Αυτή η πίστη νικά τον κόσμο** (Α΄ Ιωάννου 5 [ε΄]:5 **και γεννά μέσα σ' εκείνον που πιστεύει αιώνια ζωή** (Ιωάννης 20 [κ΄]:31). Εκείνοι από τον κόσμο που δεν πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Αληθινού Θεού θα ελεγχθούν περί αμαρτίας (Ιωάννης 16[ιστ΄]:8,9) και θα πεθάνουν στις αμαρτίες τους (Ιωάννης 8[η΄]:24).

Εδάφιο 5: ***«[α]και από τον θρόνο έβγαιναν αστραπές και βροντές και φωνές. [β]Και ήσαν επτά λαμπάδες φωτιάς που έκαιγαν μπροστά από τον θρόνο, οι οποίες ήσαν τα επτά πνεύματα του Θεού.»***

Εξήγηση του εδαφίου 5α

«και από τον θρόνο έβγαιναν αστραπές και βροντές και φωνές»

Σε τι αναφέρονται οι ***«αστραπές και οι βροντές και οι φωνές»***; **Αναφέρονται στην ομιλία του Παντοκράτορα που κάθεται στο θρόνο!** Ας εξετάσουμε μερικά εδάφια:

Ιωάννης 12[ιβ΄]:28,29: ***«Πατέρα, δόξασε το δικό σου όνομα. Μια φωνή, λοιπόν, ήρθε από τον ουρανό: Και δόξασα, και θα δοξάσω ξανά. Το πλήθος, λοιπόν, που παραστεκόταν και άκουσε, έλεγε ότι έγινε βροντή….»***

Από το παραπάνω εδάφιο βλέπουμε ότι παρότι που ο Πατέρας Θεός μίλησε στον άνθρωπο Ιησού, **οι παριστάμενοι που άκουσαν την φωνή Του νόμισαν ότι ακούστηκε βροντή!** Αυτό το γεγονός μας βοηθάει να καταλάβουμε ότι όταν ο Θεός μιλάει στους ανθρώπους Του, ενώ αυτοί ακούνε και καταλαβαίνουνε τη φωνή Του, άλλοι νομίζουν ότι άκουσαν κάποιον υπερφυσικό ήχο! Στην Έξοδο 19[ιθ΄]:16 και 20[κ΄]:18, παρατηρούμε κάτι το παρόμοιο: Ενώ ο Θεός μιλούσε στον Μωϋσή, ο λαός του Ισραήλ άκουγε βροντές και έβλεπαν αστραπές. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Έξοδος 19[ιθ΄]:16: ***«Και την τρίτη ημέρα, το πρωί, έγιναν βροντές και αστραπές, κι ένα πυκνό σύννεφο ήταν επάνω στο βουνό, και μια φωνή σάλπιγγας υπερβολικά δυνατή· και ολόκληρος ο λαός, που ήταν στο στρατόπεδο, έτρεμε.»***

Έξοδος 20[κ΄]:18: ***«ΚΑΙ ολόκληρος ο λαός έβλεπε τις βροντές, και τις αστραπές, και τη φωνή της σάλπιγγας,***

και το βουνό που κάπνιζε, και όταν ο λαός τα είδε αυτά, σύρθηκαν, και στάθηκαν από μακριά.»

Επίσης, ο Ψαλμωδός συσχετίζει την βροντή με τη φωνή του Θεού. Στους Ψαλμούς 18[ιη΄]:13,14, έγραψε:

«Και ο Κύριος βρόντησε στους ουρανούς, και ο Ύψιστος έδωσε να ακουστεί η φωνή του· χαλάζι και κάρβουνα φωτιάς. Και έστειλε τα βέλη του, και τους σκόρπισε· και πλήθυνε τις αστραπές, και τους συντάραξε.»

Παρόλο που έχουμε ήδη δει (από τα εδάφια Ιωάννης 12 [ιβ΄]:28,29 και Ψαλμοί 18[ιη΄]:13,14) ότι η ***«αστραπή»*** αναφέρεται στην ***«φωνή»*** (στον ενικό αριθμό) του Θεού, στην Αποκάλυψη 4[δ΄]:5^{α}, 8[η΄]:5 και 16[ιστ΄]:18 παρατηρούμε ότι η λέξη ***«φωνή»*** παρουσιάζεται στον πληθυντικό αριθμό: ***«φωνές»*****!** Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Αποκάλυψις 4[δ΄]:5^{α}
«και από τον θρόνο έβγαιναν αστραπές και βροντές και φωνές»

Αποκάλυψις 8[η΄]:5
«και ο άγγελος πήρε το θυμιατήρι, και το γέμισε από τη φωτιά τού θυσιαστηρίου, και την έρριξε στη γη· και έγιναν φωνές και βροντές και αστραπές και σεισμός.»

Αποκάλυψις 16[ιστ΄]:18
«Και έγιναν φωνές και βροντές και αστραπές ….»

Είναι δυνατόν ο χαρακτηριστικός ήχος της φωνής του Παντοδύναμου να μοιάζει με πολλές *«φωνές»*;

Βεβαίως! Παρακαλώ διαβάστε τα σχόλια που έκανα στην εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 1[α΄]:14-16, κάτω από την **Περιγραφή #6**.

Εξήγηση του εδαφίου 5^{β}

«Και ήσαν επτά λαμπάδες φωτιάς που έκαιγαν μπροστά από τον θρόνο, οι οποίες ήσαν τα επτά πνεύματα του Θεού.»

Ποια είναι τα επτά πνεύματα που στέκονται ενώπιον του θρόνου του Θεού;

Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:4^{β}.

Εδάφιο 6: ***«^{α}Και μπροστά από τον θρόνο ήταν μια γυάλινη θάλασσα, όμοια με κρύσταλλο· ^{β}και στο μέσον τού θρόνου και ολόγυρα από τον θρόνο ήσαν τέσσερα ζώα γεμάτα με μάτια, από μπροστά και από πίσω.»***

Εξήγηση εδαφίου 6^{α}

«Και μπροστά από τον θρόνο ήταν μια γυάλινη θάλασσα, όμοια με κρύσταλλο·»

Σε τι αναφέρεται η «θάλασσα» η οποία ήταν από γυαλί που έμοιαζε με κρύσταλλο;

Στον πρώτο ναό, υπήρχε μια μεγάλη χάλκινη λεκάνη η οποία, επειδή κρατούσε μια πολύ μεγάλη ποσότητα νερού, ήταν γνωστή ως ***«η θάλασσα»***. Οι ιερείς έπρεπε να χρησιμοποιήσουν αυτό το νερό για να πλύνουν τα χέρια τους και τα πόδια τους **πριν** μπούνε μέσα στον ναό. Αν πλησιάζανε την παρουσία του Θεού χωρίς να πλυθούν, **θα πέθαιναν!**

Ας διαβάσουμε τα επόμενα εδάφια:

Έξοδος 30[λ΄]:17-21:
«ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυ- σή, λέγοντας: Θα κάνεις, ακόμα, έναν χάλκινο νιπτήρα, και τη βάση του χάλκινη, για να πλένονται· και θα τον βάλεις μεταξύ της σκηνής τού μαρτυρίου και του θυσια-στηρίου, και θα βάλεις σ' αυτόν νερό· και ο Ααρών και οι γιοι του θα πλένουν τα χέρια τους και τα πόδια τους απ' αυτόν· όταν μπαίνουν στη σκηνή του μαρτυρίου, θα πλέ-νονται με νερό, για να μη πεθάνουν· ή, όταν πλησιάζουν στο θυσιαστήριο για να υπηρετήσουν, για να κάψουν μια θυσία, που γίνεται με φωτιά στον Κύριο· τότε θα πλένουν τα χέρια τους και τα πόδια τους, για να μη πεθάνουν· κι αυτό θα είναι παντοτινός νόμος σ' αυτούς, σ' αυτόν και στο σπέρμα του στις γενεές τους.»

Έξοδος 38[λη΄]:8:
«ΚΑΙ έκανε τον νιπτήρα από χαλκό, και τη βάση του από χαλκό, από τους χάλκινους καθρέφτες των συναθροιζόμενων γυναικών, που συγκεντρώνονταν δίπλα στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου.»

Α΄ Βασιλέων 7[ζ΄]:23-25:
«Έκανε, ακόμα, τη θάλασσα χυτή, δέκα πήχες από χείλος σε χείλος, στρογγυλή ολόγυ-ρα· και το ύψος της πέντε πήχες· και μία γραμμή από 30 πήχες την περίζωνε ολόγυρα. Και κάτω από το χείλος της ολόγυρα ήσαν ανάγλυφα, σε σχήμα κολοκυθιάς, που την περικύκλωναν, δέκα σε κάθε πήχη, που περικύκλωναν ολόγυρα τη θάλασσα. Οι δύο σειρές των ανάγλυφων ήσαν χυμένες μαζί μ' αυτή. Και στεκόταν επάνω σε 12 βόδια· τρία έβλεπαν προς Βορράν, και τρία έβλεπαν προς Δυσμάς,

και τρία έβλεπαν προς Νότον, και τρία έβλεπαν προς Ανατολάς· και η θάλασσα βασταζόταν επάνω σ' αυτά· και όλα τα οπίσθιά τους ήσαν προς τα μέσα·»

Α΄ Βασιλέων 7[ζ΄]:39,44:
«Και έβαλε τις βάσεις, πέντε στο δεξί πλάγιο του οίκου, και πέντε στο αριστερό πλάγιο του οίκου· και έβαλε τη θάλασσα προς το δεξί πλάγιο του οίκου προς Ανατολάς, απέναντι από το νότιο μέρος ... και τη μία θάλασσα, και τα 12 βόδια κάτω από τη θάλασσα.»

Από τα παραπάνω εδάφια, αντιλαμβανόμαστε ότι **κανένας δεν μπορούσε να έλθει ενώπιον της παρουσίας του Άγιου Θεού πριν πλυθεί --- πριν καθαριστεί**. Εκείνοι που θα προσπαθούσαν να Τον υπηρετήσουν χωρίς πρώτα να πλυθούν, θα πέθαιναν!

Πως μπορεί κάποιος να πλησιάσει τον θρόνο του Θεού στη σημερινή εποχή; Τι μας καθαρίζει από τις αμαρτίες μας;
Ο απόστολος Ιωάννης έγραψε, ***«…το αίμα τού Ιησού Χριστού … μας καθαρίζει από κάθε αμαρτία»*** (Α΄ Ιωάννου 1:7) και ο συγγραφέας της προς Εβραίους επιστολής είπε, ***«ΕΧΟΝΤΑΣ, λοιπόν, αδελφοί, την παρρησία να μπούμε μέσα στα άγια, διαμέσου τού αίματος του Ιησού, μέσα από έναν νέο και ζωντανό δρόμο, τον οποίο καθιέρωσε σε μας διαμέσου τού καταπετάσματος, δηλαδή, της σάρκας του,»*** (Εβραίους 10[ι΄]:19,20)

Εκείνοι που πιστεύουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής, ο Οποίος είναι ο ***«ισχυρός Θεός»*** του εδαφίου Ησαΐας 9[θ΄]: 6, ***«… έπλυναν τις στολές τους, και τις λεύκαναν στο αίμα τού Αρνίου. Γι' αυτό είναι μπροστά στον θρόνο τού***

Θεού, και τον λατρεύουν ημέρα και νύχτα μέσα στον ναό του …» (Αποκάλυψις 7[ζ΄]:14,15)

Σε αντίθεση με την χάλκινη λεκάνη του πρώτου ναού και με το νερό που περιείχε, η σάρκα του σώματος του Ιησού και το αίμα που περιείχε είχαν την υψηλότερη και μοναδική σε όλο το σύμπαν δύναμη να καθαρίσουν τους ανθρώπους από τις αμαρτίες τους διότι ήταν ανώτερα, υπερφυσικά, άγια και αγνά. Αυτή η **υπερφυσική και άγια καθαρότητα** συμβολίζεται με μια πιο εκλεπτυσμένη και ένδοξη ***«γυάλινη θάλασσα»*** η οποία λαμποκοπούσε σαν κρύσταλλο και η οποία, σε αντίθεση με την επίγεια ***«χάλκινη θάλασσα»***, ήταν φτιαγμένη χωρίς ανθρώπινα χέρια! (Εβραίους 10[ι΄]:5· Ματθαίος 26[κστ΄]:26-28· Α΄ Κορινθίους 11 [ια΄]:24,25)

Αυτή η συμβολική ***«γυάλινη θάλασσα»*** αναφέρεται και στο εδάφιο Αποκάλυψις 15[ιε΄]:2. Εκεί διαβάζουμε:

«Και είδα σαν μια γυάλινη θάλασσα αναμιγμένη με φωτιά· και εκείνους που νίκησαν ενάντια στο θηρίο και ενάντια στην εικόνα του, και ενάντια στο χάραγμά του, και ενάντια στον αριθμό τού ονόματός του, να στέκονται επάνω στη γυάλινη θάλασσα, έχοντας κιθάρες τού Θεού·»

Από το παραπάνω εδάφιο, αντιλαμβανόμαστε ότι εκείνοι που **στέκονται πάνω στη πίστη του Αληθινού Ιησού της Γραφής**, ο Οποίος είναι ο Θεός Λόγος που έγινε σάρκα (Ιωάννης 1[α΄]:1,14) και οι οποίοι έχουν καθαριστεί **με το άγιο αίμα Του και με την φωτιά Του** (Ματθαίος 3[γ΄]:11· Μαλαχίας 3[γ΄]:2,3) μπορούν να σταθούν μπροστά στον Άγιο Θεό για να τον υμνήσουν!

Εξήγηση εδαφίου 6β

«και στο μέσον τού θρόνου και ολόγυρα από τον θρόνο ήσαν τέσσερα ζώα γεμάτα με μάτια, από μπροστά και από πίσω.»

Σ' αυτό το εδάφιο, ο Ιωάννης μας λέει ότι γύρω από τον θρόνο του Θεού υπήρχαν τέσσερα ζώα.

Τι είναι αυτά τα ζώα;

Πριν απαντήσουμε, πρέπει να διαβάσουμε τα εδάφια 7 και 8 όπου ο Ιωάννης μας παρουσιάζει περισσότερες λεπτομέρειες ως προς την μορφή τους:

Εδάφια 7,8: ***«[7]Και το πρώτο ζώο ήταν όμοιο με λιοντάρι, και το δεύτερο ζώο ήταν όμοιο με μοσχάρι, και το τρίτο ζώο είχε πρόσωπο σαν άνθρωπος, και το τέταρτο ζώο ήταν όμοιο με αετό που πετούσε. [8]Και τα τέσσερα ζώα είχαν ολόγυρα, κάθε ένα ξεχωριστά, από έξι φτερούγες, και από μέσα ήσαν γεμάτα με μάτια· και δεν σταματούν ημέρα και νύχτα να λένε: «Άγιος, άγιος, άγιος, ο Κύριος ο Θεός, ο Παντοκράτορας», ο Ην και ο Ων και ο Ερχόμενος.»***

Εξήγηση εδαφίων 7 και 8

Από όλες τις παραπάνω περιγραφές καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι τα τέσσερα ζώα είναι ουράνια αγγελικά όντα: **Είναι Σεραφείμ!**

Πως το γνωρίζουμε ότι είναι Σεραφείμ και όχι Χερουβείμ;

Είναι Σεραφείμ διότι **έχουν έξι φτερά το καθένα** (εδάφιο 8). Ο προφήτης Ησαΐας, ο οποίος είδε τα ίδια όντα, συμ-

φωνεί με το συμπέρασμά μας (Ησαΐας 6[στ΄]:1-3). Απ' την άλλη πλευρά, όταν ο προφήτης Ιεζεκιήλ είδε Χερουβείμ, τα περιέγραψε με τέσσερα φτερά το καθένα. (Διάβασε Ιεζεκιήλ 1[α΄]:6 και 10[ι΄]:20)

Δύο ακόμη χαρακτηριστικά της μορφής των τεσσάρων ζώων:

1. Τα σώματα και τα φτερά τους ήταν γεμάτα με μάτια (εδάφια 6,8), και

2. όλα είχαν διαφορετικά πρόσωπα: Το πρώτο ζώο ήταν όμοιο με ***«λιοντάρι»***, το δεύτερο ήταν όμοιο με ***«μοσχάρι»***, το τρίτο είχε το πρόσωπο σαν ***«άνθρωπος»*** και το τέταρτο ήταν όμοιο με ***«αετό»***.

Αυτή είναι η πραγματική μορφή των Σεραφείμ;
Εφόσον τα πρόσωπα των τεσσάρων ζώων είναι εντελώς **διαφορετικά μεταξύ τους**, η απάντηση είναι **«Όχι!»** Εξάλλου, στο εδάφιο Εβραίους 1[α΄]:7 διαβάζουμε ότι ο Θεός ***«κάνει τους αγγέλους του πνεύματα, και τους λειτουργούς του φλόγα φωτιάς»*** --- όχι όντα που μοιάζουνε με διάφορα επίγεια ζώα! Επομένως, αφού τα πρόσωπά τους **δεν αναφέρονται στην πραγματική αγγελική τους φύση**, τι δηλώνουν;

Οι διαφορετικές μορφές των τεσσάρων ζώων δοξάζουν τον Ιησού και κηρύττουν το αιώνιο ευαγγέλιο
Από το εδάφιο Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:10 μαθαίνουμε ότι ***«η μαρτυρία τού Ιησού είναι το πνεύμα τής προφητείας»*** και στο Κολοσσαείς 1[α΄]:16 ο Παύλος λέει ότι ο Ιησούς έκτισε τα πάντα, και τα ορατά **και τα αόρατα** (ακόμα και τα Σεραφείμ και τα Χερουβείμ), **για τον εαυτόν Του --- για την δόξα Του!** Επομένως, ότι και να διαβάσουμε από το

βιβλίο της Αποκάλυψης, κάθε ενέργεια ή πράξη και κάθε περιγραφή, δίνει μαρτυρία για τον Ιησού --- για το Ποιος είναι (Αποκάλυψις 1[α΄]:8· 22[κβ΄]:13,16), και για το έργο που έκανε για την απολύτρωση του ανθρωπίνου γένους (Αποκάλυψις 1[α΄]:5,17)! Έτσι λοιπόν, οι μορφές των τεσσάρων ζώων, καθώς περιγράφονται στο εδάφιο 7,

1. **δοξάζουν τον Ιησού** και,

2. σαν τον άγγελο των εδαφίων Αποκάλυψις 14 [ιδ΄]:6,7, **κηρύττουν το αιώνιο ευαγγέλιο!**

Με ποιο τρόπο κηρύττουν οι διαφορετικές μορφές των τεσσάρων ζώων το αιώνιο ευαγγέλιο;
Οι διαφορετικές μορφές των τεσσάρων ζώων δίνουν την αιώνια μαρτυρία **για το Ποιος είναι ο Ιησούς και για το έργο που έκανε** για την απολύτρωση εκείνων που θα πιστέψουν σ' Αυτόν. Ας σκεφθούμε τα επόμενα:

1. Το γεγονός ότι τα σώματά τους είναι γεμάτα με μάτια, σημαίνει ότι **ο Ιησούς**, τον οποίον λατρεύουν και δοξάζουν (Αποκάλυψις 5[ε΄]:8-14), **είναι Αυτός που βλέπει τα πάντα, ο Παντογνώστης Θεός**. Σύμφωνα με τα εδάφια Εβραίους 4[δ΄]:12 και 13, Αυτός είναι **ο ζωντανός** και **ενεργός** Λόγος του Θεού (Ιωάννης 1[α΄]:1) **από τα μάτια του Οποίου κανένα κτίσμα δεν μπορεί να κρυφθεί, και Αυτός είναι Εκείνος προς τον Οποίον πρόκειται να δώσουμε λόγο**.

Επίσης, καθώς τα ***«μάτια»*** συμβολίζουν **σοφία** και **γνώση** (Γένεσις 3[γ΄]:5,7· Παροιμίες 15[ιε΄]:3· Ιερεμίας 5[ε΄]:21· Εφεσίους 1[α΄]:17,18), το γεγονός ότι τα σώματά τους εί-

ναι γεμάτα με μάτια δηλώνει ότι στον Ιησού ***«είναι κρυμμένοι όλοι οι θησαυροί τής σοφίας και της γνώσης»*** (Κολοσσαείς 2[β΄]:3). Ας είναι δοξασμένο το όνομά σου Κύριε Ιησού!

2. Το γεγονός ότι το πρώτο ζώο ήταν όμοιο με ***«λιοντάρι»***, δίνει τη μαρτυρία ότι **ο Ιησούς εκπλήρωσε όλες τις προφητείες** που αφορούσαν τον ερχομό του Μεσσία, του βασιλιά που θα ερχόταν **από τη φυλή του Ιούδα**. Ας δώσουμε προσοχή στα επόμενα εδάφια:

Γένεσις 49[μθ΄]:9,10
«Σκύμνος λιονταριού είναι ο Ιούδας· από κυνήγι ανέβηκες, γιε μου· … Δεν θα εκλείψει το σκήπτρο από τον Ιούδα ούτε νομοθέτης από μέσα από τα πόδια του, μέχρις ότου έρθει ο Σηλώ· και σ' αυτόν θα είναι η υπακοή των λαών.»

Εβραίους 7[ζ΄]:14
«Επειδή, είναι προφανές, ότι ο Κύριός μας ανέτειλε από τη φυλή τού Ιούδα ….»

Αποκάλυψις 5[ε΄]:5
«Και ένας από τους πρεσβύτερους μου λέει: Μη κλαις· πρόσεξε, υπερίσχυσε το λιοντάρι, που είναι από τη φυλή τού Ιούδα, η ρίζα τού Δαβίδ ….»

Σε ευχαριστώ Κύριε Ιησού!

3. Το γεγονός ότι το δεύτερο ζώο ήταν όμοιο με ***«μοσχάρι»***, συμβολίζει ότι ο Ιησούς πρόσφερε το αίμα Του για τις αμαρτίες εκείνων που θα πιστέψουν σ' Αυτόν. Αυτή η

πράξη εκπλήρωσε τον νόμο των θυσιών των μοσχαριών περί αμαρτιών έξω του στρατοπέδου (Έξοδος 29[κθ΄]:14, 36· Εβραίους 13[ιγ΄]:11-13· 10[ι΄]:4-10).

4. Το γεγονός ότι το τρίτο ζώο είχε το πρόσωπο ***«ανθρώπου»***, φανερώνει τη αιώνια αλήθεια ότι **ο Θεός Λόγος** (Ιωάννης 1[α΄]:1), ο Δημιουργός των πάντων (Ιωάννης 1[α΄]:3· Εβραίους 1[α΄]:6,10), ο Οποίος πάντοτε υπήρχε σε μορφή Θεού (Φιλιππησίους 2[β΄]:5-8), **έγινε άνθρωπος** (Ιωάννης 1[α΄]:14) για να σώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες τους (Ματθαίος 1[α΄]:21)!!!

5. Το τέταρτο ζώο ήταν όμοιο με ***«αετό που πετούσε»***. Το γεγονός ότι η παρουσία του ήταν σαν να ***«πετούσε»***, μας θυμίζει **την δυνατότητα του Θεού να ελευθερώνει ανθρώπους από τη σκλαβιά τους**. Στο εδάφιο Έξοδος 19[ιθ΄]:4, ο Γιαχβέ είπε, ***«εσείς είδατε όσα έκανα στους Αιγυπτίους, και σας σήκωσα σαν επάνω σε φτερούγες αετού, και σας έφερα προς τον εαυτό μου·»***

Ο αετός πετάει γοργά και έχει πολύ δυνατή όραση η οποία τον κάνει ικανό να βλέπει μακριά και να μην αστοχεί· έτσι, το πρόσωπο του αετού μας δείχνει ότι ο Θεός είναι Θεός αποκαλυπτικής όρασης, κατανόησης και διορατικότητας ο Οποίος δίνει στους δούλους Του **σοφία**. Στο εδάφιο Παροιμίες 2[β΄]:6 διαβάζουμε,

«Επειδή, ο Κύριος δίνει σοφία· από το στόμα του βγαίνει γνώση και σύνεση.»

Η σοφία και η κατανόηση φέρνουν **ελευθερία από τα δεσμά της θρησκείας!** Και όταν ο Λόγος έγινε άνθρωπος, έκαμε ακριβώς αυτό!!! **Κήρυξε ελευθερία στους αιχμα-**

λώτους και ανάβλεψη στους τυφλούς και τους έφερε στον Εαυτόν Του (Λουκάς 4[δ΄]:18· Ματθαίος 23[κγ΄]:37).

Ας είναι δοξασμένο το Όνομα του Κυρίου Ιησού!! Ας δοξάσουμε το Όνομα του Κυρίου Ιησού για το Ποιος είναι και για το τελειωμένο έργο που έκανε για μας στο σταυρό. Ας ενώσουμε τις φωνές μας με τις φωνές των Σεραφείμ που βρίσκονται ενώπιον του θρόνου και ας φωνάξουμε κι' εμείς, ***«Άγιος, άγιος, άγιος, ο Κύριος ο Θεός, ο Παντοκράτορας, ο Ην και ο Ων και ο Ερχόμενος.»***

Τα Σεραφείμ δεν είναι οι μόνες ουράνιες δυνάμεις που διακηρύττουν το αιώνιο ευαγγέλιο με την παρουσία τους. Τα Χερουβείμ των εδαφίων Ιεζεκιήλ 1[α΄]:10 και 10[ι΄]:20 παρουσιάσθηκαν με ακριβώς τα ίδια πρόσωπα. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«Για το ομοίωμα, όμως, του προσώπου τους, τα τέσσερα είχαν πρόσωπο ανθρώπου, και πρόσωπο λιονταριού προς το δεξί μέρος· και τα τέσσερα είχαν πρόσωπο βοδιού κατά το αριστερό μέρος· είχαν και τα τέσσερα πρόσωπο αετού.» (Ιεζεκιήλ 1[α΄]:10)

«Αυτό είναι το ζώο που είχα δει ... και γνώρισα ότι ήσαν χερουβείμ.» (Ιεζεκιήλ 10[ι΄]:20)

Εδάφιο 9: ***«[α]Και όταν τα ζώα προσφέρουν δόξα και τιμή και ευχαριστία σ' αυτόν που κάθεται επάνω στον θρόνο, [β]σ' αυτόν που ζει στους αιώνες των αιώνων,»***

Εξήγηση εδαφίου 9[α]

Ποιος είναι Αυτός που κάθεται επάνω στο θρόνο;

Αυτός που κάθεται επάνω στο θρόνο είναι **ο Τριαδικός Θεός**: Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα! Ο θρόνος δεν ανήκει μόνο στον Πατέρα όπως ισχυρίζονται ορισμένοι. Στο εδάφιο Αποκάλυψις 22[κβ΄]:3 διαβάζουμε ότι ο θρόνος ανήκει στον Θεό και στο Αρνίο. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«Και δεν θα υπάρχει κανένα ανάθεμα πλέον· και ο θρόνος (όχι οι θρόνοι) ***τού Θεού και του Αρνίου θα είναι μεσα σ' αυτή ….»***

Εξήγηση εδαφίου 9^{β}
«σ' αυτόν που ζει στους αιώνες των αιώνων,»

Ποιος είναι Εκείνος που ζει στους αιώνες των αιώνων;
Εκείνος που ζει στους αιώνας των αιώνων είναι **ο Τριαδικός Θεός**: Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα! Στο εδάφιο Αποκάλυψις 1[α΄]:17,18 ακούμε τον Ιησού να λέει για τον Εαυτόν Του:

«… εγώ είμαι ο πρώτος και ο τελευταίος, κι αυτός που ζει, και έγινα νεκρός· και δες, είμαι ζωντανός στους αιώνες των αιώνων· αμήν· και έχω τα κλειδιά τού άδη και του θανάτου.»
Για το ***«αιώνιο Πνεύμα»***, διάβασε Εβραίους9[θ΄]:14.

Εδάφιο 10: ***«^{α}οι 24 πρεσβύτεροι θα πέσουν μπροστά σ' αυτόν που κάθεται επάνω στον θρόνο, ^{β}και θα προσκυνήσουν αυτόν που ζει στους αιώνες των αιώνων, ^{γ}και θα βάλουν τα στεφάνια τους μπροστά στον θρόνο, λέγοντας:»***

Εξήγηση εδαφίου 10^{α}

«οι 24 πρεσβύτεροι θα πέσουν μπροστά σ' αυτόν που κάθεται επάνω στον θρόνο,»

Ποιος είναι Αυτός που κάθεται επάνω στο θρόνο;
Διάβασε την εξήγηση του εδαφίου 9^{α}.

Εξήγηση εδαφίου 10^{β}

«και θα προσκυνήσουν αυτόν που ζει στους αιώνες των αιώνων,»

Ποιος είναι Εκείνος που ζει στους αιώνες των αιώνων;
Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου 9^{β}.

Εξήγηση εδαφίου 10^{γ}

«και θα βάλουν τα στεφάνια τους μπροστά στον θρόνο, λέγοντας:»

Τι συμβολίζουν τα *«στεφάνια»*;
Διάβασε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 2[β΄]:10^{γ}.

Λαμβάνει ο Ιησούς προσκύνηση;
Ναι βέβαια! Στο εδάφιο Αποκάλυψις 5[ε΄]:8 παρατηρούμε ότι τα τέσσερα ζώα και οι 24 πρεσβύτεροι προσκυνούν το ***«Αρνίο»***. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«Και όταν πήρε το βιβλίο, τα τέσσερα ζώα και οι 24 πρεσβύτεροι έπεσαν μπροστά στο Αρνίο ….»

Εδάφιο 11: ***«[α]Άξιος είσαι, Κύριε, να πάρεις τη δόξα και την τιμή και τη δύναμη· [β]επειδή, εσύ έκτισες τα πάντα και για το θέλημά σου υπάρχουν και κτίστηκαν.»***

Εξήγηση εδαφίου 11[α]

«Άξιος είσαι, Κύριε, να πάρεις τη δόξα και την τιμή και τη δύναμη·»

Ποιος είναι ο *«Κύριος»* που παίρνει τη δόξα, την τιμή και τη δύναμη;

Η απάντηση είναι, **ο Τριαδικός Θεός**: Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα!

Πρέπει να παίρνει ο Ιησούς τη δόξα και την τιμή και τη δύναμη;

Ναι, **διότι είναι ο μονογενής --- όχι ο μονόκτιστος --- Υιός του Θεού** (Ιωάννης 3[γ΄]:16). Αυτό σημαίνει ότι **ο Ιησούς είναι ο μόνος Υιός της ουσίας του Θεού** και γι' αυτό το λόγο, **είναι από τη φύση Του Θεός!** Έτσι, είναι άξιος να πάρει **τη δόξα** και **την τιμή** και **τη δύναμη** σαν τον Πατέρα. Το συμπέρασμά μας υποστηρίζεται από τα εδάφια Αποκάλυψις 5[ε΄]:12 και 13. Εκεί διαβάζουμε:

«[12]λέγοντας με δυνατή φωνή: Το σφαγμένο Αρνίο είναι άξιο να πάρει τη δύναμη και πλούτο και σοφία και ισχύ και τιμή και δόξα και ευλογία.[13]Και κάθε κτίσμα που είναι μέσα στον ουρανό, κι επάνω στη γη, και κάτω από τη γη, και όσα είναι μέσα στη θάλασσα, και όλα όσα είναι μέσα σ' αυτά, άκουσα ότι έλεγαν: Σ' αυτόν που κάθεται επάνω στον θρόνο, και στο Αρνίο, ας είναι η ευλογία και η τιμή και η δόξα και η κυριαρχική εξουσία στους αιώνες των αιώνων.»

Εξήγηση του εδαφίου 11β

«επειδή, εσύ έκτισες τα πάντα και για το θέλημά σου υπάρχουν και κτίστηκαν.»

Ποιος έκτισε τα πάντα; Ποιος είναι ο Δημιουργός Θεός;
Η σωστή απάντηση είναι, **ο Τριαδικός Θεός**: Ο Πατήρ, ο Υιός και το Πνεύμα το Άγιο!

Μπορούμε να αποδείξουμε ότι ο Ιησούς είναι ο Δημιουργός Θεός;
Ναι, μπορούμε:

1. Το πρώτο κεφάλαιο της Γένεσης μας λέει ότι ο Θεός **μίλησε** τα πάντα σε ύπαρξη. Ο Θεός ***«είπε»*** και τα πάντα ήλθαν σε ύπαρξη! Επομένως, **ο Θεός έκτισε τα πάντα με τον Λόγο Του**.

2. Από το ευαγγέλιο του Ιωάννη, κεφάλαιο ένα, μαθαίνουμε ότι ο Λόγος έκτισε τα πάντα (εδάφια 3, 10), ότι ο Λόγος έγινε σάρκα (εδάφιο 14) και ότι τον γνωρίζουμε ως **Ιησούς, ο Υιός του Θεού** (εδάφια 34,37).

3. Από τα εδάφια Εβραίους 1[α΄]:8,10 αντιλαμβανόμαστε ότι ο Ιησούς είναι ο ***«Υιός»*** (εδάφιο 8) τα χέρια του Οποίου έκτισαν τους ουρανούς και την Γη (εδάφιο 10).

4. Στο εδάφιο Κολοσσαείς 1[α΄]:1[α΄]:16 διαβάζουμε για τον Ιησού τα επόμενα: ***«επειδή, μέσα σ' Αυτόν*** (κείμενο: «***εν αυτω»***· σύγκρινε με Πράξεις 17 [ιζ΄]: 28) ***κτίστηκαν τα πάντα, αυτά που είναι μέσα***

> ***στους ουρανούς κι αυτά που είναι επάνω στη γη, τα ορατά και τα αόρατα, είτε θρόνοι είτε κυριότητες είτε αρχές είτε εξουσίες, τα πάντα κτίστηκαν απ' Αυτόν και γι' Αυτόν·»*** (Απόδοση του συγγραφέα)

Τα τελευταία λόγια του εδαφίου 11, «[β]***επειδή, εσύ έκτισες τα πάντα και για το θέλημά σου υπάρχουν και κτίστηκαν»***, απευθύνονται επίσης και στον Κύριο Ιησού Χριστό! Ας δοξασθεί το Όνομά Του!

Από το εδάφιο Ιώβ 33[λγ΄]:4 μαθαίνουμε ότι και το Πνεύμα το Άγιο είναι ο Δημιουργός Θεός.

Κεφάλαιο Πέντε

Εδάφιο 1: ***«ΚΑΙ είδα στο δεξί χέρι εκείνου που καθόταν επάνω στον θρόνο ένα βιβλίο, γραμμένο από μέσα και από πίσω, κατασφραγισμένο με επτά σφραγίδες.»***

Εξήγηση εδαφίου 1

Στο παραπάνω εδάφιο ο Ιωάννης είδε ένα βιβλίο σφραγισμένο με επτά σφραγίδες· και από το εδάφιο 4 αντιλαμβανόμαστε ότι είχε μεγάλη επιθυμία να το διαβάσει ή να ακούσει τι περιείχε.

Εδάφια 2-4: ***«[2]Και είδα έναν ισχυρό άγγελο να κηρύττει με δυνατή φωνή: Ποιος είναι άξιος να ανοίξει το βιβλίο και να λύσει τις σφραγίδες του; [3]Και κανένας δεν μπορούσε μέσα στον ουρανό ούτε επάνω στη γη ούτε κάτω από τη γη, να ανοίξει το βιβλίο ούτε και να το βλέπει. [4]Και εγώ έκλαιγα πολύ, ότι δεν βρέθηκε κανένας άξιος να το ανοίξει και να διαβάσει το βιβλίο, ούτε και να το βλέπει.»***

Εξήγηση εδαφίων 2-4

Τα παραπάνω εδάφια μιλάνε ευθέως: Κανένας από εκείνους που βρίσκονται στον ουρανό ή στη γη ή κάτω από τη γη (Φιλιππησίους 2[β΄]:10) δεν μπορούσε να ανοίξει το βιβλίο για να το διαβάσει ούτε και να δει το περιεχόμενό του διότι ήταν σφραγισμένο με επτά σφραγίδες (εδάφιο 1). Όταν ο Ιωάννης είπε ότι κανένας δεν μπορούσε να δει το βιβλίο δεν σημαίνει ότι το βιβλίο ήταν αόρατο. Δεν θα πρέ-

πει να ξεχνάμε ότι στο εδάφιο ένα ο Ιωάννης μας είπε ότι **αυτός το είδε το βιβλίο**. Επομένως, τα λόγια του εννοούν ότι κανένα κτίσμα στον ουρανό ούτε στη γη ούτε και κάτω από τη γη ήταν άξιο να ανοίξει το βιβλίο **και να το διαβάσει ώστε να μάθει και να εννοήσει τα πράγματα που ήταν γραμμένα σ' αυτό**. Και, καθώς δεν μπορούσε κανένας να ανοίξει το βιβλίο, η επιθυμία του Ιωάννη να μάθει το περιεχόμενό του, τον έκανε να κλάψει.

Εδάφιο 5: ***«[α]Και ένας από τους πρεσβύτερους μου λέει: Μη κλαις· πρόσεξε, υπερίσχυσε το λιοντάρι, που είναι από τη φυλή τού Ιούδα, [β]η ρίζα τού Δαβίδ, να ανοίξει το βιβλίο, και να λύσει τις επτά σφραγίδες του.»***

Εξήγηση εδαφίου 5[α]

«Και ένας από τους πρεσβύτερους μου λέει: Μη κλαις· πρόσεξε, υπερίσχυσε το λιοντάρι, που είναι από τη φυλή τού Ιούδα»

Ποιος είναι ***«το λιοντάρι, που είναι από τη φυλή τού Ιούδα»;***

Στα εδάφια Γένεσις 49[μθ΄]:9,10, διαβάζουμε:

«[9]Σκύμνος λιονταριού είναι ο Ιούδας· από κυνήγι ανέβηκες, γιε μου· καθώς έγειρε, κοιμήθηκε σαν λιοντάρι, και σαν σκύμνος λιονταριού· ποιος θα τον ξυπνήσει; [10]Δεν θα εκλείψει το σκήπτρο από τον Ιούδα ούτε νομοθέτης από μέσα από τα πόδια του, μέχρις ότου έρθει ο Σηλώ· και σ' αυτόν θα είναι η υπακοή των λαών.»

Στο παραπάνω εδάφιο 10, το όνομα Σηλώ σημαίνει «**Ήρεμος**», «**Γαλήνιος**». Είναι ένα όνομα που αναφέρεται στον

Μεσσία, **στον Κύριο Ιησού Χριστό ο Οποίος είναι *«Άρχοντας Ειρήνης»*** (Ησαΐας 9[γ]:6).

Εξήγηση εδαφίου 5^{β}

«η ρίζα τού Δαβίδ, να ανοίξει το βιβλίο, και να λύσει τις επτά σφραγίδες του.»

Ποιος είναι *«η ρίζα τού Δαβίδ»;*

Στο εδάφιο Αποκάλυψις 22[κβ΄]:16, ακούμε τον Κύριο Ιησού Χριστό να λέει,

«Εγώ, ο Ιησούς … είμαι η ρίζα και το γένος τού Δαβίδ, το αστέρι, το λαμπερό και πρωινό.»

Εδάφιο 6: ***«^{α}Και είδα, και να! στο μέσον τού θρόνου και των τεσσάρων ζώων, και στο μέσον των πρεσβυτέρων, ένα Αρνίο να στέκεται ως σφαγμένο, ^{β}έχοντας επτά κέρατα, ^{γ}και επτά μάτια· που είναι τα επτά πνεύματα του Θεού, τα οποία έχουν αποσταλεί σε ολόκληρη τη γη.»***

Εξήγηση εδαφίου 6^{α}

«Και είδα, και να! στο μέσον τού θρόνου και των τεσσάρων ζώων, και στο μέσον των πρεσβυτέρων, ένα Αρνίο να στέκεται ως σφαγμένο»

Το κύριο Θέμα του παραπάνω εδαφίου είναι **το Αρνίο**. Το Αρνίο στέκεται στη μέση του ουράνιου ναού, με άλλα λόγια, στη μέση της αίθουσας που βρίσκεται ο θρόνος του Θεού και μοιάζει σαν να ήταν σφαγμένο.

Ποιος είναι το Αρνίο;
Σύμφωνα με τα εδάφια Ιωάννης 1[α΄]:29,36, Ησαΐας 53 [νγ΄]:7 και Α΄ Πέτρου 1[α΄]:19, το Αρνίο είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός ο οποίος έχυσε το πολύτιμο αίμα Του για τις αμαρτίες του κόσμου. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Ιωάννης 1[α΄]:29,36:
«[29]Κατά την επόμενη ημέρα, ο Ιωάννης βλέπει τον Ιησού να έρχεται προς αυτόν, και λέει: Δέστε, ο Αμνός τού Θεού, που σηκώνει την αμαρτία τού κόσμου ... [36]και αφού προσήλωσε το βλέμμα του στον Ιησού που περπατούσε, λέει: Δέστε, ο Αμνός τού Θεού.»

Ησαΐας 53 [νγ΄]:7:
«Αυτός ήταν καταθλιμμένος και βασανισμένος, αλλά δεν άνοιξε το στόμα του· φέρθηκε σαν αρνί σε σφαγή, και σαν άφωνο πρόβατο μπροστά σ' εκείνον που το κουρεύει, έτσι δεν άνοιξε το στόμα του.»

Α΄ Πέτρου 1[α΄]:19:
«αλλά με το πολύτιμο αίμα τού Χριστού, ως αμνού χωρίς ψεγάδι και χωρίς κηλίδα·»

Εξήγηση εδαφίου 6$^{\beta}$
«έχοντας επτά κέρατα»

Τι συμβολίζουν τα *«κέρατα»*;
Ο συμβολικός όρος ***«κέρατα»*** αναφέρεται σε **βασιλείς** --- σε ανθρώπους εξουσίας. Το συμπέρασμά μας στηρίζεται από τα επόμενα εδάφια:

Δανιήλ 7[ζ΄]:24:
«Και τα δέκα κέρατα είναι δέκα βασιλιάδες, που θα σηκωθούν απ' αυτή τη βασιλεία· και ύστερα απ' αυτούς θα σηκωθεί ένας άλλος· κι αυτός θα διαφέρει από τους πρώτους, και θα υποτάξει τρεις βασιλιάδες.»

Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:12:
«Και τα δέκα κέρατα, που είδες, είναι δέκα βασιλιάδες, οι οποίοι ακόμα δεν πήραν βασιλεία, αλλά παίρνουν εξουσία, για μία ώρα, σαν βασιλιάδες μαζί με το θηρίο.»

Δανιήλ 8[η΄]:3-8,20-22:
«[3]Και σήκωσα τα μάτια μου, και είδα, και ξάφνου, μπροστά στον ποταμό στεκόταν ένα κριάρι, που είχε κέρατα· και τα κέρατα ήσαν ψηλά, το ένα, όμως, ψηλότερο από το άλλο· και το ψηλότερο ξεφύτρωσε ύστερα. [4]Είδα το κριάρι να κερατίζει προς τη δύση, και προς τον βορρά, και προς τον νότο· και κανένα θηρίο δεν μπορούσε να σταθεί μπροστά του, και δεν υπήρχε κάποιος που να ελευθερώνει από το χέρι του· αλλά, έκανε σύμφωνα με τη θέλησή του, και μεγαλύνθηκε. [5]Κι ενώ εγώ σκεπτόμουν, ξάφνου, ένας τράγος ερχόταν από τη δύση επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης, και δεν άγγιζε το έδαφος· και ο τράγος είχε ένα κέρας περίβλεπτο ανάμεσα στα μάτια του. [6]Και ήρθε μέχρι το κριάρι, που είχε τα δύο κέρατα, που είχα δει να στέκεται μπροστά στον ποταμό, και έτρεξε προς αυτό με την ορμή τής δύναμής του. [7]Και τον είδα ότι πλησίασε στο κριάρι, και εξαγριώθηκε έναντίον του, και χτύπησε το κριάρι, και σύντριψε τα δύο του κέρατα· και δεν υπήρχε δύναμη στο κριάρι να σηκωθεί μπροστά του, αλλά το έρριξε καταγής, και το κατάπάτησε· και δεν υπήρχε κάποιος να ελευθερώσει το κριάρι από το χέρι του. [8]Γι' αυτό, ο τράγος μεγαλύνθηκε

υπερβολικά· και όταν δυνάμωσε, συντρίφτηκε το μεγάλο του κέρας (ο Μέγας Αλέξανδρος)***· και αντ' αυτού ανέβηκαν άλλα τέσσερα περίβλεπτα κέρατα προς τους τέσσερις ανέμους τού ουρανού …*** [20]***Το κριάρι που είδες, που έχει δύο κέρατα, είναι οι βασιλιάδες τής Μηδίας και της Περσίας.*** [21]***Και ο τριχωτός τράγος είναι ο βασιλιάς τής Ελλάδας· και το μεγάλο κέρας, που είναι ανάμεσα στα μάτια του, αυτός είναι ο πρώτος βασιλιάς.*** [22]***Το ότι συντρίφτηκε, και ανέβηκαν τέσσερις αντ' αυτού, σημαίνει ότι τέσσερα βασίλεια θα σηκωθούν από το έθνος αυτό· όμως, όχι σύμφωνα με τη δική του δύναμη.»***

Εξήγηση εδαφίου 6$^{\gamma}$

«και επτά μάτια· που είναι τα επτά πνεύματα του Θεού, τα οποία έχουν αποσταλεί σε ολόκληρη τη γη.»

Ποιοι είναι *«τα επτά μάτια» του Θεού*;

Τα παραπάνω λόγια είναι πολύ καθαρά: **Τα *«επτά μάτια … είναι τα επτά πνεύματα του Θεού, τα οποία έχουν αποσταλεί σε ολόκληρη τη γη.»***

Ποιοι είναι *«τα επτά πνεύματα του Θεού»;*

Για μια πλήρη κατανόηση των ***«επτά πνευμάτων»***, διάβασε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:4$^{\beta}$. Αλλά, ας αναθεωρήσουμε τα επόμενα πέντε εδάφια και ας διαλογισθούμε με αυτά διότι θα μας βοηθήσουν να αναγνωρίσουμε τα ***«επτά μάτια»*** του Θεού με ένα καλύτερο τρόπο:

Αποκάλυψις 1[α΄]:4:

«… και από τα επτά πνεύματα, τα οποία είναι μπροστά στον θρόνο του·»

Αποκάλυψις 8[η΄]:2:
«Και είδα τούς επτά αγγέλους, που στέκονταν μπροστά στον Θεό ….»

Αποκάλυψις 5[ε΄]:6γ:
«… και επτά μάτια· που είναι τα επτά πνεύματα του Θεού, τα οποία έχουν αποσταλεί σε ολόκληρη τη γη.»

Αποκάλυψις 4[δ΄]:5:
«… Και ήσαν επτά λαμπάδες φωτιάς που έκαιγαν μπροστά από τον θρόνο, οι οποίες ήσαν τα επτά πνεύματα του Θεού.»

Εβραίους 1[α΄]:7:
«… (ο Θεός) ***κάνει τους αγγέλους του πνεύματα, και τους λειτουργούς του φλόγα φωτιάς».***

Από τα παραπάνω πέντε εδάφια, αντιλαμβανόμαστε ότι τα ***«επτά μάτια»***, τα ***«επτά πνεύματα»***, οι ***«επτά λαμπάδες φωτιάς»*** και οι ***«επτά άγγελοι»*** είναι το ίδιο και το αυτό!

Το γεγονός ότι αυτά τα **λειτουργικά πνεύματα** (άγγελοι) στέκονται ενώπιον του θρόνου του Θεού δείχνει ότι **είναι όντα μεγάλης σπουδαιότητας, μεγάλης δυνάμεως και εξουσίας**. **Είναι ουράνιοι άρχοντες που τους γνωρίζουμε ως αρχάγγελους**, δηλαδή, είναι αρχηγοί αγγέλων.

Γνωρίζουμε κανέναν από αυτούς τους ουράνιους άρχοντες ή αρχάγγελους;
Βεβαίως! Ένας από αυτούς είναι ο Μιχαήλ. Ο Δανιήλ μας λέει ότι ο Μιχαήλ είναι ***«ένας από τους πρώτους άρχοντες»*** (Δανιήλ 10[ι΄]:13) και ***«ο μεγάλος άρχοντας»*** (Δα-

νιήλ 12[ιβ΄]:1), ο Ιούδας μας λέει ότι ο Μιχαήλ είναι ***«αρχάγγελος»*** (αρχηγός αγγέλων· Ιούδας 1[α΄]:9) και τα εδάφια Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:7-9 μας λέγουν ότι **ο Μιχαήλ και οι άγγελοί του** έκαναν πόλεμο εναντίον του Σατανά και των αγγέλων του στον ουρανό, ότι τους νίκησε και τους έριξε κάτω στον πλανήτη γη.

Ένας άλλος από τους πρώτους άρχοντες **που στέκεται ενώπιον του θρόνου του Θεού** είναι **ο Γαβριήλ!**

Πως το ξέρουμε ότι ο Γαβριήλ είναι ένας από τους επτά που στέκονται ενώπιον του θρόνου του Θεού;
Από τα ίδια του τα λόγια! Όταν μίλησε στον Ζαχαρία, στον πατέρα του Ιωάννη του Βαπτιστή, είπε: ***«… Εγώ είμαι ο Γαβριήλ, αυτός που παραστέκεται μπροστά στον Θεό ….»***

Στέλνει ο Θεός τους αρχαγγέλους Του στον πλανήτη γη;
Βεβαίως! Παραδείγματος χάριν, στο εδάφιο Δανιήλ 10[ι΄]:13 βλέπουμε τον Μιχαήλ να έρχεται στην Περσία για να βοηθήσει κάποιον άγγελο, και στα εδάφια Λουκάς 1[α΄]:26,27 διαβάζουμε ότι **ο Θεός έστειλε τον Γαβριήλ** στην παρθένα Μαρία για να της ανακοινώσει τον ερχομό του Υιού του Θεού στον κόσμο μας!

Από όλα τα παραπάνω αντιλαμβανόμαστε ότι τα ***«επτά μάτια»*** του Θεού τα οποία έχουν αποσταλεί σε ολόκληρη τη γη **είναι οι επτά αρχάγγελοι δυνάμεων οι οποίοι στέκονται ενώπιον του θρόνου Του** (Επίσης διάβασε Ζαχαρίας 4[δ΄]:2,10.)

Γιατί ήταν ανάγκη να κάνουμε την παραπάνω μελέτη για τα *«επτά κέρατα»* και για τα *«επτά μάτια»* του Θεού;
Διότι τώρα είμαστε σε θέση να καταλάβουμε τον λόγο για τον οποίο βλέπουμε το Αρνίο να έχει ***«επτά κέρατα»*** και ***«επτά μάτια»***! Το γεγονός ότι τα ***«επτά κέρατα»*** αντιπροσωπεύουν **όλες** τις επίγειες εξουσίες (βασιλιάδες: Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:10) και τα ***«επτά μάτια»*** αντιπροσωπεύουν τους αρχηγούς **όλων** των ουράνιων δυνάμεων (Αρχάγγελοι: Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:7), αποδεικνύει ότι **τα λόγια που είπε ο αναστημένος Κύριος Ιησούς στο εδάφιο Ματθαίος 28 [κη΄]:18 είναι αληθινά!** Εκεί, είπε στους μαθητές Του:

«… Δόθηκε σε μένα κάθε εξουσία στον ουρανό και επάνω στη γη.»

Ο απόστολος Παύλος συμφωνεί με το συμπέρασμά μας διότι, στα εδάφια Φιλιππησίους 2[β΄]:10,11, έγραψε:

«ώστε στο όνομα του Ιησού να λυγίσει κάθε γόνατο επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων· και κάθε γλώσσα να ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος, σε δόξα τού Πατέρα Θεού.»

Όλα από τα παραπάνω μας βοηθούν να δούμε την εκπλήρωση της προφητείας του εδαφίου Ησαΐας 9[θ΄]:6 η οποία λέει ότι ***«η εξουσία θα είναι επάνω στον ώμο του»***!

Κύριε Ιησού σε δοξάζω! Η παγκόσμια εξουσία σε ουρανό, γη και κάτω από τη γη, είναι δική Σου ω Βασιλιά των βασιλιάδων και Κύριε των κυρίων (Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:16)!!

Εδάφια 7,8: ***«Και ήρθε και πήρε το βιβλίο από το δεξί χέρι εκείνου που κάθεται επάνω στον θρόνο. Και όταν πήρε το βιβλίο, τα τέσσερα ζώα και οι 24 πρεσβύτεροι έπεσαν μπροστά στο Αρνίο, έχοντας κάθε ένας κιθάρες, και χρυσές φιάλες γεμάτες από θυμιάματα, οι οποίες είναι οι προσευχές των αγίων·»***

Εξήγηση εδαφίων 7 και 8

Όταν το Αρνίο, ο Κύριος Ιησούς Χριστός, πήρε το βιβλίο από το χέρι του Θεού, **τα τέσσερα ζώα και οι είκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι έπεσαν μπροστά στο Αρνίο** --- μια κλασσική μορφή λατρείας η οποία ανήκει μόνο στον Θεό· και **αντίθετα από τον άγγελο των εδαφίων Αποκάλυψις 22 [κβ΄]:8,9, το Αρνίο την δέχτηκε**.

Ανήκει στον Ιησού η προσκύνηση και η λατρεία;

Ας κάνουμε σκέψεις πάνω στα επόμενα σημεία:

1. Εάν ο Ιησούς ήταν δημιούργημα, και συνεπώς μέρος της κτίσεως, η απάντηση είναι: «**ΟΧΙ!**» Η λατρεία του προσώπου του θα καθιστούσε **λατρεία της κτίσης!** Ο Θεός είναι και πάντοτε ήταν εναντίον εκείνων που ***«… λάτρευσαν την κτίση, παρά εκείνον που την έκτισε, ο οποίος είναι άξιος ευλογίας στους αιώνες.»*** (Ρωμαίους 1[α΄]:25)

2. Εάν ο Ιησούς ήταν κάποιος **«άλλος θεός»** (με μικρό **«θ»** όπως κηρύττουν εκείνοι που δεν Τον γνωρίζουν), μικρότερος από τον Πατέρα, και έξω από την άκτιστη Θεότητα ΓΧΒΧ, η λατρεία του προσώπου του ως κάποιου **«άλλου θεού»**, θα αποτελούσε μια πράξη ανυπακοής προς τις εντολές που έδωσε ο Θεός Γιαχβέ στον Μωυσή: ***«Μη έχης άλλους Θε-***

> ***ούς πλην εμού. Μη κάμης εις σεαυτόν είδωλον, μηδέ ομοίωμα τινός όσα είναι εν τω ουρανώ άνω, ή όσα εν τη γη κάτω ή όσα εν τοις ύδασιν υποκάτω της γης μη προσκυνήσης αυτά μηδέ λατρεύσης αυτά· διότι εγώ Κύριος*** (ΓΧΒΧ) ***ο Θεός σου είμαι Θεός ζηλότυπος ....»*** (Έξοδος 20[κ΄]:3-5).

«**Προσκυνώ**» σημαίνει: Προσπίπτω ενώπιον των θεών, τιμώ, λατρεύω, σέβω.

«**Λατρεύω**» σημαίνει: «**Υπηρετώ**», είμαι υπόδουλος, εργάζομαι επί μισθό, (εκ του ουσιαστικού **λάτρις** = εργάτης, υπηρέτης).

Όταν ένας προσκυνεί κάποιον ή κάτι λατρευτικά, εκδηλώνει θρησκευτική λατρεία και σεβασμό προς αυτό το άτομο ή πράγμα. Και το ότι «**λατρεύει**» κάποιον, εννοεί ότι τον «**υπηρετεί**», ότι είναι δούλος του.

Από τα παραπάνω αντιλαμβανόμαστε ότι ο Θεός **ΓΧΒΧ** δεν επιτρέπει στο λαό Του να «**προσκυνήσει λατρευτικά**» ούτε και να «**λατρέψει**», δηλαδή να «**δουλέψει**» ή να «**υπηρετήσει**» κάποιον άλλον θεό, εκτός απ' Αυτόν, διότι είναι Θεός που απαιτεί **αποκλειστική αφοσίωση!**

Σημείωση: Μια και εξηγώ περί λατρείας, πρέπει να τονίσω ότι **η προσευχή είναι λατρεία**. **Εκείνοι που προσεύχονται σε κάποιο κτίσμα είναι ένοχοι λατρείας της κτίσης**!

Δείχνουν οι Γραφές ότι ο Κύριος Ιησούς Χριστός είναι άξιος να λάβει προσκύνηση και λατρεία;
Ας κάνουμε σκέψεις πάνω στα εδάφια που ακολουθούν:

1. Όταν ο προφήτης Δανιήλ είχε ένα όραμα περί του ***«Υιού του ανθρώπου»***, για τον Ιησού εν σαρκί, έγραψε: ***«Και είδα σε οράματα της νύχτας, και ξάφνου, ένας σαν Υιός ανθρώπου ερχόταν μαζί με τα σύννεφα του ουρανού, και έφτασε μέχρι τον Παλαιό των ημερών, και τον έφεραν μέσα, μπροστά του. Και του δόθηκε η εξουσία, και η δόξα, και η βασιλεία, για να τον λατρεύουν όλοι οι λαοί, τα έθνη, και οι γλώσσες· και η εξουσία του είναι αιώνια εξουσία, η οποία δεν θα παρέλθει, και η βασιλεία του, η οποία δεν θα φθαρεί.»*** (Δανιήλ 7 [ζ΄]:13,14).

Από τα παραπάνω εδάφια βλέπουμε ότι ενώ ο Θεός είχε απαγορεύσει τη λατρεία και την προσκύνηση άλλων, εδώ λέει ότι όλα τα έθνη, οι λαοί και οι γλώσσες **θα λατρεύσουν** (δουλεύσουν) **τον Ιησού!**

2. Ενώ στα εδάφια Ησαΐας 45[με΄]:22,23 ο Θεός λέει: ***«Ρίξτε το βλέμμα σας σε μένα, και σωθείτε, όλα τα πέρατα της γης· επειδή, εγώ είμαι ο Θεός, και δεν υπάρχει άλλος. Ορκίστηκα στον εαυτό μου … ότι: Κάθε γόνατο θα λυγίσει σε μένα, κάθε γλώσσα θα ορκίζεται σε μένα»***, στην προς Φιλιππησίους επιστολή 2[β΄]:10,11, ο Παύλος λέει: ***«ώστε στο όνομα του Ιησού να λυγίσει κάθε γόνατο επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων· και κάθε γλώσσα να ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος,*** («Κύριος» = Γιαχβέ: Ρωμαίους 10[ι΄]:9,12-14) ***σε δόξα τού Πατέρα Θεού.»***

Με άλλα λόγια, ενώ στην Παλαιά Διαθήκη ο Θεός λέει ότι **δεν υπάρχει άλλος Θεός**, και ορκίζεται στον εαυτόν Του ότι **κάθε γόνατο θα προσκυνήσει Αυτόν**, στην Καινή Δια-

θήκη βλέπουμε ότι **κάθε γόνατο θα προσκυνήσει τον Ιησού!**

3. Στην προς Εβραίους επιστολή, διαβάζουμε **περί του Ιησού**:

«Και ας προσκυνήσουν σ' αυτόν όλοι οι άγγελοι του Θεού». (Εβραίους 1[α΄]:6)

Παρακαλώ σημειώστε: Το ρήμα ***«προσκυνώ»*** στο παραπάνω εδάφιο βρίσκεται και στο Αποκάλυψις 22:9. Εκεί, ακούμε τον άγγελο να λέει στον Ιωάννη: ***«… Πρόσεχε, μη το κάνεις αυτό· επειδή, εγώ είμαι σύνδουλός σου, και των αδελφών σου των προφητών, κι αυτών που τηρούν τα λόγια αυτού τού βιβλίου· τον Θεό προσκύνησε.»***

4. Στο Ματθαίος 14[ιδ΄]:33 διαβάζουμε ότι οι μαθητές του Ιησού ***«… που ήσαν μέσα στο πλοίο, μόλις ήρθαν, τον προσκύνησαν …»*** Εάν ο Ιησούς δεν ήταν Αληθινός και από τη φύση Του Θεός, ίσος με τον Πατέρα και Ένας από την Αληθινή Θεότητα Γιαχβέ, τότε ο Γιαχβέ ο Πατήρ δεν θα επέτρεπε σε άλλους να τον προσκυνήσουν.

5. Από το εδάφιο Ρωμαίους 1[α΄]:1 μαθαίνουμε ότι **ο απόστολος Παύλος ήταν λάτρης** (δούλος) **του Ιησού Χριστού!**

6. Από το εδάφιο Ιάκωβος 1[α΄]:1 μαθαίνουμε ότι **ο Ιάκωβος ήταν λάτρης** (δούλος) **του Κυρίου Ιησού Χριστού!**

7. Από το εδάφιο Β΄ Πέτρου 1[α΄]:1 μαθαίνουμε ότι **ο απόστολος Πέτρος ήταν λάτρης** (δούλος) **του Κυρίου Ιησού Χριστού!**

8. Από το Ιούδας 1[α΄]:1 μαθαίνουμε ότι **ο Ιούδας ήταν λάτρης** (δούλος) **του Κυρίου Ιησού Χριστού!**

9. Από το εδάφιο Πράξεις 7[ζ΄]:59 μαθαίνουμε ότι **ο Στέφανος προσευχήθηκε στον Ιησού!** Καθώς η προσευχή είναι λατρεία, αντιλαμβανόμαστε ότι **ο Στέφανος λάτρευε τον Κύριο Ιησού Χριστό!**

10. Από το Α΄ Κορινθίους 1[α΄]:2 μαθαίνουμε ότι **όλοι οι πρώτοι Χριστιανοί λάτρευαν τον Ιησού διότι προσευχόντουσαν σ' Αυτόν!** Εκεί διαβάζουμε:

«προς την εκκλησία τού Θεού, που είναι στην Κόρινθο, τους αγιασμένους εν Χριστώ Ιησού, τους προσκαλεσμένους αγίους, μαζί με όλους εκείνους που σε κάθε τόπο επικαλούνται το όνομα του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας, που είναι και δικός τους και δικός μας.» ('Επικαλούμαι' σημαίνει προσεύχομαι.)

11. Οι ιερείς του αληθινού Θεού Γιαχβέ λατρεύουν, δηλαδή δουλεύουν ή υπηρετούν μόνον Αυτόν. **Δεν επιτρέπεται σ' αυτούς να είναι ιερείς «αγγέλων» ή «άλλων θεών».** Διαβάζοντας όμως από την Αποκάλυψη 20[κ΄]:6**,** βλέπουμε ότι εκείνοι που έχουν μέρος στην πρώτη ανάσταση είναι **ιερείς του Θεού και του Χριστού**. Επομένως, αφού ο Θεός ΓΧΒΧ επιτρέπει στους ιερείς Του να είναι ιερείς **και του Χριστού**, αφού τους επιτρέπει να **λατρεύουν τον Ιησού**, τότε, χωρίς καμιά αμφιβολία, **ο Ιησούς, ο μονογενής** ---

> όχι ο μόνος κτισμένος --- **Υιός του Θεού, είναι πλήρης και από τη φύση Του Θεός και γι' αυτό το λόγο η λατρεία του ανήκει!**

Οι μαθητές των μαθητών του Κυρίου Ιησού είχαν πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι Θεός και Υιός του Θεού, και **χαίρονταν να Τον λατρεύουν**. Ας εξετάσουμε τα γραφόμενα του Πολύκαρπου και του Ιουστίνου:

Πολύκαρπος
Ο Πολύκαρπος, ο οποίος έζησε το 65-155/6 μ.Χ., ήταν Χριστιανός από τη νεότητά του και ήταν μαθητής του απόστολου Ιωάννη. Ο Ιωάννης τον διόρισε επίσκοπο της εκκλησίας της Ασίας. Τα κάτωθι λόγια είναι μέρος της επιστολής που γράφηκε προς τις εκκλησίες για το θάνατό του:

«Και ο Πολύκαρπος απάντησε: ***Ογδόντα εξ χρόνια Τον υπηρετώ και σε τίποτε δεν μ' έβλαψε. Πώς μπορώ, λοιπόν, να υβρίσω τον βασιλέα και σωτήρα μου;»*** (Κεφάλαιο 9).

Επίσης είπε, **«*... τούτον μεν γαρ υιόν όντα του Θεού προσκυνούμεν ...»*** (Το Μαρτύριο του Πολύκαρπου, Κεφάλαιο 17, εδάφιο 12)

Ιουστίνος
Ο Ιουστίνος έζησε το 95-165 μ.Χ. Ήταν γεννημένος εθνικός και έγινε Χριστιανός στην ώριμη ζωή του. Έγινε ένας από τους μεγαλύτερους υπερασπιστές της Χριστιανικής πίστεως και πέθανε μαρτυρικό θάνατο.

Στα γραφόμενά του, ο Ιουστίνος επανειλημμένα αποκαλεί τον Ιησού «Θεό» και λέει ότι είναι άξιος να λάβει λατρεία. Μιλώντας για εκείνους οι οποίοι είναι Χριστιανοί μόνο κατ' όνομα, στο βιβλίο του «Διάλογος με τον Τρύ-

φωνα», ο Ιουστίνος είπε ότι αυτοί είναι **αθεϊστές, άδικοι, αμαρτωλοί, οι οποίοι ομολογούν τον Ιησού μόνο κατ' όνομα, αντί να Τον λατρεύουν.** (Κεφάλαιο 35)

Στην **«Β΄ Απολογία»** του (English: "Apology", ii, page 51c), ο Ιουστίνος έγραψε:

«τον *γαρ από αγεννήτου και αρρήτου Θεού λόγον* ***μετά τον Θεόν προσκυνούμεν*** *και αγαπώμεν»*

Έτσι λοιπόν, βλέπουμε ότι οι πρώτοι Χριστιανοί είχαν αναγνωρίσει ότι ο Ιησούς ήταν Ένας από την αληθινή Θεότητα ΓΧΒΧ και τον προσκυνούσαν μαζί με τον Πατέρα, έστω και αν τους οδηγούσε σε θανατική καταδίκη. **Χωρίς καμιά αμφιβολία λοιπόν, ο Κύριος Ιησούς Χριστός, ο μονογενής Υιός του ζωντανού Θεού, είναι από τη φύση Του Θεός και είναι άξιος να λάβει λατρεία.**

Είναι αναγκαίο για κάποιον να καταλάβει το παραπάνω συμπέρασμα;
Βεβαίως! Η αναγνώριση του γεγονότος ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός και η λατρεία του Προσώπου Του **διαμέσου προσευχής σ' Αυτόν** είναι ζήτημα αιώνιας ζωής ή αιώνιας κατάκρισης (**Ρωμαίους 10[ι΄]:1,9,13,14**· Ιωάννης 8 [η΄]:24· 6[στ΄]:40· 3[γ]:16· Ρωμαίους 8[η΄]:1). Εκείνοι που έχουν παραπλανηθεί πάνω σ' αυτό το θέμα από τα λεγόμενα 'Χριστιανικά' ιδρύματα που εμπιστεύτηκαν, πρέπει **να προσευχηθούν στον Πατέρα Θεό και να του ζητήσουν να τους αποκαλύψει τον ΑΛΗΘΙΝΟ Υιό Του ώστε να προσευχηθούν σ' Αυτόν για να σωθούν** (Ιωάννης 6[στ΄]: 44· Γαλάτας 1 [α΄]:16· Ρωμαίους 10[ι΄]:14).

Τώρα ας επιστρέψουμε στην εξήγηση των εδαφίων 7,8
Στο τέλος του εδαφίου 8 διαβάζουμε ότι τα τέσσερα ζώα

και οι εικοσιτέσσερις πρεσβύτεροι είχαν ο καθένας ***«κιθάρες, και χρυσές φιάλες γεμάτες από θυμιάματα, οι οποίες είναι οι προσευχές των αγίων·»*** Το γεγονός ότι κρατούσαν κιθάρες αποκαλύπτει ότι επρόκειτο να ψάλλουν κάποιον ύμνο στο Αρνίο. Θα διαβάσουμε τα λόγια του ύμνου τους στα εδάφια 9 και 10.

Τι συμβολίζουν οι *«χρυσές φιάλες»* που ήταν *«γεμάτες από θυμιάματα»;*
Καθώς εξήγησε ο Ιωάννης, τα ***«θυμιάματα»*** αντιπροσωπεύουν τις ***«προσευχές των αγίων»***. Καθώς η γλυκιά μυρουδιά του θυμιάματος ανεβαίνει προς τον ουρανό, έτσι και οι προσευχές των αγίων ανέρχονται προς τον Θεό! Το δε γεγονός ότι τα θυμιάματα φυλάγονται μέσα σε ***«χρυσές φιάλες»***, σημαίνει ότι **οι προσευχές των αγίων είναι πολύτιμες ενώπιον του Θεού και ότι καμιά δεν πάει χαμένη!**

Εδάφια 9,10: ***«[9]και ψάλλουν μια καινούργια ωδή, λέγοντας: Άξιος είσαι να πάρεις το βιβλίο, και να ανοίξεις τις σφραγίδες του· επειδή, σφάχτηκες, και μας αγόρασες στον Θεό με το αίμα σου, από κάθε φυλή και γλώσσα και λαό και έθνος· [10]και μας έκανες βασιλιάδες και ιερείς στον Θεό μας· και θα βασιλεύσουμε επάνω στη γη.»***

Εξήγηση των εδαφίων 9 και 10

Για να καταλάβουμε τα παραπάνω εδάφια στο πλήρες, πρέπει να θυμόμαστε ότι εκείνοι που ψάλλουν στο Αρνίο αποτελούν **δύο διαφορετικές ομάδες:**

1) Τα τέσσερα ζώα, και

2) τους εικοσιτέσσερεις πρεσβύτερους.

Θα ήταν αδύνατο για τα τέσσερα ζώα να έχουν ψάλλει τα λόγια, ***«σφάχτηκες, και μας αγόρασες στον Θεό με το αίμα σου, από κάθε φυλή και γλώσσα και λαό και έθνος»***, διότι αυτά δεν είναι επίγεια όντα αλλά ουράνια. **Είναι Σεραφείμ!** (Διάβασε την εξήγηση του κεφαλαίου 4[δ΄], εδάφια 6^{β},7 και 8.) Επομένως, τα πρώτα λόγια του ψαλμού πρέπει να τραγουδήθηκαν μόνο από τους εικοσιτέσσερεις πρεσβύτερους **επειδή αυτοί είναι επίγεια όντα** (διάβασε την εξήγηση του κεφαλαίου 4[δ΄], εδάφιο 4).

Το δεύτερο μέρος του ψαλμού, που σύμφωνα με μερικά χειρόγραφα λέει,

«καὶ ἐποίησας αὐτοὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλεύσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς.» (Κείμενο: GNT),

πρέπει να τραγουδήθηκαν μόνο από τα τέσσερα ζώα διότι η υπόσχεση να βασιλέψουν με τον Χριστό και να γίνουν ιερείς του Θεού και του Χριστού δόθηκε μόνο σε ανθρώπους οι οποίοι πίστεψαν και ακολούθησαν τον Κύριο Ιησού Χριστό! (Α΄ Πέτρου 2[β΄]:5,9· Αποκάλυψις 1[α΄]:6· 20 [κ΄]:6)

Ένα σημείο άξιο προσοχής:
Με το να προσκυνήσουν το Αρνίο και με το να ψάλλουν σ' Αυτόν, τα τέσσερα ζώα και οι εικοσιτέσσερεις πρεσβύτεροι διακήρυξαν το αιώνιο ευαγγέλιο το οποίο παρουσιάζει **το Πρόσωπο και το έργο του Σωτήρα**. Όταν έπεσαν

να προσκυνήσουν το Αρνίο έδειξαν ότι είναι Θεός! Με τον ψαλμό τους διακήρυξαν το έργο Του! **Ιησού, Σε δοξάζω για το Ποιος Είσαι και για το τι έκανες για μένα! Αλληλούια!**

Εδάφια 11-14: ***«[11]Και είδα, και άκουσα μια φωνή από πολλούς αγγέλους, ολόγυρα από τον θρόνο και από τα ζώα και από τους πρεσβύτερους· και ο αριθμός τους ήταν μυριάδες μυριάδων, και χιλιάδες χιλιάδων, [12]λέγοντας με δυνατή φωνή: Το σφαγμένο Αρνίο είναι άξιο να πάρει τη δύναμη και πλούτο και σοφία και ισχύ και τιμή και δόξα και ευλογία. [13]Και κάθε κτίσμα που είναι μέσα στον ουρανό, κι επάνω στη γη, και κάτω από τη γη, και όσα είναι μέσα στη θάλασσα, και όλα όσα είναι μέσα σ' αυτά, άκουσα ότι έλεγαν: Σ' αυτόν που κάθεται επάνω στον θρόνο, και στο Αρνίο, ας είναι η ευλογία και η τιμή και η δόξα και η κυριαρχική εξουσία στους αιώνες των αιώνων. [14]Και τα τέσσερα ζώα έλεγαν: Αμήν· και οι 24 πρεσβύτεροι έπεσαν και προσκύνησαν αυτόν που ζει στους αιώνες των αιώνων.»***

Εξήγηση των εδαφίων 11-14

Λόγια δεν μπορούν να περιγράψουν το ύψος της δόξας που έχει λάβει ο Αμνός του Θεού! **Η δόξα Του είναι δόξα Θεού!** (Ιωάννης 17[ιζ΄]:5· 1[α΄]:1) Είναι πολύ δύσκολο για μένα να φαντασθώ την δόξα του ήχου που θα ακουσθεί **όταν ο Θεός και το Αρνίο θα λάβουν την παγκόσμια λατρεία και έπαινο!!!** Την ίδια στιγμή, με μια δυνατή φωνή, ***«κάθε κτίσμα που είναι μέσα στον ουρανό, κι επάνω στη γη, και κάτω από τη γη, και όσα είναι μέσα στη θάλασσα, και όλα όσα είναι μέσα σ' αυτά»*** θα δοξάσουν Αυτόν που κάθεται στον θρόνο και το Αρνίο λέγοντας,

«Σ' αυτόν που κάθεται επάνω στον θρόνο, και στο Αρνίο, ας είναι η ευλογία και η τιμή και η δόξα και η κυριαρχική εξουσία στους αιώνες των αιώνων.»

Η επιθυμία μου είναι να ενώσω τη φωνή μου με τη φωνή των τεσσάρων ζώων και να πω **«Αμήν!»** και να ενωθώ με τους εικοσιτέσσερις πρεσβύτερους καθώς πέφτουν κάτω για να προσκυνήσουν ***«αυτόν που ζει στους αιώνες των αιώνων»*** --- τον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα! (Ψαλμοί 90[ϟ΄]:1,2· Αποκάλυψις 1[α΄]:18· Εβραίους 9[θ΄]: 14)

Κεφάλαιο Έξι

Εδάφιο 1: ***«ΚΑΙ είδα, όταν το Αρνίο άνοιξε μία από τις σφραγίδες, και άκουσα ένα από τα τέσσερα ζώα, σαν με φωνή βροντής, να λέει: Έλα και βλέπε.»***

Εξήγηση εδαφίου 1
Όταν το Αρνίο άνοιξε την πρώτη σφραγίδα, ένα από τα τέσσερα ζώα προσκάλεσε τον Ιωάννη να πάει κοντά του για να δει.

Εδάφιο 2: ***«[α]Και είδα, και ξάφνου, ένα άλογο, λευκό· [β]και εκείνος που καθόταν επάνω σ' αυτό είχε ένα τόξο· [γ]και του δόθηκε ένα στεφάνι, [δ]και βγήκε νικώντας, για να νικήσει.»***

Εξήγηση εδαφίου 2[α]
«Και είδα, και ξάφνου, ένα άλογο, λευκό·»

Τι συμβολίζει το *«άσπρο άλογο»*;
Το ***«άσπρο»*** χρώμα συμβολίζει **δικαιοσύνη**, καθαρότητα και αγνότητα. Επομένως, το ***«άσπρο άλογο»*** φανερώνει ότι ο Καβαλάρης του πολεμάει για να νικήσει ***«με δικαιοσύνη»*** (Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:11,14).

Εξήγηση εδαφίου 2[β]
«και εκείνος που καθόταν επάνω σ' αυτό είχε ένα τόξο·»

Ποιος είναι ο Μέγας Καβαλάρης του άσπρου αλόγου που κρατάει τόξο;
Τα εδάφια Ψαλμοί 45[με΄]:1-7 μιλάνε για έναν Καβαλάρη

που κρατάει βέλη και τον αποκαλούν ***«Αγαπητό»***. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

"[1]… τραγούδι υπέρ τού αγαπητού. Η ΚΑΡΔΙΑ μου αναβλύζει αγαθόν λόγο· εγώ λέω τα έργα μου στον βασιλιά· η γλώσσα μου [είναι] καλάμι ταχύγραφου γραμματέα. [2]Εσύ είσαι ωραιότερος από τους γιους των ανθρώπων· χάρη ξεχύθηκε στα χείλη σου· γι' αυτό, σε ευλόγησε ο Θεός στον αιώνα. [3]Περίζωσε τη ρομφαία σου στον μηρό σου, δυνατέ, μέσα στη δόξα σου και μέσα στη μεγαλοπρέπειά σου. [4]Και να κατευοδώνεσαι (Εβραϊκό κείμενο: **να ιππεύεις:** רכב) ***στη μεγαλειότητά σου, και βασίλευε με αλήθεια, και πραότητα, [και] δικαιοσύνη· και το δεξί σου [χέρι] θα σου δείξει φοβερά πράγματα. [5]Τα βέλη σου [είναι] κοφτερά· λαοί θα πέσουν από κάτω σου· [κι αυτά θα μπηχτούν] στην καρδιά των εχθρών τού βασιλιά. [6]Ο θρόνος σου, Θεέ, [παραμένει] στον αιώνα τού αιώνα· σκήπτρο ευθύτητας [είναι] το σκήπτρο τής βασιλείας σου. [7]Αγάπησες δικαιοσύνη, και μίσησες αδικία, γι' αυτό ο Θεός, ο Θεός σου, σε έχρισε με λάδι αγαλλίασης περισσότερο από τους μετόχους σου."***

Ποιος είναι ο *«Αγαπητός»* των παραπάνω εδαφίων;
Όταν διαβάζουμε τα εδάφια Ματθαίος 3[γ΄]:17, 12[ιβ΄]:18 και 17[ιζ΄]:5, αντιλαμβανόμαστε ότι ο ***«Αγαπητός»*** είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Ματθαίος 3[γ΄]:17
«Και ξάφνου, μια φωνή από τους ουρανούς, που έλεγε: Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, στον οποίο ευαρεστήθηκα.»

Ματθαίος 12[ιβ΄]:18
«Δέστε! ο δούλος μου, που έκλεξα, ο αγαπητός μου, στον οποίο ευαρεστήθηκε η ψυχή μου· θα βάλω επάνω του το Πνεύμα μου, και θα εξαγγείλει κρίση στα έθνη·»

Ματθαίος 17[ιζ΄]:5
«Ενώ αυτός ακόμα μιλούσε, ξάφνου, μια φωτεινή νεφέλη τούς επισκίασε· και ξάφνου, μια φωνή από τη νεφέλη, που έλεγε: Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, στον οποί-ο ευαρεστήθηκα· αυτόν να ακούτε.»

Ένα άλλο σημείο που αποδεικνύει ότι ο ***«Αγαπητός»*** είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός, είναι τα λόγια που λένε γι' Αυτόν τα εδάφια Ψαλμοί 45[με΄]:6,7. Ας τα διαβάσουμε ξανά:

«[6]Ο θρόνος σου, Θεέ, [παραμένει] στον αιώνα τού αιώνα· σκήπτρο ευθύτητας [είναι] το σκήπτρο τής βασιλείας σου. [7]Αγάπησες δικαιοσύνη, και μίσησες αδικία, γι' αυτό ο Θεός, ο Θεός σου, σε έχρισε με λάδι αγαλλίασης περισ-σότερο από τους μετόχους σου."

Πως ξέρουμε ότι τα παραπάνω λόγια (που γράφηκαν για τον *«Αγαπητό»*) στην πραγματικότητα γράφηκαν για τον Υιό του Θεού;
Έτσι μας λένε τα εδάφια Εβραίους 1[α΄]:8,9. Εκεί διαβά-ζουμε:

«[8]<u>Για τον Υιό</u>, όμως, λέει: «Ο θρόνος σου, ω Θεέ, είναι στον αιώνα τού αιώνα· σκήπτρο ευθύτητας είναι το σκήπτρο τής βασιλείας σου. [9]Αγάπησες δικαιοσύνη, και μίσησες ανομία· γι' αυτό, ο Θεός, ο Θεός σου, σε έχρισε

με λάδι αγαλλίασης περισσότερο από τους μετόχους σου».»

Επομένως, από τα παραπάνω εδάφια βλέπουμε ξανά ότι ο Καβαλάρης του άσπρου αλόγου είναι ***«ο Υιός»***, ο Κύριος Ιησούς Χριστός, ο οποίος είναι από τη φύση Του Θεός (Ιωάννης 1[α΄]:1,14) και του οποίου ο θρόνος είναι ***«στον αιώνα του αιώνα»*****!**

Από την εξήγηση του εδαφίου 2^{γ} που ακολουθεί θα συγκεντρώσουμε και άλλες αποδείξεις ότι ο Καβαλάρης του ***«άσπρου αλόγου»*** είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός.

Εξήγηση εδαφίου 2^{γ}
«και του δόθηκε ένα στεφάνι»

Τι δείχνει αυτό το γεγονός;
Ότι ο Ιησούς είναι Εκείνος ο οποίος εκπλήρωσε την προφητεία των εδαφίων Ζαχαρίας 6[στ΄]:11-13. Εκεί, λέει:

«[11]***και πάρε ασήμι και χρυσάφι, και κάνε στεφάνια, και βάλ' τα επάνω στο κεφάλι τού Ιησού, γιου τού Ιωσεδέκ, του μεγάλου ιερέα·*** [12]***και μίλησέ του, με τα λόγια: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, λέγοντας: Δες, ο άνδρας, του οποίου το όνομα είναι ο Βλαστός· και θα βλαστήσει από τον τόπο του, και θα κτίσει τον ναό του Κυρίου.*** [13]***Ναι, αυτός θα κτίσει τον ναό τού Κυρίου· κι αυτός θα πάρει τη δόξα, και θα καθήσει, και θα διοικήσει επάνω στον θρόνο του· και θα είναι ιερέας επάνω στον θρόνο του· ….»***

Η παρουσία του ***«στεφανιού»*** στο κεφάλι Του αποκαλύπτει τη βασιλική Του εξουσία. Εδώ, παραθέτω ακόμη δύο εδάφια τα οποία αναφέρονται σε ***«στεφάνι»*** ή σε ***«στεφάνους»*** που φοράει στο κεφάλι Του. Ας τα διαβάσουμε:

Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:14
«Και είδα, και ξάφνου, μια λευκή νεφέλη, κι επάνω στη νεφέλη καθόταν κάποιος όμοιος με υιόν ανθρώπου, έχοντας επάνω στο κεφάλι του χρυσό στεφάνι, και στο χέρι του κοφτερό δρεπάνι.»

Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:11-16
[11]***Και είδα τον ουρανό ανοιγμένον, και ξάφνου, ένα λευκό άλογο, κι αυτός που καθόταν επάνω σ' αυτό ονομαζόταν Πιστός και Αληθινός, και κρίνει και πολεμάει με δικαιοσύνη.*** [12]***Και τα μάτια του ήσαν σαν φλόγα φωτιάς, κι επάνω στο κεφάλι του ήσαν πολλά διαδήματα*** (πολλά στεφάνια)***· και είχε ένα όνομα γραμμένο, που κανένας δεν το γνωρίζει παρά μονάχα αυτός.*** [13]***Και ήταν ντυμένος με ιμάτιο βαμμένο σε αίμα· και το όνομά του αποκαλείται: Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.*** [14]***Και τα στρατεύματα, που ήσαν στον ουρανό τον ακολουθούσαν επάνω σε λευκά άλογα, ντυμένοι με εκλεκτής ποιότητας λινό λευκό και καθαρό.*** [15]***Και από το στόμα του βγαίνει μια κοφτερή ρομφαία, για να χτυπάει μ' αυτή τα έθνη· κι αυτός θα «τους ποιμάνει με σιδερένια ράβδο»· κι αυτός πατάει τον ληνό τού κρασιού τού θυμού και της οργής τού Θεού, του Παντοκράτορα.*** [16]***Κι επάνω στο ιμάτιο κι επάνω στον μηρό του έχει γραμμένο το όνομα, ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΒΑΣΙΛΙΑΔΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ.»***

Τα παραπάνω εδάφια λοιπόν, επιβεβαιώνουν το γεγονός ότι ο Καβαλάρης του ***«άσπρου αλόγου»*** είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός.

Εξήγηση εδαφίου 2δ

«και βγήκε νικώντας, για να νικήσει.»

Αυτό το εδάφιο μας λέει ότι ο Ιησούς βγήκε νικώντας τους εχθρούς Του και ότι έχει τη δύναμη να τους νικήσει εντελώς.

Πότε βγήκε ο Ιησούς *«νικώντας»*;

Ο Ιησούς βγήκε έξω νικώντας τον πρώτο αιώνα. Ας υποστηρίξουμε αυτή την δήλωση με δύο εδάφια που ακολουθούν:

Ιωάννης 16[ιστ΄]:33

«αυτά τα μίλησα σε σας, ώστε, ενωμένοι μαζί μου, να έχετε ειρήνη. Μέσα στον κόσμο θα έχετε θλίψη· αλλά, να έχετε θάρρος· εγώ νίκησα τον κόσμο.» (Επίσης, διάβασε Αποκάλυψις 3[γ΄]:21 και 4[δ΄]:5)

Κολοσσαείς 2[β΄]:15

«[και] αφού απογύμνωσε τις αρχές και τις εξουσίες, τις καταντρόπιασε δημόσια, όταν, επάνω του, θριάμβευσε εναντίον τους.»

Πότε θα *«νικήσει»* ο Ιησούς εντελώς;

Η απάντηση βρίσκεται στα εδάφια Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]: 24-28. Εκεί, διαβάζουμε:

«[24]ύστερα θα είναι το τέλος, όταν παραδώσει τη βασιλεία στον Θεό και Πατέρα· όταν καταργήσει κάθε αρχή και κάθε εξουσία και δύναμη. [25]Επειδή, πρέπει να βασιλεύει, μέχρις ότου βάλει όλους τούς εχθρούς του κάτω από τα πόδια του· [26]τελευταίος εχθρός καταργείται ο θάνατος. [27]Επειδή, «όλα τα υπέταξε κάτω από τα πόδια του»· και όταν πει ότι όλα είναι υποταγμένα, είναι φανερό ότι εξαιρείται αυτός που υπέταξε σ' αυτόν τα πάντα. [28]Και όταν τα πάντα υποταχθούν σ' αυτόν, τότε και ο ίδιος ο Υιός θα υποταχθεί σ' εκείνον ο οποίος υπέταξε σ' αυτόν τα πάντα, ώστε να είναι ο Θεός τα πάντα, σε όλα.

Από τα παραπάνω λόγια αντιλαμβανόμαστε ότι ο Ιησούς εκπληρώνει και την προφητεία των Ψαλμών 110[ρι΄]:1-6. Εκεί, λέει:

«[1]Ψαλμός τού Δαβίδ. ΕΙΠΕ ο Κύριος στον Κύριό μου: Κάθησε από τα δεξιά μου, μέχρις ότου βάλω τους εχθρούς σου υποπόδιο των ποδιών σου. [2]Από τη Σιών ο Κύριος θα στείλει τή ράβδο τής δύναμής σου· κατάκυρίευε ανάμεσα στους εχθρούς σου. [3]Ο λαός σου θα είναι πρόθυμος την ημέρα τής δύναμής σου, μέσα στο μεγαλοπρεπές αγιαστήριό του· οι νέοι σου θα είναι σε σένα σαν τη δρόσο, που βγαίνει από τη μήτρα τής αυγής. [4]Ορκίστηκε ο Κύριος, και δεν θα μεταμεληθεί: Εσύ είσαι ιερέας στον αιώνα, σύμφωνα με την τάξη Μελχισεδέκ. [5]Ο Κύριος, που είναι από τα δεξιά σου, θα συντρίψει βασιλιάδες την ημέρα τής οργής του.» [6]Θα κρίνει μέσα στα έθνη· θα γεμίσει τη γη από πτώματα· θα συντρίψει το κεφάλι εκείνου που δεσπόζει σε πολλούς τόπους.»

Εδάφιο 3: ***«Και όταν άνοιξε τη δεύτερη σφραγίδα, άκουσα το δεύτερο ζώο να λέει: Έλα και βλέπε.»***

Εξήγηση εδαφίου 3

Το εδάφιο τρία είναι απλό˙ δεν χρειάζεται εξήγηση.

Εδάφιο 4: ***«Και βγήκε ένα άλλο άλογο, κόκκινο· και σ' αυτόν που καθόταν επάνω σ' αυτό δόθηκε να σηκώσει την ειρήνη από τη γη, και να σφάξουν ο ένας τον άλλον, και του δόθηκε μια μεγάλη μάχαιρα.»***

Εξήγηση εδαφίου 4

Το παραπάνω εδάφιο περιέχει τέσσερα σημεία που θα πρέπει να εξηγήσουμε:

1. Το χρώμα του δεύτερου αλόγου ήταν ***«κόκκινο»***.

2. Ο καβαλάρης έλαβε την εξουσία να ***«σηκώσει την ειρήνη από τη γη»***.

3. Του δόθηκε ***«μια μεγάλη μάχαιρα»***.

4. Οι άνθρωποι της γης θα ***«σφάξουν ο ένας τον άλλον»***.

Τι συμβολίζει το *«κόκκινο»* χρώμα του δεύτερου αλόγου;

Το ***«κόκκινο»*** χρώμα φανερώνει ότι αυτό το άλογο είναι άλογο **πολέμου και αιματοχυσίας**. Γι' αυτό, το δεύτερο από τα παραπάνω σημεία μας λέει ότι εδόθη εξουσία στον καβαλάρη του να ***«σηκώσει την ειρήνη από τη γη»***.

Γιατί του δόθηκε *«μια μεγάλη μάχαιρα»*;
Οι λέξεις ***«μεγάλη μάχαιρα»*** μας βοηθάνε να καταλάβουμε ότι δεν πρόκειται για ένα μικρό γεγονός που θα λάβει χώρα σε μια μικρή γεωγραφική περιοχή, μεταξύ μερικών ανθρώπων ή μόνο για ένα μικρό χρονικό διάστημα, αλλά, για κάτι εντελώς το αντίθετο!

Μήπως ο καλπασμός του *«κόκκινου αλόγου»* επρόκειτο να λάβει χώρα στο μακρινό μέλλον;
Η απάντηση είναι **«Όχι!»** Ο καλπασμός του ***«κόκκινου αλόγου»*** (καθώς και των υπόλοιπων αλόγων αυτού του κεφαλαίου), άρχισε όταν ο Κύριος Ιησούς άρχισε την διακονία Του στον πρώτο αιώνα, και αυτοί που κατοικούν την ***«γη»*** θα εξακολουθήσουν να γεύονται τα φοβερά αποτελέσματα του καλπασμού του μέχρι την δευτέρα παρουσία του Κυρίου Ιησού!

Πως μπορούμε να αποδείξουμε ότι ο καλπασμός του *«κόκκινου αλόγου»* άρχισε να αφαιρεί την ειρήνη από την «γη» από τον πρώτο αιώνα;
Στο εδάφιο Ματθαίος 10[ι΄]:34-36, ο Κύριος Ιησούς είπε,

«[34]Μη νομίσετε ότι ήρθα να βάλω ειρήνη επάνω στη γη· δεν ήρθα να βάλω ειρήνη, αλλά μάχαιρα. [35]Επειδή, ήρθα να διαχωρίσω άνθρωπο ενάντια στον πατέρα του, και θυγατέρα ενάντια στη μητέρα της, και νύφη ενάντια στην πεθερά της. [6]Και εχθροί τού ανθρώπου [θα είναι] οι [άνθρωποι] του σπιτιού του.» (Επίσης παρακαλώ διαβάστε το εδάφιο 21.)

Επομένως, ο καλπασμός του δεύτερου αλόγου άρχισε τον ίδιο καιρό με τον καλπασμό του πρώτου αλόγου, όταν ο

Κύριος Ιησούς βγήκε για να νικήσει τους εχθρούς Του, και συνεχίζεται μέχρι σήμερα!

Είναι δυνατόν η *«γη»* (από την οποία επρόκειτο να αφαιρεθεί η ειρήνη) **να αναφέρεται στη συμβολική *«γη»*, με άλλα λόγια, στην Ιουδαϊκή και Χριστιανική κοινότητα;**
Βεβαίως! Στα σίγουρα **δεν** αναφέρεται στη συμβολική ***«θάλασσα»*** του ασεβούς και άπιστου σ' Αυτόν ανθρώπινου γένους διότι, στα εδάφια Ησαΐας 57[νζ΄]:20,21, διαβάζουμε:

«[20]Οι ασεβείς, όμως, [είναι] σαν την ταραγμένη θάλασσα, όταν δεν μπορεί να ησυχάσει· και τα κύματά της ρίχνουν έξω καταπάτημα και πηλό. [21]Ειρήνη δεν υπάρχει στους ασεβείς, λέει ο Θεός μου.»

Πως, λοιπόν, μπορεί να αφαιρεθεί η ειρήνη από εκεί που ***«Ειρήνη δεν υπάρχει»***;

Επίσης, τα λόγια, «(του) ***δόθηκε να σηκώσει την ειρήνη από τη γη, και να σφάξουν ο ένας τον άλλον»*** είναι αδύνατον να εφαρμοστούν πάνω στα Παγανιστικά έθνη διότι είναι αδύνατο να σφάξει ο ένας άπιστος (στον Ιησού) τον άλλον επειδή μερικοί άνθρωποι πίστεψαν και ακολούθησαν τον Κύριο Ιησού Χριστό. Απ' την άλλη πλευρά όμως, η ιστορία έχει καταγράψει τους αιματηρούς θρησκευτικούς πολέμους, το κάψιμο στον πάσσαλο, τα εγκλήματα και άλλες αιματοβαμμένες θηριωδίες οι οποίες έλαβαν χώρα **μεταξύ εκείνων που, τουλάχιστον, ομολογούσαν ότι πίστευαν στον Αληθινό Θεό της Βίβλου**!! Στα σίγουρα, ο καλπασμός των αλόγων του έκτου κεφαλαίου προλέγει την θλιβερή πνευματική κατάσταση μέσα στην οποία θα έπεφτε η συμβολική ***«γη»***.

Εδάφιο 5: ***«Και όταν άνοιξε την τρίτη σφραγίδα, άκουσα το τρίτο ζώο να λέει: Έλα και βλέπε. Και είδα, και ξάφνου, ένα άλογο, μαύρο, και εκείνος που καθόταν επάνω σ' αυτό είχε μια ζυγαριά στο χέρι του.»***

Εξήγηση εδαφίου 5

Παραδοσιακά, το μαύρο χρώμα αναφέρεται σε θλίψη και σε καιρούς στεναχώριας. Επομένως, θα πρέπει να αναμένουμε ότι ο καλπασμός του ***«μαύρου αλόγου»*** θα φέρει άσχημους καιρούς στους κατοίκους της συμβολικής ***«γης»***.

Ένα άλλο πράγμα που παρατηρούμε στο εδάφιο 5 είναι το γεγονός ότι ο Καβαλάρης του **«μαύρου αλόγου»** κρατάει στο χέρι του μια ***«ζυγαριά»***. Απορώ, τι είδους ισχνών καιρών θα ερχόντουσαν επάνω στην συμβολική ***«γη»***;

Εδάφιο 6: ***«[α]Και άκουσα μια φωνή στο μέσον των τεσσάρων ζώων, που έλεγε: Ένας χοίνικας σιτάρι για ένα δηνάριο· και τρεις χοίνικες κριθάρι για ένα δηνάριο· [β]και: Το λάδι και το κρασί μη τα βλάψεις.»***

Εξήγηση εδαφίου 6[α]

«Και άκουσα μια φωνή στο μέσον των τεσσάρων ζώων, που έλεγε: Ένας χοίνικας σιτάρι για ένα δηνάριο· και τρεις χοίνικες κριθάρι για ένα δηνάριο·»

Για να μπορέσουμε να καταλάβουμε τα παραπάνω λόγια, θα πρέπει να γνωρίζουμε το σημερινό ισοδύναμο βάρος του ενός ***«χοίνικα»*** και την αγοραστική δύναμη του δηναρίου:

Χοίνικας
Ένας ***«Χοίνικας»*** (χοίνιξ) ισοδυναμούσε, περίπου, με 946 γραμμάρια. Ήταν η ημερήσια μερίδα ψωμιού ενός στρατιώτη (Georg Autenrieth).

Δηνάριο
Στον πρώτο αιώνα, ένα ***«δηνάριο»*** ήταν ο μισθός για μιας ημέρας δουλειάς στον αγρό. Αυτό το γεγονός υποστηρίζεται από το εδάφιο Ματθαίος 20[κ΄]:2. Εκεί, διαβάζουμε:

«και αφού συμφώνησε με τους εργάτες για [ένα] δηνάριο την ημέρα, τους έστειλε στον αμπελώνα του.»

Για σκεφτείτε: Ένας άνθρωπος έπρεπε να δουλέψει σκληρά για μια ολόκληρη ημέρα για να αγοράσει μια φρατζόλα σιταρένιο ψωμί! Σίγουρα, αυτή η πραγματικότητα θα έφερνε **πείνα!**

Από τις παραπάνω πληροφορίες αντιλαμβανόμαστε ότι εκτός από την αφαίρεση της ειρήνης και εκτός από την αιματοχυσία που θα λάμβαναν χώρα ανάμεσα στους κατοίκους της συμβολικής ***«γης»*****,** ο Κύριος, ο Θεός, θα έστελνε απάνω τους και μια τρομερή πείνα!

Τι είδους *«πείνας»* προφητεύεται σ' αυτό το εδάφιο;
Όταν διαβάζουμε την Βίβλο, αντιλαμβανόμαστε ότι δεν ήταν ασυνήθιστο για τους ανθρώπους να περάσουν από μια κατά γράμμα πείνα σε διάφορα μέρη του κόσμου (Γένεσις 12[ιβ΄]:10· 26 [κστ΄]:1· 41[μα΄]:30,54· Πράξεις 11[ια΄]:28). Τότε, τι είδους ***«πείνας»*** θα έφερνε ο καλπασμός του μαύρου αλόγου στους κατοίκους της συμβολικής ***«γης»*** η οποία θα ήταν διαφορετική από εκείνες; Στο εδάφιο Αμώς 8[η΄]:11, διαβάζουμε:

«Δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος ο Θεός, και θα στείλω πείνα επάνω στη γη· όχι πείνα ψωμιού ούτε δίψα νερού, αλλά ακρόασης των λόγων τού Κυρίου.»

Από το παραπάνω εδάφιο αντιλαμβανόμαστε ότι η συμβολική ***«γη»*** θα έμπαινε σε μια περίοδο πνευματικής ***«πείνας»***· οι κάτοικοι της ***«γης»*** θα περνούσαν μέσα από μια χρονική περίοδο κατά την διάρκεια της οποίας η ακρόαση του λόγου του Θεού θα ήταν κάτι το **σπάνιο!**

Γεύθηκε η συμβολική *«γη»* μια τέτοιου είδους *«πείνας»*; Βεβαίως! Και ακόμα την γεύεται! Η συμβολική ***«γη»*** έχει πέσει μέσα σε σκοταδισμό και έχει παραμείνει εκεί για πολλούς αιώνες! Ένας από τους λόγους που έπεσαν μέσα σ' αυτή την απαράδεκτη κατάσταση ήταν το γεγονός ότι άνθρωποι θρησκευόμενοι, οι οποίοι διψούσαν για εξουσία, για χρήμα και για δόξα, ανήλθαν σε θέσεις εξουσίας και οι οποίοι, σκοπίμως, κράτησαν τα πλήθη της συμβολικής ***«γης»*** σε αμάθεια **για να τους εκμεταλλεύονται**! Ακόμα δε και μερικοί από εκείνους τους μη αναγεννημένους θρησκευτικούς αρχηγούς φόνευσαν και έκαψαν δεμένους σε πασσάλους όλους εκείνους που έπιαναν να διαβάζουν τον λόγο του Θεού ή που τολμούσαν να διαφωνήσουν με τις ψευδείς διδασκαλίες τους! Και μάλιστα, τους έκαψαν σε πασσάλους με τις Άγιες Γραφές τους κρεμασμένες από τον σβέρκο τους!!! Και είναι ευκολονόητο ότι στην εκπλήρωση του σκοπού τους να εξολοθρέψουν όλη την εναντίωση, σκότωσαν πολλούς αγίους που είχαν την μαρτυρία του Ιησού και οι οποίοι υπεράσπισαν το ευαγγέλιο της χάριτος! Θα διαβάσουμε γι' αυτούς τους αγίους στο εδάφιο 9.

Ο Ιούδας, ο Παύλος και ο Πέτρος προ είπαν για τον ερχομό τέτοιων μη αναγεννημένων ποιμένων και ανάγγειλαν την κρίση που θα λάβουν. Ας διαβάσουμε τα λόγια τους:

Ιούδας
«[12]***Αυτοί είναι κηλίδες στις αγάπες σας, οι οποίοι συμποσιάζουν άφοβα, βόσκουν τον εαυτό τους· [είναι] άνυδρα σύννεφα, περιφερόμενα από ανέμους· [είναι] φθινοπωρινά δέντρα, άκαρπα, που πέθαναν δύο φορές, ξεριζωμένα·*** [13]***[είναι] άγρια κύματα της θάλασσας, που αφρίζουν τις δικές τους μορφές ντροπής· [είναι] αστέρια που περιπλανιούνται, για τους οποίους το βαθύ σκοτάδι είναι φυλαγμένο στον αιώνα.”*** (Ιούδας 1[α΄]:12,13)

Παύλος
«[29]***Επειδή, εγώ ξέρω τούτο ότι, ύστερα από την αναχώρησή μου, θα μπουν μέσα σε σας λύκοι βαρείς, που δεν θα λυπούνται το ποίμνιο·*** [30]***και από σας τους ίδιους θα σηκωθούν άνθρωποι, που θα μιλούν διεστραμμένα, για να αποσπούν τούς μαθητές πίσω από τον εαυτό τους.»*** (Πράξεις 20[κ΄]:29,30)

Πέτρος
«[1]***Υπήρξαν, όμως, και ψευδοπροφήτες ανάμεσα στον λαό, όπως και μεταξύ σας θα υπάρξουν ψευδοδάσκαλοι, οι οποίοι θα εισαγάγουν με πλάγιο τρόπο αιρέσεις απώλειας, καθώς θα αρνούνται και τον Δεσπότη που τους αγόρασε, φέρνοντας επάνω στον εαυτό τους γρήγορη απώλεια.*** [2]***Και πολλοί θα ακολουθήσουν στις απώλειές τους, για τους οποίους ο δρόμος τής αλήθειας θα δυσφημηθεί.*** [3]***Και θα σας εμπορευθούν με πλαστά λόγια, χάρη πλεονεξίας· των οποίων η καταδίκη, από τον παλιό καιρό, δεν μένει αργή, και η απώλειά τους δεν νυστάζει.»*** (Β΄ Πέτρου 2[β΄]:1-3· επίσης, διάβασε Β΄ Κορινθίους 2[β΄]:17)

Η ιστορία μας λέει ότι με τον ερχομό αυτών των ***«λύκων»*** και ***«ψευδοδιδασκάλων»***, οι άνθρωποι της συμβολικής ***«γης»***, ειδικά εκείνοι από τη Χριστιανική κοινότητα, όχι

μόνο πέσανε σε πνευματική ***«πείνα»***, αλλά επίσης οδηγήθηκαν στο να λατρεύουν τα είδωλα, σε ανθρωπολατρεία, σε μαγεία, σε πορνεία, σε φόνους και σε άλλες αμαρτίες οι οποίες ούτε καν θα έπρεπε να υπάρχουν ανάμεσα σ' εκείνους που ομολογούν ότι γνωρίζουν και λατρεύουν τον Υιό του Θεού (Αποκάλυψις 9[θ΄]:21). Και αυτός είναι ένας επιπλέον λόγος για τον οποίον πολλοί θα πέθαιναν! (Α΄ Κορινθίους 11[ια΄]:27-30· Αποκάλυψις 2[β΄]:20-23)

Εξήγηση εδαφίου 6$^{\beta}$

«και: Το λάδι και το κρασί μη τα βλάψεις»

Κατά την διάρκεια της πνευματικής ***«πείνας»*** υπάρχει ελπίδα: παρόλο που η πνευματική ***«τροφή»*** θα ήταν σπάνια, δεν θα υπήρχε έλλειψη ***«λαδιού»*** και ***«κρασιού»*****!** Σ' ευχαριστώ Πατέρα!

Τι αντιπροσωπεύει το *«λάδι»*;
Ας διαβάσουμε τα παρακάτω εδάφια:

Έξοδος 29[κθ΄]:7
«Τότε, θα πάρεις το λάδι τού χρίσματος, και θα χύσεις ***[απ' αυτό]*** ***επάνω στο κεφάλι του, και θα τον χρίσεις.»***

Έξοδος 40[μ΄]:9
«Και θα πάρεις το επιχρισματικό λάδι, και θα χρίσεις τη σκηνή, και όλα όσα είναι σ' αυτήν, και θα την αγιάσεις, και όλα τα σκεύη της, και θα είναι άγια.»

Από τα παραπάνω εδάφια αντιλαμβανόμαστε ότι στον καιρό της Παλαιάς Διαθήκης, **το λάδι το χρησιμοποιούσαν για να χρίζουν ανθρώπους και αντικείμενα**. Όμως, στην περίοδο της Καινής Διαθήκης, παρόλο που εκείνοι που πιστεύουν στον Χριστό χρησιμοποιούν λάδι για να χρίουν

τους αρρώστους στο Όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού (Ιάκωβος 5[ε΄]:14), αυτοί οι ίδιοι είναι χρισμένοι με το Άγιο Πνεύμα ο Οποίος κατοικεί μέσα τους. Ας διαβάσουμε τα επόμενα εδάφια για να επιβεβαιώσουμε το γεγονός ότι το δικό μας χρίσμα είναι το Άγιο Πνεύμα:

Ιωάννης 14[ιδ΄]:16,17,26
«[16]***Και εγώ θα παρακαλέσω τον Πατέρα, και θα σας δώσει έναν άλλον Παράκλητο, για να μένει μαζί σας στον αιώνα,*** [17]***το Πνεύμα τής αλήθειας, το οποίο ο κόσμος δεν μπορεί να λάβει, επειδή δεν το βλέπει ούτε το γνωρίζει· εσείς, όμως, το γνωρίζετε, επειδή μένει μαζί σας, και μέσα σας θα είναι ...*** [26]***Και ο Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιο, που ο Πατέρας θα στείλει στο όνομά μου, εκείνος θα σας [τα] διδάξει όλα, και θα σας υπενθυμίσει όλα όσα είπα προς εσάς.»***

Α΄ Ιωάννου 2[β΄]:27
«Κι εσείς, το χρίσμα που λάβατε απ' αυτόν, μένει μέσα σας, και δεν έχετε ανάγκη κάποιος να σας διδάσκει· αλλά, όπως σας διδάσκει το ίδιο το χρίσμα για όλα, [έτσι] και είναι αλήθεια και δεν είναι ψέμα· και καθώς σας δίδαξε, θα μένετε σ' αυτόν.»

Επομένως, το ***«λάδι»*** συμβολίζει το ***«Πνεύμα το Άγιο»***.

Τι συμβολίζει *«το λάδι και το κρασί»*;
Στο Λουκάς 10[ι΄]:34 διαβάζουμε,

«και όταν πλησίασε, έδεσε τις πληγές του, χύνοντας επάνω τους λάδι και κρασί· και αφού τον ανέβασε επάνω στο κτήνος του, τον έφερε σε ένα πανδοχείο, και τον περιποιήθηκε.»

Χύνοντας λάδι πάνω σε πληγές γλυκαίνει τον πόνο, φέρνει παρηγοριά και ανάπαυση στον χτυπημένο! Και χύνοντας κρασί πάνω στις πληγές, τις γιατρεύει! Το ίδιο συμβαίνει και μ' εκείνον που πιστεύει στον Αληθινό Ιησού της Γραφής όταν λαβαίνει το Άγιο Πνεύμα: Λαβαίνει **παρηγοριά και υγεία!**

Παρόλο που το μη αναγεννημένο πλήθος εκείνων που απότελούν την συμβολική ***«γη»*** βρίσκονται μέσα σε μια κατάσταση πνευματικής ***«πείνας»***, τα αναγεννημένα άτομα που πιστεύουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής ο οποίος είναι από τη φύση Του Θεός (Ιωάννης 1[α΄]:1), τρέφονται πνευματικώς και είναι ευτυχισμένοι διότι έχουν γεμίσει με την παρουσία του Αγίου Πνεύματος. Πειράζει που οι άλλοι προσπαθούν να τους χλευάσουν με το να τους λένε ότι είναι γεμάτοι από γλυκό κρασί; (Πράξεις 2[β΄]:13)

Κανένας δεν μπορεί να εμποδίσει τους πιστούς από το να λάβουν από ***«το λάδι και το κρασί»*** (δηλαδή, το Πνεύμα το Άγιο)! Κανένας δε δεν μπορεί να αγοράσει αυτό το ***«Χρίσμα»***!! Η ***«ζυγαριά»*** στο χέρι του καβαλάρη του ***«μαύρου αλόγου»*** δεν επηρεάζει τα πραγματικά αναγεννημένα παιδιά του Θεού διότι ο Κύριος Ιησούς είπε ότι ***« … ο Θεός δεν … δίνει το Πνεύμα με μέτρο.»*** (Ιωάννης 3[γ]:34) Σ' ευχαριστώ Πατέρα!

Εδάφιο 7: ***«Και όταν άνοιξε την τέταρτη σφραγίδα, άκουσα τη φωνή τού τέταρτου ζώου να λέει: Έλα και βλέπε.»***

Εξήγηση εδαφίου 7
Το εδάφιο επτά είναι απλό. Δεν χρειάζεται εξήγηση.

Εδάφιο 8: ***«[α]Και είδα, και ξάφνου, ένα άλογο, ωχρό, και εκείνος που καθόταν επάνω σ' αυτό ονομαζόταν Θάνα-***

τος, και ο Άδης ακολουθούσε μαζί του· [β]και τους δόθηκε εξουσία επάνω στο ένα τέταρτο της γης να θανατώσουν με ρομφαία και με πείνα και με θάνατο, και με τα θηρία τής γης.»

Εξήγηση εδαφίου 8[α]
«Και είδα, και ξάφνου, ένα άλογο, ωχρό, και εκείνος που καθόταν επάνω σ' αυτό ονομαζόταν Θάνατος, και ο Άδης ακολουθούσε μαζί του·»

Το ***«ωχρό»*** χρώμα είναι το χρώμα του θανάτου. Γι' αυτό το όνομα του καβαλάρη αυτού του αλόγου ήταν ***«Θάνατος»*** και το όνομα αυτού που τον ακολουθούσε *ήταν* ***«Άδης»***.

Ποια είναι η διαφορά μεταξύ *«Θανάτου»* και «*Άδη»*;
Παρακαλώ, ας κάνουμε σκέψεις πάνω στα επόμενα σημεία:

α) Ο ***«Θάνατος»*** αναφέρεται **στην κατάσταση** των πεθαμένων.

β) Ο ***«Άδης»*** αναφέρεται **στον τόπο που πάνε οι ψυχές των νεκρών ανθρώπων**.

Έχουν οι άνθρωποι ψυχή η οποία μπορεί να χωρισθεί από το σώμα;
Βεβαίως! Ας διαβάσουμε το Α΄ Βασιλέων 17[ιζ΄]:21,22:

«[21]***Και ξάπλωσε*** (ο Ηλίας) ***τρεις φορές επάνω στο παιδάκι, και αναβόησε στον Κύριο, και είπε: Κύριε, Θεέ μου, ας επανέλθει, παρακαλώ, στο παιδάκι αυτό, η ψυχή*** (Εβραϊκά: נפשׁ νέφες) ***μέσα του.*** [22]***Και ο Κύριος εισάκουσε τη φωνή τού Ηλία· και στο παιδάκι επανήλθε μέσα του η ψυχή*** (Εβραϊκά: נפשׁ νέφες)***, και ανέζησε.»***

Πως το ξέρουμε ότι οι ψυχές πάνε στον *«Άδη»*;
Το εδάφιο Πράξεις 2[β΄]:27 αναφέρεται στη ψυχή του Ιησού και λέει, ***«Επειδή, δεν θα εγκαταλείψεις την ψυχή μου στον άδη»*** και, αναφερόμενο στο σώμα Του λέει, ***«ούτε θα αφήσεις τον όσιό σου να δει φθορά».*** Παρακαλώ θυμηθείτε ότι μόνο το σώμα μπορεί να δει φθορά --- όχι η ψυχή! Και στο εδάφιο Πράξεις 2[β΄]:31 διαβάζουμε και για τα δύο: **Και για την ψυχή και για το σώμα.** Εκεί λέει,

«προβλέποντας μίλησε για την ανάσταση του Χριστού, ότι η ψυχή του δεν εγκαταλείφθηκε στον άδη ούτε η σάρκα του είδε φθορά.»

Η Ελληνική λέξη *«Άδης»* αναφέρεται στον ίδιο τόπο που αναφέρεται και η Εβραϊκή λέξη *«Σιεόλ»*. Ο *«Άδης»* ή ο *«Σιεόλ»* είναι μέρος βαθύτερο από τον τάφο όπου αναπαύεται το σώμα.

Ας κάνουμε σκέψεις πάνω στα επόμενα εδάφια:

Δευτερονόμιον 32[λβ΄]:22
«Επειδή, φωτιά άναψε μέσα στον θυμό μου, και θα κάψει μέχρι τα κατώτερα μέρη του άδη, Και θα καταφάει τη γη μαζί με τα γεννήματά της, και θα καταφλογίσει τα θεμέλια των βουνών.»

Ψαλμοί 86[πστ΄]:13
«επειδή, το έλεός σου επάνω μου [είναι] μεγάλο· και ελευθέρωσες την ψυχή μου από κατώτατον άδη.»

Αμώς 9[θ΄]:2
«Αν σκάψουν μέχρι τον άδη, από εκεί θα τους αρπάξει το χέρι μου· και αν ανέβουν στον ουρανό, θα τους κατεβάσω από εκεί.

Ένα ενδιαφέρων σημείο: Ο *«Άδης»* έχει *«πύλες».*
Στο εδάφιο Ματθαίος 16[ιστ΄]:18 ο Κύριος Ιησούς είπε ότι **οι πύλες του άδη** δεν θα υπερισχύσουν εναντίον της εκκλησίας Του! Και το εδάφιο Ησαΐας 38[λη΄]:10 λέει, ***«Εγώ είπα εν τω ύψει των ημερών μου εν πύλαις άδου καταλείψω τα έτη τα επίλοιπα.»*** (LXX)

Εξήγηση εδαφίου 8$^{\beta}$

«και τους δόθηκε εξουσία επάνω στο ένα τέταρτο της γης να θανατώσουν με ρομφαία και με πείνα και με θάνατο, και με τα θηρία τής γης.»

Από τα παραπάνω λόγια μαθαίνουμε ότι ο ***«Θάνατος»*** και ο ***«Άδης»*** έλαβαν από τον Θεό την εξουσία να φονεύσουν το ένα τέταρτο της συμβολικής ***«γης»*** με ***«ρομφαία και με πείνα και με θάνατο, και με τα θηρία τής γης.»*** Είναι φανερό ότι ο Θεός είναι εναντίον της μη αναγεννημένης συμβολικής ***«γης»*** λόγω της αμαρτωλής ζωής τους (διάβασε την τελευταία παράγραφο της εξήγησης του παραπάνω εδαφίου 6$^{\alpha}$), και φέρνει επάνω τους ***«τις τέσσερις δεινές*** (τρομερές) ***κρίσεις Του».***

Γιατί αποκάλεσα την *«ρομφαία»*, την *«πείνα»*, τα *«θηρία της γης»* και τον *«θάνατο»* (λόγω αμαρτίας) *«δεινές κρίσεις»* του Θεού;
Διότι έτσι αποκαλεί ο Θεός αυτά τα δεινά! Στο εδάφιο Ιεζεκιήλ 14[ιδ΄]:21, διαβάζουμε:

«Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Πόσω μάλλον λοιπόν, όταν εξαποστείλω τας τέσσαρας δεινάς κρίσεις μου επί της Ιερουσαλήμ, την ρομφαίαν και την πείναν και τα κακά θηρία και το θανατικόν, ώστε να εκκόψω απ' αυτής άνθρωπον και κτήνος;» (Βάμβας)

Ένα ενδιαφέρον σημείο
Παρόλο που στο παραπάνω εδάφιο συναντούμε την έκφραση ***«κακά θηρία»***, στο προηγούμενο εδάφιο, Αποκάλυψις 6[στ΄]8^{β}, συναντούμε την έκφραση ***«τα θηρία τής γης.»***

Είναι δυνατόν αυτά τα *«θηρία της γης»* να είναι συμβολικά;
Ναι, είναι δυνατόν! Ας κάνουμε σκέψεις στα επόμενα:

Στη βιβλική προφητεία, τι αντιπροσωπεύει ο συμβολικός όρος *«θηρίο»*;
Στο εδάφιο Δανιήλ 7[ζ΄]:1-7, διαβάζουμε:

***"*[1]*ΚΑΤΑ τον πρώτο χρόνο τού Βαλτάσαρ, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, ο Δανιήλ είδε όνειρο, και οράσεις τού κεφαλιού του επάνω στο κρεβάτι του· τότε, έγραψε το ενύπνιο, και διηγήθηκε το σύνολο των λόγων.* [2]*Ο Δανιήλ μίλησε και είπε: Εγώ θωρούσα στο όραμά μου τη νύχτα, και ξάφνου, οι τέσσερις άνεμοι του ουρανού όρμησαν μαζί επάνω στη Μεγάλη Θάλασσα.* [3]*Και από τη Θάλασσα ανέβηκαν τέσσερα μεγάλα θηρία, που διέφεραν μεταξύ τους.* [4]*Το πρώτο ήταν σαν λιοντάρι, και είχε φτερούγες αετού· θωρούσα, μέχρι που αποσπάστηκαν οι φτερούγες του, και σηκώθηκε από τη γη, και στάθηκε στα πόδια σαν άνθρωπος, και του δόθηκε καρδιά ανθρώπου.* [5]*Και ξάφνου, έπειτα ένα δεύτερο θηρίο, όμοιο με αρκούδα, και σηκώθηκε κατά το ένα πλαϊνό, και στο στόμα του είχε τρία πλευρά ανάμεσα στα δόντια του· και του έλεγαν ως εξής: Σήκω, κατάφαγε πολλές σάρκες.* [6]*Μετά απ' αυτό, θωρούσα, και ξάφνου, ένα άλλο, σαν λεοπάρδαλη, που είχε επάνω στην πλάτη του τέσσερις φτερούγες πουλιού· το θηρίο είχε ακόμα τέσσερα κεφάλια· και του δόθηκε εξουσία.* [7]*Μετά απ' αυτό, είδα στα οράματα της νύχτας,*

και ξάφνου, ένα τέταρτο θηρίο, τρομερό και καταπληκτικό, και υπερβολικά ισχυρό· και είχε μεγάλα σιδερένια δόντια· κατέτρωγε και κατασύντριβε, και καταπατούσε το υπόλοιπο με τα πόδια του· κι αυτό, ήταν διαφορετικό από όλα τα θηρία, που ήσαν πριν απ' αυτό· και είχε δέκα κέρατα."

Στο εδάφιο Δανιήλ 7:17, ο Δανιήλ άκουσε ότι ***«Ταύτα τα θηρία τα μεγάλα τα τέσσαρα,*** (είναι) ***τέσσαρες βασιλείαι ….»*** (LXX)

Επομένως, ο συμβολικός όρος ***«θηρίο»*** αναφέρεται σε μια γήινη βασιλεία --- σε μια γήινη **εξουσία**, είτε είναι πολιτική είτε είναι **θρησκευτική**.

Ο λόγος για τον οποίον λέω ότι ο συμβολικός όρος ***«θηρίο»*** αναφέρεται επίσης και σε μια **θρησκευτική εξουσία**, είναι το γεγονός ότι στα εδάφια Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:11-14 διαβάζουμε για ένα ***«θηρίο»*** (μια θρησκευτική εξουσία) η οποία ανεβαίνει από τη συμβολική ***«γη»*** (δηλαδή, από την Ιουδαϊκή και την Χριστιανική κοινότητα· διάβασε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:5^{γ}). Αυτό το θρησκευτικό ***«θηρίο»*** έχει ***«δύο κέρατα»*** τα οποία μοιάζουν με κέρατα αρνιού. Τα ***«δύο κέρατα»*** αναφέρονται σε δύο αρχηγούς (Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:12) οι οποίοι θα αναγγείλουν ότι είναι πιστοί στον 'χριστό' και οι οποίοι, θα πλανήσουν τα μη αναγεννημένα πλήθη της συμβολικής ***«γης»*** διότι θα είναι αδύνατον γι' αυτούς να πλανήσουν τους ***«εκλεκτούς»*** του εδαφίου Ματθαίος 24[κδ΄]:24. Ο λόγος που θα είναι αδύνατον γι' αυτούς να πλανήσουν τους εκλεκτούς είναι το γεγονός ότι οι εκλεκτοί κατοικούνται από το Πνεύμα το Άγιο (Ιωάννης 14[ιδ΄]:17) ο Οποίος τους οδηγεί σε όλη την αλήθεια (Ιωάννης 16[ιστ΄]:13). Ας διαβάσουμε γι' αυτό το

«θηρίο» από τα εδάφια Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:11-14. Εκεί, λέει:

«[11]***Και είδα ένα άλλο θηρίο να ανεβαίνει από τη γη, και είχε δύο κέρατα, όμοια με κέρατα αρνιού, και μιλούσε σαν δράκοντας.*** [12]***Και ενεργούσε ολόκληρη την εξουσία τού πρώτου θηρίου μπροστά του, και έκανε τη γη και εκείνους που κατοικούν σ' αυτή να προσκυνήσουν το πρώτο θηρίο, του οποίου η θανατηφόρα πληγή θεραπεύθηκε.*** [13]***Και έκανε μεγάλα σημεία, ώστε έκανε να κατεβαίνει και φωτιά από τον ουρανό στη γη μπροστά στους ανθρώπους.*** [14]***Και πλανούσε αυτούς που κατοικούσαν επάνω στη γη, εξαιτίας των σημείων που του δόθηκαν να κάνει μπροστά στο θηρίο, λέγοντας προς εκείνους που κατοικούσαν επάνω στη γη να κάνουν μια εικόνα στο θηρίο, που έχει την πληγή τής μάχαιρας, και έζησε.»***

Έτσι, τα λόγια του εδαφίου 8^{β}, τα οποία αναγγέλλουν ότι οι άνθρωποι της ***«γης»*** θα θανατωθούν ***«και με τα θηρία της γης»***, αποκαλύπτουν ότι πολλοί από εκείνους που κατοικούν την συμβολική **«γη»** (την Ιουδαϊκή και την Χριστιανική κοινότητα), θα φονεύονταν από θρησκευτικές εξουσίες ή **θρησκευτικά ιδρύματα** της ***«γης»***!!!

Έχει συμβεί αυτό το γεγονός στην διάρκεια των τελευταίων 2000 ετών;
Βεβαίως! Πολλές φορές! Το μόνο που έχει να κάνει ο Αναγνώστης είναι να θυμηθεί τις Σταυροφορίες, την Ιερά Εξέταση, τον διωγμό τον Ιουδαίων στην Ευρώπη, τους φόνους, τις θηριωδίες, τις εξορίες, τις δημεύσεις της προσωπικής περιουσίας και το κάψιμο στους πασσάλους εκείνων που τόλμησαν να διαφωνήσουν με τις ιδέες του μη αναγεννημένου John Calvin (Ματθαίος 7[ζ΄]:16-18), τους πολέμους μεταξύ των Καθολικών και των Ελλήνων Ορθοδόξων για

κυριαρχία πάνω από τις Χριστιανικές Εκκλησίες, την αιματοχυσία που έλαβε χώρα στο Βυζάντιο μεταξύ των εικονοκλαστών και των εικονολατρών και τον φόνο πολλών χιλιάδων Προτεσταντών από τους Καθολικούς την βραδιά του Αγίου Βαρθολομαίου στη Γαλλία. Και σήμερα, βλέπουμε την διανοητική βία, τις ύβρεις και την έλλειψη αγάπης μεταξύ μελών της ιδίας οικογένειας και μεταξύ φίλων λόγω της αποκοπής ή του αφορισμού προς όλους εκείνους που διαφωνούν με τις αντιγραφικές ιδέες των αρχηγών των διαφόρων λεγομένων **«Χριστιανικών»** αιρέσεων. Όλα τα παραπάνω αποτελούν μόνο μερικά παραδείγματα· μπορείς να προσθέσεις στον παραπάνω κατάλογο και άλλες περιπτώσεις που θα έλθουν στο μυαλό σου.

Επομένως, τα λόγια του εδαφίου 8^{β}, τα οποία λέγουν ότι οι άνθρωποι της ***«γης»*** θα θανατωθούν ***«και με τα θηρία της γης»***, εξακολουθούν να εκπληρώνονται· και θα εξακολουθούν να εκπληρώνονται έως ότου έλθει ο Κύριος Ιησούς για να καταστρέψει **το *«θηρίο»*** των τελευταίων ημερών, το οποίο θα διώξει και θα σκοτώσει τους αγίους Του, δηλαδή, όλους εκείνους των οποίων οι αμαρτίες έχουν συγχωρεθεί διότι πιστέψανε σ' Αυτόν (Αποκάλυψις 11[ια΄]:7, 8· 13[ιγ΄]:7,15· Δανιήλ 7[ζ΄]:21· Ιωάννης 8[η΄]:24).

Εδάφιο 9: ***«Και όταν άνοιξε την πέμπτη σφραγίδα, είδα από κάτω από το θυσιαστήριο τις ψυχές των σφαγμένων εξαιτίας τού λόγου τού Θεού, και εξαιτίας τής μαρτυρίας που είχαν·»***

Εξήγηση εδαφίου 9

Τι θαυμάσιο όραμα! Ο Ιωάννης είδε κάτω από το θυσιαστήριο τις ψυχές εκείνων που έθεσαν τη ζωή τους πάνω στο θυσιαστήριο σαν μια θυσία για την πίστη τους στον

Θεό και στον Χριστό, για τον λόγο του Θεού και για τη μαρτυρία την οποία είχαν!

Είναι συνηθισμένο για αληθινά αναγεννημένα άτομα να υποστούν διωγμό και να χάσουν τη ζωή τους για τον λόγο του Θεού και για τον λόγο της μαρτυρίας τους;
Ναι, είναι! Ο Ιησούς είπε στους ακολούθους Του,

«Ενθυμείσθε τον λόγον, τον οποίον εγώ είπον προς εσάς· Δεν είναι δούλος μεγαλήτερος του κυρίου αυτού. Εάν εμέ εδίωξαν, και σας θέλουσι διώξει εάν τον λόγον μου εφύλαξαν, και τον υμέτερον θέλουσι φυλάξει ….» (Ιωάννης 15[ιε΄]:20)

Και ο απόστολος Παύλος είπε,

«Και, μάλιστα, όλοι όσοι θέλουν να ζουν με τρόπο ευσεβή εν Χριστώ Ιησού, θα διωχθούν.» (Β΄ Τιμόθεον 3[γ΄]:12)

Εδώ, παρουσιάζω τρεις περιπτώσεις οι οποίες αναφέρονται σε διωγμό και παθήματα:

1. Ο απόστολος Ιωάννης ήταν φυλακισμένος στη νήσο Πάτμο για τον λόγο του Θεού και για τη μαρτυρία του Ιησού. Ας διαβάσουμε τα λόγια του: ***«Εγώ, ο Ιωάννης, που είμαι και αδελφός σας, και συγκοινωνός στη θλίψη και στη βασιλεία και στην υπομονή τού Ιησού Χριστού, ήμουν στο νησί, που λέγεται Πάτμος, εξαιτίας τού λόγου τού Θεού, και εξαιτίας τής μαρτυρίας τού Ιησού Χριστού.»*** (Αποκάλυψις 1[α΄]:9)

2. Ο Παύλος είπε στον Τιμόθεο: ***«Μη ντραπείς, λοιπόν, [για] τη μαρτυρία τού Κυρίου μας ούτε [για]***

μένα τον φυλακισμένο [για χάρη] του· αλλά, συγκακοπάθησε μαζί με το ευαγγέλιο, με τη δύναμη του Θεού·» (Β΄ Τιμόθεον 1[α΄]:8)

3. Στο εδάφιο Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:17 διαβάζουμε ότι ο Σατανάς κάνει πόλεμο με εκείνους που έχουν την μαρτυρία του Ιησού. Εκεί λέει: ***«Και ο δράκοντας οργίστηκε ενάντια στη γυναίκα, και πήγε να κάνει πόλεμο με τους υπόλοιπους από το σπέρμα της, που τηρούν τις εντολές τού Θεού και έχουν τη μαρτυρία τού Ιησού Χριστού.»***

Ποια είναι η *«μαρτυρία του Ιησού»*, ή μάλλον, για να είμαστε πιο ακριβείς, *«η μαρτυρία περί του Ιησού»*;
Η μαρτυρία περί του Ιησού είναι το να πιστεύεις στην καρδιά σου και να το ομολογείς με το στόμα σου ότι ο Ιησούς είναι ο ***«Κύριος»*** (ο Θεός), ο Γιαχβέ των εδαφίων Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13, το Όνομα του Οποίου οι άνθρωποι πρέπει να επικαλεστούν (δηλαδή στον Οποίον πρέπει να προσευχηθούν) προκειμένου να σωθούν, ότι πέθανε για τις αμαρτίες μας σύμφωνα με τις Γραφές, ότι ετάφη, και ότι ο Θεός Τον ανέστησε από τους νεκρούς την τρίτη ημέρα σύμφωνα με τις Γραφές. Αυτό είναι το ευαγγέλιο της σωτηρίας! (Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:3,4) Όπως είπε ο Ιωάννης, ***«η μαρτυρία τού Ιησού είναι το πνεύμα τής προφητείας.»*** (Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:10)

Γιατί κάνει πόλεμο ο Σατανάς εναντίον εκείνων που έχουν την μαρτυρία του Ιησού;
Διότι ο Σατανάς δεν θέλει κανέναν να σωθεί και να έλθει στην επίγνωση της αληθείας επειδή γνωρίζει ότι εκείνοι που ***«βλέπουν»*** (αναγνωρίζουν) τον Υιό και πιστεύουν σ' Αυτόν θα λάβουν αιώνια ζωή (Ιωάννης 6[στ΄]:40). Γι' αυτό το λόγο, από τη μια πλευρά τυφλώνει τον νου των απίστων

ώστε ***«να μη λάμψει επάνω σ' αυτούς ο φωτισμός τού ευαγγελίου τής δόξας τού Χριστού, που είναι εικόνα τού Θεού»*** (Β΄ Κορινθίους 4[δ΄]:4), και, απ' την άλλη πλευρά, προσπαθεί να σταματήσει εκείνους που γνωρίζουν τον Ιησού με το να κάνει πόλεμο μαζί τους ώστε να μη δώσουν αυτή τη μαρτυρία σε άλλους.

Θα ευλογηθούν από τον Θεό εκείνοι που χάνουν τη ζωή τους επειδή δίνουν την μαρτυρία τους περί του Ιησού; Βεβαίως και μάλιστα πολύ! Ας διαβάσουμε το εδάφιο Αποκάλυψις 20[κ΄]:4:

«Και είδα θρόνους· και επάνω σ' αυτούς κάθησαν, και τους δόθηκε κρίση· και [είδα] τις ψυχές των αποκεφαλισμένων εξαιτίας τής μαρτυρίας τού Ιησού, και εξαιτίας τού λόγου τού Θεού, και οι οποίοι δεν προσκύνησαν το θηρίο ούτε την εικόνα του· και δεν πήραν το χάραγμα επάνω στο μέτωπό τους κι επάνω στο χέρι τους· και ανέζησαν και βασίλευσαν μαζί με τον Χριστό 1.000 χρόνια.»

Ναι και Αμήν! Σ' ευχαριστώ Κύριε Ιησού!

Εδάφιο 10: ***«[α]και έκραζαν με δυνατή φωνή, λέγοντας: Μέχρι πότε, ω Κυρίαρχε*** (κείμενο: 'ο Δεσπότης') ***άγιε και αληθινέ, [β]δεν κρίνεις και δεν εκδικείσαι το αίμα μας από εκείνους που κατοικούν επάνω στη γη;»***

Εξήγηση εδαφίου 10[α]
«και έκραζαν με δυνατή φωνή, λέγοντας: Μέχρι πότε, ω Κυρίαρχε (κείμενο: 'ο Δεσπότης') ***άγιε και αληθινέ,»***

Στο παραπάνω εδάφιο συναντούμε, από το κείμενο, τη λέξη ***«Δεσπότης»***. ***«Δεσπότης»*** αναφέρεται σε ένα άτομο ο

οποίος κυβερνάει με απόλυτη, με ανεξέλεγκτη εξουσία και του οποίου όλοι οι υπήκοοι είναι δούλοι.

Αποκαλεί η Καινή Διαθήκη τον Ιησού *«Δεσπότη»*;
Ναι, βεβαίως! Ας διαβάσουμε τα επόμενα εδάφια:

Β΄ Πέτρου 2[β΄]:1
«Υπήρξαν, όμως, και ψευδοπροφήτες ανάμεσα στον λαό, όπως και μεταξύ σας θα υπάρξουν ψευδοδάσκαλοι, οι οποίοι θα εισαγάγουν με πλάγιο τρόπο αιρέσεις απώλειας, καθώς θα αρνούνται και τον Δεσπότη που τους αγόρασε, φέρνοντας επάνω στον εαυτό τους γρήγορη απώλεια.»

Ιούδας 1[α΄]:4
«Επειδή, μερικοί άνθρωποι εισχώρησαν λαθραία, οι οποίοι είχαν από τον παλιό καιρό προαναγγελθεί σ' αυτή την καταδίκη, ασεβείς, που μεταστρέφουν τη χάρη τού Θεού μας σε ασέλγεια, και αρνούνται τον μόνο δεσπότη Θεό και Κύριό μας, τον Ιησού Χριστό.»

Εξήγηση εδαφίου 10^{β}

«***δεν κρίνεις και δεν εκδικείσαι το αίμα μας από εκείνους που κατοικούν επάνω στη γη;»***

Όταν θα έλθει ο ορισμένος καιρός του Θεού, Εκείνος θα κρίνει και θα εκδικηθεί το αίμα των δούλων Του από εκείνους που κατοικούν την συμβολική ***«γη»***, ιδιαιτέρως δε, από το χέρι της αρχαίας εχθράς Του, της Βαβυλώνας, της μεγάλης πόρνης, η οποία φόνευσε και τους προφήτες Του και τους αγίους Του! Ας δώσουμε προσοχή στα επόμενα εδάφια:

Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:6
«Και είδα τη γυναίκα* (τη Βαβυλώνα τη μεγάλη) *που μεθούσε από το αίμα των αγίων, και από το αίμα των μαρτύρων τού Ιησού. Και βλέποντάς την, θαύμασα με μεγάλον θαυμασμό.»

Αποκάλυψις 18[ιη΄]:24
«Και μέσα σ' αυτή βρέθηκε αίμα προφητών και αγίων, και όλων των σφαγμένων επάνω στη γη.»

Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:2
«δεδομένου ότι, οι κρίσεις του είναι αληθινές και δίκαιες· επειδή, έκρινε τη μεγάλη πόρνη, η οποία έφθειρε τη γη με την πορνεία της, και εκδίκησε από το χέρι της το αίμα των δούλων του.»

Εδάφιο 11: ***«Και σε κάθε έναν δόθηκαν λευκές στολές, και τους ειπώθηκε να αναπαυθούν ακόμα λίγο καιρό, μέχρις ότου συμπληρωθούν και οι σύνδουλοί τους και οι αδελφοί τους, αυτοί που πρόκειται να φονευθούν όπως κι αυτοί.»***

Εξήγηση εδαφίου 11
Στα εδάφια Αποκάλυψις 7[ζ΄]:9,13,14, διαβάζουμε τα ακόλουθα:

«[9]***Ύστερα απ' αυτά, είδα, και ξάφνου, ένα μεγάλο πλήθος, το οποίο κανένας δεν μπορούσε να απαριθμήσει, από κάθε έθνος και φυλές και λαούς και γλώσσες, οι οποίοι στέκονταν μπροστά στον θρόνο και μπροστά στο Αρνίο, ντυμένοι με λευκές στολές και έχοντας στα χέρια τους φοίνικες· …*** [13]***Και ένας από τους πρεσβύτερους αποκρίθηκε, λέγοντας σε μένα: Αυτοί οι ντυμένοι με τις λευκές στολές, ποιοι είναι, και από πού ήρθαν;*** [14]***Και του***

είπα: Κύριε, εσύ ξέρεις. Και μου είπε: Αυτοί είναι εκείνοι που έρχονται από τη μεγάλη θλίψη· και έπλυναν τις στολές τους, και τις λεύκαναν στο αίμα τού Αρνίου.»

Από τα παραπάνω λόγια, αντιλαμβανόμαστε ότι ο λόγος για τον οποίον «***δόθηκαν λευκές στολές»*** στις ψυχές που ήταν κάτω από το θυσιαστήριο, ήταν για να μας δείξει ότι είχαν πλύνει τις στολές τους στο αίμα του Αρνίου, με άλλα λόγια, ότι **είχαν καθαρισθεί από τις αμαρτίες τους**.

Γιατί ειπώθηκε σ' αυτούς «*να αναπαυθούν ακόμα λίγο καιρό»;* Γιατί δεν έλαβαν τις υποσχέσεις αμέσως;
Διότι ο Θεός έχει ορίσει τον καιρό που όλοι οι πεθαμένοι άγιοι μαζί με τους ζωντανούς αγίους, **την ίδια στιγμή**, όλοι μαζί σαν μια ομάδα, θα συναντήσουν τον Κύριο στον αέρα ώστε να είναι πάντοτε μαζί με τον Κύριο. Ας διαβάσουμε τα εδάφια Α΄ Θεσσαλονικείς 4[δ΄]:16,17. Εκεί, ο Παύλος λέει:

«[16]***δεδομένου ότι, ο ίδιος ο Κύριος θα κατέβει από τον ουρανό με πρόσταγμα, με φωνή αρχαγγέλου, και με σάλπιγγα Θεού, κι αυτοί που πέθαναν εν Χριστώ θα αναστηθούν πρώτα·*** [17]***έπειτα, εμείς που ζούμε, όσοι απομένουμε, θα αρπαχτούμε μαζί τους, ταυτόχρονα, με σύννεφα σε συνάντηση του Κυρίου στον αέρα· και έτσι, θα είμαστε πάντοτε μαζί με τον Κύριο.»***

Παρακαλώ σημειώστε ότι στο παραπάνω εδάφιο 17, υπάρχει η λέξη ***«ταυτόχρονα»*** η οποία, στο κείμενο παρουσιάζεται ως ***«άμα»***. Αυτή η λέξη αναιρεί την ψευδοδιδασκαλία που λέει ότι οι άγιοι συναντούν τον Κύριο στον αέρα σε **διαφορετικές ημερομηνίες**. (Επίσης, παρακαλώ, διαβάστε τα εδάφια Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:23 και Εβραίους 11[ια΄]: 36-40).

Από όλα τα παραπάνω, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι κανένας από τους πιστούς δεν θα κληρονομήσει τις υποσχέσεις νωρίτερα από τους υπόλοιπους. Η πίστη και τα έργα όλων εκείνων που έχουν πεθάνει ***«εν Κυρίω»*** από την αρχή της Χριστιανικής εποχής δεν θα ξεχαστούν. Καθώς είναι γραμμένο γι' αυτούς, ***«… Μακάριοι οι νεκροί, που από τώρα πεθαίνουν εν Κυρίω. Ναι, λέει το Πνεύμα, για να αναπαυθούν από τον κόπο τους· και τα έργα τους ακολουθούν μ' αυτούς.»*** (Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:13)

Εδάφιο 12: ***«[α]Και είδα, όταν άνοιξε την έκτη σφραγίδα• και ξάφνου, έγινε ένας μεγάλος σεισμός, [β]και ο ήλιος έγινε μαύρος, σαν τρίχινος σάκος, και το φεγγάρι έγινε σαν αίμα•»***

Εξήγηση εδαφίου 12[α]
«Και είδα, όταν άνοιξε την έκτη σφραγίδα• και ξάφνου, έγινε ένας μεγάλος σεισμός,»

Για τι είδους *«σεισμό»* ή «σάλεμα» μιλάει το παραπάνω εδάφιο; Υπάρχουν άλλα εδάφια που μιλάνε γι' αυτό το συμβάν;
Ναι, υπάρχουν! Ας διαβάσουμε τα εδάφια Ματθαίος 24[κδ΄]:29, Μάρκος 13[ιγ΄]:24,25 και Λουκάς 21[κα΄]:25,26:

Ματθαίος 24[κδ΄]:29
«Κι αμέσως, ύστερα από τη θλίψη εκείνων των ημερών, ο ήλιος θα σκοτεινιάσει, και το φεγγάρι δεν θα δώσει το φως του, και τα αστέρια θα πέσουν από τον ουρανό, και οι δυνάμεις των ουρανών θα σαλευτούν.»

Μάρκος 13[ιγ΄]:24,25
«[24]Αλλά, κατά τις ημέρες εκείνες, μετά τη θλίψη εκείνη, ο ήλιος θα σκοτεινιάσει, και το φεγγάρι δεν θα δώσει το

φως του, [25]***και τα αστέρια τού ουρανού θα πέφτουν, και οι δυνάμεις, που [είναι] στους ουρανούς, θα σαλευθούν.»***

Λουκάς 21:25,26
«[25]***Και θα υπάρχουν σημεία στον ήλιο και στο φεγγάρι και στα αστέρια· κι επάνω στη γη στενοχώρια των εθνών με απορία, και θα ηχεί η θάλασσα και τα κύματα·*** [26]***οι άνθρωποι θα λιποψυχούν από τον φόβο και την προσδοκία των [δεινών] που επέρχονται στην οικουμένη· επειδή, οι δυνάμεις των ουρανών θα σαλευτούν.»***

Όλα από τα παραπάνω εδάφια παρουσιάζουν τα λόγια του Κυρίου Ιησού χριστού ο Οποίος προφήτευσε ότι ***«οι δυνάμεις των ουρανών θα σαλευτούν»***.

Σε τι αναφέρονται τα λόγια, *«έγινε ένας μεγάλος σεισμός»;*
Τα λόγια, ***«έγινε ένας μεγάλος σεισμός»*** και ***«οι δυνάμεις των ουρανών θα σαλευτούν»*** αναφέρονται στο ίδιο γεγονός! Αναφέρονται στο **«σάλεμα»** που θα γινότανε στον ουρανό λόγω πολέμου! Ας δώσουμε προσοχή στα εδάφια Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:4,7-9 για να μάθουμε περισσότερα γι' αυτόν τον πόλεμο:

«[4]***και η ουρά του έσυρε το ένα τρίτο των αστεριών τού ουρανού, και τα έρριξε στη γη. Και ο δράκοντας στάθηκε μπροστά στη γυναίκα που επρόκειτο να γεννήσει, για να καταφάει το παιδί της όταν το γεννήσει ...*** [7]***Και έγινε πόλεμος στον ουρανό· ο Μιχαήλ και οι άγγελοί του πολέμησαν ενάντια στον δράκοντα, και ο δράκοντας πολέμησε και οι άγγελοί του.*** [8]***Και δεν υπερίσχυσαν ούτε βρέθηκε πλέον τόπος γι' αυτούς στον ουρανό.*** [9]***Και ρίχτηκε ο μεγάλος δράκοντας, το αρχαίο φίδι, που αποκαλείται ο διάβολος, και ο σατανάς, που πλανάει ολόκληρη την οικου-***

μένη, ρίχτηκε στη γη· και οι άγγελοί του ρίχτηκαν μαζί του.»

Τι συμβολίζει το σκοτείνιασμα του ήλιου και το γεγονός ότι το φεγγάρι έγινε σαν αίμα; Υπάρχουν άλλα εδάφια που μιλάνε για παρόμοια γεγονότα;
Βεβαίως και υπάρχουν! Πρώτα ας διαβάσουμε το εδάφιο Ιωήλ 2[β΄]:31 και μετά ας ξαναδούμε, κάπως πιο προσεκτικά, τα εδάφια Ματθαίος 24 [κδ΄]:29, Μάρκος 13[ιγ΄]: 24,25 και Λουκάς 21[κα΄]:25,26:

Ιωήλ 2[β΄]:31
«Ο ήλιος θα μεταστραφεί σε σκοτάδι, και το φεγγάρι σε αίμα, πριν έρθει η ημέρα τού Κυρίου, η μεγάλη και περιφανής.»

Ματθαίος 24[κδ΄]:29
«Κι αμέσως, ύστερα από τη θλίψη εκείνων των ημερών, ο ήλιος θα σκοτεινιάσει, και το φεγγάρι δεν θα δώσει το φως του, και τα αστέρια θα πέσουν από τον ουρανό, και οι δυνάμεις των ουρανών θα σαλευτούν.»

Μάρκος 13[ιγ΄]:24,25
«[24]***Αλλά, κατά τις ημέρες εκείνες, μετά τη θλίψη εκείνη, ο ήλιος θα σκοτεινιάσει, και το φεγγάρι δεν θα δώσει το φως του,*** [25]***και τα αστέρια τού ουρανού θα πέφτουν, και οι δυνάμεις, που [είναι] στους ουρανούς, θα σαλευθούν.»***

Λουκάς 21:25,26
«[25]***Και θα υπάρχουν σημεία στον ήλιο και στο φεγγάρι και στα αστέρια• κι επάνω στη γη στενοχώρια των εθνών με απορία, και θα ηχεί η θάλασσα και τα κύματα•*** [26]***οι άνθρωποι θα λιποψυχούν από τον φόβο και την προσδοκία***

των [δεινών] που επέρχονται στην οικουμένη• επειδή, οι δυνάμεις των ουρανών θα σαλευτούν.»

Πριν εξηγήσω για τον ***«ήλιο»*** και για το ***«φεγγάρι»***, θα ήθελα να φέρω στη προσοχή σας ένα ακόμη συμβάν: Ότι τα παραπάνω εδάφια λένε ότι εκτός από το σάλεμα των δυνάμεων στον ουρανό, θα έπεφταν και τα ***«αστέρια»*** στη γη!

Σε τι αναφέρεται το πέσιμο των *«αστεριών»*;
Είναι λογικό να συμπεράνουμε ότι εάν τα κατά γράμμα αστέρια (στον πληθυντικό αριθμό) σαν τον ήλιο μας έπεφταν στη γη, θα σήμαινε την ολοκληρωτική καταστροφή του πλανήτη μας. Ευτυχώς, όμως, τα πράγματα δεν έχουν έτσι! Καθώς μάθαμε από το κεφάλαιο ένα, η λέξη ***«Αστέρια»*** είναι ένας συμβολικός όρος και **αναφέρεται σε αγγέλους**. Ας ξαναδιαβάσουμε τα εδάφια Αποκάλυψις 12[ιβ΄]: 4,7-9 για να επιβεβαιώσουμε αυτή την αλήθεια:

«[4]και η ουρά του έσυρε το ένα τρίτο των αστεριών τού ουρανού, και τα έρριξε στη γη. Και ο δράκοντας στάθηκε μπροστά στη γυναίκα που επρόκειτο να γεννήσει, για να καταφάει το παιδί της όταν το γεννήσει ... [7]Και έγινε πόλεμος στον ουρανό• ο Μιχαήλ και οι άγγελοί του πολέμησαν ενάντια στον δράκοντα, και ο δράκοντας πολέμησε και οι άγγελοί του. [8]Και δεν υπερίσχυσαν ούτε βρέθηκε πλέον τόπος γι' αυτούς στον ουρανό. [9]Και ρίχτηκε ο μεγάλος δράκοντας, το αρχαίο φίδι, που αποκαλείται ο διάβολος, και ο σατανάς, που πλανάει ολόκληρη την οικουμένη, ρίχτηκε στη γη• και οι άγγελοί του ρίχτηκαν μαζί του.»

Τα παραπάνω εδάφια μας βοηθήσανε να καταλάβουμε ποια είναι τα ***«αστέρια»*** που πέσανε στη γη. (Για περισσότερες πληροφορίες πάνω στο τι συμβολίζει ο όρος ***«αστέρια»***,

παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:14-16, κάτω από την **Περιγραφή #7**)

Πριν προχωρήσουμε στην εξήγηση περί του ***«ήλιου»*** και του ***«φεγγαριού»***, είναι αναγκαίο να ξέρουμε την κατά προσέγγιση χρονική περίοδο κατά την οποία έλαβε χώρα ο πόλεμος στον ουρανό και το πέσιμο των ***«αστεριών»*** στη γη.

Καθώς θα προσέξατε από την ανάγνωση των εδαφίων Ματθαίος 24[κδ΄]:29 και Μάρκος 13[ιγ΄]:24,25, ο Ιησούς προφήτευσε ότι το σκοτείνιασμα του ***«ήλιου»*** και του ***«φεγγαριού»***, το πέσιμο των ***«αστέρων»*** και το σάλεμα των δυνάμεων του ουρανού θα λάβουν χώρα ***«ύστερα από τη θλίψη των ημερών εκείνων»***.

Σε ποια *«θλίψη»* αναφέρθηκε ο Ιησούς;
Όταν διαβάζουμε τα εδάφια Μάρκος 13[ιγ΄]:1-4 και Ματθαίος 24[κδ΄]:1-2, αντιλαμβανόμαστε ότι ο Ιησούς αναφέρθηκε στην καταστροφή της Ιερουσαλήμ και του ναού της η οποία, καθώς προφήτευσε ο Ιησούς, θα λάβαινε χώρα **πριν τελειώσει η γενεά τους** (Ματθαίος 24[κδ΄]:34)· και πράγματι, αυτή η καταστροφή έλαβε χώρα στο έτος 70 μΧ. Επομένως, το σκοτείνιασμα του ***«ήλιου»*** και του ***«φεγγαριού»*** πρέπει να έλαβε χώρα κάποια ημέρα **μετά από αυτές τις ημέρες της *«εκδίκησης»*** που αναφέρονται στο εδάφιο Λουκάς 21[κα΄]:22.

Τώρα που έχουμε αυτή τη γνώση, ας συνεχίσουμε με την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 6[στ΄]:12 όσον αφορά τον ***«ήλιο»*** και το ***«φεγγάρι»***:
Εξήγηση εδαφίου 12$^{\beta}$
«και ο ήλιος έγινε μαύρος, σαν τρίχινος σάκος, και το φεγγάρι έγινε σαν αίμα•»

Τι συμβολίζουν ο *«ήλιος»* και το *«φεγγάρι»*;
Αναφερόμενος στον ήλιο και στο φεγγάρι, στο εδάφιο Γένεσις 1[α΄]:15, ο Θεός είπε, ***«και ας είναι για φωστήρες στο στερέωμα του ουρανού, για να φέγγουν επάνω στη γη. Και έγινε έτσι.»***

Στα εδάφια Ησαΐας 60[ξ΄]:19 και 20, διαβάζουμε:

«[19]***Δεν θα υπάρχει πλέον σε σένα ο ήλιος ως φως τής ημέρας ούτε το φεγγάρι θα σε φωτίζει με τη λάμψη του· αλλ' ο Κύριος θα είναι σε σένα αιώνιο φως, και ο Θεός σου η δόξα σου.*** [20]***Ο ήλιος σου δεν θα δύει πλέον, ούτε το φεγγάρι σου θα λείψει· επειδή, ο Κύριος θα είναι το αιώνιο φως σου, και οι ημέρες τού πένθους σου θα τελειώσουν.»***

Το εδάφιο Αποκάλυψις 21[κα΄]:23, λέει,

«Και η πόλη δεν έχει ανάγκη τον ήλιο ούτε το φεγγάρι, για να φέγγουν μέσα σ' αυτή· επειδή, η δόξα τού Θεού τη φώτισε, και ο λύχνος της [είναι] το Αρνίο.»

Από τα παραπάνω εδάφια, αντιλαμβανόμαστε ότι υπάρχει μια πνευματική ή συμβολική σχέση μεταξύ του ήλιου και του φεγγαριού και του Κυρίου του Θεού! **Καθώς ο ήλιος και το φεγγάρι δημιουργήθηκαν από τον Θεό *«για να φέγγουν επάνω στη γη»*, έτσι και ο Θεός φωτίζει τον λαό Του πνευματικώς!**

(Για περισσότερες πληροφορίες για τον συμβολισμό του ***«Ήλιου»***, διάβασε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 1[α΄]:14-16, **Περιγραφή #9**, κάτω από τον υπότιτλο «**Τι συμβολίζει ο *'Ήλιος';»***)

Τι εννοεί η έκφραση *«ο ήλιος έγινε μαύρος, σαν τρίχινος σάκος»*;
Για να εξηγήσουμε τον παραπάνω συμβολισμό, θα πρέπει να καταλάβουμε από τι είδους υλικό είναι φτιαγμένος ο ***«τρίχινος σάκος»*:**

Ο ***«τρίχινος σάκος»*** είναι φτιαγμένος από ένα χονδροειδές υφαντό που μοιάζει πολύ με το ύφασμα που χρησιμοποιούν για να φτιάξουν σάκους για πατάτες. Παρόλο που αυτό το υλικό φτιάχνεται από τις ίνες του Ινδικού κάνναβη και άλλων φυτών, σε μερικές χώρες χρησιμοποιούν τρίχες από κατσίκες και από την Αγία Γραφή μαθαίνουμε ότι φτιάχνεται επίσης και από τρίχες καμήλας, σαν τα ρούχα που φόραγε ο Ιωάννης ο Βαπτιστής. Ας διαβάσουμε το εδάφιο Ματθαίος 3[γ΄]:4:

«Αυτός, μάλιστα, ο Ιωάννης είχε το ένδυμά του από τρίχες καμήλας, και δερμάτινη ζώνη γύρω από τη μέση του· και η τροφή του ήταν ακρίδες και μέλι άγριο.»

Εάν θα μπορούσαμε να καλύψουμε τον ήλιο με ένα τόσο πυκνό υλικό τι θα συνέβαινε στο φως του;
Το φως του ήλιου θα ελαττωνότανε σε μεγάλο βαθμό! Όμως, μερικές λεπτές ακτίνες φωτός θα περνούσαν μέσα από τις τρυπούλες του σάκου! Τι υπέροχη ελπίδα! Παρόλο που θα ερχόταν καιρός που η πνευματική φώτιση και κατεύθυνση από τον Θεό θα ελαττωνόταν μέχρι σκότους, ο Θεός, διαμέσου των αιώνων της Χριστιανικής εποχής θα έστελνε στα παιδιά Του μερικές ακτίνες φώτισης και κατεύθυνσης (Ιωάννης 16[ιστ΄]:13-15)! Σ’ ευχαριστώ Κύριε Ιησού! Σ’ ευχαριστώ Πατέρα! Σ’ ευχαριστώ Πνεύμα Άγιο!

Τι εννοεί η έκφραση *«και το φεγγάρι έγινε σαν αίμα»*;
Το φεγγάρι γίνεται κόκκινο όταν υπάρχει μόλυνση στην ατμόσφαιρα! Από τότε που τα συμβολικά ***«αστέρια»***, δηλαδή, οι άγγελοι που υπηρετούν τον ***«άρχοντα της εξουσίας του αέρα»***, έπεσαν στη γη, υπάρχει μια τρομερά μεγάλη πνευματική μόλυνση στον αέρα η οποία παραπλανά τους γιούς της απείθειας (Εφεσίους 2[β΄]:2) διαμέσου ενός **«άλλου ευαγγελίου»**. Στα εδάφια Γαλάτας 1[α΄]:6-9, ο απόστολος Παύλος μας προειδοποίησε για εκείνους που θα μόλυναν ή θα μετέτρεπαν το ευαγγέλιο της χάριτος. Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«[6]***Θαυμάζω ότι τόσο γρήγορα μεταφέρεστε από εκείνον, που σας κάλεσε με τη χάρη τού Ιησού Χριστού, σε άλλο ευαγγέλιο·*** [7]***το οποίο δεν είναι άλλο· αλλά, υπάρχουν μερικοί που σας ταράζουν, και θέλουν να μετατρέψουν το ευαγγέλιο του Χριστού.*** [8]***Αλλά, και αν εμείς ή άγγελος από τον ουρανό κηρύττει σε σας ένα άλλο ευαγγέλιο, παρά εκείνο που σας κηρύξαμε, ας είναι ανάθεμα.*** [9]***Όπως είχαμε πει πρωτύτερα, λέω και τώρα ξανά: Αν κάποιος κηρύττει σε σας ένα άλλο ευαγγέλιο, παρά εκείνο που παραλάβατε, ας είναι ανάθεμα.»***

Τα ***«αστέρια»*** που έπεσαν έχουν επηρεάσει θρησκευτικούς αρχηγούς ώστε να μετατρέψουν το ευαγγέλιο της χάριτος με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους. Εδώ, θα αναφέρω μόνο τέσσερις μετατροπές του ευαγγελίου της σωτηρίας μας:

Η πιο καινούργια μετατροπή του ευαγγελίου είναι εκείνη που κηρύττει ότι δεν είναι ανάγκη για τους ανθρώπους να πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι Θεός για να σωθούν. Αυτό το λεγόμενο ‘ευαγγέλιο’ επιτίθεται πάνω στο θεμέλιο του α-

ληθινού βιβλικού ευαγγελίου το οποίο μας παρουσιάζουν τα εδάφια Ιωάννης 3[γ]:16 και Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13-14 και αγνοεί τα εδάφια Ιωάννης 8[η΄]:24 και 6[στ΄]:40.

Μια άλλη μετατροπή του ευαγγελίου είναι εκείνη που κηρύττει υγεία και ευημερία (πλούτου) και στρέφει την προσοχή των ανθρώπων στις υποσχέσεις περί ευλογιών που καταγράφονται στο εικοστό όγδοο κεφάλαιο του Δευτερονομίου οι οποίες εξαρτώνται από το εάν κάποιος κρατάει τις εντολές του Μωσαϊκού Νόμου, και εκπαιδεύει τους πιστούς να εξασκούν αυθυποβολή! Αυτό το λεγόμενο 'ευαγγέλιο' γίνεται δεκτό απ' εκείνους που είναι νέοι, υγιείς και πλούσιοι και κατακρίνει τους πιστούς που είναι άρρωστοι και φτωχοί περιγελώντας την τάχα 'αδύνατη' πίστη τους. Αυτή η μετατροπή του ευαγγελίου αγνοεί τα εδάφια Α΄ Τιμόθεον 6[στ΄]:1-8· Ματθαίος 8[η΄]:20· Β΄ Κορινθίους 11[ια΄]:23-30· 12[ιβ΄]:5,7-10· Α΄ Τιμόθεον 5[ε΄]:23· Πράξεις 9[θ΄]:36,37· Β΄ Τιμόθεον 4[δ΄]:20· Ρωμαίους 15[ιε΄]:26 και Φιλιππησίους 2 [β΄]:25-30.

Μια άλλη μετατροπή του ευαγγελίου είναι εκείνη που λέει ότι **«ο Θεός θα σε ευλογήσει περισσότερο»** εάν τηρήσεις μέρη του Νόμου της Πρώτης Διαθήκης όπως είναι η τήρηση του Σαββάτου. Και μάλιστα θέτουν την τήρηση του Σαββάτου ως προαπαιτούμενο για να λάβει κάποιος την σωτηρία.

Μια άλλη μετατροπή του ευαγγελίου είναι εκείνη που προκαλεί φόβο στους πιστούς κηρύττοντας ότι ο Θεός θα τους καταραστεί εάν δεν δίνουν το δέκατο στην εκκλησία τους, και χρησιμοποιούν τα εδάφια Μαλαχίας 3[γ΄]:8-10 που είχαν γραφτεί για εκείνους που ήταν κάτω από τον Νόμο της Παλαιάς Διαθήκης. Ξεχνούν ότι το ευαγγέλιο

της χάριτος δεν περιέχει κατάρες για εκείνους που πιστεύουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής.

Σήμερα υπάρχουν πολλές μετατροπές του αληθινού βιβλικού ευαγγελίου! Είναι τόσο πολλές που είναι αδύνατον να τις αναφέρω όλες και να τις εξηγήσω σε τούτο το βιβλίο! Τα συμβολικά αστέρια που πέσανε στον πλανήτη ***«γη»*** δεν «μόλυναν» μόνο την ατμόσφαιρα ώστε να μη μπορέσουν οι κάτοικοι της ***«γης»*** να δουν το καθαρό φως του συμβολικού ***«φεγγαριού»***, αλλά επίσης, επηρέασαν και θρησκευτικούς αρχηγούς για να κηρύξουν τέτοια πράγματα σε μας **ώστε να μας θέσουν κάτω από κατάρα!** Ο απόστολος Παύλος μίλησε καθαρά και είπε ότι εάν κάποιος τηρήσει **μόνο ένα μέρος** του Μωσαϊκού Νόμου, **το άτομο αυτό θα είναι κάτω από κατάρα --- όχι κάτω από ευλογία!** Στο εδάφιο Γαλάτας 3[γ΄]:10 έγραψε:

«Δεδομένου ότι, όσοι είναι από έργα του νόμου, είναι κάτω από κατάρα· επειδή, είναι γραμμένο: «Επικατάρατος καθένας που δεν εμμένει σε όλα τα γραμμένα μέσα στο βιβλίο του νόμου, ώστε να τα πράξει».»

Εκείνοι που οδηγούνται (από τα θρησκευτικά ιδρύματα που έχουν επιλέξει να ακολουθούν) στο να τηρούν κάποιο μέρος από τους νόμους της θρησκείας της Παλαιάς Διαθήκης, βρίσκονται σε θρησκευτική αιχμαλωσία και δεν απολαμβάνουν την ελευθερία που έφερε ο Ιησούς στους αιχμαλώτους (Λουκάς 4[δ΄]:18,19)! **Αυτά τα άτομα διαπράττουν πνευματική *«πορνεία»* με τη *«μεγάλη πόρνη»*, μ' αυτή τη θρησκευτική ύπαρξη η οποία είναι γνωστή ως *«η μεγάλη Βαβυλώνα»*** (Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:1,2,5), **εκείνη που ευθύνεται για το χυμένο *«αίμα προφητών και αγίων, και όλων των σφαγμένων επάνω στη γη.»*** (Α-

ποκάλυψις 18[ιη΄]:24· Ματθαίος 23[κγ΄]:29-37)! Η διαταγή του Θεού προς αυτά τα άτομα είναι:

«Βγείτε έξω απ' αυτή, ο λαός μου, και μη συγκοινωνήσετε στις αμαρτίες της, και μη πάρετε από τις πληγές της·» (Αποκάλυψις 18[ιη΄]:4).

Πως μπορούν να βγουν *«έξω από αυτή»*;
Όταν εκείνοι που πιστεύουν στον Χριστό τηρούν **έστω και μία** από τις εντολές της θρησκείας της Παλαιάς Διαθήκης, είναι **«μέσα της»! 'Παίζουν' μαζί της!** Όταν έρχονται στην πλήρη κατανόηση του ευαγγελίου της χάριτος και της ελευθερίας και σταματήσουν να ασχολούνται μ' αυτήν, τοτε βγαίνουν ***«έξω απ' αυτή»*** και δίνουν δόξα στον Κύριο Ιησού για το τέλειο έργο που επιτέλεσε στον σταυρό (Κολοσσαείς 2[β΄]:14)! Το ζήτημα είναι τόσο απλό! Εάν εσύ βρίσκεσαι μέσα της, θα υπακούσεις την διαταγή Του;

Εδάφιο 13: ***«και τα αστέρια τού ουρανού έπεσαν στη γη, όπως η συκιά ρίχνει τα ανώριμα σύκα της, όταν σείεται από δυνατόν άνεμο.»***

Εξήγηση εδαφίου 13
Το εδάφιο 13 μιλάει για το πέσιμο των συμβολικών ***«αστεριών»***, με άλλα λόγια, των αγγέλων που ακολούθησαν τον Σατανά, καθώς εξήγησα στο εδάφιο 12, και παρομοιάζει αυτό το γεγονός σαν μια συκιά που ρίχνει τα άγουρα σύκα όταν σείεται από ***«δυνατόν άνεμο»***. Αυτά τα λόγια μας βοηθούν να καταλάβουμε ότι το Πνεύμα το Άγιο έπαιξε ένα σπουδαίο ρόλο σ' αυτή την περίπτωση διότι, καθώς γνωρίζουμε από το εδάφιο Πράξεις 2[β΄]:2, ο δυνατός άνεμος σχετίζεται με την παρουσία του Αγίου Πνεύματος. Εκεί λέει,

«Και ξαφνικά έγινε ήχος από τον ουρανό, σαν άνεμος που ερχόταν με βία, και γέμισε ολόκληρο το σπίτι όπου ήσαν καθισμένοι.» (Επίσης, διάβασε Ησαΐας 34[λδ΄]:4)

Εδάφιο 14: ***«[α]Και ο ουρανός αποχωρίστηκε σαν τυλιγμένο βιβλίο», [β]και κάθε βουνό και νησί κινήθηκαν από τους τόπους τους·»***

Εξήγηση εδαφίου 14[α]
«Και ο ουρανός αποχωρίστηκε σαν τυλιγμένο βιβλίο»

Το παραπάνω εδάφιο μιλάει για ***«χωρισμό»***!

Πως είναι δυνατόν να χωρισθεί ο *«ουρανός»* από τον *«ουρανό»*; Τι συμβολίζει ο όρος *«ουρανός»*;
Στο εδάφιο Ησαΐας 1[α΄]:2, διαβάζουμε εν μέρει,

«Ακούστε, ουρανοί, και ακροάσου γη· επειδή, ο Κύριος μίλησε ….»

Στο παραπάνω εδάφιο, ποιοι είναι οι ***«ουρανοί»*** οι οποίοι πρέπει να ακούσουν τον λόγο του Κυρίου; Μήπως είναι οι γαλαξίες; Και ποια είναι η ***«γη»*** που θα πρέπει να κάνει το ίδιο; Μήπως είναι ο πλανήτης γη;

Στο εδάφιο Ησαΐας 49[μθ΄]:13 λέει,

«Ευφραίνεστε, ουρανοί· και αγάλλου, γη· ….»
Ξανά, ποιοι είναι οι ***«ουρανοί»*** που πρέπει να ευφραίνονται; Μήπως είναι οι γαλαξίες; Και ποια είναι η ***«γη»*** που πρέπει να χαρεί; Μήπως είναι ο πλανήτης γη;

Η φανερή απάντηση είναι **«Όχι!»** Δεν είναι ούτε οι γαλαξίες ούτε ο πραγματικός πλανήτης γη που πρέπει να ακού-

σουν τον λόγο του Κυρίου, να ευφραίνονται και να χαίρονται. Αυτά τα λόγια απευθύνονται σε πρόσωπα: **Στους αγγέλους του Θεού στον ουρανό και σ' εκείνους που ζουν στον πλανήτη γη και που λένε ότι Τον γνωρίζουν και ότι πιστεύουν σ' Αυτόν.**

Ποιοι αποτελούν τον *«ουρανό»* ο οποίος *«αποχωρίστηκε»*;
Από τα εδάφια Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:7-12 μαθαίνουμε ότι εκείνοι που διώχθηκαν ή ***«ρίχτηκαν στη γη»*** ήταν ο Σατανάς και οι άγγελοί του. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια ξανά:

«[7]***Και έγινε πόλεμος στον ουρανό· ο Μιχαήλ και οι άγγελοί του πολέμησαν ενάντια στον δράκοντα, και ο δράκοντας πολέμησε και οι άγγελοί του.*** [8]***Και δεν υπερίσχυσαν ούτε βρέθηκε πλέον τόπος γι' αυτούς στον ουρανό.*** [9]***Και ρίχτηκε ο μεγάλος δράκοντας, το αρχαίο φίδι, που αποκαλείται ο διάβολος, και ο σατανάς, που πλανάει ολόκληρη την οικουμένη, ρίχτηκε στη γη· και οι άγγελοί του ρίχτηκαν μαζί του.*** [10]***Και άκουσα μια δυνατή φωνή στον ουρανό που έλεγε: Τώρα έγινε η σωτηρία και η δύναμη και η βασιλεία τού Θεού μας, και η εξουσία τού Χριστού του· επειδή, ρίχτηκε κάτω ο κατήγορος των αδελφών μας, που τους κατηγορεί μπροστά στον Θεό μας ημέρα και νύχτα.*** [11]***Κι αυτοί τον νίκησαν με το αίμα τού Αρνίου, και με τον λόγο τής μαρτυρίας τους· και δεν αγάπησαν την ψυχή τους μέχρι θανάτου.*** [12]***Γι' αυτό, ευφραίνεστε, οι ουρανοί, και εκείνοι που κατοικείτε μέσα σ' αυτούς. Αλλοίμονο σ' αυτούς που κατοικούν στη γη και στη θάλασσα, επειδή ο διάβολος κατέβηκε σε σας έχοντας μεγάλον θυμό, δεδομένου ότι γνωρίζει πως έχει λίγο καιρό.»***

Αυτός ήταν ο ***«ουρανός»*** ο οποίος, σύμφωνα με το εδάφιο Αποκάλυψις 20[κ΄]:11, ***«έφυγε»*** από το πρόσωπο του Θεού. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«ΚΑΙ είδα έναν μεγάλο λευκό θρόνο, κι αυτόν που κάθεται επάνω σ' αυτόν, από το πρόσωπο του οποίου έφυγε η γη και ο ουρανός· και δεν βρέθηκε τόπος γι' αυτά·»

Χωρίς την παρουσία **του συμβολικού *«ουρανού»* της αδικίας** στον ουρανό και χωρίς την παρουσία **της συμβολικής *«θάλασσας»* της αδικίας** στον πλανήτη γη, πρόκειται να έχουμε ***«καινούργιους ουρανούς»*** και ***«καινούργια γη»*** στους οποίους θα κατοικεί **δικαιοσύνη.** Αυτά είναι τα λόγια του αποστόλου Πέτρου στα εδάφια Β΄ Πέτρου 3:10-13. Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«[10]***Θάρθει, όμως, η ημέρα τού Κυρίου, σαν κλέφτης μέσα στη νύχτα· κατά την οποία οι ουρανοί θα παρέλθουν με ορμητικόν συριστό ήχο, και τα στοιχεία, καθώς θα καίγονται, θα διαλυθούν, και η γη, και τα έργα που βρίσκονται σ' αυτή, θα κατακαούν.*** [11]***Επειδή, λοιπόν, όλα αυτά διαλύονται, ποιοι πρέπει να είστε εσείς σε άγια διαγωγή και ευσέβεια,*** [12]***προσμένοντας και σπεύδοντας στην παρουσία τής ημέρας τού Θεού, κατά την οποία οι ουρανοί, καθώς θα φλέγονται, θα διαλυθούν, και τα στοιχεία, ενώ θα καίγονται, θα χωνευτούν;*** [13]***Όμως, σύμφωνα με την υπόσχεσή του, καινούργιους ουρανούς και καινούργια γη προσμένουμε, στους οποίους δικαιοσύνη κατοικεί.»***

Αποκωδικοποιώντας τα σύμβολα **«ουρανό», «γη»** και **«θαλασσα»,** μας βοηθάει να καταλάβουμε το εδάφιο Αποκάλυψις 21[κα΄]:1 όπου λέει,

«ΚΑΙ είδα έναν καινούργιο ουρανό και μια καινούργια γη· επειδή, ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε· και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον.»

Περίληψη
Από όλα τα παραπάνω εδάφια καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι ο ***«ουρανός»*** ο οποίος ***«αποχωρίστηκε σαν τυλιγμένο βιβλίο»*** (σαν κύλινδρος παπύρου) ήταν εκείνοι οι οποίοι αποτελούσαν τον **ουρανό της αδικίας**, με άλλα λόγια, ο Σατανάς και οι άγγελοί του! Αποχωρίστηκαν από τον δίκαιο ουρανό, με άλλα λόγια, από τον Θεό και τους αγγέλους Του, όταν ρίχτηκαν στη γη! Αυτός ήταν ο λόγος που ο Ιωάννης άκουσε τη δυνατή φωνή στον ουρανό που έλεγε:

«… Τώρα έγινε η σωτηρία και η δύναμη και η βασιλεία τού Θεού μας, και η εξουσία τού Χριστού του· επειδή, ρίχτηκε κάτω ο κατήγορος των αδελφών μας, που τους κατηγορεί μπροστά στον Θεό μας ημέρα και νύχτα.» (Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:10)

Αλληλούια!

Εξήγηση εδαφίου 14^{β}
«και κάθε βουνό και νησί κινήθηκαν από τους τόπους τους·»

Τι συμβολίζουν οι όροι *«βουνό»* και *«νησί»*;
Ας λάβουμε υπόψη τα επόμενα:

«Βουνό»
Ο συμβολικός όρος ***«βουνό»*** αντιπροσωπεύει μια βασιλεία ή μια κυβέρνηση, **είτε είναι πολιτική είτε είναι θρησκευτική.** Ο Ναβουχοδονόσωρ, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, είχε ένα όνειρο. Σ’ αυτό το όνειρο είδε ***«μία πέτρα»*** η οποία

χτύπησε μια εικόνα και την κατασύντριψε (Δανιήλ 2[β΄]: 34). Μετά, αυτή η ***«πέτρα»*** έγινε ένα ***«μεγάλο βουνό»*** που γέμισε ολόκληρη τη γη (Δανιήλ 2[β΄]:35). Ας διαβάσουμε τα λόγια του Δανιήλ καθώς εκείνος εξήγησε το όνειρο στον βασιλιά:

«[31]Εσύ, βασιλιά, θωρούσες και ξάφνου, μια μεγάλη εικόνα· η εικόνα εκείνη, που στεκόταν μπροστά σου, ήταν εξαίσια, και η λάμψη της υπέροχη, και η μορφή της φοβερή … [34]Θεωρούσες μέχρις ότου, χωρίς χέρια, αποκόπηκε μια πέτρα, και χτύπησε εκείνη την εικόνα επάνω στα πόδια της, που [ήσαν] από σίδερο και πηλό, και τα κατασύντριψε. [35]Τότε, το σίδερο, ο πηλός, ο χαλκός, το ασήμι, και το χρυσάφι, κατασυντρίφτηκαν μαζί, και έγιναν σαν το λεπτό άχυρο ενός θερινού αλωνιού· και τα σήκωσε ο άνεμος, και δεν βρέθηκε κανένας τόπος του· και η πέτρα που χτύπησε την εικόνα έγινε ένα μεγάλο βουνό, και γέμισε ολόκληρη τη γη.» (Δανιήλ 2[β΄]:31,34,35)

Και στο εδάφιο 44, ο Δανιήλ εξήγησε ότι αυτό το ***«μεγάλο βουνό»*** συμβόλιζε την βασιλεία του Θεού. Είπε,

«Και κατά τις ημέρες εκείνων των βασιλιάδων, ο Θεός τού ουρανού θα σηκώσει μια βασιλεία, που δεν θα φθαρεί στον αιώνα· και η βασιλεία αυτή δεν θα περάσει σε άλλον λαό· θα κατασυντρίψει και θα συντελέσει όλες αυτές τις βασιλείες, ενώ αυτή θα διαμένει στους αιώνες» (Δανιήλ 2[β΄]:44).

Ο συμβολικός όρος ***«βουνό»*** χρησιμοποιήθηκε επίσης και από τον προφήτη Ησαΐα. Στο εδάφιο Ησαΐας 2[β΄]:2, έγραψε:

"Εν ταις εσχάταις ημέραις το όρος του οίκου του Κυρίου θέλει στηριχθή επί της κορυφής των ορέων και υψωθή υπεράνω των βουνών και πάντα τα έθνη θέλουσι συρρέει εις αυτό" (Βάμβας)

Χρησιμοποιώντας την παραπάνω συμβολική γλώσσα, ο προφήτης Ησαΐας απλώς είπε ότι στις τελευταίες ημέρες, **η βασιλεία** του Θεού θα υψωθεί πάνω από όλες τις άλλες βασιλείες είτε αυτές οι βασιλείες είναι μεγάλες σαν **«όροι»** είτε είναι μικρότερες σαν ***«βουνά».***

«Νησί»
Καθώς ο συμβολικός όρος ***«γη»*** αναφέρεται σε **«όλους εκείνους που ομολογούν ότι γνωρίζουν και πιστεύουν στον Αληθινό Θεό της Γραφής· στην Ιουδαϊκή και Χριστιανική κοινότητα»** (διάβασε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:5^{γ}) και καθώς τα ***«νησιά»*** δεν είναι μέρος της συμβολικής ***«θάλασσας»***, είναι απολύτως λογικό να συμπεράνουμε ότι ο συμβολικός όρος ***«νησιά»*** αναφέρεται **σε ομάδες πιστών όπου και να βρίσκονται μέσα στον κόσμο.** Π.χ., Ιουδαϊκές συναγωγές δεν βρισκόντουσαν μόνο μέσα στο Ισραήλ, αλλά και μέσα σε Παγανιστικά έθνη (Πράξεις 6[στ΄]:9· 13[ιγ΄]:14· 17[ιζ΄]:1).

Βάση της παραπάνω κατανοήσεως, αντιλαμβανόμαστε ότι οτιδήποτε εφαρμόζεται στον συμβολικό όρο ***«γη»*** πρέπει να εφαρμόζεται και στον συμβολικό όρο ***«νησιά».*** Παραδείγματος χάριν, στην περίπτωση του αρχαίου Ισραήλ, τα λόγια του εδαφίου Ψαλμός 97[ϟζ΄]:1 θα μπορούσαν να εφαρμοστούν και στο έθνος του Ισραήλ (της συμβολικής ***«γης»*** της τότε εποχής), και σε όλες τις Ιουδαϊκές συναγωγές (ομάδων πιστών ή των συμβολικών ***«νησιών»***) οπουδήποτε και αν βρισκόντουσαν στον κόσμο. Εκεί, διαβάζουμε:

«Ο ΚΥΡΙΟΣ βασιλεύει· ας αγάλλεται η γη· ας ευφραίνεται το πλήθος των νησιών.»

Καθώς ο Γιαχβέ ήταν ο Θεός του Ισραήλ μόνο, είναι λογικό να πούμε ότι τα Παγανιστικά έθνη που δεν πιστεύανε σ' Αυτόν (η ***«θάλασσα»***) δεν θα χαιρόντουσαν αν κάποιος τους έλεγε ότι ***«Ο ΚΥΡΙΟΣ βασιλεύει»*****!**

Τώρα που έχουμε μια καλύτερη κατανόηση για τους συμβολικούς όρους ***«βουνά»*** και ***«νησιά»*****,** μπορούμε να εκτιμήσουμε περισσότερο το πόσο άσχημα θα πρέπει να έχει ***«σεισθεί»*** η συμβολική ***«γη»*** με τα ***«βουνά»*** της και τα ***«νησιά»*** της όταν οι εχθροί τους, ο Σατανάς και οι άγγελοί του, ρίχτηκαν στον πλανήτη γη διότι **δεν «βρέθηκε πλέον τόπος γι' αυτούς στον ουρανό»** (Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:8).

Εδάφια 15-17: ***«***[15]***και οι βασιλιάδες τής γης, και οι μεγιστάνες, και οι πλούσιοι, και οι χιλίαρχοι, και οι δυνατοί, και κάθε δούλος, και κάθε ελεύθερος, έκρυψαν τον εαυτό τους στα σπήλαια και στις πέτρες των βουνών,*** [16]***και λένε προς τα βουνά και προς τις πέτρες: Πέστε επάνω μας, και κρύψτε μας από το πρόσωπο εκείνου που κάθεται επάνω στον θρόνο, και από την οργή τού Αρνίου·*** [17]***επειδή, ήρθε η μεγάλη ημέρα τής οργής του· και ποιος μπορεί να σταθεί;»***

Εξήγηση εδαφίων 15-17

Στα παραπάνω εδάφια συναντούμε ακόμα δύο συμβολικούς όρους: Τα ***«σπήλαια»*** και τις ***«πέτρες των βουνών»***. Καθώς ο όρος ***«βουνά»*** είναι συμβολικός, τότε, και οι όροι ***«σπήλαια των βουνών»*** και ***«πέτρες των βουνών»*** είναι συμβολικοί.

Τι συμβολίζουν τα *«σπήλαια»*;
Από τις Γραφές μαθαίνουμε ότι από τους αρχαίους χρόνους, οι άνθρωποι χρησιμοποιούσαν τις σπηλιές για **καταφύγια**. Κινούμενοι **από φόβο**, οι άνθρωποι τρέχανε στις σπηλιές για να αποφύγουν τον θάνατο (Κριτές 6[στ΄]:2· Α΄ Σαμουήλ 13[ιγ΄]:6).

Όταν ο προφήτης Ησαΐας προφήτευσε για την **'ημέρα του Κυρίου'**, εξήγησε ότι οι άνθρωποι **θα κρυφθούν μέσα στις σπηλιές *«εξαιτίας του φόβου του Κυρίου»***. Έγραψε:

«Κι αυτοί θα μπουν μέσα στα σπήλαια των βράχων, και στις τρύπες τής γης, εξαιτίας τού φόβου τού Κυρίου, και εξαιτίας τής δόξας τής μεγαλειότητάς του, όταν σηκωθεί για να κλονίσει τη γη.» (Ησαΐας 2[β΄]:19)

Ποιες είναι οι *«σπηλιές της γης»* όπου θα τρέξουν εκείνοι που δεν έχουν μια προσωπική σχέση με τον Κύριο Ιησού ελπίζοντας ότι έτσι θα αποφύγουν την *«μεγάλη ημέρα τής οργής του»;*
Έχουμε ήδη αποδείξει (στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:5^{γ}) ότι ο συμβολικός όρος ***«γη»*** αναφέρεται **στην Ιουδαϊκή και Χριστιανική κοινότητα**, και ότι ο συμβολικός όρος ***«βουνά»*** συμβολίζει πολιτικές ή και **θρησκευτικές βασιλείες** (διάβασε την παραπάνω εξήγηση του εδαφίου 14^{β}). Επομένως, καθώς οι Ιουδαϊκές και Χριστιανικές θρησκείες εξασκούν εξουσία πάνω στους υπηκόους τους, γίνονται κι' αυτές ***«βουνά»***. Γι' αυτό το λόγο, οι ***«σπηλιές της γης»*** (Ησαΐας 2[β΄]:19· Εβραϊκό κείμενο) ή τα ***«σπήλαια των βουνών»*** (Αποκάλυψις 6[στ΄]:16), αναφέρονται στα 'καταφύγια' στα οποία εκείνοι που κατοικούν την ***«γη»***, ανεξαιρέτως σε ποιο κοινωνικό στρώμα βρίσκονται, τρέχουν **για να προστατευθούν από την οργή**

του Θεού και του Αρνίου: Αυτά τα 'καταφύγια' είναι οι συναγωγές και οι εκκλησίες της Ιουδαϊκής και της Χριστιανικής κοινότητας!

Αντί να στρέψουνε τα μάτια τους προς τον Θεό, αντί να πιστέψουν στον Κύριο Ιησού Χριστό και να έχουν μια προσωπική σχέση μ' Αυτόν, τα πλήθη της συμβολικής ***«γης»*** αποβλέπουν στις θρησκευτικές τους οργανώσεις **για σωτηρία!** Πράγματι, έχουνε έλθει στο σημείο να πιστεύουν ότι εάν παραμείνουν έξω από αυτές τις ***«σπηλιές»***, ο Θεός θα τους θεωρήσει κακούς και πονηρούς και ότι θα τους καταστρέψει. Τι θλιβερή πνευματική κατάσταση και **θρησκευτική σκλαβιά!**

Τι συμβολίζουν οι *«πέτρες των βουνών»*;
Μερικοί μπορεί να πουν ότι οι ***«πέτρες»*** που αναφέρονται εδώ δεν έχουν κάποια συμβολική σημασία. Ίσως να σκεφθούν ότι οι άνθρωποι θα ζητήσουν από τις πραγματικές πέτρες να πέσουν απάνω τους και να τους λιώσουν διότι θα προτιμήσουν να σκοτωθούν από τους βράχους παρά από τον Θεό. Αλλά, ο Ιωάννης δεν έγραψε κάτι τέτοιο. Με ένα καθαρό τρόπο έγραψε τον λόγο για τον οποίο ζήτησαν από τις ***«πέτρες»*** να πέσουν απάνω τους: Ο λόγος ήταν ότι θέλανε **να τους κρύψουν από τον Θεό και από την οργή του Ιησού --- όχι να τους σκοτώσουν**! Επομένως, τι συμβολίζουν οι ***«πέτρες των βουνών»***; Γιατί θα ζητούσαν οι άνθρωποι προστασία από αυτούς;

Ο όρος ***«πέτρα»*** ή ***«βράχος»*** συμβολίζει τον Αληθινό Θεό της Γραφής καθώς επίσης και τους ψευδείς θεούς είτε αυτοί οι ψευδείς θεοί είναι πνεύματα, αντικείμενα ή **άνθρωποι σε υψηλές θέσεις** όπως ήταν οι αυτοκράτορες των περασμένων εποχών. Ας διαβάσουμε μερικά εδάφια που αναφέρονται στον Θεό ή στον Χριστό ως ***«πέτρα»*** ή ***«Βρά-***

χο». Το εδάφιο Α΄ Κορινθίους 10[ι΄]:4, μας λέει ότι ο Χριστός είναι ***«η πέτρα»***:

«και όλοι ήπιαν το ίδιο πνευματικό ποτό· επειδή, έπιναν από πνευματική πέτρα, που ακολουθούσε· και η πέτρα ήταν ο Χριστός.»

Ο Ψαλμωδός λέει για τον Θεό,

«Ο Κύριος είναι πέτρα μου, και φρούριό μου, και ελευθερωτής μου· Θεός μου, βράχος μου· σ' αυτόν θα ελπίζω· η ασπίδα μου, και το στήριγμα της σωτηρίας μου· ψηλός πύργος μου.» (Ψαλμοί 18[ιη΄]:2· επίσης διάβασε Δευτερονόμιον 32[λβ΄]:4· Α΄ Σαμουήλ 2[β΄]:2· Β΄ Σαμουήλ 22[κβ΄]:32· Ψαλμοί 18[ιη΄]:31)

Περί των ψευδών θεών, το εδάφιο Δευτερονόμιον 32[λβ΄]: 37 ρωτάει,

«Και θα πει: Πού [είναι] οι θεοί τους, ο βράχος στον οποίο είχαν το θάρρος τους;»

Καθώς άνθρωποι εξουσίας είναι σαν **«θεοί»** στους άλλους όπως ο Μωυσής ήταν ***«θεός»*** στον Φαραώ (Έξοδος 7[ζ΄]: 1), η ορολογία ***«πέτρες των βουνών»*** αναφέρεται **σε θρησκευτικούς αρχηγούς** των διαφόρων θρησκευτικών ιδρυμάτων της ***«γης»***, στους οποίους άλλοι αποβλέπουν για **προστασία από την οργή του Θεού!**

Τώρα που ξέρουμε τι συμβολίζουν η ***«γη»***, τα ***«βουνά»***, οι ***«σπηλιές»*** και οι ***«πέτρες των βουνών»***, μπορούμε να δούμε με ένα καλύτερο τρόπο την θλιβερή κατάσταση στην

οποία έχουν πέσει οι άνθρωποι της ***«γης»***! Και αν κοιτάξουμε γύρω μας θα δούμε την αληθινότητα των λόγων μου! Είναι φανερό το πώς εκείνοι που δεν έχουν αναπτύξει μια προσωπική σχέση με τον Θεό και τον Χριστό ελπίζουν ότι τα θρησκευτικά τους ιδρύματα τα οποία εξασκούν βασιλική εξουσία επάνω τους (τα ***«βουνά»***), οι εκκλησίες τους (οι ***«σπηλιές των βουνών»***), και οι θρησκευτικοί αρχηγοί τους, ακόμη και οι παπάδες ή οι ποιμένες τους (οι ***«πέτρες»*** των θρησκευτικών ***«βουνών»*** τους) **θα τους προστατεύσουν από την οργή του Αληθινού Θεού! Τι απατηλή ελπίδα!!**

Άνθρωποι του Θεού, έχει έλθει η ώρα για όλους μας **να αρχίσουμε να αναπτύξουμε μια προσωπική σχέση με τον Δημιουργό μας Ιησού** (Ιωάννης 1[α΄]:3,10· Εβραίους 1[α΄]:8,10). **Προσευχηθείτε σ' Αυτόν** (Α΄ Κορινθίους 1 [α΄]:2· Ρωμαίους 10[ι΄]:13,14· Πράξεις 7[ζ΄]:59). **Δεν μπορείτε να έχετε σχέση με κάποιον που αρνείστε να του μιλήσετε! Είναι καιρός για μας να Τον εμπιστευθούμε σαν τον Βράχο της Σωτηρίας μας!** Το όνομα κάποιου συμβολικού ***«βουνού»*** ή κάποιας συμβολικής ***«σπηλιάς»*** ή κάποιας ανθρώπινης ***«πέτρας»*** δεν έχει τη δύναμη να μας σώσει διότι,

«… δεν υπάρχει διαμέσου κανενός άλλου η σωτηρία· επειδή, ούτε άλλο όνομα είναι δοσμένο κάτω από τον ουρανό ανάμεσα στους ανθρώπους, διαμέσου τού οποίου πρέπει να σωθούμε.» (Πράξεις 4[δ΄]:12)

Και αυτό το Όνομα είναι **«Ιησούς»**, το οποίο σημαίνει: **«Γιαχβέ ο Σωτήρ»**.

Σας παρακαλώ θυμηθείτε ότι ο Ιησούς είναι Εκείνος που έχυσε το αίμα Του επάνω στο σταυρό για μας. **Καμιά θρησκευτική οργάνωση και κανένας θρησκευτικός αρχηγός δεν πέθανε πάνω στον σταυρό για μας για να μας σώσει από τις αμαρτίες μας και για να μας δώσει αιώνια ζωή!** Εμείς δεν ανήκουμε σε κανένα από τα θρησκευτικά ιδρύματα παρά μόνο στον Ιησού διότι Αυτός **μας αγόρασε** με το αίμα Του (Αποκάλυψις 5[ε΄]:9). Σ' ευχαριστούμε Κύριε Ιησού!

Αγαπητά μου αδέλφια εν Χριστώ, χαρείτε! **Εμείς που έχουμε πιστέψει στον Κύριο Ιησού Χριστό** (ο Οποίος, σύμφωνα με τα εδάφια Ησαΐας κεφάλαιο 53· 59[νθ΄]:16-20· 60[ξ΄]:16 και Ματθαίος 1[α΄]:21 είναι ο Λυτρωτής του Ισραήλ ο Οποίος έγινε σάρκα για να σώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες τους), **δεν έχουμε λάβει πνεύμα φόβου αλλά το Πνεύμα της υιοθεσίας διαμέσου του Οποίου φωνάζουμε *«Αββά, Πατέρα»***! (Ρωμαίους 8[η΄]:15) Εμείς δεν είμαστε ***«γιοι της απείθειας»***! Γι' αυτό το λόγο, δεν τρέχουμε σε ανθρωποποίητα θρησκευτικά ιδρύματα ούτε και σε θνητούς ανθρώπους για να μας προστατεύσουν από τον θυμό του Αρνίου! Εμείς Τον αγαπάμε διότι Αυτός πρώτος μας αγάπησε (Α΄ Ιωάννου 4[δ΄]:19). Όταν η μεγάλη ημέρα του θυμού Του έλθει πάνω στους γιούς της απείθειας (Εφεσίους 5[ε΄]:6), εμείς θα Τον συναντήσουμε στον αέρα ώστε να είμαστε πάντοτε μαζί με τον ***«μεγάλο Θεό και Σωτήρα μας Ιησού Χριστό»*** (Α΄ Θεσσαλονικείς 4[δ΄]: 16,17· Τίτος 2[β΄]:13)! Ας δοξασθεί το Όνομά Του!

Κεφάλαιο Επτά

Εδάφια 1-3: ***"[1]ΚΑΙ ύστερα απ' αυτά είδα τέσσερις αγγέλους να στέκονται επάνω στις τέσσερις γωνίες τής γης, που κρατούσαν τούς τέσσερις ανέμους τής γης, για να μη πνέει ο άνεμος επάνω στη γη ούτε επάνω στη θάλασσα ούτε επάνω σε κάθε δέντρο. [2]Και είδα έναν άλλον άγγελο που ανέβηκε από την ανατολή τού ήλιου, έχοντας τη σφραγίδα τού ζωντανού Θεού· και έκραξε με δυνατή φωνή προς τους 4 αγγέλους, στους οποίους δόθηκε να βλάψουν τη γη και τη θάλασσα, [3]λέγοντας: Μη βλάψετε τη γη ούτε τη θάλασσα ούτε τα δέντρα, μέχρις ότου σφραγίσουμε τους δούλους τού Θεού μας επάνω στα μετωπά τους.»***

Εξήγηση εδαφίων 1-3

Τα παραπάνω εδάφια μας πληροφορούν ότι ένα πολύ σημαντικό έργο πρέπει να λάβει χώρα **πριν** πέσουν οι κρίσεις του Θεού πάνω στο ασεβή και άθεο ανθρώπινο γένος: **Το *«σφράγισμα»* των δούλων του Θεού μας πάνω στα μέτωπά τους** (εδάφιο 3)**, ώστε να μη τους βλάψουν οι *«άνεμοι»*.** Ας εξετάσουμε τα παραπάνω εδάφια με μεγαλύτερη προσοχή:

Σε τι αναφέρονται οι *«τέσσερις γωνίες τής γης»*;

Αναφέρονται στις τέσσερις γεωγραφικές κατευθύνσεις του πλανήτη γη, δηλαδή, στην Ανατολή, στη Δύση, στο Βορρά και στο Νότο. Αυτή η έκφραση εννοεί ότι **το έργο των τεσσάρων αγγέλων θα επηρεάσει όλους τους ανθρώ-**

πους του πλανήτη! (Οι ***«τέσσερις γωνίες»*** αναφέρονται επίσης στα εδάφια Αποκάλυψις 20[κ΄]:8 και Ιεζεκιήλ 7[ζ΄]:2.)

Σε τι αναφέρονται οι *«τέσσερις άνεμοι»*;
Αναφέρονται σε τέσσερις πνευματικές δυνάμεις, με άλλα λόγια, σε τέσσερις αγγελικές στρατιωτικές δυνάμεις οι οποίες θα φέρουν τις κρίσεις του Θεού πάνω σ' εκείνους **που δεν έχουν *«σφραγισθεί»***!

Πως μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι δεν πρόκειται περί των φυσικών ανέμων της γης;
Διότι οι φυσικοί, οι κατά γράμμα άνεμοι, **δεν έχουν λογική** ώστε να διακρίνουν μεταξύ εκείνων που δεν είναι σφραγισμένοι και εκείνων που είναι **ώστε να μη τους βλάψουν!** Μόνο λογικά όντα έχουν αυτή την ικανότητα!

Τι είδους αγγελικών όντων είναι οι *«τέσσερις άγγελοι»* που κρατούν τους *«τέσσερις ανέμους»*;
Είναι τέσσερις **αρχάγγελοι** (αρχηγοί αγγέλων) οι οποίοι ***«κρατούν»*** στα χέρια τους, με άλλα λόγια, **έχουν εξουσία** πάνω από τις πνευματικές δυνάμεις οι οποίες θα φέρουν εις πέρας τις κρίσεις του Θεού. Το γεγονός ότι η έκφραση ***«κρατούν»*** αναφέρεται σε ***«δύναμη»*** ή σε ***«εξουσία»***, υποστηρίζεται από τα εδάφια Αποκάλυψις 1[α΄]:16 και Εβραίους 1[α΄]:3. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Αποκάλυψις 1[α΄]:16
«Και στο δεξί του χέρι [είχε] επτά αστέρια· και από το στόμα του έβγαινε μια κοφτερή δίστομη ρομφαία· και η όψη του [έλαμπε], όπως λάμπει ο ήλιος μέσα στη λαμπρότητά του.»

Εβραίους 1[α΄]:3
«αυτός, που είναι το απαύγασμα της δόξας και ο χαρακτήρας τής υπόστασής του, και βαστάζει τα πάντα με τον λόγο τής δύναμής του, αφού διαμέσου τού εαυτού του έκανε καθαρισμό των αμαρτιών μας, κάθησε στα δεξιά τής μεγαλοσύνης στα υψηλά·»

Ένα άλλο μέρος που αναφέρει για ***«τέσσερις αγγέλους»*** οι οποίοι είναι ***«δεμένοι»*** ή **διορισμένοι** για να εκτελέσουν τις κρίσεις του Θεού, είναι τα εδάφια Αποκάλυψις 9[θ΄]: 14,15. Εκεί λέει,

«[14]***να λέει προς τον έκτο άγγελο, που είχε τη σάλπιγγα: Λύσε τούς τέσσερις αγγέλους που είναι δεμένοι στον μεγάλο ποταμό Ευφράτη.*** [15]***Και λύθηκαν οι τέσσερις άγγελοι, που [ήσαν] ετοιμασμένοι για την ώρα και την ημέρα και τον μήνα και τον χρόνο, για να θανατώσουν το ένα τρίτο των ανθρώπων.»***

Μας παρουσιάζει η Γραφή κάποιο παράδειγμα ενός αρχάγγελου ο οποίος οδήγησε τους αγγέλους του για να φέρουν εις πέρας τις κρίσεις του Θεού;
Βεβαίως! Στο δωδέκατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, διαβάζουμε για τον αρχάγγελο Μιχαήλ ο οποίος οδήγησε τους αγγέλους του για να κάνουν πόλεμο εναντίον του δράκου και των αγγέλων του (Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:7)!

Τι εννοεί στη πραγματικότητα η εντολή, *«Μη βλάψετε τη γη ούτε τη θάλασσα ούτε τα δέντρα, μέχρις ότου σφραγίσουμε τους δούλους τού Θεού μας επάνω στα μετωπά τους»*;

Για να καταλάβουμε την παραπάνω εντολή, θα πρέπει να γνωρίζουμε τι εννοούν οι συμβολικοί όροι ***«γη»***, ***«θάλασσα»*** και ***«δέντρα»***. Ας μελετήσουμε αυτούς τους όρους:

Η *«γη»*
Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:5γ, εξήγησα στο πλήρες ότι ο συμβολικός όρος ***«γη»*** αναφέρεται σε **«όλους εκείνους που ομολογούν ότι γνωρίζουν και πιστεύουν στον Αληθινό Θεό της Γραφής, δηλαδή, την Ιουδαϊκή και Χριστιανική κοινότητα»**.

Η *«θάλασσα»*
Τι συμβολίζει ο όρος *«θάλασσα»*;
Ο προφήτης Ησαΐας έγραψε:

«Οι ασεβείς, όμως, [είναι] σαν την ταραγμένη θάλασσα, όταν δεν μπορεί να ησυχάσει· και τα κύματά της ρίχνουν έξω καταπάτημα και πηλό.» (Ησαΐας 57[νζ΄]:20)

Από το παραπάνω εδάφιο αντιλαμβανόμαστε ότι **η *«θάλασσα»* συμβολίζει τον *«κόσμο»*, την ασεβή και άπιστη στον Ιησού ανθρωπότητα!** Το εδάφιο Αποκάλυψις 21 [κα΄]:1 μας λέει ότι κάποια ημέρα αυτή η συμβολική ***«θάλασσα»*** θα πάψει να υπάρχει. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«ΚΑΙ είδα έναν καινούργιο ουρανό και μια καινούργια γη· επειδή, ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε· και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον.»

Τώρα που γνωρίζουμε τους συμβολισμούς των ***«τεσσάρων ανέμων»*** και της ***«θάλασσας»***, μπορούμε να καταλάβουμε το εδάφιο Δανιήλ 7[ζ΄]:2. Εκεί, λέει,

«Ο Δανιήλ μίλησε και είπε: Εγώ θωρούσα στο όραμά μου τη νύχτα, και ξάφνου, οι τέσσερις άνεμοι του ουρανού όρμησαν μαζί επάνω στη Μεγάλη Θάλασσα.»

Άλλα εδάφια τα οποία υποστηρίζουν το συμπέρασμά μας ότι η ***«θάλασσα»*** συμβολίζει **την άπιστη στον Ιησού ανθρωπότητα**, είναι:

Ματθαίος 4[δ΄]:18,19
«[18]***Και ο Ιησούς περπατώντας κοντά στη θάλασσα της Γαλιλαίας, είδε δύο αδελφούς, τον Σίμωνα, που λέγεται Πέτρος, και τον Ανδρέα τον αδελφό του, να ρίχνουν δίχτυ στη θάλασσα· επειδή, ήσαν ψαράδες.*** [19]***Και τους λέει: Ελάτε πίσω μου, και θα σας κάνω ψαράδες ανθρώπων.»***

Ματθαίος 13[ιγ΄]:47
«Πάλι, η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια με δίχτυ, που ρίχτηκε στη θάλασσα, και μάζεψε από κάθε είδος·»

Αποκωδικοποιώντας τα σύμβολα ***«θάλασσα»*** και ***«γη»***, μας βοηθάει να κατανοήσουμε τα επόμενα τρία εδάφια:

Αποκάλυψις 10[ι΄]:2
«Και στο χέρι του είχε ένα μικρό βιβλίο ανοιγμένο· και έβαλε το δεξί του πόδι επάνω στη θάλασσα, ενώ το αριστερό του ***[το έβαλε]*** ***επάνω στη γη·»***

Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:1
«ΚΑΙ στάθηκα επάνω στην άμμο τής θάλασσας· και είδα ένα θηρίο να ανεβαίνει από τη θάλασσα, ….»

Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:11
«Και είδα ένα άλλο θηρίο να ανεβαίνει από τη γη, και είχε δύο κέρατα, όμοια με κέρατα αρνιού, και μιλούσε σαν δράκοντας.»

Παρόλο που η ***«θάλασσα»*** συμβολίζει την άπιστη στον Ιησού ανθρωπότητα η οποία κάποια μέρα δεν θα υπάρχει (Αποκάλυψις 21[κα΄]:1), **το έλεος και η μακροθυμία του Θεού επεκτείνεται προς αυτούς σήμερα! Ο Θεός στέλνει τους κήρυκές Του για να κηρύξουν σ' αυτούς το αληθινό Του ευαγγέλιο ώστε να ακούσουν ότι ο Ιησούς είναι ο «ΚΥΡΙΟΣ» του εδαφίου Ρωμαίους 10[ι΄]:13 του οποίου το Όνομα πρέπει να επικαλεστούν προκειμένου να σωθούν** (Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13-15). Εάν αυτοί δεχθούν αυτή την αγγελία, το ευαγγέλιο της σωτηρίας μας, και εάν ζητήσουν από τον Ιησού να τους σώσει, Αυτός θα το κάνει!

Τώρα, ας πάμε λίγο πιο μακριά με την κατανόησή μας επί του συμβολικού όρου ***«θάλασσα»*** και ας διαβάσουμε τα εδάφια Ιούδας 1[α΄]:12,13:

«[12]***Αυτοί είναι κηλίδες στις αγάπες σας, οι οποίοι συμποσιάζουν άφοβα, βόσκουν τον εαυτό τους· [είναι] άνυδρα σύννεφα, περιφερόμενα από ανέμους· [είναι] φθινοπωρινά δέντρα, άκαρπα, που πέθαναν δύο φορές, ξεριζωμένα·*** [13]***[είναι] άγρια κύματα της θάλασσας, που αφρίζουν τις δικές τους μορφές ντροπής· [είναι] αστέρια που***

περιπλανιούνται, για τους οποίους το βαθύ σκοτάδι είναι φυλαγμένο στον αιώνα.»

Στα παραπάνω εδάφια συναντούμε τον συμβολικό όρο, ***«κύματα της θάλασσας»***.

Τι συμβολίζει ένα *«κύμα»* της θάλασσας;
Εφόσον η ***«θάλασσα»*** συμβολίζει το ασεβές και άπιστο (στον Ιησού) ανθρώπινο γένος, είναι λογικό να πούμε ότι το κάθε ένα από τα ***«κύματα της θάλασσας»*** συμβολίζει **ένα ασεβές και άπιστο** (στον Ιησού) **άτομο**. Αυτή η πραγματικότητα μας βοηθάει να κατανοήσουμε καλύτερα το εδάφιο Λουκάς 21[κα΄]:25. Εκεί λέει,

«Και θα υπάρχουν σημεία στον ήλιο και στο φεγγάρι και στα αστέρια· κι επάνω στη γη στενοχώρια των εθνών με απορία, και θα ηχεί η θάλασσα και τα κύματα·»

Τώρα που κατανοήσαμε το τι συμβολίζει ο όρος ***«θάλασσα»***, είναι πολύ πιο εύκολο για μας να εννοήσουμε τα λόγια των εδαφίων Αποκάλυψις 7[ζ΄]:2,3. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια ξανά:

«Και είδα έναν άλλον άγγελο … έχοντας τη σφραγίδα τού ζωντανού Θεού· και έκραξε με δυνατή φωνή προς τους 4 αγγέλους, στους οποίους δόθηκε να βλάψουν … τη θάλασσα, λέγοντας: Μη βλάψετε … τη θάλασσα … μέχρις ότου σφραγίσουμε τους δούλους τού Θεού μας επάνω στα μέτωπά τους.»

Τα *«δέντρα»*
Στο εδάφιο Αποκάλυψις 7[ζ΄]:3, συναντούμε ένα άλλο συμβολικό όρο: Τα ***«δέντρα»***. Η εντολή που δόθηκε στους αγγέλους ήταν,

«Μη βλάψετε τη γη ούτε τη θάλασσα ούτε τα δέντρα, μεχρις ότου σφραγίσουμε τους δούλους τού Θεού μας επάνω στα μέτωπά τους.»

Τι συμβολίζουν τα *«δέντρα»*;
Στο εδάφιο Ησαΐας 61[ξα΄]:3, διαβάζουμε:

«για να καθορίσω σ' αυτούς που πενθούν στη Σιών, να τους δώσω ωραιότητα, αντί για στάχτη, λάδι ευφροσύνης, αντί για πένθος, στολή αίνεσης, αντί τού πνεύματος της αποθάρρυνσης· για να ονομάζονται δέντρα δικαιοσύνης, φύτεμα του Κυρίου, για [δική του] δόξα.»

Από το παραπάνω εδάφιο αντιλαμβανόμαστε ότι ο συμβολικός όρος ***«δέντρα»*** αναφέρεται σε **ανθρώπους** (είτε είναι πιστοί στον Ιησού είτε όχι) όπως και οι συμβολικοί όροι ***«πρόβατα»*** και ***«ερίφια»*** που συναντούμε στο εδάφιο Ματθαίος 25[κε΄]:32, το ***«σιτάρι»*** και τα ***«ζιζάνια»*** των εδαφίων Ματθαίος 13[ιγ΄]:24-30, τα ***«ψάρια»*** των εδαφίων Ματθαίος 13[ιγ΄]:47-49 και το ***«χορτάρι της γης»*** και κάθε ***«χλωρό [είδος]»*** του εδαφίου Αποκάλυψις 9[θ΄]:4 όπου λέει,

«Και ειπώθηκε σ' αυτές να μη βλάψουν το χορτάρι τής γης ούτε κανένα χλωρό [είδος] ούτε κανένα δέντρο· παρά μονάχα τούς ανθρώπους, που δεν έχουν τη σφραγίδα τού Θεού επάνω στα μέτωπά τους.»

(Για περισσότερες πληροφορίες πάνω στους συμβολικούς όρους ***«χορτάρι της γης»*** και ***«χλωρό [είδος]»***, παρακαλώ διάβασε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 9[θ΄]:4.)

Το παραπάνω συμπέρασμα υποστηρίζεται από τα εδάφια που ακολουθούν:

Δανιήλ 4[δ΄]:20-22
«συ είσαι το δένδρον τούτο, βασιλεύ» (Βάμβας)

Ματθαίος 3[γ΄]:10
«Μάλιστα, και η αξίνα κείτεται ήδη στη ρίζα των δέντρων· κάθε δέντρο, λοιπόν, που δεν κάνει καλό καρπό, κόβεται, και ρίχνεται στη φωτιά.»

Ιούδας 1[α΄]:12
«Αυτοί είναι … φθινοπωρινά δέντρα, άκαρπα, που πέθαναν δύο φορές, ξεριζωμένα·»

Αντίθετα από τα παραπάνω ***«άκαρπα δέντρα»***, στα εδάφια Ιερεμίας 17[ιζ΄]:7,8, διαβάζουμε εκείνους που είναι ***«δέντρα»*** τα οποία **κάνουν καρπό**. Ας διαβάσουμε αυτά τα λόγια:

«[7]Ευλογημένος ο άνθρωπος που ελπίζει στον Κύριο, και του οποίου ο Κύριος είναι η ελπίδα. [8]Επειδή, θα είναι σαν δέντρο φυτεμένο κοντά στα νερά, που απλώνει τις ρίζες του κοντά στον ποταμό, και δεν θα δει όταν έρχεται το καύμα, αλλά το φύλλο του θα θάλλει· και δεν θα μεριμνήσει στη χρονιά τής ανομβρίας ούτε θα παύσει από το να κάνει καρπό.»

Γνωρίζοντας τη σημασία των συμβολικών όρων ***«δέντρα»***, ***«θάλασσα»*** και ***«γη»***, μας βοηθάει να κατανοήσουμε εδάφια όπως Ψαλμοί 96[ϟστ΄]:9-12. Εκεί, διαβάζουμε:

«Προσκυνήστε τον Κύριο στο μεγαλοπρεπές αγιαστήριό [του]· να έχετε φόβο μπροστά από το πρόσωπό του, ολόκληρη η γη. Πείτε στα έθνη: Ο Κύριος βασιλεύει· … Ας ευφραίνονται οι ουρανοί, και ας αγάλλεται η γη· ας ηχεί η θάλασσα, και το πλήρωμά της. Ας χαίρονται οι πεδιάδες, και όλα όσα βρίσκονται σ' αυτές· τότε θα ευφραίνονται όλα τα δέντρα τού δάσους, μπροστά στον Κύριο· επειδή, έρχεται, επειδή έρχεται για να κρίνει τη γη ….»

Από όλα τα παραπάνω, αντιλαμβανόμαστε ότι ο Κύριος ο Θεός επιθυμεί να δώσει μια ευκαιρία στην συμβολική ***«γη»***, στην συμβολική ***«θάλασσα»*** και σε όλα τα ***«δέντρα»*** (σε όλα τα άτομα), ώστε να ακούσουν το ευαγγέλιο το οποίο αποτελείτε από το Πρόσωπο και το έργο του Σωτήρα, και να πιστέψουν σ' αυτό προκειμένου να ***«σφραγισθούν»***! Ας είναι ευλογημένο το Όνομά Του για την υπομονή Του και τη χάρη Του!

Το ***«σφράγισμα»*** πάνω στα μέτωπα εκείνων που πιστεύουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής, ο Οποίος είναι ο Γιαχβέ που είδε ο Ησαΐας στον ναό (σύγκρινε το κεφάλαιο 6[στ΄] του Ησαΐα με τα εδάφια Ιωάννης 12[ιβ΄]:37-41), πριν πέσουν οι κρίσεις του Θεού πάνω στη συμβολική ***«γη»***, στη ***«θάλασσα»***, στα ***«δέντρα»***, στο ***«χορτάρι της γης»*** και σε κάθε ***«χλωρό [είδος]»***, μας θυμίζει ένα παρόμοιο ***«σφράγισμα»*** που αναφέρεται στο ένατο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ. Ας διαβάσουμε αυτό το κεφάλαιο:

«[1]Και έκραξε στα αυτιά μου με δυνατή φωνή, λέγοντας: Ας πλησιάσουν οι ταγμένοι ενάντια στην πόλη, κάθε ένας έχοντας το όπλο του της εξολόθρευσης στο χέρι του. [2]Και ξάφνου, έξι άνδρες έρχονταν από τον δρόμο τής ψηλότερης πύλης, αυτής που έβλεπε προς βορράν, κάθε ένας έχοντας στο χέρι του όπλο κατασυντριμμού· και στο κέντρο τους ένας άνθρωπος ντυμένος λινά, με καλαμάρι γραμματέα στην οσφύ του· και αφού μπήκαν μέσα, στάθηκαν κοντά στο χάλκινο θυσιαστήριο. [3]Και η δόξα τού Θεού τού Ισραήλ ανέβηκε επάνω από τα χερουβείμ, επάνω από τα οποία ήταν, στο κατώφλι τού οίκου· και φώναξε προς τον άνδρα, που [ήταν] ντυμένος τα λινά, αυτόν [που είχε] στην οσφύ του το καλαμάρι τού γραμματέα· [4]και ο Κύριος του είπε: <u>Πέρασε μέσα από την πόλη, μέσα από την Ιερουσαλήμ, και κάνε ένα σημάδι επάνω στα μέτωπα των ανδρών, αυτών που στενάζουν και βοούν για όλα τα βδελύγματα που γίνονται ανάμεσά της</u>. [5]Και στους άλλους είπε, ενώ εγώ άκουγα: Περάστε πίσω απ' αυτόν μέσα από την πόλη, και πατάξτε· το μάτι σας ας μη λυπηθεί, και μη ελεήσετε· [6]γέροντες, νέους, και παρθένες, και νήπια, και γυναίκες, φονεύστε μέχρι εξάλειψης· σε όποιον άνθρωπο, <u>όμως, επάνω στον οποίο είναι το σημάδι, μη πλησιάσετε</u>· και αρχίστε από το θυσιαστήριό μου. Και άρχισαν από τους άνδρες των πρεσβυτέρων, που ήσαν μπροστά στον οίκο. [7]Και τους είπε: Μολύνετε τον οίκο, και γεμίστε τις αυλές από τραυματίες· βγείτε έξω. Και βγήκαν έξω, και πάταξαν μέσα στην πόλη. [8]Κι ενώ αυτοί συνέχιζαν να τους πατάσσουν, εγώ που εναπέμεινα έπεσα επάνω στο πρόσωπό μου, και αναβόησα, και είπα: Αλλοίμονο! Κύριε Θεέ! Εσύ εξαλείφεις ολόκληρο το υπόλοιπο του Ισραήλ, εκχέοντας την οργή σου επάνω στην Ιερουσαλήμ; [9]Και μου είπε: Η ανομία τού οίκου τού Ισραήλ και του Ιούδα υπερπλήθυνε σε υπερβολικό βαθμό, και η γη είναι γεμάτη από αίματα, και

η πόλη είναι γεμάτη από διαφθορά· επειδή, λένε: Ο Κύριος εγκατέλειψε τη γη, και: Ο Κύριος δεν βλέπει. [10]***Κι εγώ, λοιπόν, το μάτι μου δεν θα λυπηθεί, και δεν θα ελεήσω· επάνω στο κεφάλι τους θα ανταποδώσω τους δρόμους τους.*** [11]***Και ξάφνου, ο άνδρας, που [ήταν] ντυμένος τα λινά, αυτός [που είχε] στην οσφύ του το καλαμάρι, έφερε απάντηση, λέγοντας: Έκανα όπως με πρόσταξες.»***

Ποιο είναι το *«σφράγισμα»* που λαμβάνουν εκείνοι που πιστεύουν στον Αληθινό Χριστό;
Στο εδάφιο Εφεσίους 4[δ΄]:30 λέει,

«Και μη λυπείτε το Πνεύμα το Άγιο του Θεού, με το οποίο σφραγιστήκατε για την ημέρα τής απολύτρωσης.»

Άρα, **η *«σφραγίδα»* του Θεού είναι το Πνεύμα το Άγιο ο Οποίος κατοικεί μέσα στους αναγεννημένους πιστούς** (Ιωάννης 14[ιδ΄]:17). Εκείνοι που δεν έχουν την ***«σφραγίδα»*** του Θεού επάνω στα μέτωπά τους (Αποκάλυψις 9[θ΄]: 4), δεν είναι αναγεννημένοι --- ούτε σωσμένοι!

Τι πρέπει να κάνουν για να σωθούν και για να *«σφραγισθούν»*;
Παρόλο που έχουμε ασχοληθεί μ' αυτό το θέμα ξανά, ποτέ δεν θα πέσουμε σε πλεονασμό διότι είναι ένα θέμα που είναι τρομερά επείγων αφού πρόκειται περί της σωτηρίας των ανθρώπων! Για να σωθούν και συνεπώς να ***«σφραγισθούν»***, πρέπει να εκπληρώσουν τις απαιτήσεις του Θεού για σωτηρία όπως περιγράφονται στα εδάφια Ρωμαίους 10[ι΄]:9,10,13 και 14. Από αυτά τα εδάφια αντιλαμβανόμαστε ότι όταν ακούν το ευαγγέλιο (το οποίο περιέχει το Πρόσωπο και το έργο του Σωτήρα), πρέπει:

Να πιστέψουν και να ομολογήσουν με το δικό τους στόμα ότι ο Ιησούς είναι ο *«Κύριος»*, δηλαδή, ο Γιαχβέ του εδαφίου Ρωμαίους 10[ι΄]:13 στον Οποίον πρέπει να προσευχηθούν για να σωθούν και ότι ο Ιησούς αναστήθηκε από τους νεκρούς σωματικώς (εδάφιο 9· Πράξεις 2[β΄]:27).

Η παραπάνω πίστη και η προσωπική ομολογία αυτής της πίστης η οποία είναι το αποτέλεσμα της ελεύθερης βούλησης του ατόμου (όχι η μηχανική ομολογία η οποία ανταποκρίνεται στην διαταγή κάποιου άλλου που λέει, «Επανέλαβε μετά από εμένα»), **θα τους φέρει στο σημείο να προσευχηθούν στον Ιησού και να του ζητήσουν να τους σώσει** (εδάφιο 13). Ακριβώς εκείνη την στιγμή Εκείνος θα τους σώσει ***«κατά χάρη»*** (Εφεσίους 2[β΄]:8) και, συνεπώς, **ακριβώς εκείνη τη στιγμή, θα *«σφραγισθούν»* με το Άγιο Πνεύμα!** Επομένως, πιστεύοντας ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός και ότι αναστήθηκε από τους νεκρούς **σωματικώς προηγείται της σωτηρίας**· με άλλα λόγια, αυτή η πίστη είναι προαπαιτούμενη για να ***«σφραγισθούν»*** με το Άγιο Πνεύμα. Ο απόστολος Παύλος συμφωνεί με το συμπέρασμά μας διότι, στο εδάφιο Εφεσίους 1[α΄]:13, έγραψε:

«εις τον οποίον και σεις ηλπίσατε, ακούσαντες τον λόγον της αληθείας, το ευαγγέλιον της σωτηρίας σας, <u>εις τον οποίον και πιστεύσαντες εσφραγίσθητε με το Πνεύμα το Άγιον της επαγγελίας</u>,» (Βάμβας)

Εκείνοι που έχουν ***«σφραγισθεί»*** αποτελούν το ***«σώμα»*** του Κυρίου Ιησού Χριστού το οποίο είναι ***«η Εκκλησία»***. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τον απόστολο Παύλο στο εδάφιο Κολοσσαείς 1[α΄]:24. Εκεί, έγραψε:

«Τώρα χαίρομαι στα παθήματά μου για σας, και αναπληρώνω με τη σειρά μου τα υστερήματα των θλίψεων του Χριστού στη σάρκα μου, για χάρη τού σώματός του, που είναι η εκκλησία·»

Όλοι εκείνοι που παρακολουθούν τις συγκεντρώσεις των διαφορετικών Χριστιανικών εκκλησιών δεν αποτελούν την Εκκλησία του Ιησού Χριστού **εκτός και αν πιστεύουν στην καρδιά τους ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Ζωντανού Θεού, ένας τίτλος ο οποίος, σύμφωνα με το εδάφιο Ιωάννης 5[ε΄]:18, απαιτεί Θεότητα**.

Στα εδάφια Ματθαίος 16[ιστ΄]:15-17, όταν ο Κύριος Ιησούς ρώτησε τους μαθητές Του ***«… Εσείς, όμως, για ποιον με λέτε ότι είμαι;»*** (εδάφιο 15), ο Πέτρος του απάντησε, ***«Εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός τού ζωντανού Θεού»*** (εδάφιο 16). Και ο Ιησούς του είπε,

«… Μακάριος είσαι, Σίμωνα, γιε τού Ιωνά, επειδή [αυτό] δεν σου το αποκάλυψε σάρκα και αίμα, αλλά ο Πατέρας μου, που είναι στους ουρανούς. Και εγώ, μάλιστα, σου λέω ότι: Εσύ είσαι ο Πέτρος, και επάνω σ' αυτή την πέτρα θα κτίσω την εκκλησία μου· και πύλες άδη δεν θα υπερισχύσουν εναντίον της.» (εδάφια 17,18)

Μερικοί έχουν παρεξηγήση τα παραπάνω λόγια του Κυρίου Ιησού και λέγουν ότι η ***«πέτρα»*** πάνω στην οποία θα χτίσει την εκκλησία Του ήταν ο Σίμωνας, επειδή ο Ιησούς τον ονόμασε ***«Πέτρο»*** διότι με σταθερή πίστη ομολόγησε τη Θεόδοτη αλήθεια ότι ο Ιησούς είναι ***«… ο Χριστός, ο Υιός τού ζωντανού Θεού»***. Όταν όμως διαβάσουμε τα παραπάνω εδάφια προσεκτικά, θα δούμε ότι το κύριο θέμα δεν ήταν το γεγονός ότι ο Ιησούς τον αποκάλεσε ***«Πέτρο»***,

αλλά **η Θεόπνευστη αποκάλυψη που έλαβε ο Σίμωνας για το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι *«ο Υιός του ζωντανού Θεού»***! Άλλωστε, η Εκκλησία του Κυρίου Ιησού Χριστού, δηλαδή ο ναός του Θεού, δεν οικοδομείται επάνω στον απόστολο Πέτρο διότι ο Πέτρος, μόνος του, δεν είναι το θεμέλιο του ναού του Θεού. **Το θεμέλιο πάνω στο οποίο χτίζεται η Εκκλησία των αναγεννημένων και σφραγισμένων πιστών είναι οι Χριστιανοί απόστολοι και προφήτες** (Εφεσίους 4[δ΄]:11)**, ενώ η ακρογωνιαία Πέτρα είναι ο ίδιος ο Χριστός**. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα εδάφια Εφεσίους 2 [β΄]:19-22. Εκεί, ο Παύλος έγραψε:

«[19]***Επομένως, λοιπόν, δεν είστε πλέον ξένοι και πάροικοι, αλλά συμπολίτες των αγίων και οικείοι τού Θεού,*** [20]***που εποικοδομηθήκατε επάνω στο θεμέλιο των αποστόλων και των προφητών, που ακρογωνιαία [πέτρα] είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός·*** [21]***στον οποίο κάθε οικοδομή, καθώς συναρμολογείται, αυξάνει σε έναν άγιο ναό εν Κυρίω·*** [22]***στον οποίο κι εσείς συνοικοδομείστε σε κατοικητήριο του Θεού διαμέσου τού Πνεύματος.»***

Από τα παραπάνω, λοιπόν, βλέπουμε ότι τα λόγια του Ιησού, ***«επάνω σ' αυτή την πέτρα θα κτίσω την εκκλησία μου»***, **αναφέρονται στην ομολογία του Πέτρου ο οποίος δήλωσε με πίστη ότι ο Ιησούς είναι *«ο Υιός του Θεού»*!**

ΤΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ Ο ΤΙΤΛΟΣ *«ΥΙΟΣ ΘΕΟΥ»*;
Στο Ιωάννης 5[ε΄]:17,18, διαβάζουμε:

«Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτούς, Ο Πατήρ μου εργάζεται έως τώρα, και εγώ εργάζομαι. Δια τούτο λοιπόν μάλλον εζήτουν οι Ιουδαίοι να θανατώσωσιν αυτόν, διότι ουχί μόνον παρέβαινε το σάββατον, αλλά και πατέρα εαυ-

τού έλεγε τον Θεόν, ίσον με τον Θεόν κάμνων εαυτόν.» (Επίσης διάβασε το Ιωάννης 10[ι΄]:27-39· Βάμβας)

Από τα παραπάνω λόγια μαθαίνουμε ότι ο τίτλος *«Υιός του Θεού»* είναι ένας σαφής τίτλος Θεότητας! Επομένως, το να πιστέψεις ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού ισούται με το να πιστέψεις ότι Αυτός είναι ίσος με τον Θεό, ότι είναι Ένας από την Αληθινή Θεότητα Γιαχβέ!

Οι εχθροί του Κυρίου Ιησού γνώριζαν ότι ο τίτλος ***«Υιός Θεού»* απαιτεί Θεότητα**. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον θέλανε να Τον σκοτώσουν. **Πράγματι, αυτός ήταν ο κεντρικός λόγος για τον οποίον ο αρχιερέας και το συμβούλιο Τον καταδίκασαν σε θάνατο για βλασφημία** (Ματθαίος 26[κστ΄]:63-65· Μάρκος 14[ιδ΄]:61-64· Λουκάς 22[κβ΄]:70,71). Οι εχθροί Του καταλάβαιναν πολύ καλά το γεγονός ότι ο τίτλος ***«ο Υιός του Θεού»* αποκαλύπτει με σαφήνεια ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός, διότι ήσαν αρκετά έξυπνοι να γνωρίζουν ότι η ουσία του κάθε υιού είναι όμοια** (όχι παρόμοια) **με την ουσία του πατέρα του!**

Επομένως, το να πιστεύει ένας στον ***«μονογενή*** (όχι στον μόνο χτισμένο) ***Υιό του Θεού»*** ισούται με το να πιστεύει ότι **ο Ιησούς είναι αμέσως από τη φύση Του Θεός --- ότι η ουσία Του είναι η ουσία του Θεού.** Και σύμφωνα με το ευαγγέλιο της σωτηρίας το οποίο κήρυξε ο Σωτήρας μας στο Ιωάννης 3[γ΄]:16, **είναι απολύτως αναγκαίο και προαπαιτούμενο το να πιστεύει ένας κατ' αυτόν τον τρόπο για να λάβει σωτηρία και αιώνια ζωή**.

Η παραπάνω αλήθεια είναι ακλόνητη! Εκείνοι που πιστεύουν ότι ο Ιησούς, **ο μονογενής Υιός του Θεού**, είναι ένα

κτίσμα και όχι από τη φύση Του Θεός είναι **απληροφόρητοι και άσωστοι!**

Επομένως, η ομολογία της πίστης που έκανε ο Πέτρος, ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του ζωντανού Θεού, είναι το στερεό θεμέλιο επάνω στο οποίο ο Ιησούς κτίζει την Εκκλησία Του! Εκείνοι που δεν πιστεύουν με την καρδιά τους ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός (Ιωάννης 1[α΄]:1), και επομένως δεν μπορούν να κάνουν την ίδια ομολογία (Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13,14), δεν είναι η Εκκλησία Του, ούτε και είναι σφραγισμένοι!

Η σφραγισμένη Εκκλησία του Κυρίου Ιησού Χριστού δεν αποτελείται μόνο από Ιουδαίους πιστούς, αλλά, και από ανθρώπους **από όλα τα έθνη** που έχουν την ίδια ομολογία. Αυτό το συμπέρασμα υποστηρίζεται από το εδάφιο Πράξεις 10[ι΄]:47. Εκεί λέει,

«Μήπως μπορεί κανείς να εμποδίσει το νερό, ώστε να μη βαπτιστούν αυτοί (οι Εθνικοί)***, οι οποίοι έλαβαν το Πνεύμα το Άγιο όπως κι εμείς;»*** (Παρένθεση του συγγραφέα)

Το γεγονός ότι η Εκκλησία του Κυρίου Ιησού Χριστού αποτελείται από Ιουδαίους και Εθνικούς πιστούς επαληθεύεται από τα υπόλοιπα εδάφια του εβδόμου κεφαλαίου της Αποκάλυψης. Στα εδάφια 4-8 διαβάζουμε για 144.000 άτομα που έχουν σφραγισθεί ***«από κάθε φυλή των γιων Ισραήλ»*** και στα εδάφια 9-17 διαβάζουμε για ένα ***«μεγάλο πλήθος»*** το οποίο σώζεται «***από κάθε έθνος και φυλές και λαούς και γλώσσες***»**!** Πρώτα, ας διαβάσουμε τα εδάφια 4-8:

Εδάφια 4-8: ***«[4]Και άκουσα τον αριθμό των σφραγισμένων· 144.000 [ήσαν] σφραγισμένοι από κάθε φυλή των γιων Ισραήλ· [5]από τη φυλή τού Ιούδα, 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Ρουβήν, 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Γαδ, 12.000 σφραγισμένοι· [6]από τη φυλή τού Ασήρ 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Νεφθαλείμ, 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Μανασσή, 12.000 σφραγισμένοι· [7]από τη φυλή τού Συμεών, 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Λευί, 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Ισσάχαρ, 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Ζαβουλών, 12.000 σφραγισμένοι· [8]από τη φυλή τού Ιωσήφ, 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Βενιαμίν 12.000 σφραγισμένοι.»***

Εξήγηση εδαφίων 4-8

Μήπως τα παραπάνω εδάφια λένε ότι μόνο 144.000 άτομα θα σωθούν από τις παραπάνω φυλές του Ισραήλ;

Η απάντηση είναι ένα δυνατό **«Όχι!»** Εάν έτσι είχαν τα πράγματα, τότε, το ευαγγέλιο της σωτηρίας που κήρυξε ο Ιησούς στο εδάφιο Ιωάννης 3[γ΄]:16 δεν θα ήταν σωστό! Εκεί, διαβάζουμε:

«Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον.» (Βάμβας)

Η παραπάνω δήλωση, ***«πας ο πιστεύων εις αυτόν»***, μας διαβεβαιώνει ότι **όλοι, ο καθένας** που θα πιστέψει στον Ιησού, έστω και αν είναι εκατομμύρια Ισραηλίτες, θα σωθούν και θα σφραγισθούν!

Τότε, γιατί τα εδάφια 4-8 αναφέρουν ένα συγκεκριμένο αριθμό;
Ο συγκεκριμένος αριθμός μας δείχνει ότι αυτή είναι **μια ειδική ομάδα ανθρώπων** μεταξύ εκείνων που θα σωθούν και συνεπώς θα σφραγισθούν διαμέσου των Χριστιανικών αιώνων από τις παραπάνω κατά γράμμα φυλές του Ισραήλ! Αυτή η ειδική ομάδα είναι ***«απαρχή»*** στον Θεό και στον Χριστό από τον λαό του Ισραήλ. Η λέξη ***«απαρχή»*** αναφέρεται **στους πρώτους και καλύτερους** καρπούς που προσφέρονταν στον Θεό (Έξοδος 23[κγ΄]:19). Αυτό το συμπέρασμα υποστηρίζεται από το εδάφιο Αποκάλυψις 14 [ιδ΄]:4. Ας το διαβάσουμε:

«αυτοί είναι που ακολουθούν το Αρνίο όπου [και] αν πάει, αυτοί είναι εκείνοι που δεν μολύνθηκαν με γυναίκες· επειδή, είναι παρθένοι αγοράστηκαν από τους ανθρώπους, ως απαρχή στον Θεό και στο Αρνίο.»

Αυτή η ειδική ομάδα Ιουδαίων πιστών θα υψωθεί από τον Θεό στην υψηλότερη θέση μέσα στην βασιλεία Του. Θα λάβουν μεγάλη εξουσία και, μαζί με τον Ιησού, θα αποτελέσουν τον πυρήνα, **τη κεντρική εξουσία της βασιλείας του Θεού!**

Πως γνωρίζουμε ότι μερικοί πιστοί θα υψωθούν από τον Θεό σε υψηλότερες θέσης εξουσίας από άλλους;
Ας διαβάσουμε μερικά εδάφια:

Ματθαίος 11[ια΄]:11
«Σας διαβεβαιώνω, ανάμεσα σ' εκείνους που γεννήθηκαν από γυναίκες δεν σηκώθηκε μεγαλύτερος από τον Βαπτιστή Ιωάννη· όμως, ο μικρότερος στη βασιλεία των ουρανών είναι μεγαλύτερος απ' αυτόν.»

Λουκάς 19[ιθ΄]:16-19
«[16]***Και ήρθε ο πρώτος, λέγοντας: Κύριε, η μνα σου κέρδησε δέκα μνες.*** [17]***Και του είπε: Εύγε, δούλε αγαθέ· επειδή στο ελάχιστο φάνηκες πιστός, έχε εξουσία επάνω σε δέκα πόλεις.*** [18]***Και ήρθε ο δεύτερος λέγοντας: Κύριε, η μνα σου έκανε πέντε μνες.*** [19]***Είπε δε και σε τούτον: Κι εσύ, γίνε εξουσιαστής επάνω σε πέντε πόλεις.»***

Β΄ Κορινθίους 5[ε΄]:10
«Επειδή, πρέπει όλοι να εμφανιστούμε μπροστά στο βήμα τού Χριστού, ώστε κάθε ένας να ανταμειφθεί σύμφωνα με εκείνα που έπραξε διαμέσου τού σώματος, είτε αγαθό είτε κακό.»

Πως γνωρίζουμε ότι οι 144.000 πιστοί θα αποτελέσουν, μαζί με τον Ιησού, τον πυρήνα, την κεντρική εξουσία της βασιλείας του Θεού;
Για να δώσω μια πλήρη απάντηση στην παραπάνω ερώτηση, πρέπει να ξαναθυμηθούμε μερικά πράγματα που αναφέραμε στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 6[στ΄]:14$^{\beta}$ όσον αφορά τον συμβολικό όρο ***«όρος»*** ή ***«βουνό»***.

Τι συμβολίζει ένα *«όρος»* ή *«βουνό»*;
Ένα ***«βουνό»*** συμβολίζει μια **«βασιλεία»** ή **«κυβέρνηση»,** είτε είναι πολιτική είτε είναι θρησκευτική. Αυτή η εξήγηση υποστηρίζεται από τα ακόλουθα:

Ο Ναβουχοδονόσωρ, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, είχε ένα όνειρο. Σ' αυτό το όνειρο είδε μια πέτρα η οποία χτύπησε μια εικόνα και τη διέλυσε. Μετά, αυτή η πέτρα έγινε ***«ένα μέγα όρος»*** που γέμισε όλη τη γη. Ο προφήτης Δανιήλ εξήγησε το όνειρο στον βασιλιά και του είπε:

"Εσύ, βασιλιά, θωρούσες … μέχρις ότου, χωρίς χέρια, αποκόπηκε μια πέτρα, και χτύπησε εκείνη την εικόνα επάνω στα πόδια της, που ήσαν από σίδερο και πηλό, και τα κατασύντριψε … και η πέτρα που χτύπησε την εικόνα έγινε ένα μεγάλο βουνό (Εβδομήκοντα: ***'όρος μέγα'), και γέμισε ολόκληρη τη γη."*** (Δανιήλ 2[β΄]:31-35)

Ο Δανιήλ εξήγησε στον βασιλιά ότι **αυτό το *«μεγάλο βουνό»* ή *«όρος»* συμβόλιζε τη βασιλεία του Θεού**. Είπε,

«Και κατά τις ημέρες εκείνων των βασιλιάδων, ο Θεός τού ουρανού θα σηκώσει μια βασιλεία, που δεν θα φθαρεί στον αιώνα· και η βασιλεία αυτή δεν θα περάσει σε άλλον λαό· θα κατασυντρίψει και θα συντελέσει όλες αυτές τις βασιλείες, ενώ αυτή θα διαμένει στους αιώνες,» (Δανιήλ 2[β΄]:44)

Ένα άλλο μέρος που αναφέρει τον συμβολικό όρο ***«βουνά»*** ή ***«όρη»***, είναι τα εδάφια Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:9,10. Εκεί, ο άγγελος εξήγησε στον Ιωάννη ότι τα ***«όρη»*** αναφέρονται σε ***«βασιλιάδες»***, σε παγκόσμιες αυτοκρατορίες οι οποίες θα κυβερνήσουν πάνω στον πλανήτη πριν έλθει η βασιλεία του Θεού. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«Εδώ είναι ο νους που έχει σοφία. Τα επτά κεφάλια είναι επτά βουνά (κείμενο: '***όρη***')***, όπου επάνω τους κάθεται η γυναίκα. Και είναι επτά βασιλιάδες· οι πέντε έπεσαν, και ο ένας είναι, ο άλλος δεν ήρθε ακόμα, και όταν έρθει, πρέπει να μείνει για λίγο.»*** (Παρένθεση του συγγραφέα)

Ένα τρίτο μέρος όπου συναντούμε τον συμβολικό όρο ***«όρη»*** και ***«βουνά»*** είναι το εδάφιο Ησαΐας 2[β΄]:2. Εκεί, ο προφήτης είπε,

«Εν ταις εσχάταις ημέραις το όρος του οίκου του Κυρίου θέλει στηριχθή επί της κορυφής των ορέων και υψωθή υπεράνω των βουνών και πάντα τα έθνη θέλουσι συρρέει εις αυτό,» (Βάμβας)

Σύμφωνα με την παραπάνω κατανόηση του συμβολικού όρου ***«βουνά»*** ή ***«όρη»***, ο προφήτης απλά μας λέει ότι στις τελευταίες ημέρες, **η βασιλεία του οίκου του Κυρίου θα υψωθεί υπεράνω όλων των άλλων βασιλειών, είτε αυτές είναι μεγάλες** (σαν ***«όρη»***) **είτε είναι μικρότερες** (σαν ***«βουνά»***).

Παρακαλώ, κρατήστε τις παραπάνω πληροφορίες στο μυαλό σας διότι, σε λίγα λεπτά, θα τις συνδέσουμε με τα λόγια τριών ***«μαρτύρων»***. Αυτοί οι ***«μάρτυρες»*** είναι τρία εδάφια που δίνουν μαρτυρία για το γεγονός ότι,

- **η ράβδος** της δυνάμεως (εξουσίας) του Χριστού,
- **ο νόμος Του** και
- **ο λόγος Του**

θα εξέλθουν **από την Σιών**. Ας δώσουμε προσοχή στη μαρτυρία τους:

Ψαλμοί 110[ρι΄]:2
«Από τη Σιών ο Κύριος θα στείλει τή ράβδο τής δύναμής σου· κατακυρίευε ανάμεσα στους εχθρούς σου.»

Ησαΐας 2[β΄]:3
«και πολλοί λαοί, θα πάνε, και θα πουν: Ελάτε, και ας ανέβουμε στο βουνό τού Κυρίου, στον οίκο τού Θεού τού Ιακώβ· και θα μας διδάξει τους δρόμους του, και θα

περπατήσουμε στα μονοπάτια του. Επειδή, από τη Σιών θα βγει νόμος, και λόγος Κυρίου από την Ιερουσαλήμ.»

Μιχαίας 4[δ΄]:2
«Και πολλά έθνη θα πάνε, και θα πουν: Ελάτε, και ας ανέβουμε στο βουνό (Ο΄: ***'όρος'***) ***τού Κυρίου, και στον οίκο τού Θεού τού Ιακώβ· και θα μας διδάξει τούς δρόμους του, και θα περπατήσουμε στα μονοπάτια του· επειδή, από τη Σιών θα βγει νόμος, και από την Ιερουσαλήμ λόγος τού Κυρίου.»***

Τώρα που γνωρίζουμε ότι ο όρος ***«όρη»*** ή ***«βουνά»*** αναφέρονται σε ***«βασιλείες»*** και καθώς μάθαμε ότι **η ράβδος της εξουσίας του Χριστού, ο νόμος Του και ο λόγος Του θα εξέλθουν από την Σιών**, είναι εύκολο να καταλάβουμε το εδάφιο Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:1. Εκεί λέει,

«Και είδον, και ιδού Αρνίον ιστάμενον επί το όρος Σιών, και μετ' αυτού εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, έχουσαι το όνομα του Πατρός αυτού γεγραμμένον επί των μετώπων αυτών.» (Βάμβας)

Εφόσον **δεν βλέπουμε όλους τους πιστούς** να στέκονται μαζί με τον Χριστό πάνω στο ***«όρος Σιών»*** αλλά μόνο τους 144.000, αντιλαμβανόμαστε ότι ο παραπάνω συμβολισμός δείχνει ότι **ο Ιησούς και οι 144.000 Ιουδαίοι πιστοί οι οποίοι είναι *«η απαρχή στον Θεό και στο Αρνίο»*, θα αποτελέσουν τον πυρήνα, την κεντρική εξουσία της βασιλείας του Θεού**!

Μήπως αυτό σημαίνει ότι μόνο οι 144.000 Ισραηλίτες θα συμβασιλέψουν με τον Χριστό;

Η απάντηση είναι **«Όχι!»** Στα εδάφια Αποκάλυψις 5[ε΄]:9, 10, διαβάζουμε:

«[9]και ψάλλουν μια καινούργια ωδή λέγοντας· Άξιος είσαι να πάρεις το βιβλίο, και να ανοίξεις τις σφραγίδες του, διότι σφάχτηκες και μας αγόρασες στον Θεό με το αίμα σου από κάθε φυλή και γλώσσα και λαό και έθνος· [10]και τους έκανες βασιλιάδες και ιερείς στον Θεό μας, και θα βασιλεύσουν επάνω στη γη.» (Απόδωση του συγγραφέα από το κείμενο GNT)

Σ' ευχαριστώ Κύριε Ιησού!

Τώρα, ας εξετάσουμε τα εδάφια Αποκάλυψις 7[ζ΄]:9-17 όπου συναντούμε μια άλλη ομάδα Χριστιανών πιστών η οποία είναι γνωστή ως ***«ο πολύς όχλος»*** ή ***«το μεγάλο πλήθος»***:

Εδάφια 9-17: ***«[9α]Υστερα απ' αυτά, είδα, και ξάφνου, ένα μεγάλο πλήθος, το οποίο κανένας δεν μπορούσε να απαριθμήσει, από κάθε έθνος και φυλές και λαούς και γλώσσες, [β]οι οποίοι στέκονταν μπροστά στον θρόνο και μπροστά στο Αρνίο, [γ]ντυμένοι με λευκές στολές και έχοντας στα χέρια τους φοίνικες· [10]και κράζοντας με δυνατή φωνή, έλεγαν: Η σωτηρία είναι τού Θεού μας, που κάθεται επάνω στον θρόνο, και του Αρνίου. [11]Και όλοι οι άγγελοι στέκονταν ολόγυρα από τον θρόνο και τους πρεσβύτερους και τα τέσσερα ζώα, και έπεσαν μπρούμυτα μπροστά στον θρόνο, και προσκύνησαν τον Θεό, [12]λέγοντας: Αμήν· η ευλογία και η δόξα και η σοφία και η ευχαριστία και η τιμή και η δύναμη και η ισχύ [ανήκουν] στον Θεό μας στους αιώνες των αιώνων. Αμήν. [13]Και ένας από τους πρεσβύτερους αποκρίθηκε, λέγοντας σε μένα: Αυτοί***

οι ντυμένοι με τις λευκές στολές, ποιοι είναι, και από πού ήρθαν; [14]***Και του είπα: Κύριε, εσύ ξέρεις. Και μου είπε: Αυτοί είναι εκείνοι που έρχονται από τη μεγάλη θλίψη· και έπλυναν τις στολές τους, και τις λεύκαναν στο αίμα τού Αρνίου.*** [15]***Γι' αυτό είναι μπροστά στον θρόνο τού Θεού, και τον λατρεύουν ημέρα και νύχτα μέσα στον ναό του· και εκείνος που κάθεται επάνω στον θρόνο θα κατάσκηνώσει επάνω τους.*** [16α]***Δεν θα πεινάσουν πλέον ούτε θα διψάσουν πλέον*** [β]***ούτε θα πέσει επάνω τους ο ήλιος*** [γ]***ούτε κανένα καύμα·*** [17α]***επειδή, το Αρνίο, που [είναι] ανάμεσα στον θρόνο, θα τους ποιμάνει,*** [β]***και θα τους οδηγήσει σε ζωντανές πηγές νερών·*** [γ]***και ο Θεός θα εξαλείψει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους.»***

Εξήγηση εδαφίου 9α

«[9α]***Ύστερα απ' αυτά, είδα, και ξάφνου, ένα μεγάλο πλήθος, το οποίο κανένας δεν μπορούσε να απαριθμήσει, από κάθε έθνος και φυλές και λαούς και γλώσσες,»***

Το παραπάνω εδάφιο υποστηρίζει το συμπέρασμά μας ότι η ειδική ομάδα των 144.000 είναι η ***«απαρχή»*** στον Θεό και στον Χριστό που βγαίνουν από τους Ισραηλίτες. Το γεγονός ότι το ***«μεγάλο πλήθος»*** βγαίνει επίσης και από κάθε ***«φυλή»***, αποδεικνύει ότι οι 144.000 δεν είναι οι μόνοι που θα σωθούν από τις ***«φυλές»*** του Ισραήλ!

Εξήγηση εδαφίου 9β

«[β]***οι οποίοι στέκονταν μπροστά στον θρόνο και μπροστά στο Αρνίο,»***

Αντίθετα με την πίστη ορισμένων που κηρύττουν ότι ***«το μεγάλο πλήθος»*** δεν θα απολαύσει την αιώνια ζωή στον ουρανό αλλά στη γη, η παραπάνω δήλωση μας λέει καθα-

ρά ότι το ***«μεγάλο πλήθος»*** θα ζήσει στον ουρανό. Αυτή η αλήθεια υποστηρίζεται από το γεγονός ότι τους βλέπουμε να στέκονται ***«μπροστά στον θρόνο και μπροστά στο Αρνίο»***, ακριβώς εκεί που βρίσκονται και οι άγγελοι και οι πρεσβύτεροι και τα τέσσερα ζώα (εδάφιο 11)**!**

Εξήγηση εδαφίου 9γ

«γντυμένοι με λευκές στολές και έχοντας στα χέρια τους φοίνικες·»

Τι συμβολίζουν οι *«λευκές στολές»*;
Η απάντηση βρίσκεται στο εδάφιο Αποκάλυψις 7[ζ΄]:14. Εκεί λέει,

«Και του είπα: Κύριε, εσύ ξέρεις. Και μου είπε: Αυτοί είναι εκείνοι που έρχονται από τη μεγάλη θλίψη· και έπλυναν τις στολές τους, και τις λεύκαναν στο αίμα τού Αρνίου.»

Επομένως, το γεγονός ότι ήταν ντυμένοι με ***«λευκές στολές»*** δείχνει ότι οι αμαρτίες τους έχουνε καθαρισθεί επειδή πιστέψανε στον Αληθινό Ιησού της Γραφής. Το αντίθετο είναι αληθινό για εκείνους που δεν πιστεύουν σ' Αυτόν. Στο εδάφιο Ιωάννης 8[η΄]:24, ο Ιησούς δήλωσε:

«Σας είπα, λοιπόν, ότι θα πεθάνετε μέσα στις αμαρτίες σας· επειδή, αν δεν πιστέψετε ότι εγώ είμαι, θα πεθάνετε μέσα στις αμαρτίες σας.»

Τώρα που γνωρίζουμε ότι οι ***«λευκές στολές»*** είναι σύμβολο καθαρότητας, μπορούμε να εκτιμήσουμε καλύτερα τα λόγια του εδαφίου Αποκάλυψις 3[γ΄]:4 που λέει,

«Έχεις λίγα ονόματα και στις Σάρδεις, που δεν μόλυναν τα ιμάτιά τους· και θα περπατήσουν μαζί μου με λευκά, επειδή είναι άξιοι.»

Εξήγηση εδαφίου 10

«[10]***και κράζοντας με δυνατή φωνή, έλεγαν: Η σωτηρία είναι τού Θεού μας, που κάθεται επάνω στον θρόνο, και του Αρνίου.»***

Ποιος είναι ο Σωτήρας;

Στο εδάφιο Ησαΐας 43[μγ΄]:11 ακούμε το Θεό ΓΧΒΧ να λέει:

«***Εγώ, εγώ είμαι ο ΓΧΒΧ*** *(Κύριος)****· και εκτός εμού σωτήρ δεν υπάρχει»***.

Στο κεφάλαιο 45[με΄] του ιδίου βιβλίου, και εδάφιο 15, διαβάζουμε:

«Τω όντι συ είσαι Θεός κρυπτόμενος, Θεέ του Ισραήλ, ο Σωτήρ.»

Και, στο εδάφιο 21 ακούμε το Θεό να λέει ξανά,

«… δεν υπάρχει εκτός εμού άλλος Θεός· Θεός δίκαιος και Σωτήρ· δεν υπάρχει εκτός εμού».

Στο εδάφιο Ωσηέ 13[ιγ΄]:4, ο Αληθινός Θεός επαναλαμβάνει:
«Αλλ' εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου εκ γης Αιγύπτου· και άλλον θεόν, πλην εμού δεν θέλεις γνωρίσει διότι δεν υπάρχει άλλος σωτήρ εκτός εμού.»

Από τα παραπάνω εδάφια αντιλαμβανόμαστε **ότι ο Αληθινός Θεός του Ισραήλ είναι ο μόνος Σωτήρας**. Όμως, ενώ ακούμε στην Παλαιά Διαθήκη το Θεό ΓΧΒΧ να λέει ***«εκτός εμού σωτήρ δεν υπάρχει»***, στη Καινή Διαθήκη διαβάζουμε τις επόμενες αλήθειες:

1. Ο απόστολος Παύλος είπε στους Φιλιππησίους Χριστιανούς ότι ***«… το πολίτευμα ημών είναι εν ουρανοίς, οπόθεν και προσμένομεν Σωτήρα, τον Κύριον Ιησούν Χριστόν»*****!!** (Κεφάλαιο 3 [γ΄]:20).

2. Στο εδάφιο Β΄ Πέτρου 3[γ΄]:18, ο απόστολος Πέτρος έγραψε, ***«Αυξάνεσθε δε εις την χάριν και εις την γνώσιν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού. Εις αυτόν έστω η δόξα και νυν και εις ημέρας αιώνος»***

3. Στο εδάφιο Β΄ Πέτρου 1[α΄]:1, ο απόστολος Πέτρος μας μιλά για ***«… την δικαιοσύνην του Θεού ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού»***. Και πάλι,

4. Στα εδάφια Τίτος 2[β΄]:13,14, ο απόστολος Παύλος έγραψε ότι εμείς προσμένουμε ***«... την μακαρίαν ελπίδα, και επιφάνειαν της δόξης του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού· όστις έδωκεν εαυτόν υπέρ ημών ...»*****!**

Άρα, βλέπουμε ότι εκείνοι που αποτελούν το ***«μεγάλο πλήθος»***, πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός και Ένας από την Αληθινή Θεότητα Γιαχβέ, και, γι' αυτό το λόγο, κράζουν με δυνατή φωνή, ***«Η σωτηρία είναι τού Θεού μας, που κάθεται επάνω στον θρόνο, και του Αρνίου.»***

Εξήγηση εδαφίων 11-13

«[11]Και όλοι οι άγγελοι στέκονταν ολόγυρα από τον θρόνο και τους πρεσβύτερους και τα τέσσερα ζώα, και έπεσαν μπρούμυτα μπροστά στον θρόνο, και προσκύνησαν τον Θεό, [12]λέγοντας: Αμήν· η ευλογία και η δόξα και η σοφία και η ευχαριστία και η τιμή και η δύναμη και η ισχύ [ανήκουν] στον Θεό μας στους αιώνες των αιώνων. Αμήν. [13]Και ένας από τους πρεσβύτερους αποκρίθηκε, λέγοντας σε μένα: Αυτοί οι ντυμένοι με τις λευκές στολές, ποιοι είναι, και από πού ήρθαν;»

Τα παραπάνω εδάφια είναι απλά και δεν χρειάζονται εξήγηση. Αλλά, στα εδάφια 11 και 12 βλέπουμε ότι οι άγγελοι, οι 24 πρεσβύτεροι και τα τέσσερα ζώα λατρεύουν τον Θεό λέγοντας,

«η ευλογία και η δόξα και η σοφία και η ευχαριστία και η τιμή και η δύναμη και η ισχύ [ανήκουν] στον Θεό μας στους αιώνες των αιώνων.»

Επομένως, εδώ πρέπει να κάνουμε την εξής ερώτηση:

Λαμβάνει το Αρνίο ακριβώς την ίδια τιμή και λατρεία;
Η απάντηση είναι, **«Βεβαίως!»** Στο εδάφιο Ιωάννης 5[ε΄]: 23, ο Ιησούς είπε,

«για να τιμούν όλοι τον Υιό, όπως τιμούν τον Πατέρα. Εκείνος που δεν τιμάει τον Υιό, δεν τιμάει τον Πατέρα που τον απέστειλε.»

Η φράση, ***«όπως τιμούν τον Πατέρα»***, σημαίνει **'ακριβώς με τον ίδιο τρόπο που τιμούν τον Πατέρα'** --- καθόλου λιγότερο!

Όπως έχω αναφέρει επανειλημμένως, ο Αληθινός Αμνός του Θεού είναι **ο μονογενής** (όχι ο μόνος κτισμένος από τον Πατέρα) Υιός του Θεού και γι' αυτό το λόγο, **αφού είναι από τη φύση Του Θεός, η λατρεία του ανήκει!** Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από το εδάφιο Αποκάλυψις 5[ε΄]:13 **όπου βλέπουμε όλα τα κτίσματα μέσα σε όλο το σύμπαν, να λατρεύουν τον Πατέρα και τον Υιόν με ακριβώς τον ίδιο τρόπο**. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«Και κάθε κτίσμα που είναι μέσα στον ουρανό, κι επάνω στη γη, και κάτω από τη γη, και όσα είναι μέσα στη θάλασσα, και όλα όσα [είναι] μέσα σ' αυτά, άκουσα ότι έλεγαν: Σ' αυτόν που κάθεται επάνω στον θρόνο, και στο Αρνίο, [ας είναι] η ευλογία και η τιμή και η δόξα και η κυριαρχική εξουσία στους αιώνες των αιώνων.»

Αφού κι' **Εσύ** είσαι ένας/μία από τα κτίσματα που είναι επάνω στη γη, έχεις ενώσει τη φωνή σου με τις φωνές εκείνων που λατρεύουν το Αρνίο; Εάν δεν έχεις λατρέψει τον Ιησού μέχρι αυτή τη στιγμή, θα ήθελες να προσευχηθείς σ' Αυτόν τώρα; Με άλλα λόγια, θα ήθελες να επικαλεσθείς το Όνομά Του αυτή τη στιγμή και να του ζητήσεις να σε σώσει; (Ρωμαίους 10[ι΄]:1,9,13,14· Α΄ Κορινθίους 1[α΄]:2). Η προσευχή είναι λατρεία και η σωτηρία σου εξαρτάται απ' αυτή!

Εξήγηση εδαφίου 14

«[14]***Και του είπα: Κύριε, εσύ ξέρεις. Και μου είπε: Αυτοί είναι εκείνοι που έρχονται από τη μεγάλη θλίψη· και έπλυναν τις στολές τους, και τις λεύκαναν στο αίμα τού Αρνίου.»***

Στο παραπάνω εδάφιο, όταν προσέξουμε το ρήμα ***«έρχονται»*** (κείμενο: ***'ερχόμενοι'***), αντιλαμβανόμαστε ότι βρίσκεται σε χρόνο διαρκείας. Γι' αυτό το λόγο, το ***«μεγάλο πλήθος»*** δεν θα βγει μόνο μέσα από την μεγάλη θλίψη που το ***«θηρίο»*** θα ξαποστείλει εναντίον των πραγματικά αναγεννημένων Χριστιανών των τελευταίων ημερών (Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:7· 17[ιζ΄]:6,11· 6[στ΄]:9· Δανιήλ 7[ζ΄]:21), αλλά, θα βγει έξω από τη μεγάλη θλίψη που ο Σατανάς έχει ξαποστείλει εναντίον των πιστών διαμέσου των αιώνων της Χριστιανικής εποχής (Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:17· Πράξεις 14[ιδ΄]:22). Άλλωστε, δεν είναι μόνο το ***«μεγάλο πλήθος»*** των τελευταίων ημερών που ***«έπλυναν τις στολές τους, και τις λεύκαναν στο αίμα τού Αρνίου»***, αλλά όλοι οι πραγματικά αναγεννημένοι άνθρωποι που βγήκαν από όλα τα έθνη και τις φυλές και που αποτελούν την Εκκλησία των σφραγισμένων!

Εξήγηση εδαφίου 15

«[15]***Γι' αυτό είναι μπροστά στον θρόνο τού Θεού, και τον λατρεύουν ημέρα και νύχτα μέσα στον ναό του· και εκείνος που κάθεται επάνω στον θρόνο θα κατασκηνώσει επάνω τους.»***

Το παραπάνω εδάφιο είναι τόσο μυστηριώδες! Παρακαλώ επιτρέψτε μου να εξηγήσω:

Από το εδάφιο Αποκάλυψις 16[ιστ΄]:17 μαθαίνουμε ότι **η αίθουσα του θρόνου του Θεού είναι στην πραγματικότητα ο ναός Του στον ουρανό**, δηλαδή, εκεί που κατοικεί ο Θεός. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«Και ο έβδομος άγγελος ξέχυσε τη φιάλη του στον αέρα· και βγήκε μια δυνατή φωνή από τον ναό τού ουρανού, από τον θρόνο, που έλεγε: Πραγματοποιήθηκε.»

Από το εδάφιο Αποκάλυψις 21[κα΄]:22 παρατηρούμε ότι **ο Κύριος ο Θεός και το Αρνίο είναι ο ναός της άγιας Ιερουσαλήμ**. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«Και ναό δεν είδα μέσα σ' αυτή· επειδή, ναός της είναι ο Κύριος, ο Θεός, ο Παντοκράτορας, και το Αρνίο.»

Από το εδάφιο Β΄ Κορινθίους 6[στ΄]:16 αντιλαμβανόμαστε ότι **εκείνοι που πιστεύουν στον Ιησού πάνω στη γη είναι ο ναός του Θεού και ότι κατοικεί μέσα τους**. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«Και πώς να συμβιβαστεί ο ναός τού Θεού με τα είδωλα; Επειδή, εσείς είστε ναός τού ζωντανού Θεού, όπως είπε ο Θεός, ότι: «Θα κατοικώ ανάμεσα σ' αυτούς και θα περπατάω· και θα είμαι Θεός τους, κι αυτοί θα είναι λαός μου.»

Από το εδάφιο Αποκάλυψις 7[ζ΄]:15 βλέπουμε ότι **ο Θεός, ο Οποίος κάθεται στον θρόνο, θα κατασκηνώσει, με άλλα λόγια, θα απλώσει τη σκηνή Του** (τον ναό Του: Έξοδος 40[μ΄]:21,22) **επάνω τους**. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο ξανά:

«[15]***Γι' αυτό είναι μπροστά στον θρόνο τού Θεού, και τον λατρεύουν ημέρα και νύχτα μέσα στον ναό του· και εκείνος που κάθεται επάνω στον θρόνο θα κατασκηνώσει επάνω τους.»***

Όλα τα παραπάνω εδάφια αποκαλύπτουν **μια ένωση** που είναι δύσκολο να τη συλλάβει ο νους του ανθρώπου:

1. **Αυτοί είναι ο ναός Του** πριν πάνε στον ουρανό.

2. **Αυτοί είναι μέσα στον ναό Του** όταν πάνε στον ουρανό.

3. **Ο Θεός και το Αρνίο είναι ο ναός** της Νέας Ιερουσαλήμ. Και

4. **Ο Θεός θα κατασκηνώσει** (κείμενο: ***'σκηνώσει'*** -- θα στήσει την σκηνή Του, **τον ναό Του**) **επάνω τους.**

Όλα τα παραπάνω εδάφια μου θυμίζουν τα λόγια του Ιησού από τα εδάφια Ιωάννης 17[ιζ΄]:21-23. Εκεί, ο Κύριος Ιησούς μίλησε για μια ένδοξη **ένωση**. Είπε στον Πατέρα Του:

«[21]***διά να ήναι πάντες εν, καθώς συ, Πάτερ, είσαι εν εμοί και εγώ εν σοι, να ήναι και αυτοί εν ημίν εν, διά να πιστεύση ο κόσμος ότι συ με απέστειλας.*** [22]***Και εγώ την δόξαν την οποίαν μοι έδωκας έδωκα εις αυτούς, διά να ήναι εν καθώς ημείς είμεθα εν,*** [23]***εγώ εν αυτοίς και συ εν εμοί, διά να ήναι τετελειωμένοι εις εν, και να γνωρίζη ο κόσμος ότι συ με απέστειλας και ηγάπησας αυτούς καθώς εμέ ηγάπησας.»*** (Βάμβας)

Σ' ευχαριστώ Κύριε Ιησού για την δόξα που έχεις δώσει σ' εκείνους που πιστεύουν σε Σένα και που σε αγαπούν! **Και αυτή η δόξα είναι η αλήθεια ότι εσύ κατοικείς μέσα τους καθώς ο Πατέρας κατοικεί μέσα σε Σένα. Σ' ευχα-**

ριστώ γι' αυτή την ένδοξη ένωση! Αυτή η ένωση με τον Θεό θα τους τελειοποιήσει και θα τους κάνει να είναι ένα καθώς Εσύ και ο Πατέρας είσαστε Ένα! Και ευχαριστώ και Σένα Πατέρα που αγαπάς εκείνους που πιστεύουν στον μονογενή Σου Υιό **τόσο πολύ, όσο αγαπάς και Αυτόν!** Σ' ευχαριστώ γι' αυτή τη μεγάλη τιμή και τη δόξα!

Πραγματικά, όταν σκέφτομαι τα παραπάνω, εκτιμώ περισσότερο τα λόγια του Παύλου στο εδάφιο Α΄ Κορινθίους 2 [β΄]:9. Εκεί, έγραψε:

«αλλά, καθώς είναι γραμμένο: 'Εκείνα που μάτι δεν είδε, και αυτί δεν άκουσε, και σε καρδιά ανθρώπου δεν ανέβηκαν, τα οποία ο Θεός ετοίμασε γι' αυτούς που τον αγαπούν'.»

Εξήγηση εδαφίου 16α

«[16α]***Δεν θα πεινάσουν πλέον ούτε θα διψάσουν πλέον»***

Είναι η παραπάνω *«πείνα»* και *«δίψα»* κατά γράμμα;
Όχι, βέβαια! Παρακαλώ διαβάστε τα επόμενα εδάφια:

Αμώς 8[η΄]:11
«Δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος ο Θεός, και θα στείλω πείνα επάνω στη γη· όχι πείνα ψωμιού ούτε δίψα νερού, αλλά ακρόασης των λόγων τού Κυρίου.»

Ματθαίος 5[ε΄]:6
«Μακάριοι αυτοί που πεινούν και διψούν τη δικαιοσύνη· επειδή, αυτοί θα χορτάσουν.»

Ιωάννης 4[δ΄]:13,14
«[13]Ο Ιησούς αποκρίθηκε και της είπε: Καθένας που πίνει από τούτο το νερό, θα διψάσει ξανά· [14]όποιος, όμως, πιει από το νερό που εγώ θα του δώσω, δεν θα διψάσει στον αιώνα· αλλά, το νερό που θα δώσω σ' αυτόν, θα γίνει μέσα του πηγή νερού, που θα αναβλύζει σε αιώνια ζωή.»

Ιωάννης 6[στ΄]:35
«Και ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Εγώ είμαι ο άρτος τής ζωής· όποιος έρχεται σε μένα, δεν θα πεινάσει· και όποιος πιστεύει σε μένα, δεν θα διψάσει ποτέ.»

Από τα παραπάνω εδάφια μαθαίνουμε ότι εκείνοι που έρχονται στον Ιησού δεν θα πεινάσουν ούτε θα διψάσουν ποτέ για πνευματικές αλήθειες --- **ποτέ!**

Εξήγηση εδαφίου 16β

«[β]ούτε θα πέσει επάνω τους ο ήλιος»

Για να καταλάβουμε το παραπάνω μέρος του εδαφίου 16, πρώτα θα πρέπει να εννοήσουμε Ποιον αντιπροσωπεύει ο ***«ήλιος»***, και δεύτερον, τι σημαίνει η έκφραση ***«θα πέσει επάνω τους»***.

Ποιον αντιπροσωπεύει ο *«Ήλιος»*;
Παρακαλώ, διαβάστε όλη την **Περιγραφή #9** στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:14-16. Εκεί, μάθαμε ότι ο ***«Ήλιος»*** εξεικονίζει τον Θεό.

Τι σημαίνει η έκφραση *«θα πέσει επάνω τους»*;
Ας διαβάσουμε τα παρακάτω εδάφια:

Β΄ Σαμουήλ 1[α΄]:15
«Και ο Δαβίδ κάλεσε έναν από τους νέους, και είπε: Πλησίασε, πέσε επάνω του. Και τον χτύπησε, και πέθανε.»

Έξοδος 5[ε΄]:3
«Κι εκείνοι είπαν: Ο Θεός των Εβραίων μάς συνάντησε· άφησε, λοιπόν, να πάμε δρόμο τριών ημερών στην έρημο, για να προσφέρουμε θυσία στον Κύριο τον Θεό μας, μήπως και έρθει εναντίον μας με θανατικό ή με μάχαιρα.»

Από τα παραπάνω εδάφια αντιλαμβανόμαστε ότι η έκφραση ***«πέφτω επάνω σε κάποιον»,*** σημαίνει ***«έρχομαι εναντίον του, τον χτυπάω»***. Επομένως, τα λόγια, ***«ούτε θα πέσει επάνω τους ο ήλιος»*** εννοούν ότι ο Θεός ποτέ δεν θα ***«πέσει επάνω»*** στο ***«μεγάλο πλήθος»*** που στέκεται ενώπιον του θρόνου Του και Τον λατρεύει!

Εξήγηση εδαφίου 16γ
«ούτε κανένα καύμα·»

Σε τι αναφέρεται η έκφραση *«ούτε κανένα καύμα·»;*
Ας κάνουμε σκέψεις στα επόμενα εδάφια:

Β΄ Χρονικών 28[κη΄]:11
«τώρα, λοιπόν, ακούστε με και επιστρέψτε τούς αιχμαλώτους, που αιχμαλωτίσατε από τους αδελφούς σας· επειδή, η οργή (Εβραϊκό κείμενο: חרון = ***'το καύμα'*** της οργής) ***τού Κυρίου*** ***[επίκειται]*** ***σε σας.»***

Έξοδος 22[κβ΄]:24
«και ο θυμός μου θα εξαφθεί (έξαψις=καύσις) ***και θα σας θανατώσω με μάχαιρα· και οι γυναίκες σας θα είναι χήρες, και τα παιδιά σας ορφανά.»*** (Παρένθεση του συγγραφέα)

Ιεζεκιήλ 38[λη΄]:19
«Επειδή, μίλησα μέσα στον ζήλο μου, μέσα στη φωτιά τής οργής μου: Κατά την ημέρα εκείνη θα υπάρξει, οπωσδήποτε, ένας μεγάλος σεισμός στη γη τού Ισραήλ·»

Δευτερονόμιον 6[στ΄]:15
«(επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου ***[είναι]*** ***ανάμεσά σου Θεός ζηλότυπος), για να μη εξαφθεί ο θυμός τού Κυρίου τού Θεού σου εναντίον σου, και σε εξολοθρεύσει από το πρόσωπο της γης.»***

Δευτερονόμιον 29[κθ΄]:24
και όλα τα έθνη θα πουν: Γιατί ο Κύριος έκανε έτσι σ' αυτή τη γη; Γιατί ο θυμός (Εβραϊκό κείμενο: חרי ***'η καύσις'***) ***αυτής τής μεγάλης οργής;*** (Παρένθεση του συγγραφέα)

Από τα παραπάνω αντιλαμβανόμαστε ότι το ***«καύμα»*** αναφέρεται **στην ένταση της οργής** του Θεού.
Με ποιο τρόπο εκφράζει ο Γιαχβέ την οργή Του;
Ας δώσουμε προσοχή στα επόμενα εδάφια:

Αριθμοί 11[ια΄]:33
«Κι ενώ το κρέας ήταν ακόμα στα δόντια τους, πριν μασηθεί, εξάφθηκε η οργή τού Κυρίου εναντίον του λαού·

και ο Κύριος πάταξε τον λαό με μια υπερβολικά μεγάλη πληγή.»

Ιεζεκιήλ 38[λη΄]:22
«Και θάρθω μαζί του σε κρίση με μεταδοτική αρρώστια και με αίμα· και θα βρέξω επάνω του, και επάνω στα τάγματά του, και επάνω στον πολύ λαό, που θα είναι μαζί του, βροχή κατακλυσμού, και πέτρες από χαλάζι, φωτιά και θειάφι.»

Αποκάλυψις 16[ιστ΄]:9
«Και καυματίστηκαν οι άνθρωποι με μεγάλο καύμα (***'καύμα'*** αναφέρεται στις πληγές: Πρόσεξε την επόμενη πρόταση) ***και βλασφήμησαν το όνομα του Θεού, που είχε εξουσία επάνω σ' αυτές τις πληγές· και δεν μετανόησαν, ώστε να δώσουν δόξα σ' αυτόν.»***

Από τα παραπάνω εδάφια βλέπουμε ότι η ***«πληγή»*** ή η ***«μεταδοτική αρρώστια»***, το ***«αίμα»***, η ***«βροχή κατακλυσμού»***, οι ***«πέτρες από χαλάζι»***, και άλλα, αποτελούν το ***«καύμα»*** της οργής του Θεού! Και το ***«καύμα»*** της οργής του Θεού ποτέ δεν θα πέσει επάνω στο ***«μεγάλο πλήθος»*** των αναγεννημένων πιστών που στέκονται ενώπιον του θρόνου Του --- **ποτέ!**

Εξήγηση εδαφίου 17^{α}
«^{α}επειδή, το Αρνίο, που είναι ανάμεσα στον θρόνο, θα τους ποιμάνει,»

Η παραπάνω πρόταση μας θυμίζει το γεγονός ότι ***«ο Αμνός του Θεού»*** (Ιωάννης 1[α΄]:36), είναι ο ***«Καλός Ποιμένας»***. Στο εδάφιο Ιωάννης 10[ι΄]:11,14, ο Ιησούς είπε,

«[11]Εγώ είμαι ο ποιμένας ο καλός· ο ποιμένας ο καλός την ψυχή του βάζει για χάρη των προβάτων ... [14]Εγώ είμαι ο ποιμένας ο καλός, και γνωρίζω τα δικά μου, και γνωρίζομαι από τα δικά μου».

Εξήγηση εδαφίου 17β

«[β]και θα τους οδηγήσει σε ζωντανές πηγές νερών·»

Για να προσδιορίσουμε τις ***«ζωντανές πηγές»*** ή τις ***«πηγές»*** του ***«νερού της ζωής»***, πρώτα θα πρέπει να καταλάβουμε τι συμβολίζει το ***«νερό της ζωής»***.

Τι συμβολίζει το νερό της ζωής;
Στα εδάφια Ιωάννης 4[δ΄]:10-14 διαβάζουμε:

«[10]Ο Ιησούς αποκρίθηκε και της είπε: Αν ήξερες τη δωρεά τού Θεού, και ποιος είναι αυτός που σου λέει: Δος μου να πιω, εσύ θα ζητούσες απ' αυτόν, και θα σου έδινε το ζωντανό νερό. [11]Η γυναίκα λέει σ' αυτόν: Κύριε, ούτε δοχείο άντλησης έχεις, και το πηγάδι είναι βαθύ· από πού, λοιπόν, έχεις το ζωντανό νερό; [12]Μήπως εσύ είσαι μεγαλύτερος από τον πατέρα μας, τον Ιακώβ, που μας έδωσε το πηγάδι, και ήπιε απ' αυτό αυτός, και οι γιοι του, και τα ζωντανά του; [13]Ο Ιησούς αποκρίθηκε και της είπε: Καθένας που πίνει από τούτο το νερό, θα διψάσει ξανά· [14]όποιος, όμως, πιει από το νερό που εγώ θα του δώσω, δεν θα διψάσει στον αιώνα· αλλά, το νερό που θα δώσω σ' αυτόν, θα γίνει μέσα του πηγή νερού, που θα αναβλύζει σε αιώνια ζωή.»

Στα εδάφια Ιωάννης 7[ζ΄]:38,39, ο Ιησούς είπε:

«όποιος πιστεύει σε μένα, όπως είπε η γραφή, ποτάμια από ζωντανό νερό θα ρεύσουν από την κοιλιά του. (Αυτό το έλεγε για το Πνεύμα, που επρόκειτο να παίρνουν αυτοί που πιστεύουν σ' αυτόν· επειδή, δεν ήταν ακόμα** [δοσμένο το] **Άγιο Πνεύμα· για τον λόγο ότι, ο Ιησούς δεν είχε ακόμα δοξαστεί).»

Από τα παραπάνω εδάφια, μαθαίνουμε ότι ο συμβολικός όρος ***«το νερό της ζωής»*** αναφέρεται **στο Άγιο Πνεύμα!** Αυτή η αλήθεια μας βοηθάει να καταλάβουμε το εδάφιο Αποκάλυψις 22[κβ΄]:1. Εκεί λέει,

«Και μου έδειξε έναν καθαρό ποταμό με νερό τής ζωής, λαμπερόν σαν κρύσταλλο, που έβγαινε από τον θρόνο τού Θεού και του Αρνίου.»

Τι συμβολίζουν οι *«πηγές»* του νερού της ζωής;
Στα εδάφια Ψαλμοί 36[λστ΄]:7-9 διαβάζουμε για τον Θεό τα εξής:

«… Θεέ … μετά σου είναι η πηγή της ζωής·» (Βάμβας)

Είναι ο Ιησούς μια από τις *«πηγές της ζωής»;*
Στο εδάφιο Ιωάννης 1[α΄]:4, ο απόστολος Ιωάννης έγραψε για τον προ-ανθρώπινο Ιησού, για τον Λόγο που έγινε σάρκα, τα επόμενα:

«Μέσα σ' αυτόν ήταν ζωή, και η ζωή ήταν το φως των ανθρώπων.»

Στο εδάφιο Ιωάννης 5[ε΄]:26 ακούμε τον άνθρωπο Ιησού να λέει,

«Επειδή, όπως ο Πατέρας έχει μέσα στον εαυτό του ζωή, έτσι έδωσε και στον Υιό να έχει μέσα στον εαυτό του ζωή·»

Στο εδάφιο Ιωάννης 11[ια΄]:25 ο Ιησούς είπε,

«… Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή· αυτός που πιστεύει σε μένα, και αν πεθάνει, θα ζήσει.»

Από τα παραπάνω εδάφια συμπεραίνουμε ότι όπως ο Πατέρας είναι μια από τις ***«πηγές της ζωής»***, έτσι είναι και ο μονογενής Του Υιός!

Είναι το Πνεύμα το Άγιο μια από τις *«πηγές της ζωής»;*
Όταν διαβάσαμε τα εδάφια Ιωάννης 4:10-14 προηγουμένως, ακούσαμε τον Ιησού να λέει στο εδάφιο 14 ότι ***«όποιος, όμως, πιει από το νερό που εγώ θα του δώσω, δεν θα διψάσει στον αιώνα· αλλά, το νερό που θα δώσω σ' αυτόν, θα γίνει μέσα του πηγή νερού, που θα αναβλύζει σε αιώνια ζωή.»***

Και πάλι, στα εδάφια Ιωάννης 7[ζ΄]38,39, ο Ιησούς είπε ότι ***«όποιος πιστεύει σε μένα, όπως είπε η γραφή, ποτάμια από ζωντανό νερό θα ρεύσουν από την κοιλιά του. (Αυτό το έλεγε για το Πνεύμα, που επρόκειτο να παίρνουν αυτοί που πιστεύουν σ' αυτόν· επειδή, δεν ήταν ακόμα [δοσμένο το] Άγιο Πνεύμα· για τον λόγο ότι, ο Ιησούς δεν είχε ακόμα δοξαστεί).»***

Από τα παραπάνω εδάφια συμπεραίνουμε ότι και το Άγιο Πνεύμα είναι μια ***«πηγή της ζωής»*****!** Αυτό το γεγονός φανερώνει ότι **η Αληθινή Θεότητα της Γραφής, ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα** (Ματθαίος 28[κη΄]:19· Β΄ Κορινθίους 13[ιγ΄]:14) **είναι οι πηγές του νερού της ζωής!**

Επομένως, τα λόγια του εδαφίου Αποκάλυψις 7:17$^{\beta}$, ***«και*** (το Αρνίο) ***θα τους οδηγήσει σε ζωντανές πηγές νερών»***, μας λέει ότι ο Ιησούς είναι ο μόνος που μπορεί να μας οδηγήσει στον Αληθινό Θεό που δίνει αιώνια ζωή σε όλους εκείνους που πιστεύουν και ακολουθούν τον μονογενή Του Υιό!

Το παραπάνω συμπέρασμα συμφωνεί απόλυτα με τα λόγια του Κυρίου Ιησού που είπε,

«… Εγώ είμαι ο δρόμος, και η αλήθεια, και η ζωή· κανένας δεν έρχεται στον Πατέρα, παρά μόνον διαμέσου εμού·» (Ιωάννης 14[ιδ΄]:6)

Εξήγηση εδαφίου 17$^{\gamma}$

«$^{\gamma}$και ο Θεός θα εξαλείψει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους.»

Ποια προφητεία εκπληρώνουν τα παραπάνω λόγια;
Στο εδάφιο Ησαΐας 25[κε΄]:8 διαβάζουμε:

«Θα καταπιεί τον θάνατο με νίκη· και ο Κύριος ο Θεός θα σφουγγίσει τα δάκρυα από όλα τα πρόσωπα· και θα εξαλείψει το όνειδος αυτού του λαού από ολόκληρη τη γη· επειδή, ο Κύριος μίλησε.»

Και στο εδάφιο Αποκάλυψις 21[κα΄]:4, λέει,

«Και ο Θεός θα εξαλείψει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους, και ο θάνατος δεν θα υπάρχει πλέον· ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θα υπάρχουν πλέον· επειδή, τα πρώτα παρήλθαν.»

Ας χαίρονται όλοι οι σφραγισμένοι και ας δίνουν δόξα στον Θεό --- τον Πατέρα τους (Ιωάννης 1[α΄]:12,13)!

Κεφάλαιο Οκτώ

Εδάφιο 1: ***«ΚΑΙ όταν άνοιξε την έβδομη σφραγίδα, έγινε σιωπή στον ουρανό μέχρι μισή ώρα.»***

Εξήγηση εδαφίου 1

Το άνοιγμα των ***«επτά σφραγίδων»*** άρχισε στο κεφάλαιο 6. Εκεί, παρατηρήσαμε ότι το άνοιγμα των σφραγίδων μας εξοικείωσε με τις διάφορες κρίσεις που θα έστελνε ο Θεός εναντίον των ανθρώπων της συμβολικής ***«γης»*** και μας βοήθησε να δούμε την λυπητερή πνευματική κατάσταση μέσα στην οποία θα έπεφταν εκείνοι που διακήρυτταν ότι γνωρίζουν τον Αληθινό Θεό της Βίβλου (εδάφια 15-17).

Όμως, στο κεφάλαιο 7, παρατηρήσαμε ότι δύο ομάδες πιστών **δεν θα** επηρεάζονταν από τις κρίσεις του Θεού. Αυτές οι ομάδες ήταν:

α) Οι 144.000 πιστοί που είναι η ***«απαρχή»*** προς τον Θεό και τον Χριστό από τις κατά γράμμα προαναφερθείσες φυλές του Ισραήλ (εδάφια 4-8), και

β) το ***«μεγάλο πλήθος»*** το οποίο βγαίνει από κάθε φυλή του Ισραήλ και από κάθε έθνος και λαό και γλώσσες.

Όπως και σε άλλα κεφάλαια, έτσι και στο κεφάλαιο 8 θα δούμε ότι ο Θεός στέλνει ακόμα περισσότερες πληγές στους ανθρώπους της συμβολικής ***«γης»*** **για να τους φέρει στο σημείο να μετανοήσουν**· αλλά, δυστυχώς, δεν θα με-

τανοήσουν από τις αμαρτίες τους. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα εδάφια που ακολουθούν:

Αποκάλυψις 9[θ΄]:20,21
«[20]Και οι υπόλοιποι από τους ανθρώπους, που δεν θανατώθηκαν μ' αυτές τις πληγές, ούτε μετανόησαν από τα έργα των χεριών τους, ώστε να μη προσκυνήσουν τα δαιμόνια, και τα είδωλα τα χρυσά και τα ασημένια και τα χάλκινα και τα πέτρινα και τα ξύλινα, που ούτε να βλέπουν μπορούν ούτε να ακούν ούτε να περπατούν· [21]και δεν μετανόησαν από τους φόνους τους ούτε από τις φαρμακείες τους ούτε από την πορνεία τους ούτε από τις κλοπές τους.»

Αποκάλυψις 16[ιστ΄]:9
«Και καυματίστηκαν οι άνθρωποι με μεγάλο καύμα, και βλασφήμησαν το όνομα του Θεού, που είχε εξουσία επάνω σ' αυτές τις πληγές· και δεν μετανόησαν, ώστε να δώσουν δόξα σ' αυτόν.»

Όταν το Αρνίο άνοιξε την ***«έβδομη σφραγίδα»***, πριν τα καινούργια ‘ουαί’ πέσουν επάνω στη συμβολική ***«γη»*** ή επάνω στη συμβολική ***«θάλασσα»***, ***«έγινε σιωπή στον ουρανό μέχρι μισή ώρα».*** Απορώ αν οι σκέψεις του Ιωάννη ήσαν: «Άραγε, τι συμβαίνει; Τι περιμένουμε; Τι πρόκειται να λάβει χώρα που είναι τόσο μεγάλο και τόσο σοβαρό ώστε να γίνει μια τόσο μεγάλη ησυχία στον ουρανό;»

Εδάφιο 2: ***«Και είδα τούς επτά αγγέλους, που στέκονταν μπροστά στον Θεό· και τους δόθηκαν επτά σάλπιγγες.»***

Εξήγηση εδαφίου 2

Στο παραπάνω εδάφιο ξανασυναντούμε τους επτά αρχάγγελους που στέκονται μπροστά στον Θεό. Για μια πλήρη κατανόηση για το πώς γνωρίζουμε ότι πρόκειται για επτά αρχάγγελους, παρακαλώ διάβασε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:4^{β}.

Εδάφιο 3: ***«Και ήρθε ένας άλλος άγγελος, και στάθηκε μπροστά από το θυσιαστήριο, κρατώντας ένα χρυσό θυμιατήρι· και του δόθηκαν πολλά θυμιάματα, για να τα προσφέρει μαζί με τις προσευχές όλων των αγίων επάνω στο χρυσό θυσιαστήριο, που είναι μπροστά από τον θρόνο.»***

Εξήγηση εδαφίου 3

Τι είναι το *«θυμιατήρι»*;

Το ***«θυμιατήρι»*** είναι ένα δοχείο μέσα στο οποίο καίνε λιβάνι. Το χρησιμοποιούσαν στον ναό του Γιαχβέ. Ας διαβάσουμε τα επόμενα εδάφια:

Λευϊτικόν 16[ιστ΄]:12,13

«[12]***Και θα πάρει το θυμιατήριο γεμάτο από κάρβουνα φωτιάς από το θυσιαστήριο, μπροστά από τον Κύριο· και θα γεμίσει τα χέρια του με ευώδες θυμίαμα λεπτοτριμμένο, και θα [το] φέρει στο εσωτερικό τού καταπετάσματος.*** [13]***Και θα βάλει το θυμίαμα επάνω στη φωτιά μπροστά στον Κύριο, και ο καπνός τού θυμιάματος θα σκεπάσει το ιλαστήριο, που είναι επάνω στο μαρτύριο, για να μη πεθάνει.»***

Εδάφιο 4: ***«Και ο καπνός των θυμιαμάτων, με τις προσευχές όλων των αγίων, ανέβηκε από το χέρι τού αγγέλου μπροστά στον Θεό·»***

Εξήγηση εδαφίου 4

Τα παραπάνω λόγια παρουσιάζουν ένα συμβολισμό: Όπως ο καπνός του θυμιάματος ανεβαίνει προς τον Θεό, έτσι ανεβαίνουν και οι προσευχές των αγίων. Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 5[ε΄]:8, έγραψα (μπλε χρώμα):

Καθώς η γλυκιά μυρουδιά του θυμιάματος ανεβαίνει προς τον ουρανό, έτσι και οι προσευχές των αγίων ανέρχονται προς τον Θεό! Το δε γεγονός ότι τα θυμιάματα φυλάγονται μέσα σε ***«χρυσές φιάλες»***, σημαίνει ότι **οι προσευχές των αγίων είναι πολύτιμες ενώπιον του Θεού και ότι καμιά δεν πάει χαμένη!**

Εδάφιο 5: ***«[α]και ο άγγελος πήρε το θυμιατήρι, και το γέμισε από τη φωτιά τού θυσιαστηρίου, και [την] έρριξε στη γη· [β]και έγιναν φωνές και βροντές και αστραπές και σεισμός.»***

Εξήγηση εδαφίου 5[α]

«[α]και ο άγγελος πήρε το θυμιατήρι, και το γέμισε από τη φωτιά τού θυσιαστηρίου, και [την] έρριξε στη γη·»

Στα εδάφια Αποκάλυψις 6[στ΄]:9,10, είδαμε κάτω από το θυσιαστήριο τις ψυχές εκείνων που σφάχθηκαν για τον λόγο του Θεού και για τη μαρτυρία την οποία είχαν, και έκραζαν στον Θεό με δυνατή φωνή λέγοντας, ***«Μέχρι πότε, ω Κυρίαρχε άγιε και αληθινέ, δεν κρίνεις και δεν εκδικείσαι το αίμα μας από εκείνους που κατοικούν επάνω στη γη;»*** Και στο εδάφιο 11 τους ειπώθηκε να αναπαυθούν ακόμα λίγο καιρό.

Γιατί αναφέρομαι σ' αυτή τη περίπτωση;
Διότι εδώ, βλέπουμε τον άγγελο του Θεού να παίρνει ***«φωτιά»*** **από το θυσιαστήριο** και να το πετάει στη ***«γη»*****!**

Τι σημαίνει αυτή η πράξη;
Στο εδάφιο Αποκάλυψις 7[ζ΄]:16^{γ} είδαμε ότι η συμβολική ***«φωτιά»*** και κάθε ***«καύμα»*** αντιπροσωπεύουν τον θυμό του Θεού. Επομένως, η παραπάνω πράξη του αγγέλου μας λέει ότι **ήρθε ο καιρός του Θεού να ανταποκριθεί στις προσευχές των αγίων και να ρίξει τον θυμό Του πάνω σ' εκείνους που κατοικούν την συμβολική *«γη»* επειδή κατεδίωξαν και σκότωσαν τους δούλους Του!** Στα κεφάλαια 8-11, θα δούμε τις διαφορετικές μορφές των κρίσεων του Θεού καθώς πέφτουν επάνω στη συμβολική ***«γη»***.

Εξήγηση εδαφίου 5^{β}

«^{β}***και έγιναν φωνές και βροντές και αστραπές και σεισμός.»***

Σε τι αναφέρονται τα παραπάνω λόγια;
Τα παραπάνω λόγια αναφέρονται **στην ομιλία του Παντοδύναμου Θεού** (παρακαλώ διάβασε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 4 [δ΄]:5^{α}). Σημαίνει ότι ο Θεός συμφωνεί ότι ήλθε ο καιρός **να επισκεφθεί τη συμβολική *«γη»* με τον φλογερό Του θυμό**. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται με τα εδάφια που ακολουθούν:

Ησαΐας 29[κθ΄]:6
«Θα γίνει σε σένα επίσκεψη από τον Κύριο των δυνάμεων, μαζί με βροντή, και μαζί με σεισμό, και δυνατή φωνή, μαζί με ανεμοζάλη, και ανεμοστρόβιλο, και φλόγα φωτιάς που κατατρώει.»

Ησαΐας 2[β΄]:19
«Κι αυτοί θα μπουν μέσα στα σπήλαια των βράχων, και στις τρύπες τής γης, εξαιτίας τού φόβου τού Κυρίου, και εξαιτίας τής δόξας τής μεγαλειότητάς του, όταν σηκωθεί για να κλονίσει τη γη.»

Αποκάλυψις 4[δ΄]:5
«και από τον θρόνο έβγαιναν αστραπές και βροντές και φωνές. Και [ήσαν] επτά λαμπάδες φωτιάς που έκαιγαν μπροστά από τον θρόνο, οι οποίες ήσαν τα επτά πνεύματα του Θεού.»

Αποκάλυψις 16[ιστ΄]:17-21
«[17]***Και ο έβδομος άγγελος ξέχυσε τη φιάλη του στον αέρα· και βγήκε μια δυνατή φωνή από τον ναό τού ουρανού, από τον θρόνο, που έλεγε: Πραγματοποιήθηκε.*** [18]***Και έγιναν φωνές και βροντές και αστραπές, και έγινε μεγάλος σεισμός, που δεν είχε γίνει αφότου οι άνθρωποι υπήρχαν επάνω στη γη, τέτοιου είδους μεγάλος σεισμός.*** [19]***Και η μεγάλη πόλη διαιρέθηκε σε τρία μέρη, και οι πόλεις των εθνών έπεσαν. Και η μεγάλη Βαβυλώνα ήρθε σε ενθύμηση μπροστά στον Θεό, για να δώσει σ' αυτή το ποτήρι από το κρασί τού θυμού τής οργής του.*** [20]***Και κάθε νησί έφυγε, και τα βουνά δεν βρέθηκαν.*** [21]***Και μεγάλο χαλάζι, μέχρι ένα τάλαντο, κατέβαινε από τον ουρανό επάνω στους ανθρώπους· και οι άνθρωποι βλασφήμησαν τον Θεό, εξαιτίας τής πληγής με το χαλάζι, επειδή η πληγή του ήταν υπερβολικά μεγάλη.»***

Εδάφιο 6: ***«Και οι επτά άγγελοι, που είχαν τις επτά σάλπιγγες, ετοίμασαν τον εαυτό τους για να σαλπίσουν.»***

Εξήγηση εδαφίου 6

Ποιοι είναι οι επτά άγγελοι;

Παρακαλώ διάβασε την εξήγηση του παραπάνω εδαφίου 2 και το εδάφιο Αποκάλυψις 1[α΄]:4^{β}.

Ποιος είναι ο σκοπός των επτά σαλπίγγων;

Κάθε φορά που ένας άγγελος σαλπίζει την σάλπιγγά του, γίνεται κάποιο μεγάλο γεγονός. Όταν σαλπίζει ο έβδομος άγγελος, τελειώνει το μυστήριο του Θεού: **Ήλθε η βασιλεία του Θεού!** Αυτή η αλήθεια αποδεικνύεται από τα επόμενα εδάφια:

Αποκάλυψις 10[ι΄]:7

«αλλά, κατά τις ημέρες τής φωνής τού έβδομου αγγέλου, όταν πρόκειται να σαλπίσει, τότε θα πραγματοποιηθεί το μυστήριο του Θεού, όπως φανέρωσε στους δικούς του δούλους, τους προφήτες.»

Αποκάλυψις 11[ια΄]:15

«ΚΑΙ σάλπισε ο έβδομος άγγελος, και έγιναν δυνατές φωνές μέσα στον ουρανό, που έλεγαν: Οι βασιλείες τού κόσμου έγιναν του Κυρίου μας, και του Χριστού του, και θα βασιλεύσει στους αιώνες των αιώνων.»

Τώρα ας προχωρήσουμε για να δούμε με ποιον τρόπο θα βλάψουν οι κρίσεις του Θεού τη συμβολική ***«γη»***.

Εδάφιο 7: ***«Και σάλπισε ο πρώτος άγγελος, και έγινε χαλάζι και φωτιά αναμιγμένα με αίμα, και ρίχτηκαν στη γη· και το ένα τρίτο των δέντρων κατακάηκε, και κάθε χλωρό χορτάρι κατακάηκε.»***

Εξήγηση εδαφίου 7

Στα εδάφια Αποκάλυψις 2[β΄]:21-23, παρατηρούμε ότι ο Κύριος Ιησούς ήταν πολύ θυμωμένος με την Ιεζάβελ που ζούσε σε αμαρτία και είπε γι' αυτήν τα ακόλουθα:

«[21]Και της έδωσα καιρό για να μετανοήσει από την πορνεία της, και δεν μετανόησε. [22]Δες, εγώ τη βάζω σε κρεβάτι, κι αυτούς, που μαζί της μοιχεύουν, σε μεγάλη θλίψη, αν δεν μετανοήσουν από τα έργα τους. [23]Και τα παιδιά της θα τα φονεύσω με θάνατο. Και όλες οι εκκλησίες θα γνωρίσουν ότι, εγώ είμαι που ερευνώ νεφρά και καρδιές· και θα δώσω σε κάθε έναν σύμφωνα με τα έργα σας.»

Στο εδάφιο Β΄ Πέτρου 3[γ΄]:9, ο απόστολος είπε ότι **ο Θεός δεν θέλει να απολεσθεί κανένας αλλά όλοι να έλθουν σε μετάνοια.**

Και, στην Α΄ Κορινθίους 11[ια΄]:28-32, ο Παύλος είπε,

«[28]Ας δοκιμάζει, λοιπόν, ο άνθρωπος τον εαυτό του, και έτσι ας τρώει από τον άρτο, και ας πίνει από το ποτήρι. [29]Επειδή, αυτός που τρώει και πίνει με ανάξιο τρόπο, τρώει και πίνει κατάκριση στον εαυτό του, μη διακρίνοντας το σώμα τού Κυρίου. [30]Γι' αυτό, [υπάρχουν] ανάμεσά σας πολλοί ασθενείς και άρρωστοι, και πεθαίνουν αρκετοί. [31]Επειδή, αν διακρίναμε τον εαυτό μας, δεν θα κρινόμασταν. [32]Αλλά, όταν κρινόμαστε, παιδαγωγούμαστε από τον Κύριο, για να μη κατακριθούμε μαζί με τον κόσμο.»

Από τα παραπάνω εδάφια, αντιλαμβανόμαστε ότι εκείνοι που ισχυρίζονται ότι είναι Χριστιανοί **δεν μπορούν να**

παίζουν παιχνίδια με τον Θεό. Πρέπει να εκτιμήσουν πραγματικά το γεγονός ότι ο Προαιώνιος Υιός του Θεού έγινε σάρκα για να πεθάνει για τις αμαρτίες τους και πρέπει **να ζουν μια ζωή η οποία είναι άξια της μετάνοιας** (Πράξεις 26[κστ΄]:20). Δυστυχώς όμως, εκατομμύρια ανθρώπων που αποτελούν τη συμβολική ***«γη»*** ζουν σε αμαρτία, **κάνουν πονηρά έργα** και ακόμα περισσότεροι αγνοούν την προσφορά σωτηρίας του Θεού! Γι' αυτό το λόγο, όταν ο πρώτος άγγελος σαλπίζει την σάλπιγγα, ο Θεός ρίχνει στη ***«γη»*** ένα μίγμα που φέρνει θάνατο: **Χαλάζι και φωτιά αναμεμιγμένα με αίμα!** Σαν αποτέλεσμα, ένα τρίτο των ***«δέντρων»*** και **όλο** το ***«χλωρό χορτάρι»*** κατακάηκαν!

Ποια είναι τα πονηρά έργα της συμβολικής *«γης»* που έγιναν η αιτία να πέσει ο θυμός του Θεού επάνω της; Τι συμβολίζει το μίγμα του χαλαζιού με τη φωτιά και με το αίμα;

Ας διαβάσουμε τα εδάφια Αποκάλυψις 9[θ΄]:20,21, ξανά. Εκεί λέει,

«[20]Και οι υπόλοιποι από τους ανθρώπους, που δεν θανατώθηκαν μ' αυτές τις πληγές, ούτε μετανόησαν από τα έργα των χεριών τους, ώστε να μη προσκυνήσουν τα δαιμόνια, και τα είδωλα τα χρυσά και τα ασημένια και τα χάλκινα και τα πέτρινα και τα ξύλινα, που ούτε να βλέπουν μπορούν ούτε να ακούν ούτε να περπατούν· [21]και δεν μετανόησαν από τους φόνους τους ούτε από τις φαρμακείες τους ούτε από την πορνεία τους ούτε από τις κλοπές τους.»

Καθώς η Χριστιανική κοινότητα είναι μέρος της συμβολικής ***«γης»***, οι ερωτήσεις που καίνε είναι:

1) Γιατί προσκυνούν τα δαιμόνια αντί για τον Αληθινό Θεό**;**

2) Γιατί λατρεύουν τα είδωλα**;**

3) **Η προσευχή είναι λατρεία** και η λατρεία ανήκει μόνο στον Θεό (Έξοδος 34[λδ΄]:14)! Γιατί προσεύχονται στους νεκρούς πιστούς του παρελθόντος σαν κι' αυτούς που προσεύχονται στους νεκρούς προγόνους τους**;** Με άλλα λόγια, γιατί λατρεύουν τη κτίση μάλλον παρά τον Κτίστη (Ρωμαίους 1[α΄]: 25)**;** Δεν γνωρίζουν ότι όταν ένας προσεύχεται στους νεκρούς και περιμένει να λάβει απάντηση είναι νεκρομαντεία; (Λευϊτικόν 20[κ΄]:27· Α΄ Σαμουήλ 28[κη΄]:8· Α΄ Χρονικών 10[ι΄]:13)

4) Γιατί είναι ένοχοι για φόνους (σαν εκείνων των οποίων οι ψυχές είναι κάτω από το θυσιαστήριο), για φαρμακείες (μαγείες), πορνείες και κλοπές**;**

5) Δεν υποτίθεται ότι έχουν δεχθεί τον Κύριο Ιησού Χριστό, τον προαιώνιο Υιό του Θεού, ο Οποίος ήλθε **με νερό** και αίμα (Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:6) και ο Οποίος θυσίασε τον Εαυτόν Του για την συγχώρηση των αμαρτιών τους**;**

6) Δεν υποτίθεται ότι έχουν επιτρέψει στον Ιησού να πλύνει τα πόδια τους **με νερό** σαν σύμβολο ότι θα πρέπει να βαδίζουν μαζί Του με καθαρότητα; (Ιωάννης 13[ιγ΄]:4-9) Δεν έχουν **βαπτιστεί μέσα σε νερό** για να έχουν **μια αγαθή συνείδηση προς τον Θεό;** (Α΄ Πέτρου 3[γ΄]:21) Δεν αγιάζει και καθαρίζει Εκείνος την Εκκλησία Του (αυτούς που πιστεύ-

ουν σ' Αυτόν) **με το λουτρό του νερού** διαμέσου του λόγου; (Εφεσίους 5[ε΄]:26) Ξεχνούν τη μαρτυρία που έδωσε **το νερό** όταν χύθηκε από το πλευρό Του; (Ιωάννης 19[ιθ΄]:34)

7) Δεν υποτίθεται ότι είναι οι εκλεκτοί του Θεού **με τον αγιασμό του Πνεύματος** που υποτίθεται ότι κατοικεί μέσα τους; (Α΄ Πέτρου 1[α΄]:2· Ιωάννης 14[ιδ΄]:17) Δεν έδωσε **το Πνεύμα μαρτυρία** ότι ήλθε να μείνει με τους πιστούς**;** Δεν έκανε τη παρουσία Του γνωστή όταν παρουσιάστηκε σαν **γλώσσες από φωτιά;** (Πράξεις 2[β΄]:3) Δεν έδωσε **τη μαρτυρία Του** για το Ποιος είναι ο Ιησούς όταν ενεργούσε τα θαυμάσιά Του μέσω Αυτού; (Πράξεις 5[ε΄]:32· Ματθαίος 12[ιβ΄]:28)

8) Δεν υποτίθεται ότι έχουν **καθαρισθεί με το αίμα** του Ιησού; (Α΄ Ιωάννου 1[α΄]:7) Δεν υποτίθεται ότι έχουν πλύνει τις στολές τους **στο αίμα Του** ώστε να περπατούν μαζί Του στα λευκά; (Αποκάλυψις 7[ζ΄]:14· 3[γ΄]:4) Δεν θα έπρεπε να είχε καθαρίσει **το αίμα** του Χριστού τη συνείδησή τους ώστε να υπηρετούν τον ζωντανό Θεό; (Εβραίους 9[θ΄]:14) Ξεχνούν τη μαρτυρία που έδωσε **το αίμα** που βγήκε από τη πλευρά Του; (Ιωάννης 19[ιθ΄]:34) Ξεχάσανε **το αίμα που δίνει μαρτυρία** για το Ποιος είναι ο Ιησούς και για το έργο που έκανε επάνω στον σταυρό; (Ιωάννης 19[ιθ΄]:30) Ένας απατεώνας που δεν θα ήταν ο Αληθινός Χριστός δεν θα έχυνε το αίμα του θεληματικά για τους άλλους --- ο Ιησούς όμως, εκπλήρωσε τη προφητεία που αναφέρεται στο εδάφιο Ησαΐας 53 [νγ΄]:5. **Δεν είναι το αίμα Του που μιλάει καλύτερα από το αίμα του Άβελ;**

(Εβραίους 12[ιβ΄]:24) Δεν γνωρίζουν ότι **εκείνοι που δικαιώνονται με βάση το αίμα Του θα σωθούνε από την οργή;** (Ρωμαίους 5[ε΄]:9) Δεν υποτίθεται ότι πρέπει να εξετάσουν τον εαυτόν τους πριν πάρουν από το σώμα και **το αίμα του Κυρίου αναξίως ώστε να μη πέσουν σε κατάκριση και καταδίκη;** (Α΄ Κορινθίους 11[ια΄]:29,32)

9) Πως μπορούν να αγνοήσουν **τη μαρτυρία** των παραπάνω τριών στοιχείων, **του νερού, του Πνεύματος και του αίματος**, τα οποία μαρτυρούν ότι ο Ιησούς είναι ο Σωτήρας Θεός, ο Λυτρωτής, που ήλθε για να πληρώσει για τις αμαρτίες τους και για να τους καθαρίσει από αυτές; (Α΄ Ιωάννου 5[ε]:8· Ησαΐας 59[νθ΄]:15-20· 60[ξ΄]:16)

Επομένως, δεν πρέπει να μας ανησυχούν τα κατά γράμμα στοιχεία, δηλαδή, το **χαλάζι** [καταψυγμένο νερό] και η **φωτιά** που είναι αναμεμιγμένα με **αίμα**. Αυτό που πρέπει να μας ανησυχεί είναι **το τι αντιπροσωπεύουν αυτά τα στοιχεία, και η φλογερή κρίση που πέφτει επάνω στις μάζες της συμβολικής *«γης»* επειδή όχι μόνο δεν εκτιμούν αλλά, και καταφρονούν το Πρόσωπο και το έργο του Σωτήρα Θεού**. Αναρωτιέμαι εάν η προφητεία που ακολουθεί θα εκπληρωθεί και επάνω τους:

Ζαχαρίας 13[ιγ΄]:8,9
«[8]Και σε ολόκληρη τη γη, λέει ο Κύριος, δύο μέρη θα εξολοθρευτούν μέσα σ' αυτή, και θα εκλείψουν· ενώ το τρίτο θα εναπομείνει σ' αυτή. [9]Κι [αυτό] το τρίτο θα [το] περάσω μέσα από φωτιά· και θα τους καθαρίσω, όπως καθαρίζεται το ασήμι, και θα τους δοκιμάσω, όπως δοκιμάζεται το χρυσάφι· αυτοί θα επικαλεστούν το όνο-

μά μου, και εγώ θα τους εισακούσω· θα πω: Αυτός είναι λαός μου· κι αυτοί θα πουν: Ο Κύριος [είναι] ο Θεός μου.»

Όσον αφορά το Πρόσωπο του Χριστού και **τη μαρτυρία που δίνουν τα παραπάνω στοιχεία**, ο Ιωάννης έγραψε:

«[6]Αυτός είναι που ήρθε διαμέσου νερού και αίματος, ο Ιησούς Χριστός· όχι μονάχα διαμέσου του νερού, αλλά διαμέσου του νερού και του αίματος· και το Πνεύμα είναι που δίνει τη μαρτυρία, για τον λόγο ότι το Πνεύμα είναι η αλήθεια … [8]Και τρεις είναι αυτοί που δίνουν μαρτυρία στη γη: Το Πνεύμα και το νερό και το αίμα, και οι τρεις [αυτοί] αναφέρονται στο ένα.» (Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:6,8)

Τα παραπάνω εδάφια βεβαιώνουν ότι η εξήγησή μας επί των τριών στοιχείων είναι σωστή.

Δεν είναι η μαρτυρία που δίνουν τα παραπάνω στοιχεία η βάση του ευαγγελίου που θα πρέπει να κηρύττουν οι πραγματικά αναγεννημένοι Χριστιανοί;
Βεβαίως! Επομένως, εκείνοι που ισχυρίζονται ότι γνωρίζουν και πιστεύουν στον Αληθινό Θεό του Αβραάμ αλλά αρνούνται να δεχτούν **το ευαγγέλιο της σωτηρίας,**

1. **έχουν αγνοήσει τις προφητείες των προφητών της Παλαιάς Διαθήκης** (όπως είναι οι προφητείες που βρίσκονται στο βιβλίο του Ησαΐα κεφάλαιο 53[νγ΄]),

2. **έχουν καταπατήσει τον Υιό του Θεού**,

3. **θεωρούν ως κοινό το αίμα της διαθήκης με το οποίο αγιάσθηκαν** (διότι η προσφορά για την αγιοσύνη τους είναι πραγματική και διαθέσιμη για όλους), και

4. **έχουν βρίσει το Πνεύμα της χάρης.**

Γι' αυτό το λόγο, έχουν προκαλέσει την δίκαιη οργή του Θεού να πέσει επάνω τους! Ο συγγραφέας της προς Εβραίους επιστολής, έγραψε:

«στοχάζεστε πόσο χειρότερης τιμωρίας θα κριθεί άξιος αυτός που καταπάτησε τον Υιό τού Θεού, και νόμισε κοινό το αίμα τής διαθήκης με το οποίο αγιάστηκε, και έβρισε το πνεύμα τής χάρης;» (Εβραίους 10[ι΄]:29)

Επομένως, μέσα στη **δίκαια** (Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:2) οργή Του, ο Κύριος ο Θεός πέταξε επάνω τους το **μίγμα** με το οποίο θα μπορούσαν να είχαν καθαρισθεί από τις αμαρτίες τους και να είχαν λάβει τη χάρη του Θεού:

α) Το νερό --- όχι το νερό που θα μπορούσε να ήταν ζεστό και καταπραϋντικό, όχι το νερό που έχει την ικανότητα να τους καθαρίσει, αλλά το παγωμένο, το κατεψυγμένο νερό το οποίο είναι σκληρό σαν πέτρα --- **το χαλάζι που μπορεί να τους σκοτώσει!**

β) Το Πνεύμα --- όχι το Πνεύμα που δίνει ζωή, όχι η ***«φωτιά»*** της Πεντηκοστής που έχει την ικανότητα να τους καθαρίσει και να τους φέρει χαρά, αλλά **το Πνεύμα που μπορεί να τους κάψει σαν φωτιά!** (Κάντε σκέψεις πάνω στα εδάφια Ιωάννης 7[ζ΄]:38,

39, Αποκάλυψις 22[κβ΄]:1 και Δανιήλ 7[ζ΄]:10: ***«ποταμός φωτιάς».***)

γ) Το αίμα --- όχι το αίμα με το οποίο μπορούν να καθαρισθούν από τις αμαρτίες τους, αλλά, **το αίμα που έχει τη δύναμη να τους αρρωστήσει και να τους σκοτώσει εάν το πάρουν αναξίως!** (Α΄ Κορινθίους 11[ια΄]:29,32)

Και, αλλοίμονο, ***«το ένα τρίτο της γης κατακάηκε και το ένα τρίτο των δέντρων κατακάηκε και κάθε χλωρό χορτάρι κατακάηκε.»*** (Αποκάλυψις 8[η΄]:7 [Μεταγλώττιση]) **Τι τρομερά μεγάλος αριθμός!**

Κύριε ο Θεός, πόσοι άνθρωποι της συμβολικής ***«γης»*** αρρώστησαν και πόσοι πέθαναν πρόωρα κατά τη διάρκεια της Χριστιανικής εποχής; Με άλλα λόγια, πόσοι **«κατακάηκαν»** από την πύρινη οργή σου χωρίς καν να το γνωρίζουν; Σε παρακαλώ Κύριε ο Θεός, στείλε τους εργάτες Σου στην συμβολική ***«γη»*** για να κηρύξουν το αληθινό ευαγγέλιό της σωτηρίας Σου **και της μετάνοιας!** (Πράξεις 2[β΄]:38· 17[ιζ΄]:30)

Εδάφια 8,9: ***«[8]Και ο δεύτερος άγγελος εσάλπισε, και ως όρος μέγα καιόμενον με πυρ ερρίφθη εις την θάλασσαν, και το τρίτον της θαλάσσης έγεινεν αίμα, [9]και απέθανε το τρίτον των εμψύχων κτισμάτων των εν τη θαλάσση και το τρίτον των πλοίων διεφθάρη.»*** (Βάμβας)

Εξήγηση εδαφίων 8 και 9

Τα παραπάνω εδάφια παρουσιάζουν μια τρομερά μεγάλη προφητεία. Για να καταλάβουμε την κρυπτογραφημένη

σημασία της, πρέπει να εξετάσουμε τους συμβολικούς όρους που περιέχει, τον χρόνο της εκπλήρωσής της και την ιστορία της 'εκκλησίας' διαμέσου της Χριστιανικής εποχής. Ας αρχίσουμε με τους συμβολικούς όρους:

1. Το ***«καιόμενον όρος»***.

2. Τη ***«Θάλασσα»***.

3. Τα ***«έμψυχα κτίσματα»***.

4. Τα ***«πλοία»***.

Τι συμβολίζει το *«καιόμενον όρος»*;
Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 6[στ΄]:14^{β}, μάθαμε ότι ένα ***«όρος»*** ή ***«βουνό»*** εξεικονίζει μια ***«βασιλεία»***, είτε εκείνη είναι πολιτική είτε είναι θρησκευτική. Θα αναφερθώ στη λέξη ***«καιόμενον»*** σε λίγο.

Τι συμβολίζει η *«θάλασσα»*;
Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 7[ζ΄]:1-3, καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι ο συμβολικός όρος ***«θάλασσα»*** αναφέρεται στον ***«κόσμο»***, δηλαδή, στο ανθρώπινο γένος που δεν πιστεύει στον Ιησού!

Τι αντιπροσωπεύουν τα *«έμψυχα κτίσματα»*, δηλαδή, τα κτίσματα που έχουν ψυχές και που ζουν μέσα στη *«θάλασσα»*;
Στα εδάφια Ματθαίος 13[ιγ΄]:47-49, ο Ιησούς είπε:

«***Πάλι, η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια με δίχτυ, που ρίχτηκε στη θάλασσα, και μάζεψε από κάθε είδος*** (ψα-

ριών)· ***το οποίο, όταν γέμισε, το ανέβασαν στην ακρογιαλιά, και, αφού κάθησαν, συγκέντρωσαν τα καλά σε σκεύη, ενώ τα άχρηστα τα πέταξαν έξω. Έτσι θα είναι κατά τη συντέλεια του αιώνα· θα βγουν οι άγγελοι, και θα αποχωρίσουν τους πονηρούς από μέσα από τους δικαίους,»***

Στα παραπάνω εδάφια συναντούμε τρία σύμβολα:

α) Το ***«δίχτυ»***, το οποίο, όπως είπε ο Ιησούς, αντιπροσωπεύει ***«την βασιλεία των ουρανών»*** (η οποία ρίχνεται στη ***«θάλασσα»***, δηλαδή, μέσα στον κόσμο, διαμέσου του κηρύγματος του ευαγγελίου),

β) τη ***«θάλασσα»***, η οποία αντιπροσωπεύει τον ***«κόσμο»,*** το ανθρώπινο γένος που δεν πιστεύει στον Ιησού, και

γ) τα καλά ή τα άχρηστα ***«ψάρια»***, τα οποία, σύμφωνα με τον Κύριό μας, αντιπροσωπεύουν ανθρώπους (είτε είναι ***«δίκαιοι»*** είτε είναι ***«πονηροί»***).

Το γεγονός ότι αυτά τα άτομα ζουν μέσα στη συμβολική ***«θάλασσα»*** η οποία κάποια ημέρα θα πάψει να υπάρχει (Αποκάλυψις 21[κα΄]:1), **δεν σημαίνει ότι θα παραμείνουν άσωστοι και άδικοι για πάντα**. Διαμέσου του κηρύγματος του ευαγγελίου θα τραβηχτούν έξω από τη ***«θάλασσα»*** και θα ***«σφραγισθούν»*** με το Πνεύμα το Άγιο για την ημέρα της απολύτρωσης (Αποκάλυψις 7 [ζ΄]:3· Εφεσίους 4[δ΄]:30). Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο στο εδάφιο Λουκάς 5[ε΄]:10, ο Ιησούς είπε στον Σίμωνα ότι θα τον κάνει να γίνει **ψαράς ανθρώπων**.

Στα εδάφια Ματθαίος 8[η΄]:21,22, διαβάζουμε:

"Ένας άλλος μάλιστα από τους μαθητές του είπε σ' αυτόν: Κύριε, επίτρεψέ μου πρώτα να πάω και να θάψω τον πατέρα μου. Και ο Ιησούς τού είπε: Ακολούθησέ με, και άφησε τους νεκρούς να θάψουν τους δικούς τους νεκρούς."

Από τα παραπάνω λόγια, αντιλαμβανόμαστε ότι ο Ιησούς θεωρούσε όλους εκείνους που δεν πιστεύανε σ' Αυτόν, ***«νεκρούς»*** --- **χωρίς ψυχή!**

Στα εδάφια Ιωάννης 17[ιζ΄]:11-16, διαβάζουμε:

«[11]***Και δεν είμαι πλέον μέσα στον κόσμο, αλλά αυτοί είναι μέσα στον κόσμο, και εγώ έρχομαι σε σένα. Πατέρα άγιε, φύλαξέ τους στο όνομά σου, αυτούς που μου έδωσες, για να είναι ένα, όπως εμείς.*** [12]***Όταν εγώ ήμουν μαζί τους μέσα στον κόσμο, εγώ τους διαφύλαγα στο όνομά σου· διαφύλαξα εκείνους που μου έδωσες, και κανένας απ' αυτούς δεν χάθηκε, παρά μονάχα ο γιος τής απώλειας, για να εκπληρωθεί η γραφή.*** [13]***Τώρα, όμως, έρχομαι σε σένα, κι αυτά τα μιλάω μέσα στον κόσμο, για να έχουν τη χαρά μου μέσα τους πλήρη.*** [14]***Εγώ τους έδωσα τον λόγο σου· και ο κόσμος τούς μίσησε, επειδή δεν είναι από τον κόσμο, όπως εγώ δεν είμαι από τον κόσμο.*** [15]***Δεν παρακαλώ να τους σηκώσεις από τον κόσμο, αλλά να τους διαφυλάξεις από τον πονηρό.*** [16]***Από τον κόσμο δεν είναι, όπως εγώ δεν είμαι από τον κόσμο.»***

Από τα παραπάνω εδάφια, αντιλαμβανόμαστε ότι τα ***«έμψυχα κτίσματα»*** που είναι μέσα στη ***«θάλασσα»***, είναι εκείνοι που πιστεύουν στον Κύριο Ιησού Χριστό και οι

οποίοι ***«είναι μέσα στον κόσμο»***, αλλά, οι οποίοι ***«δεν είναι από τον κόσμο»*****!**

Παρακαλώ κάνετε λίγη υπομονή! Πρώτα πρέπει να ασχοληθούμε με τον συμβολικό όρο ***«πλοία»*** και μετά θα ολοκληρώσουμε τις σκέψεις μας!

Τι συμβολίζουν τα *«πλοία»*;
Στο εδάφιο Αποκάλυψις 18[ιη΄]:17 διαβάζουμε,

«Και κάθε πλοίαρχος, και όλο το πλήθος που ήταν επάνω στα πλοία, και ναύτες, και όσοι εμπορεύονται διαμέσου τής θάλασσας (Κείμενο: **‘όσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται’**), ***στάθηκαν από μακριά,»***

Στα παραπάνω εδάφια συναντήσαμε πέντε συμβολικούς όρους:

1. Τα ***«πλοία»***.

2. Τους ***«πλοίαρχους»***.

3. Το ***«πλήθος» που ήταν επάνω στα πλοία»***.

4. Τους ***«ναύτες»***.

5. Εκείνους που ***«εργάζονται τη θάλασσα»***.

Όπως οι αναγεννημένοι Χριστιανοί είναι μέσα στη συμβολική ***«θάλασσα»*** αλλά δεν είναι μέρος της, έτσι και τα συμβολικά ***«πλοία»*** είναι μέσα στη ***«θάλασσα»***, **αλλά δεν είναι μέρος της**.

Τα *«πλοία»* συμβολίζουν Χριστιανικές εκκλησίες. Όπως τα πλοία έχουν ένα **καπετάνιο**, έτσι και μια εκκλησία έχει **ένα αρχηγό --- ένα ποιμένα**. Όπως ένα πλοίο έχει **ναύτες** και άλλους **αξιωματικούς** για να βοηθήσουν τον **καπετάνιο** να φέρει σε πέρας τα καθήκοντά του, έτσι και μια εκκλησία έχει ***«πρεσβύτερους»*** και άλλους ***«αξιωματικούς»*** για να βοηθήσουν τον ποιμένα. Όπως ένα πλοίο έχει ***«πλήθος»*** ή **επιβάτες**, έτσι και μια εκκλησία έχει τους **εκκλησιαζόμενους**.

Η παραπάνω ιεραρχία είναι παρόμοια με αυτή του Ισραήλ. Ας διαβάσουμε το εδάφιο Δευτερονόμιον 29[κθ΄]:10. Εκεί λέει,

«Εσείς στέκεστε σήμερα ενώπιον του Κυρίου του Θεού σας· οι καπετάνιοι των φυλών σας, οι πρεσβύτεροί σας, και οι αξιωματικοί σας, μαζί με όλους τους άνδρες τού Ισραήλ» (Μετάφραση του συγγραφέα από την Αγγλική Γραφή 'KJV'.)

Λίγο παραπάνω, στο εδάφιο Αποκάλυψις 18[ιη΄]:17, συναντήσαμε και εκείνους που *«εργάζονται τη θάλασσα»*. Ποιοι είναι αυτοί;
Αυτοί που εργάζονται τη ***«θάλασσα»*** είναι **εκείνοι που κηρύττουν το αληθινό ευαγγέλιο στον κόσμο που δεν πιστεύει στον Ιησού** (Ρωμαίους 10[ι΄]:14,15).

Τώρα που έχουμε αποκωδικοποιήσει τους συμβολικούς όρους που συναντήσαμε στα εδάφια 8,9, πρέπει να κρατήσουμε στο μυαλό μας ακόμα ένα πράγμα πριν προσδιορίσουμε το ***«καιόμενο όρος»*** το οποίο έπεσε στην ***«θάλασσα»***: Ότι το βιβλίο της Αποκάλυψης δεν παρουσιάζει γεγονότα που θα λάβουν χώρα μόνο στις τελευταίες ημέρες,

αλλά, παρουσιάζει γεγονότα τα οποία θα λάβουν χώρα **σε όλη τη διάρκεια της Χριστιανικής εποχής** --- από τον πρώτο αιώνα (όπως είναι η γέννηση του αρσενικού παιδιού του κεφαλαίου 12[ιβ΄]), και μέχρις ότου όλα τελειοποιηθούν και ο τελευταίος εχθρός του ανθρωπίνου γένους, **ο θάνατος**, πάψει να υπάρχει (Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:24-28· Αποκάλυψις 20[κ΄]:14). Τώρα, ας συνεχίσουμε τη μελέτη μας πάνω στο ***«καιόμενο όρος»***.

Τι συνέβη όταν το *«καιόμενο όρος»* έπεσε στη *«θάλασσα»*;
Ας ξαναδιαβάσουμε την περίπτωση:

«[8]***Και ο δεύτερος άγγελος εσάλπισε, και ως όρος μέγα καιόμενον με πυρ ερρίφθη εις την θάλασσαν, και το τρίτον της θαλάσσης έγεινεν αίμα,*** [9]***και απέθανε το τρίτον των εμψύχων κτισμάτων των εν τη θαλάσση και το τρίτον των πλοίων διεφθάρη*** [WH: ***'διεφθάρησαν'***]***.»*** (Βάμβας)

Από τα παραπάνω λόγια αντιλαμβανόμαστε ότι,

1. Το ένα τρίτο της ***«θάλασσας»*** έγινε αίμα!

2. Το ένα τρίτο **των εμψύχων κτισμάτων που ήταν μέσα στη *«θάλασσα»*, πεθάνανε!**

3. Το ένα τρίτο των ***«πλοίων»*** διεφθάρησαν!

Τώρα, ας παρουσιάσουμε τα παραπάνω εδάφια αντικαθιστώντας τους συμβολικούς όρους με την σημασία τους:

«[8]Και σάλπισε ο δεύτερος άγγελος, και σαν ένα μεγάλο όρος που καιγόταν με φωτιά ρίχτηκε μέσα στον κόσμο που δεν πίστευαν στον Ιησού, και το ένα τρίτο του άπιστου (στον Ιησού) κόσμου έγινε αίμα, [9]και πέθανε το ένα τρίτο των αναγεννημένων Χριστιανών που ζούσαν μέσα στον κόσμο και το ένα τρίτο των Χριστιανικών εκκλησιών διεφθάρησαν.»

Επίσης και ο απόστολος Παύλος προφήτευσε για την ερχόμενη διαφθορά. Στα εδάφια Πράξεις 20[κ΄]:27-31, είπε,

«[27]επειδή, δεν απέκρυψα να σας αναγγείλω ολόκληρη τη βουλή τού Θεού. [28]Προσέχετε, λοιπόν, στον εαυτό σας, και σε ολόκληρο το ποίμνιο, στο οποίο το Πνεύμα το Άγιο σάς έβαλε επισκόπους, για να ποιμαίνετε την εκκλησία τού Θεού, που απέκτησε με το ίδιο [του το] αίμα. [29]Επειδή, εγώ ξέρω τούτο ότι, ύστερα από την αναχώρησή μου, θα μπουν μέσα σε σας λύκοι βαρείς, που δεν θα λυπούνται το ποίμνιο· [30]και από σας τους ίδιους θα σηκωθούν άνθρωποι, που θα μιλούν διεστραμμένα, για να αποσπούν τούς μαθητές πίσω από τον εαυτό τους. [31]Γι' αυτό, αγρυπνείτε, φέρνοντας στη μνήμη [σας] ότι τρία χρόνια, νύχτα και ημέρα, δεν έπαυσα να νουθετώ με δάκρυα κάθε έναν ξεχωριστά.»

Τα παραπάνω λόγια του Παύλου, ***«ύστερα από την αναχώρησή μου»***, μας βοηθάει να καταλάβουμε ότι η διαφθορά που είχε προφητευτεί θα εμφανιζόταν νωρίς στην ιστορία της εκκλησίας.

Μπορούμε να προσδιορίσουμε το *«καίομενον όρος»* το οποίο:

α) Θα έστρεφε ένα μεγάλο μέρος του άπιστου (στον Ιησού) **κόσμου σε αίμα,**

β) θα προξενούσε θάνατο σε τόσο πολλούς αναγεννημένους Χριστιανούς, και

γ) θα προξενούσε διαφθορά στο ένα τρίτο των Χριστιανικών εκκλησιών;

Η απάντηση είναι, **«Βεβαίως και μπορούμε!»**

Στην αρχή, μου πέρασε από το μυαλό ότι το ***«καιόμενον όρος»*** ήταν η **Βαβυλώνα**, η μεγάλη πόρνη των κεφαλαίων 17 και 18, για τους εξής λόγους:

1. Ένα ***«όρος»*** αντιπροσωπεύει μια **βασιλεία** και το εδάφιο Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:18 μας λέει για τη Βαβυλώνα τα εξής:

«Και η γυναίκα που είδες, είναι η μεγάλη πόλη, που έχει βασιλεία επάνω στους βασιλιάδες τής γης.»

2. Το εδάφιο Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:6 λέει γι' αυτή,

«Και είδα τη γυναίκα που μεθούσε από το αίμα των αγίων, και από το αίμα των μαρτύρων τού Ιησού ….»

3. Στο εδάφιο Ιερεμίας 51[να΄]:25 ακούμε τον Γιαχβέ να μιλάει εναντίον της Βαβυλώνας και να λέει:

> ***«Δες, εγώ είμαι εναντίον σου, φθοροποιό βουνό, λέει ο Κύριος, που φθείρεις ολόκληρη τη γη· και θα απλώσω το χέρι μου επάνω σου, και θα σε κατακυλίσω από τους βράχους, και θα σε κάνω βουνό καμένο από φωτιά.»***
>
> Η μετάφραση των Εβδομήκοντα παρουσιάζει τα παραπάνω λόγια ως εξής: (28:25) ***«ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σέ, τὸ ὄρος τὸ διεφθαρμένον τὸ διαφθεῖρον πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ καὶ κατακυλιῶ σε ἀπὸ τῶν πετρῶν καὶ δώσω σε ὡς ὄρος ἐμπεπυρισμένον,»***

4. Το εδάφιο Αποκάλυψις 18[ιη΄]:21 λέει,

> ***«Και ένας ισχυρός άγγελος σήκωσε μια πέτρα σαν μεγάλη μυλόπετρα, και την έρριξε στη θάλασσα, λέγοντας: Έτσι με ορμή θα ριχτεί η μεγάλη πόλη Βαβυλώνα, και δεν θα βρεθεί πλέον.»***

Οι ομοιότητες μεταξύ του ***«καιόμενου όρους»*** του κεφαλαίου 8 και της ***«μεγάλης Βαβυλώνας»*** είναι καταπληκτικές! Και όμως, το ένα δεν αντιπροσωπεύει το άλλο --- κάτι δεν ταιριάζει! Η ***«μεγάλη Βαβυλώνα»*** θα ριχτεί στη ***«θάλασσα»*** **στο μέλλον** και αυτή η ενέργεια θα σημάνει το τέλος της! Το ***«καιόμενο όρος»*** του κεφαλαίου 8 έπεσε στη ***«θάλασσα»*** **στο παρελθόν** και είχε το χρόνο, πολύ χρόνο, για να διαφθείρει Χριστιανικές εκκλησίες και να φέρει πρόωρο θάνατο σε πολλούς αναγεννημένους Χριστιανούς! Και όμως, αυτές οι δύο οντότητες μοιάζουν τόσο πολύ που μπορούν να μπερδέψουν τον αναγνώστη!!!

Και προσευχήθηκα στον Κύριο και Του ζήτησα να με βοηθήσει να δω το ***«καιόμενο όρος»*** που ρίχτηκε στη ***«θάλασσα»***, δηλαδή, **μέσα σε ειδωλολατρικά έθνη** και που προξένησε μεγάλη αιματοχυσία, που σκότωσε τόσο πολλούς αναγεννημένους Χριστιανούς με το ξίφος και με τη **φωτιά** και που διέφθειρε τόσο πολλές αρχέγονες Χριστιανικές εκκλησίες. Ναι, ζήτησα από τον Κύριο να με βοηθήσει να προσδιορίσω το ***«καιόμενο όρος»*** που οδήγησε τις απλές και απληροφόρητες Χριστιανικές μάζες στο να πέσουν σε **ειδωλολατρία**, **λατρεία δαιμόνων**, **λατρεία της κτίσης**, **νεκρομαντεία**, **φόνους**, **μαγείες**, **κλοπές και σεξουαλική ανηθικότητα**, φέρνοντας επάνω τους την **καιόμενη** οργή του Θεού, **αρρώστια και θάνατο, επειδή συμμετείχαν από το σώμα και από το αίμα του Χριστού αναξίως!** (Αποκάλυψις 9[θ΄]:20,21· Α΄ Κορινθίους 11[ια΄]: 29,30)

Και ο Κύριος ο Θεός μού έδειξε **τη πρώτη και τη μεγαλύτερη από τις πόρνες κόρες της *«μεγάλης Βαβυλώνας»* η οποία, πριν από το σχίσμα που έλαβε χώρα στον 11ον αιώνα μεταξύ Ανατολής και Δύσης** (μεταξύ Καθολικών και Ορθοδόξων), αποτέλεσε την λεγόμενη **«Χριστιανική θρησκεία»** η οποία υποστηρίχτηκε, προστατεύτηκε και χρησιμοποιήθηκε από τον ειδωλολάτρη αυτοκράτορα Κωνσταντίνο τον μέγα και από άλλους λεγόμενους 'Χριστιανούς' αυτοκράτορες της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, οι οποίοι δεν είχαν ιδέα ότι **η Χριστιανοσύνη δεν είναι μια θρησκεία**, αλλά μια πίστη, ένας τρόπος ζωής και μια προσωπική σχέση με τον Θεό! Και για πρώτη φορά κατάλαβα **το πόσο πολύ μια πόρνη κόρη μπορεί να μοιάζει και να ενεργεί σαν την πόρνη μητέρα της!** (Αποκάλυψις 17[ιζ΄]: 5)

Εδάφιο 10: ***«[α]Και σάλπισε ο τρίτος άγγελος, και από τον ουρανό έπεσε ένα μεγάλο αστέρι που καιγόταν σαν λαμπάδα, [β]και έπεσε επάνω στο ένα τρίτο των ποταμών, [γ]κι επάνω στις πηγές των νερών·»***

Εξήγηση εδαφίου 10[α]
«[α]Και σάλπισε ο τρίτος άγγελος, και από τον ουρανό έπεσε ένα μεγάλο αστέρι που καιγόταν σαν λαμπάδα,»

Οι πληγές του Θεού εξακολουθούν να πέφτουν πάνω στους ανθρώπους της συμβολικής ***«γης»*** λόγω των αμαρτιών τους. Όταν ο τρίτος άγγελος έδωσε το σήμα (όταν σάλπισε), ο Ιωάννης είδε ***«ένα μεγάλο αστέρι»*** να πέφτει από τον ουρανό και το οποίο ***«καιγόταν σαν λαμπάδα»***.

Τι συμβολίζει το *«μεγάλο αστέρι»*;
Από την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 1[α΄]:14-16, κάτω από τον υπότιτλο **Περιγραφή #7**, μάθαμε ότι τα ***«αστέρια»*** αντιπροσωπεύουν **αγγέλους**. Άρα, ένα ***«μεγάλο αστέρι»*** συμβολίζει **έναν άγγελο υψηλής περιωπής --- μεγάλων αξιωμάτων!**

Έχουμε ξανασυναντήσει στη μελέτη μας αγγέλους υψηλής περιωπής που μοιάζουν με *«λαμπάδες φωτιάς»*;
Βεβαίως! Τους έχουμε συναντήσει στο εδάφιο Αποκάλυψις 4[δ΄]:5· και στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:4[β], εξηγήσαμε ότι ήταν αρχάγγελοι (αρχηγοί αγγέλων).

Είναι δυνατόν για έναν άγγελο του Θεού να μετατρέψει τα νερά σε *«άψινθο»* ώστε να πικραθούνε οι άνθρωποι και να πεθάνουν;

Βεβαίως και είναι δυνατόν όταν πρόκειται να εκπληρώσει τις κρίσεις του Θεού εναντίον εκείνων που υποτίθεται ότι είναι δικοί Του και οι οποίοι θα έπρεπε να λατρεύουν μόνο Αυτόν με αγιότητα αντί να λατρεύουν είδωλα! Ας διαβάσουμε τα επόμενα εδάφια από το βιβλίο του προφήτη Ιερεμία:

Ιερεμίας 9[θ΄]:13-15
«[13]Και ο Κύριος είπε: Επειδή εγκατέλειψαν τον νόμο μου, που είχα βάλει μπροστά τους, και δεν υπάκουσαν στη φωνή μου, και δεν περπάτησαν σ' αυτόν· [14]αλλά, περπάτησαν πίσω από την όρεξη της καρδιάς τους, και πίσω από τους Βααλείμ, που οι πατέρες τους τούς δίδαξαν· [15]γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Δέστε, εγώ θα τους θρέψω με αψίνθι, αυτό τον λαό, και θα τους ποτίσω νερό χολής·»

Ιερεμίας 23[κγ΄]:15
«Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων ενάντια στους προφήτες: Δέστε, εγώ θα τους δώσω αψίνθι για ψωμί, και θα τους ποτίσω νερό χολής· επειδή, από τους προφήτες τής Ιερουσαλήμ βγήκε μολυσμός σε ολόκληρο τον τόπο.»

Μήπως το γεγονός ότι έπεσε από τον ουρανό υπονοεί ότι αυτός ο άγγελος ήταν ένας από τους αγγέλους του Σατανά που έπεσαν στη γη;
Όχι βέβαια! Τα πράγματα δεν έχουν έτσι για τους επόμενους λόγους:

1. Ούτε ο Σατανάς ούτε οι άγγελοί του θα τιμωρούσαν κάποιον που δεν λατρεύει τον Θεό με αγιότητα!

2. Δεν είναι ο Σατανάς αλλά ο Θεός Εκείνος που έχει εξουσία πάνω από όλες τις πληγές που αναφέρονται στο βιβλίο της Αποκάλυψης. Στο εδάφιο Αποκάλυψις 16[ιστ΄]:9, διαβάζουμε:

   «Και καυματίστηκαν οι άνθρωποι με μεγάλο καύμα, και βλασφήμησαν το όνομα του Θεού, που είχε εξουσία επάνω σ' αυτές τις πληγές· και δεν μετανόησαν, ώστε να δώσουν δόξα σ' αυτόν.»

3. Στο εδάφιο 10, ο Ιωάννης είδε **ένα *«αστέρι»* να πέφτει από τον ουρανό** ενώ στο εδάφιο Αποκάλυψις 20[κ΄]:1 είδε **έναν *«άγγελο»* να κατεβαίνει από τον ουρανό**. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

   «ΚΑΙ είδα έναν άγγελο που κατέβαινε από τον ουρανό, ο οποίος είχε το κλειδί τής αβύσσου, και στο χέρι του μια μεγάλη αλυσίδα.»

Αυτό που πρέπει να καταλάβουμε εδώ είναι το γεγονός ότι στο εδάφιο 10 πραγματευόμαστε με τον συμβολικό όρο ***«αστέρι»*** ο οποίος συμβολίζει **έναν άγγελο**, και ότι στο εδάφιο Αποκάλυψις 20 [κ΄]:1, ο Ιωάννης βλέπει **έναν πραγματικό άγγελο --- μια προσωπικότητα!** Επομένως, όταν κάποιος αναφέρεται σε ένα αστέρι, είναι φυσικό να πει **ότι είδε ένα αστέρι να πέφτει από τον ουρανό** και όταν αναφέρεται σε πρόσωπο, είναι φυσικό να λέει ότι είδε **έναν άγγελο να κατεβαίνει από τον ουρανό!**

Από όλα τα παραπάνω αντιλαμβανόμαστε ότι το ***«μεγάλο αστέρι»*** του εδαφίου 10 δεν είναι ένας άγγελος του Σατανά, αλλά, ένας αρχάγγελος του Θεού!

Εξήγηση εδαφίου 10^{β}

«^{β}***και έπεσε επάνω στο ένα τρίτο των ποταμών,»***

Σε τι αναφέρονται τα *«ποτάμια»*;
Το εδάφιο Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:15, λέει:

«και το φίδι έρριξε από το στόμα του, πίσω από τη γυναίκα, νερό σαν ποταμό, για να κάνει να την παρασύρει ο ποταμός.»

Από το παραπάνω εδάφιο αντιλαμβανόμαστε ότι το νερό που βγήκε ***«από το στόμα»*** του φιδιού σαν ***«ποταμός»***, συμβολίζει **τον προφορικό λόγο του φιδιού!** Στη Γραφή βρίσκουμε και άλλες αλληγορίες διαφόρων πραγμάτων που βγαίνουν από το στόμα διαφόρων οντοτήτων τα οποία μας οδηγούν στο ίδιο συμπέρασμα. Ας δούμε μερικές περιπτώσεις:

α) ***«Και από το στόμα του βγαίνει μια κοφτερή ρομφαία, για να χτυπάει μ' αυτή τα έθνη· κι αυτός θα «τους ποιμάνει με σιδερένια ράβδο»· κι αυτός πατάει τον ληνό τού κρασιού τού θυμού και της οργής τού Θεού, του Παντοκράτορα.»*** (Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:15· σύγκρινε με Εβραίους 4 [δ΄]:12.)

β) ***«Και στο δεξί του χέρι [είχε] επτά αστέρια· και από το στόμα του έβγαινε μια κοφτερή δίστομη ρομφαία· και η όψη του [έλαμπε], όπως λάμπει ο ή-***

λιος μέσα στη λαμπρότητά του.» (Αποκάλυψις 1 [α΄]:16· σύγκρινε με Εβραίους 4[δ΄]:12.)

γ) ***«αλλά, θα κρίνει τους φτωχούς με δικαιοσύνη, και θα υπερασπίζεται τους ταπεινούς τής γης με ευθύτητα· και θα πατάξει τη γη με τη ράβδο τού στοματός του, και με την πνοή των χειλέων του θα θανατώνει τον ασεβή.»*** (Ησαΐας 11[ια΄]:4)

δ) ***«και, τότε, ο άνομος θα αποκαλυφθεί, τον οποίο ο Κύριος θα [τον] απολέσει με το πνεύμα τού στόματός του, και θα τον καταργήσει με την επιφάνεια της παρουσίας του·»*** (Β΄ Θεσσαλονικείς 2 [β΄]:8)

ε) ***«Και είδα τρία ακάθαρτα πνεύματα όμοια με βατράχους, [που έβγαιναν] από το στόμα τού δράκοντα, και από το στόμα τού θηρίου, και από το στόμα τού ψευδοπροφήτη· επειδή, είναι πνεύματα δαιμόνων, που εκτελούν σημεία, τα οποία εκπορεύονται προς τους βασιλιάδες τής γης και ολόκληρης της οικουμένης, για να τους συγκεντρώσουν στον πόλεμο εκείνης τής μεγάλης ημέρας, του Θεού τού Παντοκράτορα.»*** (Αποκάλυψις 16[ιστ΄]:13,14)

Σ' αυτή τη περίπτωση, παρόλο που βλέπουμε τρία δαιμονικά πνεύματα να βγαίνουν από το στόμα των παραπάνω οντοτήτων, είναι εύκολο να καταλάβουμε ότι θα φέρουν εις πέρας το έργο τους με τεχνάσματα και **με λόγια πλάνης**. Στο κάτω-κάτω, αυτό είναι το διακριτικό των ψευδοπροφητών! (Ματθαίος 24[κδ΄]:11,24)

Τι σημαίνει ότι το αστέρι έπεσε μόνο «*επάνω στο ένα τρίτο των ποταμών*»;
Στην παραπάνω εξήγηση των εδαφίων 8,9, διαβάσαμε την προφητεία του Παύλου για τον ερχομό εκείνων των ***«λύκων»*** οι οποίοι ***«θα μιλούν διεστραμμένα, για να αποσπούν τούς μαθητές πίσω από τον εαυτό τους»*** (Πράξεις 20[κ΄]:27-31). Ας ευχαριστήσουμε τον Θεό που **δεν επέτρεψε ούτε και θα επιτρέψει ποτέ να διεφθαρούν όλοι οι κήρυκες του ευαγγελίου** και έτσι η αλήθεια του βρίσκεται μαζί μας σήμερα!

Εξήγηση εδαφίου 10^{γ}

«^{γ}κι επάνω στις πηγές των νερών·»

Σε τι αναφέρονται οι *«πηγές των νερών»*;
Ο συμβολικός όρος ***«πηγές των νερών»*** αναφέρεται στους πρωτουργούς των διεστραμμένων λόγων --- **στις πηγές!** Στο παραπάνω εδάφιο, Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:15, αφού το νερό που ήταν σαν ποταμός βγήκε από το στόμα του φιδιού, κάνει το φίδι να είναι **η πηγή** αυτού του ποταμού!

Εδάφιο 11: ***«^{α}και το όνομα του αστεριού λέγεται Άψινθος· και το ένα τρίτο των νερών έγινε άψινθος, ^{β}και πολλοί άνθρωποι πέθαναν από τα νερά, επειδή έγιναν πικρά.»***

Εξήγηση εδαφίου 11^{α}

«^{α}και το όνομα του αστεριού λέγεται Άψινθος· και το ένα τρίτο των νερών έγινε άψινθος,»

Γιατί αυτός ο άγγελος ονομάζεται *«Άψινθος»*;
Ονομάζεται ***«Άψινθος»*** λόγω του αποτελέσματος που θα έφερε η πράξη του.

Εξήγηση εδαφίου 11β

«β και πολλοί άνθρωποι πέθαναν από τα νερά, επειδή έγιναν πικρά.»

Τι σημαίνει ότι *«πολλοί άνθρωποι πέθαναν από τα νερά, επειδή έγιναν πικρά»*;
Ο απόστολος Παύλος δεν ήταν ο μόνος που προφήτευσε για τον ερχομό εκείνων που θα μιλούσαν ***«διεστραμμένα, για να αποσπούν τούς μαθητές πίσω από τον εαυτό τους».*** Επίσης και ο απόστολος Πέτρος προφήτευσε για τον ερχομό **ψευδοδιδασκάλων οι οποίοι θα υπήρχαν μεταξύ των αναγεννημένων Χριστιανών και οι οποίοι θα έφερναν, κρυφά, με πλάγιο τρόπο, αιρέσεις απώλειας.** Ας διαβάσουμε τα λόγια του από την Β΄ Πέτρου 2[β΄]:1-3:

«[1]Υπήρξαν, όμως, και ψευδοπροφήτες ανάμεσα στον λαό, όπως και μεταξύ σας θα υπάρξουν ψευδοδάσκαλοι, οι οποίοι θα εισαγάγουν με πλάγιο τρόπο αιρέσεις απώλειας, καθώς θα αρνούνται και τον Δεσπότη που τους αγόρασε, φέρνοντας επάνω στον εαυτό τους γρήγορη απώλεια. [2]Και πολλοί θα ακολουθήσουν στις απώλειές τους, για τους οποίους ο δρόμος τής αλήθειας θα δυσφημηθεί. [3]Και θα σας εμπορευθούν με πλαστά λόγια, χάρη πλεονεξίας· των οποίων η καταδίκη, από τον παλιό καιρό, δεν μένει αργή, και η απώλειά τους δεν νυστάζει.»

Ο ορισμός ***«αιρέσεις απώλειας»*** αποκαλύπτει ότι οι ψευδοδιδάσκαλοι θα διαστρέβλωναν το ευαγγέλιο της σωτηρίας **ώστε εκείνοι που θα άκουγαν και που θα πίστευαν σ' αυτό να μη σωθούν αλλά να πεθάνουν στις αμαρτίες τους!** Παραδείγματος χάριν, η πιο σύγχρονη διαστροφή του ευαγγελίου η οποία είναι σαν πικρά και δηλητηριώδη

νερά είναι η ψευδή διδασκαλία η οποία διακηρύττει ότι **δεν είναι απαραίτητο για κάποιον να πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός για να σωθεί!** Αυτή η **αίρεση απώλειας** βρίσκεται σε απευθείας εναντίωση με τα λόγια του Ιησού από το εδάφιο Ιωάννης 8[η΄]:24 όπου είπε,

«Σας είπα, λοιπόν, ότι θα πεθάνετε μέσα στις αμαρτίες σας· επειδή, αν δεν πιστέψετε ότι εγώ είμαι, θα πεθάνετε μέσα στις αμαρτίες σας.»

Όταν ο Ιησούς έκανε τη παραπάνω δήλωση, οι Ιουδαίοι Τον ρώτησαν:

«Εσύ ποιος είσαι;»

Και ο Ιησούς είπε σ' αυτούς,

«Ό,τι σας λέω εξαρχής.» (Ιωάννης 8[η΄]:25)

Ποιος τους είχε πει ο Ιησούς ότι ήταν εξαρχής;
Στο εδάφιο Ιωάννης 3[γ]:16, ο Ιησούς είχε πει ότι ήταν ο **μονογενής Υιός του Θεού**. Αυτός ο τίτλος αποκαλύπτει μια μοναδική αλήθεια: **Ότι ο Ιησούς είναι ο μόνος Υιός της φύσης του Θεού!** Δηλαδή, ότι ήταν από τη φύση Του Θεός και ίσος με τον Πατέρα (Ιωάννης 5[ε΄]:18). Εκείνοι που έχουν πιει από τα μολυσμένα νερά ενός ***«άλλου ευαγγελίου»*** (Γαλάτας 1[α΄]:8,9) και γι' αυτό το λόγο δεν πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός, θα πεθάνουν στις αμαρτίες τους --- και, ω Θεέ μου, είναι τόσο πολλοί!

Σε παρακαλώ Πατέρα, στείλε περισσότερους εργάτες στον αγρό Σου για να κηρύξουν το αληθινό ευαγγέλιο! (Λουκάς 10[ι΄]:2)

Εδάφιο 12: ***«Και σάλπισε ο τέταρτος άγγελος, και χτυπήθηκε το ένα τρίτο τού ήλιου, και το ένα τρίτο τού φεγγαριού, και το ένα τρίτο των αστεριών, ώστε να σκοτιστεί το ένα τρίτο απ' αυτά, και η ημέρα να χάσει το ένα τρίτο από το φωτισμό της, το ίδιο και η νύχτα.»***

Εξήγηση εδαφίου 12

Τα παραπάνω λόγια προλέγουν τις θλιβερές και σκοτεινές ημέρες που θα ακολουθούσαν μετά από το γεγονός που τα ***«νερά»*** θα γινόντουσαν άψινθος. Εφόσον τόσο πολλοί άνθρωποι της συμβολικής ***«γης»*** δεχτήκανε και ήπιανε τα πικρά ***«νερά»*** τα οποία βγήκανε από το στόμα των ψευδοδιδασκάλων και των ψευδοπροφητών, έπρεπε να αναμένεται ότι το πνευματικό φως ή η ουράνια καθοδήγηση θα ελαττωνόταν δραματικά! Και ακόμα μπορούμε να δούμε γύρω μας τα αποτελέσματα αυτής της κατάστασης!

Πριν κλείσουμε τούτο το κεφάλαιο, θα ήθελα να φέρω στην προσοχή σας ακόμα ένα πράγμα: Καθώς παρατηρούμε από τα εδάφια Ησαΐας 13[ιγ΄]:9-11, Ιωήλ 2[β΄]:31 και Ματθαίος 24[κδ΄]:29,30, το σκοτείνιασμα του ήλιου, του φεγγαριού και των αστεριών αναφέρεται πάντα σαν ένα από τα γεγονότα που λαμβάνουν χώρα πριν πέσει η πύρινη οργή του Θεού επάνω στους αμαρτωλούς ανθρώπους της συμβολικής ***«γης»***. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Ησαΐας 13[ιγ΄]:9-11

«[9]***Δέστε, η ημέρα τού Κυρίου έρχεται, σκληρή, και*** *[γεμάτη]* ***από θυμό και φλογερή οργή, για να κάνει τη γη έρημη, και θα εξαλείψει απ' αυτή τους αμαρτωλούς της.*** [10]***Επειδή, τα αστέρια τού ουρανού και οι αστερισμοί του δεν θα δώσουν το φως τους· ο ήλιος θα σκοτεινιάσει στην ανατολή του, και το φεγγάρι δεν θα εκπέμψει το φως του.*** [11]***Και θα παιδεύσω τον κόσμο για την κακία***

[του], και τους ασεβείς για την ανομία τους· και θα σταματήσω τον κομπασμό των υπερήφανων, και θα ταπεινώσω την υψηλοφροσύνη των φοβερών.»

Ιωήλ 2[β΄]:31
«Ο ήλιος θα μεταστραφεί σε σκοτάδι, και το φεγγάρι σε αίμα, πριν έρθει η ημέρα τού Κυρίου, η μεγάλη και περιφανής.»

Ματθαίος 24[κδ΄]:29,30
«Κι αμέσως, ύστερα από τη θλίψη εκείνων των ημερών, ο ήλιος θα σκοτεινιάσει, και το φεγγάρι δεν θα δώσει το φως του, και τα αστέρια θα πέσουν από τον ουρανό, και οι δυνάμεις των ουρανών θα σαλευτούν. Και, τότε, θα φανεί το σημείο τού Υιού τού ανθρώπου στον ουρανό· και, τότε, θα θρηνήσουν όλες οι φυλές τής γης, και θα δουν τον Υιό τού ανθρώπου να έρχεται επάνω στα σύννεφα του ουρανού με δύναμη και πολλή δόξα.»

Εδάφιο 13: ***«Και είδα, και άκουσα έναν άγγελο να πετάει στο μέσον τού ουρανού, ο οποίος έλεγε με δυνατή φωνή: Αλλοίμονο, αλλοίμονο, αλλοίμονο σ' αυτούς που κατοικούν επάνω στη γη, για τις υπόλοιπες φωνές τής σάλπιγγας των τριών αγγέλων που πρόκειται να σαλπίσουν.»***

Εξήγηση εδαφίου 13
Το παραπάνω εδάφιο είναι απλό· δεν χρειάζεται εξήγηση.

Κεφάλαιο Εννέα

Εδάφιο 1: ***«Και σάλπισε ο πέμπτος άγγελος, και είδα ότι έπεσε ένα αστέρι από τον ουρανό στη γη, και του δόθηκε το κλειδί τού φρέατος της αβύσσου.»***

Εξήγηση εδαφίου 1

Στο παραπάνω εδάφιο παρατηρούμε ότι ένα ***«αστέρι»*** έπεσε από τον ουρανό στη γη και ότι του δόθηκε το κλειδί του πηγαδιού της αβύσσου.

Τι συμβολίζει το *«αστέρι»*;

Από την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 1[α΄]:14-16, κάτω από την **Περιγραφή #7**, μάθαμε ότι ένα ***«αστέρι»*** αντιπροσωπεύει έναν **άγγελο**.

Μήπως η έκφραση *«έπεσε από τον ουρανό»* εννοεί ότι αυτός ο άγγελος ήταν ένας από τους αγγέλους του Σατανά;

Οπωσδήποτε όχι! Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 8[η΄]:10^{α}. Ο Θεός δεν θα έδινε το κλειδί της αβύσσου στον Σατανά ούτε και σε κάποιον από τους αγγέλους του. Ας δούμε γιατί:

Στα εδάφια Αποκάλυψις 20[κ΄]:1-3 διαβάζουμε,

«[1]ΚΑΙ είδα έναν άγγελο που κατέβαινε από τον ουρανό, ο

οποίος είχε το κλειδί τής αβύσσου, και στο χέρι του μια μεγάλη αλυσίδα. [2]***Και έπιασε τον δράκοντα, το αρχαίο φίδι, που είναι διάβολος και σατανάς· και τον έδεσε*** *[για]* ***1.000 χρόνια.*** [3]***Και τον έρριξε στην άβυσσο, και τον έκλεισε, και σφράγισε από πάνω του, για να μη πλανήσει πλέον τα έθνη, μέχρις ότου συμπληρωθούν τα 1.000 χρόνια ….»***

Από τα παραπάνω εδάφια μαθαίνουμε ότι το ***«αστέρι»*** που είχε το κλειδί της αβύσσου **έριξε τον Σατανά μέσα σ' αυτή** και τη σφράγισε από πάνω του!

Εάν αυτό το ***«αστέρι»*** ήταν ένας άγγελος του Σατανά, θα είχε περισσότερη εξουσία από το αφεντικό του ώστε να τον ***«πετάξει»*** μέσα στην άβυσσο και να σφραγίσει από πάνω του; Ή, εάν το παραπάνω ***«αστέρι»*** που είχε το κλειδί ήταν ο ίδιος ο Σατανάς, θα το χρησιμοποιούσε για να κλειδώσει τον εαυτό του εκεί μέσα για χίλια χρόνια; Η απάντηση είναι «Όχι!».

Τι είδους τόπος είναι η *«άβυσσος»*;
Όταν ένας άνθρωπος πεθαίνει, το σώμα του παραμένει στον τάφο όπου και φθείρεται, ενώ η ψυχή του πηγαίνει στον Άδη. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από το εδάφιο που ακολουθεί:

Πράξεις 2[β΄]:31
«προβλέποντας μίλησε για την ανάσταση του Χριστού, ότι η ψυχή του δεν εγκαταλείφθηκε στον άδη ούτε η σάρκα του είδε φθορά.»

Η *«άβυσσος»* είναι το κατώτερο μέρος του Άδη.
Όταν ο Κύριος Ιησούς Χριστός πέθανε για τις αμαρτίες μας, πήγε στην ***«άβυσσο»***. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από το επόμενο εδάφιο:

Ρωμαίους 10[ι΄]:7
«… Τις θέλει καταβή εις την άβυσσον; τουτέστι διά να αναβιβάση τον Χριστόν εκ νεκρών.» (Βάμβας)

Μια άλλη λέξη για την ***«άβυσσο»*** είναι ο ***«Τάρταρος»***. Αυτή τη λέξη τη βρίσκουμε στο εδάφιο Α΄ Πέτρου 2[β΄]:4. Εκεί ο απόστολος Πέτρος έγραψε:

«Επειδή, αν ο Θεός δεν λυπήθηκε αγγέλους που αμάρτησαν, αλλά αφού τους έρριξε στον τάρταρο δεμένους με αλυσίδες σκότους, τους παρέδωσε για να φυλάγονται προς κρίση·»

Ποιος είναι Εκείνος που έχει το κλειδί της *«αβύσσου»* ή της εισόδου της που λέγεται *«Άδης»*;
Εκείνος που έχει το κλειδί αυτής της φυλακής είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Στο εδάφιο Αποκάλυψις 1[α΄]:17,18, είπε:

«[17]***Και όταν τον είδα, έπεσα κοντά στα πόδια του σαν νεκρός· και έβαλε επάνω μου το δεξί του χέρι, λέγοντας: Μη φοβάσαι· εγώ είμαι ο πρώτος και ο τελευταίος,*** [18]***κι αυτός που ζει, και έγινα νεκρός· και δες, είμαι ζωντανός στους αιώνες των αιώνων· αμήν· και έχω τα κλειδιά τού άδη και του θανάτου.»***

Γνωρίζουμε ότι τα *«αστέρια»* συμβολίζουν αγγέλους· αλλά, μπορούμε να πούμε ότι ο Ιησούς είναι επίσης ένα *«Αστέρι»*;

Βεβαίως και μπορούμε! Στο εδάφιο Αποκάλυψις 22[κβ΄]:16, ακούμε τον Ιησού να αποκαλεί τον Εαυτόν Του ***«Αστέρι»***. Ας διαβάσουμε τα λόγια Του:

«Εγώ ο Ιησούς έπεμψα τον άγγελόν μου να μαρτυρήση εις εσάς ταύτα εις τας εκκλησίας. Εγώ είμαι η ρίζα και το γένος του Δαβίδ, ο αστήρ ο λαμπρός και ορθρινός.» (Βάμβας)

Τι συμβολίζει το *«κλειδί»*;

Το ***«κλειδί»*** συμβολίζει **εξουσία** (Ησαΐας 22[κβ΄]:22· Αποκάλυψις γ[γ]:4). Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 3[γ]:7, τμήμα γ).

Γιατί το εδάφιο 1 λέει ότι *«του δόθηκε το κλειδί τού φρέατος της αβύσσου»*; Μήπως αυτό σημαίνει ότι ο Ιησούς δεν είναι Θεός, ότι ποτέ δεν είχε αυτή την εξουσία στο παρελθόν;

Όχι βέβαια! Ο Ιησούς είναι ο **προαιώνιος** Θεός ο Υιός (Μιχαίας 5[ε΄]:2). Όμως, για μια μικρή χρονική περίοδο, **άδειασε τον Εαυτό Του από τη Θεϊκή Του δόξα** (Φιλιππησίους 2[β΄]:5-11), **έκανε τον Εαυτό Του κατώτερο από τους αγγέλους** (Εβραίους 2[β΄]:7) και **έγινε σάρκα** (Ιωάννης 1[α΄]:1,14)**!** Ας διαβάσουμε τα εδάφια Φιλιππησίους 2[β΄]:5-11:

«[5]***Να είναι, μάλιστα, σε σας το ίδιο φρόνημα, που ήταν και στον Ιησού Χριστό·*** [6]***ο οποίος ενώ υπήρχε σε μορφή Θεού, δεν νόμισε αρπαγή το να είναι ίσα με τον Θεό·***

[7]***αλλά, κένωσε τον εαυτό του, παίρνοντας μορφή δούλου, αφού έγινε όμοιος με τους ανθρώπους·*** [8]***και, καθώς βρέθηκε κατά το σχήμα ως άνθρωπος, ταπείνωσε τον εαυτό του, γινόμενος υπάκουος μέχρι θανάτου, θανάτου μάλιστα σταυρού.*** [9]***Γι' αυτό, και ο Θεός τον υπερύψωσε, και του χάρισε όνομα, που είναι το όνομα πάνω από κάθε άλλο·*** [10]***ώστε στο όνομα του Ιησού να λυγίσει κάθε γόνατο επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων·*** [11]***και κάθε γλώσσα να ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος, σε δόξα τού Πατέρα Θεού.»***

Από τα παραπάνω εδάφια αντιλαμβανόμαστε ότι όταν ο **άνθρωπος Ιησούς** τελείωσε το έργο που ήλθε να κάνει ολοκληρώνοντάς το επάνω στο σταυρό (Ιωάννης 17[ιζ΄]:4· 19[ιθ΄]:30), ο Θεός, ο Πατέρας, τον υπερύψωσε και Του έδωσε το Όνομα που είναι πάνω από όλα τα ονόματα (Φιλιππησίους 2[β΄]:9). Γι' αυτό το λόγο, είπε στους μαθητές Του, ***«… Δόθηκε σε μένα κάθε εξουσία στον ουρανό και επάνω στη γη.»*** (Ματθαίος 28[κη΄]:18)

Τα παραπάνω λόγια, ***«κάθε εξουσία»***, περιλαμβάνουν και την εξουσία να ανοίγει και να κλείνει οποιαδήποτε πόρτα θέλει --- ακόμα και την πόρτα της αβύσσου. Στο εδάφιο Αποκάλυψις 3[γ]:7, ο Κύριος Ιησούς είπε για τον Εαυτό Του, ***«… Αυτά λέει ο άγιος, ο αληθινός, αυτός που έχει το κλειδί τού Δαβίδ· αυτός που ανοίγει, και κανένας δεν κλείνει· και κλείνει, και κανένας δεν ανοίγει.»***

Εάν θέλετε να δείτε τον Ιησού και σαν έναν ***«άγγελο»*** **που πάντοτε** ***«είχε»*** το κλειδί της αβύσσου, παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 20[κ΄]:1.

Εδάφιο 2: ***«Και άνοιξε το φρέαρ τής αβύσσου· και ανέβηκε καπνός από το φρέαρ σαν καπνός από ένα μεγάλο καμίνι· και σκοτείνιασε ο ήλιος και ο αέρας από τον καπνό τού φρέατος.»***

Εξήγηση εδαφίου 2

Ο καπνός που βγήκε από το πηγάδι της αβύσσου σκοτείνιασε τον ήλιο και τον αέρα. Αυτή η προφητεία προλέγει στον Ιωάννη ότι θα έλθει καιρός που η πνευματική διορατικότητα θα ελαττωθεί σε μεγάλο βαθμό πάνω στη συμβολική ***«γη»***. Όσοι από τους κατοίκους της συμβολικής ***«γης»*** δεν έχουν τη σφραγίδα του Θεού στα μέτωπά τους (εδάφιο 4), δηλαδή όσοι δεν είναι αναγεννημένοι, **δεν θα μπορέσουν να δουν καθαρά** τι πρόκειται να λάβει χώρα· αλλά, θα αισθανθούν τα τρομερά αποτελέσματα που θα φέρει το έργο των ***«ακρίδων»*** καθώς περιγράφονται στα εδάφια 3 και 4!

Εδάφιο 3: **«*Και από τον καπνό βγήκαν στη γη ακρίδες, και δόθηκε σ' αυτές εξουσία, όπως έχουν εξουσία οι σκορπιοί τής γης.»***

Εξήγηση εδαφίου 3

Καθώς ο καπνός βγήκε από το ***«φρέαρ*** (πηγάδι) ***της αβύσσου»*** και καθώς οι ***«ακρίδες»*** βγήκαν από τον καπνό, είναι φανερό ότι **οι *«ακρίδες»* είναι πονηροί άγγελοι**. Ο Κύριος ο Θεός θα εξαποστείλει αυτούς τους πονηρούς αγγέλους μέσα στη συμβολική ***«γη»*** για να φέρουν εις πέρας τις κρίσεις Του εναντίον των κατοίκων της συμβολικής ***«γης»*** που δεν έχουν δεχθεί τον Υιό Του ως Θεό και Σωτήρα τους και εναντίον εκείνων που είναι μεν αναγεννημένοι, αλλά, οι οποίοι **ζουν σε αμαρτία** (Α΄ Κορινθίους 5[ε΄]:5· Αποκάλυψις 2[β΄]:21-23).

Δεν είναι πρώτη φορά που ο Θεός στέλνει **κακοποιούς αγγέλους** για να εκτελέσουν τις κρίσεις Του. Ας διαβάσουμε το εδάφιο Ψαλμός 78[οη΄]:49. Εκεί λέει,

«Έστειλε επάνω τους την έξαψη του θυμού του, την αγανάκτηση, και την οργή, και τη θλίψη, αποστέλλοντάς [τα] διαμέσου κακοποιών αγγέλων.»

Ο λαός της συμβολικής ***«γης»*** θα αισθανθεί τα τρομερά βασανιστήρια αλλά, θα είναι δύσκολο γι' αυτούς να παραδεχθούν το γεγονός ότι οι **βασανιστές**, οι ***«ακρίδες»*** που θα τους πονέσουν όπως οι ***«σκορπιοί»***, είναι στη πραγματικότητα **δαιμονικά πνεύματα**. Καθώς η διορατικότητα θα έχει ελαττωθεί από τον καπνό, πολλοί από αυτούς δεν θα πιστεύουν ότι τα δαιμόνια έχουν εξουσία να τους αγγίξουν, και άλλοι ούτε καν θα πιστεύουν στην ύπαρξη των δαιμονίων· γι' αυτό το λόγο, **δεν θα μετανοήσουν από τα πονηρά τους έργα** (εδάφια 20,21)!

Πάντως, οι Γραφές δίνουν ανακούφιση σε εκείνους της συμβολικής ***«γης»*** οι οποίοι είναι πραγματικά αναγεννημένοι Χριστιανοί και οι οποίοι ζουν μια ζωή αγιοσύνης (Εβραίους 12[ιβ΄]:14): **Δεν θα πληγωθούν από εκείνες τις δαιμονικές δυνάμεις οι οποίες έχουν την εξουσία να βασανίσουν τους ανθρώπους όπως βασανίζουν οι σκορπιοί.** Ας διαβάσουμε τα εδάφια Λουκάς 10[ι΄]:19,20 και Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:18:

Λουκάς 10[ι΄]:19,20
«Δέστε, σας δίνω εξουσία στο να πατάτε επάνω σε φίδια και σκορπιούς, κι επάνω σε όλη τη δύναμη του εχθρού· και τίποτε δεν θα σας βλάψει. Εντούτοις, μη χαίρεστε σ' αυτό, ότι τα πνεύματα υποτάσσονται σε σας· αλλά, να

χαίρεστε περισσότερο ότι, τα ονόματά σας γράφτηκαν στους ουρανούς.»

Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:18
«Γνωρίζουμε ότι καθένας που έχει γεννηθεί από τον Θεό δεν αμαρτάνει· αλλ' αυτός που γεννήθηκε από τον Θεό διαφυλάττει τον εαυτό του, και ο πονηρός δεν τον αγγίζει.»

Εδάφιο 4: ***«Και ειπώθηκε σ' αυτές να μη βλάψουν το χορτάρι τής γης ούτε κανένα χλωρό*** *[είδος]* ***ούτε κανένα δέντρο· παρά μονάχα τούς ανθρώπους, που δεν έχουν τη σφραγίδα τού Θεού επάνω στα μέτωπά τους.»***

Εξήγηση εδαφίου 4
Στο παραπάνω εδάφιο συναντούμε τους επόμενους συμβολικούς όρους:

1. Το ***«χορτάρι της γης»*.**
2. Κάθε ***«χλωρό είδος»*.**
3. Τα ***«δένδρα»***.

Τι σημαίνουν οι παραπάνω συμβολικοί όροι;
Καθώς ο συμβολικός όρος ***«γη»*** αναφέρεται σε **«όλους εκείνους οι οποίοι αξιούν ότι γνωρίζουν και λατρεύουν τον Αληθινό Θεό της Αγίας Γραφής, δηλαδή, στην Ιουδαϊκή και Χριστιανική κοινότητα»**, και αφότου το ***«χορτάρι της γης»***, κάθε ***«χλωρό χόρτο»*** και τα ***«δέντρα»*** φυτρώνουν πάνω στη ***«γη»*, αντιπροσωπεύουν άτομα διαφόρων "πνευματικών" επιπέδων και κοινωνικών στρωμάτων μέσα σ' αυτή τη κοινότητα**.

Τα παρακάτω εδάφια μας βοηθάνε να αντιληφθούμε ότι καθώς ο συμβολικός όρος ***«δέντρα»*** αναφέρεται σε ανθρώπους (παρακαλώ διάβασε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 7[ζ΄]:1-3), στο αυτό αναφέρονται και οι συμβολικοί όροι ***«χορτάρι της γης»*** και ***«χλωρό χόρτο»***:

Ιώβ 5[ε΄]:25
«Και θα γνωρίσεις ότι το σπέρμα σου [είναι] πολύ, και τα εγγόνια σου σαν τη βοτάνη τής γης.»

Ησαΐας 40[μ΄]:6,7
«Μια φωνή, που λέει: Φώναξε· και είπε: Τι να φωνάξω; Κάθε σάρκα [είναι] χορτάρι, και κάθε δόξα της σαν ανθος τού χωραφιού. Το χορτάρι ξεράθηκε, το άνθος μαράθηκε· επειδή, έπνευσε επάνω του το πνεύμα τού Κυρίου· χορτάρι στ' αλήθεια είναι ο λαός.» (Επίσης διάβασε Α΄ Πέτρου 1[α΄]: 24.)

Ησαΐας 37[λζ΄]:27
«γι' αυτό, οι κάτοικοί τους ήσαν μικρής δύναμης, τρόμαξαν και καταντροπιάστηκαν· ήσαν σαν το χορτάρι τού χωραφιού, και σαν τη χλόη, σαν το χορτάρι των ταρατσών, και σαν το σιτάρι που καίγεται πριν καλαμώσει.»

Μερικοί από τους κατοίκους της συμβολικής ***«γης»*** είναι σωσμένοι και μερικοί δεν είναι. Αυτός είναι ο λόγος που οι ***«ακρίδες»*** έλαβαν την διαταγή να μη βλάψουν κανένα από τα παραπάνω στοιχεία **εκτός από εκείνους** ***«που δεν έχουν τη σφραγίδα τού Θεού επάνω στα μέτωπά τους.”***

Εδάφιο 5: **«*Και δόθηκε σ' αυτές [η εντολή] να μη τους θανατώσουν, αλλά να βασανιστούν πέντε μήνες· και ο***

βασανισμός τους [ήταν] σαν τον βασανισμό τού σκορπιού, όταν χτυπήσει άνθρωπο.»

Εξήγηση εδαφίου 5

Από το παραπάνω εδάφιο βλέπουμε ότι λόγο των πονηρών τους έργων, **ο Θεός παράδωσε τον λαό της συμβολικής *«γης»* στους βασανιστές**. Αυτή η πράξη του Θεού είναι παρόμοια με αυτή που διαβάζουμε στα εδάφια Ματθαίος 18[ιη΄]:34,35. Εκεί, ο Ιησούς είπε,

«[34]***Και οργισθείς ο κύριος αυτού παρέδωκεν αυτόν εις τους βασανιστάς, εωσού αποδώση παν το οφειλόμενον εις αυτόν.*** [35]***Ούτω και ο Πατήρ μου ο επουράνιος θέλει κάμει εις εσάς, εάν δεν συγχωρήσητε εκ καρδίας σας έκαστος εις τον αδελφόν αυτού τα πταίσματα αυτών.»*** (Βαμβας)

Οι φυσικές ακρίδες ζουν για περίπου πέντε μήνες. Επομένως, αφού αυτά τα δαιμονικά όντα έχουν εξουσία να βασανίσουν για πέντε μήνες, είναι κατανοητό ότι θα βασανίσουν τους ανθρώπους στο πλήρες.

Εδάφιο 6:

«Και κατά τις ημέρες εκείνες οι άνθρωποι θα ζητήσουν τον θάνατο, και δεν θα τον βρουν· και θα επιθυμήσουν να πεθάνουν, και ο θάνατος θα φεύγει απ' αυτούς.»

Εξήγηση εδαφίου 6

Προφανώς, ο βασανισμός θα είναι τόσο μεγάλος που οι άνθρωποι θα προτιμούν να πεθάνουν μάλλον παρά να γεύονται αυτόν τον τρομερό βασανισμό! Αλλά, και πάλι, **δεν θα μετανοήσουν** από τα πονηρά τους έργα (εδάφια 20,21)

όπως δεν μετανόησαν από τα έργα τους και οι άνθρωποι του εδαφίου Αποκάλυψις 16[ιστ΄]:9. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«Και καυματίστηκαν οι άνθρωποι με μεγάλο καύμα, και βλασφήμησαν το όνομα του Θεού, που είχε εξουσία επάνω σ' αυτές τις πληγές· και δεν μετανόησαν, ώστε να δώσουν δόξα σ' αυτόν.»

Άλλα εδάφια που δείχνουν **την σπουδαιότητα της μετάνοιας** είναι: Αποκάλυψις 2[β΄]:5,21-23.

Εδάφιο 7: ***«[α]Και οι μορφές των ακρίδων [ήσαν] όμοιες με άλογα ετοιμασμένα για πόλεμο· [β]κι επάνω στα κεφάλια τους [ήσαν] σαν στεφάνια όμοια με χρυσάφι, και τα πρόσωπά τους [ήσαν] σαν πρόσωπα ανθρώπων.»***

Εξήγηση εδαφίου 7[α]
«[α]Και οι μορφές των ακρίδων [ήσαν] όμοιες με άλογα ετοιμασμένα για πόλεμο·»

Στα εδάφια 7-11, ο Ιωάννης μας περίγραψε τις ***«ακρίδες»***. Ας εξετάσουμε την περιγραφή του προσεκτικά για να αποκτήσουμε μια καλύτερη κατανόηση περί της φύσεως και του έργου αυτών των πονηρών υπάρξεων.

Το παραπάνω εδάφιο λέει ότι οι ***«ακρίδες»*** έμοιαζαν με ***«άλογα»*** που ήταν **έτοιμα για πόλεμο**. Αυτά τα λόγια μου θυμίζουν τα εδάφια Ιωήλ 2[β΄]:1-7. Εκεί, διαβάζουμε κατά μέρος:

«ΣΑΛΠΙΣΤΕ σάλπιγγα στη Σιών, και αλαλάξτε στο άγιό μου βουνό· ας τρομάξουν όλοι αυτοί που κατοικούν στη

γη· επειδή, έρχεται η ημέρα τού Κυρίου, επειδή [είναι] κοντά· ημέρα με σκοτάδι και πυκνό σκοτάδι, ημέρα με σύννεφο και ομίχλη· σαν αυγή απλώνεται επάνω στα βουνά ένας πολυπληθής λαός και ισχυρός· όμοιός του δεν στάθηκε από τον αιώνα ούτε θα σταθεί ποτέ πλέον ύστερα απ' αυτόν, σε γενεές γενεών … και, βέβαια, απ' αυτόν δεν θα ξεφύγει τίποτε. Η θέα τους είναι σαν θέα αλόγων· και σαν καβαλάρηδες, έτσι θα τρέχουν. Σαν κρότος αμαξών θα πηδούν επάνω στις κορυφές των βουνών, σαν ήχος φλόγας φωτιάς, που κατατρώει το καλάμι· σαν ισχυρός λαός, παραταγμένος σε μάχη. Μπροστά του οι λαοί θα κατατρομάξουν· όλα τα πρόσωπα θα αποσβολωθούν. Θα τρέξουν σαν μαχητές· σαν άνδρες πολεμιστές θα ανέβουν το τείχος· και θα πάνε κάθε ένας στον δρόμο του, και δεν θα χαλάσουν τις τάξεις τους.»

Τι είδος πολέμου μάχονται αυτές οι οντότητες;
Ο ***«πόλεμός»*** τους είναι πνευματικός. Ο σκοπός τους είναι να βασανίσουν τους ανθρώπους της συμβολικής ***«γης»*** που ***«δεν έχουν τη σφραγίδα τού Θεού επάνω στα μέτωπά τους."*** (Εδάφιο 4) Οι πραγματικά αναγεννημένοι Χριστιανοί δεν θα βασανισθούν από αυτούς διότι θα ακολουθήσουν τη συμβουλή του αποστόλου Παύλου που είπε,

«[11]***ντυθείτε την πανοπλία τού Θεού, για να μπορέσετε να σταθείτε ενάντια στις μεθοδείες τού διαβόλου·*** [12]***επειδή, η πάλη μας δεν είναι ενάντια σε αίμα και σάρκα, αλλά ενάντια στις αρχές, ενάντια στις εξουσίες, ενάντια στους κοσμοκράτορες του σκότους τούτου τού αιώνα, ενάντια στα πνεύματα της πονηρίας στα επουράνια.*** [13]***Γι' αυτό, πάρτε στα χέρια σας την πανοπλία τού Θεού, για να μπορέσετε να αντισταθείτε κατά την πονηρή ημέρα, και αφού καταπολεμήσετε τα πάντα, να σταθείτε.*** [14]***Σταθείτε,***

λοιπόν, περιζωσμένοι την οσφύ σας με αλήθεια, και ντυμένοι τον θώρακα της δικαιοσύνης, [15]***και έχοντας φορεμένα τα υποδήματα στα πόδια με την ετοιμασία τού ευαγγελίου τής ειρήνης·*** [16]***πάνω δε απ' όλα, πάρτε στα χέρια σας την ασπίδα τής πίστης, με την οποία θα μπορέσετε να σβήσετε όλα τα πυρωμένα βέλη τού πονηρού·*** [17]***και πάρτε τήν περικεφαλαία τής σωτηρίας, και τη μάχαιρα του Πνεύματος, που είναι ο λόγος τού Θεού·»*** (Εφεσίους 6[στ΄]:11-17)

Εξήγηση εδαφίου 7$^{\beta}$

«*[β]*κι επάνω στα κεφάλια τους [ήσαν] σαν στεφάνια όμοια με χρυσάφι,»

Καθώς παρατηρήσαμε στο παραπάνω εδάφιο, Εφεσίους 6 [στ΄]:12, μιλώντας για παρόμοιες οντότητες, ο απόστολος Παύλος εξήγησε ότι αυτές είναι **οι αρχές**, **οι εξουσίες**, **οι κοσμοκράτορες του σκότους τούτου του αιώνα**. Γι' αυτό το λόγο, ο Ιωάννης τους είδε να φοράνε στα κεφάλια τους στεφάνια που έμοιαζαν με χρυσά --- αλλά, **δεν ήσαν χρυσά!** Αυτές οι πονηρές δυνάμεις παρουσιάζονταν σαν βασιλιάδες --- αλλά, **δεν κυβερνούσαν σαν βασιλιάδες πάνω στους πραγματικά αναγεννημένους Χριστιανούς!** Παρουσιαζόντουσαν σαν να είχανε πλήρη εξουσία --- **αλλά, η εξουσία τους είναι περιορισμένη!** Η εξουσία τους είναι μόνο εκείνη που τους επιτρέπει να έχουν ο Θεός (εδάφιο 4).

Εξήγηση εδαφίου 7$^{\gamma}$

«και τα πρόσωπά τους [ήσαν] σαν πρόσωπα ανθρώπων.»

Εκείνοι που ασχολούνται με τη διακονία της εκβολής δαιμονίων γνωρίζουν πολύ καλά ότι παρόλο που βλέπουν τα

πρόσωπα των ανδρών και των γυναικών που απελευθερώνουν στο Όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού, **στην πραγματικότητα μάχονται εναντίον των πονηρών βασανιστών!**

Εδάφιο 8: ***«[α]Και είχαν τρίχες σαν τρίχες γυναικών, [β]και τα δόντια τους ήσαν σαν [δόντια] λιονταριών."***

Εξήγηση εδαφίου 8[α]
«[α]Και είχαν τρίχες σαν τρίχες γυναικών,»

Το γεγονός ότι ***«είχαν τρίχες σαν τρίχες γυναικών»*** μου λέει ότι **οι ίδιοι βρίσκονται κάτω από την εξουσία κάποιου άλλου** (Α΄ Κορινθίους 11[ια΄]:3,10,15)**! Και αυτό είναι αλήθεια!** (Εδάφιο 11)

Εξήγηση εδαφίου 8[β]
«[β]και τα δόντια τους ήσαν σαν [δόντια] λιονταριών."

Τα παραπάνω λόγια μου θυμίζουν τα λόγια των εδαφίων Ιωήλ 1[α΄]:1-6. Εκεί λέει κατά μέρος:

«Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΤΟΝ ΙΩΗΛ, ΤΟΝ ΓΙΟ ΤΟΥ ΦΑΘΟΥΗΛ.
Ακούστε τούτο, οι πρεσβύτεροι· και δώστε ακρόαση, όλοι εσείς που κατοικείτε τη γη· … Ό,τι άφησε η κάμπια, το κατέφαγε η ακρίδα· και ό,τι άφησε η ακρίδα, το κατέφαγε ο βρούχος· και ό,τι άφησε ο βρούχος, το κατέφαγε η ερυσίβη ... Επειδή, έθνος ανέβηκε ενάντια στη γη μου, ισχυρό και αναρίθμητο, που τα δόντια του είναι δόντια λιονταριού, και έχει μυλόδοντες σκύμνου.»

Πραγματικά, αυτές οι πονηρές οντότητες έχουν μεγάλη δύναμη πάνω στους άπιστους. Κανένας δεν θα μπορέσει να αποφύγει τον βασανισμό τους … **εκτός και αν στρέψουν προς τον Ιησού, τον Αληθινό Σωτήρα, ο Οποίος είναι *«επάνω σε όλους ευλογητός Θεός στους αιώνες.»*** (Ρωμαί-ους 9[θ΄]:5)!

Εδάφιο 9: *«Και είχαν θώρακες σαν θώρακες σιδερένιους· και η φωνή από τις φτερούγες τους [ήταν] σαν φωνή από άμαξες πολλών αλόγων, που έτρεχαν σε πόλεμο.»*

Εξήγηση εδαφίου 9

Από το παραπάνω εδάφιο βλέπουμε ότι η επίθεση των εχθρικών δυνάμεων είναι δυνατή και καλά οργανωμένη. Το γεγονός ότι φοράνε σιδερένιους θώρακες μου δείχνει ότι οι άνθρωποι δεν μπορούν να τους πληγώσουν. **Εκείνοι που φέρουν εις πέρας τις κρίσεις του Θεού εναντίον εκείνων που δεν έχουν τη *«σφραγίδα»* Του στα μέτωπά τους είναι πολύ δυνατοί!**

Ο Γιαχβέ, ο Θεός του Αβραάμ, δεν ευαρεστείται όταν κρίνει τη ***«γη»*** Του με ένα τόσο τρομερό τρόπο. Αυτό που θέλει να κάνει είναι να τους φέρει στο σημείο να αναγνωρίσουν το γεγονός ότι είναι θυμωμένος με τον τρόπο ζωής τους και με την αποστασία τους. **Θέλει να μετανοήσουν και να επιστρέψουν σ' Αυτόν** --- στον Θεό τους του οποίου ο ***«Βραχίονας»*** (Ησαΐας 53[νγ΄]) έγινε σάρκα για να έλθει στη Σιών και να γίνει ο Σωτήρας τους και ο Λυτρωτής τους (Ησαΐας 59[νθ΄]:15-20· 60[ξ΄]:16· 53[νγ΄]:1-12)! Ας επιβεβαιώσουμε τις παραπάνω δηλώσεις διαβάζοντας κατά μέρος από τα εδάφια Ιωήλ 2[β΄]:15-27 τα οποία είχαν γραφτεί για την αρχική ***«γη»***, το Ισραήλ, και τα οποία

μπορούν επίσης να ενθαρρύνουν και όλη τη σημερινή ***«γη»***, δηλαδή, όλη την Ιουδαίο-Χριστιανική κοινότητα:

«[15]***Σαλπίστε σάλπιγγα στη Σιών, αγιάστε νηστεία, κηρύξτε επίσημη σύναξη.*** [16]***Συγκεντρώστε τον λαό, αγιάστε τη σύναξη, συγκεντρώστε τούς πρεσβύτερους, συναθροίστε τα νήπια, κι αυτά που θηλάζουν μαστούς· ας βγει έξω ο γαμπρός από τον κοιτώνα του, και η νύφη από τον θάλαμό της.*** [17]***Ας κλάψουν οι ιερείς, οι λειτουργοί τού Κυρίου, ανάμεσα στη στοά και το θυσιαστήριο, κι ας πουν: Λυπήσου, Κύριε, τον λαό σου, και μη δώσεις την κληρονομιά σου σε όνειδος, ώστε να τους κυριεύσουν τα έθνη· γιατί να πουν ανάμεσα στους λαούς: Πού είναι ο Θεός τους;*** [18]***Και ο Κύριος θα ζηλοτυπήσει για τη γη του, και θα λυπηθεί τον λαό του.*** [19]***Ναι, ο Κύριος θα απαντήσει, και θα πει στον λαό του: Δέστε, εγώ θα στείλω σε σας το σιτάρι, και το κρασί, και το λάδι, και θα γεμίσετε απ' αυτά· και δεν θα σας ξανακάνω όνειδος ανάμεσα στα έθνη.*** [20]***Αλλά, θα απομακρύνω από σας τον πολέμιο από τον βορρά, και θα τον εξώσω σε άνυδρη και έρημη γη, με το πρόσωπό του προς την ανατολική θάλασσα, και το πίσω του μέρος προς τη δυτική θάλασσα, και η δυσωδία του θα ανέβει, και η κακή οσμή του θα υψωθεί, επειδή έπραξε μεγάλα.*** [21]***Μη φοβάσαι, γη· χαίρε και ευφραίνου· επειδή, ο Κύριος θα κάνει μεγαλεία ...*** [23]***Και, τα παιδιά της Σιών, χαίρεστε, και ευφραίνεστε στον Κύριο τον Θεό σας· …*** [24]***Και τα αλώνια θα γεμίσουν από σιτάρι, και οι ληνοί θα ξεχειλίσουν από κρασί και λάδι.*** [25]***Και θα αναπληρώσω σε σας τα χρόνια που κατέφαγε η ακρίδα, ο βρούχος, και η ερυσίβη, και η κάμπια, το μεγάλο μου στράτευμα, που είχα στείλει εναντίον σας.*** [26]***Και θα φάτε άφθονα, και θα χορτάσετε, και θα αινέσετε το όνομα του Κυρίου τού Θεού σας· που έκανε με σας θαυμάσια· και ο***

λαός μου δεν θα ντροπιαστεί στον αιώνα. [27]***Και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι στο μέσον τού Ισραήλ, και εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας, και δεν υπάρχει κανένας άλλος· και ο λαός μου δεν θα ντροπιαστεί στον αιώνα.»***

Εδάφιο 10: ***«Και είχαν ουρές όμοιες με σκορπιούς, και στις ουρές τους υπήρχαν κεντριά· και η εξουσία τους [ήταν] να βλάψουν τους ανθρώπους [για] πέντε μήνες.»***

Εξήγηση εδαφίου 10

Το ***«κεντρί»*** ή **ο βασανισμός** που μπορούν να φέρουν αυτές οι δαιμονικές οντότητες είναι πολύ μεγάλος. Μόνο εκείνοι που είχαν τέτοια εμπειρία και εκείνοι που έχουν ασχοληθεί με τη διακονία της εκβολής δαιμονίων μπορούν να εκτιμήσουν το μέγεθος του βασανισμού.

Στην παραπάνω εξήγηση του εδαφίου 5 έγραψα, «Οι φυσικές ακρίδες ζουν για περίπου πέντε μήνες. Επομένως, αφού αυτά τα δαιμονικά όντα έχουν εξουσία να βασανίσουν για πέντε μήνες, είναι κατανοητό ότι θα βασανίσουν τους ανθρώπους στο πλήρες.»

Εδάφιο 11: ***«Και επικεφαλής τους είχαν βασιλιά, τον άγγελο της αβύσσου· που στην Εβραϊκή ονομάζεται Αβαδδών, και στην Ελληνική έχει το όνομα Απολλύων.»***

Εξήγηση εδαφίου 11

Από το παραπάνω εδάφιο αντιλαμβανόμαστε ότι οι ***«ακρίδες»*** είναι κάτω από την εξουσία ενός βασιλιά που το όνομά του στην Εβραϊκή γλώσσα είναι Αβαδδών ενώ στην Ελληνική είναι Απολλύων.

Ποιος είναι ο Απολλύων; Ο Ιησούς ή ο Σατανάς;
Μερικοί έχουν πει ότι ο Απολλύων είναι ο Ιησούς και άλλοι έχουν πει ότι ο Απολλύων είναι ο Σατανάς. Μπορούμε να εξακριβώσουμε το ποιος είναι ο Απολλύων ώστε να αποφύγουμε μια τέτοια σύγχυση; Βεβαίως και μπορούμε! Ας εξετάσουμε τα ακόλουθα:

Στο εδάφιο Β΄ Πέτρου 2[β΄]:4, διαβάζουμε:

«Επειδή, αν ο Θεός δεν λυπήθηκε αγγέλους που αμάρτησαν, αλλά αφού τους έρριξε στον τάρταρο δεμένους με αλυσίδες σκότους, τους παρέδωσε για να φυλάγονται προς κρίση·»

Και στο εδάφιο Ιούδας 1[α΄]:6, λέει:

«και αγγέλους, οι οποίοι δεν φύλαξαν το δικό τους αξίωμα, αλλά εγκατέλειψαν το ίδιο τους κατοικητήριο, τους φύλαξε με παντοτινά δεσμά κάτω από το σκοτάδι, για την κρίση τής μεγάλης ημέρας·»

Από τα παραπάνω εδάφια αντιλαμβανόμαστε ότι οι άγγελοι που είναι στην άβυσσο (στον Τάρταρο), είναι οι άγγελοι που αμάρτησαν. Επομένως, οι ***«ακρίδες»*** που βγήκαν από την άβυσσο (Τάρταρο), δεν είναι υπήκοοι του Χριστού. Εάν ήσαν, θα ήσαν μαζί Του στον ουρανό --- δεν θα ήσαν αλυσοδεμένοι στην άβυσσο περιμένοντας την ημέρα της κρίσης! Συνεπώς, ο Ιησούς **δεν είναι** ούτε ο βασιλιάς τους, **ούτε ο Απολλύων!** Και από το γεγονός ότι οι ***«ακρίδες»*** βγήκαν από την άβυσσο πριν ριχτεί εκεί ο Σατανάς (Αποκάλυψις 20[κ΄]:1-3), αντιλαμβανόμαστε ότι **ούτε και ο Σατανάς είναι ο Απολλύων!**

Τότε, λοιπόν, ποιος είναι ο Απολλύων;
Από τα λόγια του Παύλου στο εδάφιο Εφεσίους 6[στ΄]:12, ***«αλλά ενάντια στις αρχές, ενάντια στις εξουσίες, ενάντια στους κοσμοκράτορες του σκότους τούτου τού αιώνα, ενάντια στα πνεύματα της πονηρίας στα επουράνια***, καταλαβαίνουμε ότι υπάρχουν πολλές εξουσίες στη σφαίρα του σκότους. Και, προφανώς, ένας από αυτούς είναι και ο ***«Απολλύων»*** ο οποίος τυγχάνει να είναι ***«ο βασιλιάς»*** στην άβυσσο. Επομένως, **ο Απολλύων είναι μια ξεχωριστή οντότητα**, ένας **«ισχυρός»** μέσα σ' αυτή τη τρομερή φυλακή που ακόμη και τα δαιμόνια την αποφεύγουν (Λουκάς 8[η΄]:31)!

Εδάφιο 12: ***«Το ένα Αλλοίμονο πέρασε· προσέξτε, έρχονται άλλα δύο ακόμα, ύστερα απ' αυτά.»***

Εξήγηση εδαφίου 12
Το παραπάνω εδάφιο είναι απλό. Δεν χρειάζεται εξήγηση.

Εδάφια 13,14: ***«***[13]***Και σάλπισε ο έκτος άγγελος, και άκουσα μια φωνή από τα τέσσερα κέρατα του χρυσού θυσιαστηρίου, που [είναι] μπροστά στον Θεό,*** [14]***να λέει προς τον έκτο άγγελο, που είχε τη σάλπιγγα: Λύσε τούς τέσσερις αγγέλους που είναι δεμένοι στον μεγάλο ποταμό Ευφράτη.»***

Εξήγηση εδαφίων 13 και 14
Στα παραπάνω εδάφια ακούμε μια ***«φωνή»*** η οποία ερχότανε από τα ***«τέσσερα κέρατα»*** του θυσιαστηρίου που βρισκόταν μπροστά στον Θεό. Η ***«φωνή»*** λέει στον άγγελο που έχει την έκτη σάλπιγγα να λύσει τους τέσσερις αγγέλους που ήσαν ***«δεμένοι στον μεγάλο ποταμό Ευφράτη."***

Ποιανού φωνή ήταν αυτή;
Τα παραπάνω εδάφια δεν αποκαλύπτουν την πηγή αυτής της φωνής. Αλλά, αναφέρουν τρία πράγματα τα οποία μπορούν να μας βοηθήσουν να ξεδιαλύνουμε αυτό το μυστήριο:

1. Το ***«θυσιαστήριο»***.

2. Τον ***«έκτο άγγελο»***.

3. Τον ***«ποταμό Ευφράτη»***.

Ας εξετάσουμε αυτά τα πράγματα ξεχωριστά:

1. Το *«θυσιαστήριο»*

Ο πρώτος άνθρωπος που έθεσε τη ζωή Του πάνω στο ***«χρυσό θυσιαστήριο που*** *[είναι]* ***μπροστά στον Θεό»***, ήταν ο άνθρωπος Ιησούς Χριστός. Με τη σειρά τους, διαμέσου των Χριστιανικών αιώνων, ένα μεγάλο πλήθος αναγεννημένων παιδιών του Θεού έχουν θέσει τη ζωή τους επάνω στο ίδιο πολύτιμο (***'χρυσό'***) θυσιαστήριο σαν μια θυσία γι' Αυτόν. Αυτό είναι το ίδιο θυσιαστήριο κάτω από το οποίο είδαμε τις ψυχές εκείνων που σφάχθηκαν για τον Λόγο του Θεού και για τη μαρτυρία την οποίαν είχαν (Αποκάλυψις 6[στ΄]:9).

Στο παραπάνω εδάφιο 13, ο Ιωάννης μας λέει ότι άκουσε μια φωνή που βγήκε από ***«τα τέσσερα κέρατα του χρυσού θυσιαστηρίου».***

Ποια είναι τα *«τέσσερα κέρατα»*;
Τα ***«τέσσερα κέρατα»*** είναι τα τέσσερα υψωμένα σημεία στις τέσσερις γωνίες του θυσιαστηρίου (Έξοδος 27[κδ΄]: 2).

Υπήρχε κάποια ειδική χρήση γι' αυτά τα *«τέσσερα κέρατα»*;
Βεβαίως! Όταν διαβάζουμε το εδάφιο Ψαλμοί 118[ριη΄]: 27, μαθαίνουμε ότι οι ιερείς χρησιμοποιούσαν σχοινιά για να δέσουν στα κέρατα του θυσιαστηρίου τα ζώα που θα θυσίαζαν. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«Ο Θεός** [είναι] **ο Κύριος, και μας έδειξε φως· φέρτε τη θυσία, δεμένη με σχοινιά, μέχρι τα κέρατα του θυσιαστηρίου.»

Μιλώντας με ένα συμβολικό τρόπο, ***«τα τέσσερα κέρατα του χρυσού θυσιαστηρίου, που** [είναι] **μπροστά στον Θεό»*** μπορούνε να δώσουν μαρτυρία για το γεγονός ότι ένα πλήθος αναγεννημένων Χριστιανών έχουν χύσει το αίμα τους πάνω σ' αυτό.

2. Ο *«έκτος άγγελος»*

Στο εδάφιο Αποκάλυψις 10[ι΄]:7 διαβάζουμε,

«αλλά, κατά τις ημέρες τής φωνής τού έβδομου αγγέλου, όταν πρόκειται να σαλπίσει, τότε θα πραγματοποιηθεί το μυστήριο του Θεού, όπως φανέρωσε στους δικούς του δούλους, τους προφήτες.»

Και στο εδάφιο Αποκάλυψις 18[ιη΄]:24 λέει,

«Και μέσα σ' αυτή βρέθηκε αίμα προφητών και αγίων, και όλων των σφαγμένων επάνω στη γη.»

Επομένως, το γεγονός ότι το σάλπισμα της έβδομης σάλπιγγας σημειώνει το τέλος του μυστηρίου του Θεού (με άλλα λόγια, η βασιλεία Του θα είναι εδώ), μας λέει ότι **η Βαβυλώνα η μεγάλη η οποία είναι υπεύθυνη για το χυμένο αίμα των προφητών και των αγίων, πρέπει να πέσει στις ημέρες του έκτου αγγέλου!** Αυτός είναι ο λόγος που, στο εδάφιο 14, η ***«φωνή»*** είπε **στον έκτο άγγελο** που είχε τη σάλπιγγα,

«Λύσε τούς τέσσερις αγγέλους που είναι δεμένοι στον μεγάλο ποταμό Ευφράτη."

3. Ο *«ποταμός Ευφράτης»*

Γιατί αναφέρεται εδώ ο *«μεγάλος ποταμός Ευφράτης»*;
Διότι ο ποταμός Ευφράτης έπαιξε ένα σπουδαίο ρόλο στο πέσιμο της αρχαίας πόλης της Βαβυλώνας:

Η Βαβυλώνα ήταν χτισμένη πάνω στις δύο όχθες του ποταμού Ευφράτη· επομένως, ο Ευφράτης που κυλούσε διαμέσου της πόλης, ήτανε, ας πούμε, η δύναμη που τη κρατούσε στη ζωή. Η Βαβυλώνα είχε τεράστια τοίχοι και ήταν αδύνατον να παρθεί από εχθρικές επιθέσεις. Έτσι, όταν ο Κύρος πήγε εναντίον της Βαβυλώνας, έσκαψε χαντάκι και άλλαξε τη ροή του ποταμού ώστε να κυλάει έξω από τη πόλη και όταν η στάθμη του νερού χαμήλωσε, ο στρατός του ανέβηκε στη πόλη και την πήρε.

Αυτό το κομμάτι της ιστορίας μας βοηθάει επίσης να καταλάβουμε το εδάφιο Αποκάλυψις 16[ιστ΄]:12. Εκεί διαβάζουμε,

«Και ο έκτος άγγελος ξέχυσε τη φιάλη του επάνω στον μεγάλο ποταμό, τον Ευφράτη· και το νερό του ξεράθηκε, για να ετοιμαστεί ο δρόμος των βασιλιάδων, αυτών από ανατολάς τού ήλιου.»

Εδώ πρέπει να θυμηθούμε ακόμη ένα πράγμα:

Στο εδάφιο Αποκάλυψις 6[στ΄]:10, ακούμε **τη φωνή των ψυχών** που βρισκόντουσαν ***«κάτω από το θυσιαστήριο»*** λέγοντας,

«… Μέχρι πότε, ω Κυρίαρχε άγιε και αληθινέ, δεν κρίνεις και δεν εκδικείσαι το αίμα μας από εκείνους που κατοικούν επάνω στη γη;»

Και τους ειπώθηκε να ***«… αναπαυθούν ακόμα λίγο καιρό, μέχρις ότου συμπληρωθούν και οι σύνδουλοί τους και οι αδελφοί τους, αυτοί που πρόκειται να φονευθούν όπως κι αυτοί.»*** (Αποκάλυψις 6[στ΄]:11)

Από όλα τα παραπάνω, αντιλαμβανόμαστε ότι τώρα, στις ημέρες του έκτου αγγέλου, έχει έλθει ο καιρός του Θεού να εκδικηθεί το αίμα των αγίων Του από το χέρι τις συμβολικής ***«Βαβυλώνας»***, της μεγάλης πόρνης των κεφαλαίων 17 και 18 της Αποκάλυψης, η οποία παρακίνησε τις ανίδεες θρησκευτικές μάζες της συμβολικής ***«γης»*** να σκοτώσουν τους προφήτες Του και τους μάρτυρες του Ιησού (Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:6· 18[ιη΄]:24· Ματθαίος 23[κγ΄]:29-39)!

Όπως το αίμα του Άβελ μίλησε από το χώμα (Γένεσις 4[δ΄]:10), έτσι και το αίμα των αγίων, που είχε χυθεί πάνω στο

χρυσό θυσιαστήριο, **μίλησε από τα *«τέσσερα κέρατα»*** του θυσιαστηρίου.

Γιατί από τα *«τέσσερα κέρατα»*;
Διότι, μιλώντας συμβολικά, τα ***«τέσσερα κέρατα»*** τα οποία χρησιμοποιήθηκαν για να δέσουν τους αγίους με σχοινιά στη θυσιαστική θέση, είχαν γίνει μάρτυρες για το χυμένο τους αίμα!

Επομένως, ήταν λες και η φωνή που μίλησε από τα ***«τέσσερα κέρατα»*** του θυσιαστηρίου, ήταν η φωνή του αίματος των αγίων. Με άλλα λόγια, **ήταν σαν να φώναξε το αίμα των αγίων στον έκτο άγγελο** και του είπε, «Δεν απόμεινε άλλος χρόνος! Όταν σαλπίσει ο έβδομος άγγελος θα είναι πολύ αργά! **Η Βαβυλώνα η μεγάλη πρέπει να πληρώσει για τα εγκλήματά της τώρα· πρέπει να πέσει τώρα!** Λύσε τους τέσσερις αγγέλους που είναι διορισμένοι για να στεγνώσουν τον μεγάλο ποταμό, ώστε η Βαβυλώνα, η μεγάλη φόνισσα ***«που κάθεται επάνω στα πολλά νερά»*** (Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:1,5), να πέσει!

Εδάφιο 15: ***«Και λύθηκαν οι τέσσερις άγγελοι, που [ήσαν] ετοιμασμένοι για την ώρα και την ημέρα και τον μήνα και τον χρόνο, για να θανατώσουν το ένα τρίτο των ανθρώπων.”***

Εξήγηση εδαφίου 15

Το παραπάνω εδάφιο είναι απλό. Το μόνο που μας λέει είναι ότι οι τέσσερις άγγελοι οι οποίοι είχαν διορισθεί για “να στεγνώσουν τον ποταμό” στον ορισμένο καιρό του Θεού, λυθήκανε. Η πράξη τους θα οδηγήσει στη πτώση της μυστηριώδους ***«Βαβυλώνας της μεγάλης»***.

Τι εννοεί ότι θα ξεραθεί ο *«Ευφράτης»*, δηλαδή, τα συμβολικά *«νερά»* επάνω στα οποία κάθεται η *«Βαβυλώνα η μεγάλη»*; (Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:1,15)
Εννοεί ότι πριν επιστρέψει ο Βασιλιάς των βασιλιάδων, τα συμβολικά ***«νερά»***, δηλαδή ο κόσμος που είχε δεχθεί την κυριαρχία της, θα σταματήσουν να την υποστηρίζουν.

Εδάφιο 16: ***«Και ο αριθμός των στρατευμάτων τού ιππικού [ήταν] δύο μυριάδες μυριάδων· και άκουσα τον αριθμό τους.»***

Εξήγηση εδαφίου 16
Και αυτό το εδάφιο είναι απλό. Δείχνει πόσο ισχυρές είναι οι στρατιωτικές δυνάμεις του Θεού που θα χρησιμοποιηθούν για να ***«ξεράνουν»*** τα σημερινά ***«νερά»*** που υποστηρίζουν την ***«Βαβυλώνα τη μεγάλη»*** και οι οποίες θα φέρουν τις κρίσεις Του εναντίον της. Αυτό το εδάφιο μου θυμίζει τα εδάφια Ψαλμοί 68[ξη΄]:17 και Δανιήλ 7[ζ΄]:10). Εκεί, διαβάζουμε:

Ψαλμοί 68[ξη΄]:17
«Οι άμαξες του Θεού [είναι] δισμύριες χιλιάδες χιλιάδων· ο Κύριος είναι ανάμεσά τους, [σαν στο] Σινά, στον άγιο [τόπο].»

Δανιήλ 7[ζ΄]:10)
«Ποταμός φωτιάς έβγαινε και διαχεόταν από μπροστά του. Χίλιες χιλιάδες τον υπηρετούσαν, και χίλιες μυριάδες παραστέκονταν μπροστά του· το κριτήριο κάθησε, και τα βιβλία ανοίχτηκαν.»

Εδάφιο 17: ***«[α]Και έτσι είδα τα άλογα μέσα στην όραση, και εκείνους που κάθονταν επάνω τους, ότι είχαν θώρα-***

κες πύρινους και υακίνθινους και θειαφένιους· [β]και τα κεφάλια των αλόγων [ήσαν] σαν κεφάλια λιονταριών, [γ]και από τα στόματά τους έβγαινε φωτιά και καπνός και θειάφι.”

Εξήγηση εδαφίου 17[α]

«[α]Και έτσι είδα τα άλογα μέσα στην όραση, και εκείνους που κάθονταν επάνω τους, ότι είχαν θώρακες πύρινους και υακίνθινους και θειαφένιους·

Οι στρατιωτικές δυνάμεις του Θεού είναι δυνατές! Τίποτα δεν μπορεί να διατρυπήσει τους υπερφυσικούς, **τους πύρινους θώρακες** με τα μπλε και κίτρινα χρώματα της φωτιάς!

Εξήγηση εδαφίου 17[β]

«[β]και τα κεφάλια των αλόγων [ήσαν] σαν κεφάλια λιονταριών,»

Οι στρατιώτες του Θεού είναι ισχυροί στον πόλεμο --- δεν θα αστοχήσουν και δεν θα λυπηθούν κανέναν! Ακόμα και τα άλογά τους είναι **ατρόμητα** --- τα κεφάλια τους ήταν σαν ***«κεφάλια λιονταριών»***.

Η παραπάνω περιγραφή μου θυμίζει το εδάφιο Α΄ Χρονικών 12[ιβ΄]:8. Εκεί, διαβάζουμε για τους ισχυρούς πολεμιστές που προσκολλήθηκαν στον βασιλιά Δαβίδ τα ακόλουθα:

«Και από τους Γααδίτες χωρίστηκαν [μερικοί, και ήρθαν] προς τον Δαβίδ στο οχύρωμα στην έρημο, ισχυροί σε δύναμη, άνδρες παράταξης πολέμου, ασπιδοφόροι και λογχοφόροι, και τα πρόσωπά τους [ήσαν] πρόσωπα λιοντα-

ριού, και ως προς την ταχύτητα, σαν τις δορκάδες επάνω στα βουνά·»

Εξήγηση εδαφίου 17γ

«γκαι από τα στόματά τους έβγαινε φωτιά και καπνός και θειάφι.”

Η παραπάνω περιγραφή δείχνει καθαρά το γεγονός ότι το ιππικό του Θεού φέρνει επάνω σ’ εκείνους που υπερασπίζονται τη ***«Βαβυλώνα τη μεγάλη»*** τον πλήρη, τον πύρινο θυμό του Θεού. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα επόμενα εδάφια:

Β΄ Σαμουήλ 22[κβ΄]:8,9

«8Τότε, η γη σαλεύθηκε και έγινε έντρομη· τα θεμέλια του ουρανού ταράχτηκαν και σαλεύτηκαν, επειδή οργίστηκε. 9Από τους μυκτήρες του ανέβαινε καπνός, και από το στόμα του έβγαινε φωτιά που κατέτρωγε· κάρβουνα άναψαν απ' αυτόν.»

Εδάφιο 18: ***«Από τούτους τούς τρεις θανατώθηκαν το ένα τρίτο των ανθρώπων, από τη φωτιά και από τον καπνό, και από το θειάφι που έβγαινε από το στόμα τους,»***

Εξήγηση εδαφίου 18

Για περισσότερες πληροφορίες για τη σχέση που υπάρχει μεταξύ της παραπάνω περιγραφής και του θυμού του Θεού, παρακαλώ διάβασε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 7[ζ΄]:16γ.

Εδάφιο 19: ***«διότι η εξουσία τους είναι στο στόμα τους και στις ουρές τους επειδή οι ουρές τους [είναι] όμοιες***

με φίδια, έχουν κεφάλια, και μ' αυτές βλάπτουν.» (Μεταγλώττιση του συγγραφέα από το κείμενο GNT-TR)

Εξήγηση εδαφίου 19

Η λέξη ***«εξουσία»*** αναφέρεται σε **δύναμη**, σε **ικανότητα**. Επομένως, το παραπάνω εδάφιο μας λέει ότι **το ιππικό του Κυρίου του Θεού έχει τη δύναμη να εκτελέσει την κρίση Του και να φέρει τον πύρινο θυμό Του** επάνω στο ***«ένα τρίτο»*** (εδάφιο 18) των υποστηρικτών της συμβολικής ***«Βαβυλώνας της μεγάλης»***. (Διάβασε την εξήγηση των παραπάνω εδαφίων 13,14, κάτω από τον υπότιτλο **#3. Ο «ποταμός Ευφράτης»**.)

Κανένας δεν μπορεί να αποφύγει ή να κρυφθεί από το υπερφυσικό στρατό του Θεού διότι τα ***«άλογα»*** δεν υστερούνται ούτε διορατικότητα ούτε ικανότητα να σκοτώσουν από όλες τις πλευρές εφόσον οι ουρές τους, οι οποίες φυσικά μοιάζουν με φίδια, έχουν κεφάλια.

Εδάφια 20,21: ***«[20]Και οι υπόλοιποι από τους ανθρώπους, που δεν θανατώθηκαν μ' αυτές τις πληγές, ούτε μετανόησαν από τα έργα των χεριών τους, ώστε να μη προσκυνήσουν τα δαιμόνια, και τα είδωλα τα χρυσά και τα ασημένια και τα χάλκινα και τα πέτρινα και τα ξύλινα, που ούτε να βλέπουν μπορούν ούτε να ακούν ούτε να περπατούν· [21]και δεν μετανόησαν από τους φόνους τους ούτε από τις φαρμακείες τους ούτε από την πορνεία τους ούτε από τις κλοπές τους.»***

Εξήγηση εδαφίων 20 και 21

Τα παραπάνω εδάφια είναι απλά. Δεν χρειάζονται εξήγηση.

Κεφάλαιο Δέκα

Εδάφιο 1: ***«ΚΑΙ είδα έναν άλλον ισχυρό άγγελο που κατέβαινε από τον ουρανό, ντυμένον [με] νεφέλη· κι επάνω στο κεφάλι [του ήταν] το ουράνιο τόξο· και το πρόσωπό του ήταν σαν τον ήλιο, και τα πόδια του σαν στύλοι φωτιάς.»***

Εξήγηση εδαφίου 1

Ποιος είναι ο *«ισχυρός άγγελος»*; Μπορούμε να προσδιορίσουμε την ταυτότητά του;

Βεβαίως και μπορούμε! Το μόνο που έχουμε να κάνουμε είναι να εξετάσουμε τα τέσσερα σημεία της περιγραφής που δίνει ο Ιωάννης:

1. Ήταν ***«ντυμένος με νεφέλη»***.

2. Πάνω στο κεφάλι του ήταν το ***«ουράνιο τόξο»***.

3. Το πρόσωπό του ήταν ***«σαν τον ήλιο»***.

4. Τα πόδια του ήσαν σαν ***«στύλοι φωτιάς»***.

Ας εξετάσουμε τις παραπάνω περιγραφές πιο προσεκτικά:

1. Ήταν *«ντυμένος με νεφέλη»*

Αυτή η περιγραφή μου θυμίζει τα ακόλουθα εδάφια:

Έξοδος 33[λγ΄]:9-11

«[9]Και καθώς ο Μωυσής έμπαινε μέσα στη σκηνή, κατέ-

βαινε ο στύλος τής νεφέλης, και στεκόταν επάνω στις θύρες τής σκηνής· και [ο Κύριος] μιλούσε μαζί με τον Μωυσή. [10]***Και ολόκληρος ο λαός έβλεπε τον στύλο τής νεφέλης να στέκεται επάνω στις θύρες τής σκηνής· και ολόκληρος ο λαός καθώς σηκωνόταν προσκυνούσε, κάθε ένας από τη θύρα τής σκηνής του.*** [11]***Και ο Κύριος μιλούσε στον Μωυσή, πρόσωπο με πρόσωπο, καθώς ο άνθρωπος μιλάει στον φίλο του…»***

Έξοδος 34[λδ΄]:5
«Και κατέβη ο Κύριος εν νεφέλη και εστάθη μετ' αυτού εκεί και εκήρυξε το όνομα του Κυρίου.» (Βάμβας)

Έξοδος 40[μ΄]:35
«Και ο Μωυσής δεν μπόρεσε να μπει μέσα στη σκηνή τού μαρτυρίου· επειδή, η νεφέλη καθόταν επάνω της, και δόξα τού Κυρίου γέμισε τη σκηνή.»

Α΄ Κορινθίους 10[ι΄]:2-4
«[2]***και όλοι βαπτίστηκαν στον Μωυσή μέσα στη νεφέλη και μέσα στη θάλασσα·*** [3]***και όλοι έφαγαν το ίδιο πνευματικό φαγητό·*** [4]***και όλοι ήπιαν το ίδιο πνευματικό ποτό· επειδή, έπιναν από πνευματική πέτρα, που ακολουθούσε· και η πέτρα ήταν ο Χριστός.»***

Από τα παραπάνω εδάφια βλέπουμε ότι όταν ο Γιαχβέ κατέβηκε για να ελευθερώσει το λαό Του, μίλησε στον Μωυσή μέσα από ένα ***«στύλο νεφέλης»***. Από αυτή τη περίπτωση αντιλαμβανόμαστε δύο πράγματα:

α) Το Πρόσωπο του ευλογητού Θεού που ακολούθησε τους Ισραηλίτες και που μίλησε στον Μωυσή **είχε καλυφθεί εντελώς από τα μάτια τους με μια νεφέλη**, και

β) Το Πρόσωπο αυτό ήταν ο προ-ανθρώπινος Κύριος Ιησούς Χριστός!

2. Πάνω στο κεφάλι του ήταν το *«ουράνιο τόξο»*
Το ουράνιο τόξο αναφέρεται **στην ομοιότητα της δόξας του Γιαχβέ**. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα επόμενα εδάφια:

Αποκάλυψις 4[δ΄]:3
«κι αυτός που καθόταν, ως προς τη θέα, ήταν όμοιος με πέτρα ίασπη και σάρδιο· και ολόγυρα από τον θρόνο, ως προς τη θέα, [ήταν] ίρη (ουράνιο τόξο) ***όμοια με σμάραγδο.»*** (Παρένθεση του συγγραφέα.)

Ιεζεκιήλ 1[α΄]:26-28
«[26]Και από πιο ψηλά από το στερέωμα, που [ήταν] πιο ψηλά από το κεφάλι τους, [φαινόταν] ένα ομοίωμα θρόνου, σαν θέα πέτρας σαπφείρου· και επάνω στο ομοίωμα του θρόνου [ήταν] ένα ομοίωμα σαν θέα ανθρώπου, [που καθόταν] επάνω σ' αυτόν από πάνω. [27]Και είδα σαν όψη ηλέκτρου, σαν θέα φωτιάς μέσα του, ολόγυρα, από τη θέα τής οσφύος του, κι επάνω· και από τη θέα τής οσφύος του, και κάτω, είδα σαν θέα φωτιάς, και είχε ολόγυρα λάμψη. [28]Όπως η θέα τού τόξου, που γίνεται στο σύννεφο κατά την ημέρα τής βροχής, έτσι [ήταν] η θέα τού ομοιώματος της λάμψης, ολόγυρα. Αυτή [ήταν] η θέα του ομοιώματος της δόξας τού Κυρίου. Και όταν [το] είδα, έπεσα επάνω στο πρόσωπό μου, και άκουσα τη φωνή εκείνου που μιλούσε.»

«Δόξα», σημαίνει: Τιμή, αγαθή φήμη, έπαινος, αίγλη. Ο βαθμός της δόξας διαφέρει από άνθρωπο σε άνθρωπο ή από άγγελο σε άγγελο και εξαρτάται από την κοινωνική θέση που ένας κρατά.

Η δόξα του Θεού είναι μοναδική. Κανένα κτίσμα δεν μπορεί να έχει ούτε καν και να μοιρασθεί τη δόξα του Θεού! Ο Θεός ΓΧΒΧ είναι Θεός ζηλότυπος (Έξοδος 34[λδ΄]:14). Δεν μοιράζεται με κανέναν άλλον την δόξα που ανήκει αποκλειστικά σ' Αυτόν. Ας δούμε τι λέει ο Ίδιος πάνω σ' αυτό το σημείο στο εδάφιο Ησαΐας 42[μβ΄]:8:

«Εγώ** [είμαι] **ο Κύριος· αυτό είναι το όνομά μου· και δεν θα δώσω τη δόξα μου σε άλλον ….»

Και στο Ησαΐας 48[μη΄]:11, επαναλαμβάνει:

«… Ναι, δεν θα δώσω τη δόξα μου σε άλλον.

Όταν διαβάζουμε την Παλαιά Διαθήκη, βλέπουμε ότι ο Θεός Γιαχβέ αποκαλείται ***«ο βασιλιάς της δόξας»***! Ας διαβάσουμε από τους Ψαλμούς 24[κδ΄]:7-10:

«Σηκώστε, πύλες, τα κεφάλια σας, και υψωθείτε, αιώνιες πόρτες, και θα μπει μέσα ο Βασιλιάς τής δόξας. Ποιος** [είναι] **αυτός ο Βασιλιάς τής δόξας; Ο Κύριος ο κραταιός και ο δυνατός, ο Κύριος (ΓΧΒΧ) ***ο δυνατός σε πόλεμο. Σηκώστε, πύλες, τα κεφάλια σας, και υψωθείτε, αιώνιες πόρτες, και θα μπει μέσα ο Βασιλιάς τής δόξας. Ποιος είναι αυτός ο Βασιλιάς τής δόξας; Ο Κύριος* (ΓΧΒΧ) *των δυνάμεων· αυτός** [είναι] **ο Βασιλιάς τής δόξας.»***

Στον Ψαλμό 29[κθ΄]:3, διαβάζουμε:

«Η φωνή τού Κυρίου είναι επάνω στα νερά· ο Θεός τής δόξας βροντάει· ….»

Διαβάζοντας όμως από την Καινή Διαθήκη, βλέπουμε ότι ο Ιησούς αποκαλείται ***«ο Κύριος της δόξας»*** και το Άγιο Πνεύμα, ***«Το Πνεύμα της δόξας»*****!**

Όσον αφορά τον Κύριο Ιησού Χριστό, στα εδάφια Α΄ Κορινθίους 2[β΄]:7,8, ο απόστολος Παύλος έγραψε τα εξής:

«… αλλά, μιλάμε σοφία Θεού, μυστηριώδη, … την οποία κανένας από τους άρχοντες τούτου τού αιώνα δεν γνώρισε, επειδή, αν θα γνώριζαν, δεν θα σταύρωναν τον Κύριο της δόξας·»

Και όσον αφορά το Πνεύμα το Άγιο, ο απόστολος Πέτρος είπε ότι:

«… το Πνεύμα της δόξης και το του Θεού αναπαύεται εφ' υμάς ...» (Α΄ Πέτρου 4[δ΄]:14· Βάμβας).

Ο ίδιος απόστολος, ο οποίος ήξερε πόσο ζηλότυπος είναι ο Θεός **ΓΧΒΧ** όσον αφορά το ζήτημα της ***«δόξας»***, έγραψε τα εξής:

«Αυξάνεστε δε στη χάρη και στη γνώση τού Κυρίου μας και Σωτήρα, του Ιησού Χριστού. Σ' αυτόν [ας είναι] η δόξα και τώρα και στην ημέρα τού αιώνα. Αμήν.» (Β΄ Πέτρου 3[γ΄]:18).

Και στην Αποκάλυψη 5[ε΄]:13, ο Ιωάννης έγραψε:
«… κάθε κτίσμα που είναι μέσα στον ουρανό, κι επάνω στη γη, και κάτω από τη γη, και όσα είναι μέσα στη

θάλασσα, και όλα όσα [είναι] μέσα σ' αυτά, άκουσα ότι έλεγαν: Σ' αυτόν που κάθεται επάνω στον θρόνο, και στο Αρνίο, [ας είναι] η ευλογία και η τιμή και η δόξα και η κυριαρχική εξουσία στους αιώνες των αιώνων.»

Παρακαλώ σημειώστε:
Εάν ο Ιησούς ήταν ένα κτίσμα του Θεού, έξω από την αληθινή Θεότητα ΓΧΒΧ, τότε, **ο Θεός ΓΧΒΧ δεν θα μοιραζότανε τη δόξα Του μ' αυτόν** (Ησαΐας 42[μβ΄]:8· 48[μη΄]:11)!

Από όλα τα παραπάνω, βλέπουμε ότι η δόξα ανήκει σε όλο το πλήρωμα της Θεότητας:

α) Στον Πατέρα, τον **«Βασιλιά της δόξας»**,

β) στον Υιό, τον **«Κύριο της δόξας»**, και

γ) στο Άγιο Πνεύμα, το **«Πνεύμα της δόξας»!**

Έτσι, βλέπουμε ότι ο ***«ισχυρός άγγελος»*** ο οποίος παρουσιάστηκε στον Ιωάννη έχοντας στο κεφάλι Του το ουράνιο τόξο, ήταν ο Κύριος Ιησούς Χριστός!

3. Το πρόσωπό του ήταν *«σαν τον ήλιο»*
Ξανά, αυτή η περιγραφή αποκαλύπτει ότι ο ***«ισχυρός άγγελος»*** που παρουσιάστηκε στον Ιωάννη, ήταν ο Κύριος Ιησούς Χριστός! Παρακαλώ διάβασε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:16, κάτω από την **Περιγραφή #9**.

4. Τα πόδια του ήσαν σαν *«στύλοι φωτιάς».*
Αυτή η περιγραφή υποστηρίζει περαιτέρω το συμπέρασμά μας ότι αυτός ο ***«ισχυρός άγγελος»*** ήταν ο Κύριος Ιησούς

Χριστός! Παρακαλώ διάβασε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 1[α΄]:15, κάτω από την **Περιγραφή #5**.

(Για περισσότερες πληροφορίες πάνω στο γεγονός ότι ο Ιησούς είχε παρουσιασθεί στο παρελθόν και σαν ***«άγγελος»*** [όχι από τη φύση Του άγγελος], παρακαλώ διάβασε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:16, κάτω από την **Περιγραφή #9**.)

Εδάφιο 2: ***«[α]Και στο χέρι του είχε ένα μικρό βιβλίο ανοιγμένο· [β]και έβαλε το δεξί του πόδι επάνω στη θάλασσα, ενώ το αριστερό του [το έβαλε] επάνω στη γη·»***

Εξήγηση εδαφίου 2[α]
«[α]Και στο χέρι του είχε ένα μικρό βιβλίο ανοιγμένο·»

Τι σημαίνει ότι το μικρό βιβλίο ήταν ανοιγμένο;
Στο εδάφιο Δανιήλ 12[ιβ΄]:9, διαβάζουμε:

«Και είπε: Πήγαινε, Δανιήλ· επειδή, τα λόγια αυτά [είναι] κλεισμένα και σφραγισμένα, μέχρι τον έσχατο καιρό.»

Αντίθετα από την εμπειρία που είχε ο Δανιήλ, όπου τα λόγια ήταν ***«κλεισμένα και σφραγισμένα»*** διότι ήταν για τον καιρό του τέλους, εδώ παρατηρούμε ότι ο ***«ισχυρός άγγελος»*** κρατάει στο χέρι Του ένα ***«ανοιγμένο βιβλίο»***! Από αυτό το γεγονός αντιλαμβανόμαστε ότι τώρα ο καιρός του ***«τέλους»*** είναι κοντά και ότι ο,τι είναι γραμμένο σ' αυτό το βιβλίο, **θα αποκαλυφθεί σύντομα**.

Εξήγηση εδαφίου 2[β]
[β]και έβαλε το δεξί του πόδι επάνω στη θάλασσα, ενώ το αριστερό του [το έβαλε] επάνω στη γη·»

Το γεγονός ότι ο ***«ισχυρός άγγελος»*** έβαλε το ένα Του πόδι στη συμβολική ***«θάλασσα»*** και το άλλο πάνω στη συμβολική ***«γη»***, σημαίνει ότι εκείνο που πρόκειται να αποκαλύψει θα επηρεάσει και τα δύο μέρη της ανθρωπότητας: Εκείνους που δεν πιστεύουν στον αληθινό Θεό της Βίβλου (τη ***«θάλασσα»***), και εκείνους που ισχυρίζονται ότι πιστεύουν στον αληθινό Θεό της Γραφής, δηλαδή, την Ιουδαίο-Χριστιανική κοινότητα (την ***«γη»***)!

(Για μια πλήρη κατανόηση των συμβολικών όρων ***«γη»*** και ***«θάλασσα»***, παρακαλώ διάβασε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:5^{γ} και την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 7[ζ΄]:1-3, κάτω από τον υπότιτλο, **Η *«θάλασσα»***.)

Εδάφιο 3: ***«^{α}και έκραξε με δυνατή φωνή όπως βρυχάζει το λιοντάρι. ^{β}Και όταν έκραξε, μίλησαν οι επτά βροντές τις φωνές τους.»***

Εξήγηση εδαφίου 3^{α}

«^{α}και έκραξε με δυνατή φωνή όπως βρυχάζει το λιοντάρι.»

Γιατί ομοιάζετε εδώ ο Ιησούς σαν *«λιοντάρι»*;
Διότι Αυτός είναι το ***«Λιοντάρι της φυλής του Ιούδα»***! Παρακαλώ διάβασε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 5[ε΄]:5^{α}.

Τι σημαίνει το ότι βρυχάται σαν λιοντάρι;
Για να δείξει ότι είναι ο Γιαχβέ --- ότι έχει Θεϊκή εξουσία! Όταν ***«βρυχάται»***, ο λαός τρέμει· όταν ***«βρυχάται»***, οι προφήτες προφητεύουν! Ας αποδείξουμε αυτές τις δηλώσεις με τα επόμενα εδάφια:

Ωσηέ 11[ια΄]:10
«Θα περπατούν πίσω από τον Κύριο· θα βρυχάζει σαν λιοντάρι· όταν αυτός βρυχήσει, τότε θα σπεύσουν εκστατικά τα παιδιά από τη δύση·»

Αμώς 3[γ΄]:7,8
«[7]Βέβαια, ο Κύριος ο Θεός δεν θα κάνει τίποτε, χωρίς να αποκαλύψει το απόκρυφό του στους δούλους του τους προφήτες. [8]Το λιοντάρι βρύχησε· ποιος δεν θα φοβηθεί; Ο Κύριος ο Θεός μίλησε· ποιος δεν θα προφητεύσει;»

Για ποια πράγματα επρόκειτο να προφητέψει ο Ιωάννης;
Η απάντηση βρίσκεται στο εδάφιο 11.

Εξήγηση του εδαφίου 3^{β}
^{β}***Και όταν έκραξε, μίλησαν οι επτά βροντές τις φωνές τους.»***

Τι σχέση υπάρχει μεταξύ της φωνής του Θεού και των *«βροντών»*;
Παρακαλώ διάβασε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 4:5^{α}.

Εδάφιο 4: ***«Και όταν οι επτά βροντές μίλησαν τις δικές τους φωνές, επρόκειτο να γράφω· και άκουσα μια φωνή από τον ουρανό, που μου έλεγε: Σφράγισε εκείνα που μίλησαν οι επτά βροντές, και μη τα γράψεις.***

Εξήγηση εδαφίου 4

Ήταν το θέλημα του Θεού να μην αποκαλυφθούν τα λόγια των επτά βροντών σε μας. Γι' αυτό το λόγο, ας προχωρήσουμε στα επόμενα εδάφια.

Εδάφια 5-7: ***«[5]Και ο άγγελος που είδα να στέκεται επάνω στη θάλασσα κι επάνω στη γη, σήκωσε το χέρι του στον ουρανό, [6]και ορκίστηκε σ' αυτόν που ζει στους αιώνες των αιώνων, ο οποίος έκτισε τον ουρανό, και εκείνα που [είναι] μέσα σ' αυτόν, και τη γη, και εκείνα που [είναι] σ' αυτή, και τη θάλασσα, και εκείνα που [είναι] μέσα σ' αυτή, ότι καιρός δεν θα υπάρχει πλέον· [7]αλλά, κατά τις ημέρες τής φωνής τού έβδομου αγγέλου, όταν πρόκειται να σαλπίσει, τότε θα πραγματοποιηθεί το μυστήριο του Θεού, όπως φανέρωσε στους δικούς του δούλους, τους προφήτες.»***

Εξήγηση εδαφίων 5-7

Στο εδάφιο Ματθαίος 24[κδ΄]:36, **ο άνθρωπος** Ιησούς είπε,

«Για την ημέρα εκείνη, όμως, και την ώρα, δεν γνωρίζει κανένας, ούτε οι άγγελοι των ουρανών, παρά ο Πατέρας μου, μόνος.»

Και στις Πράξεις 1[α΄]:6,7, όταν οι μαθητές ρωτήσανε τον Ιησού για το εάν θα αποκαθιστούσε την βασιλεία στο Ισραήλ στις ημέρες τους, ο Ιησούς τους είπε,

«… Δεν ανήκει σε σας να γνωρίζετε τα χρόνια ή τους καιρούς, που ο Πατέρας έβαλε στη δική του εξουσία·»

Από τα παραπάνω εδάφια αντιλαμβανόμαστε ότι κανένα από τα κτίσματα δεν έχει την εξουσία να αποφασίσει το πότε θα έλθει η βασιλεία του Θεού· αυτή την εξουσία την έχει μόνο ο Θεός! Και όμως, στα παραπάνω εδάφια (5-7), βλέπουμε ότι ο ***«ισχυρός άγγελος»*** (ο Ιησούς) σήκωσε το χέρι Του στον ουρανό και ορκίστηκε ότι **το μυστήριο του Θεού** (δηλαδή, **η βασιλεία του Θεού**: Αποκάλυψις 11[ια΄] :15), **θα πραγματοποιηθεί στις ημέρες που θα σαλπίσει ο έβδομος άγγελος** (εδάφιο 7)**!** Αυτό το γεγονός αποδεικνύει, ακόμη μια φορά, ότι ο Ιησούς, **ο μονογενής** Υιός του Θεού, δεν είναι ένα κτίσμα αλλά από τη φύση Του Θεός, Εκείνος που ***«έκτισε τον ουρανό, και εκείνα που [είναι] μέσα σ' αυτόν, και τη γη, και εκείνα που [είναι] σ' αυτή, και τη θάλασσα, και εκείνα που [είναι] μέσα σ' αυτή"***. Το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι ο Δημιουργός Θεός που έχτισε τον ουρανό και τη γη υποστηρίζεται από τα εδάφια Εβραίους 1[α΄]:8-12. Εκεί, μιλώντας για τον ***«Υιό»***, λέει:

«[8]***<u>Για τον Υιό, όμως, λέει</u>: … ***[10]***Κι: «Εσύ, Κύριε, καταρχάς, θεμελίωσες τη γη, και οι ουρανοί είναι έργα των χεριών σου.* [11]*Αυτοί θα απολεστούν, εσύ όμως παραμένεις· και όλοι θα παλιώσουν σαν ιμάτιο,* [12]*και θα τους τυλίξεις σαν περικάλυμμα, και θα αλλαχτούν· εσύ, όμως, είσαι ο ίδιος, και τα χρόνια σου δεν θα εκλείψουν».***

Μερικοί μπορεί να αντιδράσουν αρνητικά για τις παραπάνω δηλώσεις διότι το εδάφιο Μάρκος 13[ιγ΄]:32 λέει,

«Όσο για την ημέρα εκείνη και την ώρα δεν γνωρίζει κανένας ούτε οι άγγελοι, που [είναι] στον ουρανό, ούτε ο Υιός, παρά μονάχα ο Πατέρας.»

Αυτά τα άτομα δεν πρέπει να ξεχνάνε την επόμενη αλήθεια:

Ότι ο προ-ανθρώπινος Ιησούς ήταν πάντοτε από τη φύση Του Θεός (Ιωάννης 1[α΄]:1) και πάντοτε υπήρχε με μορφή Θεού (Φιλιππησίους 2[β΄]:6). Για ένα μικρό χρονικό διάστημα, όταν άδειασε τον Εαυτό Του από τη Θεϊκή Του δόξα, **έγινε άνθρωπος** (Φιλιππησίους 2[β΄]:7· Ιωάννης 1[α΄]: 14) **παίρνοντας μια φύση και μια αξίωση η οποία είναι κατώτερη ακόμα και από τη φύση και την αξίωση των αγγέλων** (Εβραίους 2[β΄]:7). Κατά τη διάρκεια αυτής της μικρής χρονικής περιόδου, **έζησε σαν άνθρωπος --- όχι σαν Θεός. Σαν άνθρωπος δεν ήξερε τον χρόνο του ερχομού της βασιλείας του Θεού.** Όμως, ήλθε ο καιρός που ο άνθρωπος Ιησούς Χριστός έλαβε ξανά από τον Πατέρα Θεό **όλη** τη Θεϊκή Του δόξα και εξουσία που είχε πριν γίνει άνθρωπος (Ιωάννης 17[ιζ΄]:5· Ματθαίος 28[κη΄]:18). Σήμερα, ο Ιησούς είναι **και Κύριος** (Θεός) **και Χριστός**. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα εδάφια Πράξεις 2 [β΄]:36 και 10[ι΄]:36. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Πράξεις 2[β΄]:36
«Ας ξέρει, λοιπόν, ο Ισραήλ με βεβαιότητα, ότι, ο Θεός έκανε Κύριο (Θεό/Γιαχβέ: Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13,14) ***και Χριστό, τούτον τον Ιησού*** (τον άνθρωπο Ιησού: Α΄ Τιμόθεον 2[β΄]:5)***, τον οποίο εσείς σταυρώσατε.»*** (Παρενθέσεις του συγγραφέα.)

Πράξεις 10[ι΄]:36
«Τον λόγον, τον οποίον απέστειλε προς τους υιούς Ισραήλ ευαγγελιζόμενος ειρήνην διά Ιησού Χριστού· ούτος είναι ο Κύριος πάντων·» (Βάμβας)

Μόνο ο Θεός είναι ο ***«Κύριος πάντων»***! Επομένως, ο Ιησούς είναι Θεός! Και αυτός είναι ο λόγος που βλέπουμε τον Ιησού, τον ***«ισχυρό άγγελο»*** που είδε ο Ιωάννης στο όραμα, **να έχει την εξουσία να προσδιορίσει τον καιρό της ερχόμενης βασιλείας του Θεού**. Τον βλέπουμε να ορκίζεται ότι θα έλθει στις ***«ημέρες τής φωνής τού έβδομου αγγέλου, όταν πρόκειται να σαλπίσει»*** (εδάφιο 7)! Και, πράγματι, στο εδάφιο Αποκάλυψις 11[ια΄]:15 διαβάζουμε ότι όταν ο έβδομος άγγελος σάλπισε την σάλπιγγά του, **τελείωσε το μυστήριο του Θεού, δηλαδή, ήλθε η βασιλεία του Θεού**! Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«ΚΑΙ σάλπισε ο έβδομος άγγελος, και έγιναν δυνατές φωνές μέσα στον ουρανό, που έλεγαν: Οι βασιλείες τού κόσμου έγιναν του Κυρίου μας, και του Χριστού του, και θα βασιλεύσει στους αιώνες των αιώνων.»

Εδάφια 8-10: ***«***[8]***Και η φωνή που άκουσα από τον ουρανό, μιλούσε πάλι μαζί μου, και έλεγε: Πήγαινε, πάρε το μικρό ανοιγμένο βιβλίο, που είναι στο χέρι του αγγέλου, ο οποίος στέκεται επάνω στη θάλασσα κι επάνω στη γη.*** [9]***Και πήγα προς τον άγγελο, λέγοντας σ' αυτόν να μου δώσει το μικρό βιβλίο. Και μου λέει: Πάρε, και φά' το ολοκληρωτικά· και θα πικράνει την κοιλιά σου, όμως στο στόμα σου θα είναι γλυκό σαν μέλι.*** [10]***Και πήρα το μικρό βιβλίο από το χέρι τού αγγέλου, και το έφαγα ολοκληρωτικά· και στο στόμα μου*** *[ήταν]* ***γλυκό σαν μέλι· και όταν το έφαγα, πικράθηκε η κοιλιά μου.»***

Εξήγηση εδαφίων 8-10

Εδώ παρατηρούμε ότι ο Ιωάννης έπρεπε να πάει να πάρει το μικρό βιβλίο από το χέρι του ***«ισχυρού αγγέλου»***. Όταν το πήρε, ο ***«άγγελος»*** του είπε να το καταφάει! Αυτή η ε-

ντολή και η πράξη μας δείχνει ότι, ο Ιωάννης επρόκειτο να λάβει περισσότερη γνώση, ώστε να προφητεύσει για μελλοντικά γεγονότα.

Το γεγονός ότι το μικρό βιβλίο ήταν γλυκό σαν μέλι μέσα στο στόμα του Ιωάννη, σημαίνει ότι ο Ιωάννης θα ήταν χαρούμενος να διακηρύξει τα αισθήματα και τις πράξεις του Θεού εναντίον της αποστάτισσας ***«γης»***, και εναντίον της αμαρτωλής ***«θάλασσας»*** του ανθρωπίνου γένους. Όμως, το γεγονός ότι του πικράθηκε η κοιλιά του, σημαίνει ότι θα του προκαλούσε ένα πολύ βαθύ συναίσθημα λύπης!

Η παραπάνω περίπτωση (που κατέφαγε το βιβλίο), μου θυμίζει τα εδάφια Ιεζεκιήλ 3[γ΄]:1-9. Εκεί διαβάζουμε:

«[1]***Και μου είπε: Γιε ανθρώπου, φάε τούτο, που βρίσκεις· φάε τούτο τον τόμο, και πήγαινε να μιλήσεις στον οίκο Ισραήλ.*** [2]***Και άνοιξα το στόμα μου, και μου έδωσε να φάω εκείνο τον τόμο.*** [3]***Και μου είπε: Γιε ανθρώπου, ας φάει η κοιλιά σου, και ας γεμίσουν τα εντόσθιά σου από τούτο τον τόμο, που σου δίνω εγώ. Και έφαγα, και έγινε στο στόμα μου σαν μέλι, από τη γλυκύτητα.*** [4]***Και μου είπε: Γιε ανθρώπου, πήγαινε, μπες μέσα στον οίκο τού Ισραήλ, και μίλησε σ' αυτούς τα λόγια μου.*** [5]***Επειδή, δεν στέλνεσαι σε λαόν βαθύχειλο και βαρύγλωσσο, αλλά στον οίκο Ισραήλ·*** [6]***όχι προς πολλούς λαούς βαθύχειλους και βαρύγλωσσους, που δεν καταλαβαίνεις τα λόγια τους. Και σε τέτοιους αν σε έστελνα, αυτοί θα σε άκουγαν.*** [7]***Ο οίκος, όμως, Ισραήλ δεν θέλει να σε ακούσει, για τον λόγο ότι, δεν θέλουν να ακούσουν εμένα· επειδή, ολόκληρος ο οίκος Ισραήλ είναι σκληρομέτωπος και σκληρόκαρδος.*** [8]***Δες, έκανα το πρόσωπό σου δυνατό ενάντια στα πρόσωπά τους, και το μέτωπό σου δυνατό ενάντια στα μέτωπά***

τους. [9]***Έκανα το πρόσωπό σου σαν διαμάντι, σκληρότερο από χαλίκι· μη τους φοβηθείς, και μη τρομάξεις από το πρόσωπό τους, επειδή είναι οίκος αποστάτης.»***

Εδάφιο 11: ***«Και μου λέει: Πρέπει πάλι να προφητεύσεις για λαούς και έθνη και γλώσσες και πολλούς βασιλιάδες.»***

Εξήγηση εδαφίου 11

Το παραπάνω εδάφιο είναι απλό· δεν χρειάζεται εξήγηση.

Κεφάλαιο Ένδεκα

Εδάφια 1,2: ***«[1]Και μου δόθηκε ένα καλάμι όμοιο με ράβδο· και ο άγγελος στεκόταν, λέγοντας: Σήκω, και μέτρησε τον ναό τού Θεού, και το θυσιαστήριο, κι αυτούς που προσκυνούν μέσα σ' αυτόν. [2α]Την αυλή, όμως, που [είναι] απέξω από τον ναό, άφησέ την έξω, και μη τη μετρήσεις, επειδή δόθηκε στα έθνη· [β]και θα πατήσουν την άγια πόλη [για] 42 μήνες.»***

Εξήγηση εδαφίων 1 και 2[α]

Εάν τα παραπάνω εδάφια είχαν αναφέρει ακριβείς μετρήσεις του ναού και του θυσιαστηρίου, και τον ακριβή αριθμό εκείνων που προσκυνούν μέσα στον ναό, τότε, θα έψαχνα για μια καλύτερη κατανόηση για το τι αντιπροσωπεύουν αυτές οι μετρήσεις. Όμως, αφού τα παραπάνω εδάφια δεν παρουσιάζουν κάποιους ακριβείς αριθμούς, αντιλήφθηκα ότι δείχνουν στον αναγνώστη το **«τι μετράει»**, με άλλα λόγια**, τι έχει μεγάλη αξία στα μάτια του Θεού και τι δεν έχει**.

Προφανώς, εκείνα που **«μετράνε»** στα μάτια του Θεού είναι:

α) Ο ***«ναός»*** Του,

β) το ***«θυσιαστήριο»***, και

γ) εκείνοι που προσκυνούν μέσα στον ναό.

Εκείνο που **«δεν μετράει»** στα μάτια του Θεού είναι η εξωτερική αυλή ***«επειδή δόθηκε στα έθνη· και θα πατήσουν την άγια πόλη [για] 42 μήνες.»***

Πρώτα, ας εξετάσουμε μερικά πράγματα που αφορούν τον ***«ναό»*** και το ***«θησιαστήριο»***, και μετά θα εξετάσουμε την ***«αυλή»*** και τα ***«έθνη»*** που ***«θα πατήσουν την άγια πόλη για 42 μήνες»***.

Σε τι αναφέρεται ο *«ναός»*;
Τα παραπάνω εδάφια δεν αναφέρονται στον επίγειο ναό που βρισκόταν στην Ιερουσαλήμ, αλλά, στον ***«ναό»*** που βρίσκεται στον ουρανό. Αυτός ο ***«ναός»*** αναφέρεται στην αίθουσα που βρίσκεται ο θρόνος του Θεού, τα Άγια των αγίων, με άλλα λόγια, εκεί που κατοικεί ο Θεός. (Για περισσότερες πληροφορίες όσον αφορά τον ουράνιο ***«ναό»***, παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 7[ζ΄]:14,15.)

Γιατί έχει μεγάλη αξία το *«θυσιαστήριο»* στα μάτια του Θεού;
Για τον Θεό, η αξία του ***«θυσιαστηρίου»*** είναι πολύ μεγάλη διότι διαμέσου των Χριστιανικών αιώνων πλήθη πραγματικά αναγεννημένων γιών και θυγατέρων του Θεού έθεσαν τις ζωές τους πάνω σ' αυτό για την πίστη τους στον Ιησού. (Για περισσότερα σχόλια, παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 9[θ΄]:13,14, κάτω από τον υπότιτλο **1. Το *«θυσιαστήριο»***)

Υπάρχει κάποια σύνδεση μεταξύ του αρχαίου και του ουράνιου ναού του Γιαχβέ;
Ναι, υπάρχει! Ο γήινος ναός του Γιαχβέ αποτελείτο από τρία διαμερίσματα:

α) Την αυλή, **μέσα στην οποία μπορούσαν να μπουν όλοι οι Ισραηλίτες**,

β) το άγιο, όπου **μόνο οι ιερείς μπορούσαν να μπουν,** και

γ) το Άγιο των αγίων, όπου **μόνο ο αρχιερέας μπορούσε να μπει** μια φορά τον χρόνο.

Το σχέδιο του παραπάνω ναού και όλες οι οδηγίες που αφορούσαν την λατρεία του Γιαχβέ (οι οποίες ήταν μέρος της **παλαιάς διαθήκης**: Έξοδος 34[λδ΄]:27,28), είχαν δοθεί στον Μωυσή από τον Θεό (Έξοδος 25[κε΄]:40) όταν επισκέφθηκε τους γιους του Ισραήλ στην Αίγυπτο (Έξοδος 4 [δ΄]:3) και τους έφερε στον Εαυτόν Του (Έξοδος 19[ιθ΄]: 4).

Όμως, στα εδάφια Ιερεμίας 31[λα΄]:31-33, ακούμε τον Θεό Γιαχβέ να λέει, ***«θα κάνω στον οίκο Ισραήλ, και στον οίκο Ιούδα, μια νέα διαθήκη·»*** Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«[31]***Δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα κάνω στον οίκο Ισραήλ, και στον οίκο Ιούδα, μια νέα διαθήκη·*** [32]***όχι σύμφωνα με τη διαθήκη, που έκανα στους πατέρες τους, κατά την ημέρα που τους έπιασα από το χέρι για να τους βγάλω από την Αίγυπτο· επειδή, αυτοί παρέβηκαν τη διαθήκη μου, και εγώ τους αποστράφηκα, λέει ο Κύριος·*** [33]***αλλ' αυτή [θα είναι] η διαθήκη, που θα κάνω στον οίκο Ισραήλ: Ύστερα από τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος, θα βάλω τον νόμο μου στα ενδόμυχά τους, και θα τον γράψω στις καρδιές τους· και θα είμαι Θεός τους, κι αυτοί θα είναι λαός μου.»***

Ο συγγραφέας της προς Εβραίους επιστολής είπε ότι εκείνοι που υπηρετούσαν στον επίγειο ναό ήταν λειτουργοί πραγμάτων που ήταν **σκιά επουρανίων πραγμάτων** (Εβραίους 8[η΄]:5). Επομένως, υπάρχει μια πνευματική σύνδεση μεταξύ του επίγειου ναού και του επουράνιου. Ο πρώτος, εξυπηρέτησε πράγματα της παλαιάς διαθήκης και ο δεύτερος, εξυπηρετεί πράγματα της **«νέας διαθήκης»** η οποία είναι βασισμένη επάνω στο χυμένο αίμα του πραγματικού Αμνού του Θεού (Ησαΐας 53[νγ΄]:7).

Καθώς η παλαιά διαθήκη είχε ιερατείο, έτσι και η νέα έχει ιερατείο. **Ο Ιησούς είναι ο αιώνιος Αρχιερέας σύμφωνα με την τάξη Μελχισεδέκ** (Εβραίους 6[στ΄]:20), και όλοι οι πραγματικά αναγεννημένοι ακόλουθοί Του είναι ιερείς (Α΄ Πέτρου 2[β΄]:5-9) σύμφωνα με την ίδια τάξη.

Στον πρώτο ναό, το Άγιο ήταν χωρισμένο από το Άγιο των αγίων με μια χοντρή κουρτίνα η οποία ήταν γνωστή ως το ***«καταπέτασμα»*** (Έξοδος 26[κστ΄]:31). Την ημέρα που πέθανε ο Ιησούς, ***«… το καταπέτασμα του ναού σχίστηκε στα δύο, από επάνω μέχρι κάτω.»*** (Μάρκος 15[ιε΄]:38). Αυτό το συμβάν έδειξε ότι ο Ιησούς έβγαλε από τη μέση το φράγμα και εισήλθε στο Άγιο των αγίων σαν Αρχιερέας για να προσφέρει στον Θεό το δικό Του αίμα για να πληρώσει μια φορά και για πάντα για τις αμαρτίες όλων εκείνων που πιστεύουν σ' Αυτόν (Εβραίους 9[θ΄]:11,12· Ιωάννης 8[η΄]:24). Επίσης, αυτό το συμβάν έδειξε ότι είχε έλθει ο καιρός για τους ακολούθους Του που, όπως είπαμε παραπάνω, σύμφωνα με την ***«νέα διαθήκη»*** είναι ***«ιερείς»***, **να μπαίνουν ελεύθερα μέσα στον ουράνιο ναό**, στο πραγματικό Άγιο των αγίων, για να λατρεύουν εκεί τον Θεό (Εβραίους 6[στ΄]:19,20· 10 [ι΄]:19· Αποκάλυψις 7[ζ΄]: 15· 20 [κ΄]:6).

Σύμφωνα με την παλαιά διαθήκη, εκείνοι που δεν ήταν ιερείς έπρεπε να παραμένουν στην ***«αυλή»***· δεν μπορούσαν να μπούνε μέσα στο άγιο. Έτσι και σήμερα, εκείνοι που δεν πιστεύουν στον Θεό Ιησού Χριστό, ο Οποίος είναι ο Άγιος των αγίων του εδαφίου Δανιήλ 9[θ΄]:24, δεν μπορούν να γίνουν ***«ιερείς του Θεού και του Χριστού»*** (Αποκάλυψις 20[κ΄]:6) και γι' αυτό το λόγο, δεν μπορούνε να μπούνε μέσα στον ουράνιο ναό του Θεού (Αποκάλυψις 7 [ζ΄]:15). Αυτή η αρχή μου θυμίζει εκείνους που δεν μπορούνε να μπούνε μέσα στην ***«άγια πόλη»***. Ας διαβάσουμε τα εδάφια Αποκάλυψις 22[κβ΄]:14,15:

«[14]***Μακάριοι αυτοί που πράττουν τις εντολές του, για να έχουν εξουσία επάνω στο δέντρο τής ζωής, και να μπουν διαμέσου των πυλώνων μέσα στην πόλη.*** [15]***Έξω, όμως, είναι τα σκυλιά και οι μάγοι και οι πόρνοι και οι φονιάδες και οι ειδωλολάτρες, και κάθε ένας που αγαπάει και πράττει το ψέμα.»***

Εξήγηση εδαφίου 2^{β}

Στο εδάφιο 2^{β} διαβάσαμε ότι ***«θα πατήσουν την άγια πόλη [για] 42 μήνες.»***

Γνωρίζουμε το όνομα της *«άγιας πόλης»*;
Βεβαίως! Στο εδάφιο Αποκάλυψις 21[κα΄]:2, ο Ιωάννης έγραψε:

«Και εγώ ο Ιωάννης είδα την άγια πόλη, την καινούργια Ιερουσαλήμ, που κατέβαινε από τον Θεό, από τον ουρανό, ετοιμασμένη σαν νύφη στολισμένη για τον άνδρα της.»

Ποιοι είναι οι πολίτες της *«άγιας πόλης»*;
Οι πολίτες της ***«άγιας πόλης»*** είναι όλοι εκείνοι που πιστεύουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής ο Οποίος είναι από τη φύση Του Θεός (Ιωάννης 1[α΄]:1) επειδή είναι ο **μονογενής** --- όχι ο μονόκτιστος --- Υιός του Θεού (Ιωάννης 3[γ΄]:16). Επειδή έχουν αυτή την πίστη, η Γραφή τους αποκαλεί ***«νικητές»*** (Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:5). Και στο εδάφιο Αποκάλυψις 3[γ΄]:12, ο Ιησούς είπε,

«Όποιος νικάει, θα τον κάνω στύλο μέσα στον ναό του Θεού μου, και δεν θα βγει πλέον έξω· και θα γράψω επάνω του το όνομα τού Θεού μου, και το όνομα της πόλης τού Θεού μου, της νέας Ιερουσαλήμ, που κατεβαίνει από τον ουρανό από τον Θεό μου, και το νέο μου όνομα.»

Το γράψιμο του ονόματος ***«Νέα Ιερουσαλήμ»*** επάνω στους Χριστιανούς άγιους θα τους ξεχωρίσει ως πολίτες αυτής της μεγάλης Μητρόπολης! Ο απόστολος Παύλος συμφωνεί απόλυτα μ' αυτή τη δήλωση. Στο εδάφιο Γαλάτας 4[δ΄]:26, έγραψε:

«… η άνω Ιερουσαλήμ είναι ελεύθερη, η οποία είναι μητέρα όλων μας.»

Επομένως, ποιοι είναι η *«άγια πόλη»*;
Αφού το όνομα ***«Νέα Ιερουσαλήμ»*** είναι γραμμένο επάνω στους Χριστιανούς αγίους (είτε αυτοί είναι Ιουδαίοι είτε είναι Εθνικοί), μπορούμε να τους ονομάσουμε: ***«Η Άγια Πόλη»*****!** (Για περισσότερες πληροφορίες επάνω σ' αυτό το θέμα, για το αν το όνομα ***«Νέα Ιερουσαλήμ»*** είναι το όνομα μιας κατά γράμμα πόλης ή αν είναι ένα από τα ονόματα που αναφέρονται στην Εκκλησία των αναγεννημένων, πα-

ρακαλώ διαβάστε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 20 [κ΄]:9^{α} και 21[κα΄]:2,3 και 9,10.)

Τώρα που έχουμε την παραπάνω κατανόηση, είναι ευκολότερο να καταλάβουμε πως είναι δυνατόν για τους κατοίκους της ***«αυλής»*** να ***«πατήσουν την άγια πόλη»***.

Πότε θα αρχίσει ο διωγμός εναντίον εκείνων που θα αποτελέσουν την *"άγια πόλη"* των τελευταίων ημερών;
Ο διωγμός εναντίον των Χριστιανών αγίων των τελευταίων ημερών θα αρχίσει σαράντα δύο μήνες (3½ χρόνια) πριν από την επιστροφή του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Υπάρχουν άλλα εδάφια που αποδεικνύουν ότι ο διωγμός των αγίων θα κρατήσει 3½ χρόνια;
Ναι, υπάρχουν! Ας διαβάσουμε τα επόμενα εδάφια:

Δανιήλ 7[ζ΄]:21-25
«[21]***Θωρούσα, και το κέρας εκείνο έκανε πόλεμο με τους αγίους, και υπερίσχυε εναντίον τους· …*** [25]***Και θα μιλήσει λόγια ενάντια στον Ύψιστο, και θα κατατρέχει τους αγίους τού Υψίστου, και θα διανοηθεί να μεταβάλλει καιρούς και νόμους· και θα δοθούν στο χέρι του μέχρι καιρόν και καιρούς, και μισόν καιρό.»***

Στην παραπάνω προφητεία, ο ***«καιρός»*** αναφέρεται σε ένα χρόνο, οι ***«καιροί»*** αναφέρονται σε δύο χρόνια, και ο ***«μισός καιρός»*** αναφέρεται σε μισό χρόνο. Αναφέρονται στην ίδια χρονική περίοδο με τους ***«42 μήνες»*** (Αποκάλυψις 11[ια΄]:2) και με τις ***«1.260 ημέρες»*** (Αποκάλυψις 11 [ια΄]:3).

Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:5-7
«[4]Και προσκύνησαν τον δράκοντα, που έδωσε εξουσία στο θηρίο, και προσκύνησαν το θηρίο, λέγοντας: Ποιος [είναι] όμοιος με το θηρίο; Ποιος μπορεί να πολεμήσει μαζί του; [5]Και του δόθηκε στόμα που μιλούσε μεγάλα, και έλεγε λόγια βλασφημίας, και του δόθηκε εξουσία να κάνει πόλεμο [για] 42 μήνες. [6]Και άνοιξε το στόμα του σε βλασφημία ενάντια στον Θεό, να βλασφημήσει το όνομά του, και τη σκηνή του, κι αυτούς που κατοικούν μέσα στον ουρανό. [7]Και του δόθηκε να κάνει πόλεμο με τους αγίους, και να τους νικήσει· και του δόθηκε εξουσία επάνω σε κάθε φυλή και γλώσσα και έθνος.»

Από τα παραπάνω λόγια, παρατηρούμε ότι εκείνος που κάνει πόλεμο με τους Χριστιανούς αγίους ονομάζεται ***«το θηρίο»*** (εδάφιο 4).

Σε τι αναφέρεται το *«θηρίο»*;
Στα εδάφια Δανιήλ 7[ζ΄]:1-7, διαβάζουμε,

«[1]ΚΑΤΑ τον πρώτο χρόνο τού Βαλτάσαρ, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, ο Δανιήλ είδε όνειρο, και οράσεις τού κεφαλιού του επάνω στο κρεβάτι του· τότε, έγραψε το ενύπνιο, [και] διηγήθηκε το σύνολο των λόγων. [2]Ο Δανιήλ μίλησε και είπε: Εγώ θωρούσα στο όραμά μου τη νύχτα, και ξάφνου, οι τέσσερις άνεμοι του ουρανού όρμησαν μαζί επάνω στη Μεγάλη Θάλασσα. [3]Και από τη Θάλασσα ανέβηκαν τέσσερα μεγάλα θηρία, που διέφεραν μεταξύ τους. [4]Το πρώτο [ήταν] σαν λιοντάρι, και είχε φτερούγες αετού· θωρούσα, μέχρι που αποσπάστηκαν οι φτερούγες του, και σηκώθηκε από τη γη, και στάθηκε στα πόδια σαν άνθρωπος, και του δόθηκε καρδιά ανθρώπου. [5]Και ξάφνου, έπειτα ένα δεύτερο θηρίο, όμοιο με αρκούδα, και

σηκώθηκε κατά το ένα πλαϊνό, και στο στόμα του [είχε] τρία πλευρά ανάμεσα στα δόντια του· και του έλεγαν ως εξής: Σήκω, κατάφαγε πολλές σάρκες. [6]***Μετά απ' αυτό, θωρούσα, και ξάφνου, ένα άλλο, σαν λεοπάρδαλη, που είχε επάνω στην πλάτη του τέσσερις φτερούγες πουλιού· το θηρίο είχε ακόμα τέσσερα κεφάλια· και του δόθηκε εξουσία.*** [7]***Μετά απ' αυτό, είδα στα οράματα της νύχτας, και ξάφνου, ένα τέταρτο θηρίο, τρομερό και καταπληκτικό, και υπερβολικά ισχυρό· και είχε μεγάλα σιδερένια δόντια· κατέτρωγε και κατασύντριβε, και καταπατούσε το υπόλοιπο με τα πόδια του· κι αυτό, [ήταν] διαφορετικό από όλα τα θηρία, που ήσαν πριν απ' αυτό· και είχε δέκα κέρατα.»***

Και από το εδάφιο Δανιήλ 7[ζ΄]:17, μαθαίνουμε ότι,

«[17]***Αυτά τα τέσσερα μεγάλα θηρία, είναι τέσσερις επίγειες βασιλείες.»*** (Μεταγλώττιση του συγγραφέα από την μετάφραση των Ο΄.)

Από τα παραπάνω εδάφια αντιλαμβανόμαστε ότι **ο συμβολικός όρος *«θηρία»* αναφέρεται σε επίγειες βασιλείες --- σε επίγειες κυβερνήσεις**.

Ξέρουμε τον χρόνο του ερχομού του ειδικού *«θηρίου»* που θα διώξει τους Χριστιανούς άγιους;
Η Βίβλος δεν μας δίνει ακριβή ημερομηνία για το πότε θα αναλάβει εξουσία αυτό το ειδικό ***«θηρίο»***· αλλά, μας λέει ότι αυτό το ***«θηρίο»*** θα είναι **η τελευταία παγκόσμια κυβέρνηση πριν έλθει η βασιλεία του Θεού**. Ας δώσουμε προσοχή στα επόμενα εδάφια:

Δανιήλ 7[ζ΄]:25-28
«[25]***Και θα μιλήσει λόγια ενάντια στον Ύψιστο, και θα κατάτρέχει τους αγίους τού Υψίστου, και θα διανοηθεί να μεταβάλλει καιρούς και νόμους· και θα δοθούν στο χέρι του μέχρι καιρόν και καιρούς, και μισόν καιρό.*** [26]***Όμως, θα καθίσει κριτήριο, και η εξουσία του θα αφαιρεθεί, για να φθαρεί και να αφανιστεί μέχρι τέλους.*** [27]***Και η βασιλεία, και η εξουσία, και η μεγαλοσύνη των βασιλειών, που είναι κάτω από κάθε ουρανό, θα δοθεί στον λαό των αγίων τού Υψίστου, του οποίου η βασιλεία [είναι] βασιλεία αιώνια, και όλες οι εξουσίες θα λατρεύσουν και θα υπακούσουν σ' αυτόν.*** [28]***Μέχρις εδώ [είναι] το τέλος τού πράγματος. Όσο για μένα, τον Δανιήλ, πολύ με τάραζαν οι συλλογισμοί μου, και η όψη μου αλλοιώθηκε μέσα μου· όμως, διατήρησα το πράγμα στην καρδιά μου.»***

Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:10,11
«[10]***Και είναι επτά βασιλιάδες· οι πέντε έπεσαν, και ο ένας είναι, ο άλλος δεν ήρθε ακόμα, και όταν έρθει, πρέπει να μείνει για λίγο.*** [11]***Και το θηρίο που ήταν, και δεν είναι, κι αυτός [είναι] ο όγδοος, και είναι από τους επτά, και πηγαίνει σε απώλεια.»***

Από τα παραπάνω εδάφια μαθαίνουμε ότι ο ***«όγδοος»*** βασιλιάς, το ***«θηρίο»*** που θα καταδιώξει τους αγίους, **είναι πράγματι η τελευταία επίγεια βασιλεία**, μια παγκόσμια κυβέρνηση την οποία θα διαδεχθεί η βασιλεία του Θεού.

Πως γνωρίζουμε ότι το τελευταίο *«θηρίο»* θα είναι μια παγκόσμια κυβέρνηση;
Όσον αφορά την εξουσία του ***«θηρίου»***, το εδάφιο Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:7 λέει τα ακόλουθα:

«Και του δόθηκε (του ***'θηρίου'***) ***να κάνει πόλεμο με τους αγίους, και να τους νικήσει· και του δόθηκε εξουσία επάνω σε κάθε φυλή και γλώσσα και έθνος.»*** (Παρένθεση του συγγραφέα)

Και στην Αποκάλυψη 17[ιζ΄]:11-13, διαβάζουμε,

«[11]***Και το θηρίο που ήταν, και δεν είναι, κι αυτός*** ***[είναι]*** ***ο όγδοος, και είναι από τους επτά, και πηγαίνει σε απώλεια.*** [12]***Και τα δέκα κέρατα, που είδες, είναι δέκα βασιλιάδες, οι οποίοι ακόμα δεν πήραν βασιλεία, αλλά παίρνουν εξουσία, για μία ώρα, σαν βασιλιάδες μαζί με το θηρίο.*** [13]***Αυτοί έχουν μία γνώμη, και θα παραδώσουν στο θηρίο τη δύναμη και τη δική τους εξουσία.»***

Τι θα συμβεί στο *«θηρίο»* στο τέλος των 42 μηνών;
Στο τέλος των σαράντα δύο μηνών διωγμού, ο Κύριος Ιησούς θα επιστρέψει για να εξολοθρεύσει την κεντρική εξουσία της κυβερνήσεως του ***«θηρίου»***. Συγχρόνως, θα καταστρέψει όλες τις επίγειες βασιλείες και θα ιδρύσει την δική Του η οποία θα μένει για πάντα. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από το εδάφιο Δανιήλ 2[β΄]:44. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«Και κατά τις ημέρες εκείνων των βασιλιάδων, ο Θεός τού ουρανού θα σηκώσει μια βασιλεία, που δεν θα φθαρεί στον αιώνα· και η βασιλεία αυτή δεν θα περάσει σε άλλον λαό· θα κατασυντρίψει και θα συντελέσει όλες αυτές τις βασιλείες, ενώ αυτή θα διαμένει στους αιώνες,»

Μήπως τα παραπάνω λόγια εννοούν ότι εκείνο τον καιρό ο Κύριος Ιησούς Χριστός θα καταστρέψει όλα τα βασίλεια και όλους τους ανθρώπους;
Ασφαλώς όχι! **Απλώς θα καταργήσει την κυβερνητική εξουσία από όλες τις κυβερνήσεις της εποχής εκείνης, περιλαμβανομένης και της εξουσίας του *«θηρίου»***, ώστε τα έθνη να περπατούν στο φως της δικής Του βασιλείας για να γιατρευτούν (Αποκάλυψις 21[κα΄]:24 και 22[κβ΄]: 2). Εκείνη την ημέρα, ο Κύριος Ιησούς θα εξολοθρεύσει:

α) Το ***«θηρίο»***, του εδαφίου Δανιήλ 7[ζ΄]:11, ο οποίος είναι το ***«μικρό κέρας»*** του εδαφίου Δανιήλ 7[ζ΄]:8, ο ***«άνθρωπος της αμαρτίας»*** των εδαφίων Β΄ Θεσσαλονικείς 2 [β΄]:3,8, και η ***«εικόνα του θηρίου»*** των εδαφίων Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:14,15, και

β) τον ***«ψευδοπροφήτη»***.

Ο Κύριος Ιησούς θα τους ρίξει και τους δύο ζωντανούς μεσα στη λίμνη της φωτιάς (Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:20).

Άλλα εδάφια που δείχνουν ότι το ***«θηρίο»*** θα καταστραφεί είναι:

Δανιήλ 7[ζ΄]:26
«Όμως, θα καθίσει κριτήριο, και η εξουσία του θα αφαιρεθεί, για να φθαρεί και να αφανιστεί μέχρι τέλους.»

Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:8
«Το θηρίο που είδες, ήταν, και δεν είναι, και πρόκειται να ανέβει από την άβυσσο και να πάει σε απώλεια· και θα θαυμάσουν αυτοί που κατοικούν επάνω στη γη, των ο-

ποίων τα ονόματα δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο τής ζωής από τη δημιουργία του κόσμου, βλέποντας το θηρίο που ήταν, και δεν είναι, αν και είναι.»

Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:11
«Και το θηρίο που ήταν, και δεν είναι, κι αυτός [είναι] ο όγδοος, και είναι από τους επτά, και πηγαίνει σε απώλεια.»

Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:20
«Και το θηρίο πιάστηκε, και μαζί μ' αυτό ο ψευδοπροφήτης, ο οποίος έκανε τα σημεία μπροστά του, με τα οποία πλάνησε αυτούς που πήραν το χάραγμα του θηρίου, κι αυτούς που προσκυνούσαν την εικόνα του· και οι δύο ρίχτηκαν ζωντανοί στη λίμνη τής φωτιάς, που καίει με το θειάφι.»

Θα συζητήσουμε περισσότερα πράγματα για το ***«θηρίο»*** στα κεφάλαια 13 και 17.

Εδάφιο 3: ***«Και θα δώσω στους δύο μάρτυρές μου να προφητεύσουν [για] 1.260 ημέρες, ντυμένοι [με] σάκους.»***

Εξήγηση εδαφίου 3
Αυτό το εδάφιο μας λέει ότι ο Θεός θα εγείρει ***«δύο μάρτυρες»*** οι οποίοι θα προφητεύσουν για 1.260 ημέρες. Αυτός ο αριθμός ημερών ισούται με 3½ χρόνια! Από αυτό το γεγονός, είναι φανερό ότι οι ***«δύο μάρτυρες»*** θα παρουσιασθούν κατά την διάρκεια των 3½ ετών του διωγμού.

Τι σημαίνει το γεγονός ότι είναι ντυμένοι με σάκους;
Εκείνοι που ντυνόντουσαν με σάκους στο αρχαίο Ισραήλ, το έκαναν σαν ένα δείγμα **πένθους** και **μετάνοιας** (Ιερεμίας 4[δ΄]:8· 6[στ΄]:26· Ματθαίος 11[ια΄]:21). Όταν παρουσιασθούν οι ***«δύο μάρτυρες»***, θα **πενθήσουν** για την πνευματική κατάσταση των κατοίκων της συμβολικής ***«γης»*** και θα τους καλέσουν σε **μετάνοια**.

Εδάφιο 4: ***«Αυτά είναι τα δύο ελιόδεντρα, και οι δύο λυχνίες, που στέκονται μπροστά στον Θεό τής γης.»***

Εξήγηση εδαφίου 4
Στην παραπάνω προφητεία που αφορά τον ερχομό των ***«δύο μαρτύρων»***, παρατηρούμε ότι αποκαλούνται ***«τα δύο ελιόδεντρα»*** και ***«οι δύο λυχνίες»*** που ***«στέκονται μπροστά στον Θεό τής γης.»***

Για να καταλάβουμε το παραπάνω εδάφιο, πρέπει να διαβάσουμε τα εδάφια Ζαχαρίας 4[δ΄]:1-14. Εκεί λέει:

«[1]Και ο άγγελος, που μιλούσε μαζί μου, γύρισε, και με εξέγειρε σαν άνθρωπο που εξεγείρεται από τον ύπνο του, [2]και μου είπε: Τι βλέπεις, εσύ; Και είπα: Είδα, και ξάφνου, μια λυχνία ολόχρυση, και ένα δοχείο επάνω στην κορυφή της, και οι επτά λύχνοι της επάνω της, και επτά σωλήνες στους λύχνους της που είναι επάνω στην κορυφή της, [3]και δύο ελιόδεντρα από πάνω της, ένα από τα δεξιά, και ένα από τα αριστερά της. [4]Και αποκρίθηκα, και είπα στον άγγελο που μιλούσε μαζί μου, λέγοντας: Τι είναι αυτά, κύριέ μου; [5]Και ο άγγελος, που μιλούσε μαζί μου, απάντησε, και μου είπε: Δεν γνωρίζεις τι είναι αυτά; Και είπα: Όχι, κύριέ μου. [6]Κι απάντησε, και μου είπε, λέγοντας: Αυτός είναι ο λόγος τού Κυρίου προς τον Ζορο-

βάβελ, λέγοντας: Όχι με δύναμη ούτε με ισχύ, αλλά με το Πνεύμα μου, λέει ο Κύριος των δυνάμεων. [7]***Ποιος είσαι εσύ, το μεγάλο βουνό, μπροστά στον Ζοροβάβελ; Πεδιάδα· και θα βγάλει έξω με αλαλαγμό την ακρογωνιαία πέτρα: Χάρη, χάρη σ' αυτόν!*** [8]***Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:*** [9]***Τα χέρια τού Ζοροβάβελ έβαλαν το θεμέλιο αυτού του οίκου· και τα χέρια του θα τον απότελειώσουν· και θα γνωρίσεις ότι ο Κύριος των δυνάμεων με απέστειλε σε σας.*** [10]***Επειδή, ποιος καταφρόνησε την ημέρα των μικρών πραγμάτων; Σίγουρα θα χαρούν, και τα επτά εκείνα μάτια τού Κυρίου, που περιτρέχουν διαμέσου ολόκληρης της γης, θα δουν την πέτρα από κασσίτερο στο χέρι τού Ζοροβάβελ.*** [11]***Τότε, αποκρίθηκα, και είπα: Τι είναι αυτά τα δύο ελιόδεντρα στα δεξιά τής λυχνίας, και στα αριστερά της;*** [12]***Και απάντησα για δεύτερη φορά, και του είπα: Τι είναι αυτά τα δύο κλαδιά των ελιόδεντρων, που διαμέσου των δύο χρυσών σωλήνων αδειάζουν από τον εαυτό τους το λάδι στη χρυσή λυχνία;*** [13]***Και μου είπε, λέγοντας: Δεν γνωρίζεις τι είναι αυτά; Και είπα: Όχι, κύριέ μου.*** [14]***Τότε, είπε: Αυτοί είναι οι δύο χρισμένοι, που παραβρίσκονται κοντά στον Κύριο ολόκληρης της γης.»***

Παρακαλώ σημειώστε:
Στο παραπάνω εδάφιο 14, η έκφραση ***«οι δύο χρισμένοι»***, στο Εβραϊκό κείμενο παρουσιάζεται ως ***«οι δύο γιοί του φρέσκου λαδιού»*****!**

Από την παραπάνω προφητεία, αντιλαμβανόμαστε ότι οι ***«δύο μάρτυρες»*** δεν είναι δύο ομάδες ανθρώπων, αλλά, δύο άτομα, ***«δύο γιοί»***, τους οποίους ο Κύριος ο Θεός θα γεμίσει με ***«φρέσκο λάδι»***, με νέο χρίσμα, για να υποστηρίξουνε ή να ενθαρρύνουν πνευματικά την αληθινή Εκκλησία κατά τη διάρκεια των 42 μηνών του σκληρού

διωγμού! Το ***«λάδι»*** τους θα βοηθήσει την αληθινή Εκκλησία να διατηρήσει την φλόγα της πίστης τους ζωντανή!

Πως μπορούμε να αποδείξουμε ότι οι *«δύο μάρτυρες»* δεν είναι δύο ομάδες ανθρώπων αλλά δύο άτομα;

Στην παραπάνω προφητεία του Ζαχαρία, το εδάφιο 12 μας λέει ότι στην πραγματικότητα, αυτοί οι δυο είναι ***«δύο κλαδιά»*** των ελιόδεντρων! Οι συμβολικοί όροι ***«κλαδιά»*** και ***«κλήματα»***, αναφέρονται **σε άτομα**. Αυτό το γεγονός αποδεικνύεται από τα εδάφια που ακολουθούν:

Ρωμαίους 11[ια΄]:16-23

«[16]Και αν η ζύμη είναι άγια, είναι και το φύραμα· και αν η ρίζα είναι άγια, είναι και τα κλαδιά· [17]αλλά, αν μερικά από τα κλαδιά αποκόπηκαν, εσύ μάλιστα, ενώ ήσουν αγριελιά, μπολιάστηκες ανάμεσα σ' αυτά, και έγινες ενεργά συμμέτοχη με τη ρίζα και με το πάχος τού ήμερου ελιόδεντρου, [18]μη καυχάσαι σε βάρος των κλαδιών· αν, όμως, καυχάσαι σε βάρος τους, εσύ δεν βαστάζεις τη ρίζα, αλλά η ρίζα εσένα. [19]Θα πεις, λοιπόν: Αποκόπηκαν τα κλαδιά, για να μπολιαστώ εγώ. [20]Καλώς· εξαιτίας τής απιστίας αποκόπηκαν, εσύ όμως στέκεσαι εξαιτίας τής πίστης. Μη υψηλοφρονείς, αλλά να φοβάσαι· [21]επειδή, αν ο Θεός δεν λυπήθηκε τα φυσικά κλαδιά, πρόσεχε μήπως δεν λυπηθεί ούτε εσένα. [22]Δες, λοιπόν, την αγαθότητα και την αυστηρότητα του Θεού· επάνω μεν σ' εκείνους που έπεσαν, την αυστηρότητα· επάνω δε σε σένα, την αγαθότητα, αν επιμείνεις στην αγαθότητα· επειδή, διαφορετικά, κι εσύ θα αποκοπείς. [23]Και εκείνοι, μάλιστα, αν δεν επιμείνουν στην απιστία, θα μπολιαστούν· δεδομένου ότι, ο Θεός είναι δυνατός κι αυτούς, επίσης, να μπολιάσει.»

Ιωάννης 15[ιε΄]:1-5
«[1]Εγώ είμαι η άμπελος η αληθινή, και ο Πατέρας μου είναι ο γεωργός. [2]Κάθε κλήμα σε μένα, το οποίο δεν φέρνει καρπό, το αποκόπτει· και καθένα το οποίο φέρνει καρπό, το καθαρίζει, για να φέρει περισσότερο καρπό. [3]Τώρα, εσείς είστε καθαροί, εξαιτίας του λόγου που σας μίλησα. [4]Μείνετε ενωμένοι μαζί μου και εγώ ενωμένος μαζί σας. Όπως το κλήμα δεν μπορεί να φέρει καρπό από μόνο του, αν δεν μείνει ενωμένο με την άμπελο, έτσι κι εσείς, αν δεν μείνετε ενωμένοι μαζί μου. [5]Εγώ είμαι η άμπελος, εσείς τα κλήματα· εκείνος που μένει ενωμένος μαζί μου, και εγώ μαζί του, αυτός φέρνει πολύ καρπό· επειδή, χωρίς εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτε.»

Γιατί ονομάζονται *«τα δύο ελιόδεντρα»*;
Στην εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 7[ζ΄]:1-3, κάτω από τον υπότιτλο ***«Τα δέντρα»***, εξήγησα ότι ο συμβολικός όρος ***«δέντρα»*** αναφέρεται σε **ανθρώπους**, είτε είναι πιστοί στον Χριστό είτε όχι.

Οι ***«δύο μάρτυρες»*** περιγράφονται σαν ***«ελιόδεντρα»*** από το πάχος του λαδιού ή από το ***«φρέσκο λάδι»*** με το οποίο θα τους γεμίσει ο Θεός προκειμένου να διατηρήσουν την πίστη της Εκκλησίας ζωντανή κατά την διάρκεια της μεγάλης θλίψης. Λόγω της προσωπικής τους πίστης στον Αληθινό Ιησού της Γραφής, οι ***«δύο μάρτυρες»*** δεν θα λάβουν μέρος στην μεγάλη αποστασία των τελευταίων ημερών, επομένως, ***«στέκονται μπροστά στον Θεό τής γης».***

Γιατί ονομάζονται *«οι δύο λυχνίες»*;
Στο εδάφιο Αποκάλυψις 1[α΄]:20, ο Κύριος Ιησούς είπε ότι οι ***«λυχνίες»*** συμβολίζουν Χριστιανικές εκκλησίες οι οποίες είναι μέρος της μίας Εκκλησίας η οποία κρατά και α-

ντανακλά το φως Του! Έτσι και με τους ***«δύο μάρτυρες»***: Αφού είναι μέρος της μιας Αληθινής Εκκλησίας του Ιησού Χριστού, αφού φέρουν και αντανακλούν το φως Του, είναι λογικό να τους αποκαλέσουμε ***«δύο λυχνίες»***! Για να κατανοήσουμε αυτή την περίπτωση πιο εύκολα, ας σκεφθούμε το επόμενο παράδειγμα:

Όλοι εκείνοι που πιστεύουν στον μονογενή --- όχι στον μονόκτιστο --- Υιό του Θεού, είναι ο ναός του Θεού (Β΄ Κορινθίους 6[στ΄]:16). Και όμως, ο κάθε ένας από αυτούς τους πιστούς, ατομικά, μπορεί να πει, **«Είμαι ο ναός του Θεού»!**

Ένα ενδιαφέρον σημείο:
Καθώς η Εκκλησία του Ιησού Χριστού αποτελείται και από Ιουδαίους και από Εθνικούς πιστούς, είναι πολύ πιθανό ο ένας από αυτούς τους ***«δύο μάρτυρες»*** να είναι Ιουδαίος και ο άλλος να είναι Εθνικός ώστε να αντιπροσωπεύσουν και τις δύο συμβολικές ***«λυχνίες»*****!**

Εδάφιο 5: ***«Και αν κάποιος θέλει να τους βλάψει, βγαίνει από το στόμα τους φωτιά και κατατρώει τους εχθρούς τους· και αν κάποιος θέλει να τους βλάψει, έτσι πρέπει [κι] αυτός να θανατωθεί.»***

Εξήγηση του εδαφίου 5
Το παραπάνω εδάφιο μας δείχνει ότι ο Κύριος ο Θεός θα δώσει στους ***«δύο μάρτυρες»*** όλη τη δύναμη και την προστασία που χρειάζονται για να φέρουν εις πέρας την αποστολή τους!

Σ’ ευχαριστώ Πατέρα! Δόξασε το Όνομά Σου και στις ημέρες τους (Ιωάννης 12[ιβ΄]:28)!

Εδάφιο 6: ***«Αυτοί έχουν εξουσία να κλείσουν τον ουρανό, για να μη βρέχει βροχή κατά τις ημέρες τής προφητείας τους· και έχουν εξουσία επάνω στα νερά, να τα μετατρέπουν σε αίμα, και να χτυπήσουν τη γη με κάθε πληγή, όσες φορές αν το θελήσουν.»***

Εξήγηση εδαφίου 6

Η δύναμη και η εξουσία που θα τους δώσει ο Θεός, θα είναι σαν την δύναμη και την εξουσία που είχε δώσει στον Ηλία και στον Μωυσή για να οδηγήσει ανθρώπους σε **μετάνοια** και **σε ελευθερία από θρησκευτική σκλαβιά!** Ας διαβάσουμε τα επόμενα εδάφια για να δούμε ότι ο Ηλίας και ο Μωυσής εκτέλεσαν παρόμοια θαύματα για παρόμοιους λόγους:

Α΄ Βασιλέων 17[ιζ΄]:1
«ΚΑΙ ο Ηλίας ο Θεσβίτης, αυτός από τους κατοίκους τής Γαλαάδ, είπε στον Αχαάβ: Ζει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, μπροστά στον οποίο στέκομαι, αυτά τα χρόνια δεν θα υπάρχει δρόσος και βροχή, παρά μονάχα με τον λόγο τού στόματός μου.»

Α΄ Βασιλέων 18[ιη΄]:37-39
«[37]***εισάκουσέ με, Κύριε, εισάκουσέ με, για να γνωρίσει αυτός ο λαός ότι εσύ ο Κύριος*** *[είσαι]* ***ο Θεός, κι εσύ γύρισες την καρδιά τους πίσω.*** [38]***Τότε, έπεσε φωτιά από τον Κύριο και κατέφαγε το ολοκαύτωμα, και τα ξύλα, και τις πέτρες, και το χώμα, και έγλειψε το νερό, αυτό που*** *[ήτανε]* ***στο αυλάκι.*** [39]***Και όταν ολόκληρος ο λαός το είδε, έ-***

πεσαν μπρούμυτα μπροστά τους, και είπαν: Ο Κύριος, αυτός [είναι] ο Θεός· ο Κύριος, αυτός [είναι] ο Θεός.»

Έξοδος 7[ζ΄]:17-21
«[17]έτσι λέει ο Κύριος: Με τούτο θα γνωρίσεις, ότι εγώ [είμαι] ο Κύριος· πρόσεξε, με τη ράβδο, που είναι στο χέρι μου, θα χτυπήσω επάνω στα νερά τού ποταμού, και θα μεταβληθούν σε αίμα· [18]και τα ψάρια, που είναι στον ποταμό, θα ψοφήσουν, και ο ποταμός θα βρωμήσει, και οι Αιγύπτιοι θα αηδιάσουν να πιουν νερό από τον ποταμό. [19]Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Πες στον Ααρών: Πάρε τη ράβδο σου, και έκτεινε το χέρι σου προς τα νερά τής Αιγύπτου, προς τα ρυάκια τους, προς τους ποταμούς τους, προς τις λίμνες τους, και προς κάθε σύναγμα νερού δικού τους, και θα γίνουν αίμα· και σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου θα γίνει αίμα, και στα ξύλινα και τα πέτρινα σκεύη. [20]Και ο Μωυσής και ο Ααρών έκαναν έτσι, όπως ο Κύριος πρόσταξε· και σηκώνοντας ο Ααρών τη ράβδο, χτύπησε τα νερά τού ποταμού μπροστά στον Φαραώ, και μπροστά στους υπηρέτες του· και μεταβλήθηκαν σε αίμα όλα τα νερά του ποταμού. [21]Και τα ψάρια, που ήσαν μέσα στον ποταμό, ψόφησαν, και ο ποταμός βρώμησε, ώστε οι Αιγύπτιοι δεν μπορούσαν να πιουν νερό από τον ποταμό· και ήταν αίμα σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου.»

Μήπως αυτό εννοεί ότι οι «δύο μάρτυρες» θα είναι πράγματι ο Ηλίας και ο Μωυσής προσωπικώς;
Οπωσδήποτε όχι! Μην αφήνεται κανέναν να σας παραπλανήσει με μια τέτοια ψευδή διδασκαλία. Όπως στην περίπτωση του Ιωάννη του Βαπτιστή που ήλθε ***«με πνεύμα και δύναμη του Ηλία»*** (Λουκάς 1[α΄]:17), έτσι και οι ***«δύο μάρτυρες»***. Αυτοί οι δυο δεν θα είναι ο Ηλίας και ο Μωυ-

σής που θα ξαναγυρίσουν σ' αυτή τη ζωή με διαφορετικό σώμα! Το να πιστεύει κανείς έτσι σημαίνει ότι πιστεύει στην μετενσάρκωση! Η Βίβλος διδάσκει **ανάσταση του ιδίου σώματος που πέθανε** (Ιωάννης 5[ε΄]:28,29)· Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:53) --- όχι επιστροφή για την κατάληψη ενός άλλου σώματος!

Εδάφιο 7: ***«Και όταν τελειώσουν τη μαρτυρία τους, το θηρίο, αυτό που ανεβαίνει από την άβυσσο, θα κάνει μαζί τους πόλεμο, και θα τους νικήσει, και θα τους θανατώσει.»***

Εξήγηση εδαφίου 7

Από το παραπάνω εδάφιο αντιλαμβανόμαστε ότι οι δύο Χριστιανοί μάρτυρες που είναι ντυμένοι με σάκους θα αντιμετωπίσουν την μεγάλη θλίψη και ότι στο τέλος, **το *«θηρίο»* που ανεβαίνει από την άβυσσο**, θα τους σκοτώσει!

Τι είναι το *«θηρίο»* που ανεβαίνει από την άβυσσο;

Καθώς μάθαμε από την εξήγηση του παραπάνω εδαφίου 2^{β}, **ο όρος *«θηρίο»* αναφέρεται σε μια επίγεια βασιλεία, σε μια επίγεια κυβέρνηση**.

Τι σημαίνει ότι το *«θηρίο»* θα ανεβεί *«από την άβυσσο»*;

Σημαίνει ότι αυτή η επίγεια κυβέρνηση **κάποτε υπήρχε**, ότι σε κάποια στιγμή της ιστορίας **ήλθε στο τέλος της**, έπαψε να υπάρχει σαν κυβέρνηση, σαν ***«βασίλειο»*** (με άλλα λόγια, **«πέθανε»**, πήγε στην άβυσσο), και ότι σε κάποια μελλοντική ημερομηνία, πριν επιστρέψει ο Κύριος Ιησούς,

θα ξαναγυρίσει στην ζωή! Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα επόμενα εδάφια:

Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:8
«Το θηρίο που είδες ήταν και δεν είναι και μέλλει να ανεβαίνει από την άβυσσο και πηγαίνει στην απώλεια. Και θα θαυμάσουν αυτοί που κατοικούν πάνω στη γη, των οποίων δεν έχει γραφτεί το όνομα στο βιβλίο της ζωής από ***[την]*** ***αρχή της δημιουργίας*** ***[του]*** ***κόσμου, βλέποντας το θηρίο ότι ήταν και δεν είναι, αλλά θα είναι*** ***[πάλι]*** ***παρόν.»*** (Μεταγλώττιση Σπύρου Καραλή --- έκδοση 3η)

Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:2,3
«2Και το θηρίο που είδα, ήταν όμοιο με πάρδαλη, και τα πόδια του σαν αρκούδα, και το στόμα του σαν στόμα λιονταριού· και ο δράκοντας έδωσε σ' αυτό τη δύναμή του, και τον θρόνο του, και μεγάλη εξουσία. 3Και είδα ένα από τα κεφάλια του σαν ***[να ήταν]*** ***πληγωμένο θανατηφόρα· και η θανατηφόρα πληγή του θεραπεύτηκε· και θαύμασε ολόκληρη η γη,*** ***[που ήταν]*** ***πίσω από το θηρίο.»***

Παρακαλώ κρατήστε στο μυαλό σας τα παραπάνω σημεία διότι, όπως είπα προηγουμένως, θα συζητήσουμε και άλλα πράγματα περί του ***«θηρίου»*** στα κεφάλαια 13 και 17.

Εδάφιο 8: ***«Και τα πτώματά τους*** ***[θα βρίσκονται]*** ***επάνω στην πλατεία της μεγάλης πόλης, που πνευματικά αποκαλείται Σόδομα και Αίγυπτος, όπου και ο Κύριός μας σταυρώθηκε.»***

Εξήγηση εδαφίου 8

Μπορούμε να προσδιορίσουμε την πόλη που περιγράφεται εδώ;

Βεβαίως και μπορούμε! Ο Κύριός μας δεν σταυρώθηκε ούτε στα Σόδομα ούτε και στην Αίγυπτο, αλλά, στην Ιερουσαλήμ! Επομένως, το ***«θηρίο»*** θα σκοτώσει τους ***«δύο μάρτυρες»*** στην Ιερουσαλήμ και όλοι θα βλέπουν τα πτώματά τους που θα τα αφήσουν άταφα στην πλατεία της πόλης!

Γιατί το παραπάνω εδάφιο αποκαλεί την Ιερουσαλήμ *«Σόδομα»*;

Η Ιερουσαλήμ έπρεπε να ήταν το κέντρο της λατρείας του Αληθινού Θεού! Ωστόσο, ο Γιαχβέ είπε ότι ο Ιούδας και η Ιερουσαλήμ **αποστάτησαν** απ' Αυτόν και τους αποκάλεσε ***«Σόδομα»***. Ας διαβάσουμε τα λόγια Του από τα εδάφια Ησαΐας 1[α΄]:1,2 και 10:

«[1]Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΗΣΑ.Ι.Α, ΓΙΟΥ ΤΟΥ ΑΜΩΣ, ΠΟΥ ΕΙΔΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΟΥΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, ΣΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΟΖΙΑ, ΤΟΥ ΙΩΑΘΑΜ, ΤΟΥ ΑΧΑΖ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΖΕΚΙΑ, ΒΑΣΙΛΙΑΔΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ. [2]Ακούστε, ουρανοί, και ακροάσου γη· επειδή, ο Κύριος μίλησε. Γιους έθρεψα και ύψωσα, αυτοί, όμως, αποστάτησαν από μένα ... [10]Ακούστε τον λόγο τού Κυρίου, άρχοντες των Σοδόμων· ακροαστείτε τον νόμο τού Θεού μας, λαέ των Γομόρρων.»

Επίσης, στο κεφάλαιο 16 του Ιεζεκιήλ, ο Γιαχβέ μίλησε στην Ιερουσαλήμ και την αποκάλεσε ***«πόρνη»***. Ας διαβάσουμε μερικά εδάφια από αυτό το κεφάλαιο:

«[1]Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας: [2]Γιε ανθρώπου, κάνε την Ιερουσαλήμ να γνωρίσει τα βδελύγ-

ματά της … [28]Και πόρνευσες με τους Ασσυρίους, επειδή ήσουν άπληστη· ναι, πόρνευσες μ' αυτούς, κι ακόμα δεν χόρτασες ... [30]Πόσο διαφθάρηκε η καρδιά σου, λέει ο Κύριος ο Θεός, επειδή πράττεις όλα αυτά, έργα τής πιο αδιάντροπης πόρνης … [35]Γι' αυτό, ω πόρνη, άκουσε τον λόγο τού Κυρίου·» (Παρακαλώ διαβάστε ολόκληρο το κεφάλαιο 16.)

Από τις παραπάνω περιπτώσεις, αντιλαμβανόμαστε ότι ο Θεός αποκάλεσε την Ιερουσαλήμ ***«Σόδομα»*** λόγω της **πνευματικής σεξουαλικής της ανηθικότητας!**

Γιατί αποκαλείται η Ιερουσαλήμ και *«Αίγυπτος»*;
Στα εδάφια Γαλάτας 4[δ΄]:21-31, ο απόστολος Παύλος παρομοιάζει την Ιερουσαλήμ με μια ***«δούλη»*****!** Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«[21]Πείτε μου, εσείς που θέλετε να είστε κάτω από τον νόμο, τον νόμο δεν [τον] ακούτε; [22]Επειδή, είναι γραμμένο ότι, ο Αβραάμ γέννησε δύο γιους· έναν από τη δούλη, και έναν από την ελεύθερη· [23]αλλά, ο μεν γιος τής δούλης γεννήθηκε κατά σάρκα· ενώ ο γιος τής ελεύθερης, διαμέσου τής υπόσχεσης. [24]Τα οποία είναι με αλληγορική σημασία· επειδή, αυτές είναι οι δύο διαθήκες· η μία μεν από το βουνό Σινά, αυτή που γεννάει για δουλεία, η οποία είναι η Άγαρ. [25](Επειδή, το Άγαρ είναι το βουνό Σινά στην Αραβία, και ταυτίζεται με τη σημερινή Ιερουσαλήμ· είναι, μάλιστα, για δουλεία μαζί με τα παιδιά της). [26]Ενώ η άνω Ιερουσαλήμ είναι ελεύθερη, η οποία είναι μητέρα όλων μας. [27]Επειδή, είναι γραμμένο: «Να ευφρανθείς εσύ στείρα, που δεν γεννάς, βγάλε μια φωνή και φώναξε δυνατά εσύ που δεν έχεις ωδίνες· επειδή, τα παιδιά τής ερήμου [είναι] περισσότερα, παρά [τα παιδιά] εκείνης που

έχει τον άνδρα». [28]Κι εμείς, αδελφοί, όπως και ο Ισαάκ, είμαστε παιδιά τής υπόσχεσης. [29]Αλλά, όπως τότε αυτός που γεννήθηκε κατά σάρκα καταδίωκε αυτόν που γεννήθηκε κατά πνεύμα, έτσι και τώρα. [30]Αλλά, τι λέει η γραφή; «Βγάλε έξω τη δούλη και τον γιο της· επειδή, ο γιος τής δούλης δεν θα κληρονομήσει μαζί με τον γιο τής ελεύθερης». [31]Λοιπόν, αδελφοί, δεν είμαστε παιδιά τής δούλης, αλλά τής ελεύθερης.»

Τα λόγια του Παύλου για την **θρησκευτική δουλεία της Ιερουσαλήμ στον Μωσαϊκό νόμο**, μου θυμίζει και την **δουλεία του Ισραήλ στην Αίγυπτο!**

Από όλα τα παραπάνω, βγάζουμε το συμπέρασμα ότι το εδάφιο 8 αποκαλεί την Ιερουσαλήμ ***«Σόδομα»*** και ***«Αίγυπτο»*** επειδή αυτά τα ονόματα αναφέρονται σε **πνευματική σεξουαλική ανηθικότητα και σε πνευματική δουλεία!**

Εδάφια 9,10: ***«[9]Και οι [άνθρωποι] από τους λαούς και τις φυλές και τις γλώσσες και τα έθνη θα βλέπουν τα πτώματά τους [για] τρεις ημέρες και μισή, και δεν θα αφήσουν τα πτώματά τους να μπουν σε μνήματα. [10]Και εκείνοι που κατοικούν στη γη θα χαρούν γι' αυτούς, και θα ευφρανθούν· και θα στείλουν δώρα ο ένας προς τον άλλον, επειδή αυτοί οι δύο προφήτες βασάνισαν εκείνους που κατοικούν επάνω στη γη.»***

Εξήγηση εδαφίων 9 και 10

Γιατί θα χαρούν οι άνθρωποι της συμβολικής *«γης»* επειδή θα σκοτωθούν οι *«δύο μάρτυρες»*;

Στα εδάφια Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:9-12, λέει:

«[9]Και ένας τρίτος άγγελος τους ακολούθησε, λέγοντας με δυνατή φωνή: Όποιος προσκυνάει το θηρίο και την εικόνα του, και παίρνει το χάραγμα επάνω στο μέτωπό του ή επάνω στο χέρι του, [10]θα πιει κι αυτός από το κρασί τού θυμού τού Θεού, που είναι κερασμένο ανόθευτο μέσα στο ποτήρι τής οργής του· και θα βασανιστεί με φωτιά και θειάφι μπροστά στους άγιους αγγέλους και μπροστά στο Αρνίο. [11]Και ο καπνός τού βασανισμού τους ανεβαίνει σε αιώνες αιώνων· και δεν έχουν ανάπαυση ημέρα και νύχτα όσοι προσκυνούν το θηρίο και την εικόνα του, και όποιος παίρνει το χάραγμα του ονόματός του. [12]Εδώ είναι η υπομονή των αγίων· εδώ είναι εκείνοι που φυλάττουν τις εντολές τού Θεού και την πίστη τού Ιησού.»

Είναι φανερό ότι τα παραπάνω λόγια αναφέρονται στον καιρό που το ***«θηρίο»*** θα κυβερνά σαν παγκόσμια δύναμη. Για να δεχτούν οι άνθρωποι της συμβολικής ***«γης»*** το ***«θηρίο»*** και πιθανώς και να το ψηφίσουν στην εξουσία, το ***«θηρίο»*** θα πρέπει να μιλήσει με μεγάλα και ωραία λόγια. Μάλιστα δε, το ***«θηρίο»*** θα εξυψώσει τον εαυτό του μέχρι το σημείο που τα λόγια του θα καθιστούν **βλασφημία** ενώπιον του Θεού. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα εδάφια που ακολουθούν:

Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:1
«ΚΑΙ στάθηκα επάνω στην άμμο τής θάλασσας· και είδα ένα θηρίο να ανεβαίνει από τη θάλασσα, το οποίο είχε επτά κεφάλια, και δέκα κέρατα· κι επάνω στα κέρατά του [ήσαν] δέκα διαδήματα, κι επάνω στα κεφάλια του [υπήρχαν] ονόματα βλασφημίας.»

Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:3
«Και με έφερε, σε πνευματική [έκσταση], στην έρημο· και είδα μια γυναίκα να κάθεται επάνω σε ένα κόκκινο θηρίο, που [ήταν] γεμάτο από ονόματα βλασφημίας, και το οποίο είχε επτά κεφάλια και δέκα κέρατα.»

Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:5
«Και του δόθηκε στόμα που μιλούσε μεγάλα, και έλεγε λόγια βλασφημίας, και του δόθηκε εξουσία να κάνει πόλεμο [για] 42 μήνες.»

Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:6
«Και άνοιξε το στόμα του σε βλασφημία ενάντια στον Θεό, να βλασφημήσει το όνομά του, και τη σκηνή του, κι αυτούς που κατοικούν μέσα στον ουρανό.»

Δανιήλ 7[ζ΄]:8
«Παρατηρούσα τα κέρατα, και ξάφνου, ένα άλλο μικρό κέρας ανέβηκε ανάμεσά τους, μπροστά στο οποίο τρία από τα πρώτα κέρατα ξεριζώθηκαν· και είδα ότι, σ' αυτό το κέρας υπήρχαν μάτια ανθρώπου, και στόμα, που μιλούσε μεγάλα πράγματα.»

Δανιήλ 7[ζ΄]:11
«Θωρούσα τότε, εξαιτίας τής φωνής των μεγάλων λόγων, που μιλούσε το κέρας, θωρούσα μέχρις ότου θανατώθηκε το θηρίο, και το σώμα του απολέσθηκε και δόθηκε σε καύση φωτιάς.»

Δανιήλ 7[ζ΄]:20-22
«[20]***και για τα δέκα κέρατα, που [ήσαν] στο κεφάλι του, και για το άλλο, που ανέβηκε, και μπροστά στο οποίο έ-***

πεσαν τρία· λέω [για] το κέρατο εκείνο, το οποίο είχε μάτια, και στόμα που μιλούσε μεγάλα πράγματα, του οποίου η όψη [ήταν] ρωμαλαιότερη από τους συντρόφους του. [21]***Θωρούσα, και το κέρας εκείνο έκανε πόλεμο με τους αγίους, και υπερίσχυε εναντίον τους·*** [22]***μέχρις ότου ήρθε ο Παλαιός των ημερών, και η κρίση δόθηκε στους αγίους τού Υψίστου· και ο καιρός έφτασε, και οι άγιοι πήραν τη βασιλεία.»***

Δανιήλ 7[ζ΄]:25
«Και θα μιλήσει λόγια ενάντια στον Ύψιστο, και θα κατατρέχει τους αγίους τού Υψίστου, και θα διανοηθεί να μεταβάλλει καιρούς και νόμους· και θα δοθούν στο χέρι του μέχρι καιρόν και καιρούς, και μισόν καιρό.»

Από όλα τα παραπάνω εδάφια φθάνουμε στο συμπέρασμα ότι το ***«μικρό κέρας»*** του εδαφίου Δανιήλ 7[ζ΄]:8, το ***«θηρίο»*** του εδαφίου Αποκάλυψις 11[ια΄]:7 το οποίο καταδιώκει τους ***«δύο μάρτυρες»***, το ***«θηρίο»*** των εδαφίων Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:1,5,6, και το ***«θηρίο»*** του εδαφίου Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:3, είναι ένα και το αυτό ***«θηρίο»***! Αυτό το ***«θηρίο»*** και ιδιαιτέρως η ***«εικόνα»*** του (Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:14,15) ή ***«ο άνθρωπος της αμαρτίας»*** (Β΄ Θεσσαλονικείς κεφάλαιο 2[β΄]), **θα βλασφημήσει εναντίον του Θεού με το να προσπαθήσει να αποδείξει ότι ,**

α) αυτός είναι Θεός (Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:4. Δανιήλ 11[ια΄]:36) και,

β) η βασιλεία του είναι στην πραγματικότητα η βασιλεία του Θεού στη γη! (Κάντε σκέψεις πάνω στα εδάφια Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:4,12.)

Και εδώ είναι που εμφανίζονται οι ***«δύο μάρτυρες»***! Σύμφωνα με τα εδάφια Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:8-10, ο ***«άνθρωπος της αμαρτίας»*** (που έχει μεγάλη εξουσία στις τάξεις του ***«θηρίου»***), **θα παραπλανήσει πολλούς ανθρώπους**. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«[8]και, τότε, ο άνομος θα αποκαλυφθεί, τον οποίο ο Κύριος θα [τον] απολέσει με το πνεύμα τού στόματός του, και θα τον καταργήσει με την επιφάνεια της παρουσίας του· [9]ο οποίος θάρθει με ενέργεια του σατανά με κάθε δύναμη και σημεία και τέρατα ψεύδους, [10]και με κάθε απάτη τής αδικίας, ανάμεσα σ' αυτούς που χάνονται· επειδή, δεν δέχθηκαν την αγάπη τής αλήθειας για να σωθούν.»

Επομένως, **οι *«δύο μάρτυρες»* θα κηρύττουν εναντίον αυτής της πλάνης!** Θα εκθέτουν το ***«θηρίο»***! Με δυνατή φωνή θα επαναλαμβάνουν, ξανά και ξανά, τα λόγια των εδαφίων Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:9-11 ειδοποιώντας τους ανθρώπους ότι, ***«[9]… Όποιος προσκυνάει το θηρίο και την εικόνα του, και παίρνει το χάραγμα επάνω στο μέτωπό του ή επάνω στο χέρι του, [10]θα πιει κι αυτός από το κρασί τού θυμού τού Θεού, που είναι κερασμένο ανόθευτο μέσα στο ποτήρι τής οργής του· και θα βασανιστεί με φωτιά και θειάφι μπροστά στους άγιους αγγέλους και μπροστά στο Αρνίο. [11]Και ο καπνός τού βασανισμού τους ανεβαίνει σε αιώνες αιώνων· και δεν έχουν ανάπαυση ημέρα και νύχτα όσοι προσκυνούν το θηρίο και την εικόνα του, και όποιος παίρνει το χάραγμα του ονόματός του.»***

Αυτό το είδος κηρύγματος και σκληρής προειδοποίησης θα βασανίσει εκείνους που κατοικούν την συμβολική ***«γη»***

και θα εγείρει το θυμό του ***«θηρίου»*** καθώς έχει προφητευθεί στο εδάφιο Δανιήλ 11[ια΄]:44. Εκεί, λέει:

«Όμως, αγγελίες από την ανατολή και από τον βορρά θα τον ταράξουν· γι' αυτό, θα βγει έξω με μεγάλον θυμό, για να αφανίσει, και να εξολοθρεύσει πολλούς.»

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον το εδάφιο Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:12 λέει: ***«Εδώ είναι η υπομονή των αγίων ….»*****!** Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον το ***«θηρίο»*** θα σκοτώσει τους ***«δύο μάρτυρες»***! Αυτός είναι ο λόγος που οι άνθρωποι της συμβολικής ***«γης»*** θα ***«χαρούν γι' αυτούς, και θα ευφρανθούν· και θα στείλουν δώρα ο ένας προς τον άλλον, επειδή αυτοί οι δύο προφήτες βασάνισαν εκείνους που κατοικούν επάνω στη γη»***!

Καθώς οι άνθρωποι της συμβολικής ***«γης»*** θα γνωρίζουν τα λόγια του επόμενου εδαφίου (11), δεν θα αφήσουν τα πτώματά τους να μπουν σε μνήματα! Μέσα στην αλαζονεία τους, θα προσπαθήσουν να περιγελάσουν τους ***«δύο μάρτυρες»*** ακόμη και μετά τον θάνατό τους! Θα προσπαθήσουν να αποδείξουν σ' εκείνους που ***«θα βλέπουν τα πτώματά τους*** ***[για]*** ***τρεις ημέρες και μισή»*** ότι οι ***«δύο μάρτυρες»*** ήσαν απατεώνες!

Εδάφιο 11: ***«Και ύστερα από τις τρεις ημέρες και μισή, μπήκε μέσα σ' αυτούς πνεύμα ζωής από τον Θεό· και στάθηκαν επάνω στα πόδια τους, και μεγάλος φόβος έπεσε επάνω σ' εκείνους που τους κοίταζαν.»***

Εξήγηση εδαφίου 11

Τι δοξασμένο θέαμα! Ας δοξασθεί το Όνομα του Θεού! Αλληλούια! Σ' ευχαριστώ Πατέρα για τη μεγάλη Σου δύναμη! Σ' ευχαριστώ Θεέ της αληθινής προφητείας! Ας πέσει ο φόβος Σου επάνω σ' εκείνους που Σε υποτιμούν και που Σε αμφισβητούν! **Είθε να μετανοήσουν και να Σε δοξάσουν!**

Εδάφιο 12: ***«Και άκουσαν μια δυνατή φωνή από τον ουρανό που τους έλεγε: Ανεβείτε εδώ. Και ανέβηκαν στον ουρανό μέσα στη νεφέλη· και τους είδαν οι εχθροί τους.»***

Εξήγηση εδαφίου 12

Αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό συμβάν! Διαμέσου των αιώνων της Χριστιανικής εποχής, όλοι οι πραγματικά αναγεννημένοι πιστοί προσδοκούσαν να δουν αυτή τη στιγμή! Αυτή είναι η ένδοξη στιγμή που η Εκκλησία συναντά τον Κύριο στον αέρα!

Που μιλάει η Αγία Γραφή για μια 'συνάντηση με τον Κύριο στον αέρα';

Στα εδάφια Α΄ Θεσσαλονικείς 4[δ΄]:16,17, ο απόστολος Παύλος έγραψε:

«[16]***δεδομένου ότι, ο ίδιος ο Κύριος θα κατέβει από τον ουρανό με πρόσταγμα, με φωνή αρχαγγέλου, και με σάλπιγγα Θεού, κι αυτοί που πέθαναν εν Χριστώ θα αναστηθούν πρώτα·*** [17]***έπειτα, εμείς που ζούμε, όσοι απομένουμε, θα αρπαχτούμε μαζί τους, ταυτόχρονα, με σύννεφα σε συνάντηση του Κυρίου στον αέρα· και έτσι, θα είμαστε πάντοτε μαζί με τον Κύριο.»***

Πως μπορεί το ανθρώπινο σώμα να συναντήσει τον Κύριο στον αέρα;
Τα ανθρώπινα σώματα όλων εκείνων που πιστεύουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής **θα αλλαχθούν** από τον Κύριο ώστε να μπορέσουν να Τον συναντήσουν στον αέρα. Ας διαβάσουμε τα λόγια του αποστόλου Παύλου από τα εδάφια Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:51-53:

«[51]***Δέστε, ένα μυστήριο λέω προς εσάς· όλοι μεν δεν θα κοιμηθούμε, όλοι όμως θα μεταμορφωθούμε,*** [52]***σε μια στιγμή, σε [χρόνο] ανοιγοκλεισίματος του ματιού, στην έσχατη σάλπιγγα· επειδή, θα σαλπίσει, και οι νεκροί θα αναστηθούν άφθαρτοι, κι εμείς θα μεταμορφωθούμε.*** [53]***Επειδή, πρέπει τούτο το φθαρτό να ντυθεί αφθαρσία, και τούτο το θνητό να ντυθεί αθανασία.»***

Παρακαλώ σημειώστε
Στο παραπάνω εδάφιο 53, τα λόγια ***«τούτο το φθαρτό»*** και ***«τούτο το θνητό»*** αναφέρονται στο ανθρώπινο σώμα και όχι στο ανθρώπινο πνεύμα ούτε και στην ανθρώπινη ψυχή επειδή **αυτά δεν είναι ούτε φθαρτά ούτε και θνητά** (Α΄ Βασιλέων 17[ιζ΄]:21,22· Αποκάλυψις 6[στ΄]:9· Πράξεις 7[ζ΄]:59).

Που λέει η Γραφή ότι ο άνθρωπος αποτελείται από πνεύμα και ψυχή και σώμα;
Στην Α΄ Θεσσαλονικείς 5[ε΄]:23, διαβάζουμε,

«Και ο ίδιος ο Θεός τής ειρήνης είθε να σας αγιάσει ολοκληρωτικά· και να διατηρηθεί ολόκληρο το πνεύμα σας, και η ψυχή, και το σώμα, άμεμπτα στην παρουσία τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού.»

Έχει συμβεί αυτή η αλλαγή του σώματος στο παρελθόν;
Βεβαίως! Τη στιγμή που το νεκρό σώμα του Ιησού αναστήθηκε, άλλαξε! Αυτός είναι ο λόγος που μπόρεσε να πάει στον ουρανό με το σώμα Του (Πράξεις 1[α΄]:9-11)!

Είχε ξανασυμβεί αυτή η αλλαγή σε άλλους που είχαν αναστηθεί από τους νεκρούς πριν απ' Αυτόν;
Όχι! Με τον καιρό, τα σώματα εκείνων που αναστήθηκαν από τους νεκρούς πριν απ' Αυτόν, όπως ο Λάζαρος (Ιωάννης 11[ια΄]:43), γεράσανε και πέθαναν ξανά. Ο Ιησούς είναι το πρώτο Άτομο του Οποίου το σώμα ντύθηκε αφθαρσία και αθανασία την στιγμή που αναστήθηκε από τους νεκρούς. Ακριβώς το ίδιο θα συμβεί και σε όλους εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν **όταν έλθει**. Ας διαβάσουμε τα σχόλια του Παύλου πάνω σ' αυτό το θέμα από τα εδάφια Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:20-23:

«[20]***Αλλά, τώρα, ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς· έγινε η απαρχή αυτών που έχουν κοιμηθεί.*** [21]***Επειδή, βέβαια, διαμέσου ανθρώπου [ήρθε] ο θάνατος, [έτσι] και διαμέσου ανθρώπου η ανάσταση των νεκρών.*** [22]***Επειδή, όπως όλοι πεθαίνουν [λόγω συγγένειας] με τον Αδάμ, έτσι και όλοι θα ζωοποιηθούν, [ερχόμενοι σε συγγένεια] με τον Χριστό·*** [23]***κάθε ένας, όμως, σύμφωνα με τη δική [του] τάξη· ο Χριστός [είναι] η απαρχή, έπειτα όσοι [είναι] τού Χριστού, στην παρουσία του·»***

Από τα παραπάνω σχόλια, και από τα λόγια του στο εδάφιο Α΄ Θεσσαλονικείς 4[δ΄]:17, **αντιλαμβανόμαστε ότι η στιγμή που οι *«δύο μάρτυρες»* θα αναστηθούν από τους νεκρούς και θα ανεβούν στον ουρανό μέσα στη νεφέλη, αυτή η ειδική στιγμή, είναι η ένδοξη στιγμή που ολό-**

κληρη η Εκκλησία θα συναντήσει τον Κύριο στον αέρα! Η Αγία Γραφή δεν λέει πουθενά ότι διαφορετικά μέλη της Εκκλησίας θα συναντήσουν τον Κύριο στον αέρα σε διαφορετικές χρονικές περιόδους! Ούτε και λέει πουθενά ότι άλλοι άνθρωποι που δεν είναι μέρος της Εκκλησίας Του θα πάνε επίσης στον ουρανό!

«Μα,» μπορεί να πει κάποιος, «δεν καταλαβαίνω! Πριν οι δύο μάρτυρες πάνε επάνω στα σύννεφα, πέρασαν μέσα από τους 42 μήνες του μεγάλου διωγμού τον οποίο το *«θηρίο»* εξαπόστειλε εναντίον των αγίων. Δεν συνάντησε η υπόλοιπη Εκκλησία τον Κύριο στον αέρα πριν αρχίσει η μεγάλη θλίψη;»

Οπωσδήποτε όχι! Δεν υπάρχει εδάφιο που να υποστηρίζει μια τέτοια διδασκαλία. Καθώς διαβάσαμε παραπάνω, ο απόστολος Παύλος το είπε καθαρά ότι **ολόκληρη η Εκκλησία θα συναντήσει τον Κύριο στον αέρα, μέσα στα σύννεφα, συγχρόνως, δηλαδή, την ίδια στιγμή** (κείμενο: ***‘ἅμα σὺν αὐτοῖς’*)!** Και στην Β΄ Θεσσαλονικείς επιστολή, κεφάλαιο 2[β΄], είπε ότι **η (ολοκληρωτική) *«επισυναγωγή»* μας** (κείμενο) **στον Κύριο** δεν θα λάβει χώρα παρά **μετά**, αφού αποκαλυφθεί ο άνθρωπος της αμαρτίας, τον οποίον ο Κύριος **θα καταστρέψει με την πνοή του στόματός Του αμέσως μόλις έλθει** (κείμενο: ***‘τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ’*** (εδάφιο 8· Αποκάλυψις 19 [ιθ΄]:20)**!**

Ο λόγος που χρησιμοποίησα τη λέξη **(ολοκληρωτική)** στην παραπάνω παράγραφο, είναι το γεγονός ότι ο απόστολος εδώ δεν μιλά για μια μερική συναγωγή, αλλά, για **την επισυναγωγή στον Χριστό όλης της Εκκλησίας**. Στο εδάφιο Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:1, ο Παύλος έγραψε περί,

«τῆς … ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ᾽ αὐτόν».

Η λέξη ***«ἡμῶν»*** αναφέρεται και στους πεθαμένους αγίους που θα αναστηθούν και στους ζώντες αγίους που θα μεταλλαχθούν για να συναντήσουν όλοι μαζί και την αυτή στιγμή (***«σε χρόνο ανοιγοκλεισίματος του ματιού»***), τον Κύριο στον αέρα (Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:51,52· Α΄ Θεσσαλονικείς 4[δ΄]:16,17)!

Η παραπάνω στερεή αλήθεια δεν πρέπει να αλλοιωθεί με κανένα τρόπο. Ο λόγος του Θεού δεν αντιφάσκει με τον εαυτόν του. Αν η κατανόησή μας πάνω σε κάποιο άλλο θέμα απαιτεί την παραποίηση της παραπάνω αλήθειας, καλά θα κάνουμε να ξαναμελετήσουμε αυτό το άλλο θέμα. Άρα, η πραγματική Εκκλησία των τελευταίων ημερών θα γευθεί τον διωγμό που το ***«θηρίο»*** θα εξαποστείλει εναντίον της!

Για να υποστηρίξουμε περαιτέρω την αλήθεια ότι η ανάσταση, η μεταλλαγή και η σύναξη της Εκκλησίας στον Χριστό δεν θα λάβουν χώρα πριν από την θλίψη των τελευταίων ημερών αλλά **μετά**, ας εξετάσουμε προσεκτικά τα λόγια του αποστόλου Παύλου από την Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:1-4,8, από το κείμενο. Εκεί, ο Παύλος μας λέει ότι η σύναξη θα γίνει την ημέρα της ***«παρουσίας του Κυρίου»***, την οποία ονομάζει ***«η ημέρα του Χριστού»*** (εδάφιο 2), και ότι η σύναξη δεν θα είναι το μόνο συμβάν που θα λάβει χώρα **μόλις παρουσιασθεί ο Κύριος**:

(Μπλε χρώμα: Μετάφραση του συγγραφέα.)

Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:1

Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας
Αλλά, σας παρακαλούμε, αδελφοί, όσον αφορά την παρουσία

τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡμῶν
του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και την δικής μας
ἐπισυναγωγῆς ἐπ᾽ αὐτόν,
σύναξη σ᾽ Αυτόν,

Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:2

εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοὸς
να μην (αφήσετε να) σαλευτεί γρήγορα ο νους σας
μήτε θροεῖσθαι, μήτε διὰ πνεύματος μήτε
ούτε να αναστατώνεστε, ούτε από (κάποιο) πνεύμα ούτε από
διὰ λόγου μήτε δι᾽ ἐπιστολῆς
(κάποιο) λόγο/διδασκαλία ούτε από (κάποια) επιστολή
ὡς δι᾽ ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα
ότι τάχα ήταν (γραμμένη) από μας, ότι τάχα έφτασε η ημέρα
τοῦ Χριστοῦ.
του Χριστού.

Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:3

μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα
να μη (αφήσετε) να σας εξαπατήσει κάποιος με κανένα
τρόπον· ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ
τρόπο· διότι (αυτή η ημέρα δεν θα έλθει) αν δεν έλθει
ἡ ἀποστασία πρῶτον καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος
πρώτα η αποστασία και αποκαλυφθεί ο άνθρωπος
τῆς αμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας,
της αμαρτίας, ο γιος της απώλειας,

Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:4

ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ
εκείνος που αντιστέκεται και υπερυψώνεται πάνω από
πάντα λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα,
οποιονδήποτε ή οτιδήποτε που λέγεται Θεός ή σέβασμα,

ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς Θεὸν καθίσαι,
ώστε να καθίσει ο ίδιος μέσα στον ναό του Θεού σαν Θεός,
ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι ἐστὶ Θεός.
αποδεικνύοντας τον εαυτόν του ότι είναι Θεός.

Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:8

καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος
και τότε θα αποκαλυφθεί ο άνομος, τον οποίο ο Κύριος
ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ
θα καταστρέψει με την πνοή του στόματός Του και
καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ.
θα καταργήσει μόλις παρουσιαθεί (ή μόλις έλθει).

Από τα παραπάνω εδάφια βλέπουμε ότι **μόλις έλθει ο Κύριος θα συμβούν δύο πράγματα:**

α) Η ολοκληρωτική σύναξη της Εκκλησίας στον Κύριο, στα σύννεφα, και

β) η καταστροφή του ανθρώπου της ανομίας.

Άρα, εκείνοι που αποτελούν την αληθινή Εκκλησία των τελευταίων ημερών θα γευθούν την μεγάλη θλίψη που θα προκαλέσει εναντίον τους το ***«θηρίο»***. Σκληρός διωγμός εναντίον των Χριστιανών ποτέ δεν αποτελούσε **την οργή**

του Θεού εναντίον τους! **Ο Θεός δεν προσδιόρισε τους αναγεννημένους Χριστιανούς εις οργήν** (Α΄ Θεσσαλονικείς 5[ε΄]:9). Και ***«ο άνθρωπος της αμαρτίας»***, της Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:3, ο οποίος είναι ***«η εικόνα»***, δηλαδή, ο βασιλιάς ή ο αντιπρόσωπος και το απόλυτο κέντρο της δύναμης της πολιτικής εξουσίας που θα γίνει γνωστή ως ***«το θηρίο»***, θα ενώσει τις δυνάμεις του με την ***«μεγάλη Βαβυλώνα»*** για να φέρουν διωγμό εναντίον των μαρτύρων του Ιησού! (Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:14,15. 17[ιζ΄]:6. Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:4. Δανιήλ 11[ια΄]:36,37) Αργότερα, θα παρουσιάσω περισσότερες λεπτομέρειες πάνω σ' αυτό το θέμα.

Υπάρχουν άλλα εδάφια που υποστηρίζουν το παραπάνω συμπέρασμα;
Ναι, υπάρχουν! Ας εξετάσουμε τα σημεία που ακολουθούν:

Σημείο 1
Στα εδάφια Αποκάλυψις 7[ζ΄]:9-16, διαβάζουμε για το ***«μεγάλο πλήθος»*** το οποίο είναι μέρος τη Εκκλησίας ***«από κάθε έθνος και φυλές και λαούς και γλώσσες»***. Στο εδάφιο 14, ο Ιωάννης άκουσε ότι ***«Αυτοί είναι εκείνοι που έρχονται από τη μεγάλη θλίψη»***, και το εδάφιο 15 λέει ότι αυτοί ***«είναι μπροστά στον θρόνο τού Θεού, και τον λατρεύουν ημέρα και νύχτα μέσα στον ναό του»***.

Είναι δυνατόν να είχαν μπει μέσα στον ουράνιο ναό του Θεού πριν τελειώσουν οι επτά πληγές των επτά αγγέλων;
Η βιβλική απάντηση σ' αυτή την ερώτηση είναι **«Όχι!»** επειδή στο εδάφιο Αποκάλυψις 15[ιε΄]:8 λέει,

«… και κανένας δεν μπορούσε να μπει μέσα στον ναό, μέχρις ότου τελειώσουν οι επτά πληγές των επτά αγγέλων.»

Έτσι, βλέπουμε ότι ήταν αδύνατον για την Εκκλησία να μπει μέσα στον ουράνιο ναό, δηλαδή, μέσα στην αίθουσα του θρόνου του Θεού, μέχρις ότου ***«οι βασιλείες τού κόσμου έγιναν του Κυρίου μας, και του Χριστού του»*** (Αποκάλυψις 11[ια΄]:15)! Αυτό το συμβάν θα λάβει χώρα μόλις ο Κύριος καταστρέψει το ***«θηρίο»*** --- **όχι πριν** (Δανιήλ 7 [ζ΄]:25-27). Άρα, η Εκκλησία θα είναι εδώ κατά την διάρκεια της θλίψης!

Σημείο 2

Ένα άλλο μέρος που αποδεικνύει ότι η Εκκλησία θα είναι εδώ κατά την διάρκεια της μεγάλης θλίψης των τελευταίων ημερών, είναι τα εδάφια Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:1-9. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«[1]ΚΑΙ ύστερα απ' αυτά άκουσα σαν μια δυνατή φωνή από ένα μεγάλο πλήθος μέσα στον ουρανό, που έλεγε: Αλληλούια, η σωτηρία, και η δόξα, και η τιμή, και η δύναμη [ανήκουν] στον Κύριο τον Θεό μας· [2]δεδομένου ότι, οι κρίσεις του [είναι] αληθινές και δίκαιες· επειδή, έκρινε τη μεγάλη πόρνη, η οποία έφθειρε τη γη με την πορνεία της, και εκδίκησε από το χέρι της το αίμα των δούλων του. [3]Και για δεύτερη φορά είπαν: Αλληλούια. Και ο καπνός της ανεβαίνει στους αιώνες των αιώνων. [4]Και οι 24 πρεσβύτεροι, και τα τέσσερα ζώα, έπεσαν, και προσκύνησαν τον Θεό, που κάθεται επάνω στον θρόνο, λέγοντας: Αμήν· Αλληλούια. [5]Και από τον θρόνο βγήκε μια φωνή, που έλεγε: Αινείτε τον Θεό μας, όλοι οι δούλοι του, κι αυτοί που τον φοβούνται, και οι μικροί και οι μεγάλοι. [6]Και άκουσα σαν φωνή από μεγάλο πλήθος, και σαν φω-

νή από πολλά νερά, και σαν φωνή από ισχυρές βροντές, που έλεγαν: Αλληλούια, επειδή βασίλευσε ο Κύριος, ο Θεός ο Παντοκράτορας. [7]***Ας χαιρόμαστε και ας νιώθουμε αγαλλίαση και ας δώσουμε σ' αυτόν τη δόξα· επειδή, ήρθε ο γάμος τού Αρνίου, και η γυναίκα του ετοίμασε τον εαυτό της.*** [8]***Και της δόθηκε να ντυθεί εκλεκτής ποιότητας λινό καθαρό και λαμπερό· επειδή, το εκλεκτής ποιοτητας λινό είναι τα δικαιώματα των αγίων.*** [9]***Και μου λέει: Γράψε: Μακάριοι οι καλεσμένοι στο δείπνο τού γάμου τού Αρνίου. Και μου λέει: Αυτά είναι τα αληθινά λόγια του Θεού.»***

Από τα παραπάνω εδάφια βλέπουμε ότι ο γάμος του Αρνίου με την Εκκλησία Του, τη νύφη Του, θα λάβει χώρα **μετά** από την καταστροφή της συμβολικής ***«μεγάλης Βαβυλώνας»*** η οποία κάθεται πάνω στο ***«θηρίο»***. Η ***«μεγάλη Βαβυλώνα»*** θα είναι εκεί κατά την διάρκεια της θλίψης των τελευταίων ημερών και, στην πραγματικότητα, αυτή είναι εκείνη που θα παρακινήσει το ***«θηρίο»*** να καταδιώξει τους αληθινά αναγεννημένους Χριστιανούς διότι το εδάφιο Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:6 λέει,

«Και είδα τη γυναίκα που μεθούσε από το αίμα των αγίων, και από το αίμα των μαρτύρων τού Ιησού. Και βλέποντάς την, θαύμασα με μεγάλον θαυμασμό.»

Πως γνωρίζουμε ότι ο γάμος του Αρνίου θα λάβει χώρα μόλις έλθει ο Κύριος;

Ο γάμος είναι μια ένωση! Όταν ο Νυμφίος έρχεται να πάρει την Νύφη, **μπαίνουν μέσα στους γάμους**. Ας διαβάσουμε τα εδάφια Ματθαίος 25[κε΄]:1-10:

«[1]Τότε, η βασιλεία των ουρανών θα είναι όμοια με δέκα παρθένες, οι οποίες, αφού πήραν τα λυχνάρια τους, βγήκαν σε συνάντηση του νυμφίου. [2]Όμως, απ' αυτές πέντε ήσαν φρόνιμες, και πέντε μωρές. [3]Οι οποίες μωρές, αφού πήραν τα λυχνάρια τους, δεν πήραν μαζί τους λάδι· [4]οι φρόνιμες, όμως, πήραν λάδι στα δοχεία τους μαζί με τα λυχνάρια τους. [5]Και επειδή ο νυμφίος καθυστερούσε, νύσταξαν όλες και κοιμόνταν. [6]Στο μέσον, όμως, της νύχτας έγινε μια κραυγή: Να! ο νυμφίος έρχεται· βγείτε έξω σε συνάντησή του. [7]Τότε, σηκώθηκαν όλες εκείνες οι παρθένες, και ετοίμασαν τα λυχνάρια τους. [8]Και οι μωρές είπαν στις φρόνιμες: Δώστε μας από το λάδι σας· επειδή, τα λυχνάρια μας σβήνουν. [9]Και οι φρόνιμες απάντησαν, λέγοντας: Μήπως και δεν φτάσει για μας και για σας· γι' αυτό, καλύτερα πηγαίνετε σ' αυτούς που πουλάνε, κι αγοράστε για τον εαυτό σας. [10]Και ενώ έφευγαν για να αγοράσουν, ήρθε ο νυμφίος· και οι έτοιμες μπήκαν μαζί του μέσα στους γάμους, και η θύρα κλείστηκε.»

Άρα, αφού ο γάμος του Αρνίου δεν θα λάβει χώρα παρά **μετά** από την καταστροφή της ***«μεγάλης Βαβυλώνας»***, και καθώς η ***«μεγάλη Βαβυλώνα»*** θα είναι εκεί κατά τη διάρκεια της θλίψης, διότι θα κατευθύνει τον διωγμό εναντίον των αγίων, τότε, εκεί θα είναι και η Νύφη και οι ***«δύο μάρτυρες»*** που είναι μέρος της!

Σημείο 3

Στα εδάφια Αποκάλυψις 20[κ΄]:4-6, διαβάζουμε:

«[4]Και είδα θρόνους· και επάνω σ' αυτούς κάθησαν, και τους δόθηκε κρίση· και είδα τις ψυχές των αποκεφαλισμένων εξαιτίας τής μαρτυρίας τού Ιησού, και εξαιτίας τού λόγου τού Θεού, και οι οποίοι δεν προσκύνησαν το

θηρίο ούτε την εικόνα του· και δεν πήραν το χάραγμα επάνω στο μέτωπό τους κι επάνω στο χέρι τους· και ανέζησαν και βασίλευσαν μαζί με τον Χριστό 1.000 χρόνια. [5]***Οι υπόλοιποι, όμως, των νεκρών δεν ανέζησαν, μέχρις ότου συμπληρωθούν τα 1.000 χρόνια· αυτή είναι η πρώτη ανάσταση.*** [6]***Μακάριος και άγιος όποιος έχει μέρος στην πρώτη ανάσταση· επάνω σ' αυτούς ο δεύτερος θανατος δεν έχει εξουσία, αλλά θα είναι ιερείς τού Θεού και του Χριστού, και θα βασιλεύσουν μαζί του για 1.000 χρόνια.»***

Στα παραπάνω εδάφια παρατηρούμε ότι **εκείνοι που δεν προσκύνησαν το *«θηρίο»* και δεν πήραν το χάραγμά του**, θα:

α) Έχουν μέρος στην πρώτη ανάσταση!! Εκείνοι που έχουν μέρος στην πρώτη ανάσταση είναι η Εκκλησία που θα συναντήσει τον Κύριο στον αέρα (Α΄ Θεσσαλονικείς 4[δ΄]:16· Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:23,24· Αποκάλυψις 20[κ΄]:4-6)!

β) Βασιλέψουν με τον Χριστό για 1.000 χρόνια!! Η υπόσχεση ότι θα βασιλέψουν με τον Χριστό έχει δοθεί μόνο στην Εκκλησία (Αποκάλυψις 1[α΄]:6· 5[ε΄]:10· Ματθαίος 19[ιθ΄]:28)!

Κατά συνέπεια λοιπόν, τα παραπάνω λόγια των εδαφίων Αποκάλυψις 20[κ΄]:4-6 αποδεικνύουν το γεγονός ότι η Εκκλησία των τελευταίων ημερών θα αντιμετωπίσει το ***«θηρίο»*** με όλη του τη μανία! Και, το εδάφιο Αποκάλυψις 14 [ιδ΄]:12 λέει, ***«Εδώ είναι η υπομονή των αγίων»***.

Σημείο 4

Στα εδάφια Αποκάλυψις 10[ι΄]:5-7, διαβάζουμε:

«[5]Και ο άγγελος που είδα να στέκεται επάνω στη θάλασσα κι επάνω στη γη, σήκωσε το χέρι του στον ουρανό, [6]και ορκίστηκε σ' αυτόν που ζει στους αιώνες των αιώνων, ο οποίος έκτισε τον ουρανό, και εκείνα που [είναι] μέσα σ' αυτόν, και τη γη, και εκείνα που [είναι] σ' αυτή, και τη θάλασσα, και εκείνα που [είναι] μέσα σ' αυτή, ότι καιρός δεν θα υπάρχει πλέον· [7]αλλά, κατά τις ημέρες τής φωνής τού έβδομου αγγέλου, όταν πρόκειται να σαλπίσει, τότε θα πραγματοποιηθεί το μυστήριο του Θεού, όπως φανέρωσε στους δικούς του δούλους, τους προφήτες.»

Από τα παραπάνω εδάφια, αντιλαμβανόμαστε ότι όταν σαλπίσει ο έβδομος άγγελος, θα σημάνει **το τέλος, την πραγματοποίηση του μυστηρίου του Θεού!** Αυτή την ειδική στιγμή, το ***«θηρίο»*** δεν θα κυβερνάει πλέον διότι **η βασιλεία του Θεού θα είναι εδώ!** Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από το εδάφιο Αποκάλυψις 11[ια΄]:15. Εκεί λέει,

«ΚΑΙ σάλπισε ο έβδομος άγγελος, και έγιναν δυνατές φωνές μέσα στον ουρανό, που έλεγαν: Οι βασιλείες τού κόσμου έγιναν του Κυρίου μας, και του Χριστού του, και θα βασιλεύσει στους αιώνες των αιώνων.»

Επομένως, όλα τα γεγονότα που έχουν συμβεί, ακόμα και ότι αφορά το ***«θηρίο»*** και τους ***«δύο μάρτυρες»***, έχουν λάβει χώρα κατά την διάρκεια του σαλπίσματος των έξι σαλπίγγων! Γι' αυτό το λόγο, θα ήθελα να σας παρακαλέσω να αναλύσετε προσεκτικά την σκέψη που ακολουθεί:

Εκείνοι που κηρύττουν ότι η ανάσταση των νεκρών αγίων και η αλλαγή των ζώντων αγίων θα λάβουν χώρα πριν από την μεγάλη θλίψη των τελευταίων ημερών, θέτουν την ***«αρπαγή»*** της εκκλησίας στις ημέρες της **έκτης** σάλπιγγας η οποία **δεν είναι η τελευταία αφού οι σάλπιγγες είναι επτά** (Αποκάλυψις 8[η΄]:2)**!**

Όμως, ο απόστολος Παύλος, του οποίου τα γραφόμενα είναι μέρος του γραπτού λόγου του Θεού, στα εδάφια Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:51,52 είπε,

«[51]***Δέστε, ένα μυστήριο λέω προς εσάς· όλοι μεν δεν θα κοιμηθούμε, όλοι όμως θα μεταμορφωθούμε,*** [52]***σε μια στιγμή, σε [χρόνο] ανοιγοκλεισίματος του ματιού, στην έσχατη σάλπιγγα· επειδή, θα σαλπίσει, και οι νεκροί θα αναστηθούν άφθαρτοι, κι εμείς θα μεταμορφωθούμε.»***

Η ***«έσχατη σάλπιγγα»*** είναι η ***«έβδομη»*** (όχι η έκτη) και θα λάβει χώρα όταν το ***«θηρίο»*** έχει φύγει από τη μέση και ***«Οι βασιλείες τού κόσμου έγιναν του Κυρίου μας, και του Χριστού του»*****!!!**

Γι' αυτό το λόγο, προτρέπω τους αρχηγούς των Χριστιανικών εκκλησιών που κηρύττουν ότι η ***«αρπαγή»*** θα λάβει χώρα πριν από την μεγάλη θλίψη των τελευταίων ημερών να γίνουν σαν τους Βεροιείς (Πράξεις 17[ιζ΄]:11) και να επανεξετάσουν αυτή τη διδασκαλία **πριν** εμφανιστούν μπροστά στο βήμα του Χριστού (Β΄ Κορινθίους 5[ε΄]:10).

Γιατί τόσοι πολλοί Χριστιανοί σήμερα πιστεύουν ότι δεν θα περάσουν από την μεγάλη θλίψη των τελευταίων ημερών;
Διότι η προετοιμασία της μεγάλης πλάνης έχει ήδη αρχίσει! Πιστεύοντας ότι θα **«αρπαχθούν»** πριν από τον ερχομό του ***«θηρίου»***, πολλοί δεν θα το αναγνωρίσουν όταν παρουσιασθεί, και θα λάβουν μέρος στην μεγάλη ***«αποστασία»*** (Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:3)! Στη πραγματικότητα, θα ***«θαυμάσουν»*** το ***«θηρίο»*** όταν αναλάβει την εξουσία (Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:8)!

Αδελφοί μου και Αδελφές μου εν Χριστώ, εκείνοι που θα ***«θαυμάσουν»*** το ***«θηρίο»*** θα είναι εκείνοι ***«των οποίων τα ονόματα δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο τής ζωής από τη δημιουργία του κόσμου»*** (Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:8). Να χαίρεστε Αδέλφια μου εν Χριστώ επειδή τα ονόματά μας **είναι** γραμμένα στο βιβλίο της ζωής (Φιλιππησίους 4[δ΄]:3). ***«Να χαίρεστε στον Κύριο πάντοτε· θα το πω ξανά: Να χαίρεστε.»*** (Φιλιππησίους 4[δ΄]:4).

Εδάφιο 13: ***«Και κατά την ώρα εκείνη έγινε μεγάλος σεισμός, και το ένα δέκατο της πόλης έπεσε, και θανατώθηκαν στον σεισμό 7.000 [ξακουστά] ονόματα ανθρώπων· και οι υπόλοιποι έγιναν έντρομοι, και έδωσαν δόξα στον Θεό τού ουρανού.»***

Παρακαλώ σημειώστε
Συμφωνώ απόλυτα με τον κύριο Σπύρο Φίλο ο οποίος, στο παρόν εδάφιο έθεσε μέσα σε αγκύλες την λέξη ***[ξακουστά]*** μπροστά από τη λέξη ***«ονόματα»***. Επειδή είναι αδύνατον ακόμη και για έναν συμβολικό ***«σεισμό»*** να σκοτώσει ***«ονόματα»***, είναι λογικό να πούμε ότι η έκφραση, ***«7.000***

ονόματα ανθρώπων» αναφέρεται σε **«7.000 φημισμένα άτομα.»** Τώρα, ας επιστρέψουμε στη μελέτη μας.

Εξήγηση εδαφίου 13

Στο εδάφιο Αποκάλυψις 11[ια΄]:9, διαβάσαμε ότι ***«… οι [ανθρωποι] από τους λαούς και τις φυλές και τις γλώσσες και τα έθνη θα βλέπουν τα πτώματά τους [για] τρεις ημέρες και μισή, και δεν θα αφήσουν τα πτώματά τους να μπουν σε μνήματα.»***

Από τα παραπάνω λόγια, είναι εύκολο να καταλάβουμε τον λόγο για τον οποίο οι εχθροί των ***«δύο μαρτύρων»*** δεν θέλησαν να βάλλουν τα πτώματά τους σε τάφους. Οι φημισμένοι θρησκευτικοί αρχηγοί που είχαν παραπλανήσει τους ανθρώπους της συμβολικής ***«γης»*** ώστε να δεχτούν την εξουσία του ***«θηρίου»*** και να το λατρεύουν (Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:11-14), θέλανε να αποδείξουν ότι **δεν υπάρχει άλλος Θεός εκτός από τον άνθρωπο της ανομίας** του εδαφίου Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:4! Άρα, γι' αυτούς, οι ***«δύο μάρτυρες»*** πρέπει να είναι απατεώνες! Σίγουρα, αυτοί οι δύο δεν θα αναστηθούνε από τους νεκρούς όπως λέει η Γραφή! Έτσι δεν είναι; Και συνέχιζαν να κοιτάζουν τα πτώματα των ***«δύο μαρτύρων»*** που ήταν ξαπλωμένα στην πλατεία της μεγάλης πόλης Ιερουσαλήμ, ***«όπου και ο Κύριός μας σταυρώθηκε»*** (Εδάφιο 8).

Όμως, έκαναν λάθος! **Ο Θεός ζει!** Και ***«ο άνθρωπος της αμαρτίας»*** είναι ένας ψεύτικος «θεός»! Μετά από 3½ ημέρες, ο Θεός τους ανάστησε από τους νεκρούς και όλοι είδαν αυτό το ένδοξο συμβάν! Σ' αυτό το σημείο, πολλοί από τους ανθρώπους της συμβολικής ***«γης»*** αντελήφθησαν ότι **οι φημισμένοι θρησκευτικοί αρχηγοί τους**, εκείνοι τους οποίους είχανε εμπιστευθεί, στην πραγματικότητα,

τους είχαν εξαπατήσει· και έγινε ένας ***«μεγάλος σεισμός»***, μια μεγάλη αναταραχή! Οι μάζες που είχαν πλανηθεί θυμώσανε και έγιναν βίαιοι· ***«το ένα δέκατο της πόλης έπεσε»*** και χιλιάδες από τους δημοφιλείς θρησκευτικούς αρχηγούς της Ιουδαϊκής και της Χριστιανικής κοινωνίας (της συμβολικής ***«γης»***), ***«θανατώθηκαν»*** μέσα σ' αυτόν τον συμβολικό ***«σεισμό»***! ***«Και οι υπόλοιποι έγιναν έντρομοι, και έδωσαν δόξα στον Θεό τού ουρανού»!***

Κύριε Ιησού, Σε δοξάζω! Σ' ευχαριστώ Πατέρα! Εσύ είσαι ο Θεός της αληθινής προφητείας!

Εδάφιο 14: ***«Το δεύτερο Αλλοίμονο πέρασε· προσέξτε, το τρίτο Αλλοίμονο έρχεται γρήγορα.»***

Εξήγηση εδαφίου 14

Το πρώτο ***«αλλοίμονο»*** πέρασε στο εδάφιο Αποκάλυψις 9[θ΄]:12 και είχε επηρεάσει τους ανθρώπους της συμβολικής ***«γης»***· αυτοί οι άνθρωποι είχαν βασανιστεί από τις ***«ακρίδες»*** λόγω της αμαρτωλής ζωής τους. (Για περισσότερες πληροφορίες πάνω στον συμβολικό όρο ***«γη»***, παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1 [α΄]:5γ.)

Εδώ, πέρασε το δεύτερο ***«αλλοίμονο»*** και έφερε θάνατο σε χιλιάδες δημοφιλείς θρησκευτικούς αρχηγούς που είχαν την εξουσία του ***«θηρίου»*** και που παραπλάνησαν τους ανθρώπους της συμβολικής ***«γης»*** ώστε ***«να προσκυνήσουν το πρώτο θηρίο, του οποίου η θανατηφόρα πληγή θεραπεύθηκε»*** (Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:11-14).

Το τρίτο ***«αλλοίμονο»*** έρχεται γρήγορα και αναφέρεται στην κρίση που θα φέρει ο Θεός επάνω στη ***«μεγάλη Βα-***

βυλώνα». Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα επόμενα εδάφια:

Αποκάλυψις 18[ιη΄]:10
«καθώς στέκονται από μακριά, εξαιτίας τού φόβου τού βασανισμού της, λέγοντας: Αλλοίμονο, αλλοίμονο, η μεγάλη πόλη, η Βαβυλώνα, η ισχυρή πόλη, επειδή μέσα σε μία ώρα ήρθε η κρίση σου.»

Αποκάλυψις 18[ιη΄]:16
«και λέγοντας: Αλλοίμονο, αλλοίμονο, η μεγάλη πόλη, η ντυμένη με λινό και πορφύρα και κόκκινο, και στολισμένη με χρυσάφι και πολύτιμες πέτρες και μαργαριτάρια· επειδή, σε μία ώρα ερημώθηκε ένας τόσο μεγάλος πλούτος.»

Αποκάλυψις 18[ιη΄]:19
«Και έβαλαν χώμα επάνω στα κεφάλια τους, και έκραζαν κλαίγοντας και πενθώντας, λέγοντας: Αλλοίμονο, αλλοίμονο, η μεγάλη πόλη, μέσα στην οποία από την αφθονία της πλούτησαν όλοι αυτοί που είχαν πλοία μέσα στη θάλασσα, επειδή ερημώθηκε μέσα σε μία ώρα.»

Εδάφιο 15: ***«ΚΑΙ σάλπισε ο έβδομος άγγελος, και έγιναν δυνατές φωνές μέσα στον ουρανό, που έλεγαν: Οι βασιλείες τού κόσμου έγιναν του Κυρίου μας, και του Χριστού του, και θα βασιλεύσει στους αιώνες των αιώνων.»***

Εξήγηση εδαφίου 15

Στο εδάφιο Αποκάλυψις 10[ι΄]:7, διαβάζουμε:

«αλλά, κατά τις ημέρες τής φωνής τού έβδομου αγγέλου, όταν πρόκειται να σαλπίσει, τότε θα πραγματοποιηθεί το μυστήριο του Θεού, όπως φανέρωσε στους δικούς του δούλους, τους προφήτες.»

Και τώρα, το εδάφιο 15 μας έφερε σ' αυτό το σημείο! **Ο έβδομος άγγελος σάλπισε!** Η βασιλεία του Θεού είναι εδώ! ***«Οι βασιλείες τού κόσμου έγιναν του Κυρίου μας, και του Χριστού του, και θα βασιλεύσει στους αιώνες των αιώνων»***! Τώρα, οι προφητείες των εδαφίων Δανιήλ 2[β΄]:44 και 7[ζ΄]:27 εκπληρώθηκαν! Σ' ευχαριστούμε Κύριε Ιησού! Δώστε δόξα στο Θεό!

Εδάφια 16-18: ***«***[16]***Και οι 24 πρεσβύτεροι, που κάθονται μπροστά στον Θεό επάνω στους θρόνους τους, έπεσαν με το πρόσωπό τους μπρούμυτα και προσκύνησαν τον Θεό,*** [17]***λέγοντας: Σε ευχαριστούμε, Κύριε Θεέ, Παντοκράτορα, ο Ων και ο Ην και ο Ερχόμενος· επειδή, πήρες τη μεγάλη σου δύναμη, και βασίλευσες·*** [18]***και τα έθνη οργίστηκαν, και ήρθε η οργή σου, και ο καιρός των νεκρών, για να κριθούν, και να δώσεις τον μισθό στους δούλους σου, τους προφήτες, και στους αγίους, και σ' εκείνους που φοβούνται το όνομά σου, τους μικρούς και τους μεγάλους, και να φθείρεις αυτούς που φθείρουν τη γη.»***

Εξήγηση εδαφίων 16-18

Τα παραπάνω εδάφια είναι απλά· δεν χρειάζονται εξήγηση. Πραγματικά, ήλθε ο καιρός για να εκπληρωθούν τα λόγια του εδαφίου Αποκάλυψις 22[κβ΄]:12 και για να καταστρέψει ο Κύριος Ιησούς εκείνους που διαφθείρουν την συμβολική ***«γη»***!

Εδάφιο 19: ***«[α]Και ανοίχθηκε ο ναός τού Θεού μέσα στον ουρανό, και φάνηκε η κιβωτός τής διαθήκης του μέσα στον ναό του· [β]και έγιναν αστραπές και φωνές και βροντές και σεισμός και μεγάλο χαλάζι.»***

Εξήγηση εδαφίου 19[α]

«Και ανοίχθηκε ο ναός τού Θεού μέσα στον ουρανό, και φάνηκε η κιβωτός τής διαθήκης του μέσα στον ναό του·»

Γιατί φάνηκε η κιβωτός της διαθήκης μέσα στον ουράνιο ναό του Θεού;

Για να θυμίσει σε όλους ότι:

1. Ο Γιαχβέ, ο Θεός του Ισραήλ **είναι Θεός διαθήκης**!

2. **Εκπλήρωσε την παλαιά διαθήκη** μέσω του Χριστού ο Οποίος είναι το τέλος του νόμου προς δικαιοσύνη σε κάθε έναν που πιστεύει σ' Αυτόν (Ρωμαίους 10[ι΄]:4).

3. Κράτησε την υπόσχεσή Του προς το Ισραήλ, ότι μετά τις ημέρες της παλαιάς διαθήκης, **θα έκανε μια νέα διαθήκη μαζί τους για να συγχωρέσει τις αμαρτίες τους**. Ας διαβάσουμε την υπόσχεσή Του προς το Ισραήλ από τα εδάφια Ιερεμίας 31[λα΄]:31-34:

   «[31]Δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα κάνω στον οίκο Ισραήλ, και στον οίκο Ιούδα, μια νέα διαθήκη· [32]όχι σύμφωνα με τη διαθήκη, που έκανα στους πατέρες τους, κατά την ημέρα που

τους έπιασα από το χέρι για να τους βγάλω από την Αίγυπτο· επειδή, αυτοί παρέβηκαν τη διαθήκη μου, και εγώ τους αποστράφηκα, λέει ο Κύριος· [33]***αλλ' αυτή [θα είναι] η διαθήκη, που θα κάνω στον οίκο Ισραήλ: Ύστερα από τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος, θα βάλω τον νόμο μου στα ενδόμυχά τους, και θα τον γράψω στις καρδιές τους· και θα είμαι Θεός τους, κι αυτοί θα είναι λαός μου.*** [34]***Και δεν θα διδάσκουν πλέον κάθε ένας τον κοντινό του, και κάθε ένας τον αδελφό του, λέγοντας: Γνωρίστε τον Κύριο· επειδή, όλοι αυτοί θα με γνωρίζουν, από τον [πιο] μικρό [ανάμεσά] τους μέχρι τον [πιο] μεγάλο [ανάμεσά] τους, λέει ο Κύριος· επειδή, θα συγχωρήσω την ανομία τους, και δεν θα θυμάμαι πλέον την αμαρτία τους.»***

4. Συγχώρησε τις αμαρτίες όλων εκείνων που πίστεψαν στον Ιησού μέσω του αίματός Του, **το αίμα της νέας διαθήκης** (Ματθαίος 26[κστ΄]:28)! Ας διαβάσουμε τα εδάφια Ησαΐας 53[νγ΄]:12 για να δούμε ότι ο Βραχίονας του Γιαχβέ θα γινόταν άνθρωπος για να θυσιασθεί για τις αμαρτίες μας:

«Ποιος πίστεψε στο κήρυγμά μας; Και ο βραχίονας του Κυρίου σε ποιον αποκαλύφθηκε; [2]***Επειδή, ανέβηκε μπροστά του σαν τρυφερό φυτό, και σαν ρίζα από ξερή γη· δεν έχει είδος ούτε κάλλος· και τον είδαμε, και δεν είχε ωραιότητα, ώστε να τον επιθυμούμε.*** [3]***Καταφρονημένος και απορριμμένος από τους ανθρώπους· άνθρωπος θλίψεων και δόκιμος ασθένειας· και σαν [άνθρωπος] από τον οποίο κάποιος αποστρέφει το πρόσωπο, καταφρο-***

νήθηκε, και τον θεωρήσαμε σαν [ένα] τίποτα. [4]***Αυτός, στην πραγματικότητα, βάσταξε τις ασθένειές μας, και επιφορτίστηκε τις θλίψεις μας· ενώ, εμείς τον θεωρήσαμε τραυματισμένον, πληγωμένον από τον Θεό, και ταλαιπωρημένον.*** [5]***Αυτός, όμως, τραυματίστηκε για τις παραβάσεις μας· ταλαιπωρήθηκε για τις ανομίες μας· η τιμωρία, [που έφερε] τη δική μας ειρήνη, ήταν επάνω σ' αυτόν· και διαμέσου των πληγών του γιατρευτήκαμε εμείς*** [6]***Όλοι εμείς πλανηθήκαμε σαν πρόβατα· στραφήκαμε κάθε ένας στον δικό του δρόμο· ο Κύριος, όμως, έβαλε επάνω σ' αυτόν την ανομία όλων μας.*** [7]***Αυτός ήταν καταθλιμμένος και βασανισμένος, αλλά δεν άνοιξε το στόμα του· φέρθηκε σαν αρνί σε σφαγή, και σαν άφωνο πρόβατο μπροστά σ' εκείνον που το κουρεύει, έτσι δεν άνοιξε το στόμα του.*** [8]***Από κατάθλιψη και κρίση αναρπάχτηκε· τη γενιά του, όμως, ποιος θα τη διηγηθεί; Επειδή, αποκόπηκε από τη γη των ζωντανών [ανθρώπων]· για τις παραβάσεις τού λαού μου τραυματίστηκε.*** [9]***Και ο τάφος του διορίστηκε μαζί με τους κακούργους· εντούτοις, στον θάνατό του [στάθηκε] μαζί με τον πλούσιο· επειδή, δεν έπραξε ανομία ούτε [βρέθηκε] δόλος στο στόμα του.*** [10]***Αλλά, ο Κύριος θέλησε να τον βασανίσει· [τον] ταλαιπώρησε. Αφού, [όμως], δώσεις την ψυχή του προσφορά περί αμαρτίας, θα δει εγγόνια, θα μακρύνει τις ημέρες [του], και το θέλημα του Κυρίου θα ευοδωθεί στο χέρι του.*** [11]***Θα δει [τους καρπούς] του πόνου της ψυχής του, και θα χορτάσει· ο δίκαιος δούλος μου θα δικαιώσει πολλούς διαμέσου τής επίγνωσής του· επειδή, αυτός θα σηκώσει τις ανομίες τους.*** [12]***Γι' αυτό, θα του δώσω [μερίδα] μαζί με τους μεγάλους, και θα***

μοιραστεί για λάφυρο τους ισχυρούς, επειδή παρέδωσε σε θάνατο την ψυχή του, και μαζί με ανόμους λογαριάστηκε, κι αυτός βάσταξε τις αμαρτίες πολλών, και υπέρ των ανόμων θα μεσιτεύσει.»

Αγαπητέ Αναγνώστη ή Αναγνώστρια, εάν είσαι ένας ή μία από τους γιους και τις κόρες του Ισραήλ, σε παρακαλώ, σκέψου την παραπάνω αλήθεια με ανοιχτή καρδιά! Σε παρακαλώ, γύρισε τα μάτια σου να δεις τον Ιησού επάνω στο σταυρό (Αριθμοί 21[κα΄]:6-9· Ιωάννης 3[γ΄]:14,15) --- **για να δεις τον Λυτρωτή του Ισραήλ, τον Ισχυρό του Ιακώβ** (Ησαΐας 60[ξ΄]:16) **που έγινε σάρκα** (Ιωάννης 1[α΄]:14) **για να θυσιάσει το σώμα Του και για να χύσει το αίμα Του για τις αμαρτίες σου** (Ησαΐας 53[νγ]:5,12)**!** Σε παρακαλώ, μη υποτιμάς την μεγάλη Του αγάπη που έδειξε για σένα (Ιωάννης 3[γ΄]:16)! Ας διαβάσουμε μερικά εδάφια από το βιβλίο του Ησαΐα, κεφάλαια 59 και 60, για να δούμε τον λόγο που ο Θεός του Ισραήλ, Εκείνος που παρουσιάστηκε στον πατέρα σου Αβραάμ στις βελανιδιές του Μαμβρή (Γένεσις 18[ιη΄]:1-8) και έφαγε μαζί του, έπρεπε να γίνει άνθρωπος για ένα μικρό χρονικό διάστημα ώστε να γίνει ο Λυτρωτής του Ισραήλ:

Ησαΐας 59[νθ΄]:15-17,20
«[15]***Ναι, εξέλιπε η αλήθεια· κι αυτός που ξεκλίνει από το κακό, γίνεται θήραμα. Και ο Κύριος είδε, και δυσαρεστήθηκε ότι δεν υπήρχε κρίση·*** [16]***και είδε ότι δεν υπήρχε άνθρωπος, και θαύμασε ότι δεν υπήρχε εκείνος που μεσιτεύει· γι' αυτό, ο βραχίονάς του ενέργησε σ' αυτόν σωτηρία· και η δικαιοσύνη του, αυτή τον βάσταξε.*** [17]***Και ντύθηκε δικαιοσύνη σαν θώρακα, και [έβαλε] την περικεφαλαία τής σωτηρίας ολόγυρα επάνω στο κεφάλι του· και***

φόρεσε τα ενδύματα της εκδίκησης σαν ιμάτιο, και ντύθηκε ολόγυρα τον ζήλο σαν επανωφόρι ... [20]***Και ο Λυτρωτής θάρθει στη Σιών, και προς όσους, από τον Ιακώβ, επιστρέφουν από την παράβαση, λέει ο Κύριος.»***

Ησαΐας 60[ξ΄]:16
«Και θα θηλάσεις το γάλα των εθνών, και θα θηλάσεις τους μαστούς των βασιλιάδων· και θα γνωρίσεις ότι εγώ ο Κύριος [είμαι] ο Σωτήρας σου και ο Λυτρωτής σου, ο Ισχυρός τού Ιακώβ.»

Ένα ενδιαφέρον σημείο:
Εάν ο Θεός του Ισραήλ δεν γινόταν άνθρωπος ώστε να προσφέρει τον Εαυτόν Του σαν θυσία για τις αμαρτίες σου, **πως αλλιώς θα γινόταν ο Ίδιος, Αυτοπροσώπως, ο Λυτρωτής σου;**

Επίσης, σε παρακαλώ, κάνε σκέψεις επάνω στα λόγια του Ψαλμωδού που, στα εδάφια Ψαλμοί 118[ριη΄]:26-29, έγραψε:

«[14]***Δύναμή μου και ύμνος [μου είναι] ο Κύριος, και έγινε σε μένα σωτηρία.*** [15]***Φωνή αγαλλίασης και σωτηρίας είναι στις σκηνές των δικαίων· το δεξί [χέρι] τού Κυρίου κάνει κατορθώματα.*** [16]***Το δεξί [χέρι] τού Κυρίου υψώθηκε· το δεξί [χέρι] τού Κυρίου κάνει κατορθώματα ...*** [25]***Ω, Κύριε! Κάνε σωτηρία, παρακαλώ· ω, Κύριε! Ευόδωσε, παρακαλώ.*** [26]***Ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου· σας ευλογήσαμε από τον οίκο τού Κυρίου.*** [27]***Ο Θεός [είναι] ο Κύριος, και μας έδειξε φως· φέρτε τη θυσία, δεμένη με σχοινιά, μέχρι τα κέρατα του θυσιαστηρίου.*** [28]***Εσύ [είσαι] ο Θεός μου, και θα σε δοξολογώ· ο Θεός μου, θα σε υψώνω.*** [29]***Δοξολογείτε τον Κύριο, επειδή***

είναι αγαθός, επειδή το έλεός του [παραμένει] στον αιώνα.»

Ας κάνουμε σκέψεις πάνω σ' αυτά που μόλις διαβάσαμε:
Σ' αυτό το κεφάλαιο, ο θεόπνευστος Ψαλμωδός διαλαλεί ότι ο Γιαχβέ είναι η σωτηρία του και ότι το δεξί Του Χέρι κάνει κατορθώματα (εδάφια 14-16).

Στο εδάφιο 25 είπε,

«Ω, Κύριε! Κάνε σωτηρία….»

Στο εδάφιο 26 είπε,

«Ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου·»
Ποιος είναι Αυτός που έρχεται στο Όνομα του Κυρίου;
Θα το μάθουμε αμέσως!

Στο εδάφιο 27 έγραψε,

«Ο Θεός [είναι] ο Κύριος, και μας έδειξε φως.»

Φυσικά και είναι ο Γιαχβέ Εκείνος που μας δίνει κατανόηση για να δούμε Εκείνον που έρχεται στο Όνομά Του για να μας σώσει! Και ξαφνικά, μετά από αυτά τα λόγια λέει,

«φέρτε τη θυσία, δεμένη με σχοινιά, μέχρι τα κέρατα του θυσιαστηρίου.»

Τώρα ο Ψαλμωδός αντιλαμβάνεται τι είδους σωτηρία θα έφερνε Εκείνος που θα ερχόταν στο Όνομα του Κυρίου! **Μια θυσία αίματος ήταν αναγκαία** διότι, ***«χωρίς χύση αίματος δεν γίνεται άφεση»*** αμαρτιών! (Εβραίους 9[θ΄]: 22)**!**

Αμέσως μετά, καθώς ο Ψαλμωδός βρισκόταν 'εν Πνεύματι', πρέπει να κοίταξε πάνω στο θυσιαστήριο για να δει τη θυσία! Και ο Γιαχβέ πρέπει να του έδωσε φως για να αναγνωρίσει Εκείνον που ήταν επάνω στο θυσιαστήριο διότι έκραξε,

«Εσύ [είσαι] ο Θεός μου, και θα σε δοξολογώ· ο Θεός μου, θα σε υψώνω.» (Εδάφιο 28)

Από την θεόπνευστη κραυγή του Δαβίδ και αίνο, αντιλαμβανόμαστε ότι εκείνος, μέσα σε μια στιγμή, αναγνώρισε ότι Αυτός που θα ερχόταν στο Όνομα του Κυρίου για να χύσει το αίμα Του επάνω στο θυσιαστήριο **ώστε να γίνει ο Ίδιος ο Λυτρωτής του Ισραήλ, ήταν ο Θεός Του**!

Όπως ο Δαβίδ, έτσι κι' εγώ έφθασα στο σημείο να αναγνωρίσω **τον Λυτρωτή του Ισραήλ**. Και είδα ότι Αυτός είναι:

α) Ο *«Γιαχβέ»* που παρουσιάστηκε στον Αβραάμ στις βελανιδιές του Μαμβρή και φάγανε μαζί (Γένεσις 18 [ιη΄]:1-8)·

β) το *«Σπέρμα»* του εδαφίου Γένεσις 3[γ΄]:15·

γ) ο *«Υιός»* του εδαφίου Ψαλμός 2[β΄]:12·

δ) ο ***«Υιός»*** του εδαφίου Ησαΐας 9[θ΄]:6 το Όνομα του Οποίου είναι ***«Θεός ισχυρός»***·

ε) ο «Υιός» του εδαφίου Παροιμίες 30[λ΄]:4·

ζ) το Παντοδύναμο ***«Είπε»*** του πρώτου κεφαλαίου της Γενέσεως, και

η) ο ***«Λόγος»*** των εδαφίων Ψαλμοί 33[λγ΄]:6 και Ιωάννης 1[α΄]:1-3,14, που έχτισε τα πάντα και που έγινε σάρκα για να πεθάνει για τις αμαρτίες μας!

Αγαπητέ Γιε ή Αγαπητή Κόρη του Αβραάμ, θα ήθελες να ζητήσεις από τον Γιαχβέ, τον Θεό του Ισραήλ, να σου δώσει φως ώστε να δεις Εκείνον που έχυσε το αίμα Του επάνω στο πνευματικό ***«θυσιαστήριο»*** (στο σταυρό) για τις **δικές σου** αμαρτίες; Προσεύχομαι στον Θεό ότι θα Του το ζητήσεις· και προσεύχομαι ότι θα κραυγάσεις στον Ιησού με το δικό σου στόμα και με τη δική σου ελεύθερη θέληση τα λόγια του Δαυίδ που ανέφερε και ο Ιησούς στο εδάφιο Ματθαίος 23[κγ΄]:39,

«Ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου»**!**

Η κατανόηση του Ποιος είναι ο Ιησούς και η θέλησή σου να προσευχηθείς σ’ Αυτόν θα σε σώσει διότι η Γραφή λέει,

«Και οποιοσδήποτε επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου, θα σωθεί·» (Ιωήλ 2[β΄]:32)

Εξήγηση εδαφίου 19^{β}

«και έγιναν αστραπές και φωνές και βροντές και σεισμός και μεγάλο χαλάζι.»

Παρακαλώ, διάβασε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 8[η΄]:5^{β} και 4[δ΄]:5^{α}.

Κεφάλαιο Δώδεκα

Εδάφιο 1: ***«[α]ΚΑΙ ένα μεγάλο σημείο φάνηκε στον ουρανό· μια γυναίκα ντυμένη τον ήλιο, [β]και το φεγγάρι ήταν κάτω από τα πόδια της, [γ]κι επάνω στο κεφάλι της είχε ένα στεφάνι από δώδεκα αστέρια·»***

Εξήγηση εδαφίου 1[α]

«[α]ΚΑΙ ένα μεγάλο σημείο φάνηκε στον ουρανό· μια γυναίκα ντυμένη τον ήλιο,»

Ποια είναι αυτή η συμβολική *«γυναίκα»*;
Στο εδάφιο Γένεσις 3[γ΄]:15 διαβάζουμε:

«και θα στήσω έχθρα ανάμεσα σε σένα και στη γυναίκα, κι ανάμεσα στο σπέρμα σου και στο σπέρμα της· αυτό θα σου συντρίψει το κεφάλι, κι εσύ θα του λογχίσεις τη φτέρνα του.»

Από το παραπάνω εδάφιο αντιλαμβανόμαστε ότι τα λόγια του Θεού προς το φίδι είναι συμβολικά και προφητικά. Οι γυναίκες δεν έχουν σπέρμα· αυτό είναι κάτι που ανήκει αποκλειστικά στους άνδρες. Και όμως, ο Θεός είπε ότι το ***«Σπέρμα»***, Εκείνος που θα συνέτριβε το κεφάλι του φιδιού, **θα ερχόταν από αυτή τη συμβολική *«γυναίκα»***. Γι' αυτό το λόγο, εάν μπορέσουμε να βρούμε την ταυτότητα του ***«Σπέρματος»***, θα βρούμε επίσης και την ταυτότητα της ***«γυναίκας»***!

Το υποσχεμένο *«Σπέρμα»*

Στο εδάφιο Γένεσις 22[κβ΄]:18, ο Μωυσής έγραψε ότι το ***«Σπέρμα»***, διαμέσου του Οποίου όχι μόνο το Ισραήλ αλλά και όλα τα έθνη της γης θα ευλογηθούν, θα ερχόταν από τους απογόνους του Αβραάμ. Εκεί διαβάζουμε:

«και διαμέσου του σπέρματός σου θα ευλογηθούν όλα τα έθνη τής γης ….» (Επίσης διαβάστε το εδάφιο Γένεσις 26[κστ΄]:4).

Ο Αβραάμ γέννησε τον Ισαάκ, ο Ισαάκ γέννησε τον Ιακώβ (τον οποίο ο Θεός ονόμασε ***«Ισραήλ»***· Γένεσις 35 [λε΄]: 10), και ο Ιακώβ γέννησε δώδεκα γιούς. Οι δώδεκα γιοί του Ιακώβ έγιναν οι Πατριάρχες των δώδεκα φυλών του Ισραήλ. **Επομένως, το υποσχεμένο *«Σπέρμα»* θα ερχόταν από το έθνος του Ισραήλ.**

Ο ερχομός του υποσχεμένου ***«Σπέρματος»*** των εδαφίων Γένεσις 3[γ΄]:15 και 22[κβ΄]:18, είναι το κύριο θέμα των Γραφών και μπορούμε να το ακολουθήσουμε από τη Γένεση μέχρι την Αποκάλυψη. Από τις πολλές και ακριβείς προφητείες που είχαν δοθεί για τον καιρό του ερχομού Του (Δανιήλ 9[θ΄]:24-26), για τον τόπο της γεννήσεώς Του (Μιχαίας 5[ε΄]:2), για το Προσώπου Του, με άλλα λόγια για το Ποιος Είναι (Ησαΐας 9[θ΄]:6) και για το σωτήριο έργο Του (Ησαΐας 53[νγ΄]:4,5,11· Αριθμοί 21[κα΄]:6-9· Ιωάννης 3[γ΄]:14), μαθαίνουμε ότι **το υποσχεμένο *«Σπέρμα»*, δηλαδή ο Μεσσίας, θα ερχόταν από την φυλή του Ιούδα και από την οικογενειακή γραμμή του βασιλιά Δαυίδ** (Γένεσις 49[μθ΄]:8-10· Ιερεμίας 23[κγ΄]:5,6· 33[λγ΄]:14-16).

Υπάρχουν Γραφικά εδάφια που αποδεικνύουν ότι το Ισραήλ έγινε η συμβολική *«γυναίκα»*;

Βεβαίως! Η Αγία Γραφή λέει ότι ο Γιαχβέ, ο Θεός του Αβραάμ, **έκανε μια διαθήκη με το έθνος του Ισραήλ και έτσι, το Ισραήλ έγινε η συμβολική *«γυναίκα»* του Θεού, με άλλα λόγια, η «σύζυγός» Του**. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα εδάφια Έξοδος 19[ιθ΄]:3-6· Ιερεμίας 2 [β΄]:2-4· Ησαΐας 54[νδ΄]:1-8 και Ιεζεκιήλ 16[ιστ΄]:2,3,8-4. Ας εξοικειωθούμε με τα εδάφια Ιεζεκιήλ 16[ιστ΄]:2,3,8-14:

«[2]Γιε ανθρώπου, κάνε την Ιερουσαλήμ να γνωρίσει τα βδελύγματά της, [3]και πες: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός προς την Ιερουσαλήμ: Η ρίζα σου και η γέννησή σου [είναι] από τη γη των Χαναναίων· ο πατέρας σου [ήταν] Αμορραίος, και η μητέρα σου Χετταία … [8]Και όταν διάβηκα κοντά σου, και σε είδα, να, η ηλικία σου ήταν ηλικία έρωτα· και απλώνοντας το κράσπεδό μου επάνω σου, σκέπασα την ασχημοσύνη σου· και σου ορκίστηκα, και μπήκα σε συνθήκη μαζί σου, λέει ο Κύριος ο Θεός, και έγινες δική μου. [9]Και σε έλουσα με νερό, και ξέπλυνα το αίμα σου από σένα, και σε έχρισα με λάδι. [10]Και σε έντυσα με κεντητά [ενδύματα], και σου φόρεσα σαντάλια υακίνθινα, και σε περιέζωσα με βύσσο, και σου φόρεσα μεταξωτά. [11]Και σε στόλισα με στολίδια, και έβαλα στα χέρια σου βραχιόλια, και ένα περιδέραιο επάνω στον τράχηλό σου. [12]Και έβαλα στους μυκτήρες σου έρρινα, και σκουλαρίκια στα αυτιά σου, και στεφάνι δόξας επάνω στο κεφάλι σου. [13]Και στολίστηκες με χρυσάφι και ασήμι· και τα ιμάτιά σου [ήσαν] από βύσσο, και μετάξι, και κεντητά· και έτρωγες σιμιγδάλι, και μέλι, και λάδι· και έγινες ωραία σε υπερβολικό βαθμό, και ευημέρησες μέχρι βασιλείας. [14]Και βγήκε η φήμη σου ανάμεσα στα έθνη λόγω του κάλλους σου· επειδή, ήταν τέλειο από τον

στολισμό μου, που έβαλα επάνω σου, λέει ο Κύριος ο Θεός.»

Τι σημαίνει το γεγονός ότι η συμβολική *«γυναίκα»* ήταν *«ντυμένη τον ήλιο»*;
Στην εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 1[α΄]:14-16, **Περιγραφή #9**, κάτω από τον υπότιτλο, **'Τι συμβολίζει ο *«Ήλιος»*;'**, καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι ο όρος ***«ήλιος»*** συμβολίζει **τον Κύριο τον Θεό και το λαμπερό μεγαλείο της δόξας Του!** Επομένως, η έκφραση ***«ντυμένη*** (κείμενο: ***'περιβεβλημένη'***) ***τον ήλιο»***, αποκαλύπτει ότι η συμβολική ***«γυναίκα»*** ήταν **περιτυλιγμένη με τη χάρη και τη δόξα του Θεού!** Αυτό το συμπέρασμα υποστηρίζεται επίσης και από το εδάφιο Ιεζεκιήλ 16[ιστ΄]:14 που διαβάσαμε προηγουμένως. Ας το ξαναδιαβάσουμε:

«[14]Και βγήκε η φήμη σου ανάμεσα στα έθνη λόγω του κάλλους σου· επειδή, ήταν τέλειο από τον στολισμό μου, που έβαλα επάνω σου, λέει ο Κύριος ο Θεός.»

Εξήγηση εδαφίου 1β
«και το φεγγάρι ήταν κάτω από τα πόδια της,»

Τι συμβολίζουν τα παραπάνω λόγια;
Τα παραπάνω λόγια μας λένε ότι **αυτή η συμβολική *«γυναίκα»* στεκόταν πάνω στην υπόσχεση του Θεού ότι το *«Σπέρμα»* του εδαφίου Γένεσις 3[γ΄]:15 θα έλθει όπωσδήποτε από αυτήν και ότι όπως το φεγγάρι θα υπάρχει για πάντα, έτσι και ο θρόνος Του θα στερεωθεί στον αιώνα!** Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα εδάφια Ψαλμοί 89[πθ΄]:29-37. Εκεί λέει:

«[29]Και θα κάνω ώστε το σπέρμα του να παραμένει στον αιώνα, και ο θρόνος του όπως οι ημέρες τού ουρανού. [30]Αν οι γιοι του εγκαταλείπουν τον νόμο μου, και δεν περπατήσουν στις κρίσεις μου· [31]αν παραβούν τα διατάγματά μου, και δεν φυλάξουν τις εντολές μου· [32]τότε, θα επισκεφθώ τις παραβάσεις τους με ράβδο, και τις παρανομίες τους με πληγές. [33]Το έλεός μου, όμως, δεν θα αφαιρέσω απ' αυτόν ούτε θα σταθώ αναληθής ενάντια στην αλήθεια μου. [34]Δεν θα παραβώ τη διαθήκη μου ούτε θα αθετήσω ό,τι βγήκε από τα χείλη μου. [35]Μια φορά ορκίστηκα στην αγιότητά μου, ότι δεν θα ψευστώ στον Δαβίδ. [36]Το σπέρμα του θα παραμένει στον αιώνα, και ο θρόνος του όπως ο ήλιος, μπροστά μου· [37]θα στερεωθεί στον αιώνα όπως το φεγγάρι, και μάρτυρας πιστός στον ουρανό. (Διάψαλμα).»

Εξήγηση εδαφίου 1^{γ}

«κι επάνω στο κεφάλι της είχε ένα στεφάνι από δώδεκα αστέρια·»

Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:14-16, **Περιγραφή #7**, κάτω από τον υπότιτλο **'Τι συμβολίζουν τα *«αστέρια»*;'**, και στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 2[β΄]:1^{β}, καταλήξαμε ότι ο συμβολικός όρος ***«αστέρια»*** αναφέρεται σε ουράνιες προσωπικότητες και σε άτομα πάνω στη γη που χρησιμοποιούνται από τον Θεό ως αγγελιοφόροι Του όπως ήταν οι ιερείς της εποχής της παλαιάς διαθήκης και οι επίσκοποι των Χριστιανικών εκκλησιών στην καινή. Όμως, από τα εδάφια Δανιήλ 12[ιβ΄]:3 και Γένεσις 37[λζ΄]:9, αντιλαμβανόμαστε ότι ο συμβολικός όρος ***«αστέρια»***, αναφέρεται επίσης και σε άτομα που επιστρέφουν πολλούς σε δικαιοσύνη, ακόμη και σε άτομα που κρατούν θέσεις τιμής όπως είναι **οι δώδεκα Πατριάρχες** των δώδε-

κα φυλών του Ισραήλ. Ας διαβάσουμε τα προαναφερθέντα εδάφια:

Δανιήλ 12[ιβ΄]:3
«Και οι συνετοί θα λάμψουν όπως η λαμπρότητα του στερεώματος· κι αυτοί που επιστρέφουν πολλούς σε δικαιοσύνη, όπως τα αστέρια, στους αιώνες των αιώνων.»

Γένεσις 37[λζ΄]:9,10
«[9]***Και ονειρεύτηκε*** (ο Ιωσήφ) ***και άλλο ένα όνειρο, και το διηγήθηκε στους αδελφούς του· και είπε: Δέστε, ονειρεύτηκα και άλλο ένα όνειρο· και να, ο ήλιος, και το φεγγάρι, και 11 αστέρια με προσκυνούσαν.*** [10]***Και*** ***[το]*** ***διηγήθηκε στον πατέρα του, και στους αδελφούς του· και τον επέπληξε ο πατέρας του, και του είπε: Τι*** ***[είναι]*** ***αυτό το όνειρο, που ονειρεύτηκες; Άραγε, θάρθουμε, εγώ και η μητέρα σου, και οι αδελφοί σου, για να σε προσκυνήσουμε μέχρις εδάφους;»*** (Παρένθεση του συγγραφέα.)

Άρα, τα ***«δώδεκα αστέρια»*** που αποτελούσαν το στεφάνι που είχε ***«επάνω στο κεφάλι της»***, συμβολίζουν **τους δώδεκα Πατριάρχες** των δώδεκα φυλών του Ισραήλ!

Εδάφιο 2: ***«και καθώς ήταν έγκυος, έκραζε κοιλοπονώντας, και βασανιζόμενη για να γεννήσει.»***

Εξήγηση εδαφίου 2
Το παραπάνω εδάφιο αναφέρεται στους ταραχώδεις και οδυνηρούς καιρούς που πέρασε αυτή η ***«γυναίκα»*** ωσότου ***«γεννήσει»***, να πούμε έτσι, το υποσχεμένο ***«Σπέρμα»***.

Εδάφιο 3: ***«[α]Και φάνηκε ένα άλλο σημείο στον ουρανό, και ξάφνου, ένας μεγάλος κόκκινος δράκοντας, [β]που είχε επτά κεφάλια [γ]και δέκα κέρατα· [δ]κι επάνω στα κεφάλια του [υπήρχαν] επτά διαδήματα·»***

Εξήγηση εδαφίου 3[α]

«Και φάνηκε ένα άλλο σημείο στον ουρανό, και ξάφνου, ένας μεγάλος κόκκινος δράκοντας,»

Ποιος είναι αυτός ο *«μεγάλος κόκκινος δράκος»*;
Το εδάφιο εννέα μας δίνει την απάντηση. Ας το διαβάσουμε:

«Και ρίχτηκε ο μεγάλος δράκοντας, το αρχαίο φίδι, που αποκαλείται ο διάβολος, και ο σατανάς, που πλανάει ολόκληρη την οικουμένη ….»

Τι σημαίνει το γεγονός ότι ο *«δράκος»* είναι *«κόκκινος»*;
Σημαίνει ότι αυτός ο ***«δράκος»*** είναι **πολύ οργισμένος!** Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από το εδάφιο 12. Εκεί, διαβάζουμε,

«… ο διάβολος κατέβηκε σε σας έχοντας μεγάλον θυμό, δεδομένου ότι γνωρίζει πως έχει λίγο καιρό.»

Εξήγηση εδαφίου 3[β]

«που είχε επτά κεφάλια»

Τι συμβολίζουν τα *«επτά κεφάλια»*;
Στα εδάφια Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:9,10, ο άγγελος εξήγησε στον Ιωάννη ότι:

«[9]… Τα επτά κεφάλια είναι επτά βουνά, όπου επάνω τους κάθεται η γυναίκα. [10]Και είναι επτά βασιλιάδες· οι πέντε έπεσαν, και ο ένας είναι, ο άλλος δεν ήρθε ακόμα, και όταν έρθει, πρέπει να μείνει για λίγο.»

Από τα παραπάνω λόγια, μαθαίνουμε ότι οι συμβολικοί όροι ***«κεφάλια»*** ή ***«βουνά»*** συμβολίζουν ***«βασιλείες»*** ή ***«κυβερνήσεις»*** περιλαμβάνοντας και τους αρχηγούς τους ή τους βασιλιάδες τους, **είτε αυτές οι βασιλείες είναι πολιτικές είτε είναι θρησκευτικές**.

(Για Βιβλική υποστήριξη της παραπάνω δήλωσης, παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 6 [στ΄]:14$^{\beta}$.)

Πως είναι δυνατόν ο συμβολικός όρος *«βουνά»* να συμβολίζει και τους *«βασιλιάδες»* και τις *«βασιλείες»* τους;
Επειδή κάθε βασιλεία έχει και ένα βασιλιά! Αυτά τα δύο είναι αχώριστα!

Εξήγηση εδαφίου 3$^{\gamma}$
«και δέκα κέρατα»

Τι συμβολίζει ο όρος *«κέρατα»*;
Παρόλο που ο συμβολικός όρος ***«βουνά»*** αναφέρεται σε ***«βασιλείες»*** περιλαμβανομένων και των ***«βασιλιάδων»*** τους, ο συμβολικός όρος ***«κέρατα»*** αναφέρεται κυρίως σε ***«βασιλιάδες»***. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα εδάφια Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:12, Δανιήλ 7[ζ΄]:24 και 8[η΄]:20, 21. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:12
«Και τα δέκα κέρατα, που είδες, είναι δέκα βασιλιάδες, οι οποίοι ακόμα δεν πήραν βασιλεία, αλλά παίρνουν εξουσία, για μία ώρα, σαν βασιλιάδες μαζί με το θηρίο.»

Δανιήλ 7[ζ΄]:24
«Και τα δέκα κέρατα *[είναι]* ***δέκα βασιλιάδες,*** *[που]* ***θα σηκωθούν απ' αυτή τη βασιλεία ….»***

Δανιήλ 8[η΄]:20,21
«[20]***Το κριάρι που είδες, που έχει δύο κέρατα,*** *[είναι]* ***οι βασιλιάδες τής Μηδίας και της Περσίας.*** [21]***Και ο τριχωτός τράγος*** *[είναι]* ***ο βασιλιάς τής Ελλάδας· και το μεγάλο κέρας, που είναι ανάμεσα στα μάτια του, αυτός είναι ο πρώτος βασιλιάς.»***

Εξήγηση εδαφίου 3δ

«κι επάνω στα κεφάλια του *[υπήρχαν]* ***επτά διαδήματα·»***

Τι συμβολίζουν τα *«διαδήματα»*;
Τα ***«διαδήματα»*** είναι σύμβολα εξουσίας και τοποθετούνται στα κεφάλια βασιλέων που κυβερνούν.

Η παραπάνω εμφάνιση του ***«κόκκινου δράκου»*** (του Σατανά) ο οποίος είχε ***«επτά κεφάλια»*** και ***«δέκα κέρατα»***, μας θυμίζει το ***«θηρίο»*** των εδαφίων Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:1 και 17[ιζ΄]:3. Εκεί, διαβάζουμε:

Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:1
«ΚΑΙ στάθηκα επάνω στην άμμο τής θάλασσας· και είδα ένα θηρίο να ανεβαίνει από τη θάλασσα, το οποίο είχε επτά κεφάλια, και δέκα κέρατα· κι επάνω στα κέρατά

του [ήσαν] δέκα διαδήματα, κι επάνω στα κεφάλια του [υπήρχαν] ονόματα βλασφημίας.»

Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:3
«Και με έφερε, σε πνευματική [έκσταση], στην έρημο· και είδα μια γυναίκα να κάθεται επάνω σε ένα κόκκινο θηρίο, που [ήταν] γεμάτο από ονόματα βλασφημίας, και το οποίο είχε επτά κεφάλια και δέκα κέρατα.»

Το παραπάνω ***«θηρίο»*** των εδαφίων Αποκάλυψις 13[ιγ΄]: 1 και 17[ιζ΄]:3, είναι ένα πολιτικό ***«θηρίο»***. Τα επτά ***«κεφάλια»*** του αντιπροσωπεύουν επτά παγκόσμιες κυβερρνήσεις ή ***«βασιλιάδες»*** που έχουν κυβερνήσει πάνω σ' αυτόν τον πλανήτη και το ***«θηρίο»,*** καθεαυτό, θα γίνει ο **όγδοος βασιλιάς** ή η όγδοη παγκόσμια κυβέρνηση (Αποκάλυψις 17 [ιζ΄]:10,11). Συνεπώς, οι φλογερές ερωτήσεις είναι:

1. **Γιατί εμφανίζεται ο Σατανάς** (ο ***«κόκκινος δράκος»***) **σαν το πολιτικό *«θηρίο»* της Αποκάλυψης κεφάλαια 13[ιγ΄] και 17[ιζ΄];**

2. **Καθώς τα *«κεφάλια»* ή τα *«βουνά»* συμβολίζουν *«βασιλείες»*, καθώς τα *«κέρατα»* συμβολίζουν *«βασιλιάδες»* και καθώς τα *«διαδήματα»* συμβολίζουν την εξουσία τους να κυβερνούν, πως είναι δυνατόν να τα έχει όλα αυτά επάνω του ο Σατανάς** (ο ***«κόκκινος δράκος»***)**;**

Η απάντηση είναι απλή! Ο Σατανάς έχει εξουσία πάνω από όλα τα παραπάνω! Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα εδάφια Λουκάς 4[δ΄]:5-7. Εκεί, λέει,

«[5]Και ο διάβολος, ανεβάζοντάς τον σε ένα ψηλό βουνό, του έδειξε όλα τα βασίλεια της οικουμένης μέσα σε μια στιγμή χρόνου· [6]και ο διάβολος είπε σ' αυτόν: Σε σένα θα δώσω ολόκληρη αυτή την εξουσία και τη δόξα τους· επειδή, σε μένα είναι παραδομένη, και τη δίνω σε όποιον θέλω· [7]εσύ, λοιπόν, αν προσκυνήσεις μπροστά μου, όλα θα είναι δικά σου.»

(Επίσης, παρακαλώ κάντε σκέψεις πάνω στο πρώτο μέρος του εδαφίου Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:4.)

Εδάφιο 4: ***«[α]και η ουρά του έσυρε το ένα τρίτο των αστεριών τού ουρανού, και τα έρριξε στη γη. [β]Και ο δράκοντας στάθηκε μπροστά στη γυναίκα που επρόκειτο να γεννήσει, για να καταφάει το παιδί της όταν το γεννήσει.»***

Εξήγηση εδαφίου 4[α]

«και η ουρά του έσυρε το ένα τρίτο των αστεριών τού ουρανού, και τα έρριξε στη γη.»

Τα παραπάνω λόγια είναι πολύ απλά επειδή στην εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 1[α΄]:14-16, κάτω από την **Περιγραφή #7**, θεμελιώσαμε το γεγονός ότι ο συμβολικός όρος ***«αστέρια»*** αναφέρεται σε αγγέλους. Επομένως, τα λόγια, ***«η ουρά του έσυρε το ένα τρίτο των αστεριών τού ουρανού»***, μας λένε ότι το ένα τρίτο των αγγέλων στον ουρανό ακολούθησαν τον Σατανά στην ανταρσία του εναντίον του Θεού και ότι σε ένα ορισμένο καιρό τους διέταξε να έλθουν στον πλανήτη γη.

Εξήγηση εδαφίου 4$^{\beta}$

«Και ο δράκοντας στάθηκε μπροστά στη γυναίκα που επρόκειτο να γεννήσει, για να καταφάει το παιδί της όταν το γεννήσει.»

Πως προσπάθησε ο Σατανάς να *«καταφάει»*, με άλλα λόγια να καταστρέψει το παιδί όταν γεννήθηκε;
Στα εδάφια Ματθαίος 2[β΄]:13-16, διαβάζουμε:

«*[13]*… ένας άγγελος του Κυρίου φαίνεται σε όνειρο στον Ιωσήφ, λέγοντας: Αφού σηκωθείς, πάρε το παιδί και τη μητέρα του, και φεύγε στην Αίγυπτο· και να είσαι εκεί μεχρις ότου σου πω· επειδή, ο Ηρώδης πρόκειται να ζητήσει το παιδί, για να το θανατώσει.* [14]*Και εκείνος, αφού σηκώθηκε, πήρε, μέσα στη νύχτα, το παιδί και τη μητέρα του, και αναχώρησαν στην Αίγυπτο·* [15]*και ήταν εκεί μέχρι τον θάνατο του Ηρώδη· για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε από τον Κύριο διαμέσου τού προφήτη, λέγοντας: «Από την Αίγυπτο κάλεσα τον γιο μου».* [16]*Τότε, ο Ηρώδης, βλέποντας ότι ξεγελάστηκε από τους μάγους, θύμωσε υπερβολικά, και, στέλνοντας, φόνευσε όλα τα παιδιά που ήσαν στη Βηθλεέμ, και σε όλα τα όριά της, από δύο χρόνων και κάτω, σύμφωνα με τον καιρό που εξακρίβωσε από τους μάγους.»

Εδάφιο 5: ***«Και γέννησε αρσενικό παιδί, το οποίο πρόκειται να ποιμάνει όλα τα έθνη με σιδερένια ράβδο· και το παιδί της αρπάχτηκε προς τον Θεό και τον θρόνο του.»***

Εξήγηση εδαφίου 5

Ήρθε ο καιρός για να εκπληρωθούν όλες οι προφητείες των προφητών της Παλαιάς Διαθήκης όσον αφορά τον ερχομό του ***«Σπέρματος»*** του εδαφίου Γένεσις 3[γ΄]:15. Ο ***«Λόγος»*** του Θεού (Ψαλμοί 33[λγ΄]:6· Ιωάννης 1[α΄]:1, 14), το Παντοδύναμο ***«Είπε»*** του πρώτου κεφαλαίου της Γένεσης που δημιούργησε τα πάντα, έγινε σάρκα για να θυσιασθεί για τις αμαρτίες όλων εκείνων που θα πιστέψουν σ' Αυτόν (Ματθαίος 1[α΄]:21· Ιωάννης 3[γ΄]:15). Αφού πέθανε στον σταυρό, ετάφη. Και την τρίτη ημέρα, **αναστήθηκε από τους νεκρούς και αποδείχθηκε *«Υιός του Θεού»*** (Ρωμαίους 1[α΄]:4), ένας τίτλος που απαιτεί Θεότητα (Ιωάννης 5[ε΄]:18· Ματθαίος 26 [κστ΄]:63-65). Και μετά από σαράντα ημέρες, ανέβηκε στον ουρανό και κάθισε στα δεξιά του Θεού (Πράξεις 1[α΄]:3· Εβραίους 10 [ι΄]:12).

Υπάρχει κάποια προφητεία από την Παλαιά Διαθήκη που να λέει ότι ο Υιός του Θεού θα *«ποιμάνει όλα τα έθνη με σιδερένια ράβδο”*;

Ναι, υπάρχει! Στα εδάφια Ψαλμοί 2[β΄]:1-12, διαβάζουμε:

«[1]ΓΙΑΤΙ φρύαξαν τα έθνη, και οι λαοί μελέτησαν μάταια; [2]Παραστάθηκαν οι βασιλιάδες τής γης, και οι άρχοντες συγκεντρώθηκαν μαζί, ενάντια στον Κύριο, και ενάντια στον Χριστό του, λέγοντας: [3]Ας διασπάσουμε τα δεσμά τους, και ας απορρίψουμε από πάνω μας τις αλυσίδες τους. [4]Εκείνος που κάθεται στους ουρανούς, θα γελάσει· ο Κύριος θα τους μυκτηρίσει. [5]Τότε, στην οργή του θα μιλήσει σ' αυτούς, και στον θυμό του θα τους συνταράξει. [6]Εγώ, όμως, θα πει, έχρισα τον Βασιλιά μου επάνω στο βουνό Σιών, το βουνό το άγιό μου. [7]Εγώ θα αναγγείλω το πρόσταγμα· ο Κύριος είπε σε μένα: Υιός

μου είσαι εσύ· εγώ σήμερα σε γέννησα· [8]***ζήτησε από μένα, και θα σου δώσω κληρονομιά σου τα έθνη, και ιδιοκτησία σου τα πέρατα της γης·*** [9]***με σιδερένια ράβδο θα τους ποιμάνεις· σαν σκεύος τού κεραμέα θα τους συντρίψεις.*** [10]***Τώρα, λοιπόν, βασιλιάδες, συνετιστείτε· διδαχθείτε κριτές τής γης.*** [11]***Δουλεύετε τον Κύριο με φόβο, και αγάλλεστε με τρόμο.*** [12]***Φιλείτε*** (αγαπάτε) ***τον Υιό, μήποτε οργιστεί, και απολεστείτε από τον δρόμο, όταν ανάψει γρήγορα ο θυμός του. Μακάριοι όλοι εκείνοι που έχουν την πεποίθησή τους σ' αυτόν.»***

Εδάφιο 6: ***«Και η γυναίκα έφυγε στην έρημο, όπου έχει ετοιμασμένον τόπο από τον Θεό, για να την τρέφουν εκεί 1.260 ημέρες.»***

Επειδή το εδάφιο 14 εκφράζει την ίδια αλήθεια με το εδάφιο 6, θα είναι καλό να το διαβάσουμε τώρα και να το συμπεριλάβουμε στην εξήγηση του εδαφίου 6.

Εδάφιο 14: ***«Και στη γυναίκα δόθηκαν δύο φτερούγες τού μεγάλου αετού, για να πετάει στην έρημο, στον τόπο της, όπου εκεί τρέφεται [για] καιρόν και καιρούς και μισόν καιρό, μακριά από το φίδι·*** (κείμενο: απο προσωπου του οφεως)***»***

Εξήγηση εδαφίων 6 και 14

Από τα παραπάνω εδάφια βλέπουμε ότι ο Θεός προστάτευσε και βοήθησε τη συμβολική ***«γυναίκα»*** να ***«πετάξει»*** στην ***«έρημο»***, ώστε να την ταΐζουν εκεί για 3½ χρόνια μακριά από το πρόσωπο του φιδιού, δηλαδή, μακριά από την παρουσία του φιδιού.

***«Πέταξε»* η συμβολική *«γυναίκα»* στην *«έρημο»* πριν γεννήσει τον γιο της ή μετά;**
Στο τελευταίο μέρος του παραπάνω εδαφίου 5, διαβάσαμε:

«και το παιδί της αρπάχτηκε προς τον Θεό και τον θρόνο του.»

Αυτά τα λόγια αντιστοιχούν με τα λόγια του εδαφίου Εβραίους 12[ιβ΄]:2. Εκεί, λέει,

«αποβλέποντας στον Ιησού, τον αρχηγό και τελειωτή τής πίστης, ο οποίος, εξαιτίας τής χαράς που ήταν μπροστά του, υπέφερε σταυρό, καταφρονώντας τη ντροπή, και κάθησε στα δεξιά τού θρόνου τού Θεού.»

Επομένως, η συμβολική *«γυναίκα» «πέταξε»* στην *«έρημο»* **μετά**, αφού ο αναστημένος Κύριος Ιησούς αναλήφθηκε στον ουρανό **και κάθισε στα δεξιά του Θεού**!

Καθώς αντιληφθήκαμε προηγουμένως (στην εξήγηση του εδαφίου $1^{α}$), η συμβολική *«γυναίκα»* που *«γέννησε»* το υποσχεμένο ***«Σπέρμα»***, αποτελείτο από **όλο το Ισραήλ**. Όμως, η ερώτηση είναι:

Ποιοι αποτελούσαν τη συμβολική *«γυναίκα»* μετά, αφού ο Υιός της επάρθηκε προς στον θρόνο του Θεού;
Όταν ο Ιησούς, το υποσχεμένο ***«Σπέρμα»*** του εδαφίου Γένεσις 3[γ΄]:15, ήλθε για να σώσει το λαό Του από τις αμαρτίες τους (Ησαΐας κεφάλαιο 53[νγ΄] και Ματθαίος 1 [α΄]:21), **όλο το Ισραήλ δεν πίστεψε σ' Αυτόν**. Οι άρχοντές τους δεν Τον αναγνώρισαν διότι αν Τον είχαν γνωρίσει, ***«δεν θα σταύρωναν τον Κύριο της δόξας»*** (Α΄ Κο-

ρινθίους 2[β΄]:8). Επομένως, την εποχή εκείνη, η συμβολική ***«γυναίκα»*** **είχε ελαττωθεί και αποτελείτο μόνο από εκείνους τους Ισραηλίτες οι οποίοι είχαν πιστέψει σ' Αυτόν και Τον είχαν ακολουθήσει**!

Για να αποδείξουμε το παραπάνω σημείο περαιτέρω, ας διαβάσουμε τα λόγια που είπε ο Ιησούς στους συμπατριώτες Του, σ' εκείνους που δεν πίστευαν σ' Αυτόν και οι οποίοι θέλανε να Τον σκοτώσουν:

«[37]***Ξέρω ότι είστε σπέρμα τού Αβραάμ· αλλά, ζητάτε να με θανατώσετε, επειδή ο δικός μου λόγος δεν χωράει μεσα σας.*** [38]***Εγώ μιλάω ό,τι είδα κοντά στον Πατέρα μου· και εσείς, παρόμοια, κάνετε ό,τι είδατε κοντά στον πατέρα σας.*** [39]***Αποκρίθηκαν και του είπαν: Ο πατέρας μας είναι ο Αβραάμ. Ο Ιησούς λέει σ' αυτούς: Αν ήσασταν παιδιά τού Αβραάμ, θα κάνατε τα έργα τού Αβραάμ.*** [40]***Τώρα, όμως, ζητάτε να με θανατώσετε, έναν ανθρωπο που σας μίλησα την αλήθεια, την οποία άκουσα από τον Θεό· αυτό ο Αβραάμ δεν το έκανε.*** [41]***Εσείς κάετε τα έργα τού πατέρα σας. Του είπαν, λοιπόν: Εμείς δεν γεννηθήκαμε από πορνεία· έναν πατέρα έχουμε, τον Θεό.*** [42]***Ο Ιησούς, λοιπόν, είπε σ' αυτούς: Αν ο Θεός ήταν πατέρας σας, θα αγαπούσατε εμένα· επειδή, εγώ από τον Θεό βγήκα, και έρχομαι· δεδομένου ότι, δεν ήρθα από τον εαυτό μου, αλλά με απέστειλε εκείνος.*** [43]***Γιατί δεν γνωρίζετε τη λαλιά μου; Επειδή, δεν μπορείτε να ακούτε τον λόγο μου.*** [44]***Εσείς είστε από τον πατέρα τον διάβολο, και θέλετε να κάνετε τις επιθυμίες τού πατέρα σας. Εκείνος ήταν εξαρχής ανθρωποκτόνος, και δεν μένει στην αλήθεια· επειδή, αλήθεια δεν υπάρχει σ' αυτόν. Όταν μιλάει το ψέμα, μιλάει από τα δικά του· επειδή, είναι ψεύτης, και ο πατέρας τού ίδιου τού ψεύδους.*** [45]***Και ε-***

γώ, επειδή λέω την αλήθεια, δεν με πιστεύετε. [46]***Ποιος από σας με ελέγχει για αμαρτία; Αν, όμως, σας λέω αλήθεια, γιατί εσείς δεν με πιστεύετε;*** [47]***Όποιος είναι από τον Θεό, ακούει τα λόγια τού Θεού· γι' αυτό εσείς δεν ακούτε, επειδή δεν είστε από τον Θεό.»***

Γιατί ήτανε αναγκαίο για τη συμβολική *«γυναίκα»* να *«πετάξει»* στην *«έρημο»*;
Για να αποφύγει τον διωγμό από τους συμπατριώτες της!

Μετά από τη σταύρωση του Χριστού, οι θρησκευτικοί αρχηγοί της Ιερουσαλήμ ξαπόστειλαν ένα μεγάλο διωγμό εναντίον της ***«γυναίκας»***, με άλλα λόγια, **εναντίον των Ιουδαίων που είχαν πιστέψει στον Ιησού**. Γι' αυτό το λόγο, οι πρώτοι Ιουδαίοι πιστοί που ήταν στην Ιερουσαλήμ, σκορπίστηκαν σε άλλα μέρη (Πράξεις 8[η΄]:1,3· 23 [κγ΄]:12,21). Τρέχοντας σε άλλα μέρη για να αποφύγουν τον διωγμό και περιτριγυρισμένοι με **πνευματικά ξερούς ανθρώπους**, ήταν σαν να ***«πέταξαν»*** στην ***«έρημο»***!

Ο προφήτης Ησαΐας προφήτευσε για την ξερή πνευματική κατάσταση που θα επικρατούσε στο Ισραήλ **την εποχή του ερχομού του Λυτρωτή Θεού τους στη Σιών**. Για να εκτιμήσουμε το πόσο στεγνή θα ήταν η πνευματική τους κατάσταση, το μόνο που έχουμε να κάνουμε είναι να διαβάσουμε όλο το κεφάλαιο Ησαΐας 59[νθ΄] και το εδάφιο Ησαΐας 40[μ΄]:3 προσεκτικά, **και να δούμε τα λόγια του Ησαΐα με ένα νέο και φρέσκο τρόπο**. Εκεί, ο Ησαΐας παρομοίασε το Ισραήλ με μια ***«έρημο»***. Είπε,

«Μια φωνή βοά: Μέσα στην έρημο ετοιμάστε τον δρόμο τού ΚΥΡΙΟΥ· μέσα στην έρημο κάντε ίσια τα μονοπάτια τού Θεού μας.» (Ησαΐας 40[μ΄]:3)

Τι σημαίνει η έκφραση, *«Και στη γυναίκα δόθηκαν δύο φτερούγες τού μεγάλου αετού»*;
Είναι εύκολο για τον σπουδαστή της Γραφής να αντιληφθεί ότι ο αετός συνδέεται με το Πρόσωπο του Θεού. **Ο αετός απεικονίζει την ικανότητα του Θεού να ελευθερώνει ανθρώπους από την σκλαβιά τους για να τους φέρει προς τον Εαυτόν Του.** Στο βιβλίο της Εξόδου, ο Θεός είπε στους Ισραηλίτες που ελευθέρωσε από την Αίγυπτο,

«εσείς είδατε όσα έκανα στους Αιγυπτίους, και σας σήκωσα σαν επάνω σε φτερούγες αετού, και σας έφερα προς τον εαυτό μου·» (Κεφάλαιο 19[ιθ΄]:4)

Επίσης, στα εδάφια Δευτερονόμιο 32[λβ΄]:11,12, διαβάζουμε:

«[11]***Όπως ο αετός σκεπάζει τη φωλιά του, περιθάλπει τους νεοσσούς του, Καθώς απλώνει τις φτερούγες του, τους παίρνει και τους σηκώνει επάνω στα φτερά του,*** [12]***Έτσι, ο Κύριος, μόνος, τον οδήγησε, και δεν ήταν μαζί του ξένος θεός.»***

Στον καιρό της εξόδου, όταν ο Θεός σήκωσε αυτή τη συμβολική ***«γυναίκα» επάνω σε φτερά αετού*** (Έξοδος 19[ιθ΄]:4),

α) τους έβγαλε από την σκλαβιά τους (Ιερεμίας 34 [λδ΄]:13),

β) τους **έ**στειλε στην **έρημο** (Δευτερονόμιον 29[κθ΄]:5) όπου και τους **τάισε** μάννα (Δευτερονόμιον 8[η΄]: 16), και

γ) τους έφερε στον Εαυτόν Του (Έξοδος 19[ιθ΄]:4).

Έτσι και αυτή τη φορά, ο Θεός έδωσε στη ***«γυναίκα»*** τις ***«δύο φτερούγες τού μεγάλου αετού».*** Αυτή η έκφραση έχει ακριβώς την ίδια σημασία σαν να λέγαμε ότι ο Θεός τους σήκωσε ***«επάνω σε φτερούγες αετού».*** Με το να τους δώσει τις ***«δύο φτερούγες τού μεγάλου αετού»***,

α) τους έφερε **ελευθερία από τη θρησκευτική τους σκλαβιά** που είχαν κάτω από τον Μωσαϊκό Νόμο (Λουκάς 4[δ΄]:18,19· Κολοσσαείς 2[β΄]:14),

β) τους πήρε **μακριά από την παρουσία του φιδιού**,

γ) τους έστειλε στην ***«έρημο»*** όπου **τους τάισε** πνευματικά διαμέσου του Αγίου Πνεύματος που ήταν μαζί τους και μέσα τους (Ιωάννης 14[ιδ΄]:17), και

δ) τους έφερε στο σημείο να αναπτύξουν **εμπιστοσύνη** και **μια προσωπική συγγένεια μ' Αυτόν** διαμέσου της πίστης τους στον Ιησού Χριστό (Ιωάννης 14[ιδ΄]:6· Β΄ Κορινθίους 13[ιγ΄]:14)

Και ο Σατανάς δεν μπόρεσε να κάνει τίποτα για να Τον σταματήσει!

Γιατί θα έτρεφε ο Θεός την συμβολική *«γυναίκα»* με πνευματική τροφή μόνο για 3½ χρόνια; Θα σταμάταγε να την ταΐζει μετά από αυτή τη χρονική περίοδο;
Φυσικά όχι! Απλώς, τα 3½ χρόνια θα εκπλήρωναν την προφητεία που βρίσκεται στα εδάφια Δανιήλ 9[θ΄]:24-27 **όσον αφορά την 70η εβδομάδα την οποία ο Θεός είχε δι-**

ορίσει μόνο για το Ισραήλ. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια από τη μετάφραση Βάμβα:

Δανιήλ 9[θ΄]:24-27: ***«[24]Εβδομήκοντα εβδομάδες διωρίσθησαν επί τον λαόν σου και επί την πόλιν την αγίαν σου, διά να συντελεσθή η παράβασις και να τελειώσωσιν αι αμαρτίαι, και να γείνη εξιλέωσις περί της ανομίας και να εισαχθή δικαιοσύνη αιώνιος και να σφραγισθή όρασις και προφητεία και να χρισθή ο Άγιος των αγίων. [25]Γνώρισον λοιπόν και κατάλαβε ότι από της εξελεύσεως της προσταγής του να ανοικοδομηθή η Ιερουσαλήμ έως του Χριστού του ηγουμένου θέλουσιν είσθαι εβδομάδες επτά και εβδομάδες εξήκοντα δύο· θέλει οικοδομηθή πάλιν η πλατεία και το τείχος, μάλιστα εν καιροίς στενοχωρίας. [26]Και μετά τας εξήκοντα δύο εβδομάδας θέλει εκκοπή ο Χριστός, πλην ουχί δι' εαυτόν· και ο λαός του ηγουμένου, όστις θέλει ελθεί, θέλει αφανίσει την πόλιν και το αγιαστήριον· και το τέλος αυτής θέλει ελθεί μετά κατακλυσμού, και έως του τέλους του πολέμου είναι διωρισμένοι αφανισμοί. [27]Και θέλει στερεώσει την διαθήκην εις πολλούς εν μιά εβδομάδι· και εν τω ημίσει της εβδομάδος θέλει παύσει η θυσία και η προσφορά, και επί το πτερύγιον του Ιερού θέλει είσθαι το βδέλυγμα της ερημώσεως, και έως της συντελείας του καιρού θέλει δοθή διορία επί την ερήμωσιν.»***

Σύνοψη

Για να καταλάβει κάποιος τα παραπάνω εδάφια, πρέπει να διαβάσει όλο το κεφάλαιο 9[θ΄]. Σ' αυτό το κεφάλαιο, ο Δανιήλ προσευχήθηκε στον Θεό (εδάφιο 4) και ζήτησε **συγχώρηση για τις αμαρτίες και τις ανομίες του λαού του Ισραήλ που είχαν αποστατήσει από τις εντολές του Θεού** (εδάφιο 5).

Ενώ προσευχόταν (εδάφιο 20), ο Γαβριήλ ήλθε για να του δώσει κατανόηση (εδάφια 21,22). Και στα εδάφια 24-27, ο Γαβριήλ αποκάλυψε το σχέδιο που είχε ο Θεός για το Ισραήλ όσον αφορά:

α) Τον χρόνο κατά τον οποίο θα προμήθευε το μέσον για την συγχώρηση του Ισραήλ,

β) ποιος θα γινόταν Χριστός, ο Ηγούμενος που θα ερχόταν να τους σώσει από τις αμαρτίες τους, και

γ) με ποιο τρόπο θα τους έσωνε.

Συγχρόνως, ο Γαβριήλ υπόδειξε ότι:

- **Δεν θα ήταν όλος** ο λαός του Δανιήλ που θα δεχόταν τον Χριστό, τον Αρχηγό της σωτηρίας τους, και ότι,

- Θα **Τον σκότωναν**! Γι' αυτό το λόγο,

- Θα έκανε τη ***«στερεή διαθήκη»*** Του **με πολλούς** στο Ισραήλ μέσα σε μια εβδομάδα --- αλλά όχι με όλους!

Επίσης, ο Γαβριήλ μίλησε για κάποιον άλλον ***«ηγούμενο»*** ο οποίος, θα ερχόταν σαν κατακλυσμός με τον λαό του, με τους στρατιώτες του, για να ***«αφανίσει την πόλιν και το αγιαστήριο»***, δηλαδή, την Ιερουσαλήμ και τον ναό της! Τώρα, ας ξαναδιαβάσουμε τα εδάφια Δανιήλ 9[θ΄]:24-27, ένα-ένα τη φορά:

Δανιήλ 9[θ΄]:24: ***«Εβδομήκοντα εβδομάδες διωρίσθησαν επί τον λαόν σου και επί την πόλιν την αγίαν σου, διά να συντελεσθή η παράβασις και να τελειώσωσιν αι αμαρτίαι, και να γείνη εξιλέωσις περί της ανομίας και να εισαχθή δικαιοσύνη αιώνιος και να σφραγισθή όρασις και προφητεία και να χρισθή ο Άγιος των αγίων.»***

Εξετάζοντας το εδάφιο Δανιήλ 9[θ΄]:24
Από το παραπάνω εδάφιο, αντιλαμβανόμαστε ότι ο Γαβριήλ παρουσίασε στον Δανιήλ το ευαγγέλιο της σωτηρίας εκατοντάδες χρόνια πριν από τον ερχομό του Χριστού, καθότι **του παρουσίασε το Πρόσωπο και το έργο του Σωτήρα!**

Τι αποκάλυψε ο Γαβριήλ για το Πρόσωπο του Σωτήρα;
Στο τέλος του εδαφίου 24, διαβάσαμε τα λόγια,

«… και να χρισθή ο Άγιος των αγίων.»

Μόνο ένα Πρόσωπο υπάρχει μέσα σε όλο το σύμπαν που είναι ο ***«Άγιος των αγίων»*** **--- ο Θεός!** Άρα, από τα λόγια του Γαβριήλ αντιλαμβανόμαστε ότι Εκείνος που θα ερχότανε να γίνει ο Χριστός για να σώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες τους (Ματθαίος 1[α΄]:21), θα ήταν ο Θεός με σάρκα (Φιλιππησίους 2[β΄]:6-11· Ιωάννης 1[α΄]:1,14)!

Τι είπε ο Γαβριήλ για το έργο του Σωτήρα;
Είπε ότι θα:

1. **Έφερνε τέλος στη παράβαση!**

2. **Έφερνε τέλος στις αμαρτίες!**

3. **Έκανε εξιλέωση για τις ανομίες!**

4. **Έφερνε αιώνια δικαιοσύνη!**

5. **Σφράγιζε όραση και προφητεία!**

Τώρα, ας εξετάσουμε τα παραπάνω πέντε σημεία ένα-ένα τη φορά:

1. Θα έφερνε τέλος στη παράβαση.

Έφερε ο Ιησούς τέλος στη παράβαση;
Βεβαίως! Έφερε τέλος στις παραβάσεις **με το να βγάλει από τη μέση την Παλαιά Διαθήκη με το Νόμο της και με τις διατάξεις** που ήσαν εναντίον του λαού του Ισραήλ (Κολοσσαείς 2[β΄]:14), και **με το να στερεώσει τη Νέα Διαθήκη με το αίμα Του** (Ιερεμίας 31[λα΄]:31· Ματθαίος 26[κστ΄]:28).

Τι σχέση έχει ο Νόμος με τις παραβάσεις;
Στο εδάφιο Ρωμαίους 4[δ΄]:15, ο απόστολος Παύλος έγραψε ότι,

«… όπου δεν υπάρχει νόμος, δεν υπάρχει ούτε παράβαση.» (Λόγος)

2. Θα έφερνε τέλος στις αμαρτίες.

Έφερε ο Ιησούς τέλος στις αμαρτίες;
Ασφαλώς! Παρακαλώ εξετάστε τα παρακάτω εδάφια!

Λουκάς 24[κδ΄]:47
«… να κηρυχθεί στο όνομά του … άφεση αμαρτιών σε όλα τα έθνη, ξεκινώντας από την Ιερουσαλήμ.»

Ιωάννης 1[α΄]:29
«Κατά την επόμενη ημέρα, ο Ιωάννης βλέπει τον Ιησού να έρχεται προς αυτόν, και λέει: Δέστε, ο Αμνός τού Θεού, που σηκώνει την αμαρτία τού κόσμου.»

Πράξεις 13[ιγ΄]:38
«… διαμέσου αυτού κηρύττεται προς εσάς άφεση αμαρτιών·»

Εβραίους 9[θ΄]:26
«… τώρα, όμως, φανερώθηκε μια φορά, στο τέλος των αιώνων, για να αθετήσει την αμαρτία διαμέσου τής δικής του θυσίας.»

Ματθαίος 1[α΄]:21
«και θα γεννήσει έναν γιο, και θα αποκαλέσεις το όνομά του Ιησού· επειδή, αυτός θα σώσει τον λαό του από τις αμαρτίες τους.»

Ματθαίος 26[κστ΄]:28
«επειδή, τούτο είναι το αίμα μου, αυτό τής καινούργιας διαθήκης, που χύνεται χάρη πολλών για άφεση αμαρτιών.»

3. Θα έκανε εξιλέωση για τις ανομίες.

Έκανε ο Ιησούς εξιλέωση για τις ανομίες;

Αναμφιβόλως! Ας διαβάσουμε τα επόμενα εδάφια:

Α΄ Ιωάννου 3[γ΄]:4,5
«[4]Καθένας που πράττει την αμαρτία, πράττει και την ανομία· επειδή, η αμαρτία είναι η ανομία. [5]Και γνωρίζετε ότι εκείνος φανερώθηκε για να σηκώσει τις αμαρτίες μας· και σ' αυτόν αμαρτία δεν υπάρχει.»

Ρωμαίους 3[γ΄]:24,25
«[24]ανακηρύσσονται, όμως, δίκαιοι, δωρεάν, με τη χάρη του, διαμέσου τής απολύτρωσης που έγινε με τον Ιησού Χριστό· [25]τον οποίο ο Θεός προκαθόρισε ως μέσον εξιλέωσης διαμέσου τής πίστης, με βάση το αίμα του, προς φανέρωση της δικαιοσύνης του, για την άφεση των αμαρτημάτων, που έγιναν στο παρελθόν, μέσα στη μακροθυμία τού Θεού·»

Εβραίους 2[β΄]:17
«Γι' αυτό, έπρεπε να ομοιωθεί σε όλα με τους αδελφούς, για να γίνει ελεήμονας και πιστός αρχιερέας σ' αυτά που αφορούν τον Θεό, για να κάνει εξιλέωση χάρη των αμαρτιών τού λαού.»

Τίτος 2[β΄]:14
«ο οποίος έδωσε τον εαυτό του για χάρη μας, για να μας λυτρώσει από κάθε ανομία, και να μας καθαρίσει για τον εαυτό του λαόν εκλεκτό, ζηλωτήν καλών έργων.»

Α΄ Ιωάννου 2[β΄]:2
«Κι αυτός είναι μέσον εξιλασμού για τις αμαρτίες μας· και όχι μονάχα για τις δικές μας, αλλά και για τις αμαρτίες όλου τού κόσμου.»

Α΄ Ιωάννου 4[δ΄]:10
«Σε τούτο βρίσκεται η αγάπη, όχι ότι εμείς αγαπήσαμε τον Θεό, αλλ' ότι αυτός μας αγάπησε και απέστειλε τον Υιό του ως μέσον εξιλασμού για τις αμαρτίες μας.»

4. Θα έφερνε αιώνια δικαιοσύνη.

Έφερε ο Ιησούς αιώνια δικαιοσύνη;
Ναι, έφερε! Ας εξετάσουμε τα επόμενα εδάφια:

Ρωμαίους 3[γ΄]:21-26
«[21]Τώρα, όμως, χωρίς τον νόμο, φανερώθηκε η δικαιοσύνη τού Θεού, έχοντας τη μαρτυρία τού νόμου και των προφητών· [22]δικαιοσύνη, όμως, του Θεού, διαμέσου τής πίστης στον Ιησού Χριστό, προς όλους κι επάνω σε όλους εκείνους που πιστεύουν· επειδή, δεν υπάρχει διαφορά· [23]δεδομένου ότι, όλοι αμάρτησαν, και στερούνται τη δόξα τού Θεού· [24]ανακηρύσσονται, όμως, δίκαιοι, δωρεάν, με τη χάρη του, διαμέσου τής απολύτρωσης που έγινε με τον Ιησού Χριστό· [25]τον οποίο ο Θεός προκαθόρισε ως μέσον εξιλέωσης διαμέσου τής πίστης, με βάση το αίμα του, προς φανέρωση της δικαιοσύνης του, για την άφεση των αμαρτημάτων, που έγιναν στο παρελθόν, μέσα στη μακροθυμία τού Θεού· [26]προς φανέρωση της δικαιοσύνης του στον παρόντα καιρό, για να είναι αυτός δίκαιος, και να ανακηρύσσει δίκαιον εκείνον που πιστεύει στον Ιησού».

Ρωμαίους 10[ι΄]:3,4
«[3]Επειδή, μη γνωρίζοντας τη δικαιοσύνη τού Θεού, και ζητώντας να συστήσουν τη δική τους δικαιοσύνη, δεν υποτάχθηκαν στη δικαιοσύνη τού Θεού. [4]Αφού, το τέλος

τού νόμου είναι ο Χριστός προς δικαιοσύνη σε κάθε έναν που πιστεύει.»

Εβραίους 9[θ΄]:12
«ούτε με αίμα τράγων και μοσχαριών, αλλά διαμέσου τού δικού του αίματος, μια φορά για πάντα μπήκε μέσα στα άγια, αφού απέκτησε αιώνια λύτρωση.»

Α΄ Κορινθίους 1[α΄]:30
«Αλλά, εσείς είστε απ' αυτόν εν Χριστώ Ιησού, που έγινε σε μας σοφία από τον Θεό, και δικαιοσύνη και αγιασμός και απολύτρωση·»

Παρακαλώ σημειώστε:
Στα εδάφια Ρωμαίος 3[γ΄]:22 και 10[ι΄]:4, η δικαιοσύνη του Θεού είναι **μόνο προς όλους εκείνους που πιστεύουν στον Ιησού!** Στους Ιουδαίους που δεν πίστευαν σ' Αυτόν, ο Ιησούς είπε,

«Σας είπα, λοιπόν, ότι θα πεθάνετε μέσα στις αμαρτίες σας· επειδή, αν δεν πιστέψετε ότι εγώ είμαι, θα πεθάνετε μέσα στις αμαρτίες σας.» (Ιωάννης 8[η΄]:24)

Καις τους γραμματείς και Φαρισαίους είπε,

«Φίδια, γεννήματα από οχιές, πώς θα ξεφύγετε από την καταδίκη τής γέεννας;»

Από τα παραπάνω λόγια του Κυρίου Ιησού αντιλαμβανόμαστε ότι η αιώνια δικαιοσύνη Του δεν θα είχε ισχύ προς όλους τους Ιουδαίους σαν έθνος, αλλά μόνο προς τους Ιουδαίους που θα άκουγαν το ευαγγέλιο και που θα πί-

στευαν ότι **ο Ιησούς είναι ο Γιαχβέ (ο Κύριος) του εδαφίου Ρωμαίους 10[ι΄]:13, το Όνομα του Οποίου έπρεπε να επικαλεσθούν (στον Οποίον έπρεπε να προσευχηθούν) ώστε να σωθούν** (Ρωμαίους 10[ι΄]:1,9,13-14)!

5. Θα σφράγιζε όραση και προφητεία

Σφράγισε (εκπλήρωσε) **ο Ιησούς *«όραση και προφητεία»*;**
Ασφαλώς! Στο εδάφιο Ματθαίος 5[ε΄]:17 ο Ιησούς είπε ότι δεν ήλθε να καταργήσει τον νόμο ή τους προφήτες, αλλά, να **εκπληρώσει!** Και από τις Γραφές γνωρίζουμε ότι εκπλήρωσε (***«σφράγισε»***) κάθε προφητεία η οποία αναφερόταν στο Πρόσωπο και στο έργο του Χριστού όσον αφορά την αμαρτία!

Με ποιο τρόπο ολοκλήρωσε τα παραπάνω πέντε σημεία;
Διαμέσου του θανάτου και της αναστάσεώς Του! Επομένως, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι **όλες οι προφητείες που αναφέρονται στο εδάφιο 24, εκπληρώθηκαν στον πρώτο Χριστιανικό αιώνα** από τον Κύριο Ιησού Χριστό!

Δανιήλ 9[θ΄]:25:
«Γνώρισον λοιπόν και κατάλαβε ότι από της εξελεύσεως της προσταγής του να ανοικοδομηθή η Ιερουσαλήμ έως του Χριστού του ηγουμένου θέλουσιν είσθαι εβδομάδες επτά και εβδομάδες εξήκοντα δύο· θέλει οικοδομηθή πάλιν η πλατεία και το τείχος, μάλιστα εν καιροίς στενοχωρίας.»

Εξετάζοντας το εδάφιο Δανιήλ 9[θ΄]:25

Πω-πω! Τα παραπάνω λόγια αποτελούν μια από τις πιο δυναμικές προφητείες που αφορούν τον ερχομό του Χριστού! Άλλες προφητείες είχαν δείξει το μέρος στο οποίο θα γεννιόταν και στο έργο που θα έκανε για να σώσει το λαό Του από τις αμαρτίες τους. Αλλά, **τούτη η προφητεία, μας δείνει τον ακριβή χρόνο του ερχομού του Χριστού:** Από την έκδοση της προσταγής να ανοικοδομηθεί η Ιερουσαλήμ μέχρι τον ερχομό του Χριστού, θα περνούσαν εξήντα εννέα εβδομάδες (7+62) ή 483 χρόνια ***(«μια ημέρα για ένα χρόνο»***· Αριθμοί 14[ιδ΄]:34· Ιεζεκιήλ 4[δ΄]:6)! Γι' αυτό το λόγο, δεν υπήρχε καμιά δικαιολογία για κανέναν Ιουδαίο του πρώτου αιώνα που είχε διαβάσει αυτό το εδάφιο, να μη κοιτάξει γύρω του για να δει εάν είχε έλθει ο Μεσσίας τους!

Το τελευταίο μέρος του εδαφίου 25, ***«θέλει οικοδομηθή πάλιν η πλατεία και το τείχος, μάλιστα εν καιροίς στενοχωρίας»***, είναι ευκολονόητο και δεν χρειάζεται εξήγηση.

Ένα σπουδαίο σημείο

Στο εδάφιο 25, ο Γαβριήλ δεν είπε ότι ο Χριστός θα ερχότανε περίπου μέσα στην 68η εβδομάδα ή περίπου μέσα στην 69η εβδομάδα· μίλησε με ακρίβεια και είπε, ***«έως του Χριστού του ηγουμένου θέλουσιν είσθαι εβδομάδες επτά και εβδομάδες εξήκοντα δύο»***, με άλλα λόγια, **69 συμπληρωμένες εβδομάδες**. Επομένως, ο Άγιος των αγίων θα γινόταν Χριστός **στην αρχή της εβδομηκοστής εβδομάδας!**

Δανιήλ 9[θ΄]:26:

«α Και μετά τας εξήκοντα δύο εβδομάδας θέλει εκκοπή ο Χριστός, πλην ουχί δι' εαυτόν· β και ο λαός του ηγουμέ-

νου, όστις θέλει ελθεί, θέλει αφανίσει την πόλιν και το αγιαστήριον· και το τέλος αυτής θέλει ελθεί μετά κατάκλυσμού, και έως του τέλους του πολέμου είναι διωρισμένοι αφανισμοί.»

Εξετάζοντας το εδάφιο Δανιήλ 9[θ΄]:26^{α}

«^{α}Και μετά τας εξήκοντα δύο εβδομάδας θέλει εκκοπή ο Χριστός, πλην ουχί δι' εαυτόν·»

Τα παραπάνω λόγια είναι καθαρά: Ο Χριστός θα «εκκοπεί» (θα εκτελεσθεί) **«μετά»** την 69^{η} εβδομάδα (7+62) και συνεπώς, **κατά την διάρκεια της 70^{ης} εβδομάδας!**

Τι εννοούν τα λόγια, *«θέλει εκκοπή ο Χριστός, πλην ουχί δι' εαυτόν»;*

Τα παραπάνω λόγια εννοούν ότι ο Χριστός θα πέθενε για τις αμαρτίες του κόσμου (Ιωάννης 1[α΄]:29), **αλλά, όχι για τον Εαυτόν Του** επειδή Αυτός ήταν χωρίς αμαρτία (Β΄ Κορινθίους 5[ε΄]:21)!

Πέθανε ο Αληθινός Χριστός για τις αμαρτίες του κόσμου τον πρώτο αιώνα;

Αληθώς! Πέθανε, ετάφη και, την τρίτη ημέρα, αναστήθηκε από τους νεκρούς **για την παντοτινή δικαίωση όλων εκείνων που θα πιστέψουν σ' Αυτόν** (Α΄ Κορινθίους 15 [ιε΄]:3,4· Ρωμαίους 4[δ΄]:25· 10[ι΄]:4).

Εξετάζοντας το εδάφιο Δανιήλ 9[θ΄]:26^{β}

«^{β}και ο λαός του ηγουμένου, όστις θέλει ελθεί, θέλει αφανίσει την πόλιν και το αγιαστήριον· και το τέλος αυτής θέλει ελθεί μετά κατακλυσμού, και έως του τέλους του πολέμου είναι διωρισμένοι αφανισμοί.»

Ένα ενδιαφέρον σημείο

Στο εδάφιο 26, παρατηρούμε ότι αμέσως μετά από την αναφορά της εκτέλεσης του Χριστού, ο Γαβριήλ αναφέρθηκε σε κάποιον άλλον ***«ηγούμενο»*** (αρχηγό), ο οποίος, μαζί με τον ***«λαό»*** του (τους ***«στρατιώτες»*** του· παρακαλώ διαβάστε το γλωσσάριο που ακολουθεί και συγκρίνετε με το εδάφιο Λουκάς 21[κα΄]:20), θα ερχόταν σαν ***«κατακλυσμός»*** να καταστρέψει την πόλη και τον ναό της!

Γλωσσάριο

Στο εδάφιο 26$^{\beta}$, συναντήσαμε τις λέξεις ***«λαό»*** και ***«κατακλυσμό»***. Για τη λέξη ***«λαός»***, παρακαλώ εξετάστε από το λεξικό Strong's τη λέξη #H5971 από #H6004· εκεί αναφέρει ότι η Εβραϊκή λέξη που έχει χρησιμοποιηθεί για ***«λαός»*** αναφέρεται σε [μια συγκεντρωμένη μονάδα] ανθρώπων … σε **στρατεύματα** [troops] …). Όσο για τη λέξη ***«κατακλυσμός»*** παρακαλώ κάντε σκέψεις πάνω στο εδάφιο Ησαΐας 59[νθ΄]:19.

Δανιήλ 9[θ΄]:27: ***«$^{\alpha}$Και θέλει στερεώσει την διαθήκην εις πολλούς εν μιά εβδομάδι· $^{\beta}$και εν τω ημίσει της εβδομάδος θέλει παύσει η θυσία και η προσφορά, $^{\gamma}$και επί το πτερύγιον του Ιερού θέλει είσθαι το βδέλυγμα της ερημώσεως, $^{\delta}$και έως της συντελείας του καιρού θέλει δοθή διορία επί την ερήμωσιν.»***

Εξετάζοντας το εδάφιο Δανιήλ 9[θ΄]:27$^{\alpha}$

«$^{\alpha}$Και θέλει στερεώσει την διαθήκην εις πολλούς εν μιά εβδομάδι·»

Στα εδάφια 25 και 26$^{\alpha}$, συναντήσαμε τον ***«Χριστό τον Ηγούμενο»*** ο Οποίος επρόκειτο να εκκοπεί (να εκτελεσθεί),

και στο εδάφιο 26^{β} συναντήσαμε αυτόν το άλλον ***«ηγούμενο»*** ο οποίος, μαζί με τον ***«λαό»*** του (τους στρατιώτες του), θα ερχόταν σαν ***«κατακλυσμός»*** για να καταστρέψει την πόλη και τον ναό της.

Πως γνωρίζουμε ότι ο *«Χριστός ο Ηγούμενος»* των εδαφίων 25 και 26^{α} δεν είναι το ίδιο Άτομο με τον *«ηγούμενο»* του εδαφίου 26^{β};
Η απάντηση είναι απλή: Ο ***«Χριστός ο Ηγούμενος»*** θα ερχότανε για να ***«εκκοπεί»*** για άλλους --- γεγονός το οποίο έλαβε χώρα 3½ χρόνια από τότε που άρχισε τη διακονία Του, ενώ ο άλλος ***«ηγούμενος»*** θα ερχότανε αργότερα με τον ***«λαό»*** του (τους στρατιώτες του) για να καταστρέψει την Ιερουσαλήμ --- γεγονός το οποίο έλαβε χώρα περίπου 40 χρόνια μετά από τον θάνατο του Χριστού, στο έτος 70 μ.Χ.!

Στο παραπάνω εδάφιο, 27^{α}, λέει:

«Και θέλει στερεώσει την διαθήκην εις πολλούς εν μιά εβδομάδι».

Σε ποιον αναφέρονται αυτά τα λόγια; Στον Χριστό που επρόκειτο να *«εκκοπεί»* ή στον άλλον *«ηγούμενο»* που θα ερχότανε να καταστρέψει την Ιερουσαλήμ και τον ναό της;
Καθώς τα λόγια του Γαβριήλ ήτανε μια απάντηση στην παράκληση που έκανε ο Δανιήλ για την συγχώρεση των αμαρτιών και των παραβάσεων του λαού του, **τα παραπάνω λόγια αναφέρονται στον Χριστό** διότι, σύμφωνα με το εδάφιο 24, ο Χριστός ήταν Εκείνος που θα έφερνε ένα τέλος σε όλα αυτά! Και καθώς μάθαμε προηγουμένως, ο Ιησούς ολοκλήρωσε αυτό το έργο διαμέσου του θανάτου

Του! Έτσι, όταν έχυσε το αίμα Του επάνω στο σταυρό, έφερε την παλαιά διαθήκη στο τέλος της (την διαθήκη που Εκείνος, ως ο ***«Άγγελος της Διαθήκης»*** και ως ο ***«Άγγελος του Γιαχβέ»***, είχε στερεώσει με το Ισραήλ [Μαλαχίας 3 [γ΄]:1· Κριταί 2[β΄]:1]), και την αντικατέστησε με την **καινούργια διαθήκη την οποία στερέωσε με το αίμα Του** (Ιερεμίας 31[λα΄]:31· Μάρκος 14[ιδ΄]:24). Απ' την άλλη πλευρά, το έργο του άλλου ***«ηγούμενου»*** ήταν να καταστρέψει τη πόλη και το ναό της --- **όχι να κάνει κάποια διαθήκη μ' εκείνους που επρόκειτο να καταστραφούν απ' αυτόν!**

Παρακαλώ σημειώστε

Το παραπάνω εδάφιο ($27^{α}$), λέει ότι θα στερεώσει τη διαθήκη **με πολλούς** στο Ισραήλ (εδάφιο 24: ***«επί τον λαόν σου»***) μέσα σε μια εβδομάδα ή μέσα σε επτά χρόνια!

Γιατί είπε η προφητεία ότι ο Χριστός θα στερεώσει την διαθήκη <u>με πολλούς</u> σε μια εβδομάδα; Γιατί όχι με όλο το Ισραήλ;

Ο προφήτης Ιερεμίας είχε προφητέψει ότι ο Θεός θα έκανε ***«στον οίκο Ισραήλ, και στον οίκο Ιούδα, μια νέα διαθήκη»*** (Ιερεμίας 31[λα΄]:31). Επομένως, όταν ο Ιησούς έκανε την καινούργια διαθήκη με βάση το αίμα Του, **το κάλεσμα να γίνουν μέτοχοι αυτής της διαθήκης ήταν για όλο τον οίκο Ισραήλ**. Όμως, μόνο εκείνοι οι Ισραηλίτες που θα αναγνώριζαν το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι ο μονογενής Υιός του Θεού και συνεπώς από τη φύση Του Θεός θα γινόντουσαν κοινωνοί της (Ιωάννης 3[γ΄]:16· 6 [στ΄]:40· 8[η΄]:24)! Και **πολλοί έγιναν** --- αλλά όχι όλοι! Γι' αυτό το λόγο ο Ιησούς είπε,

«… τούτο είναι το αίμα μου, αυτό τής καινούργιας διαθήκης, που χύνεται χάρη πολλών για άφεση αμαρτιών.»

Τα παραπάνω λόγια του Κυρίου πραγματικά αντιλαλούν τα λόγια του εδαφίου Δανιήλ 9[θ΄]:27^{α}!

Μήπως αυτό σημαίνει ότι ο Χριστός δεν θα περιλάμβανε και άλλα έθνη στην καινούργια Του διαθήκη;
Ασφαλώς όχι! Ο Ιησούς πέθανε για τις αμαρτίες **όλου του κόσμου** (Α΄ Ιωάννου 2[β΄]:2). Όμως, σύμφωνα με την προηγούμενη προφητεία των εβδομήντα εβδομάδων που ο Θεός είχε διορίσει **μόνο για το Ισραήλ** (Δανιήλ 9[θ΄]:24), αντιλαμβανόμαστε ότι ήταν θέλημά Του να λάβει αυτό το όφελος **πρώτα** το Ισραήλ (Ρωμαίους 1[α΄]:16· 2 [β΄]:9,10· Λουκάς 24[κδ΄]:47). Με άλλα λόγια, ο Θεός είχε αποφασίσει να δώσει χάρη και σωτηρία από τις αμαρτίες, διαμέσου της πίστης στον Υιό Του Ιησού Χριστό (Εφεσίους 2[β΄]:8), **αποκλειστικά στο Ισραήλ** (Ματθαίος 10[ι΄]:5,6· 15[ιε΄]:22,24· 19[ιθ΄]:9,10), **μόνο για μία εβδομάδα (την 70^{η})!** Μετά το τέλος της 70^{ης} εβδομάδας, χωρίς να αποκλείσει το Ισραήλ, **ο Θεός θα τερμάτιζε αυτή την αποκλειστικότητα με το Ισραήλ** και θα επέκτεινε την προσφορά της χάρης και της σωτηρίας από τις αμαρτίες τους **στους ανθρώπους όλων των εθνών που θα πίστευαν ότι ο Ιησούς είναι *«Κύριος όλων»***· και άρχισε με τον Ρωμαίο εκατόνταρχο Κορνήλιο (Πράξεις 10[ι΄]:36· παρακαλώ διαβάστε ολόκληρο το κεφάλαιο 10[ι΄] των Πράξεων).

Εξετάζοντας το εδάφιο Δανιήλ 9[θ΄]:27^{β}

«^{β}και εν τω ημίσει της εβδομάδος θέλει παύσει η θυσία και η προσφορά,»

Έφερε ο Χριστός τις θυσίες και τις προσφορές της Παλαιάς Διαθήκης στο τέλος τους στη μέση της εβδομάδας;

Βεβαίως και τις έφερε στο τέλος τους! Μετά από 3½ χρόνια διακονίας ως Χριστός, έχυσε το αίμα Του επάνω στο σταυρό για τις αμαρτίες όλων εκείνων που θα πιστέψουν σ' Αυτόν (Ιωάννης 8[η΄]:24). Μ' αυτόν τον τρόπο, έφερε τις θυσίες και τις προσφορές που αφορούσαν αμαρτίες στο τέλος τους διότι εκείνες ήταν μόνο μια ***«σκιά»*** των αληθινών πραγμάτων ή των μελλοντικών αγαθών! Ας διαβάσουμε τα εδάφια Εβραίους 10[ι΄]:1-18:

«[1]***Επειδή, ο νόμος, ο οποίος αποτελεί σκιά των μελλοντικών αγαθών, όχι την ίδια την εικόνα των πραγμάτων, δεν μπορεί ποτέ με τις ίδιες θυσίες που προσφέρονται, πάντοτε, κάθε χρόνο, να τελειοποιήσει αυτούς που προσέρχονται.*** [2]***Για τον λόγο ότι, τότε θα έπαυαν να προσφέρονται· δεδομένου ότι, οι λατρευτές, αφού καθαρίστηκαν μια φορά, δεν θα είχαν πλέον καμιά συνείδηση αμαρτιών.*** [3]***Αλλά, με τις θυσίες αυτές*** *[γίνεται]* ***κάθε χρόνο ανάμνηση των αμαρτιών.*** [4]***Επειδή,*** *[είναι]* ***αδύνατον το αίμα ταύρων και τράγων να αφαιρεί αμαρτίες.*** [5]***Γι' αυτό, μπαίνοντας μέσα στον κόσμο, λέει: «Θυσία και προσφορά δεν θέλησες, αλλά μου ετοίμασες ένα σώμα.*** [6]***Σε ολοκαυτώματα και*** *[προσφορές]* ***περί αμαρτίας δεν ευαρεστήθηκες.*** [7]***Τότε, είπα: Δες, έρχομαι, (στον τόμο τού βιβλίου είναι γραμμένο για μένα), για να κάνω, ω Θεέ, το θέλημά σου».*** [8]***Αφού πιο πάνω είπε, ότι: «Θυσία και προσφορά, και ολοκαυτώματα, και*** *[προσφορές]* ***περί αμαρτίας, δεν θέλησες, ούτε ευαρεστήθηκες*** *[σ' αυτές]****»· (που προσφέρονται σύμφωνα με τον νόμο)·*** [9]***τότε είπε: «Δες, έρχομαι, για να κάνω, ω Θεέ, το θέλημά σου». Αναιρεί το πρώτο, για να συστήσει το δεύτερο.*** [10]***Με το***

οποίο θέλημα είμαστε αγιασμένοι διαμέσου τής προσφοράς τού σώματος του Ιησού Χριστού, [που έγινε] μια φορά για πάντα. [11]***Και κάθε ιερέας μεν στέκεται καθημερινά λειτουργώντας, και πολλές φορές προσφέροντας τις ίδιες θυσίες, οι οποίες δεν μπορούν να αφαιρέσουν αμαρτίες.*** [12]***Αλλά, αυτός, αφού πρόσφερε μία θυσία υπέρ των αμαρτιών, κάθησε για πάντα στα δεξιά τού Θεού,*** [13]***προσμένοντας στο εξής μέχρις ότου οι εχθροί του θα μπουν [ως] υποπόδιο των ποδιών του.*** [14]***Επειδή, με μία προσφορά τελειοποίησε για πάντα αυτούς που αγιάζονται.*** [15]***Μάλιστα, μας δίνει τη μαρτυρία και το Πνεύμα το Άγιο· επειδή, αφού είπε πρωτύτερα:*** [16]***«Αυτή [είναι] η διαθήκη που θα κάνω σ' αυτούς ύστερα από τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος: Θα δώσω τούς νόμους μου στις καρδιές τους, και θα τους γράψω επάνω στις διάνοιές τους», [προσθέτει]:*** [17]***«Και τις αμαρτίες τους και τις ανομίες τους δεν θα τις θυμάμαι πλέον».*** [18]***Και όπου [υπάρχει] άφεση τούτων, δεν υπάρχει πλέον προσφορά για αμαρτία.»***

Μπορούμε να αποδείξουμε από τις Γραφές ότι η επίγεια διακονία του Χριστού κράτησε 3½ χρόνια, με άλλα λόγια, ότι πέθανε στη μέση της 70ης εβδομάδας;

Φυσικά και μπορούμε! Ας δώσουμε προσοχή στις επόμενες αλήθειες:

1. Μετά από το βάπτισμά Του, όπου χρίστηκε από το Άγιο Πνεύμα (Λουκάς 3[γ΄]:22), πήγε στην έρημο για να πειραχτεί από τον διάβολο για σαράντα ημέρες [περίπου 1½ μήνα] (Ματθαίος 4[δ΄]:1).

2. Εόρτασε 4 Ιουδαϊκές εορτές του Πάσχα:

Το πρώτο Πάσχα αναφέρεται στο εδάφιο 2[β΄]:13· εκεί, λέει,

«Και πλησίαζε το Πάσχα των Ιουδαίων, και ο Ιησούς ανέβηκε στα Ιεροσόλυμα.»

Το δεύτερο, αναφέρεται στο εδάφιο Ιωάννης 5[ε΄]: 1· Εκεί, διαβάζουμε:

«ΥΣΤΕΡΑ απ' αυτά, ήταν γιορτή των Ιουδαίων, και ο Ιησούς ανέβηκε στα Ιεροσόλυμα.»

Παρακαλώ σημειώστε

Παρόλο που η λέξη ***«Πάσχα»*** λείπει από αυτό το εδάφιο, πιστεύω ότι αναφέρεται στο Πάσχα για δύο λόγους:

α) Υπάρχουν Ελληνικά κείμενα τα οποία, στο παραπάνω εδάφιο, περιέχουν το οριστικό άρθρο ***«η»*** μπροστά από τη φράση ***«γιορτή των Ιουδαίων»*** παρουσιάζοντας έτσι τη φράση ως ***«η γιορτή των Ιουδαίων»*** (εξετάστε GNT-V).

β) Το ***«Πάσχα»*** ήταν η πιο σπουδαία εορτή των Ιουδαίων και ο Ιωάννης έχει αναφερθεί σ' αυτήν ξανά ως ***«η εορτή των Ιουδαίων»*** (παρακαλώ διαβάστε το παρακάτω εδάφιο, Ιωάννης 6[στ΄]: 4).

Το τρίτο ***«Πάσχα»*** αναφέρεται στο εδάφιο Ιωάννης 6[στ΄]:4. Εκεί, λέει,

«Και πλησίαζε το Πάσχα, η γιορτή των Ιουδαίων.»

Το τέταρτο παρουσιάζεται στο εδάφιο Ιωάννης 13 [ιγ΄]:1. Ας το διαβάσουμε:

«ΚΑΙ πριν από τη γιορτή τού Πάσχα, ο Ιησούς, ξέροντας ότι ήρθε η ώρα του, για να αναχωρήσει από τον κόσμο τούτο προς τον Πατέρα, έχοντας αγαπήσει τους δικούς του που ήσαν μέσα στον κόσμο, τους αγάπησε σε τέλειο βαθμό.»

Ο Ιησούς εκτελέστηκε στο τέταρτο.

Οι παραπάνω 4 εορτές του Πάσχα καλύπτουν μια περίοδο τριών ετών.

3. Από τότε που δοκιμάστηκε στην έρημο μέχρι τον καιρό που εόρτασε το πρώτο Πάσχα, ο Ιησούς κατοίκησε για κάμποσο καιρό στην Καπερναούμ όπου άρχισε να κηρύττει για τη βασιλεία του Θεού, βρήκε και κάλεσε τους μαθητές Του να Τον ακολουθήσουν, ταξίδεψε σε όλη η Γαλιλαία (Ματθαίος 4[δ΄]:12-25 και πήγε στη Κανά για να παραβρεθεί σε ένα γάμο (Ιωάννης 2[β΄]:1). Όλη αυτή η δραστηριότητα απαιτούσε χρόνο --- **τουλάχιστον μερικούς μήνες!**

4. Μετά, αφού πέθανε και αναστήθηκε από τους νεκρούς, δαπάνησε άλλες 40 ημέρες [περίπου 1½ μήνα] με τους μαθητές Του (Πράξεις 1[α΄]:13).

Όταν προσθέτουμε τον χρόνο που δείχνουν όλα τα παραπάνω γεγονότα, ερχόμαστε πολύ κοντά στα 3½ χρόνια!!!

Τι μάθαμε μέχρι τώρα;
Ότι **διαμέσου της αιώνιας θυσίας Του**, η οποία έλαβε χώρα ***«μετά»*** την 69^{η} εβδομάδα (7+62) και συνεπώς στη μέση της 70^{ης} εβδομάδας, **ο Ιησούς έκανε μια καινούργια διαθήκη με τον λαό του Ισραήλ και έφερε τέλος στις θυσίες και στις προσφορές για τις αμαρτίες τους όπως το απαιτούσε ο Μωσαϊκός Νόμος**! Επομένως, ο Ιησούς εκπλήρωσε τις προφητείες που βρίσκονται στο εδάφιο Δανιήλ 9[θ΄]:27^{α} και 27^{β} μέσα στον πρώτο Χριστιανικό αιώνα!

Εξετάζοντας το εδάφιο Δανιήλ 9[θ΄]:27^{γ}
«^{γ}και επί το πτερύγιον του Ιερού θέλει είσθαι το βδέλυγμα της ερημώσεως,»

Μήπως επρόκειτο να εκπληρωθεί και αυτό το μέρος της προφητείας στον πρώτο Χριστιανικό αιώνα;
Πράγματι! Στα εδάφια Ματθαίος 24[κδ΄]:15-16, ο Ιησούς αναφέρθηκε στα παραπάνω λόγια του εδαφίου Δανιήλ 9[θ΄]:27 και προειδοποίησε τους μαθητές Του με τα επόμενα λόγια:

«^{15}Όταν, λοιπόν, δείτε το βδέλυγμα της ερήμωσης, για το οποίο μίλησε ο προφήτης Δανιήλ, να στέκεται στον άγιο τόπο, (εκείνος που διαβάζει, ας καταλαβαίνει). ^{16}Τότε, αυτοί που βρίσκονται στην Ιουδαία ας φεύγουν προς τα βουνά·»

Εξετάζοντας το εδάφιο Δανιήλ 9[θ΄]:27^{δ}

«^{δ}και έως της συντελείας του καιρού θέλει δοθή διορία επί την ερήμωσιν.»

Τα παραπάνω λόγια μας δείχνουν ότι η καταστροφή της Ιερουσαλήμ και του ναού (Ματθαίος 24[κδ΄]:1,2), δεν θα λάβαινε χώρα μέσα στην 70^{η} εβδομάδα, αλλά, **αργότερα**, επειδή δόθηκε διορία στην ερήμωση!

Πόσο αργότερα;

Στο εδάφιο Ματθαίος 24[κδ΄]:34, ο Ιησούς είπε ότι όλα αυτά τα πράγματα θα λάβαιναν χώρα μέσα στη γενεά τους! Ας διαβάσουμε τα λόγια Του:

«Σας διαβεβαιώνω, δεν θα παρέλθει αυτή η γενεά, μέχρις ότου γίνουν όλα αυτά.»

Τα παραπάνω λόγια του Κυρίου Ιησού Χριστού αποτελούν μια αληθινή προφητεία διότι η καταστροφή της Ιερουσαλήμ και του ναού της έλαβε χώρα **μέσα στη γενεά τους**, περίπου 40 χρόνια αργότερα, το έτος 70 μ.Χ.!

Από όλα τα παραπάνω, αντιλαμβανόμαστε ότι όλες οι προφητείες που βρίσκονται στα εδάφια Δανιήλ 9[θ΄]:24-27, με άλλα λόγια, **η προφητεία για τις 70 συνεχόμενες εβδομάδες που αφορούσαν τις αμαρτίες και τις παραβάσεις του λαού του Ισραήλ, η προφητεία που αφορούσε τον χρόνο του ερχομού του Αγίου των αγίων που θα γινότανε Χριστός, η προφητεία που αφορούσε τον χρόνο του θανάτου Του διαμέσου του οποίου θα έκανε εξιλέωση περί ανομίας, θα εισήγαγε αιώνια δικαιοσύνη, θα στερέωνε την καινούργια διαθήκη, θα σφράγιζε κά-**

θε όραση και προφητεία (που αφορούσαν τον ερχομό και το έργο του Χριστού) και τη προφητεία για την καταστροφή της πόλης και του ναού της η οποία θα λάβαινε χώρα αργότερα, μετά τις 70 συνεχόμενες εβδομάδες, όλες εκπληρώθηκαν μέσα στον πρώτο Χριστιανικό αιώνα! Εκτός από το ότι αναφέρει γι' αυτόν τον άλλο ***«ηγούμενο»*** ο οποίος, με τον ***«λαό»*** του (τους στρατιώτες του), θα ερχότανε σαν κατακλυσμός για να καταστρέψει την Ιερουσαλήμ και τον ναό, όλα τα εδάφια (24-27) αναφέρονται στον ερχομό του Αληθινού Χριστού και στο σωτήριο έργο Του --- όχι στον ερχομό κάποιου μελλοντικού αντίχριστου και στο πολιτικό μέλλον του έθνους του Ισραήλ!

Τώρα που έχουμε μια καλύτερη κατανόηση της εκπλήρωσης των εβδομήντα εβδομάδων, μπορούμε να δούμε γιατί ο Θεός, μετά από τον θάνατο και την ανάσταση του Χριστού, που έλαβαν μέρος 3½ χρόνια μετά από την αρχή της διακονίας Του, συνέχισε να ***«ταΐζει»*** την πιστή Ιουδαϊκή ***«γυναίκα»*** στην ***«έρημο»*** **μόνο για άλλα 3½ χρόνια! Ο Θεός το έκανε αυτό για να συμπληρωθεί η 70η εβδομάδα αποκλειστικής εύνοιας για το Ισραήλ**!

Πριν συνεχίσουμε με την εξήγησή μας των εδαφίων Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:7-9, αισθάνομαι ότι είναι καλή ιδέα να δαπανήσουμε λίγο περισσότερο χρόνο με τα εδάφια Δανιήλ 9[θ΄]:26 και 27. Όταν διαβάζουμε αυτά τα δύο εδάφια, παρατηρούμε ότι **αμέσως μετά από τις δηλώσεις που κάνουν για την εκτέλεση του Χριστού, αναφέρουν την καταστροφή της Ιερουσαλήμ και του ναού της!** Το βρίσκω τόσο περίεργο! Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια ξανά και ας συγκεντρώσουμε τις σκέψεις μας στο δεύτερο μέρος τους:

Δανιήλ 9[θ΄]:26
«[26]Και μετά τας εξήκοντα δύο εβδομάδας θέλει εκκοπή ο Χριστός, πλην ουχί δι' εαυτόν· και ο λαός του ηγουμένου, όστις θέλει ελθεί, θέλει αφανίσει την πόλιν και το αγιαστήριον· και το τέλος αυτής θέλει ελθεί μετά κατάκλυσμού, και έως του τέλους του πολέμου είναι διωρισμένοι αφανισμοί.»

Δανιήλ 9[θ΄]:27
«[27α]Και θέλει στερεώσει την διαθήκην εις πολλούς εν μιά εβδομάδι· [β]και εν τω ημίσει της εβδομάδος θέλει παύσει η θυσία και η προσφορά, [γ]και επί το πτερύγιον του Ιερού θέλει είσθαι το βδέλυγμα της ερημώσεως, [δ]και έως της συντελείας του καιρού θέλει δοθή διορία επί την ερήμωσιν.»

Γιατί τα παραπάνω εδάφια 26 και 27 αναφέρουν την καταστροφή της Ιερουσαλήμ και του ναού της αμέσως μετά από την ανακοίνωση που έκαναν σχετικά με την εκτέλεση του Χριστού;
Για να καταλάβουμε το βάθος αυτής της ερώτησης και για να δώσουμε μια βιβλική απάντηση, πρέπει να σκεφτούμε τις επόμενες αλήθειες:

Στα εδάφια Ιωάννης 5[ε΄]:36-40, ο Ιησούς είπε στους Ιουδαίους,

«[36]Εγώ, όμως, έχω τη μαρτυρία μεγαλύτερη από εκείνη τού Ιωάννη· επειδή, τα έργα που μου έδωσε ο Πατέρας για να τα τελειώσω, αυτά τα έργα που εγώ κάνω, δίνουν μαρτυρία για μένα, ότι ο Πατέρας με απέστειλε. [37]Και ο Πατέρας που με απέστειλε, αυτός έδωσε μαρτυρία για

μένα. Ούτε φωνή του ακούσατε ποτέ ούτε όψη του εί-δατε. [38]***Και δεν έχετε τον λόγο του να μένει μέσα σας· επειδή, εσείς δεν πιστεύετε σε τούτον, που τον απέστειλε εκείνος.*** [39]***Ερευνάτε τις γραφές, επειδή εσείς νομίζετε ότι μέσα σ' αυτές έχετε αιώνια ζωή· και εκείνες είναι που δίνουν μαρτυρία για μένα.*** [40]***Όμως, δεν θέλετε να έρθετε σε μένα, για να έχετε ζωή.»***

Από τα παραπάνω λόγια, μαθαίνουμε ότι υπήρχαν τρεις πηγές που έδιναν μαρτυρία για το Ποιος ήταν ο άνθρωπος Ιησούς:

α) Τα έργα (τα θαύματα) που έκανε,

β) ο Πατέρας (Ματθαίος 3[γ΄]:17· 17[ιζ΄]:5), και

γ) οι Γραφές.

Το μόνο που θα έπρεπε να κάνουν οι Ιουδαίοι του πρώτου αιώνα για να Τον αναγνωρίσουν, ήταν να δώσουν προσοχή στις παραπάνω πηγές!

Από τις Γραφές, ήξεραν ότι ***«χωρίς χύση αίματος δεν γί-νεται άφεση»*** **αμαρτιών** (Εβραίους 9[θ΄]:22). Γι' αυτό το λόγο ο Νόμος απαιτούσε θυσίες αίματος.

Ένα σημείο που απαιτεί σκέψη:
Εάν ο Θεός έπρεπε να γίνει ο Σωτήρας και **ο Λυτρωτής** του Ισραήλ, τότε θα έπρεπε να γίνει άνθρωπος **για να πλη-ρώσει για τις αμαρτίες τους με το δικό Του αίμα!** Αλ-λιώς, ο τίτλος ***«Λυτρωτής»***, δεν θα του ανήκε!

Είχε πει ο Θεός στους Ισραηλίτες ότι θα γινότανε ο Λυτρωτής τους;

Οπωσδήποτε! Στα εδάφια Ησαΐας 59[νθ΄]:12-20! Εκεί, τους είχε πει ξεκάθαρα ότι **ο Ίδιος θα ερχόταν στη Σιών για να γίνει ο Λυτρωτής τους**. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«[12]***Επειδή, οι παραβάσεις μας πλήθυναν μπροστά σου, και οι αμαρτίες μας είναι μάρτυρες εναντίον μας· επειδή, μαζί μας [είναι] οι παραβάσεις μας· και τις ανομίες μας, εμείς τις γνωρίζουμε·*** [13]***παραβήκαμε και ψευστήκαμε προς τον Κύριο, και απομακρυνθήκαμε από το να ακολουθούμε τον Θεό μας· μιλήσαμε άδικα και στασιαστικά· συλλάβαμε και προφέραμε από την καρδιά μας λόγια ψευτιάς.*** [14]***Και η κρίση στράφηκε πίσω, και η δικαιοσύνη στέκεται μακριά· επειδή, η αλήθεια έπεσε στον δρόμο, και η ευθύτητα δεν μπορεί να εισχωρήσει.*** [15]***Ναι, εξέλιπε η αλήθεια· κι αυτός που ξεκλίνει από το κακό, γίνεται θήραμα. Και ο Κύριος είδε, και δυσαρεστήθηκε ότι δεν υπήρχε κρίση·*** [16]***και είδε ότι δεν υπήρχε άνθρωπος, και θαύμασε ότι δεν υπήρχε εκείνος που μεσιτεύει· γι' αυτό, ο βραχίονάς του ενέργησε σ' αυτόν σωτηρία· και η δικαιοσύνη του, αυτή τον βάσταξε.*** [17]***Και ντύθηκε δικαιοσύνη σαν θώρακα, και [έβαλε] την περικεφαλαία τής σωτηρίας ολόγυρα επάνω στο κεφάλι του· και φόρεσε τα ενδύματα της εκδίκησης σαν ιμάτιο, και ντύθηκε ολόγυρα τον ζήλο σαν επανωφόρι.*** [18]***Σύμφωνα με τα έργα [τους], έτσι θα ανταποδώσει οργή στους εναντίους του, ανταπόδοση στους εχθρούς του· θα κάνει ανταπόδοση και στα νησιά.*** [19]***Και θα φοβηθούν το όνομα του Κυρίου από δυσμάς, και τη δόξα του από ανατολάς ηλίου· όταν ο εχθρός θα επέλθει σαν ποταμός, το Πνεύμα τού Κυρίου θα υψώσει εναντίον του σημαία.***

[20]***Και ο Λυτρωτής θάρθει στη Σιών, και προς όσους, από τον Ιακώβ, επιστρέφουν από την παράβαση, λέει ο Κύριος.»***

Και στο εδάφιο Ησαΐας 60[ξ΄]:16, ο Θεός τους το είχε πει καθαρά,

«… και θα γνωρίσεις ότι εγώ ο Κύριος [είμαι] ο Σωτήρας σου και ο Λυτρωτής σου, ο Ισχυρός τού Ιακώβ.»

Ή παραπάνω προφητεία εκπληρώθηκε όταν ο Θεός, διαμέσου του Λόγου Του, έγινε σάρκα (Ιωάννης 1[α΄]:1,14) και πέθανε για τις αμαρτίες τους επάνω στο ***«ξύλο»***, εκπληρώνοντας έτσι τη ***«σκιά»*** των γεγονότων που έλαβαν χώρα στη έρημο (Αριθμοί 21[κα΄]:6-9)!

Ωστόσο, με τη πρόγνωσή Του, ο Θεός ήξερε ότι δεν θα αναγνώριζαν τον άνθρωπο Ιησού ως Σωτήρα και Λυτρωτή τους! Ήξερε ότι δεν θα δεχθούν τα καλά νέα της κατά χάρη σωτηρίας διαμέσου πίστης στον Υιό Του (Εφεσίους 2[β΄]:8). Ήξερε ότι αντί να πιστέψουν στον Θεό Υιό, στον Λόγο που έγινε σάρκα για να πεθάνει για τις αμαρτίες τους, θα Τον μισούσαν και θα Τον σκότωναν (Ματθαίος 21[κα΄]:33-39)! Ήξερε ότι θα θεωρούσαν το αίμα Του, **το αίμα της *«νέας διαθήκης»* για την οποία είχε προφητέψει ο προφήτης Ιερεμίας** (Ιερεμίας 31[λα΄]:31· Λουκάς 22[κβ΄]:20), **ως κοινό!** Και αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίο ο Ησαΐας έγραψε ότι ο Θεός ***«φόρεσε τα ενδύματα της εκδίκησης σαν ιμάτιο»*** (Ησαΐας 59[νθ΄]:17).

Τα παραπάνω λόγια του Ησαΐα δείχνουν ότι ο Θεός θα έφερνε **εκδίκηση** για την αποστασία τους! Ο Θεός θα τους **τιμωρούσε** που θα καταπατούσαν τον Υιό Του και που θα

έβριζαν το Πνεύμα της χάρης! Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα εδάφια Εβραίους 10[ι΄]:28-31. Εκεί, λέει:

«[28]***Αν κάποιος αθετήσει τον νόμο τού Μωυσή, με βάση τη μαρτυρία δύο ή τριών μαρτύρων, πεθαίνει χωρίς έλεος·*** [29]***στοχάζεστε πόσο χειρότερης τιμωρίας θα κριθεί άξιος αυτός που καταπάτησε τον Υιό τού Θεού, και νόμισε κοινό το αίμα τής διαθήκης με το οποίο αγιάστηκε, και έβρισε το πνεύμα τής χάρης;*** [30]***Επειδή, ξέρουμε αυτόν που είπε: «Σε μένα*** *[ανήκει]* ***η εκδίκηση, εγώ θα κάνω ανταπόδοση», λέει ο Κύριος. Και πάλι: «Ο Κύριος θα κρίνει τον λαό του».*** [31]*[Είναι]* ***φοβερό το να πέσει κάποιος σε χέρια*** *[τού]* ***ζωντανού Θεού.»***

Πως θα τους τιμωρούσε ο Θεός για την αποστασία τους και για το ότι εκτέλεσαν τον Θεό που παρουσιάστηκε στον Αβραάμ (παρακαλώ διαβάστε τα εδάφια Γένεσις 18 [ιη΄]:1 και Ιωάννης 8[η΄]:56-58)**, τον μέγα Άγγελο του Κυρίου που παρουσιάστηκε στον Μωυσή μέσα από την καιόμενη βάτο και ο οποίος τους ακολούθησε στην έρημο** (παρακαλώ διαβάστε τα εδάφια Έξοδος 3[γ΄]:2 και Α΄ Κορινθίους 10[ι΄]:4)**, Εκείνον που άδειασε τον Εαυτόν Του από τη Θεϊκή Του δόξα** (Φιλιππησίους 2[β΄]:6-11) **και έγινε σάρκα** (Ιωάννης 1 [α΄]:1,14) **για να σώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες τους** (Ματθαίος 1 [α΄]:21)**;**

Ο Θεός θα κατάστρεφε την Ιερουσαλήμ και τον ναό της και πολλοί, πολλοί Ιουδαίοι θα έχαναν τη ζωή τους! Ο Ιησούς μίλησε γι' αυτή την ***«εκδίκηση»*** στα εδάφια Λουκάς 21[κα΄]:20-22. Εκεί, είπε:

«[20]***Και όταν δείτε την Ιερουσαλήμ περικυκλωμένη από στρατόπεδα, τότε γνωρίστε ότι πλησίασε η ερήμωσή της.***

[21]***Τότε, αυτοί [που είναι] στην Ιουδαία, ας φεύγουν στα βουνά· και εκείνοι που είναι μέσα σ' αυτή, ας αναχωρούν έξω· και εκείνοι που είναι στα χωράφια, ας μη μπαίνουν μέσα σ' αυτή.*** [22]***Επειδή, αυτές είναι ημέρες εκδίκησης, για να εκπληρωθούν όλα τα γραμμένα.»***

Σε παρακαλώ, ο Κύριός μου και ο Θεός μου, στρέψε τον θυμό σου σε έλεος και αφαίρεσε το κάλυμμα (Β΄ Κορινθίους 3[γ΄]:14-16) από όλους τους υιούς του Ισραήλ για να δούνε τον Λυτρωτή τους Θεό ο Οποίος έγινε σάρκα και έχυσε το άγιο αίμα Του στο σταυρό για τις αμαρτίες τους, ώστε να μετανοήσουν και να επικαλεστούν το Όνομά Του για να σωθούν. Το ίδιο ζητώ και για όλους τους ανθρώπους της συμβολικής ***«γης»***. Προσεύχομαι στο Όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού!

Ελπίζω ότι όλοι οι πραγματικά αναγεννημένοι Χριστιανοί θα συμφωνήσουν και θα πουν, «**Αμήν!**»

Εδάφια 7-9: ***«[7]Και έγινε πόλεμος στον ουρανό· ο Μιχαήλ και οι άγγελοί του πολέμησαν ενάντια στον δράκοντα, και ο δράκοντας πολέμησε και οι άγγελοί του.*** [8]***Και δεν υπερίσχυσαν ούτε βρέθηκε πλέον τόπος γι' αυτούς στον ουρανό.*** [9]***Και ρίχτηκε ο μεγάλος δράκοντας, το αρχαίο φίδι, που αποκαλείται ο διάβολος, και ο σατανάς, που πλανάει ολόκληρη την οικουμένη, ρίχτηκε στη γη· και οι άγγελοί του ρίχτηκαν μαζί του.»***

Εξήγηση εδαφίων 7-9

Τα παραπάνω εδάφια είναι απλά:

Το εδάφιο 7 μας λέει ότι ο αρχάγγελος Μιχαήλ (Ιούδας 1[α΄]:9) και οι άγγελοί του πολέμησαν εναντίον του ***«δράκου»*** (του Σατανά: εδάφιο 9) και των αγγέλων του, και ότι εκείνοι ανταποκρίθηκαν με πόλεμο.

Το εδάφιο 8 λέει ότι ο Σατανάς και οι άγγελοί του δεν είχαν τη δύναμη να νικήσουν τον πόλεμο και ότι δεν μπόρεσαν να παραμείνουν ακόμη στον ουρανό.

Το εδάφιο 9 μας εξηγεί ότι ο Σατανάς, εκείνος που πλανάει όλο τον κόσμο, και οι άγγελοί του, ρίχτηκαν στον πλανήτη γη. Ο λόγος που η λέξη ***«γη»*** εδώ δεν είναι συμβολική είναι διότι είναι τοπική, δηλαδή, αναφέρεται **σε τόπο**. Δεν υπήρχε πλέον ***«τόπος»*** γι' αυτούς στον ουρανό και ρίχτηκαν κάτω, στον **τόπο** που είναι γνωστός ως **πλανήτης γη**.

Έχει λάβει χώρα αυτό το συμβάν;
Βεβαίως! Ο Κύριος Ιησούς μίλησε γι' αυτόν τον πόλεμο που έγινε στον ουρανό όταν προφήτευσε για την καταστροφή της Ιερουσαλήμ και του ναού της στα κεφάλαια Ματθαίος 24[κδ΄], Μάρκος 13[ιγ΄] και Λουκάς 21[κα΄]. Για να έχουμε μια καλύτερη άποψη για το πότε έλαβαν χώρα ο πόλεμος στον ουρανό και το πέσιμο του Σατανά και των αγγέλων του στη γη, πρέπει να εξετάσουμε τα παραπάνω κεφάλαια προσεκτικά:

Όταν μελετούμε τα κεφάλαια που ανάφερα παραπάνω, παρατηρούμε ότι,

1. Ο Ιησούς έκανε μια **δήλωση** που αφορούσε την καταστροφή της Ιερουσαλήμ.

2. Τρεις από τους μαθητές Του έκαναν μια **ερώτηση** βασισμένη πάνω σ' αυτή τη δήλωση, και

3. Ο Ιησούς τους έδωσε μια **απάντηση**.

Επομένως, εκτός από μερικά σχόλια που έκανε ο Κύριος όσον αφορά τον δεύτερο ερχομό Του, τα προαναφερθέντα κεφάλαια περιέχουν τα σχόλιά Του που αφορούν **το τέλος της Ιερουσαλήμ και του ναού της** --- όχι το τέλος του κόσμου! Έτσι λοιπόν, ας εξοικειωθούμε με την **δήλωση**, με την **ερώτηση** και με την **απάντηση**:

Μια μέρα, ο Ιησούς και οι μαθητές Του βγαίνανε από τον ναό. Οι μαθητές ήταν γοητευμένοι από τις οικοδομές του ναού και ο Ιησούς έκανε μια **δήλωση**:

«… Βλέπεις όλα αυτά τα μεγάλα οικοδομήματα; Δεν θα μείνει πέτρα επάνω σε πέτρα, που δεν θα καταγκρεμιστεί.» (Μάρκος 13[ιγ΄]:2)

Με τα παραπάνω λόγια, ο Ιησούς προφήτευσε **το τέλος της Ιερουσαλήμ και του ναού της** --- όχι το τέλος του κόσμου.

Αργότερα, καθώς καθόντουσαν στο βουνό των Ελαιών, ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, έκαναν στον Ιησού (ιδιαιτέρως: Μάρκος 13[ιγ΄]:3), την **ερώτηση** που ακολουθεί:

«… Δάσκαλε, πότε, λοιπόν, θα γίνουν αυτά; Και ποιο είναι το σημείο, όταν αυτά πρόκειται να γίνουν;» (Λουκάς 21[κα΄]:7)

Στο παραπάνω εδάφιο, η λέξη ***«αυτά»*** αναφέρεται **στο τέλος της Ιερουσαλήμ** --- όχι το τέλος του κόσμου.

Απαντώντας στην ερώτησή τους, ο Ιησούς αποκάλυψε διάφορα συμβάντα που θα έπρεπε να λάβουν χώρα **πριν τη καταστροφή της Ιερουσαλήμ**. Όμως, ένα από τα πιο σπουδαία σημεία που έδωσε, ήταν η αναφορά Του στην προφητεία του εδαφίου Δανιήλ 9[θ΄]:27γ που διαβάσαμε προηγουμένως. Θυμάσαι; Εκεί λέει,

«και επάνω στο πτερύγιο του Ιερού θα είναι το βδέλυγμα της ερήμωσης».

Η κατανόηση της εκπλήρωσης του παραπάνω μέρους του εδαφίου Δανιήλ 9[θ΄]:27, θα τους βοήθαγε να προσδιορίσουν **το πότε θα έπρεπε να τρέξουν μακριά από την πόλη και από τα περίχωρα για τη δική τους προστασία**. Ας διαβάσουμε τα λόγια του Ιησού, που αναφέρονται στο εδάφιο Δανιήλ 9[θ΄]:27γ από τα εδάφια Ματθαίος 24[κδ΄]: 15-22:

«[15]***Όταν, λοιπόν, δείτε το βδέλυγμα της ερήμωσης, για το οποίο μίλησε ο προφήτης Δανιήλ, να στέκεται στον άγιο τόπο, (εκείνος που διαβάζει, ας καταλαβαίνει).*** [16]***Τότε, αυτοί που βρίσκονται στην Ιουδαία ας φεύγουν προς τα βουνά·*** [17]***όποιος βρεθεί επάνω στην ταράτσα, ας μη κατέβει να πάρει κάτι από το σπίτι του·*** [18]***και όποιος βρεθεί στο χωράφι, ας μη γυρίσει πίσω στο σπίτι για να πάρει τα ιμάτιά του.*** [19]***Και αλλοίμονο στις εγκυμονούσες και σ' αυτές που θηλάζουν κατά τις ημέρες εκείνες.*** [20]***Και προσεύχεστε, η φυγή σας να μη γίνει μέσα σε χειμώνα ούτε σε σάββατο.*** [21]***Επειδή, τότε θα υπάρχει μεγάλη θλίψη, που δεν έγινε από την αρχή τού κόσμου μέχρι σήμε-***

ρα, ούτε θα [ξανα]γίνει. [22]***Και αν δεν συντομεύονταν οι ημέρες εκείνες, δεν θα σωζόταν καμιά σάρκα· εξαιτίας, όμως, των εκλεκτών, θα συντομευτούν εκείνες οι ημέρες.»***

Τι θα ήταν αυτό το *«βδέλυγμα της ερήμωσης»* το οποίο έπρεπε να αναγνωρίσουν οι μαθητές του Χριστού ώστε να φύγουν προς τα βουνά;
Στα εδάφια Λουκάς 21[κα΄]:20-22, ο Ιησούς είπε ακριβώς το ποιο θα ήταν αυτό το ***«βδέλυγμα της ερήμωσης»***. Ας διαβάσουμε τα λόγια Του:

«[20]***Και όταν δείτε την Ιερουσαλήμ περικυκλωμένη από στρατόπεδα, τότε γνωρίστε ότι πλησίασε η ερήμωσή της.*** [21]***Τότε, αυτοί που είναι στην Ιουδαία, ας φεύγουν στα βουνά· και εκείνοι που είναι μέσα σ' αυτή, ας αναχωρούν έξω· και εκείνοι που είναι στα χωράφια, ας μη μπαίνουν μέσα σ' αυτή.*** [22]***Επειδή, αυτές είναι ημέρες εκδίκησης, για να εκπληρωθούν όλα τα γραμμένα.»***

Με άλλα λόγια, ο Ιησούς τους προειδοποίησε για το γεγονός ότι το ***«βδέλυγμα»*** που θα έφερνε ερήμωση στην Ιερουσαλήμ, θα ήταν τα Ρωμαϊκά στρατεύματα!

Πριν από λίγο διαβάσαμε τα λόγια του Κυρίου Ιησού από τον Ματθαίο 24[κδ΄]:15-22. Εδώ, πρέπει να διαβάσουμε τα εδάφια αυτά ξανά και αυτή τη φορά να στήσουμε την προσοχή μας στο εδάφιο 21:

«[15]***Όταν, λοιπόν, δείτε το βδέλυγμα της ερήμωσης, για το οποίο μίλησε ο προφήτης Δανιήλ, να στέκεται στον άγιο τόπο, (εκείνος που διαβάζει, ας καταλαβαίνει).*** [16]***Τότε,***

αυτοί που βρίσκονται στην Ιουδαία ας φεύγουν προς τα βουνά· [17]***όποιος βρεθεί επάνω στην ταράτσα, ας μη κατέβει να πάρει κάτι από το σπίτι του·*** [18]***και όποιος βρεθεί στο χωράφι, ας μη γυρίσει πίσω στο σπίτι για να πάρει τα ιμάτιά του.*** [19]***Και αλλοίμονο στις εγκυμονούσες και σ' αυτές που θηλάζουν κατά τις ημέρες εκείνες.*** [20]***Και προσεύχεστε, η φυγή σας να μη γίνει μέσα σε χειμώνα ούτε σε σάββατο.*** [21]***Επειδή, τότε θα υπάρχει μεγάλη θλίψη, που δεν έγινε από την αρχή τού κόσμου μέχρι σήμερα, ούτε θα [ξανα]γίνει.*** [22]***Και αν δεν συντομεύονταν οι ημέρες εκείνες, δεν θα σωζόταν καμιά σάρκα· εξαιτίας, όμως, των εκλεκτών, θα συντομευτούν εκείνες οι ημέρες.»***

Καθώς παρατηρούμε εδώ, ο Κύριος Ιησούς είπε ότι οι ημέρες της καταστροφής της Ιερουσαλήμ θα ήσαν ημέρες μεγάλης θλίψης ***«που δεν έγινε από την αρχή τού κόσμου μέχρι σήμερα, ούτε θα [ξανα]γίνει»*****!** Και η ιστορία Τον απέδειξε Αληθινό διότι, τον καιρό εκείνο, οι καταστάσεις στην Ιερουσαλήμ ήταν τόσο άσχημες που σύμφωνα με τον Φλάβιο Ιώσηπο, έναν Ιουδαίο ιστορικό που βρισκόταν μαζί με τα Ρωμαϊκά στρατεύματα κατά την διάρκεια της πολιορκίας της Ιερουσαλήμ, έλαβε χώρα ακόμα και κανιβαλισμός καθώς μια μητέρα έφαγε το μωρό της --- μια πράξη που ο Φλάβιος περίγραψε σαν **κάτι που δεν έχει ξανασυμβεί στην ιστορία ούτε των Ελλήνων ούτε και των βαρβάρων!!** Επομένως, η ***«μεγάλη θλίψη»*** του εδαφίου Ματθαίος 24[κδ΄]:21, δεν αναφέρεται στον διωγμό που θα λάβει χώρα κατά τη διάρκεια της βασιλείας του όγδοου ***«θηρίου»***, αλλά, **στις τελευταίες ημέρες της Ιερουσαλήμ του έτους 70 μΧ!** Στο κάτω-κάτω, καθώς το ***«θηρίο»*** θα σκοτώσει τους δύο μάρτυρες στην Ιερουσαλήμ, (διάβασε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 11 [ια΄]:8), αντιλαμβανόμαστε ότι το ***«θηρίο»*** δεν θα πάει εναντίον της

Ιερουσαλήμ, αλλά, εναντίον εκείνων που δεν θα δεχθούν να λάβουν το ***«χάραγμά»*** του λόγω της πίστης τους στον Ιησού --- όπου και να βρίσκονται!

Το παραπάνω συμπέρασμα, ότι η ***«μεγάλη θλίψη»*** του εδαφίου Ματθαίος 24[κδ΄]:21 αναφέρεται στις τελευταίες ημέρες της Ιερουσαλήμ του έτους 70 μΧ, μας βοηθάει να εννοήσουμε το πότε έγινε ο πόλεμος στον ουρανό και το πέσιμο του ***«κόκκινου δράκου»*** (του Σατανά) και των αγγέλων του (των ***«αστεριών»***), στον πλανήτη γη!

Πως είναι δυνατόν;
Διότι, στο εδάφιο Ματθαίος 24[κδ΄]:29, ο Ιησούς είπε,

«Ευθύς δε μετά την θλίψιν των ημερών εκείνων ο ήλιος θέλει σκοτισθή και η σελήνη δεν θέλει δώσει το φέγγος αυτής, και οι αστέρες θέλουσι πέσει από του ουρανού και αι δυνάμεις των ουρανών θέλουσι σαλευθή.» (Βάμβας)

Τα παραπάνω λόγια του Ιησού, ***«αι δυνάμεις των ουρανών θέλουσι σαλευθή»***, και ***«οι αστέρες θέλουσι πέσει από του ουρανού»***, είναι ξεκάθαρα: Ο πόλεμος που έγινε στον ουρανό, και το πέσιμο του Σατανά και των αγγέλων (των ***«αστεριών»***) του στη γη, έλαβε χώρα **αμέσως μετά την θλίψη των ημερών εκείνων**, με άλλα λόγια, αμέσως μετά την καταστροφή της Ιερουσαλήμ το έτος 70 μ.Χ.!

Εδάφια 10,11: ***«***[10]***Και άκουσα μια δυνατή φωνή στον ουρανό που έλεγε: Τώρα έγινε η σωτηρία και η δύναμη και η βασιλεία τού Θεού μας, και η εξουσία τού Χριστού του· επειδή, ρίχτηκε κάτω ο κατήγορος των αδελφών μας, που τους κατηγορεί μπροστά στον Θεό μας ημέρα και νύχτα.*** [11]***Κι αυτοί τον νίκησαν με το αίμα τού Αρνί-***

ου, και με τον λόγο τής μαρτυρίας τους· και δεν αγάπησαν την ψυχή τους μέχρι θανάτου.»

Εξήγηση εδαφίων 10 και 11

Τα παραπάνω εδάφια είναι απλά και δεν χρειάζονται εξήγηση. Σχετικά με το γεγονός ότι ο Σατανάς αποκαλείται ***«κατήγορος»***, διάβασε τα εδάφια Ιώβ 1[α΄]:9-11· 2[β΄]:1-7 και Ζαχαρίας 3[γ΄]:1.

Εδάφιο 12: ***«Γι' αυτό, να ευφραίνεστε ουρανοί και όσοι έχετε την κατοικία σας σ' αυτούς. Αλίμονο στη γη και στη θάλασσα, γιατί κατέβηκε ο διάβολος σε σας κατεχόμενος από μεγάλο θυμό, επειδή ξέρει πως είναι λίγος ο καιρός που του απομένει».*** (Λόγος)

Εξήγηση εδαφίου 12

Το παραπάνω εδάφιο είναι απλό. Αλλά, από τα λόγια, «***Αλίμονο στη γη και στη θάλασσα»***, αντιλαμβανόμαστε ότι τόσο η Ιουδαιο-Χριστιανική κοινότητα (η συμβολική ***«γη»***) όσο και τα έθνη που δεν πιστεύουν στον Αληθινό Θεό της Βίβλου (η συμβολική ***«θάλασσα»***), θα γευθούν τον ***«μεγάλο θυμό»*** του Σατανά!

Εδάφια 13,14: ***«***[13]***Και όταν ο δράκοντας είδε ότι ρίχτηκε στη γη, καταδίωξε τη γυναίκα, η οποία γέννησε το αρσενικό.*** [14]***Και στη γυναίκα δόθηκαν δύο φτερούγες τού μεγάλου αετού, για να πετάει στην έρημο, στον τόπο της, όπου εκεί τρέφεται [για] καιρόν και καιρούς και μισόν καιρό, μακριά από το φίδι·»***

Εξήγηση εδαφίων 13 και 14

Το εδάφιο 13 είναι απλό και το εδάφιο 14 εξηγήθηκε μαζί με το εδάφιο 6.

Εδάφιο 15: ***«και το φίδι έρριξε από το στόμα του, πίσω από τη γυναίκα, νερό σαν ποταμό, για να κάνει να την παρασύρει ο ποταμός.»***

Εξήγηση εδαφίου 15

Τι συμβολίζουν τα λόγια, *«νερό σαν ποταμό»*;

Το γεγονός ότι το ***«νερό σαν ποταμός»*** βγαίνει ***«από το στόμα»*** του φιδιού, φανερώνει ότι συμβολίζει **λόγια!**

Στην Αγία Γραφή, βρίσκουμε αλληγορίες διαφόρων πραγμάτων που **βγαίνουν από το στόμα διαφόρων προσωπικοτήτων** και τα οποία μας βοηθούν να φτάσουμε στο ίδιο συμπέρασμα. Ας δώσουμε προσοχή στα επόμενα εδάφια:

α) ***«Και από το στόμα του βγαίνει μια κοφτερή ρομφαία, για να χτυπάει μ' αυτή τα έθνη· κι αυτός θα «τους ποιμάνει με σιδερένια ράβδο»· κι αυτός πατάει τον ληνό τού κρασιού τού θυμού και της οργής τού Θεού, του Παντοκράτορα.*** (Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:15· συμπαράβαλε με Εβραίους 4[δ΄]:12)

β) ***«Και στο δεξί του χέρι [είχε] επτά αστέρια· και από το στόμα του έβγαινε μια κοφτερή δίστομη ρομφαία· και η όψη του [έλαμπε], όπως λάμπει ο ήλιος μέσα στη λαμπρότητά του.»*** (Αποκάλυψις 1[α΄]:16)

γ) ***«αλλά, θα κρίνει τους φτωχούς με δικαιοσύνη, και θα υπερασπίζεται τους ταπεινούς τής γης με ευθύτητα· και θα πατάξει τη γη με τη ράβδο τού στοματός του, και με την πνοή των χειλέων του θα θανατώνει τον ασεβή.»*** (Ησαΐας 11[ια΄]:4)

δ) ***«[13]Και είδα τρία ακάθαρτα πνεύματα όμοια με βατράχους, [που έβγαιναν] από το στόμα τού δράκοντα, και από το στόμα τού θηρίου, και από το στόμα τού ψευδοπροφήτη· [14]επειδή, είναι πνεύματα δαιμόνων, που εκτελούν σημεία, τα οποία εκπορεύονται προς τους βασιλιάδες τής γης και ολόκληρης της οικουμένης, για να τους συγκεντρώσουν στον πόλεμο εκείνης τής μεγάλης ημέρας, του Θεού τού Παντοκράτορα.»*** (Αποκάλυψις 16[ιστ΄]:13,14)

Παρακαλώ σημειώστε:
Σ' αυτή τη περίπτωση, παρόλο που βλέπουμε τρία δαιμονικά πνεύματα να βγαίνουν από το στόμα των προαναφερθέντων προσωπικοτήτων, είναι κατανοητό ότι θα πετύχουν τον σκοπό τους μέσω απάτης και **με λόγια πλάνης**.

Γιατί ήθελε ο Σατανάς να παρασύρει τη *«γυναίκα»* ο ποταμός; Ποιος ήταν ο στόχος του;
Η απάντηση είναι απλή:

Στα εδάφια Ιωάννης 17[ιζ΄]:14-16, ο Κύριος Ιησούς προσευχήθηκε στον Πατέρα Του για τους ακολούθους Του και είπε:

«[14]Εγώ τους έδωσα τον λόγο σου· και ο κόσμος τούς μίσησε, επειδή δεν είναι από τον κόσμο, όπως εγώ δεν είμαι από τον κόσμο. [15]Δεν παρακαλώ να τους σηκώσεις από τον κόσμο, αλλά να τους διαφυλάξεις από τον πονηρό. [16]Από τον κόσμο δεν είναι, όπως εγώ δεν είμαι από τον κόσμο.»

Αντίθετα από το θέλημα του Κυρίου για τους ακολούθους Του, ο Σατανάς, διαμέσου **πολλών διαστρεβλωμένων διδασκαλιών** που βγαίνουν από το στόμα του σαν ποταμός, προσπάθησε να διαφθείρει τη ***«γυναίκα»***. Όπως τα ποτάμια καταλήγουν στη θάλασσα, έτσι και ο Σατανάς ήλπιζε ότι το συμβολικό ***«ποτάμι»*** που βγαίνει από το στόμα του θα μετέφερε τη συμβολική ***«γυναίκα»*** μέσα στη συμβολική ***«θάλασσα»*****!** Το σχέδιό του ήταν να δει τη ***«γυναίκα»*** να χάσει τη πίστη της και την ταυτότητά της και να γίνει μέρος της συμβολικής ***«θάλασσας»***. Ο λόγος που το έκανε αυτό, ήταν επειδή ήξερε ότι μια μέρα, η συμβολική ***«θάλασσα»*** θα πάψει να υπάρχει (Αποκάλυψις 21[κα΄]:1)! Κι' έτσι, μόνο ήλπιζε! Αυτό όμως είναι αδύνατον να συμβεί (Ματθαίος 24[κδ΄]:24).

Εδάφιο 16: «***Και η γη βοήθησε τη γυναίκα, και η γη άνοιξε το στόμα της, και κατάπιε τον ποταμό, τον οποίο ο δράκοντας έρριξε από το στόμα του.»***

Εξήγηση εδαφίου 16

Ποιοι είναι *«το στόμα»* της *«γης»*;

Καθώς το στόμα είναι ένα μέλος του ανθρωπίνου σώματος, και καθώς η συμβολική ***«γη»*** αντιπροσωπεύει **όλους εκείνους που αξιούν ότι γνωρίζουν και πιστεύουν στον Αληθινό Θεό της Γραφής** (παρακαλώ διάβασε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:5^{γ}), το ***«στόμα της γης»*** αντιπροσωπεύει **εκείνους από το *«σώμα»* του Χριστού που κηρύττουν και υπερασπίζονται το βιβλικό ευαγγέλιο και όλη τη πίστη που μια φορά για πάντα παραδόθηκε στους αγίους** (Ιούδας 3) **-- ιδιαιτέρως δε, τους *«δασκάλους»*** (Εφεσίους 4[δ΄]:11,12)!

Για μια καλύτερη κατανόηση πάνω στα διάφορα **«μέλη»** του **«σώματος»** του Χριστού, παρακαλώ διαβάστε τα εδάφια Α΄ Κορινθίους 12[ιβ΄]:12-31.

Με ποιο τρόπο βοήθησε το *«στόμα της γης»* τη συμβολική *«γυναίκα»*;
Με το να διακηρύξει την αλήθεια με οποιοδήποτε κόστος! Με το να μιλήσει εναντίον ψευδών διδασκαλιών και αιρέσεων (Β΄ Πέτρου 2[β΄]:1· Β΄ Τιμόθεον 2[β΄]:16-18· Β΄ Κορινθίους 10[ι΄]:4,5).

Εδάφιο 17: ***«Και ο δράκοντας οργίστηκε ενάντια στη γυναίκα, και πήγε να κάνει πόλεμο με τους υπόλοιπους από το σπέρμα της, που τηρούν τις εντολές τού Θεού και έχουν τη μαρτυρία τού Ιησού Χριστού.»***

Εξήγηση εδαφίου 17

Ποιοι είναι οι *«υπόλοιποι από το σπέρμα της»* που ο Σατανάς πήγε να κάνει πόλεμο μαζί τους;
Το τελευταίο μέρος του παραπάνω εδαφίου 17, λέει ότι είναι εκείνοι ***«που τηρούν τις εντολές τού Θεού και έχουν τη μαρτυρία τού Ιησού Χριστού»***. Στα εδάφια Γαλάτας 3[γ΄]:16,29, ο απόστολος Παύλος έγραψε:

«[16]Οι υποσχέσεις, όμως, ειπώθηκαν στον Αβραάμ και στο σπέρμα του· δεν λέει: Και προς τα σπέρματα, σαν να πρόκειται για πολλά, αλλά ως για ένα: «Και προς το σπέρμα σου», που είναι ο Χριστός … [29]Και αν είστε τού Χριστού, άρα είστε σπέρμα τού Αβραάμ, και σύμφωνα με την υπόσχεση κληρονόμοι.»

Μήπως τα λόγια, «(εκείνοι) ***που τηρούν τις εντολές τού Θεού και έχουν τη μαρτυρία τού Ιησού Χριστού»*****, δείχνουν ότι οι αναγεννημένοι Χριστιανοί πρέπει να τηρούν τις Δέκα Εντολές του Μωσαϊκού Νόμου;**
Οπωσδήποτε όχι! Η παραπάνω δήλωση **δεν αναφέρεται στις Δέκα Εντολές**, απλούστατα επειδή στο παραπάνω εδάφιο, η λέξη **«Δέκα»** δεν υπάρχει μπροστά από τη λέξη ***«εντολές»*****!**

Σαν παιδιά της άνω Ιερουσαλήμ, οι πραγματικά αναγεννημένοι Χριστιανοί είναι ελεύθεροι· δεν είναι σκλάβοι κάτω από τις διατάξεις και τους νόμους της Σιναϊτικής Διαθήκης (Γαλάτας 4[δ΄]:21-26). Αυτοί γνωρίζουν ότι ***«… το τέλος τού νόμου*** ***[είναι]*** ***ο Χριστός προς δικαιοσύνη σε κάθε έναν που πιστεύει»*** (Ρωμαίους 10[ι΄]:4) και, γι' αυτό το λόγο, προσκυνούν τον Πατέρα ***«με πνεύμα και με αλήθεια»*** (Ιωάννης 4[δ΄]:23) --- **όχι σύμφωνα με διατάξεις λατρείας της πρώτης διαθήκης**.

Στο εδάφιο Ματθαίος 26[κστ΄]:28, ο Ιησούς μίλησε για μια **νέα διαθήκη**. Εκείνοι που πιστεύουν στον Χριστό είναι **μέτοχοι της καινούργιας διαθήκης** που ίδρυσε ο Ιησούς με το αίμα Του. Με το να ονομάσει τη διαθήκη Του ***«νέα»*** ή ***«καινούργια»***, αυτομάτως έκανε την πρώτη διαθήκη του Σινά **«παλιά»**. Την ημέρα του θανάτου Του, η διαθήκη Του μπήκε σε εφαρμογή (επειδή κάθε διαθήκη μπαίνει σε εφαρμογή μετά τον θάνατο εκείνου που την έκανε), ενώ, την ίδια στιγμή, **η παλιά διαθήκη πέθανε**. Πράγματι, ο απόστολος Παύλος είπε ότι ο Ιησούς έβγαλε την παλιά διαθήκη από τη μέση καρφώνοντάς την, συμβολικά, πάνω στον σταυρό (Κολοσσαείς 2[β΄]:13,14).

Επομένως, βλέποντας την πρώτη διαθήκη **σαν ένα πράγμα που ανήκε στο παρελθόν**, ο Χριστιανός συγγραφέας της προς Εβραίους επιστολής συνέχισε να εξηγεί **ποια πράγματα περιείχε η παλιά διαθήκη που τώρα ήσαν απηρχαιομένα και άχρηστα**. Όταν διαβάζουμε την αναφορά του, παρατηρούμε ότι τα ρήματα βρίσκονται **στον αόριστο χρόνο**. Έγραψε:

«[1]ΕΙΧΕ μεν, λοιπόν, και η πρώτη σκηνή διατάξεις λατρείας, και το κοσμικό άγιο· [2]επειδή, κατασκευάστηκε η πρώτη σκηνή, στην οποία [ήταν] και η λυχνία, και το τραπέζι, και η πρόθεση των άρτων, που λέγεται Άγια. [3]Μετά το δεύτερο καταπέτασμα, όμως, ήταν η σκηνή που λεγόταν τα Άγια των αγίων, [4]η οποία είχε το χρυσό θυμιατήριο, και την κιβωτό τής διαθήκης, [που] από παντού [ήταν] περικαλυμμένη με χρυσάφι, μέσα στην οποία ήταν η χρυσή στάμνα, που είχε το μάννα, και η ράβδος τού Ααρών, η οποία βλάστησε, και οι πλάκες τής διαθήκης·» (Εβραίους 9[θ΄]:1-4)

Από τα παραπάνω λόγια, παρατηρούμε ότι ***«οι πλάκες τής διαθήκης»***, με άλλα λόγια, **οι Δέκα Εντολές**, δεν ήταν απλώς ένα μέρος, αλλά η βάση για τις διατάξεις λατρείας της παλιάς διαθήκης, η οποία, όσον αφορά τους Εβραίους Χριστιανούς, **ήταν ένα πράγμα του παρελθόντος**. Και, στα εδάφια Εβραίους 8[η΄]:6-13, ο συγγραφέας της επιστολής αναφέρθηκε στην ***«καινούργια διαθήκη»*** για την οποία μίλησε ο προφήτης Ιερεμίας (στο εδάφιο Ιερεμίας 31[λα΄]:31), και είπε τα ακόλουθα:

«[6]Τώρα, όμως, [ο Χριστός] έλαβε μια εξοχότερη υπηρεσία, καθόσον είναι και μεσίτης μιας ανώτερης διαθήκης, που νομοθετήθηκε με ανώτερες υποσχέσεις. [7]Επει-

δή, αν η πρώτη εκείνη σκηνή ήταν άμεμπτη, δεν θα υπήρχε ανάγκη να ζητηθεί τόπος για μια δεύτερη· [8]***επειδή, καθώς τούς κατηγορεί, λέει: «Δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα πραγματοποιήσω επάνω στον οίκο Ισραήλ κι επάνω στον οίκο Ιούδα μια καινούργια διαθήκη·*** [9]***όχι σύμφωνα με τη διαθήκη που έκανα προς τους πατέρες τους, κατά την ημέρα που τους έπιασα από το χέρι, για να τους βγάλω έξω από τη γη τής Αιγύπτου· δεδομένου ότι, αυτοί δεν έμειναν στη διαθήκη μου, και εγώ τους παραμέλησα, λέει ο Κύριος.*** [10]***Επειδή, αυτή είναι η διαθήκη που θα κάνω προς τον οίκο τού Ισραήλ ύστερα από τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος: Θα δώσω τους νόμους μου στη διάνοιά τους, και θα τους γράψω επάνω στην καρδιά τους, και θα είμαι σ' αυτούς Θεός, κι αυτοί θα είναι σε μένα λαός.*** [11]***Και δεν θα διδάσκουν κάθε ένας τον πλησίον του, και κάθε ένας τον αδελφό του, λέγοντας: Γνώρισε τον Κύριο· για τον λόγο ότι, όλοι τους θα με γνωρίζουν, από μικρόν μέχρι μεγάλον.*** [12]***Επειδή, θα είμαι ελεήμονας στις αδικίες τους, και τις αμαρτίες τους, και τις ανομίες τους δεν θα τις θυμάμαι πλέον».*** [13]***Λέγοντας, όμως, «καινούργια», έκανε παλιά την πρώτη· αυτό δε που παλιώνει και γερνάει, [είναι] κοντά σε αφανισμό.»***

Από όλα τα παραπάνω, αντιλαμβανόμαστε ότι οι πραγματικά αναγεννημένοι Χριστιανοί δεν είναι υποχρεωμένοι να τηρούν τις εντολές της πρώτης διαθήκης που έκανε ο Θεός **με τους περιτετμημένους γιους του Ισραήλ μόνο**! **Ούτε και τους το επιτρέπει ο Μωσαϊκός Νόμος να τηρήσουν οποιοδήποτε μέρος του** (ούτε και την μικρότερη από τις διατάξεις), **χωρίς να έχουν κάνει πρώτα την κατά γράμμα περιτομή στη σάρκα τους** (Έξοδος 12[ιβ΄]:44· Πράξεις 15[ιε΄]:5).

Επίσης, στη Χριστιανική εκκλησία της Γαλατίας, ο απόστολος Παύλος έγραψε τα ακόλουθα:

«[1]***Στην ελευθερία, λοιπόν, με την οποία μας ελευθέρωσε ο Χριστός, να μένετε σταθεροί, και μη υποβληθείτε ξανά σε ζυγό δουλείας.*** [2]***Προσέξτε, εγώ ο Παύλος σάς λέω ότι, αν κάνετε την περιτομή, ο Χριστός δεν θα σας ωφελήσει σε τίποτε.*** [3]***Διαμαρτύρομαι ξανά προς κάθε άνθρωπο που κάνει την περιτομή, ότι είναι χρεώστης να εκτελεί ολόκληρο τον νόμο.*** [4]***Αποχωριστήκατε από τον Χριστό, όσοι ανακηρύσσεστε δίκαιοι από τον νόμο· ξεπέσατε από τη χάρη.»*** (Γαλάτας 5[ε΄]:1-4)

Τότε, ποιες εντολές του Θεού τηρούν οι *«υπόλοιποι από το σπέρμα της»*; Υπάρχει καμιά στην Καινή Διαθήκη;
Ναι, υπάρχουν! Μία απ' αυτές είναι γραμμένη στο εδάφιο Ματθαίος 17[ιζ΄]:5. Εκεί, διαβάζουμε:

«Ενώ αυτός ακόμα μιλούσε, ξάφνου, μια φωτεινή νεφέλη τούς επισκίασε· και ξάφνου, μια φωνή από τη νεφέλη, που έλεγε: Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, στον οποίο ευαρεστήθηκα· αυτόν να ακούτε.»

Στο εδάφιο Α΄ Ιωάννου 3[γ΄]:23, μας παρουσιάζει **ακόμα δύο** εντολές που ο Θεός έδωσε στους Χριστιανούς:

α) Να πιστεύουνε στο όνομα του Υιού Του, του Ιησού Χριστού.

β) Να αγαπάνε ο ένας τον άλλον.

Από τα παραπάνω, αντιλαμβανόμαστε ότι οι εντολές του Θεού προς τους ακολούθους του Ιησού είναι μόνο **τρεις**, και οι δύο μας διατάζουν **να πιστεύουμε και να υπακούμε τον Υιό Του!** Έτσι, **αφού πρέπει να ακούμε τον Υιό Του, πρέπει να τηρούμε τις εντολές του Υιού Του!** Γι' αυτό το λόγο, στο εδάφιο Ιωάννης 14[ιδ΄]:15, ακούμε τον Ιησού να λέει,

«Αν με αγαπάτε, φυλάξτε τις εντολές μου.»

Και στο εδάφιο Ιωάννης 15[ιε΄]:10, Τον ακούμε να λέει,

«Αν φυλάξετε τις εντολές μου, θα μείνετε στην αγάπη μου· όπως εγώ φύλαξα τις εντολές τού Πατέρα μου, και μένω στην αγάπη του.»

Από το παραπάνω εδάφιο, είναι καθαρό ότι ο Κύριος Ιησούς ήταν ο μόνος που φύλαξε τις εντολές του Πατέρα Του χωρίς να αποτύχει. Τώρα αναμένει από τους ακολούθους Του να τηρήσουν **τις δικές Του εντολές**. Οι εντολές Του δεν είναι πολλές ούτε και βαριές (Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:3). Αυτές είναι:

α) Αγαπάτε ο ένας τον άλλον (Ιωάννης 13[ιγ΄]:34).

β) Κηρύξτε (Μάρκος 16[ιστ΄]:15).

γ) Διδάξτε (Ματθαίος 28[κη΄]:19).

δ) Βαπτίστε (Ματθαίος 28[κη΄]:19).

ε) ***«… αυτό να [το] κάνετε στη δική μου ανάμνηση»*** (Λουκάς 22[κβ΄]:19).

Και στο εδάφιο Ιωάννης 14[ιδ΄]:21, ο Ιησούς είπε,

«Εκείνος που έχει τις εντολές μου και τις τηρεί, εκείνος είναι που με αγαπάει· και εκείνος που με αγαπάει, θα αγαπηθεί από τον Πατέρα μου· και εγώ θα τον αγαπήσω, και σ' αυτόν θα φανερώσω τον εαυτό μου.»

Πριν κλείσουμε αυτό το κεφάλαιο, πρέπει να κάνουμε ακόμα μία ερώτηση:

Γνωρίζουν εκείνοι που πιστεύουν στον Χριστό το είδος πολέμου που κάνει ο Σατανάς εναντίον τους;
Βεβαίως, επειδή, στα εδάφια Εφεσίους 6[στ΄]:12-18, ο απόστολος Παύλος έγραψε,

«[12]***επειδή, η πάλη μας δεν είναι ενάντια σε αίμα και σάρκα, αλλά ενάντια στις αρχές, ενάντια στις εξουσίες, ενάντια στους κοσμοκράτορες του σκότους τούτου τού αιώνα, ενάντια στα πνεύματα της πονηρίας στα επουράνια.*** [13]***Γι' αυτό, πάρτε στα χέρια σας την πανοπλία τού Θεού, για να μπορέσετε να αντισταθείτε κατά την πονηρή ημέρα, και αφού καταπολεμήσετε τα πάντα, να σταθείτε.*** [14]***Σταθείτε, λοιπόν, περιζωσμένοι την οσφύ σας με αλήθεια, και ντυμένοι τον θώρακα της δικαιοσύνης,*** [15]***και έχοντας φορεμένα τα υποδήματα στα πόδια με την ετοιμασία τού ευαγγελίου τής ειρήνης·*** [16]***πάνω δε απ' όλα, πάρτε στα χέρια σας την ασπίδα τής πίστης, με την οποία θα μπορέσετε να σβήσετε όλα τα πυρωμένα βέλη τού πονηρού·*** [17]***και πάρτε τήν περικεφαλαία τής σωτηρίας, και τη μάχαιρα του Πνεύματος, που είναι ο λόγος τού***

Θεού· [18]προσευχόμενοι σε κάθε καιρό, με κάθε προσευχή και δέηση εν Πνεύματι, και αγρυπνώντας σ' αυτό τούτο με κάθε προσκαρτέρηση και δέηση για όλους τούς αγίους.»

Κεφάλαιο Δεκατρία

Εδάφιο 1: ***«[α]ΚΑΙ στάθηκα επάνω στην άμμο τής θάλασσας· [β]και είδα ένα θηρίο να ανεβαίνει από τη θάλασσα, το οποίο είχε επτά κεφάλια, και δέκα κέρατα· κι επάνω στα κέρατά του ήσαν δέκα διαδήματα, κι επάνω στα κεφάλια του υπήρχαν ονόματα βλασφημίας.»***

Εξήγηση εδαφίου 1[α]
«ΚΑΙ στάθηκα επάνω στην άμμο τής θάλασσας·»

Τι συμβολίζει *«η άμμος της θάλασσας»*;
Όταν ο Θεός έδωσε μια υπόσχεση στον Αβραάμ, του είπε,

«… θα σε ευλογήσω, και εξάπαντος θα πληθύνω το σπέρμα σου σαν … την άμμο που είναι κοντά στο χείλος τής θάλασσας ….»

Επομένως, η ***«άμμος»*** συμβολίζει το σπέρμα του Αβραάμ.

Ποιο είναι το σπέρμα του Αβραάμ; Είναι το σπέρμα του Αβραάμ μόνο οι απόγονοί του;
Η απάντηση είναι **«Όχι!»** Ο απόστολος Παύλος λέει ότι **όλοι οι Χριστιανοί είναι το σπέρμα του Αβραάμ**. Ας διαβάσουμε τα λόγια του από την επιστολή του προς τους Γαλάτας κεφάλαιο 3[γ΄] και εδάφια 26-29:

«[26]Επειδή, όλοι είστε γιοι τού Θεού διαμέσου τής πίστης

στον Ιησού Χριστό. [27]***Δεδομένου ότι, όσοι βαπτιστήκατε στον Χριστό, ντυθήκατε τον Χριστό.*** [28]***Δεν [υπάρχει] πλέον Ιουδαίος ούτε Έλληνας· δεν υπάρχει δούλος ούτε ελεύθερος· δεν υπάρχει αρσενικό και θηλυκό· επειδή, όλοι εσείς είστε ένας στον Ιησού Χριστό.*** [29]***Και αν είστε τού Χριστού, άρα είστε σπέρμα τού Αβραάμ, και σύμφωνα με την υπόσχεση κληρονόμοι.»***

Άρα, το γεγονός ότι ο Ιωάννης στάθηκε ***«επάνω στην άμμο τής θάλασσας»***, φανερώνει ότι **ήταν ένας από το σπέρμα του Αβραάμ**, όχι μόνο εκ γενετής, αλλά και από πνευματικής πλευράς.

Εξήγηση εδαφίου 1β

«και είδα ένα θηρίο να ανεβαίνει από τη θάλασσα, το οποίο είχε επτά κεφάλια, και δέκα κέρατα· κι επάνω στα κέρατά του ήσαν δέκα διαδήματα, κι επάνω στα κεφάλια του υπήρχαν ονόματα βλασφημίας.»

Στα παραπάνω εδάφια, συναντούμε μερικούς συμβολικούς όρους τους οποίους έχουμε εξηγήσει σε προηγούμενα κεφάλαια:

Το *«θηρίο»*

Ο συμβολικός όρος ***«θηρίο»*** αναφέρεται σε επίγεια βασιλεία --- σε επίγεια κυβέρνηση. (Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 11[ια΄]:2β, κάτω από τον υπότιτλο, **‘Σε τι αναφέρεται το *«θηρίο»*;’**)

Η *«θάλασσα»*

Η ***«θάλασσα»*** συμβολίζει τον «κόσμο», την πονηρή και την άπιστη στον Ιησού ανθρωπότητα. (Παρακαλώ διαβά-

στε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 7[ζ΄]:1, κάτω από τον υπότιτλο ***«Η θάλασσα»***.)

Τα *«δέκα κέρατα»*

Ο συμβολικός όρος ***«κέρατα»*** αναφέρεται σε ***«βασιλιάδες»***. (Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:3[γ].)

Τα *«επτά κεφάλια»*

Ο συμβολικός όρος ***«κεφάλια»*** συμβολίζει ***«βασιλείες»*** ή ***«κυβερνήσεις»*** περιλαμβανομένων και των αρχηγών τους ή τους βασιλιάδες τους, είτε οι βασιλείες αυτές είναι πολιτικές είτε είναι θρησκευτικές. (Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:3[β].)

Τα *«δέκα διαδήματα»*

«Διαδήματα» (δηλαδή, στεφάνια) είναι ενδείξεις εξουσίας και τοποθετούνται στα κεφάλια βασιλιάδων που κυβερνούν. (Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:3[δ].)

Τα *«ονόματα βλασφημίας»*

Η λέξη ***«βλασφημία»*** αναφέρεται σε «ανευλάβεια», «ιεροσυλία», «ασέβεια», «χλεύη εναντίον του Θεού».

Όταν ο Ιησούς θεράπευσε τον παραλυτικό, του είπε, ***«Παιδί μου, οι αμαρτίες σου είναι σε σένα συγχωρεμένες»*** (Μάρκος 2[β΄]:5). Μερικοί από τους γραμματείς που καθόντουσαν εκεί, Τον άκουσαν να μιλάει έτσι και είπαν:

«Γιατί αυτός μιλάει τέτοιες βλασφημίες; Ποιος μπορεί να συγχωρεί αμαρτίες παρά μονάχα ένας, ο Θεός;»

Ξανά, όταν ο Ιησούς είπε ότι είναι ο ***«Υιός του Θεού»***, εννοείτο ότι έκαμε τον Εαυτόν Του ***«ίσον με τον Θεό»*** (Ιωάννης 5[ε΄]:18). Και αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίον, στο τέλος, Τον σκότωσαν **λόγω βλασφημίας** (Ματθαίος 26[κστ΄]:63-66).

Από τα παραπάνω, αντιλαμβανόμαστε ότι το να έχει κανείς ***«ονόματα βλασφημίας»***, σημαίνει ότι **ισχυρίζεται ότι έχει εξουσία και τίτλους οι οποίοι ανήκουν αποκλειστικά στον Θεό!**

Υπάρχουν τέσσερις προσωπικότητες οι οποίες είναι ένοχες **για το ότι μιλούν αλαζονικά για τον εαυτό τους**, με άλλα λόγια, οι οποίες έχουν ***«ονόματα βλασφημίας»***:

α) Ο ***«άνθρωπος της αμαρτίας»*** των εδαφίων Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:3,4. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«Ας μη σας εξαπατήσει κάποιος με κανέναν τρόπο· επειδή, [δεν θάρθει εκείνη η ημέρα], αν πρώτα δεν έρθει η αποστασία, και αποκαλυφθεί ο άνθρωπος της αμαρτίας, ο γιος τής απώλειας, αυτός που θα αντιτάσσεται και θα υπερυψώνει τον εαυτό του ενάντια σε κάθε έναν που λέγεται θεός ή σέβασμα, ώστε να καθήσει στον ναό τού Θεού ως Θεός, αποδεικνύοντας τον εαυτό του ότι είναι Θεός.»

β) Το ***«μικρό κέρας»*** των εδαφίων Δανιήλ 7[ζ΄]:8,11. Εκεί, διαβάζουμε:

«[8]Παρατηρούσα τα κέρατα, και ξάφνου, ένα άλλο μικρό κέρας ανέβηκε ανάμεσά τους, μπροστά στο οποίο τρία από τα πρώτα κέρατα ξεριζώθηκαν· και είδα ότι, σ' αυτό το κέρας υπήρχαν μάτια ανθρώπου, και στόμα, που μιλούσε μεγάλα πράγματα … [11]Θωρούσα τότε, εξαιτίας τής φωνής των μεγάλων λόγων, που μιλούσε το κέρας, θωρούσα μέχρις ότου θανατώθηκε το θηρίο, και το σώμα του απολέσθηκε και δόθηκε σε καύση φωτιάς.»

γ) Το ***«κόκκινο θηρίο»*** του εδαφίου Αποκάλυψις 17[ιζ΄]: 3. Εκεί, λέει:

«Και με έφερε, σε πνευματική [έκσταση], στην έρημο· και είδα μια γυναίκα να κάθεται επάνω σε ένα κόκκινο θηρίο, που [ήταν] γεμάτο από ονόματα βλασφημίας, και το οποίο είχε επτά κεφάλια και δέκα κέρατα.»

δ) Το ***«θηρίο»*** του εδαφίου Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:5,6. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«[5]Και του δόθηκε στόμα που μιλούσε μεγάλα, και έλεγε λόγια βλασφημίας, και του δόθηκε εξουσία να κάνει πόλεμο [για] 42 μήνες. [6]Και άνοιξε το στόμα του σε βλασφημία ενάντια στον Θεό, να βλασφημήσει το όνομά του, και τη σκηνή του, κι αυτούς που κατοικούν μέσα στον ουρανό.»

Τότε λοιπόν, τι αντιπροσωπεύει το *«θηρίο»* του εδαφίου 1^{β};

Από όλα τα παραπάνω, αντιλαμβανόμαστε ότι το ***«θηρίο»*** με τα ***«επτά κεφάλια»***, που βγαίνει από την ***«θάλασσα»*** της άπιστης στον Ιησού ανθρωπότητας, αντιπροσωπεύει

τις **οκτώ παγκόσμιες κυβερνήσεις** οι οποίες κυβερνήσανε και θα κυβερνήσουν πάνω σ' αυτόν τον πλανήτη μέχρι τον δεύτερο ερχομό του Κυρίου Ιησού Χριστού. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα εδάφια Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:9-11. Εκεί, διαβάζουμε:

«[9]***Εδώ είναι ο νους που έχει σοφία. Τα επτά κεφάλια είναι επτά βουνά, όπου επάνω τους κάθεται η γυναίκα.*** [10]***Και είναι επτά βασιλιάδες· οι πέντε έπεσαν, και ο ένας είναι, ο άλλος δεν ήρθε ακόμα, και όταν έρθει, πρέπει να μείνει για λίγο.*** [11]***Και το θηρίο που ήταν, και δεν είναι, κι αυτός είναι ο όγδοος, και είναι από τους επτά, και πηγαίνει σε απώλεια.»***

Αφού έχουμε οκτώ παγκόσμιες κυβερνήσεις, τότε, γιατί το *«θηρίο»* έχει μόνο *«επτά κεφάλια»*; Δεν θα έπρεπε να είχε οκτώ;
Όχι, επειδή στα παραπάνω εδάφια, το όγδοο ***«κεφάλι»***, το οποίο κάποια ημέρα θα γίνει η **όγδοη παγκόσμια κυβέρνηση**, αντιπροσωπεύεται από το **'σώμα'** του *«θηρίου»*. Για να έχουμε μια καλύτερη κατανόηση πάνω σ' αυτό το γεγονός, ας επισκεφθούμε τα παραπάνω εδάφια ξανά και να τα μελετήσουμε προσεκτικά ένα-ένα τη φορά:

Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:9
«[9]***Εδώ είναι ο νους που έχει σοφία. Τα επτά κεφάλια είναι επτά βουνά, όπου επάνω τους κάθεται η γυναίκα.*** [10]***Και είναι επτά βασιλιάδες·»***

Παρακαλώ σημειώστε:
Μερικά κείμενα περιλαμβάνουν τα παραπάνω λόγια του εδαφίου 10, στο εδάφιο 9.

Το παραπάνω εδάφιο μας λέει ότι ***«τα επτά κεφάλια»*** είναι ***«επτά βουνά»*** (επτά ***«βασιλείες»***) και ***«επτά βασιλιάδες»***. Άρα, είτε λέμε ***«κεφάλια»***, είτε λέμε ***«θηρία»***, ή ***«βουνά»***, ή ακόμα και ***«βασιλιάδες»***, **είναι ένα και το αυτό!** (Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 6 [στ΄]:14$^{\beta\cdot}$ 11[ια΄]:2$^{\beta\cdot}$ 12[ιβ΄]:3$^{\beta\cdot}$ 12[ιβ΄]:3$^{\gamma}$**.** Επίσης, παρακαλώ διαβάστε Δανιήλ 7[ζ΄]:17.)

Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:10
«οι πέντε έπεσαν, και ο ένας είναι, ο άλλος δεν ήρθε ακόμα, και όταν έρθει, πρέπει να μείνει για λίγο.»

Εδώ, θα πρέπει να θυμόμαστε ότι ο Ιωάννης έλαβε το βιβλίο της Αποκάλυψης νωρίς στην δεκαετία του 90 μ.Χ. Επομένως, τα λόγια, ***«οι πέντε έπεσαν»*** (αόριστος) μας λένε ότι τα πέντε ***«κεφάλια»*** που είχαν γίνει ***«παγκόσμιες κυβερνήσεις»***, υπήρξαν, κυβέρνησαν και ήλθαν στο τέλος της κυριαρχίας τους **πριν** από το έτος 90 μ.Χ.

Τα λόγια, ***«ο ένας είναι»***, (παρών), μας λέει ότι το **έκτο** ***«κεφάλι»***, η Ρώμη, η οποία είχε γίνει παγκόσμια κυβέρνηση, ήταν παρούσα και βασίλευε την εποχή που ο Ιωάννης έλαβε το βιβλίο της Αποκάλυψης.

Τα λόγια, ***«ο άλλος δεν ήρθε ακόμα»***, αναφέρονται στο **έβδομο** ***«κεφάλι»*** το οποίο θα ερχόταν μετά από το πέσιμο της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. (Θα παρουσιάσω περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με το έβδομο ***«κεφάλι»*** στο κεφάλαιο 17[ιζ΄].)

Επομένως, υπάρχει ακόμα ένα ***«κεφάλι»*** ή παγκόσμια κυβέρνηση που πρέπει να έλθει --- **το όγδοο!** Και **το όγδοο**

«κεφάλι» εμφανίζεται στο εδάφιο 11 ως ***«το θηρίο»*** (διότι, καθώς μάθαμε προηγουμένως, οι συμβολικοί όροι ***«κεφάλια»*** και ***«θηρία»*** συμβολίζουν το ίδιο πράγμα: Έθνη που ανεβαίνουν στο σημείο να γίνουν παγκόσμιες κυβερνήσεις)! Τώρα λοιπόν που έχουμε αυτή τη γνώση, ας διαβάσουμε το εδάφιο 11:

Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:11
«[11]***Και το θηρίο που ήταν, και δεν είναι, κι αυτός είναι ο όγδοος, και είναι από τους επτά, και πηγαίνει σε απώλεια.»***

Στο κεφάλαιο 17, θα μιλήσουμε περισσότερο γι' αυτό το ***«κεφάλι»*** (γι' αυτό το έθνος), που, σύμφωνα με τη βιβλική προφητεία, θα γίνει η όγδοη και η τελευταία παγκόσμια κυβέρνηση πριν τον δεύτερο ερχομό του Κυρίου Ιησού. Πάντως, το παρόν κεφάλαιο θα μας δώσει μερικά ενδεικτικά, μερικά χαρακτηριστικά αυτού του ***«θηρίου»*** για να μας βοηθήσει να το αναγνωρίσουμε όταν θα εξετάσουμε το κεφάλαιο 17[ιζ΄].

Εδάφιο 2: ***«[α]Και το θηρίο που είδα, ήταν όμοιο με πάρδαλη, και τα πόδια του σαν αρκούδα, και το στόμα του σαν στόμα λιονταριού· [β]και ο δράκοντας έδωσε σ' αυτό τη δύναμή του, και τον θρόνο του, και μεγάλη εξουσία.»***

Εξήγηση εδαφίου 2[α]
«Και το θηρίο που είδα, ήταν όμοιο με πάρδαλη, και τα πόδια του σαν αρκούδα, και το στόμα του σαν στόμα λιονταριού·»

Μια σπουδαία διευκρίνιση

Όπως ανάφερα προηγουμένως, το ***«θηρίο»*** του εδαφίου 1, με τα ***«επτά κεφάλια»*** και τα ***«δέκα κέρατα»*** που ανέβηκε από τη συμβολική ***«θάλασσα»***, αντιπροσωπεύει **οκτώ** παγκόσμιες κυβερνήσεις. Γι' αυτό το λόγο, τα διαφορετικά **'μέρη'** του ***«θηρίου»*** (του εδαφίου 1), **αναφέρεται σε διάφορες προσωπικότητες**. Για να έχουμε μια καλύτερη κατανόηση του ***«θηρίου»*** που θα γίνει η όγδοη παγκόσμια κυβέρνηση, θα πρέπει να ξεχωρίσουμε τις διάφορες προσωπικότητες και να αναγνωρίσουμε την ταυτότητά τους. Έτσι λοιπόν, ας τις αναγνωρίσουμε:

1. Οι ***«επτά κεφαλές»*** αναφέρονται σε επτά παγκόσμιες κυβερνήσεις που κυβέρνησαν τους ανθρώπους μέχρι σήμερα. (Θα μιλήσουμε περισσότερο γι' αυτές στο κεφάλαιο 17.)

2. Τα ***«δέκα κέρατα»***, αναφέρονται στους ***«δέκα βασιλιάδες»*** που, στο μέλλον, θα δώσουν την εξουσία τους σε κάποιο ειδικό έθνος, για να το βοηθήσουν να γίνει η κεντρική εξουσία της **όγδοης** παγκόσμιας κυβέρνησης.

3. Το ***«θηρίο»*** το οποίο θα γίνει η όγδοη παγκόσμια κυβέρνηση πριν τον δεύτερο ερχομό του Κυρίου Ιησού Χριστού, **δεν είναι** ολόκληρο το ***«θηρίο»*** του εδαφίου 1, αλλά, **μόνο το σύνθετο μέρος του σώματός του!** Αυτό είναι το ***«θηρίο»*** με το οποίο ασχοληθήκαμε στο κεφάλαιο 11, αυτό είναι το ***«θηρίο»*** με το οποίο θα ασχοληθούμε στο παρόν κεφάλαιο, και αυτό είναι το ***«θηρίο»*** με το οποίο θα ασχοληθούμε στο κεφάλαιο 17[ιζ΄].

Το όγδοο ***«κεφάλι»*** ή ***«θηρίο»*** δεν είναι ένα από τα περασμένα ***«επτά κεφάλια»***. Κανένα από τα περασμένα ***«επτά κεφάλια»*** δεν θα γίνει παγκόσμια κυβέρνηση για δεύτερη φορά. Δεν υπάρχει εδάφιο που να υποστηρίζει ένα τέτοιο γεγονός! **Το έθνος που θα φτάσει στο σημείο να γίνει η κεντρική εξουσία της όγδοης παγκόσμιας κηβέρνησης, έχει τη δική του προσωπικότητα!** Η περιγραφή του Ιωάννη όσον αφορά την εμφάνιση του ***«θηρίου»***,

«Και το θηρίο που είδα, ήταν όμοιο με πάρδαλη, και τα πόδια του σαν αρκούδα, και το στόμα του σαν στόμα λιονταριού»,

μας λέει ότι ο όγδοος ***«βασιλιάς»*** θα είναι ***μια σύνθετη παγκόσμια κυβέρνηση***. Αυτό σημαίνει ότι το έθνος που θα υψωθεί για να γίνει η κεντρική εξουσία της όγδοης παγκόσμιας κυβέρνησης, δηλαδή του ***«θηρίου»***, δεν θα είναι μόνο του αλλά **θα ενωθούν μαζί του και θα το υποστηρίξουν** έθνη τα οποία κάποτε είχαν κυβερνηθεί από τις πρώτες ***«επτά»*** παγκόσμιες κυβερνήσεις! Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το εδάφιο Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:11 μας λέει ότι το όγδοο ***«θηρίο»*** θα ***«είναι από τους επτά»*****!**

Γιατί είπα ότι το όγδοο *«θηρίο»* είναι σύνθετο;
Στα εδάφια Δανιήλ 7[ζ΄]:3-6, διαβάζουμε ένα από τα όνειρα του Δανιήλ. Ο Δανιήλ είδε τέσσερα ***«θηρία»*** τα οποία βγήκανε από τη ***«θάλασσα»***! Αυτά τα ***«θηρία»*** ήσαν τέσσερα από τα συμβολικά ***«κεφάλια»*** που συναντήσαμε στο εδάφιο 1 του παρόντος κεφαλαίου. Τα τρία από τα ***«θηρία»*** που είδε ο Δανιήλ, έμοιαζαν με ***«λιοντάρι»***, με ***«αρκούδα»*** και με ***«λεοπάρδαλη»***! Ας διαβάσουμε τα λόγια του Δανιήλ:

«[3]Και από τη Θάλασσα ανέβηκαν τέσσερα μεγάλα θηρία, που διέφεραν μεταξύ τους. [4]Το πρώτο [ήταν] σαν λιοντάρι, και είχε φτερούγες αετού· θωρούσα, μέχρι που αποσπάστηκαν οι φτερούγες του, και σηκώθηκε από τη γη, και στάθηκε στα πόδια σαν άνθρωπος, και του δόθηκε καρδιά ανθρώπου. [5]Και ξάφνου, έπειτα ένα δεύτερο θηρίο, όμοιο με αρκούδα, και σηκώθηκε κατά το ένα πλαϊνό, και στο στόμα του [είχε] τρία πλευρά ανάμεσα στα δόντια του· και του έλεγαν ως εξής: Σήκω, κατάφαγε πολλές σάρκες. [6]Μετά απ' αυτό, θωρούσα, και ξάφνου, ένα άλλο, σαν λεοπάρδαλη, που είχε επάνω στην πλάτη του τέσσερις φτερούγες πουλιού· το θηρίο είχε ακόμα τέσσερα κεφάλια· και του δόθηκε εξουσία.»

Τα παραπάνω εδάφια μας βοηθούν να εννοήσουμε ότι το γεγονός που το ***«θηρίο»*** του παρόντος κεφαλαίου ήταν σαν ***«λεοπάρδαλη»***, που είχε πόδια σαν ***«αρκούδας»*** και που το στόμα του ήταν σαν στόμα ***«λιονταριού»***, σημαίνει ότι αυτό το ***«θηρίο»*** θα είναι σύνθετο --- ότι θα ενωθούν μαζί του και θα υποστηριχθεί από έθνη τα οποία κάποτε κυβερνήθηκαν από αυτές τις παγκόσμιες κυβερνήσεις του παρελθόντος!

Εξήγηση εδαφίου 2$^{\beta}$

«και ο δράκοντας έδωσε σ' αυτό τη δύναμή του, και τον θρόνο του, και μεγάλη εξουσία.»

Αυτό το εδάφιο λέει ότι ο Σατανάς (ο δράκος), θα δώσει τη δύναμή του και το θρόνο του και μεγάλη εξουσία στο ***«θηρίο»***. Από τα εδάφια Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:12,13, μαθαίνουμε ότι οι δέκα βασιλιάδες (τα ***«δέκα κέρατα»***), θα παραδώσουν στο θηρίο τη δύναμη και τη δική τους εξουσία στο ***«θηρίο»***!! Και το εδάφιο Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:17

μας λέει ότι ο Θεός θα το βάλει στη καρδιά τους ώστε να το πράξουν!! Ουάου!! Όταν κάποιος έχει πίσω του τρεις τόσο μεγάλες δυνάμεις για να τον προωθήσουν να γίνει η όγδοη και η τελευταία παγκόσμια κυβέρνηση η οποία θα κυβερνήσει μέχρι τον δεύτερο ερχομό του Κυρίου Ιησού Χριστού, στα σίγουρα, το πράγμα θα εκπληρωθεί!

Ας διαβάσουμε τα εδάφια Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:12,13,17, για να επιβεβαιώσουμε τα παραπάνω σχόλια:

«[12]Και τα δέκα κέρατα, που είδες, είναι δέκα βασιλιάδες, οι οποίοι ακόμα δεν πήραν βασιλεία, αλλά παίρνουν εξουσία, για μία ώρα, σαν βασιλιάδες μαζί με το θηρίο. [13]Αυτοί έχουν μία γνώμη, και θα παραδώσουν στο θηρίο τη δύναμη και τη δική τους εξουσία. [14]επειδή, ο Θεός έδωσε στις καρδιές τους να κάνουν τη γνώμη του, και να γίνουν τής ίδιας γνώμης, και να δώσουν τη βασιλεία τους στο θηρίο, μέχρις ότου εκτελεστούν οι λόγοι τού Θεού.»

Εδάφιο 3: ***«[α]Και είδα ένα από τα κεφάλια του σαν να ήταν πληγωμένο θανατηφόρα· και η θανατηφόρα πληγή του θεραπεύτηκε· [β]και θαύμασε ολόκληρη η γη, που ήταν πίσω από το θηρίο.»***

Εξήγηση εδαφίου 3[α]

«Και είδα ένα από τα κεφάλια του σαν να ήταν πληγωμένο θανατηφόρα· και η θανατηφόρα πληγή του θεραπεύτηκε·»

Ας συγκεντρώσουμε τις σκέψεις μας ξανά! Οι συμβολικοί όροι ***«κεφάλι»*** και ***«θηρίο»*** συμβολίζουν μία ***«βασιλεία»***! Επομένως, **το έθνος το οποίο θα ανέβει για να γίνει η**

κεντρική εξουσία της όγδοης παγκόσμιας κυβέρνησης, είναι και το τελευταίο (το όγδοο) ***«κεφάλι»*** **και το τελευταίο *«θηρίο»*!**

Τώρα που γνωρίζουμε την παραπάνω αλήθεια, μπορούμε να καταλάβουμε γιατί το εδάφιο 3^{α} λέει ότι ήταν ***«ένα από τα κεφάλια του»*** που ήταν ***«πληγωμένο θανατηφόρα και η θανατηφόρα πληγή του θεραπεύτηκε»***, ενώ τα εδάφια 12 και 14 (του παρόντος κεφαλαίου) λέγουν ότι ήταν **το *«θηρίο»*** που είχε ***«την πληγή τής μάχαιρας»*** και ***«του οποίου η θανατηφόρα πληγή θεραπεύθηκε»*****!!!**

Από τα παραπάνω, είναι εύκολο να καταλάβουμε ότι το έθνος από το οποίο θα βγει η κεντρική εξουσία του σύνθετου ***«θηρίου»***, της όγδοης παγκόσμιας κυβέρνησης, είχε ένα πολύ δραματικό παρελθόν. Το είχαν σφάξει με μαχαίρι (είχε καταστραφεί μέσω πολέμου) και είχε πάψει να υπάρχει σαν έθνος --- είχε πεθάνει --- είχε πάει στην άβυσσο! Και όμως, η παραπάνω προφητεία έλεγε ότι θα ερχόταν καιρός που η πληγή του θα θεραπευόταν και ότι θα ξανάβγαινε από την άβυσσο! Το εδάφιο Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:8 συμφωνεί με την κατάληξή μας. Ας το διαβάσουμε:

«Το θηρίο που είδες ήταν και δεν είναι και μέλλει να ανεβαίνει από την άβυσσο και πηγαίνει στην απώλεια. Και θα θαυμάσουν αυτοί που κατοικούν πάνω στη γη, των οποίων δεν έχει γραφτεί το όνομα στο βιβλίο της ζωής από [την] αρχή της δημιουργίας [του] κόσμου, βλέποντας το θηρίο ότι ήταν και δεν είναι, αλλά θα είναι [πάλι] παρόν.» (Μεταγλώττιση Σπύρου Καραλή)

Εξήγηση εδαφίου 3^{β}

«και θαύμασε ολόκληρη η γη, που ήταν πίσω από το θηρίο»

Όπως το παραπάνω εδάφιο, Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:8, είπε ότι ***«… θα θαυμάσουν αυτοί που κατοικούν πάνω στη γη»***, όταν θα βγει το ***«θηρίο»*** από την άβυσσο, έτσι λέει και το εδάφιο 3^{β}. Εκείνοι που αποτελούν τη συμβολική ***«γη»*** (την Ιουδαϊκή και την Χριστιανική κοινότητα· παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:5^{γ}), εκείνοι που στέκονται ***«πίσω από το θηρίο»*** για να το υποστηρίξουν και για να το προωθήσουν ώστε να γίνει η κεντρική εξουσία της σύνθετου όγδοης παγκόσμιας κυβέρνησης, **θα θαυμάσουν!** Αλλά, καθώς είπε το εδάφιο Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:8, αυτοί που θα θαυμάσουν είναι εκείνοι ***«των οποίων δεν έχει γραφτεί το όνομα στο βιβλίο της ζωής από [την] αρχή της δημιουργίας [του] κόσμου»***! Και είναι εκείνοι που αναφέρονται στο εδάφιο 4 που ακολουθεί:

Εδάφιο 4: ***«Και προσκύνησαν τον δράκοντα, που έδωσε εξουσία στο θηρίο, και προσκύνησαν το θηρίο, λέγοντας: Ποιος είναι όμοιος με το θηρίο; Ποιος μπορεί να πολεμήσει μαζί του;»***

Εξήγηση εδαφίου 4

Αλλοίμονο γι' αυτούς! Σαν άνθρωποι της συμβολικής ***«γης»***, θα έπρεπε να δοξάζουν και να λατρεύουν μόνο τον Θεό και τον Χριστό Του! Αντιθέτως όμως, λατρεύουν το ***«θηρίο»*** και τον Σατανά (τον ***«δράκο»***) που έδωσε μεγάλη εξουσία στο ***«θηρίο»***! Τα λόγια τους, ***«Ποιος είναι όμοιος με το θηρίο; Ποιος μπορεί να πολεμήσει μαζί του;»*** καθιστούν προσβολή στο Πρόσωπο, στη δύναμη και στη κυ-

ριαρχία του Θεού! Δεν πρέπει να μας προξενεί έκπληξη το γεγονός ότι τα ονόματά τους δεν έχουν γραφεί στο βιβλίο της ζωής!

Εδάφια 5,6: ***«[5]Και του δόθηκε στόμα που μιλούσε μεγάλα, και έλεγε λόγια βλασφημίας, και του δόθηκε εξουσία να κάνει πόλεμο για 42 μήνες. [6]Και άνοιξε το στόμα του σε βλασφημία ενάντια στον Θεό, να βλασφημήσει το όνομά του, και τη σκηνή του, κι αυτούς που κατοικούν μέσα στον ουρανό.»***

Εξήγηση εδαφίων 5 και 6

Καθώς ανάφερα στην εξήγηση του εδαφίου 1^{β}, κάτω από τον υπότιτλο **'Τα *«ονόματα βλασφημίας»*'**, υπάρχουν τέσσερις προσωπικότητες οι οποίες μιλούν αλαζονικά για τον εαυτό τους:

α) Ο ***«άνθρωπος της αμαρτίας»*** των εδαφίων Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:3,4,

β) το ***«μικρό κέρας»*** των εδαφίων Δανιήλ 7[ζ΄]:8,11,

γ) το ***«κόκκινο θηρίο»*** του εδαφίου Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:3, και

δ) το ***«θηρίο»*** των παρόντων εδαφίων.

Και όλες αυτές οι προσωπικότητες αναφέρονται στο ίδιο ***«θηρίο»***: Στην όγδοη παγκόσμια κυβέρνηση και στο κέντρο της εξουσίας της.

Το γεγονός ότι ***«του δόθηκε εξουσία να κάνει πόλεμο για 42 μήνες»*** (3½ χρόνια), αποδεικνύει για μια ακόμη φορά ότι το ***«θηρίο»*** αυτού του κεφαλαίου είναι το ίδιο με το ***«μικρό κέρας»*** των εδαφίων Δανιήλ 7[ζ΄]:8,24,25 το οποίο θα κάνει πόλεμο εναντίον των αγίων για ***«καιρόν και καιρούς, και μισόν καιρό»*** (3½ χρόνια). Το δε γεγονός ότι η έκφραση, ***«καιρόν και καιρούς, και μισόν καιρό»*** ισούται με 3½ χρόνια, μπορεί να επιβεβαιωθεί από τα εδάφια Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:6 και 14. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«[6]Και η γυναίκα έφυγε στην έρημο, όπου έχει ετοιμασμένον τόπο από τον Θεό, για να την τρέφουν εκεί 1.260 ημερες … [14]Και στη γυναίκα δόθηκαν δύο φτερούγες τού μεγάλου αετού, για να πετάει στην έρημο, στον τόπο της, όπου εκεί τρέφεται [για] καιρόν και καιρούς και μισόν καιρό, μακριά από το φίδι·»

Εδάφιο 7: ***«[α]Και του δόθηκε να κάνει πόλεμο με τους αγίους, και να τους νικήσει· [β]και του δόθηκε εξουσία επάνω σε κάθε φυλή και γλώσσα και έθνος.»***

Εξήγηση εδαφίου 7[α]

«Και του δόθηκε να κάνει πόλεμο με τους αγίους, και να τους νικήσει·»

Παρακαλώ διαβάστε την παραπάνω εξήγηση των εδαφίων 5,6 και κάνετε σκέψεις στα εδάφια Δανιήλ 7[ζ΄]:21 και 25.

Εξήγηση εδαφίου 7[β]

«και του δόθηκε εξουσία επάνω σε κάθε φυλή και γλώσσα και έθνος.»

Από τα παραπάνω λόγια, εύκολα μπορούμε να δούμε ότι το όγδοο ***«θηρίο»*** θα γίνει μια παγκόσμια κυβέρνηση!

Εδάφιο 8: ***«Και θα το προσκυνήσουν όλοι αυτοί που κατοικούν επάνω στη γη, των οποίων τα ονόματα δεν γράφτηκαν στο βιβλίο τής ζωής τού Αρνίου, που είναι σφαγμένο από τη δημιουργία τού κόσμου.»***

Εξήγηση εδαφίου 8

Καθώς έχουμε ήδη δει, ο συμβολικός όρος ***«κέρας»*** (κέρατο) συμβολίζει έναν ***«βασιλιά»*** (παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:3^{γ}). Ο συμβολικός όρος ***«μικρό κέρας»***, αναφέρεται σε πρόσωπο εξουσίας **ενός μικρού έθνους**. Δεν πρέπει να μας προκαλεί έκπληξη που οι άνθρωποι της συμβολικής ***«γης»***, εκείνοι ***«των οποίων τα ονόματα δεν γράφτηκαν στο βιβλίο τής ζωής τού Αρνίου»***, θα θαυμάσουν όταν θα αντιληφθούν ότι το ***«μικρό κέρας»*** του εδαφίου Δανιήλ 7[ζ΄]:8, θα υποστηριχθεί μέχρι το σημείο που θα γίνει η κεντρική εξουσία της σύνθετης παγκόσμιας κυβέρνησης των τελευταίων ημερών! Πω-πω! Θα το θαυμάσουν μέχρι το σημείο που θα το λατρέψουν!

Εδάφιο 9: ***«Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει.»***

Εξήγηση εδαφίου 9

Το παραπάνω εδάφιο δίνει στον σπουδαστή του βιβλίου της Αποκάλυψης ένα σημαντικό μήνυμα: Η προφητεία για το ***«θηρίο»*** **θα εκπληρωθεί!** ***«Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει»*** --- ας δώσει προσοχή στις προειδοποιήσεις του Θεού! Εάν αγνοήσουμε τις λεπτομέρειες που μας δίνει μέσω των Γραφών, μπορεί να αστοχήσουμε από το να δούμε την πραγματική ταυτότητα του ***«θηρίου»*** και μπορεί, μέσα

στην άγνοιά μας, να το προσκυνήσουμε κι' εμείς! Και τα εδάφια Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:9,10, λένε:

«[9]***Και ένας τρίτος άγγελος τους ακολούθησε, λέγοντας με δυνατή φωνή: Όποιος προσκυνάει το θηρίο και την εικόνα του, και παίρνει το χάραγμα επάνω στο μέτωπό του ή επάνω στο χέρι του,*** [10]***θα πιει κι αυτός από το κρασί τού θυμού τού Θεού, που είναι κερασμένο ανόθευτο μεσα στο ποτήρι τής οργής του· και θα βασανιστεί με φωτιά και θειάφι μπροστά στους άγιους αγγέλους και μπροστά στο Αρνίο.»***

Εδάφιο 10: ***«Όποιος φέρνει σε αιχμαλωσία, θα πάει σε αιχμαλωσία· όποιος φονεύσει με μάχαιρα, αυτός πρέπει να φονευθεί με μάχαιρα. Εδώ είναι η υπομονή και η πίστη των αγίων.»***

Εξήγηση εδαφίου 10

Αυτό το εδάφιο περιέχει μια σημαντική συμβουλή:

Σαν αναγεννημένοι Χριστιανοί, πρέπει να έχουμε εμπιστοσύνη ότι ο Θεός θα μας προστατέψει διαμέσου αυτών των συμβάντων. Δεν θα πρέπει να προσπαθήσουμε να σταματήσουμε την άνοδο του ***«θηρίου»*****!** Δεν είμαστε σε θέση να πολεμήσουμε εναντίον του διότι, ο Θεός λέει, «***όποιος φονεύσει με μάχαιρα, αυτός πρέπει να φονευθεί με μάχαιρα».*** Οι προφητείες του Θεού θα εκπληρωθούν είτε μας αρέσει είτε όχι! Γι' αυτό το λόγο, το εδάφιο 10 κλείνει με τα λόγια, ***«Εδώ είναι η υπομονή και η πίστη των αγίων.»***

Εδάφιο 11: ***«Και είδα ένα άλλο θηρίο να ανεβαίνει από τη γη, και είχε δύο κέρατα, όμοια με κέρατα αρνιού, και μιλούσε σαν δράκοντας.»***

Εξήγηση εδαφίου 11

Μετά, ο Ιωάννης είδε ένα άλλο ***«θηρίο»*****!** Ενώ το πρώτο ***«θηρίο»*** βγήκε από τη συμβολική ***«θάλασσα»*** (από την άπιστη στον Ιησού ανθρωπότητα), το δεύτερο ***«θηρίο»*** βγήκε από τη συμβολική ***«γη»***, με άλλα λόγια, από την Ιουδαϊκή και τη Χριστιανική κοινότητα! Ενώ το πρώτο ***«θηρίο»*** είναι μια πολιτική εξουσία, το δεύτερο είναι θρησκευτική.

Το γεγονός ότι είχε δύο ***«κέρατα»*** που μοιάζουν ***«με κέρατα αρνιού»*** φανερώνει ότι και τα δύο πρόσωπα που κρατούν την εξουσία αυτού του ***«θηρίου»***, θα παρουσιασθούν σαν να είναι πνευματικοί αρχηγοί των Ιουδαίων και των Χριστιανών που πιστεύουν την Αγία Γραφή. Αλλά, τα λόγια που θα βγουν από το στόμα τους θα είναι παραπλανητικά· θα είναι σαν λόγια φιδιού (σαν ***«δράκου»***)!

Εδάφιο 12: ***«Και ενεργούσε ολόκληρη την εξουσία τού πρώτου θηρίου μπροστά του, και έκανε τη γη και εκείνους που κατοικούν σ' αυτή να προσκυνήσουν το πρώτο θηρίο, του οποίου η θανατηφόρα πληγή θεραπεύθηκε.»***

Εξήγηση εδαφίου 12

Από το παραπάνω εδάφιο, αντιλαμβανόμαστε ότι αυτό το **θρησκευτικό** ***«θηρίο»*** είναι απόλυτα συνδεδεμένο με το **πολιτικό** ***«θηρίο»*** που βγαίνει από τη συμβολική ***«θάλασσα»***. Στην πραγματικότητα, **θα εξασκήσει όλη την εξουσία του πρώτου θηρίου**. Ο στόχος του είναι να χρησιμοποιήσει παραπλανητικά λόγια, όπως π.χ. ένα ψευδές ευαγ-

γέλιο, ψευδοδιδασκαλίες και αιρέσεις, για να κάνει τους ανθρώπους της συμβολικής ***«γης»*** «***και εκείνους που κατοικούν σ' αυτή να προσκυνήσουν το πρώτο θηρίο, του οποίου η θανατηφόρα πληγή θεραπεύθηκε»***!

Τι άλλο θα κάνει αυτή η θρησκευτική κυβερνητική (θεοκρατική) **τάξη για να πετύχει το σκοπό της;**
Ας διαβάσουμε τα εδάφια 13 και 14:

Εδάφια 13,14: ***«***[13]***Και έκανε μεγάλα σημεία, ώστε έκανε να κατεβαίνει και φωτιά από τον ουρανό στη γη μπροστά στους ανθρώπους.*** [14]***Και πλανούσε αυτούς που κατοικούσαν επάνω στη γη, εξαιτίας των σημείων που του δόθηκαν να κάνει μπροστά στο θηρίο, λέγοντας προς εκείνους που κατοικούσαν επάνω στη γη να κάνουν μια εικόνα στο θηρίο, που έχει την πληγή τής μάχαιρας, και έζησε.»***

Εξήγηση εδαφίων 13 και 14

Εκτός από το ότι θα χρησιμοποιήσει παραπλανητικά λόγια, αυτή η άρχουσα θρησκευτική τάξη θα παραπλανήσει τη συμβολική ***«γη»*** με ***«μεγάλα σημεία»***! Και θα πει σ' εκείνους που κατοικούν τη συμβολική ***«γη» «να κάνουν μια εικόνα στο θηρίο, που έχει την πληγή τής μάχαιρας, και έζησε».***

Τι συμβολίζει η *«εικόνα»*;
Μια ***«εικόνα»*** είναι η εκπροσώπηση ενός πράγματος η ατόμου. Μια ***«εικόνα»*** μπορεί να είναι ένα αντικείμενο ή ένα πρόσωπο. Παραδείγματος χάριν, ο Ιησούς είναι η ***«εικόνα»*** του αόρατου Θεού (Κολοσσαείς 1[α΄]:15), και ένας

βασιλιάς είναι η ***«εικόνα»*** της χώρας του επειδή **αυτός αντιπροσωπεύει** ολόκληρη τη χώρα του.

Επομένως, οι δύο θρησκευτικές εξουσίες θα πλανήσουν αυτούς που κατοικούν τη συμβολική ***«γη»*** για να δεχτούν την εξουσία ενός βασιλιά ο οποίος θα αντιπροσωπεύσει το ***«θηρίο» «που έχει την πληγή τής μάχαιρας, και έζησε».*** Δεν θα μου φανεί καθόλου παράξενο εάν πουν ότι στην πραγματικότητα, η βασιλεία του ***«θηρίου»*** είναι η βασιλεία του Θεού στη ***«γη»*** και ότι ο αρχηγός της είναι στην πραγματικότητα ο κεχρισμένος του Θεού --- λόγια τα οποία θα καθιστούν βλασφημία εναντίον του Θεού και εναντίον του Αληθινού Του Κεχρισμένου! Λόγω των θαυματουργικών σημείων που θα μπορέσει να κάνει διαμέσου της δυνάμεως του Σατανά, θα έχει και το θράσος να προσπαθεί να αποδεικνύει ότι είναι Θεός (Β΄ Θεσσαλονικείς 2 [β΄]:4· Δανιήλ 11[ια΄]:36,37)!

Υπάρχει κάποια ένδειξη από τις Γραφές για το ποιος μπορεί να παίξει τον ρόλο της *«εικόνας»* του *«θηρίου»*;
Ναι, υπάρχει! Ο ***«άνθρωπος της αμαρτίας, ο γιος της απώλειας»*** των εδαφίων Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:3,4,9,10, είναι κατάλληλος γι' αυτή τη θέση! Ένα πονηρό πνεύμα θα μιλάει διαμέσου αυτού για να πλανήσει εκείνους που χάνονται. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«[3]Ας μη σας εξαπατήσει κάποιος με κανέναν τρόπο· επειδή, [δεν θάρθει εκείνη η ημέρα], αν πρώτα δεν έρθει η αποστασία, και αποκαλυφθεί ο άνθρωπος της αμαρτίας, ο γιος τής απώλειας, [4]αυτός που θα αντιτάσσεται και θα υπερυψώνει τον εαυτό του ενάντια σε κάθε έναν που λέγεται θεός ή σέβασμα, ώστε να καθήσει στον ναό τού Θεού ως Θεός, αποδεικνύοντας τον εαυτό του ότι είναι Θε-

ός … [9]ο οποίος θάρθει με ενέργεια του σατανά με κάθε δύναμη και σημεία και τέρατα ψεύδους, [10]και με κάθε απάτη τής αδικίας, ανάμεσα σ' αυτούς που χάνονται· επειδή, δεν δέχθηκαν την αγάπη τής αλήθειας για να σωθούν.»

Αυτός ο ***«άνθρωπος της αμαρτίας»***, θα ενεργήσει ακριβώς το ίδιο με τον τελευταίο ***«βασιλιά»*** των εδαφίων Δανιήλ 11[ια΄]:36-38. Εκεί, λέει:

«[36]Και ο βασιλιάς θα κάνει σύμφωνα με τη θέλησή του, και θα υψωθεί, και θα μεγαλυνθεί πιο πάνω από κάθε θεό, και θα μιλήσει αλαζονικά ενάντια στον Θεό των θεών, και θα ευημερεί, μέχρις ότου συντελεστεί η οργή· επειδή, το ορισμένο θα γίνει. [37]Και δεν θα φροντίζει για τους θεούς των πατέρων του ούτε για τις επιθυμίες των γυναικών ούτε θα φροντίζει για κανέναν θεό· επειδή, θα μεγαλυνθεί πιο πάνω απ' όλους. [38]Ενώ στον τόπο του θα δοξάσει τον θεό Μαουζείμ· και θα τιμήσει έναν θεό, με χρυσάφι και ασήμι, και με πολύτιμες πέτρες, και με επιθυμητά [πράγματα], που οι πατέρες του δεν γνώρισαν.»

Τι αποκαλύπτουν τα λόγια, *«θα μιλήσει αλαζονικά ενάντια στον Θεό των θεών»* και ***«δεν θα φροντίζει για τον Θεό των πατέρων του»*****;**

Αποκαλύπτουν ότι αυτός ο ***«βασιλιάς»*** του καιρού του τέλους είναι απόγονος εκείνων που γνώριζαν και λάτρευαν τον Αληθινό Θεό της Γραφής ο Οποίος είναι ο ***«Θεός των θεών»*** (Ιησούς του Ναυή 22[κβ΄]:22)! Γι' αυτό το λόγο, αυτός ο ***«βασιλιάς»*** θα είναι ένοχος **αποστασίας** (Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:3)**!**

Τι εννοούν τα λόγια, *«δεν θα φροντίζει … ούτε για τις επιθυμίες των γυναικών»*;
Σύμφωνα με τη μετάφραση των Ο΄ (εβδομήκοντα), η έκφραση ***«για τις επιθυμίες των γυναικών»***, παρουσιάζεται ως ***«ἐπὶ ἐπιθυμίαν γυναικῶν»***. Εδώ, δεν λέει ότι ο ***«βασιλιάς»*** δεν θα φροντίζει για κάποιον θεό που επιθυμούν οι γυναίκες, ούτε και για κάποιες άλλες επιθυμίες που μπορεί να έχουνε οι ***«γυναίκες»***, αλλά για την επιθυμία που έχουν οι άνθρωποι περί ***«γυναικών»***. Δηλαδή, ο ***«βασιλιάς»*** δεν θα σκέπτεται ούτε και θα φροντίζει για τα πράγματα που αφορούν τον Αληθινό Θεό, ούτε για τα πράγματα που αφορούν τους ψευδείς θεούς, ούτε και για τα πράγματα που αφορούν ***«γυναίκες»***.

Τι σχέση έχουν οι *«γυναίκες»* με τους *«θεούς»* ώστε να αναφέρονται μέσα στην ίδια πρόταση;
Προφανώς, καμία· **εκτός και αν** η λέξη ***«γυναίκες»*** είναι συμβολικός όρος! Και πράγματι, είναι: **Αναφέρεται σε θρησκείες!**

Το παραπάνω συμπέρασμα υποστηρίζεται από το γεγονός ότι η ***«μεγάλη Βαβυλώνα»***, η πονηρή θρησκευτική προσωπικότητα του 17ου [ιζ΄] κεφαλαίου της Αποκάλυψης, αποκαλείται ***«γυναίκα»*** (εδάφιο 6), ***«πόρνη»*** (εδάφια 15, 16), και ***«μητέρα»*** άλλων θρησκευτικών προσωπικοτήτων που έχουν κληρονομήσει τα χαρακτηριστικά της, τα χαρακτηριστικά **της αποστασίας και της πορνείας,** και οι οποίες, γι' αυτό το λόγο, αποκαλούνται με τη σειρά τους ***«πόρνες»*** της ***«γης»*** (εδάφιο 5)!

Βάση των παραπάνω πληροφοριών, αντιλαμβανόμαστε ότι όταν λέει ότι ο τελευταίος ***«βασιλιάς»*** των τελευταίων ημερών «***δεν θα φροντίζει για τους θεούς*** (LITV: τον Θεόν)

των πατέρων του ούτε για τις επιθυμίες των γυναικών ούτε θα φροντίζει για κανέναν θεό", εννοεί ότι δεν θα σεβαστεί ούτε τον Αληθινό Θεό, ούτε τους ψευδείς θεούς, ούτε και θρησκείες, διότι αυτός ***«θα μεγαλυνθεί πιο πάνω απ' όλους»*****!**

Εδάφιο 15: ***«Και του δόθηκε η ικανότητα να δώσει πνεύμα στην εικόνα τού θηρίου, ώστε η εικόνα τού θηρίου να μιλήσει, και να κάνει, όσοι δεν προσκυνήσουν την εικόνα τού θηρίου, να θανατωθούν.»***

Εξήγηση εδαφίου 15

Το παραπάνω εδάφιο είναι καθαρό: Ο αρχηγός (η ***«εικόνα»***) του πρώτου ***«θηρίου»*** που βγήκε από τη συμβολική ***«θάλασσα»*** θα λάβει ένα πνεύμα και θα ***«μιλήσει»***, με άλλα λόγια, θα βγάλει νόμους οι οποίοι θα κάνουν όλους εκείνους που δεν θα τον προσκυνήσουν, ***«να θανατωθούν»*****!**

Το ***«πνεύμα»*** που θα δώσει το ***«θηρίο»*** στην ***«εικόνα»*** του, δεν θα είναι το Πνεύμα του Θεού αλλά κάποιο ***«άλλο»*****!** Ένα ***«άλλο πνεύμα»*** είναι συνδεδεμένο με έναν ***«άλλον Ιησού»*** και με ένα ***«άλλο ευαγγέλιο»***. Ας διαβάσουμε το εδάφιο Β΄ Κορινθίους 11[ια΄]:4. Εκεί, λέει,

«Επειδή, αν αυτός που έρχεται κηρύττει [σε σας] έναν <u>άλλον Ιησού</u>, που εμείς δεν κηρύξαμε, ή λαβαίνετε ένα <u>άλλο πνεύμα</u>, που δεν λάβατε, ή ένα <u>άλλο ευαγγέλιο</u>, που δεν δεχθήκατε, καλώς θα τον υποφέρατε.»

Προσεύχομαι ότι ο Θεός θα εγείρει περισσότερους υπηρέτες Του για να κηρύξουν το αληθινό ευαγγέλιο της σωτηρίας το οποίο παρουσιάζει τον Αληθινό Ιησού της Βίβλου

ο Οποίος είναι **ο μόνος Δεσπότης**, **Θεός και Κύριος** (Ιούδας 1[α΄]:4).

Εδάφιο 16: ***«Και έκανε όλους, τους μικρούς και τους μεγάλους, και τους πλουσίους και τους φτωχούς, και τους ελεύθερους και τους δούλους, να πάρουν*** (απ' αυτόν) ***χάραγμα επάνω στο δεξί τους χέρι ή επάνω στα μέτωπά τους·»***

Εξήγηση εδαφίου 16

Στην αρχαία εποχή, οι κύριοι σφράγιζαν τους δούλους τους με το οικογενειακό τους σύμβολο σαν ένα σημάδι ότι ανήκουν σ' αυτούς. Όταν θα έλθει το ***«θηρίο»***, θα απαιτήσει από όλους να τον δεχθούν σαν την υπέρτατη εξουσία, σαν Θεό, και να **λατρέψουν εκείνον αντί του Θεού!** Σ' αυτό το σημείο, οι πραγματικά αναγεννημένοι Χριστιανοί θα πουν, **«Αρκετά!»** διότι **γνωρίζουν** τον Αληθινό Θεό του Αβραάμ και τον Αληθινό Χριστό και δεν θα λατρέψουν κανέναν άλλον εκτός από Αυτόν! Η προσευχή μου είναι όπως όλοι οι λαοί, ειδικά εκείνοι που κατοικούν τη συμβολική ***«γη»***, αναγνωρίσουν τον Αληθινό Ιησού της Γραφής ως τον Υπέρτατο Κύριο και όπως λατρέψουν (υπηρετήσουν) μόνο Εκείνον, εκπληρώνοντας έτσι την όραση του Δανιήλ που βρίσκεται στα εδάφια Δανιήλ 7[ζ΄]:13, 14. Εκεί, ο Δανιήλ έγραψε:

«[13]***Και είδα σε οράματα της νύχτας, και ξάφνου, ένας σαν Υιός ανθρώπου ερχόταν μαζί με τα σύννεφα του ουρανού, και έφτασε μέχρι τον Παλαιό των ημερών, και τον έφεραν μέσα, μπροστά του.*** [14]***Και του δόθηκε η εξουσία, και η δόξα, και η βασιλεία, για να τον λατρεύουν όλοι οι λαοί, τα έθνη, και οι γλώσσες· και η εξουσία του***

[είναι] ***αιώνια εξουσία, η οποία δεν θα παρέλθει, και η βασιλεία του, η οποία δεν θα φθαρεί.»***

Όμως, καθώς διαβάσαμε προηγουμένως (από τα εδάφια Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:10 και Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:12), εκείνοι από τη συμβολική ***«γη»*** που ***«δεν δέχθηκαν την αγάπη τής αλήθειας για να σωθούν»***, **θα λατρέψουν το *«θηρίο»*·** έτσι, θα γίνουν ένοχοι **αποστασίας** από τον Αληθινό Θεό**!** Απ' την άλλη πλευρά, εκείνοι που θα αρνηθούν να λατρέψουν το ***«θηρίο»*** και να λάβουν το ***«χάραγμά»*** του ως απόδειξη ότι έχουν ενωθεί μαζί του στην **αποστασία του από τον Αληθινό Θεό**, **δεν θα μπορούν ούτε να αγοράζουν ούτε και να πουλάνε.** Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από το εδάφιο που ακολουθεί:

Εδάφιο 17: ***«και να μη μπορεί κανένας να αγοράσει ή να πουλήσει, παρά μονάχα αυτός που έχει το χάραγμα ή το όνομα του θηρίου ή τον αριθμό τού ονόματός του.»***

Εξήγηση εδαφίου 17

Τα παραπάνω λόγια, ***«να μη μπορεί κανένας να αγοράσει ή να πουλήσει»***, αναφέρονται σε δύο πράγματα:

α) Σε νόμο που θα απαγορεύει σε όλους εκείνους που θα αρνούνται να λάβουν μέρος στη **μεγάλη του αποστασία** και σε όλους εκείνους οι οποίοι θα αρνούνται να αναγνωρίσουν την τάχα 'θεϊκή' του εξουσία, να αγοράζουν και να πουλούν ή να είναι ιδιοκτήτες επιχειρήσεων.

β) Σε νόμο ο οποίος **θα απαγορεύει στους αναγεννημένους Χριστιανούς να κηρύττουν τον λόγο του Θεού** (Αποκάλυψις 3[γ΄]:18).

Μ' αυτόν τον τρόπο, θα προσπαθήσει να καταφέρει δύο πράγματα:

1. Το ***«θηρίο»*** που βγαίνει από τη ***«γη»*** να συνεχίζει να παραπλανάει τους ανθρώπους της συμβολικής ***«γης»*** χωρίς εναντίωση.

2. Να προσπαθήσει να τους εμποδίζει από το να αποκαλύπτουν την αληθινή ταυτότητα του ***«θηρίου»*** που βγήκε από τη συμβολική ***«θάλασσα»***.

Πάντως, το έργο των δύο μαρτύρων του 11ου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, αποδεικνύει ότι το ***«θηρίο»*** δεν θα καταφέρει να τους σιωπήσει όλους.

Εδάφιο 18: ***«Εδώ είναι η σοφία· όποιος έχει τον νου, ας λογαριάσει τον αριθμό του θηρίου· επειδή, είναι αριθμός ανθρώπου, και ο αριθμός του είναι 666.»***

Εξήγηση εδαφίου 18

Από τα παραπάνω δύο εδάφια, βλέπουμε ότι:

α) Το ***«θηρίο»*** έχει κάποιο ***«όνομα»***.

β) Εκείνοι που ισχυρίζονται ότι ξέρουν ποιο είναι το ***«θηρίο»***, θα πρέπει να μπορέσουν να μας **αποκαλύψουν και το *«όνομά»* του**.

γ) Όσοι πιστεύουν ότι γνωρίζουν το όνομα του θηρίου, θα πρέπει να ***λογαριάσουν»*** τον ***«αριθμό τού ονόματός του»,*** και το σύνολο του λογαριασμού να ισούται με ***«666»*****!**

Η επίτευξη αυτού του πράγματος δεν είναι εύκολη. Γι' αυτό, το παραπάνω εδάφιο έρχεται **με μια πρόκληση**: Όποιος έχει σοφία Θεού, ας λογαριάσει τον αριθμό του ***«θηρίου»*** και ***«ο αριθμός του είναι 666».***

Σημείωση: Υπάρχουν λιγοστά χειρόγραφα τα οποία φαίνεται ότι κατά λάθος παρουσιάζουν τον αριθμό 616 αντί για 666. Όμως, ο Ειρηναίος της Λυών, που έζησε τον δεύτερο μ.Χ. αιώνα, ο οποίος ήταν μαθητής του Πολύκαρπου, ο οποίος ήταν μαθητής του Ιωάννη, υποστήριξε ότι ο αριθμός ήταν πράγματι **666** (Κατά των Αιρέσεων, V, 30).

Σε ποια γλώσσα πρέπει να ψάξουμε για *«το όνομα του θηρίου»*;
Το βιβλίο της Αποκάλυψης γράφηκε στην Ελληνική γλώσσα. Ο ***«αριθμός του θηρίου»*** δόθηκε στα Ελληνικά ως «χξ**ϛ**» (666) --- όχι ως «**ϛ-ϛ-ϛ**» (ή στ΄-στ΄-στ΄[6-6-6]) όπως ισχυρίζονται μερικοί! Επομένως, εκείνοι που κηρύττουν ότι ο ***«αριθμός του θηρίου»*** είναι απλώς η επανάληψη του αριθμού έξι (6), κάνουν λάθος.

Καθώς το βιβλίο της Αποκάλυψης γράφηκε στα Ελληνικά, και ο αριθμός 666 δόθηκε στα Ελληνικά, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι ***«το όνομα του θηρίου»*** πρέπει να είναι μια Ελληνική λέξη η οποία περιγράφει **το κύριο χαρακτηριστικό του *«θηρίου».***

Τα γράμματα της Ελληνικής αλφάβητου **αντιπροσωπεύουν αριθμούς.** Ας εξοικειωθούμε μ' αυτούς:

Γράμμα	**Αξία**	**Γράμμα**	**Αξία**	**Γράμμα**	**Αξία**
α΄	1	ι΄	10	ρ΄	100
β΄	2	κ΄	20	σ΄	200
γ΄	3	λ΄	30	τ΄	300
δ΄	4	μ΄	40	υ΄	400
ε΄	5	ν΄	50	φ΄	500
στ΄ (ϛ)	6	ξ΄	60	χ΄	600
ζ΄	7	ο΄	70	ψ΄	700
η΄	8	π΄	80	ω΄	800
θ΄	9	ϟ΄	90	ϡ΄	900

Μια σημαντική ανακεφαλαίωση:
Ο **βλάστημος *«άνθρωπος της αμαρτίας»*** του εδαφίου Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:4 που θα υπερυψώσει τον εαυτό του, το **βλάστημο *«θηρίο»*** του εδαφίου Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:6, το ***«μικρό κέρας»*** των εδαφίων Δανιήλ 7[ζ΄]:8-26 το οποίο θα μιλάει ***«μεγάλα πράγματα»***, το ***«θηρίο»*** του εδαφίου Αποκάλυψις 11[ια΄]:7 που βγαίνει από την άβυσσο και το ***«θηρίο»*** των εδαφίων Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:3,8 ***«που ήταν γεμάτο από ονόματα βλασφημίας»***, **είναι ένα και το αυτό.** Όλα αντιπροσωπεύουν **την τελευταία παγκόσμια κυβέρνηση στη γη πριν έλθει η βασιλεία του Θεού των εδαφίων Δανιήλ 2[β΄]:44 και 7[ζ΄]:27**· και ***«ο άνθρωπος της αμαρτίας»*** είναι η ***«εικόνα»***, με άλλα λόγια, ο βασιλιάς, ο αντιπρόσωπος ή το κέντρο της εξουσίας αυτής της πολιτικής δύναμης! (Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:14,15· Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:4· Δανιήλ 11[ια΄]:36,37)

Όταν διαβάζουμε τα εδάφια Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:1-4, παρατηρούμε ότι ο ***«άνθρωπος της αμαρτίας»*** είναι υπεύ-

θυνος για την ***«αποστασία»*** **από τον Αληθινό Θεό**. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια ξανά:

«[1]ΣΑΣ παρακαλούμε, μάλιστα, αδελφοί, για την παρουσία τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού, και την επισύναξή μας σ' αυτόν, [2]μη σαλευτείτε γρήγορα από το φρόνημά σας ούτε να αναστατώνεστε, ούτε με πνεύμα ούτε με λόγο ούτε με επιστολή, σαν δήθεν να γράφεται από μας, ότι τάχα πλησίασε η ημέρα τού Χριστού. [3]Ας μη σας εξαπατήσει κάποιος με κανέναν τρόπο· επειδή, δεν θάρθει εκείνη η ημέρα, αν πρώτα δεν έρθει η αποστασία, και αποκαλυφθεί ο άνθρωπος της αμαρτίας, ο γιος τής απώλειας, [4]αυτός που θα αντιτάσσεται και θα υπερυψώνει τον εαυτό του ενάντια σε κάθε έναν που λέγεται θεός ή σέβασμα, ώστε να καθήσει στον ναό τού Θεού ως Θεός, αποδεικνύοντας τον εαυτό του ότι είναι Θεός.»

Έτσι, **το κύριο χαρακτηριστικό του *«θηρίου»* είναι η *«αποστασία»*** περί της οποίας έχουν προφητεύσει τα παραπάνω εδάφια και η οποία θα λάβει χώρα όταν οι άνθρωποι της συμβολικής ***«γης»*** θα αναμένονται **να λατρεύουν το βλάστημο *«θηρίο»* αντί του Αληθινού Θεού!**

Πως μπορεί αυτή η «αποστασία» να μας βοηθήσει να βρούμε τη ταυτότητα του ονόματος του «θηρίου»;
Με τη βοήθεια του Θεού, το πράγμα είναι απλό. Ο άνθρωπος που είναι **ένοχος αποστασίας**, αποκαλείται **«αποστάτης»**. Έτσι λοιπόν, ας προσθέσουμε τους αριθμούς που αντιπροσωπεύουν τα γράμματα της λέξης **«Αποστάτης»**:

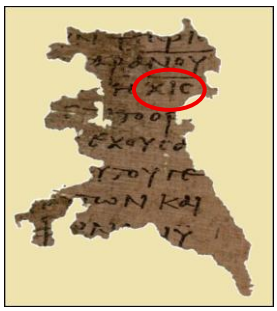

Α (α΄) = 1
Π (π΄) = 80
Ο (ο΄) = 70
ΣΤ (στ΄) = 6
Α (α΄) = 1
Τ (τ΄) = 300
Η (η΄) = 8
Σ (σ΄) = 200

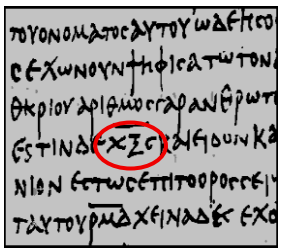

(χξϛ) = 666

Παρακαλώ σημειώστε:
Παρόλο που τα γράμματα Σ (σ΄) και Τ (τ΄) ξεχωριστά αντιπροσωπεύουν τους αριθμούς 200 και 300, **όταν εμφανίζονται μαζί ως ΣΤ΄** (στ΄), **αντιπροσωπεύουν τον αριθμό 6**.

Παρακαλώ παρατηρήστε τις φωτογραφίες των αρχαίων χειρογράφων που περιέχουν το εδάφιο Αποκάλυψις 13[ιγ΄] :18. Το χειρόγραφο στα δεξιά παρουσιάζει τον αριθμό 666, ενώ το χειρόγραφο στα αριστερά, παρουσιάζει τον αριθμό 616. Παρακαλώ δώστε προσοχή στο τρίτο γράμμα· είναι ο χαρακτήρας «στίγμα» (**Ϛ ϛ**). Το στίγμα είναι σύμπλεγμα των γραμμάτων σ και τ, και ισοδυναμεί με τον αριθμό 6 (έξι). Εκείνοι που αγνοούν αυτό το γεγονός παρουσιάζουν μία ελλιπή κλίμακα από το 1 μέχρι το 10.

Από όλα τα παραπάνω, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι αφού το όνομα του ***«θηρίου»*** είναι **«Αποστάτης»**, το να δεχτούμε ***«το χάραγμα ή το όνομα του θηρίου ή τον αριθμό τού ονόματός του»***, απλώς σημαίνει να λάβουμε μέρος στη μεγάλη αποστασία που θα έλθει επάνω στο πρόσωπο όλης της συμβολικής ***«γης»***. Αυτή η αποστασία θα απαι-

τήσει από τους Χριστιανούς να δεχτούν επάνω τους την εξουσία του θηρίου και να το **λατρεύσουν**! Ο κάθε ένας που θα δεχτεί να κάνει κάτι τέτοιο, θα γίνει αμέσως **αποστάτης!** Αυτή η αποστασία θα απλωθεί και θα υποστηριχθεί από ένα αποστατικό, από ένα αιρετικό ευαγγέλιο, το οποίο θα προσπαθήσει **να αλλάξει** το αληθινό ευαγγέλιο της Γραφής. Το αληθινό ευαγγέλιο της Γραφής κηρύττει **σωτηρία κατά χάρη διαμέσου πίστεως** (Εφεσίους 2[β΄]:8) **στον Αληθινό Ιησού της Γραφής.** Ο Αληθινός Ιησούς της Γραφής **είναι Άξιος να λάβει λατρεία** (Αποκάλυψις 5[ε΄]:13) επειδή είναι ο Ισχυρός Θεός του εδαφίου Ησαΐας 9[θ΄]:6, και ο Παντοκράτορας Θεός ΓΧΒΧ ο Οποίος παρουσιάστηκε στον Αβραάμ (Γένεσις 17[ιζ΄];1· 18 [ιη΄]:1· Ιωάννης 8 [η΄]:56-58).

Αληθινά μου εν Χριστώ αδέλφια, μη χάνετε τη χαρά σας! Τα ονόματα εκείνων που θα λατρέψουν το θηρίο δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο της ζωής του Αρνίου (Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:8· 20[κ΄]:15).

Κεφάλαιο Δεκατέσσερα

Εδάφιο 1: ***«[α]ΚΑΙ είδα, και ξάφνου ένα Αρνίο στεκόταν επάνω στο βουνό Σιών, και μαζί του 144.000, [β]που είχαν το όνομά του και το όνομα του Πατέρα του γραμμένο επάνω στα μέτωπά τους.»***

Εξήγηση Εδαφίου 1[α]

«[α]ΚΑΙ είδα, και ξάφνου ένα Αρνίο στεκόταν επάνω στο βουνό Σιών, και μαζί του 144.000,»

Ποιος είναι το Αρνίο;

Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 5[ε΄]:6[α], έγραψα (Μπλε χρώμα):

Σύμφωνα με τα εδάφια Ιωάννης 1[α΄]:29,36, Ησαΐας 53 [νγ΄]:7 και Α΄ Πέτρου 1[α΄]:19, το Αρνίο είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός ο οποίος έχυσε το πολύτιμο αίμα Του για τις αμαρτίες του κόσμου. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Ιωάννης 1[α΄]:29,36:

«[29]Κατά την επόμενη ημέρα, ο Ιωάννης βλέπει τον Ιησού να έρχεται προς αυτόν, και λέει: Δέστε, ο Αμνός τού Θεού, που σηκώνει την αμαρτία τού κόσμου ... [36]και αφού προσήλωσε το βλέμμα του στον Ιησού που περπατούσε, λέει: Δέστε, ο Αμνός τού Θεού.»

Ησαΐας 53 [νγ΄]:7:

«Αυτός ήταν καταθλιμμένος και βασανισμένος, αλλά δεν

άνοιξε το στόμα του· φέρθηκε σαν αρνί σε σφαγή, και σαν άφωνο πρόβατο μπροστά σ' εκείνον που το κουρεύει, έτσι δεν άνοιξε το στόμα του.»

Α΄ Πέτρου 1[α΄]:19:
«αλλά με το πολύτιμο αίμα τού Χριστού, ως αμνού χωρίς ψεγάδι και χωρίς κηλίδα·»

Ποιοι είναι οι 144.000 και τι σημαίνει το ότι στεκόντουσαν μαζί με το Αρνίο (με τον Χριστό) **επάνω στο βουνό Σιών;**
Η πρώτη φορά που συναντήσαμε αυτόν τον όμιλο ανθρώπων που πιστεύουν στον Χριστό, ήταν στο εδάφιο Αποκάλυψις 7[ζ΄]:4-8. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«[4]Και άκουσα τον αριθμό των σφραγισμένων· 144.000 [ήσαν] σφραγισμένοι από κάθε φυλή των γιων Ισραήλ· [5]από τη φυλή τού Ιούδα, 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Ρουβήν, 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Γαδ, 12.000 σφραγισμένοι· [6]από τη φυλή τού Ασήρ 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Νεφθαλείμ, 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Μανασσή, 12.000 σφραγισμένοι· [7]από τη φυλή τού Συμεών, 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Λευί, 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Ισσάχαρ, 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Ζαβουλών, 12.000 σφραγισμένοι· [8]από τη φυλή τού Ιωσήφ, 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Βενιαμίν 12.000 σφραγισμένοι.»

Στην εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 7[ζ΄]:4-8, έγραψα (μπλε χρώμα):

Μήπως τα παραπάνω εδάφια λένε ότι μόνο 144.000 άτομα θα σωθούν από τις παραπάνω φυλές του Ισραήλ;
Η απάντηση είναι ένα δυνατό **«Όχι!»** Εάν έτσι είχαν τα πράγματα, τότε, το ευαγγέλιο της σωτηρίας που κήρυξε ο Ιησούς στο εδάφιο Ιωάννης 3[γ΄]:16 δεν θα ήταν σωστό! Εκεί, διαβάζουμε:

«Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον.» (Βάμβας)

Η παραπάνω δήλωση, ***«πας ο πιστεύων εις αυτόν»***, μας διαβεβαιώνει ότι **όλοι, ο καθένας** που θα πιστέψει στον Ιησού, έστω και αν είναι εκατομμύρια Ισραηλίτες, θα σωθούν και θα σφραγισθούν!

Τότε, γιατί τα εδάφια 4-8 αναφέρουν ένα συγκεκριμένο αριθμό;
Ο συγκεκριμένος αριθμός μας δείχνει ότι αυτή είναι **μια ειδική ομάδα ανθρώπων** μεταξύ εκείνων που θα σωθούν και συνεπώς θα σφραγισθούν διαμέσου των Χριστιανικών αιώνων από τις παραπάνω κατά γράμμα φυλές του Ισραήλ! Αυτή η ειδική ομάδα είναι ***«απαρχή»*** στον Θεό και στον Χριστό από τον λαό του Ισραήλ. Η λέξη ***«απαρχή»*** αναφέρεται **στους πρώτους και καλύτερους** καρπούς που προσφέρονταν στον Θεό (Έξοδος 23[κγ΄]:19). Αυτό το συμπέρασμα υποστηρίζεται από το εδάφιο Αποκάλυψις 14 [ιδ΄]:4. Ας το διαβάσουμε:

«αυτοί είναι που ακολουθούν το Αρνίο όπου [και] αν πάει, αυτοί είναι εκείνοι που δεν μολύνθηκαν με γυναί-

κες· επειδή, είναι παρθένοι αγοράστηκαν από τους ανθρώπους, ως απαρχή στον Θεό και στο Αρνίο.»

Αυτή η ειδική ομάδα Ιουδαίων πιστών θα υψωθεί από τον Θεό στην υψηλότερη θέση μέσα στην βασιλεία Του. Θα λάβουν μεγάλη εξουσία και, μαζί με τον Ιησού, θα αποτελέσουν τον πυρήνα, **τη κεντρική εξουσία της βασιλείας του Θεού!**

Πως γνωρίζουμε ότι μερικοί πιστοί θα υψωθούν από τον Θεό σε υψηλότερες θέσης εξουσίας από άλλους;
Ας διαβάσουμε μερικά εδάφια:

Ματθαίος 11[ια΄]:11
«Σας διαβεβαιώνω, ανάμεσα σ' εκείνους που γεννήθηκαν από γυναίκες δεν σηκώθηκε μεγαλύτερος από τον Βαπτιστή Ιωάννη· όμως, ο μικρότερος στη βασιλεία των ουρανών είναι μεγαλύτερος απ' αυτόν.»

Λουκάς 19[ιθ΄]:16-19
«[16]***Και ήρθε ο πρώτος, λέγοντας: Κύριε, η μνα σου κέρδησε δέκα μνες.*** [17]***Και του είπε: Εύγε, δούλε αγαθέ· επειδή στο ελάχιστο φάνηκες πιστός, έχε εξουσία επάνω σε δέκα πόλεις.*** [18]***Και ήρθε ο δεύτερος λέγοντας: Κύριε, η μνα σου έκανε πέντε μνες.*** [19]***Είπε δε και σε τούτον: Κι εσύ, γίνε εξουσιαστής επάνω σε πέντε πόλεις.»***

Β΄ Κορινθίους 5[ε΄]:10
«Επειδή, πρέπει όλοι να εμφανιστούμε μπροστά στο βήμα τού Χριστού, ώστε κάθε ένας να ανταμειφθεί σύμφωνα με εκείνα που έπραξε διαμέσου τού σώματος, είτε αγαθό είτε κακό.»

Πως γνωρίζουμε ότι οι 144.000 πιστοί θα αποτελέσουν, μαζί με τον Ιησού, τον πυρήνα, την κεντρική εξουσία της βασιλείας του Θεού;
Για να δώσω μια πλήρη απάντηση στην παραπάνω ερώτηση, πρέπει να σας παρουσιάσω ακόμη έναν συμβολικό όρο: Τη λέξη ***«όρος»*** ή ***«βουνό»***.

Τι συμβολίζει ένα *«όρος»* ή *«βουνό»*;
Ένα ***«βουνό»*** συμβολίζει μια **«βασιλεία»** ή **«κυβέρνηση»**, είτε είναι πολιτική είτε είναι θρησκευτική. Αυτή η εξήγηση υποστηρίζεται από τα ακόλουθα:

Ο Ναβουχοδονόσωρ, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, είχε ένα όνειρο. Σ' αυτό το όνειρο είδε μια πέτρα η οποία χτύπησε μια εικόνα και τη διέλυσε. Μετά, αυτή η πέτρα έγινε ***«ένα μέγα όρος»*** που γέμισε όλη τη γη. Ο προφήτης Δανιήλ εξήγησε το όνειρο στον βασιλιά και του είπε:

"Εσύ, βασιλιά, θωρούσες … μέχρις ότου, χωρίς χέρια, αποκόπηκε μια πέτρα, και χτύπησε εκείνη την εικόνα επάνω στα πόδια της, που ήσαν από σίδερο και πηλό, και τα κατασύντριψε … και η πέτρα που χτύπησε την εικόνα έγινε ένα μεγάλο βουνό (Εβδομήκοντα: ***'όρος μέγα'***), ***και γέμισε ολόκληρη τη γη."*** (Δανιήλ 2[β΄]:31-35· παρένθεση του συγγραφέα)

Ο Δανιήλ εξήγησε στον βασιλιά ότι **αυτό το *«μεγάλο βουνό»* ή *«όρος»* συμβόλιζε τη βασιλεία του Θεού**. Είπε,

«Και κατά τις ημέρες εκείνων των βασιλιάδων, ο Θεός τού ουρανού θα σηκώσει μια βασιλεία, που δεν θα φθαρεί στον αιώνα· και η βασιλεία αυτή δεν θα περάσει σε

άλλον λαό· θα κατασυντρίψει και θα συντελέσει όλες αυτές τις βασιλείες, ενώ αυτή θα διαμένει στους αιώνες,» (Δανιήλ 2[β΄]:44)

Ένα άλλο μέρος που αναφέρει τον συμβολικό όρο ***«βουνά»*** ή ***«όρη»***, είναι τα εδάφια Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:9,10. Εκεί, ο άγγελος εξήγησε στον Ιωάννη ότι τα ***«όρη»*** αναφέρονται σε ***«βασιλιάδες»***, σε παγκόσμιες αυτοκρατορίες οι οποίες θα κυβερνήσουν πάνω στον πλανήτη πριν έλθει η βασιλεία του Θεού. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«Εδώ είναι ο νους που έχει σοφία. Τα επτά κεφάλια είναι επτά βουνά (κείμενο: ‘***όρη***’)***, όπου επάνω τους κάθεται η γυναίκα. Και είναι επτά βασιλιάδες· οι πέντε έπεσαν, και ο ένας είναι, ο άλλος δεν ήρθε ακόμα, και όταν έρθει, πρέπει να μείνει για λίγο.»*** (Παρένθεση του συγγραφέα)

Ένα τρίτο μέρος όπου συναντούμε τον συμβολικό όρο ***«όρη»*** και ***«βουνά»*** είναι το εδάφιο Ησαΐας 2[β΄]:2. Εκεί, ο προφήτης είπε,

«Εν ταις εσχάταις ημέραις το όρος του οίκου του Κυρίου θέλει στηριχθή επί της κορυφής των ορέων και υψωθή υπεράνω των βουνών και πάντα τα έθνη θέλουσι συρρέει εις αυτό,» (Βάμβας)

Σύμφωνα με την παραπάνω κατανόηση του συμβολικού όρου ***«βουνά»*** ή ***«όρη»***, ο προφήτης απλά μας λέει ότι στις τελευταίες ημέρες, **η βασιλεία του οίκου του Κυρίου θα υψωθεί υπεράνω όλων των άλλων βασιλειών, είτε αυτές είναι μεγάλες** (σαν ***«όρη»***) **είτε είναι μικρότερες** (σαν ***«βουνά»***).

Παρακαλώ, κρατήστε τις παραπάνω πληροφορίες στο μυαλό σας διότι, σε λίγα λεπτά, θα τις συνδέσουμε με τα λόγια τριών ***«μαρτύρων»***. Αυτοί οι ***«μάρτυρες»*** είναι τρία εδάφια που δίνουν μαρτυρία για το γεγονός ότι,

- **η ράβδος** της δυνάμεως (εξουσίας) του Χριστού,
- **ο νόμος Του** και
- **ο λόγος Του**

θα εξέλθουν **από την Σιών**. Ας δώσουμε προσοχή στη μαρτυρία τους:

Ψαλμοί 110[ρι΄]:2
«Από τη Σιών ο Κύριος θα στείλει τή ράβδο τής δύναμής σου· κατακυρίευε ανάμεσα στους εχθρούς σου.»

Ησαΐας 2[β΄]:3
«και πολλοί λαοί, θα πάνε, και θα πουν: Ελάτε, και ας ανέβουμε στο βουνό τού Κυρίου, στον οίκο τού Θεού τού Ιακώβ· και θα μας διδάξει τους δρόμους του, και θα περπατήσουμε στα μονοπάτια του. Επειδή, από τη Σιών θα βγει νόμος, και λόγος Κυρίου από την Ιερουσαλήμ.»

Μιχαίας 4[δ΄]:2
«Και πολλά έθνη θα πάνε, και θα πουν: Ελάτε, και ας ανέβουμε στο βουνό (Ο΄: ***'όρος'***) ***τού Κυρίου, και στον οίκο τού Θεού τού Ιακώβ· και θα μας διδάξει τούς δρόμους του, και θα περπατήσουμε στα μονοπάτια του· επειδή, από τη Σιών θα βγει νόμος, και από την Ιερουσαλήμ λόγος τού Κυρίου.»***

Τώρα που γνωρίζουμε ότι ο όρος ***«όρη»*** ή ***«βουνά»*** αναφέρονται σε ***«βασιλείες»*** και καθώς μάθαμε ότι **η ράβδος της εξουσίας του Χριστού, ο νόμος Του και ο λόγος Του θα εξέλθουν από την Σιών**, είναι εύκολο να καταλάβουμε το εδάφιο Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:1. Εκεί λέει,

«Και είδον, και ιδού Αρνίον ιστάμενον επί το όρος Σιών, και μετ' αυτού εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, έχουσαι το όνομα του Πατρός αυτού γεγραμμένον επί των μετώπων αυτών.» (Βάμβας)

Εφόσον **δεν βλέπουμε όλους τους πιστούς** να στέκονται μαζί με τον Χριστό πάνω στο ***«όρος Σιών»*** αλλά μόνο τους 144.000, αντιλαμβανόμαστε ότι ο παραπάνω συμβολισμός δείχνει ότι **ο Ιησούς και οι 144.000 Ιουδαίοι πιστοί οι οποίοι είναι *«η απαρχή στον Θεό και στο Αρνίο»*, θα αποτελέσουν τον πυρήνα, την κεντρική εξουσία της βασιλείας του Θεού**!

Μήπως αυτό σημαίνει ότι μόνο οι 144.000 θα συμβασιλέψουν με τον Χριστό;
Η απάντηση είναι **«Όχι!»** Στα εδάφια Αποκάλυψις 5[ε΄]:9, 10, διαβάζουμε:

«[9]και ψάλλουν μια καινούργια ωδή, λέγοντας: Άξιος είσαι να πάρεις το βιβλίο, και να ανοίξεις τις σφραγίδες του· επειδή, σφάχτηκες, και μας αγόρασες στον Θεό με το αίμα σου, από κάθε φυλή και γλώσσα και λαό και έθνος· [10]και μας έκανες βασιλιάδες και ιερείς στον Θεό μας· και θα βασιλεύσουμε επάνω στη γη.»

Σ' ευχαριστώ Κύριε Ιησού!

Εξήγηση εδαφίου 1β

«β που είχαν το όνομά του και το όνομα του Πατέρα του γραμμένο επάνω στα μέτωπά τους.»

Τι σημαίνει το γεγονός ότι οι 144.000 έχουν το Όνομα του Πατέρα Θεού γραμμένο στα μέτωπά τους;
Σημαίνει ότι έχουν νικήσει και ότι ο Ιησούς κρατάει τις υποσχέσεις Του.

Ποιος είναι αυτός που νικάει;
Αυτός που ***«νικάει»*** είναι **εκείνος που πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο μονογενής** (γεννημένος --- όχι κτισμένος) **Υιός του Θεού** (Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:4,5· Ιωάννης 3[γ΄]:16).

Μια από τις υποσχέσεις που δίνει ο Ιησούς σ' εκείνους που ***«νικάνε»*** είναι ότι θα γράψει επάνω τους το Όνομα του Θεού Του. Ας διαβάσουμε το εδάφιο Αποκάλυψις 3[γ΄]:12. Εκεί λέει,

«Όποιος νικάει, θα τον κάνω στύλο μέσα στον ναό του Θεού μου, και δεν θα βγει πλέον έξω· και θα γράψω επάνω του το όνομα τού Θεού μου, και το όνομα της πόλης τού Θεού μου, της νέας Ιερουσαλήμ, που κατεβαίνει από τον ουρανό από τον Θεό μου, και το νέο μου όνομα.»

Είναι οι 144.000 μέρος της αληθινής Εκκλησίας του Ιησού Χριστού ή είναι κάποια εντελώς διαφορετική ομάδα πιστών η οποία παρουσιάζεται αργότερα, μετά από τη συνάντηση της Εκκλησίας με τον Κύριο στον αέρα;
Γνωρίζουμε ότι η αληθινή Εκκλησία του Ιησού Χριστού είναι μια μοναδική οντότητα. Επίσης γνωρίζουμε ότι οι υποσχέσεις που της έχει δώσει, δεν μπορούν να εφαρμο-

σθούν επάνω σε καμιά άλλη ομάδα. Γι' αυτό το λόγο, αισθάνομαι ότι πρέπει να κάνουμε ένα κατάλογο από ερωτήσεις, οι οποίες θα είναι βασισμένες επάνω στα πράγματα που λέει η Αγία Γραφή για τους 144.000, και να τα συγκρίνουμε με τα πράγματα που λέει η Αγία Γραφή για την Εκκλησία. Εάν δούμε ότι τα πράγματα που λέει η Αγία Γραφή γι' αυτούς εφαρμόζονται επίσης και επάνω στην Εκκλησία, τότε, η ομάδα των 144.000 είναι μέρος της Εκκλησίας! Να ο κατάλογος:

1) Θα ακολουθήσουν **οι 144.000** το Αρνίο **όπου και να πάει;**

   Η απάντηση είναι: **Ναι!**

Εδάφια που υποστηρίζουν την απάντησή μας: Το εδάφιο **Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:4**$^{\beta}$ λέει για τους 144.000 ότι «***αυτοί είναι που ακολουθούν το Αρνίο όπου [και] αν πάει»***

2) Θα ακολουθήσει **η Εκκλησία** το Αρνίο **όπου και αν πάει;**

   Η απάντηση είναι: **Ναι!**

Εδάφια που υποστηρίζουν την απάντησή μας: Στο εδάφιο **Ιωάννης 14:3** ο Ιησούς είπε στην Εκκλησία Του, ***«Και αφού πάω και σας ετοιμάσω τόπο, έρχομαι πάλι, και θα σας παραλάβω κοντά σε μένα, για να είστε κι εσείς, όπου είμαι εγώ.»***

3) Πόσες διαφορετικές ομάδες **θα ακολουθήσουν το Αρνίο όπου και αν πάει;**

Η απάντηση είναι: **Μία: Η Εκκλησία!**

Εδάφια που υποστηρίζουν την απάντησή μας: **Α΄ Θεσσαλονικείς 4[δ΄]:17· Ιωάννης 17[ιζ΄]:24· 14[ιδ΄]:3· 12[ιβ΄]:26.**

Επομένως, αφού υπάρχει μόνο μία ομάδα που θα ακολουθήσει το Αρνίο όπου και αν πάει, είναι φανερό ότι οι 144.000 είναι μέρος της Εκκλησίας!

4) Θα πάει **η Εκκλησία** στον ουρανό;

Η απάντηση είναι: **Ναι!** Όμως, για να μπορέσει η Εκκλησία να πάει στον ουρανό, **τα σαρκικά τους σώματα πρέπει πρώτα να αλλαχθούν**.

Εδάφια που υποστηρίζουν την απάντησή μας: **Α΄ Θεσσαλονικείς 4[δ΄]:16,17!** Και στην **Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:51-53** διαβάζουμε,

«[51]Δέστε, ένα μυστήριο λέω προς εσάς· όλοι μεν δεν θα κοιμηθούμε, όλοι όμως θα μεταμορφωθούμε, [52]σε μια στιγμή, σε χρόνο ανοιγοκλεισίματος του ματιού, στην έσχατη σάλπιγγα· επειδή, θα σαλπίσει, και οι νεκροί θα αναστηθούν άφθαρτοι, κι εμείς θα μεταμορφωθούμε. [53]Επειδή, πρέπει τούτο το φθαρτό να ντυθεί αφθαρσία, και τούτο το θνητό να ντυθεί αθανασία.»

5) Γιατί είναι αναγκαίο για **τα σώματα της Εκκλησίας να λάβουν κάποια αλλαγή, δηλαδή, να μεταμορφωθούν**, προκειμένου να πάνε στον ουρανό;

Η απάντηση είναι: **Επειδή τα σημερινά τους σώματα δεν έχουν την δυνατότητα να Τον ακολουθήσουν όπου και αν πάει!**

Εδάφια που υποστηρίζουν την απάντησή μας: **Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:49,50**. Εκεί, ο απόστολος Παύλος έγραψε ότι σάρκα και αίμα δεν μπορεί να κληρονομήσει τη βασιλεία του Θεού. Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«[49]***Και καθώς φορέσαμε την εικόνα του χωματένιου, θα φορέσουμε και την εικόνα του επουράνιου.*** [50]***Και λέω τούτο, αδελφοί, ότι σάρκα και αίμα δεν μπορούν να κληρονομήσουν τη βασιλεία τού Θεού ούτε η φθορά κληρονομεί την αφθαρσία.»***

6) Θα πάνε **οι 144.000** στον ουρανό;

Η απάντηση είναι: **Ναι!**

Εδάφια που υποστηρίζουν την απάντησή μας: Το εδάφιο **Αποκάλυψις 14[ιδ΄]4β** λέει γι' αυτούς ότι,

«αυτοί είναι που ακολουθούν το Αρνίο όπου [και] αν πάει.»

Εάν το Αρνίο θα είναι στη γη, θα είναι κι' αυτοί μαζί Του στη γη. Εάν το Αρνίο θα είναι στον ουρανό, θα είναι κι' αυτοί μαζί Του στον ουρανό.

Άλλα εδάφια που αποδεικνύουν ότι οι 144.000 θα πάνε στον ουρανό και θα σταθούν **μπροστά στον θρόνο του**

Θεού, είναι το Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:3 και το Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:5. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:3
«[3]Και έψαλλαν σαν μια καινούργια ωδή μπροστά στον θρόνο, και μπροστά στα τέσσερα ζώα και τους πρεσβύτερους ….»

Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:5
«[5]Και στο στόμα τους δεν βρέθηκε δόλος· επειδή, είναι χωρίς ψεγάδι μπροστά στον θρόνο τού Θεού.»

Τώρα που θέσαμε το θεμέλιο ότι οι 144.000 θα πάνε στον ουρανό, θα πρέπει να εξετάσουμε την επόμενη σημαντική ερώτηση:

7) Αφού οι 144.000 θα πάνε στον ουρανό, θα **μεταμορφωθούν** τα σώματά τους όπως και της Εκκλησίας;

Η απάντηση είναι: **Ναι! Πρέπει!**

Εδάφια που υποστηρίζουν την απάντησή μας: **Διαβάστε τα σχόλιά μου και τα εδάφια κάτω από την ερώτηση #5.**

Οι Γραφές είναι ξεκάθαρες ότι **μόνο η Εκκλησία** θα συναντήσει τον Κύριο στον αέρα ώστε να είναι πάντοτε μαζί Του. Στα εδάφια Α΄ Θεσσαλονικείς 4[δ΄]:16,17 διαβάζουμε,

«[16]δεδομένου ότι, ο ίδιος ο Κύριος θα κατέβει από τον ουρανό με πρόσταγμα, με φωνή αρχαγγέλου, και με σάλπιγγα Θεού, κι αυτοί που πέθαναν εν Χριστώ θα αναστηθούν πρώτα· [17]έπειτα, εμείς που ζούμε, όσοι απομένουμε, θα αρπαχτούμε μαζί τους, ταυτόχρονα, με σύννεφα σε συνάντηση του Κυρίου στον αέρα· και έτσι, θα είμαστε πάντοτε μαζί με τον Κύριο.»

Επομένως, αφού οι 144.000 θα πάνε στον ουρανό, αφού τα σώματά τους πρέπει να μεταμορφωθούν για να πάνε εκεί και **αφού η Αγία Γραφή μιλάει για μία μόνο αρπαγή, οι 144.000 είναι μέρος της Εκκλησίας!**

8) Είναι **η Εκκλησία *«σφραγισμένη»*;**

Η απάντηση είναι: **Ναι!**

Εδάφια που υποστηρίζουν την απάντησή μας: **Εφεσίους 1[α΄]:13· 4[δ΄]:30.**

9) Ποια είναι η ***«σφραγίδα»*** με την οποία ***«σφραγίζεται»*** η Εκκλησία;

Η απάντηση είναι: **Το πνεύμα το Άγιο!**

Εδάφια που υποστηρίζουν την απάντησή μας: **Εφεσίους 1[α΄]:13· 4[δ΄]:30.**

10) Είναι ***«σφραγισμένοι»*** **οι 144.000;**

Η απάντηση είναι: **Ναι!**

Εδάφια που υποστηρίζουν την απάντησή μας: **Αποκάλυψις 7[ζ΄]:4**. Εκεί λέει,

«Και άκουσα τον αριθμό των σφραγισμένων· 144.000 [ήσαν] σφραγισμένοι από κάθε φυλή των γιων Ισραήλ·»

11) Είναι η ***«σφραγίδα»*** που λαβαίνουν οι 144.000 διαφορετική από τη ***«σφραγίδα»*** που λαβαίνει η Εκκλησία;

Η απάντηση είναι: **Όχι!**

Εδάφια που υποστηρίζουν την απάντησή μας: Οι Γραφές δεν αναφέρουν πουθενά κάποια άλλη ***«σφραγίδα»***. Δεν υπάρχουν δύο τρόποι με τους οποίους μπορούν να σωθούν οι αμαρτωλοί! Παρομοίως, δεν υπάρχουν δύο διαφορετικές ***«σφραγίδες»*** για την ημέρα της απολύτρωσης. Στο εδάφιο **Εφεσίους 4[δ΄]:30**, ο απόστολος Παύλος έγραψε,

«Και μη λυπείτε το Πνεύμα το Άγιο του Θεού, με το οποίο σφραγιστήκατε για την ημέρα τής απολύτρωσης.»

Και στο εδάφιο **Εφεσίους 1[α΄]:13,14**, ο ίδιος απόστολος έγραψε,

«[13]***στον οποίο κι εσείς [ελπίσατε], όταν ακούσατε τον λόγο τής αλήθειας, το ευαγγέλιο της σωτηρίας σας· στον οποίο και, καθώς πιστέψατε, σφραγιστήκατε με το Άγιο Πνεύμα τής υπόσχεσης·*** [14]***που είναι ο αρραβώνας τής κληρονομιάς μας, μέχρι την απολύτρωση του λαού [του] που αποκτήθηκε, σε έπαινο της δόξας του.»***

Επομένως, όλοι εκείνοι που «σφραγίζονται για την ημέρα της απολύτρωσης, αποτελούν την μία και μόνη Εκκλησία! Γι' αυτό το λόγο, καταλήγω ξανά στο συμπέρασμα ότι **οι 144.000 είναι μέρος της Εκκλησίας!**

12) Είναι **η Εκκλησία *«απαρχή»***;

Η απάντηση είναι: **Ναι! Η λέξη *«απαρχή»* αναφέρεται στους πρώτους και καλύτερους από μια ομάδα ανθρώπων (ή καρπών). Έτσι, η Εκκλησία είναι η *«απαρχή»* όλου του ανθρωπίνου γένους.**

Εδάφια που υποστηρίζουν την απάντησή μας: **Ρωμαίους 8[η΄]:23 και Ιάκωβος 1[α΄]:18**. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Ρωμαίους 8[η΄]:23
«Και όχι μονάχα [αυτή], αλλά και εμείς οι ίδιοι που έχουμε την απαρχή τού Πνεύματος, και εμείς οι ίδιοι στενάζουμε μέσα μας, περιμένοντας την υιοθεσία, την απολύτρωση του σώματός μας.»

Ιάκωβος 1[α΄]:18
«Από τη δική του θέληση μας γέννησε διαμέσου τού λόγου τής αλήθειας, για να είμαστε εμείς κάποια απαρχή των κτισμάτων του.»

13) Είναι **οι 144.000 *«απαρχή»***;

Η απάντηση είναι: **Ναι!**

Εδάφια που υποστηρίζουν την απάντησή μας: **Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:4**. Εκεί διαβάζουμε:

«Αυτοί είναι εκείνοι που δεν μολύνθηκαν με γυναίκες· επειδή, είναι παρθένοι· αυτοί είναι που ακολουθούν το Αρνίο όπου [και] αν πάει, αυτοί αγοράστηκαν από τους ανθρώπους, ως απαρχή στον Θεό και στο Αρνίο.»

Άρα, καθώς είναι αδύνατο να έχουμε δύο ομάδες ως ***«απαρχή στον Θεό και στο Αρνίο»***, είναι απόλυτα λογικό ότι **οι 144.000 είναι μέρος της Εκκλησίας!**

14) Θα σταθεί **η Εκκλησία** μπροστά στον Θεό **χωρίς ψεγάδι**;

Η απάντηση είναι: **Ναι!**

Εδάφια που υποστηρίζουν την απάντησή μας: **Εφεσίους 1[α΄]:4· 5[ε΄]:27· Κολοσσαείς 1[α΄]:22· Ιούδας 1[α΄]:24.** Εκεί λέει:

Εφεσίους 1[α΄]:4
«καθώς μάς έκλεξε διαμέσου αυτού πριν από τη δημιουργία τού κόσμου, για να είμαστε άγιοι και χωρίς ψεγάδι μπροστά του με αγάπη·»

Εφεσίους 5[ε΄]:27
«για να την παραστήσει στον εαυτό του εκκλησία ένδοξη, χωρίς να έχει κάποια κηλίδα ή ρυτίδα ή κάτι αυτού τού είδους, αλλά για να είναι αγία και χωρίς ψεγάδι.»

Κολοσσαείς 1[α΄]:22
«τώρα, όμως, σας συμφιλίωσε προς τον εαυτό του, διαμέσου τού σώματος της σάρκας του, διαμέσου τού θανάτου, για να σας παραστήσει μπροστά του αγίους και χωρίς ψεγάδι και χωρίς κατηγορία·»

Ιούδας 1[α΄]:24
«Σ' αυτόν, όμως, που μπορεί να σας φυλάξει άπταιστους, και να σας στήσει μπροστά στη δόξα του, χωρίς ψεγάδι, με αγαλλίαση,»

15) Θα σταθούν **οι 144.000** μπροστά στον θρόνο του Θεού **χωρίς ψεγάδι**;

Η απάντηση είναι: **Ναι!**

Εδάφια που υποστηρίζουν την απάντησή μας: **Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:5**. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«Και στο στόμα τους δεν βρέθηκε δόλος· επειδή, είναι χωρίς ψεγάδι μπροστά στον θρόνο τού Θεού."

16) Σύμφωνα με τα εδάφια που διαβάσαμε προηγουμένως (Εφεσίους 1[α΄]:4, 5[ε΄]:27, Κολοσσαείς 1[α΄]: 22 και Ιούδας 1[α΄]:24), **πόσες διαφορετικές ομάδες θα σταθούν μπροστά στον θρόνο του Θεού χωρίς ψεγάδι;** Ένα ή δύο;

Η απάντηση είναι: **Μία! Η Εκκλησία!**

Επομένως, **οι 144.000 είναι μέρος της Εκκλησίας!**

17) Έχει **η Εκκλησία** το Όνομα του Θεού **γραμμένο στο μέτωπό τους**;

Η απάντηση είναι: **Ναι!**

Εδάφια που υποστηρίζουν την απάντησή μας: **Αποκάλυψις 3[γ΄]:12,13:**

«[12]Όποιος νικάει, θα τον κάνω στύλο μέσα στον ναό του Θεού μου, και δεν θα βγει πλέον έξω· και θα γράψω επάνω του το όνομα τού Θεού μου, και το όνομα της πόλης τού Θεού μου, της νέας Ιερουσαλήμ, που κατεβαίνει από τον ουρανό από τον Θεό μου, και το νέο μου όνομα. [13]Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες.»

Τα παραπάνω λόγια εφαρμόζονται μόνο επάνω στην Εκκλησία διότι όλοι εκείνοι που αποτελούν την Εκκλησία Του είναι νικητές (Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:5).

18) Έχουν **οι 144.000** το Όνομα του Θεού **γραμμένο επάνω στα μέτωπά τους**;

Η απάντηση είναι: **Ναι!**

Εδάφια που υποστηρίζουν την απάντησή μας: **Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:1**. Εκεί, διαβάσαμε,

«ΚΑΙ είδα, και ξάφνου ένα Αρνίο στεκόταν επάνω στο βουνό Σιών, και μαζί του 144.000, που είχαν το όνομά του και το όνομα του Πατέρα του γραμμένο επάνω στα μέτωπά τους.»

Άρα, καθώς οι ***«νικητές»*** αποτελούν την Εκκλησία, και καθώς οι ***«νικητές»*** είναι οι μόνοι που έχουν το Όνομα του Θεού γραμμένο επάνω τους, τότε και **οι 144.000 είναι μέρος της Εκκλησίας!**

19) Θα **βασιλέψει η Εκκλησία** με τον Χριστό;

Η απάντηση είναι: **Ναι!**

Εδάφια που υποστηρίζουν την απάντησή μας: **Ματθαίος 19[ιθ΄]:28· Λουκάς 22[κβ΄]:30· Αποκάλυψις 3[γ΄]:21,22.** Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Ματθαίος 19[ιθ΄]:28
«Και ο Ιησούς τους είπε: Σας διαβεβαιώνω, ότι εσείς που με ακολουθήσατε, κατά την παλιγγενεσία, όταν ο Υιός τού ανθρώπου καθήσει επάνω στον θρόνο τής δόξας του, θα καθήσετε κι εσείς επάνω σε δώδεκα θρόνους για να κρίνετε τις δώδεκα φυλές τού Ισραήλ.»

Λουκάς 22[κβ΄]:30
«για να τρώτε και να πίνετε επάνω στο τραπέζι μου μέσα στη βασιλεία μου· και να καθήσετε επάνω σε θρόνους, κρίνοντας τις δώδεκα φυλές τού Ισραήλ.»

Αποκάλυψις 3[γ΄]:21,22
«Όποιος νικάει, θα του δώσω να καθήσει μαζί μου στον θρόνο μου, όπως κι εγώ νίκησα, και κάθησα μαζί με τον Πατέρα μου στον θρόνο του. Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες.»

20) Θα **βασιλέψουν οι 144.000** με τον Χριστό;
Η απάντηση είναι: **Ναι!**

Εδάφια που υποστηρίζουν την απάντησή μας: **Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:1:**

«ΚΑΙ είδα, και ξάφνου ένα Αρνίο στεκόταν επάνω στο βουνό Σιών, και μαζί του 144.000, που είχαν το όνομά του και το όνομα του Πατέρα του γραμμένο επάνω στα μέτωπά τους.» (Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:1.)

Από όλα τα παραπάνω βλέπουμε ότι η ομάδα των 144.000 δεν είναι μη συγγενική προς την Εκκλησία, αλλά, **είναι μέρος της!**

Εδάφιο 2: ***«Και άκουσα μια φωνή από τον ουρανό, σαν φωνή από πολλά νερά, και σαν φωνή δυνατής βροντής· και άκουσα μια φωνή από κιθαρωδούς, που έπαιζαν με τις κιθάρες τους.»***

Εξήγηση εδαφίου 2

Στο παραπάνω εδάφιο, ο Ιωάννης άκουσε τους 144.000 (εδάφιο 3) να ψάλλουν έναν ύμνο με μια βροντερή φωνή, η οποία έμοιαζε με τον ήχο ***«πολλών νερών»***· συγχρόνως δε, άκουσε και τον ήχο από κιθάρες που έπαιζαν.

Το γεγονός ότι η φωνή ήταν σαν τον ήχο ***«πολλών νερών»***, απλούστατα αναφέρεται στο γεγονός ότι η ομάδα εκείνων που έψαλλαν αποτελείτο από **πολλούς ανθρώπους** (Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:1,15).

Εδάφιο 3: ***«[α]Και έψαλλαν σαν μια καινούργια ωδή μπροστά στον θρόνο, και μπροστά στα τέσσερα ζώα και τους πρεσβύτερους· [β]και κανένας δεν μπορούσε να μάθει την ωδή, παρά μονάχα οι 144.000, που [ήσαν] αγορασμένοι από τη γη.»***

Εξήγηση εδαφίου 3[α]

«[α]Και έψαλλαν σαν μια καινούργια ωδή μπροστά στον θρόνο, και μπροστά στα τέσσερα ζώα και τους πρεσβύτερους·

Τα λόγια του παραπάνω εδαφίου αποδεικνύουν το γεγονός ότι οι 144.000, πραγματικά θα πάνε στον ουρανό αφού ψάλλουν τον καινούργιο τους ύμνο ***«μπροστά στον θρόνο, και μπροστά στα τέσσερα ζώα και*** (μπροστά από) ***τους πρεσβύτερους»***.

Εξήγηση εδαφίου 3[β]

«[β]και κανένας δεν μπορούσε να μάθει την ωδή, παρά μονάχα οι 144.000, που [ήσαν] αγορασμένοι από τη γη.»

Τα παραπάνω λόγια μας λένε ότι:

1) Οι 144.000 είναι μια πολύ ειδική ομάδα πιστών μέσα στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού, διότι, κανένας άλλος δεν μπορούσε να μάθει αυτή την ωδή· και

2) δεν είναι μια ομάδα ουρανίων κτισμάτων, αλλά επιγείων επειδή ***«[ήσαν] αγορασμένοι από τη γη»*** με το αίμα του Αρνίου (Πράξεις 20[κ΄]:28).

Εδάφιο 4: ***«[α]Αυτοί είναι εκείνοι που δεν μολύνθηκαν με γυναίκες· επειδή, είναι παρθένοι· [β]αυτοί είναι που ακολουθούν το Αρνίο όπου [και] αν πάει, [γ]αυτοί αγοράστηκαν από τους ανθρώπους, ως απαρχή στον Θεό και στο Αρνίο.»***

Εξήγηση εδαφίου 4[α]

«[α]Αυτοί είναι εκείνοι που δεν μολύνθηκαν με γυναίκες· επειδή, είναι παρθένοι·»

Μερικοί άνθρωποι παίρνουν τα παραπάνω λόγια κατά γράμμα και διδάσκουν ότι οι 144.000 ήσαν ανύπαντροι! Όμως, η διδασκαλία τους είναι λανθασμένη διότι υπαινίσσεται ότι:

1) Οι 144.000 είναι όλοι άνδρες (αφού δεν μολύνθηκαν με ***«γυναίκες»***), και

2) Ο Κύριος ο Θεός θα ευλογήσει και θα ανυψώσει περισσότερο εκείνους που παραμένουν ελεύθεροι.

Αυτοί που υποστηρίζουν την παραπάνω ψευδή διδασκαλία, πρέπει να προσαρμόσουν τις σκέψεις τους σύμφωνα με τα εδάφια Ματθαίος 8[η΄]:14 και Α΄ Κορινθίους 9[θ΄]:5 τα οποία φανερώνουν ότι **ο απόστολος Πέτρος και άλλοι απόστολοι ήταν παντρεμένοι!** Ο Θεός δεν θα ευλογήσει τον Πέτρο και τους λοιπούς αποστόλους που ήσαν παντρεμένοι λιγότερο από εκείνους που ήσαν ελεύθεροι! Στη πραγματικότητα, ο απόστολος Παύλος λέει ότι **η διδασκαλία η οποία απαγορεύει τον γάμο είναι μια από τις διδασκαλίες δαιμονίων!** Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«[1]ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ, μάλιστα, λέει με σαφήνεια, ότι στους έσχατους καιρούς μερικοί θα αποστατήσουν από την πίστη, προσέχοντας σε πνεύματα πλάνης και σε διδασκαλίες δαιμονίων, [2]διαμέσου τής υπόκρισης ψευδολόγων, που έχουν τη συνείδησή τους καυτηριασμένη, [3]οι οποίοι εμποδίζουν τον γάμο, [προστάζοντας] αποχή από ορισμένα φαγητά, τα οποία ο Θεός [τα] έκτισε για να τα παίρνουν με ευχαριστία οι πιστοί και εκείνοι που γνώρισαν την αλήθεια.» (Α΄ Τιμόθεον 4[δ΄]:1-3)

Τότε, τι σημαίνει ότι εκείνοι *«δεν μολύνθηκαν με γυναίκες»*;

Από την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:13,14, μάθαμε ότι ο συμβολικός όρος ***«γυναίκες»*** **αναφέρεται σε θρησκείες!** Αυτό το συμπέρασμα υποστηρίζεται από το γεγονός ότι η **«Βαβυλώνα η μεγάλη»**, η πονηρή και κακιά θρησκευτική προσωπικότητα του 17ου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, αποκαλείται ***«γυναίκα»*** (εδάφιο 6), ***«πόρνη»*** (εδάφια 15,16) και η ***«μητέρα»*** άλλων θρησκευτικών προσωπικοτήτων οι οποίες έχουν κληρονομήσει τα χαρακτηριστικά της αποστασίας και της πνευματικής της πορνείας και η οποίες αποκαλούνται, γι' αυτό το λόγο, ***«οι πόρνες της γης»*** (εδάφιο 5)**!**

Επομένως, τα λόγια, ***«[α]Αυτοί είναι εκείνοι που δεν μολύνθηκαν με γυναίκες· επειδή, είναι παρθένοι»***, αναφέρονται σε εκείνους που **δεν μολύνθηκαν με θρησκείες!** Από τότε που άρχισαν να έχουν μια προσωπική συγγένεια με τον Θεό Ιησού, **εγκατέλειψαν την θρησκεία και ακολούθησαν Αυτόν!** Ο απόστολος Παύλος μίλησε για την ***«παρθενιά»*** τους στα εδάφια Β΄ Κορινθίους 11[ια΄]:2,3. Εκεί είπε,

«επειδή, είμαι ζηλότυπος προς εσάς με ζηλοτυπία Θεού· δεδομένου ότι, σας αρραβώνιασα με έναν άνδρα, για να [σας] παραστήσω αγνή παρθένα στον Χριστό. Φοβάμαι, όμως, μήπως, όπως το φίδι με την πανουργία του εξαπάτησε την Εύα, διαφθαρεί έτσι ο νους σας, [ξεπέφτοντας] από την απλότητα που [υπάρχει] στον Χριστό.»

Η θρησκεία διαφθείρει την απλότητα που υπάρχει στον Χριστό, και εκείνοι που αφιερώνουν τον εαυτό τους σε θρησκεία μάλλον αντί στον Χριστό, γίνονται ένοχοι πνευματικής πορνείας! **Είναι ζήτημα υποταγής και Κεφαλής!**

Εξήγηση εδαφίου 4$^{\beta}$

«$^{\beta}$αυτοί είναι που ακολουθούν το Αρνίο όπου [και] αν πάει,»

Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου 1, κάτω από την ερώτηση #6.

Εξήγηση εδαφίου 4$^{\gamma}$

«$^{\gamma}$αυτοί αγοράστηκαν από τους ανθρώπους, ως απαρχή στον Θεό και στο Αρνίο.»

Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου 1$^{\alpha}$, τις ερωτήσεις #12 και 13 και την εξήγηση του εδαφίου 3$^{\beta}$.

Εδάφιο 5: ***«Και στο στόμα τους δεν βρέθηκε δόλος· επειδή, είναι χωρίς ψεγάδι μπροστά στον θρόνο τού Θεού.»***

Εξήγηση εδαφίου 5

Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου 1, κάτω από τις ερωτήσεις #14,15 και 16.

Εδάφιο 6: ***«ΚΑΙ είδα έναν άλλον άγγελο να πετάει στο μέσον τού ουρανού, ο οποίος είχε ένα αιώνιο ευαγγέλιο, για να κηρύξει σ' αυτούς που κατοικούν επάνω στη γη, και σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό·»***

Εξήγηση εδαφίου 6

Στο εδάφιο Κολοσσαείς 1[α΄]:23, ο απόστολος Παύλος δήλωσε ότι το ευαγγέλιο ***«κηρύχθηκε σε ολόκληρη την κτίση, που είναι κάτω από τον ουρανό»***· και όμως, στο παρόν εδάφιο, ο Ιωάννης μας λέει ότι είδε έναν άγγελο που **επρόκειτο να κηρύξει το** ***«αιώνιο ευαγγέλιο»*** σε εκείνους που κατοικούν την συμβολική ***«γη»***, δηλαδή την Ιουδαϊκή και την Χριστιανική κοινότητα, και σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό.

Πως γνωρίζουμε ότι η παραπάνω λέξη *«γη»* αναφέρεται στο συμβολικό όρο *«γη»* και όχι στον πλανήτη γη;

Εάν αναφερότανε στον πλανήτη γη, δεν θα υπήρχε ανάγκη να γράψει τα λόγια ***«και σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό»*****!**

Τι δείχνει το γεγονός ότι το *«αιώνιο ευαγγέλιο»* έπρεπε να κηρυχθεί ξανά;

Δείχνει ότι θα ερχόταν καιρός που ψευδοδιδάσκαλοι θα προσπαθούσαν να διαστρέψουν το αληθινό αποστολικό ευαγγέλιο με το να κηρύττουν ***«άλλα ευαγγέλια»***. Δείχνει ότι αυτά τα ***«άλλα ευαγγέλια»*** θα έφερναν σύγχυση στους ανθρώπους της συμβολικής ***«γης»*** ως προς το τι πρέπει να κάνει κάποιος για να σωθεί, και, γι' αυτό το λόγο, ο Θεός θα έστελνε τον άγγελό Του να κηρύξει το ***«αιώνιο»*** (το αναλλοίωτο) ευαγγέλιο ξανά!

Μιλώντας για τα ***«άλλα ευαγγέλια»***, ο απόστολος Παύλος έγραψε στους Γαλάτας τα επόμενα:

«Θαυμάζω ότι τόσο γρήγορα μεταφέρεστε από εκείνον, που σας κάλεσε με τη χάρη τού Ιησού Χριστού, σε άλλο ευαγγέλιο· το οποίο δεν είναι άλλο· αλλά, υπάρχουν μερικοί που σας ταράζουν, και θέλουν να μετατρέψουν το ευαγγέλιο του Χριστού. Αλλά, και αν εμείς ή άγγελος από τον ουρανό κηρύττει σε σας [ένα άλλο] ευαγγέλιο, παρά εκείνο που σας κηρύξαμε, ας είναι ανάθεμα. Όπως είχαμε πει πρωτύτερα, λέω και τώρα ξανά: Αν κάποιος κηρύττει σε σας [ένα άλλο] ευαγγέλιο, παρά εκείνο που παραλάβατε, ας είναι ανάθεμα.» (Γαλάτας 1[α΄]:6-9)

Ποιο είναι το *«αιώνιο ευαγγέλιο»* στη πιο μικρή του μορφή;
Ο Θεός, διαμέσου του Λόγου Του, έγινε σάρκα σύμφωνα με τις Γραφές (Ησαΐας 9[θ΄]:6· 53[νγ΄]:1-3· 35[λε΄]:4-6· Ιωάννης 1[α΄]:1,14· Φιλιππησίους 2[β΄]:5-8), πέθανε για τις αμαρτίες μας επάνω στο σταυρό σύμφωνα με τις Γραφές (Ησαΐας 53[νγ΄]:7,8· Αριθμοί 21[κα΄]:9· Ιωάννης 3[γ΄]:14), ετάφη (μέσα στον τάφο ενός πλουσίου) σύμφωνα με τις Γραφές (Ησαΐας 53[νγ΄]:9· Ματθαίος 27[κζ΄]:57-60), την τρίτη ημέρα αναστήθηκε από τους νεκρούς σύμφωνα με τις Γραφές (Ησαΐας 53[νγ΄]:10,11^{α}· Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:3,4), και όποιος Τον αναγνωρίσει ως τον **ΚΥΡΙΟ** ή **Γιαχβέ** των εδαφίων Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13 και προσευχηθεί σ' Αυτον με πίστη (Ρωμαίους 10[ι΄]:13,14), δεν θα χαθεί αλλά θα έχει αιώνια ζωή (Ιωάννης 3[γ΄]:16· 6[στ΄]:40).

Η παραπάνω παράγραφος περιέχει το αληθινό και αιώνιο ευαγγέλιο της Γραφής! **Προκηρύσσει το Πρόσωπο και το έργο του Σωτήρα και εξηγεί τι πρέπει να κάνει κάποιος**

για να σωθεί. Οποιοδήποτε *«άλλο ευαγγέλιο»* είναι διαστρέβλωση του αιωνίου ευαγγελίου!

Εδάφιο 7: ***«και έλεγε με δυνατή φωνή: Φοβηθείτε τον Θεό, και δώστε δόξα σ' αυτόν, επειδή ήρθε η ώρα τής κρίσης του· και προσκυνήστε αυτόν ο οποίος δημιούργησε τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα και τις πηγές των νερών.»***

Εξήγηση εδαφίου 7

Ποιος είναι ο Θεός τον Οποίον πρέπει να φοβόμαστε και ο Οποίος πρέπει να λάβει τη δόξα και τη λατρεία;

Το Όνομά Του είναι Ιησούς! **Αυτός είναι ο Δημιουργός Θεός ο Υιός ο Οποίος δημιούργησε τα πάντα για τον Εαυτόν Του!** Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα εδάφια που ακολουθούν:

Ιωάννης 1[α΄]:3

«Πάντα δι' αυτού έγειναν, και χωρίς αυτού δεν έγεινεν ουδέ εν, το οποίον έγεινεν.» (Βάμβας)

Κολοσσαείς 1[α΄]:16

«επειδή δι' αυτού εκτίσθησαν τα πάντα, τα εν τοις ουρανοίς και τα επί της γης, τα ορατά και τα αόρατα, είτε θρόνοι είτε κυριότητες είτε αρχαί είτε εξουσίαι· τα πάντα δι' αυτού και εις αυτόν εκτίσθησαν·»

Στα παραπάνω δύο εδάφια συναντήσαμε τις λέξεις ***«δι' αυτού»***. Μερικοί θεωρούν ότι η έκφραση ***«δι' αυτού»*** εννοεί ότι ο Ιησούς είναι **ο διάμεσος** ή **ο μεσίτης μόνο** της δημιουργίας· αλλά, τα πράγματα δεν είναι έτσι. Ας εξετάσουμε την έκφραση ***«δι' αυτού»*** λίγο πιο προσεκτικά:

Η λέξη ***«διά»*** είναι πρόθεση. Η σημασία της εξαρτάται από τη χρησιμοποίησή της, δηλαδή, αν χρησιμοποιείται στα Μαθηματικά, για το χρόνο, για την κατεύθυνση, για τον τρόπο, κλπ.).

Επί ενεργείας προσώπου, συντασσόμενη μετά Γενικής πτώσεως, τόσο στην Αρχαία Ελληνική όσο και στη Νέα, κάνει το πρόσωπο της προτάσεως να είναι **Η ΑΙΤΙΑ** της ενεργείας, όχι απλώς ο μεσίτης ή ο διάμεσος! (Εξέτασε το **Εκσυγχρονισμένον «1970» Νέον Λεξικόν Δημητράκου**, σελίδα 397, κάτω από τη λέξη **«διά»**, αριθμός 7).

Όταν η λέξη **«διά»** ακολουθείται από τη λέξη **«μέσω»**, τότε υποδηλώνει ότι το πρόσωπο είναι ο **«μεσίτης»** ή το **«μέσο»** της ενέργειας. Τότε το πρόσωπο γίνεται ο **«διάμεσος»!** (Εξέτασε τη λέξη **«διάμεσος»** από το παραπάνω Λεξικό, στη σελίδα 409).

Στα εδάφια Ιωάννης 1[α΄]:3 και Κολοσσαείς 1[α΄]:16, δεν βλέπουμε τη λέξη **«διά»** να ακολουθείται από τη λέξη **«μέσω»**. Δεν λέει **«... τα πάντα δια μέσω αυτού ... έκτισται»!** Αντιθέτως, βλέπουμε ότι η λέξη **«διά»** ακολουθείται από τη λέξη **«αυτού»**, **η οποία βρίσκεται στη Γενική πτώση!!** Το γεγονός αυτό κάνει το **«αυτού»**, το πρόσωπο της προτάσεως, να είναι **η αιτία της ενέργειας --- της δημιουργίας. Εννοεί ότι ο Ιησούς δημιούργησε τα πάντα, ότι Αυτός είναι ο Δημιουργός Θεός, Ένας από την Αληθινή Θεότητα Γιαχβέ!**

Άλλα εδάφια που δείχνουν καθαρά ότι ο Ιησούς είναι ο Δημιουργός Θεός, είναι:

Εβραίους 1[α΄]:7-12
«[7]Και για μεν τους αγγέλους λέει: «Αυτός που κάνει τους αγγέλους του πνεύματα, και τους λειτουργούς του φλόγα φωτιάς». [8]Για τον Υιό, όμως, λέει: «Ο θρόνος σου, ω Θεέ, [είναι] στον αιώνα τού αιώνα· σκήπτρο ευθύτητας [είναι] το σκήπτρο τής βασιλείας σου. [9]Αγάπησες δικαιοσύνη, και μίσησες ανομία· γι' αυτό, ο Θεός, ο Θεός σου, σε έχρισε με λάδι αγαλλίασης περισσότερο από τους μετόχους σου». [10]Κι: «Εσύ, Κύριε, καταρχάς, θεμελίωσες τη γη, και οι ουρανοί είναι έργα των χεριών σου. [11]Αυτοί θα απολεστούν, εσύ όμως παραμένεις· και όλοι θα παλιώσουν σαν ιμάτιο, [12]και θα τους τυλίξεις σαν περικάλυμμα, και θα αλλαχτούν· εσύ, όμως, είσαι ο ίδιος, και τα χρόνια σου δεν θα εκλείψουν.»

Πρέπει λοιπόν να λατρεύουμε τον Ιησού;
Οπωσδήποτε! Αφού είναι ο Δημιουργός Θεός και Ένας από την Αληθινή Θεότητα Γιαχβέ, η λατρεία του ανήκει!

Για περισσότερες πληροφορίες επάνω σ' αυτό το σοβαρό θέμα, παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 5[ε΄]:7,8.

Ένα κρίσιμο σημείο που απαιτεί σκέψη:
Η λατρεία του Ιησού είναι θέμα σωτηρίας!

Πως είναι δυνατόν;
Στο εδάφιο Ρωμαίους 10[ι΄]:13, ο Παύλος εφάρμοσε τα λόγια του εδαφίου Ιωήλ 2[β΄]:32 επάνω στον Ιησού και έγραψε:

«Και οποιοσδήποτε επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου, θα σωθεί.»

Το ρήμα ***«επικαλούμαι»*** σημαίνει **«προσεύχομαι»**. Και **η προσευχή είναι λατρεία!** Το άτομο που δεν θα δει την αλήθεια ότι ο Ιησούς είναι ο Δημιουργός Θεός και ένας από την Αληθινή Θεότητα Γιαχβέ, δεν θα προσευχηθεί σ' Αυτόν και επομένως δεν θα σωθεί!

Προσευχόντουσαν στον Ιησού οι πρώτοι Χριστιανοί;
Ναι, προσευχόντουσαν σ' Αυτόν επειδή είχαν πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι Θεός! Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα εδάφια που ακολουθούν:

Πράξεις 7[ζ΄]:59
«Και λιθοβολούσαν τον Στέφανο, που επικαλείτο και έλεγε: Κύριε Ιησού, δέξου το πνεύμα μου.»

Α΄ Κορινθίους 1[α΄]:2
«προς την εκκλησία τού Θεού, [που είναι] στην Κόρινθο, τους αγιασμένους εν Χριστώ Ιησού, τους προσκαλεσμένους αγίους, μαζί με όλους εκείνους που σε κάθε τόπο επικαλούνται το όνομα του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας, [που είναι] και δικός τους και δικός μας.»

Η προσευχή μου είναι όπως όλοι εκείνοι που δεν πιστεύουν στο γεγονός ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός, και γι' αυτό το λόγο δεν επικαλούνται το Όνομά Του, με άλλα λόγια, δεν προσεύχονται σ' Αυτόν για να του ζητήσουν να τους σώσει, θα αφήσουν την αλήθεια των παραπάνω εδαφίων να τους βοηθήσει να ρυθμίσουν τον τρόπο

σκέψης τους διότι η αιωνιότητά τους βρίσκεται σε κίνδυνο (Ιωάννης 8[η΄]:24).

Εδάφιο 8: ***«Και ένας άλλος άγγελος ακολούθησε, λέγοντας: «Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα, η μεγάλη πόλη· επειδή, από το κρασί τού θυμού τής πορνείας της πότισε όλα τα έθνη.»***

Εξήγηση εδαφίου 8

Ποια είναι η *«Βαβυλώνα η μεγάλη»*;

Θα παρουσιάσω τη ταυτότητα αυτής της ***«μεγάλης πόλης»*** στο πλήρες στο κεφάλαιο 17.

Τι εννοούν τα λόγια, *«το κρασί τού θυμού τής πορνείας της»*;

Σύμφωνα με το Εκσυγχρονισμένον “1970” Νέον Λεξικόν Δ. Β. Δημητράκου, σελίδα 691, βλέπουμε ότι η λέξη **‘θυμός’**, εκτός από **την «οργή»** και **την «αγανάκτηση»**, αναφέρεται **στη ψυχή** (όπου είναι η έδρα του θυμού), **στο πνεύμα**, **στο στοιχείο της ζωής**, **της αίσθησης** ή **της σκέψης**. Επίσης, αναφέρεται **στην αναπνοή** του ανθρώπου, **στη δύναμη** του ανθρώπου, **στην καρδιά**, **στην ψυχική διάθεση** και **στις επιθυμίες**. Φαίνεται ότι αναφέρεται σε όλα τα παραπάνω επειδή όλα αυτά επηρεάζονται από τον θυμό του ανθρώπου.

Βασισμένοι επάνω στις παραπάνω πληροφορίες, καταλαβαίνουμε ότι η ***«Βαβυλώνα η μεγάλη»*** διαπράττει πνευματική πορνεία με **«πάθος»** και με **«όλη της τη δύναμη»!** Εδώ, ο Θεός δεν βλέπει την ***«Βαβυλώνα τη μεγάλη»*** σαν μια προσωπικότητα η οποία απλώς έκανε ένα λάθος, αλλά

τη βλέπει σαν μια «**γυναίκα**» η οποία έπεσε σε πνευματική πορνεία με **όλη της την καρδιά, τον νου και το πνεύμα!**

Τι εννοεί ότι δίνει *«από το κρασί τού θυμού τής πορνείας της»* σε όλα τα έθνη;
Εννοεί ότι τους κάνει να «**μεθύσουν**» και να «**ζαλισθούν**» μέχρι το σημείο που δεν μπορούν να σκεφτούν αντικειμενικά· αυτό το πετυχαίνει με ψευδείς και διαστρεβλωμένες διδασκαλίες οι οποίες παραποιούν το αληθινό ευαγγέλιο του Θεού (Ρωμαίους 1[α΄]:1).

Όχι μόνο έφυγε μακριά από τον ***«Άνδρα»*** της (Ησαΐας 54-[νδ΄]:5), αλλά και με τις ψευδείς διδασκαλίες της, τις προκηρύξεις της και τη στάση της, εμποδίζει και άλλους από το να δουν τον Λυτρωτή Θεό που έγινε σάρκα για να τραυματιστεί και να πληγωθεί για τις αμαρτίες τους και για τις παραβάσεις τους (Ησαΐας 53[νγ΄]:4,5).

Επειδή πίνουν από το ***«κρασί»*** της χωρίς να εξετάζουν τις Γραφές, εκείνοι που την αγάπησαν έπεσαν σε τέτοια σύγχυση, που δεν μπορούν να δουν το γεγονός ότι αντί να δεχθούν στη ζωή τους την εξουσία του ***«Βασιλιά των βασιλιάδων»*** (Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:16), έχουν δεχθεί την εξουσία εκείνης που κάθεται σαν ***«βασίλισσα»*** (Αποκάλυψις 18 [ιη΄]:7)! Γι' αυτό το λόγο, διαπράττουν πνευματική πορνεία μαζί της! Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα επόμενα εδάφια:

Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:2
«μαζί με την οποία πόρνευσαν οι βασιλιάδες τής γης, και μέθυσαν αυτοί που κατοικούν στη γη από το κρασί τής πορνείας της.»

Αποκάλυψις 18[ιη΄]:3
«επειδή, από το κρασί τού θυμού τής πορνείας της ήπιαν όλα τα έθνη και μαζί της πόρνευσαν οι βασιλιάδες τής γης, και πλούτησαν οι έμποροι της γης από την υπερβολή τής ακολασίας της.»

Τι σημαίνουν τα λόγια, *«Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα»*;
Η έκφραση, ***«έπεσε, έπεσε»***, είναι μια προκήρυξη **κρίσης** που έχει βγει εναντίον της ***«Βαβυλώνας της μεγάλης»***.

Έχει πέσει ήδη η *«Βαβυλώνα»*;
Όχι! Το πέσιμό της δεν λαβαίνει χώρα μέχρι το εδάφιο Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:16. Όμως, ο Θεός έχει ήδη εκφέρει την κρίση Του εναντίον της. Στα μάτια Του, **έχει πέσει!** Δεν στέκεται πλέον στην γοητευτική θέση που κάποτε κρατούσε ενώπιον του Θεού του Αβραάμ! Στα μάτια του Θεού, ο οίκος της έχει αφεθεί έρημος (Ματθαίος 23[κγ΄]: 38· Ιερεμίας 22[κβ΄]:5).

Σε τι είναι ένοχη η *«Βαβυλώνα η μεγάλη»*; Γιατί θα την κάνει ο Θεός να πέσει;
Ο Θεός έκρινε την ***«Βαβυλώνα τη μεγάλη»*** για δύο λόγους:

α) Επειδή έφθειρε τη συμβολική ***«γη»*** με την ***«πορνεία»*** της, και

β) επειδή έχει φονεύσει τους δούλους Του.

Οι παραπάνω δηλώσεις υποστηρίζονται από το εδάφιο Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:2. Εκεί λέει,

«δεδομένου ότι, οι κρίσεις του είναι αληθινές και δίκαιες· επειδή, έκρινε τη μεγάλη πόρνη, η οποία έφθειρε τη γη με την πορνεία της, και εκδίκησε από το χέρι της το αίμα των δούλων του.»

Εδάφια 9-12: ***«[9]Και ένας τρίτος άγγελος τους ακολούθησε, λέγοντας με δυνατή φωνή: Όποιος προσκυνάει το θηρίο και την εικόνα του, και παίρνει το χάραγμα επάνω στο μέτωπό του ή επάνω στο χέρι του,[10]θα πιει κι αυτός από το κρασί τού θυμού τού Θεού, που είναι κερασμένο ανόθευτο μέσα στο ποτήρι τής οργής του· και θα βασανιστεί με φωτιά και θειάφι μπροστά στους άγιους αγγέλους και μπροστά στο Αρνίο. [11]Και ο καπνός τού βασανισμού τους ανεβαίνει σε αιώνες αιώνων· και δεν έχουν ανάπαυση ημέρα και νύχτα όσοι προσκυνούν το θηρίο και την εικόνα του, και όποιος παίρνει το χάραγμα του ονόματός του. [12]Εδώ είναι η υπομονή των αγίων· εδώ είναι εκείνοι που φυλάττουν τις εντολές τού Θεού και την πίστη τού Ιησού.»***

Εξήγηση εδαφίων 9-12

Τα παραπάνω εδάφια είναι πολύ απλά. Δεν χρειάζεται να τα εξηγήσουμε περαιτέρω εφόσον έχουμε εξηγήσει τι είναι το ***«θηρίο»*** στο κεφάλαιο δεκατρία. Πάντως, το εδάφιο 12 είναι καθαρό και φωνάζει δυνατά για το γεγονός ότι η Εκκλησία, οι ***«άγιοι»***, εκείνοι που έχουν ***«την πίστη τού Ιησού»***, θα περάσουν από τη θλίψη εκείνων των ημερών· και **επειδή δεν θα λάβουν το χάραγμα του *«θηρίου»*** (εδάφιο 9), **θα έχουν μέρος στη *«πρώτη ανάσταση»*** (Αποκάλυψις 20[κ΄]:4-6)**!** Ας δοξασθεί ο Κύριος!

Πότε θα λάβει χώρα η *«πρώτη ανάσταση»*;

Η ***«πρώτη ανάσταση»*** ολοκληρώνεται σε δύο μέρη:

α) Ο Πρώτος που είχε ***«μέρος στην πρώτη ανάσταση»*** (Αποκάλυψις 20[κ΄]:6), ήταν ο άνθρωπος Ιησούς.

β) Όλοι εκείνοι που ανήκουν σ' Αυτόν, με άλλα λόγια, η Εκκλησία Του, θα έχουν ***«μέρος στη πρώτη ανάσταση»*** στην δεύτερη παρουσία Του.

Οι παραπάνω δηλώσεις υποστηρίζονται από τα εδάφια που ακολουθούν:

Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:20-23
«[20]***Αλλά, τώρα, ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς· έγινε η απαρχή αυτών που έχουν κοιμηθεί.*** [21]***Επειδή, βέβαια, διαμέσου ανθρώπου ήρθε ο θάνατος, έτσι και διαμέσου ανθρώπου η ανάσταση των νεκρών.*** [22]***Επειδή, όπως όλοι πεθαίνουν λόγω συγγένειας με τον Αδάμ, έτσι και όλοι θα ζωοποιηθούν, ερχόμενοι σε συγγένεια με τον Χριστό·*** [23]***κάθε ένας, όμως, σύμφωνα με τη δική του τάξη· ο Χριστός είναι η απαρχή, έπειτα όσοι είναι τού Χριστού, στην παρουσία του·»***

Α΄ Θεσσαλονικείς 4[δ΄]:14-17
«[14]***Επειδή, αν πιστεύουμε ότι ο Ιησούς πέθανε και αναστήθηκε, έτσι και ο Θεός, αυτούς που κοιμήθηκαν με πίστη στον Ιησού, θα τους φέρει μαζί του.*** [15]***Επειδή, σας λέμε τούτο διαμέσου του λόγου τού Κυρίου, ότι εμείς που ζούμε, όσοι απομένουμε στην παρουσία τού Κυρίου, δεν θα προλάβουμε αυτούς που κοιμήθηκαν·*** [16]***δεδομένου ότι, ο ίδιος ο Κύριος θα κατέβει από τον ουρανό με πρόσταγμα, με φωνή αρχαγγέλου, και με σάλπιγγα Θεού, κι αυτοί που πέθαναν εν Χριστώ θα αναστηθούν πρώτα·*** [17]***έπειτα, εμείς που ζούμε, όσοι απομένουμε, θα αρπαχτούμε***

μαζί τους, ταυτόχρονα, με σύννεφα σε συνάντηση του Κυρίου στον αέρα· και έτσι, θα είμαστε πάντοτε μαζί με τον Κύριο.»

Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:1
«ΣΑΣ παρακαλούμε, μάλιστα, αδελφοί, για την παρουσία τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού, και την επισύναξή μας σ' αυτόν,»

Εδάφιο 13: ***«Και άκουσα μια φωνή από τον ουρανό, που έλεγε σε μένα: Γράψε: Μακάριοι οι νεκροί, που από τώρα πεθαίνουν εν Κυρίω. Ναι, λέει το Πνεύμα, για να αναπαυθούν από τον κόπο τους· και τα έργα τους ακολουθούν μ' αυτούς.»***

Εξήγης εδαφίου 13
Οι λέξεις, ***«από τώρα»***, αναφέρονται σε όλη τη διάρκεια της Χριστιανικής εποχής: Από τον πρώτο αιώνα μέχρι το τέλος της θλίψης των τελευταίων ημερών.

Τα λόγια, ***«τα έργα τους ακολουθούν μ' αυτούς»***, αναφέρονται στον μισθό που θα λάβουν όταν έλθει ο Κύριος. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από το εδάφιο Αποκάλυψις 22[κβ΄]:12. Εκεί, λέει:

«Και δέστε, έρχομαι γρήγορα· και ο μισθός μου είναι μαζί μου, για να αποδώσω σε κάθε έναν όπως θα είναι το έργο του.”

Εδάφιο 14: ***«Και είδα, και ξάφνου, μια λευκή νεφέλη, κι επάνω στη νεφέλη καθόταν κάποιος όμοιος με υιόν αν-***

θρώπου, έχοντας επάνω στο κεφάλι του χρυσό στεφάνι, και στο χέρι του κοφτερό δρεπάνι.»

Εξήγηση εδαφίου 14

Ποιος είναι αυτός ο *«υιός του ανθρώπου»* που κάθεται επάνω σε μια *«λευκή νεφέλη»*;

Η απάντηση είναι απλή: Στο εδάφιο Ματθαίος 9[θ΄]:6, ο Ιησούς έδωσε τον τίτλο ***«ο Υιός του ανθρώπου»*** στον Εαυτό Του. Άλλα εδάφια που αποκαλύπτουν ότι ο τίτλος ***«Υιός του ανθρώπου»*** εφαρμόζονται στον Ιησού, είναι:

Ματθαίος 24[κδ΄]:30

«Και, τότε, θα φανεί το σημείο τού Υιού τού ανθρώπου στον ουρανό· και, τότε, θα θρηνήσουν όλες οι φυλές τής γης, και θα δουν τον Υιό τού ανθρώπου να έρχεται επάνω στα σύννεφα του ουρανού με δύναμη και πολλή δόξα.»

Αποκάλυψις 1[α΄]:7

«Προσέξτε, έρχεται (ο Ιησούς) ***μαζί με τα σύννεφα, και θα τον δει κάθε μάτι, και εκείνοι που τον λόγχισαν· και θα θρηνήσουν με την παρουσία του όλες οι φυλές τής γης· ναι, αμήν.»*** (Παρένθεση του συγγραφέα)

Τι σημαίνει το γεγονός ότι φοράει ένα *«χρυσό στεφάνι»* στο κεφάλι Του;

Το γεγονός ότι φοράει ένα ***«χρυσό στεφάνι»*** στο κεφάλι του σημαίνει ότι έχει βασιλική εξουσία. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα εδάφια που ακολουθούν:

Δανιήλ 7[ζ΄]:13,14

«[13]***Και είδα σε οράματα της νύχτας, και ξάφνου, ένας σαν Υιός ανθρώπου ερχόταν μαζί με τα σύννεφα του ου-***

ρανού, και έφτασε μέχρι τον Παλαιό των ημερών, και τον έφεραν μέσα, μπροστά του. [14]***Και του δόθηκε η εξουσία, και η δόξα, και η βασιλεία, για να τον λατρεύουν όλοι οι λαοί, τα έθνη, και οι γλώσσες· και η εξουσία του είναι αιώνια εξουσία, η οποία δεν θα παρέλθει, και η βασιλεία του, η οποία δεν θα φθαρεί».***

Δανιήλ 7[ζ΄]:27
«Και η βασιλεία, και η εξουσία, και η μεγαλοσύνη των βασιλειών, που είναι κάτω από κάθε ουρανό, θα δοθεί στον λαό των αγίων τού Υψίστου, του οποίου η βασιλεία είναι βασιλεία αιώνια, και όλες οι εξουσίες θα λατρεύσουν και θα υπακούσουν σ' αυτόν.»

Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:13-16
«[13]***Και ήταν ντυμένος με ιμάτιο βαμμένο σε αίμα· και το όνομά του αποκαλείται: Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.*** [14]***Και τα στρατεύματα, που ήσαν στον ουρανό τον ακολουθούσαν επάνω σε λευκά άλογα, ντυμένοι με εκλεκτής ποιότητας λινό λευκό και καθαρό.*** [15]***Και από το στόμα του βγαίνει μια κοφτερή ρομφαία, για να χτυπάει μ' αυτή τα έθνη· κι αυτός θα «τους ποιμάνει με σιδερένια ράβδο»· κι αυτός πατάει τον ληνό τού κρασιού τού θυμού και της οργής τού Θεού, του Παντοκράτορα.*** [16]***Κι επάνω στο ιμάτιο κι επάνω στον μηρό του έχει γραμμένο το όνομα, ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΒΑΣΙΛΙΑΔΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ.»***

Γιατί κρατάει στο χέρι Του ένα *«κοφτερό δρεπάνι»*;
Η απάντηση θα δοθεί στα εδάφια 15 και 16. Έτσι, ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Εδάφια 15,16: ***«[15]Και ένας άλλος άγγελος βγήκε από τον ναό κράζοντας με δυνατή φωνή προς εκείνον που κάθεται επάνω στη νεφέλη: Στείλε το δρεπάνι σου, και θέρισε· επειδή, ήρθε για σένα η ώρα τού να θερίσεις, δεδομένου ότι ξεράθηκε ο θερισμός τής γης. [16]Κι αυτός που καθόταν επάνω στη νεφέλη έβαλε το δρεπάνι του επάνω στη γη· και θερίστηκε η γη.»***

Εξήγηση εδαφίων 15 και 16

Στα εδάφια Μάρκος 4[δ΄]:26-29 διαβάζουμε την επόμενη παραβολή:

«[26]… Έτσι είναι η βασιλεία τού Θεού, ωσάν ένας ανθρωπος να έχει ρίξει τον σπόρο επάνω στη γη, [27]και κοιμάται και σηκώνεται νύχτα και ημέρα· και ο σπόρος βλαστάνει, και αυξάνει, με τρόπο που αυτός δεν ξέρει. [28]Επειδή, η γη από μόνη της καρποφορεί, πρώτα χορτάρι, έπειτα στάχυ, έπειτα πλήρες σιτάρι μέσα στο στάχυ. [29]Και όταν ο καρπός ωριμάσει, αμέσως στέλνει το δρεπάνι, επειδή ήρθε ο θερισμός.»

Από τα παραπάνω λόγια, βλέπουμε ότι όταν η γη καρποφορεί, ο ιδιοκτήτης ***«στέλνει το δρεπάνι, επειδή ήρθε ο θερισμός»***. Έτσι και στα παραπάνω εδάφια (15,16), βλέπουμε ότι όταν θα έλθει ο καιρός του συμβολικού ***«θερισμού»***, ο Κύριος Ιησούς Χριστός θα στείλει το συμβολικό Του ***«δρεπάνι»*** για να θερίσει τη συμβολική ***«γη»***, με άλλα λόγια, όλους εκείνους που ισχυρίζονται ότι γνωρίζουν και πιστεύουν στον Αληθινό Θεό της Γραφής!

Πότε θα συμβεί αυτό το γεγονός και ποιοι είναι οι θεριστές;

Στα εδάφια Ματθαίος 13[ιγ΄]:39,43, ο Ιησούς είπε,

«[39]… ο θερισμός είναι η συντέλεια του αιώνα· και οι θεριστές είναι οι άγγελοι.»

Τι εννοούν τα λόγια, *«ξεράθηκε ο θερισμός τής γης»*;
Εννοούν ότι **τελείωσε!** Εννοούν ότι η υπομονή του Θεού, Τον έκανε να περιμένει μέχρι το τέλος! Εννοούν ότι **δεν υπάρχει ούτε ένα άτομο πλέον που θα γυρίσει προς τον Θεό για να σωθεί** (Ησαΐας 45[με΄]:22).

Εδάφιο 17: ***«Και ένας άλλος άγγελος βγήκε από τον ναό, που [είναι] μέσα στον ουρανό, έχοντας κι αυτός ένα κοφτερό δρεπάνι.»***

Εξήγηση εδαφίου 17
Αυτό το εδάφιο είναι απλό· δεν χρειάζεται εξήγηση.

Εδάφιο 18: ***«[α]Και ένας άλλος άγγελος βγήκε από το θυσιαστήριο, έχοντας εξουσία επάνω στη φωτιά· [β]και φώναξε με δυνατή κραυγή προς αυτόν που είχε το κοφτερό δρεπάνι, λέγοντας: Στείλε το κοφτερό σου δρεπάνι, και τρύ-γησε τα τσαμπιά τής αμπέλου τής γης, επειδή ωρίμασαν τα σταφύλια της.»***

Εξήγηση εδαφίου 18[α]
«[α]Και ένας άλλος άγγελος βγήκε από το θυσιαστήριο, έχοντας εξουσία επάνω στη φωτιά·»

Πιστεύω ότι έχουμε ξανασυναντήσει αυτόν τον άγγελο που ***«βγήκε από το θυσιαστήριο»*** και που είχε ***«εξουσία επάνω στη φωτιά»*** του θυσιαστηρίου, στο εδάφιο Αποκάλυψις 8[η΄]:3-5. Εκεί διαβάζουμε:

«[3]Και ήρθε ένας άλλος άγγελος, και στάθηκε μπροστά από το (κείμενο: ***«επί»***) ***θυσιαστήριο, κρατώντας ένα χρυσό θυμιατήρι· και του δόθηκαν πολλά θυμιάματα, για να τα προσφέρει μαζί με τις προσευχές όλων των αγίων επάνω στο χρυσό θυσιαστήριο, που είναι μπροστά από τον θρόνο. [4]Και ο καπνός των θυμιαμάτων, με τις προσευχές όλων των αγίων, ανέβηκε από το χέρι τού αγγέλου μπροστά στον Θεό· [5]και ο άγγελος πήρε το θυμιατήρι, και το γέμισε από τη φωτιά τού θυσιαστηρίου, και [την] έρριξε στη γη· και έγιναν φωνές και βροντές και αστραπές και σεισμός.»***

Εξήγηση εδαφίου 18β

«[β]και φώναξε με δυνατή κραυγή προς αυτόν που είχε το κοφτερό δρεπάνι, λέγοντας: Στείλε το κοφτερό σου δρεπάνι, και τρύγησε τα τσαμπιά τής αμπέλου τής γης, επειδή ωρίμασαν τα σταφύλια της.»

Από τα παραπάνω λόγια, αντιλαμβανόμαστε ότι ο ***«θερισμός»*** του Κυρίου θα επηρεάσει δύο μέρη:

α) Γενικά, τη συμβολική ***«γη»*** (εδάφια 15 και 16), και

β) ειδικά, την ***«άμπελο της γης»*****!**

Τι συμβολίζει η *«άμπελος της γης»*;
Η ***«άμπελος της γης»*** συμβολίζει το έθνος Ισραήλ! Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα επόμενα εδάφια:

Ψαλμοί 80[π΄]:8
«Από την Αίγυπτο μετακόμισες άμπελο· έδιωξες έθνη, και τη φύτεψες.»

Ψαλμοί 80[π΄]:14-19

«[14]Επίστρεψε, παρακαλούμε, Θεέ των δυνάμεων· επίβλεψε από τον ουρανό, και δες, και κάνε επίσκεψη σ' αυτή την άμπελο, [15]και το φυτό, που η δεξιά σου φύτεψε, και τον βλαστό, τον οποίο ισχυροποίησες για τον εαυτό σου. [16]Κάηκε με φωτιά· κόπηκε· χάθηκαν από την επιτίμηση του προσώπου σου. [17]Ας είναι το χέρι σου επάνω στον άνδρα τής δεξιάς σου· επάνω στον γιο τού ανθρώπου, που έκανες δυνατόν για τον εαυτό σου. [18]Κι εμείς δεν θα ξεκλίνουμε από σένα· ζωοποίησέ μας, και θα επικαλούμαστε το όνομά σου. [19]Επίστρεψέ μας, Κύριε των δυνάμεων· επίλαμψε το πρόσωπό σου, και θα λυτρωθούμε.»

Ησαΐας 5[ε΄]:3-7

«[3]Και τώρα, κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, και άνδρες τού Ιούδα, κρίνετε, παρακαλώ, ανάμεσα σε μένα και στον αμπελώνα μου. [4]Τι ήταν δυνατόν να κάνω ακόμα στον αμπελώνα μου, και δεν του το έκανα σ' αυτόν; Γιατί, λοιπόν, ενώ περίμενα να κάνει σταφύλια, έκανε αγριοστάφυλα; [5]Τώρα, λοιπόν, θα σας αναγγείλω τι θα κάνω εγώ στον αμπελώνα μου· θα αφαιρέσω τον φραγμό του, και θα καταφαγωθεί· θα χαλάσω τον τοίχο του, και θα καταπατηθεί· [6]και θα τον κάνω έρημο· δεν θα κλαδευτεί ούτε θα σκαφτεί, αλλ' εκεί θα βλαστήσουν τριβόλια και αγκάθια· θα προστάξω ακόμα τα σύννεφα να μη βρέξουν επάνω του βροχή. [7]Αλλά, ο αμπελώνας τού Κυρίου των δυνάμεων είναι ο οίκος Ισραήλ, και οι άνδρες τού Ιούδα, το αγαπητό του φυτό· και περίμενε κρίση, εντούτοις, δέστε, καταδυνάστευση· δικαιοσύνη, εντούτοις, δέστε, κραυγή.»

Αφού ο *«αμπελώνας»* είναι *«ο οίκος Ισραήλ»*, τι συμβολίζουν *«τα τσαμπιά»* της *«αμπέλου»*;

Συγκεντρωμένους ανθρώπους --- πόλεις, χωριά, συναγωγές!

Βασισμένοι επάνω στην παραπάνω κατανόηση, αντιλαμβανόμαστε ότι όπως η υπόλοιπη συμβολική ***«γη»***, έτσι και το Ισραήλ δεν θα αποφύγει την κρίση του Θεού! Αντιθέτως, καθώς δείχνουν τα δύο εδάφια που ακολουθούν, τα ***«τσαμπιά»*** της ***«αμπέλου της γης»*** θα λάβουν εμπειρία όλης της έντασης του θυμού του Θεού!

Εδάφια 19,20: ***«***[19]***Και ο άγγελος έβαλε το δρεπάνι του στη γη, και τρύγησε την άμπελο της γης, και έρριξε*** *[αυτά που τρυγήθηκαν]* ***στον μεγάλο ληνό τού θυμού τού Θεού.*** [20]***Και ο ληνός πατήθηκε έξω από την πόλη, και βγήκε αίμα από τον ληνό μέχρι τούς χαλινούς των αλόγων, σε απόσταση 1.600 σταδίων.»***

Εξήγηση εδαφίων 19 και 20

Δεν έχω λόγια για να εκφράσω τον πόνο που νιώθω στη ψυχή μου για τους γιους του Ισραήλ! Γιατί να είναι τόσο θυμωμένος ο Θεός εναντίον των ***«τσαμπιών»*** της ***«αμπέλου της γης»***; Γιατί να τους ρίξει μέσα «***στον μεγάλο ληνό*** (στο πατητήρι) ***τού θυμού»*** Του; Γιατί ήθελε να τους «στίψει» μέχρι το σημείο που θα έβγαινε ***«αίμα από τον ληνό μέχρι τούς χαλινούς των αλόγων»*** (εδάφιο 20); Γιατί θα αφαιρούσε το ***«φράγμα»*** που είχε βάλει γύρω τους για προστασία τους ώστε να περάσουν μια τόσο τρομερή αιματοχυσία, ένα τόσο τρομερό διωγμό και τόσο τρομερές ταλαιπωρείες;

Όταν ένας διαβάζει τα εδάφια Ησαΐας 5[ε΄]:1-7 (πριν από λίγο διαβάσαμε τα εδάφια 3-7), Ματθαίος 21[κα΄]:31-46, 27[κζ΄]:1-26 και Εβραίους 10[ι΄]:26-31, θα αρχίσει να κα-

ταλάβει το βάθος της υποθέσεως. Είναι αναγκαίο για μας να διαβάσουμε αυτά τα εδάφια. Πρώτα, ας διαβάσουμε τα εδάφια Ησαΐας 5[ε΄]:1-7, και αυτή τη φορά ας δώσουμε προσοχή στο εδάφιο 5 για να δούμε ότι θα ήταν ο Ίδιος ο Θεός Εκείνος που θα αφαιρούσε τον ***«φράκτη»*** της προστασίας που ο Ίδιος είχε θέσει γύρω από το Ισραήλ:

Ησαΐας 5[ε΄]:1-7

«[1]ΤΩΡΑ θα ψάλω στον αγαπημένο μου ένα τραγούδι τού αγαπητού μου για τον αμπελώνα του. Ο αγαπημένος μου είχε έναν αμπελώνα επάνω σε παχύτατο λόφο. [2]Και τον έφραξε ολόγυρα, και συγκέντρωσε απ' αυτόν τις πέτρες, και τον φύτεψε με τα πλέον εκλεκτά κλήματα, και έκτισε στο μέσον του έναν πύργο, κι ακόμα κατασκεύασε μέσα σ' αυτόν ένα πατητήρι· και περίμενε να κάνει σταφύλια, αλλά έκανε αγριοστάφυλα. [3]Και τώρα, κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, και άνδρες τού Ιούδα, κρίνετε, παρακαλώ, ανάμεσα σε μένα και στον αμπελώνα μου. [4]Τι ήταν δυνατόν να κάνω ακόμα στον αμπελώνα μου, και δεν του [το] έκανα σ' αυτόν; Γιατί, [λοιπόν], ενώ περίμενα να κάνει σταφύλια, έκανε αγριοστάφυλα; [5]Τώρα, λοιπόν, θα σας αναγγείλω τι θα κάνω εγώ στον αμπελώνα μου· θα αφαιρέσω τον φραγμό του, και θα καταφαγωθεί· θα χαλάσω τον τοίχο του, και θα καταπατηθεί· [6]και θα τον κάνω έρημο· δεν θα κλαδευτεί ούτε θα σκαφτεί, αλλ' εκεί θα βλαστήσουν τριβόλια και αγκάθια· θα προστάξω ακόμα τα σύννεφα να μη βρέξουν επάνω του βροχή. [7]Αλλά, ο αμπελώνας τού Κυρίου των δυνάμεων [είναι] ο οίκος Ισραήλ, και οι άνδρες τού Ιούδα, το αγαπητό του φυτό· και περίμενε κρίση, εντούτοις, δέστε, καταδυνάστευση· δικαιοσύνη, εντούτοις, δέστε, κραυγή.»

Τώρα, ας διαβάσουμε τα εδάφια Ματθαίος 21[κα΄]:33-46 για να ακούσουμε μια από τις παραβολές του Κυρίου σχετικά με τον ***«αμπελώνα»***, τον ***«φράχτη»*** και για τις πράξεις των ***«γεωργών»***.

Ματθαίος 21[κα΄]:33-46

«[33]Ακούστε μια άλλη παραβολή: Υπήρχε κάποιος άνθρωπος οικοδεσπότης, ο οποίος φύτεψε έναν αμπελώνα, και έβαλε ολόγυρά του φράχτη, και έσκαψε μέσα σ' αυτόν ένα πατητήρι, και οικοδόμησε έναν πύργο· και τον μίσθωσε σε γεωργούς, και αποδήμησε. [34]Όταν δε πλησίασε ο καιρός των καρπών, έστειλε τους δούλους του προς τους γεωργούς, για να πάρουν τούς καρπούς του. [35]Και οι γεωργοί, αφού έπιασαν τους δούλους του, άλλον μεν έδειραν, και άλλον φόνευσαν, και άλλον λιθοβόλησαν. [36]Έστειλε ξανά άλλους δούλους περισσότερους από τους πρώτους· και σ' αυτούς έκαναν κατά παρόμοιο τρόπο. [37]Επειτα, όμως, έστειλε σ' αυτούς τον γιο του, λέγοντας: Θα ντραπούν τον γιο μου. [38]Οι γεωργοί, όμως, βλέποντας τον γιο, είπαν αναμεταξύ τους: Αυτός είναι ο κληρονόμος· ελάτε, ας τον φονεύσουμε, και ας κατακρατήσουμε την κληρονομιά του. [39]Και αφού τον έπιασαν, τον έβγαλαν έξω από τον αμπελώνα, και τον φόνευσαν. [40]Όταν, λοιπόν, έρθει ο ιδιοκτήτης τού αμπελώνα, τι θα κάνει σ' εκείνους τους γεωργούς; [41]Του λένε: Τους κακούς θα τους απολέσει με κακό τρόπο· και τον αμπελώνα θα τον μισθώσει σε άλλους γεωργούς, που θα του αποδώσουν τους καρπούς στις εποχές τους. [42]Τους λέει ο Ιησούς: Ποτέ δεν διαβάσατε στις γραφές: «Η πέτρα που αποδοκίμασαν οι οικοδομούντες, αυτή έγινε ακρογωνιαία [πέτρα]· από τον Κύριο έγινε αυτή, και είναι θαυμαστή στα μάτια μας»; [43]Γι' αυτό, σας λέω ότι, η βασιλεία τού Θεού θα αφαιρεθεί από σας, και θα δοθεί σε έθνος που κάνει τούς καρπούς της.

[44]***Και όποιος πέσει επάνω σ' αυτή την πέτρα, θα συντριφτεί· επάνω σε όποιον, όμως, πέσει, θα τον κατασυντρίψει.*** [45]***Και όταν οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι άκουσαν τις παραβολές του, κατάλαβαν ότι μιλάει γι' αυτούς·*** [46]***και ζητώντας να τον πιάσουν, φοβήθηκαν τα πλήθη, επειδή τον είχαν ως προφήτη.»***

Από τα παραπάνω λόγια, φαίνεται καθαρά ότι οι θρησκευτικοί αρχηγοί του Ισραήλ της εποχής του Ιησού δεν ήσαν πρόθυμοι να Τον δεχθούν ως τον Μεσσία που είχαν προφητέψει οι προφήτες. Γιατί; Διότι, σύμφωνα με τα εδάφια Ησαΐας 9[θ΄]:6, Δανιήλ 7[ζ΄]:14 και Λουκάς 1[α΄]:31-33, ο Μεσσίας θα ερχότανε να ιδρύσει τη βασιλεία Του στο Ισραήλ και να καθίσει επάνω στο θρόνο του πατέρα Του Δαυίδ. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Ησαΐας 9[θ΄]:6,7

«[6]***Επειδή, παιδί γεννήθηκε σε μας, γιος δόθηκε σε μας· και η εξουσία θα είναι επάνω στον ώμο του· και το όνομά του θα αποκληθεί: Θαυμαστός, Σύμβουλος, Ισχυρός Θεός, Πατέρας τού Μέλλοντα Αιώνα, Άρχοντας Ειρήνης.*** [7]***Στην αύξηση της εξουσίας του και της ειρήνης δεν θα υπάρχει τέλος, επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ, κι επάνω στη βασιλεία του, για να τη διατάξει, και να τη στερεώσει, με κρίση και δικαιοσύνη, από τώρα και μέχρι τον αιώνα. Ο ζήλος τού Κυρίου των δυνάμεων θα το εκτελέσει.»***

Δανιήλ 7[ζ΄]:14

«Και του δόθηκε η εξουσία, και η δόξα, και η βασιλεία, για να τον λατρεύουν όλοι οι λαοί, τα έθνη, και οι γλώσσες· και η εξουσία του ***[είναι]*** ***αιώνια εξουσία, η οποία δεν θα παρέλθει, και η βασιλεία του, η οποία δεν θα φθαρεί.»***

Λουκάς 1[α΄]:31-33
«[31]***Και πρόσεξε, θα μείνεις έγγυος, και θα γεννήσεις έναν γιο· και θα αποκαλέσεις το όνομά του ΙΗΣΟΥ.*** [32]***Αυτός θα είναι μεγάλος, και θα ονομαστεί Υιός τού Υψίστου· και ο Κύριος ο Θεός θα του δώσει τον θρόνο τού Δαβίδ τού πατέρα του·*** [33]***και θα βασιλεύσει επάνω στον οίκο τού Ιακώβ στους αιώνες, και η βασιλεία του δεν θα έχει τέλος.»***

Όμως, οι θρησκευτικοί αρχηγοί του Ισραήλ δεν θέλανε να χάσουν την εξουσία τους· γι' αυτό είπε ο Ιησούς,

«… από τις ημέρες τού Βαπτιστή Ιωάννη μέχρι αυτή τη στιγμή, η βασιλεία των ουρανών βιάζεται, και οι βιαστές τήν αρπάζουν.» (Ματθαίος 11[ια΄]:12)
Η απόφασή τους να κρατήσουν την εξουσία τους, τους οδήγησε στο σημείο να Τον σταυρώσουν. Ας διαβάσουμε τα εδάφια Ματθαίος 27[κζ΄]:1-26:

«[1]***ΚΑΙ όταν έγινε πρωί, όλοι οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού έκαναν συμβούλιο εναντίον του Ιησού για να τον θανατώσουν.*** [2]***Και αφού τον έδεσαν, [τον] έφεραν και τον παρέδωσαν στον Πόντιο Πιλάτο, τον ηγεμόνα.*** [3]***Τότε, ο Ιούδας, αυτός που τον παρέδωσε, βλέποντας ότι καταδικάστηκε, αφού μεταμελήθηκε επέστρεψε στους πρεσβύτερους τα 30 αργύρια,*** [4]***λέγοντας: Αμάρτησα, επειδή παρέδωσα αθώο αίμα. Και εκείνοι είπαν: Και σε μας, τι; Αφορά εσένα.*** [5]***Και ρίχνοντας τα αργύρια μέσα στον ναό, αναχώρησε· και φεύγοντας κρεμάστηκε.*** [6]***Και οι ιερείς, παίρνοντας τα αργύρια, είπαν: Δεν επιτρέπεται να τα βάλουμε στο θησαυροφυλάκιο· επειδή, είναι τιμή αίματος.*** [7]***Και αφού έκαναν συμβούλιο, αγόρασαν μ' αυτά το χωράφι τού κεραμέα, για να θάβονται εκεί οι ξένοι.***

[8]Γι' αυτό, το χωράφι εκείνο ονομάστηκε: Χωράφι αίματος, μέχρι τη σημερινή ημέρα. [9]Τότε, εκπληρώθηκε εκείνο που ειπώθηκε διαμέσου τού Ιερεμία τού προφήτη, που είπε: «Και πήραν τα 30 αργύρια, την τιμή που εκτιμηθηκε, τον οποίο εκτίμησαν οι γιοι Ισραήλ, [10]και τα έδωσαν στο χωράφι τού κεραμέα, καθώς ο Κύριος παρήγγειλε σε μένα». [11]Και ο Ιησούς στάθηκε μπροστά στον ηγεμόνα· και ο ηγεμόνας τον ρώτησε, λέγοντας: Εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων; Και ο Ιησούς τού είπε: Εσύ [το] λες. [12]Και ενώ οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι τον κατηγορούσαν, δεν απάντησε καθόλου. [13]Τότε, ο Πιλάτος λέει σ' αυτόν: Δεν ακούς πόσα μαρτυρούν εναντίον σου; [14]Και δεν του απάντησε ούτε σε έναν λόγο· ώστε ο ηγεμόνας θαύμαζε πολύ. [15]Και κατά τη γιορτή, ο ηγεμόνας συνήθιζε να απολύει στο πλήθος έναν φυλακισμένο, όποιον ήθελαν. [16]Και είχαν τότε έναν περιβόητο φυλακισμένο, που λεγόταν Βαραββάς. [17]Ενώ, λοιπόν, ήσαν συγκεντρωμένοι, ο Πιλάτος είπε σ' αυτούς: Ποιον θέλετε να σας απολύσω; Τον Βαραββά ή τον Ιησού, που λέγεται Χριστός; [18]Επειδή, ήξερε ότι από φθόνο τον παρέδωσαν. [19]Και ενώ καθόταν επάνω στο βήμα, η γυναίκα του έστειλε κάποιον προς αυτόν, λέγοντας: Άπεχε από εκείνον τον δίκαιο· επειδή, πολλά έπαθα γι' αυτόν σήμερα σε όνειρο. [20]Οι αρχιερείς, όμως, και οι πρεσβύτεροι έπεισαν τα πλήθη να ζητήσουν τον Βαραββά, και να θανατώσουν τον Ιησού. [21]Και απαντώντας ο ηγεμόνας, τους είπε: Ποιον από τους δύο θέλετε να σας απολύσω; Και εκείνοι είπαν: Τον Βαραββά. [22]Και ο Πιλάτος λέει σ' αυτούς: Τι, λοιπόν, να κάνω τον Ιησού, που λέγεται Χριστός; Και όλοι λένε σ' αυτόν: Να σταυρωθεί. [23]Και ο ηγεμόνας είπε: Και τι κακό έπραξε; Εκείνοι, όμως, έκραζαν περισσότερο, λέγοντας: Να σταυρωθεί. [24]Και βλέποντας ο Πιλάτος ότι δεν ωφελεί [σε] τίποτε, αλλά μάλλον γίνεται θόρυβος, παίρνοντας νερό, ένιψε τα χέρια του μπροστά από το πλήθος,

λέγοντας: Είμαι αθώος από το αίμα αυτού τού δικαίου· αφορά εσάς. [25]***Και απαντώντας ολόκληρος ο λαός, είπε: Το αίμα του [ας είναι] επάνω μας, και επάνω στα παιδιά μας.*** [26]***Τότε, τους απέλυσε τον Βαραββά· τον δε Ιησού, αφού [τον] μαστίγωσε, [τον] παρέδωσε για να σταυρωθεί.»***

Το διάβασμα των παραπάνω εδαφίων μας κάνει να ρωτήσουμε την επόμενη ερώτηση:

Ποιος, λοιπόν, σκότωσε τον Ιησού; Οι Ρωμαίοι ή οι Ιουδαίοι της γενεάς Του;

Παρόλο που πολλοί άνθρωποι σήμερα λένε ότι ήταν οι Ρωμαίοι που φονεύσανε τον Ιησού (μια δήλωση η οποία είναι αληθινή επειδή είναι γεγονός ότι εκείνοι είχαν την εξουσία να Τον καρφώσουν στον σταυρό), τα παραπάνω εδάφια μας λένε ότι ήταν οι Ιουδαίοι που Τον σκότωσαν επειδή πιέσανε τον Πιλάτο να Τον σταυρώσει (επίσης, παρακαλώ διαβάστε το εδάφιο Πράξεις 2[β΄]:23). Στα παραπάνω εδάφια 24 και 25, ακούσαμε τον Ρωμαίο κυβερνήτη να ανακηρύσσει τον Ιησού ως ***«δίκαιο»*** και τον είδαμε να πλένει τα χέρια του με νερό μπροστά από τους Ιουδαίους λέγοντας, ***«Είμαι αθώος από το αίμα αυτού τού δικαίου».*** Και μετά, ακούσαμε τους Ιουδαίους που θέλανε να Τον σκοτώσουν να καταργιώνται τον εαυτό τους και τα παιδιά τους λέγοντας, ***«Το αίμα του [ας είναι] επάνω μας, και επάνω στα παιδιά μας.»***

Ω Θεέ μου! Το ύψος του μίσους των Ιουδαίων εναντίον του ***«Δικαίου»*** του εδαφίου Ησαΐας 53[νγ΄]:11! Αγαπητέ Θεέ, στο Όνομα του Ιησού προσεύχομαι για τους γιους του Ισραήλ: Σε παρακαλώ, δείξε έλεος σ' αυτούς και στους απογόνους τους! Σε παρακαλώ, φέρε αυτή τη κατάρα στο

τέλος της! Σε παρακαλώ, άνοιξε τα μάτια της κατανοήσεώς τους για να αναγνωρίσουν το γεγονός ότι ο Ιησούς, το υποσχεμένο ***«Σπέρμα της γυναικός»*** του εδαφίου Γένεσις 3[γ΄]:15, το υποσχεμένο ***«Σπέρμα»*** του Αβραάμ του εδαφίου Γένεσις 22[κβ΄]:18, ο Μεσσίας τους, **ήλθε** και ότι πέθανε επάνω στο σταυρό για τις αμαρτίες τους εκπληρώνοντας έτσι τις μεγάλες προφητείες του 53^{ου} [νγ΄] κεφαλαίου του Ησαΐα!

Έχει ρίξει ο Θεός τα *«τσαμπιά»* της *«αμπέλου της γης»* μέσα στο *«πατητήρι του θυμού Του»*;

Και αν δεν έχει! Απ' τον πρώτο αιώνα μέχρι σήμερα, οι Ιουδαίοι έχουν γευθεί τρομερούς διωγμούς, όπως ήταν η καταστροφή της Ιερουσαλήμ στο έτος 70 μ.Χ. (Λουκάς 21 [κα΄]:20-22), ο διωγμός τους στην Ισπανία από τη Καθολική εκκλησία και το ολοκαύτωμα.

Γιατί επέτρεψε ο Θεός να περάσουν οι Ιουδαίοι από τόσο τρομερούς καιρούς;

Ας σκεφτούμε τα ακόλουθα: Ο Θεός, διαμέσου των προφητών, είχε πει στον Ισραήλ εκ των προτέρων ότι Αυτός ο Ίδιος θα ερχόταν να τους σώσει από τις αμαρτίες τους. Όμως, το Ισραήλ δεν έδωσε προσοχή στον προφητικό λόγο και, γι' αυτό το λόγο, όταν Εκείνος ήλθε ***«ξαφνικά»*** (Μαλαχίας 3[γ΄]:1) ανάμεσά τους, αυτοί δεν μπόρεσαν να Τον αναγνωρίσουν. Εδώ παραθέτω μερικές προφητείες που θα έπρεπε να είχε προσέξει το Ισραήλ:

α) Για το μέρος της γεννήσεως του Λυτρωτή Θεού τους που θα γινότανε άνθρωπος και του Οποίου οι έξοδοι ήταν από την αρχή, από την αιωνιότητα, το εδάφιο Μιχαίας 5 [ε΄]:2, λέει,

«Κι εσύ, Βηθλεέμ Εφραθά, η μικρή, ώστε να είσαι ανάμεσα στις χιλιάδες τού Ιούδα, από σένα θα εξέλθει σε μένα [ένας άνδρας] για να είναι ηγούμενος στον Ισραήλ· που οι έξοδοί του είναι εξαρχής, από ημέρες αιώνα.»

β) Για την οικογενειακή γραμμή από την οποία θα γεννιόταν σαν Άνθρωπος, τα εδάφια Ιερεμίας 23 [κγ΄]:5,6 λένε,

«[5]Δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα ανεγείρω στον Δαβίδ έναν δίκαιο βλαστό, και βασιλιάς θα βασιλεύσει, και θα ευημερήσει, και θα εκτελέσει κρίση και δικαιοσύνη επάνω στη γη. [6]Και στις ημέρες του, ο Ιούδας θα σωθεί, και ο Ισραήλ θα κατοικήσει με ασφάλεια· και τούτο [είναι] το όνομά του, με το οποίο θα ονομαστεί: Ο ΚΥΡΙΟΣ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΜΑΣ.»

και στα εδάφια Ιερεμίας 33[λγ΄]:14,15, λέει,

«[14]Δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα εκτελέσω τον αγαθό εκείνον λόγο, που είχα μιλήσει για τον οίκο Ισραήλ, και για τον οίκο Ιούδα. [15]Κατά τις ημέρες εκείνες, και κατά τον καιρό εκείνο, θα κάνω να αναβλαστήσει στον Δαβίδ βλαστός δικαιοσύνης· και θα εκτελέσει κρίση και δικαιοσύνη στη γη.»

γ) Για τον χρόνο του ερχομού Του σαν Μεσσίας, το εδάφιο Δανιήλ 9[θ΄]:25 λέει,

«Γνώρισε, λοιπόν, και κατάλαβε, [ότι], από την έκδοση του προστάγματος για να ανοικοδομηθεί η Ιερουσαλήμ, μέχρι του Χριστού τού Ηγήτορα, θα είναι επτά εβδομάδες, και 62 εβδομάδες· …."

Εάν θα πρέπει να ανακηρύξουμε τον Δανιήλ σαν έναν αληθινό προφήτη του Γιαχβέ, τότε, θα πρέπει να ψάξουμε να βρούμε τον Μεσσία **μέσα στον πρώτο αιώνα** --- όχι είκοσι αιώνες αργότερα!

Γιατί;
Διότι 7 εβδομάδες + 62 εβδομάδες = 69 εβδομάδες ετών [μια ημέρα για ένα χρόνο· Αριθμοί 14[ιδ΄]:34· Ιεζεκιήλ 4[δ΄]:6] ή **483 χρόνια από την έκδοση του προστάγματος να ανοικοδομηθεί η Ιερουσαλήμ**!

δ) Για το έργο που θα έκανε ώστε να Τον αναγνωρίσουν σαν τον Θεό τους που έγινε σάρκα για να τους σώσει, τα εδάφια Ησαΐας 35[λε΄]:4-6 λέγουν,

«[4]Πείτε στους φοβισμένους στην καρδιά: Γίνετε ισχυροί, μη φοβάστε· δέστε, ο Θεός σας θάρθει [με] εκδίκηση, ο Θεός [με] ανταπόδοση· αυτός θάρθει, και θα σας σώσει. [5]Τότε, τα μάτια των τυφλών θα ανοιχτούν, και τα αυτιά των κουφών θα ακούσουν. [6]Τότε, ο χωλός θα πηδάει σαν ελαφίνα, και η γλώσσα τού μογιλάλου θα ψάλλει· επειδή, στην έρημο θα αναβλύσουν νερά, και στην ερημιά ρεύματα.»

Τώρα, παρακαλώ, κρατάτε την παραπάνω προφητεία στο μυαλό σας καθώς θα διαβάσουμε από τα εδάφια Ματθαίος 11[ια΄]:1-5:

«[1]ΚΑΙ όταν ο Ιησούς τελείωσε να δίνει εντολές στους δώδεκα μαθητές του, αναχώρησε από εκεί, για να διδάσκει και να κηρύττει στις πόλεις τους. [2]ΚΑΙ όταν ο Ιωάννης, μέσα στη φυλακή, άκουσε τα έργα τού Χριστού, έστειλε δύο από τους μαθητές του, [3]και του είπε: Εσύ είσαι αυτός που έρχεται ή άλλον περιμένουμε; [4]Και απαντώντας ο Ιησούς, τους είπε: Πηγαίνετε και αναγγείλατε στον Ιωάννη, όσα ακούτε και βλέπετε· [5]τυφλοί ξαναβλέπουν, και χωλοί περπατούν· λεπροί καθαρίζονται, και κουφοί ακούν· νεκροί ανασταίνονται, και φτωχοί ευαγγελίζονται.»

Με τα λόγια, ***«φτωχοί ευαγγελίζονται»***, ο Ιησούς αναφέρθηκε στα εδάφια Ησαΐας 61[ξα΄]:1,2. Εκεί λέει,

«[1]ΠΝΕΥΜΑ Κυρίου τού Θεού [είναι] επάνω μου· επειδή, ο Κύριος με έχρισε για να ευαγγελίζομαι στους φτωχούς· με απέστειλε για να γιατρέψω τους συντριμμένους στην καρδιά, να κηρύξω ελευθερία στους αιχμαλώτους, και άνοιγμα δεσμωτηρίου στους δεσμίους· [2]για να κηρύξω χρόνον ευπρόσδεκτο στον Κύριο, και ημέρα εκδίκησης του Θεού μας· για να παρηγορήσω όλους αυτούς που πενθούν·»

ε) Για το έργο που έπρεπε να κάνει για να τους σώσει από τις αμαρτίες τους, (το θάνατο, τη ταφή

και την ανάστασή Του), το 53ο κεφάλαιο του Ησαΐα τα λέει όλα!

Παρόλο που το Ισραήλ ήταν κατατοπισμένο στο πλήρες για τον ερχομό του Μεσσία, όταν Εκείνος ήλθε και εκπλήρωσε όλες τις παραπάνω προφητείες και έδειξε τα θαυμάσια έργα του Θεού μπροστά στα μάτια τους, εκείνοι **τον αρνήθηκαν**· αρνήθηκαν Εκείνον που, πριν γίνει σάρκα για να θυσιάσει το σώμα Του για τις αμαρτίες τους, ήταν **ο Λόγος** ο Οποίος δημιούργησε τα πάντα (Ψαλμοί 33[λγ΄]: 6), τα ορατά και τα αόρατα όταν ο Θεός **μίλησε** τα πάντα σε ύπαρξη. Νόμισαν ότι ήτανε ένας κοινός άνθρωπος, ένας που βλασφημεί, και Τον σταύρωσαν! **Πραγματικά θεώρησαν ότι το αίμα Του ήτανε κοινό! Πραγματικά βρίσανε το Άγιο Πνεύμα του Θεού ο Οποίος ήτανε ο Πρωτουργός των παραπάνω προφητειών! Θελληματικά γίνανε ένοχοι αποστασίας από τον ζωντανό Θεό που ήλθε για να τους σώσει κατά χάρη διαμέσου πίστεως σ' Εκείνον ως τον μονογενή** (όχι ως τον μονόκτιστο) **Υιό του Θεού!** Και ο συγγραφέας της προς Εβραίους επιστολής έγραψε,

«[26]Επειδή, αν εμείς αμαρτάνουμε εθελούσια, αφού λάβαμε τη γνώση τής αλήθειας, δεν απολείπεται πλέον θυσία για [τις] αμαρτίες· [27]αλλά κάποια φοβερή αναμονή κρίσης και έξαψη φωτιάς, η οποία πρόκειται να κατατρώει τούς ενάντιους. [28]Αν κάποιος αθετήσει τον νόμο τού Μωυσή, με βάση τη μαρτυρία δύο ή τριών μαρτύρων, πεθαίνει χωρίς έλεος· [29]στοχάζεστε πόσο χειρότερης τιμωρίας θα κριθεί άξιος αυτός που καταπάτησε τον Υιό τού Θεού, και νόμισε κοινό το αίμα τής διαθήκης με το οποίο αγιάστηκε, και έβρισε το πνεύμα τής χάρης; [30]Επειδή, ξέρουμε αυτόν που είπε: «Σε μένα [ανήκει] η εκδίκηση, εγώ θα

κάνω ανταπόδοση», λέει ο Κύριος. Και πάλι: «Ο Κύριος θα κρίνει τον λαό του». [31][Είναι] φοβερό το να πέσει κάποιος σε χέρια [τού] ζωντανού Θεού.» (Εβραίους 10[ι΄]: 26-31)

Εξήγηση εδαφίου 20

«[20]Και ο ληνός πατήθηκε έξω από την πόλη, και βγήκε αίμα από τον ληνό μέχρι τούς χαλινούς των αλόγων, σε απόσταση 1.600 σταδίων.»

Τι δείχνει το γεγονός ότι το *«πατητήρι»* του θυμού του Θεού θα πατιώτανε *«έξω από την πόλη»*;

Καθώς η καταστροφή της Ιερουσαλήμ έλαβε χώρα στο έτος 70 μ.Χ. και το βιβλίο της Αποκάλυψης δόθηκε στον Ιωάννη περίπου 20 χρόνια αργότερα, η έκφραση, ***«ο ληνός πατήθηκε έξω από την πόλη»*** δείχνει ότι ο διωγμός εναντίον των Ιουδαίων θα συνεχιζότανε και έξω από το Ισραήλ. Και έτσι έγινε!

Τι σημαίνει η έκφραση, *«και βγήκε αίμα από τον ληνό μέχρι τούς χαλινούς των αλόγων»*;

Είναι μια έκφραση υπερβολής· χρησιμοποιείται για να δείξει το μέγεθος του διωγμού τους και τα καταστροφικά αποτελέσματά του.

Ένα τεράστιο Ιουδαϊκό δίλημμα

Όπως βλέπω την περίπτωση, οι Ιουδαίοι της εποχής του Ιησού (όπως και οι σημερινοί), έπρεπε να αποφασίσουν μεταξύ δύο πραγμάτων: Ή έπρεπε να πιστέψουν ότι ο Ιησούς ήταν πράγματι ο Χριστός (διότι εκπλήρωσε όλες τις προφητείες που αφορούσαν τον ερχομό του Μεσσία, ιδιαιτέρως δε εκείνες που αποκάλυψαν τον **χρόνο** του ερχομού

Του, την **οικογενειακή Του γραμμή** και τον **τόπο** της γεννήσεώς Του ως Άνθρωπος), ή έπρεπε να διακηρύξουν ότι οι προφήτες τους ήταν στην πραγματικότητα ψευδοπροφήτες --- μια πράξη που θα καθιστούσε μια τρομερή προσβολή εναντίον του Αγίου Πνεύματος του Θεού που μίλησε διαμέσου αυτών!

Τι θα πρέπει να κάνει ένας Ιουδαίος σήμερα;

Εδώ, θα παρουσιάσω τα λόγια ενός Ιουδαίου ο οποίος πίστεψε και ακολούθησε τον Ιησού. Είναι γνωστός ως «Απόστολος Πέτρος». Την ημέρα της Πεντηκοστής, ο Πέτρος είπε στους ομογενής του Ιουδαίους:

«[22]Άνδρες Ισραηλίτες, ακούστε τούτα τα λόγια· τον Ιησού τον Ναζωραίο, άνδρα που αποδείχθηκε σε σας από τον Θεό με δυνάμεις και τέρατα και σημεία, τα οποία ο Θεός έκανε ανάμεσά σας διαμέσου αυτού, όπως ξέρετε κι εσείς, [23]τούτον, παίρνοντάς τον, παραδομένον σύμφωνα με την ορισμένη βουλή και πρόγνωση του Θεού, με άνομα χέρια, αφού τον σταυρώσατε, τον θανατώσατε· [24]τον οποίο ο Θεός ανέστησε, λύνοντας τις ωδίνες τού θανάτου, δεδομένου ότι δεν ήταν δυνατόν να κρατιέται απ' αυτόν ... [36]Ας ξέρει, λοιπόν, ο Ισραήλ με βεβαιότητα, ότι, ο Θεός έκανε Κύριο και Χριστό, τούτον τον Ιησού, τον οποίο εσείς σταυρώσατε. [37]Και όταν [τα] άκουσαν [αυτά], η καρδιά τους ήρθε σε κατάνυξη, και είπαν στον Πέτρο και στους υπόλοιπους αποστόλους: Τι πρέπει να κάνουμε, άνδρες αδελφοί; [38]Και ο Πέτρος είπε σ' αυτούς: Να μετανοήσετε, και κάθε ένας από σας να βαπτιστεί στο όνομα του Ιησού Χριστού, σε άφεση αμαρτιών· και θα λάβετε τη δωρεά τού Αγίου Πνεύματος· [39]επειδή, η υπόσχεση είναι προς εσάς και προς τα παιδιά σας, και προς όλους εκείνους που είναι μακριά, όσους θα προσκα-

λέσει ο Κύριος ο Θεός μας. [40]***Και με άλλα πολλά λόγια διαμαρτυρόταν και πρότρεπε, λέγοντας: Να σωθείτε από τούτη τη διεστραμμένη γενεά.*** [41]***Εκείνοι, λοιπόν, αφού με χαρά δέχθηκαν τον λόγο του, βαπτίστηκαν· και προστέθηκαν εκείνη την ημέρα περίπου 3.000 ψυχές.»*** (Πράξεις 2[β΄]:22-24, 36-41)

Η πρόσκλησή μου προς όλους τους Ιουδαίους

Αγαπητέ Αναγνώστη, εάν είσαι ένας Ισραηλίτης που δεν γνωρίζει τον Ιησού, σε παρακαλώ, ερεύνησε τις Γραφές για να εξακριβώσεις τι λένε για τον ερχομό του Χριστού. Προσευχήσου στον Θεό του Αβραάμ και ζήτα Του να σε βοηθήσει να δεις την αλήθεια αυτού του ζητήματος. Τότε, εάν δεις ότι ο Ιησούς είναι ο Σωτήρας σου Θεός που έγινε άνθρωπος για να σε σώσει από τις αμαρτίες σου, σε παρακαλώ, προσευχήσου σ' Αυτόν και ζήτησέ Του να σε σώσει! Τη στιγμή που θα το κάνεις αυτό, οι αμαρτίες σου θα συγχωρεθούν και θα λάβεις αιώνια ζωή!

Δεν σε προσκαλώ να γίνεις μέλος κάποιου «Χριστιανικού» θρησκευτικού ιδρύματος **για να σωθείς**! **Σε προσκαλώ να επικαλεστείς το Όνομα του Ιησού επειδή, όποιος επικαλεσθεί το Όνομα του Κυρίου θα σωθεί** (Ιωήλ 2[β΄]:32· Ρωμαίους 10[ι΄]:1-14). Ο λόγος που δεν σε προσκαλώ να γίνεις μέλος κάποιου «Χριστιανικού» θρησκευτικού ιδρύματος **για να σωθείς**, είναι επειδή αυτά **δεν έχουν τη δύναμη να σώσουν κανέναν!** Μόνο ο αναστημένος Ιησούς (το Όνομα του Οποίου σημαίνει: «Γιαχβέ ο Σωτήρ») έχει τη δύναμη να σε σώσει! Και εγώ ενδιαφέρομαι περισσότερο για τη σωτηρία σου μάλλον παρά για τη συναναστροφή σου μέσα σε κάποιο θρησκευτικό ίδρυμα. Είθε ο Κύριος ο Θεός του Αβραάμ να σε ευλογήσει!

Ένα ενδιαφέρον σημείο

Το τελευταίο μέρος του εδαφίου 20 λέει ότι το «αίμα» θα καλύψει μια ***«απόσταση 1.600 σταδίων»***. Μήπως είναι και αυτή μια έκφραση υπερβολής, ή είναι το πραγματικό μήκος κάποιας χώρας;

Από τα περασμένα εδάφια, αντιλαμβανόμαστε ότι το ***«αίμα»*** που βγήκε από το ***«πατητήρι»*** (το ληνό) του Θεού, είναι το αποτέλεσμα του θυμού και της κρίσης του Θεού εναντίον του Ισραήλ. Είναι δυνατόν το μήκος της χώρας του Ισραήλ να είναι 1.600 στάδια; Ναι, είναι! Ένα Αθηναϊκό στάδιο ισούται με 185 μέτρα· 185 x 1.600 = 296.000 μέτρα ή 296 χιλιόμετρα. Αυτό είναι περίπου το μήκος της χώρας του Ισραήλ! Επομένως, το ότι το αίμα θα κάλυπτε 1.600 στάδια δείχνει ότι **όλο** το Ισραήλ θα γευόταν τον θυμό του Θεού επειδή δεν πιστέψανε στον Υιό Του που ήλθε για να πεθάνει για τις αμαρτίες τους.

Κεφάλαιο Δεκαπέντε

Εδάφιο 1: ***«ΚΑΙ είδα ένα άλλο σημείο μέσα στον ουρανό, μεγάλο και θαυμαστό, επτά αγγέλους, που είχαν τις επτά τελευταίες πληγές, επειδή σ' αυτές πραγματοποιήθηκε ο θυμός τού Θεού.»***

Εξήγηση εδαφίου 1

Αυτό το εδάφιο είναι απλό· δεν χρειάζεται εξήγηση.

Εδάφιο 2: ***«Και είδα σαν μια γυάλινη θάλασσα αναμιγμένη με φωτιά· και εκείνους που νίκησαν ενάντια στο θηρίο και ενάντια στην εικόνα του, και ενάντια στο χάραγμά του, και ενάντια στον αριθμό τού ονόματός του, να στέκονται επάνω στη γυάλινη θάλασσα, έχοντας κιθάρες τού Θεού·»***

Εξήγηση εδαφίου 2

Τι είναι η *«θάλασσα»*;

Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 4[δ΄]:6^{α}, έγραψα (μπλε χρώμα):

«Στον πρώτο ναό, υπήρχε μια μεγάλη χάλκινη λεκάνη η οποία, επειδή κρατούσε μια πολύ μεγάλη ποσότητα νερού, ήταν γνωστή ως ***«η θάλασσα»***. Οι ιερείς έπρεπε να χρησιμοποιήσουν αυτό το νερό για να πλύνουν τα χέρια τους και τα πόδια τους **πριν** μπούνε μέσα στον ναό. Αν πλησιάζανε την παρουσία του Θεού χωρίς να πλυθούν, **θα πέθαιναν!**

Ας διαβάσουμε τα επόμενα εδάφια:

Έξοδος 30[λ΄]:17-21:
«ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας: Θα κάνεις, ακόμα, έναν χάλκινο νιπτήρα, και τη βάση του χάλκινη, για να πλένονται· και θα τον βάλεις μεταξύ της σκηνής τού μαρτυρίου και του θυσιαστηρίου, και θα βάλεις σ' αυτόν νερό· και ο Ααρών και οι γιοι του θα πλένουν τα χέρια τους και τα πόδια τους απ' αυτόν· όταν μπαίνουν στη σκηνή του μαρτυρίου, θα πλένονται με νερό, για να μη πεθάνουν· ή, όταν πλησιάζουν στο θυσιαστήριο για να υπηρετήσουν, για να κάψουν μια θυσία, που γίνεται με φωτιά στον Κύριο· τότε θα πλένουν τα χέρια τους και τα πόδια τους, για να μη πεθάνουν· κι αυτό θα είναι παντοτινός νόμος σ' αυτούς, σ' αυτόν και στο σπέρμα του στις γενεές τους.»

Έξοδος 38[λη΄]:8:
«ΚΑΙ έκανε τον νιπτήρα από χαλκό, και τη βάση του από χαλκό, από τους χάλκινους καθρέφτες των συναθροιζόμενων γυναικών, που συγκεντρώνονταν δίπλα στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου.»

Α΄ Βασιλέων 7[ζ΄]:23-25:
«Έκανε, ακόμα, τη θάλασσα χυτή, δέκα πήχες από χείλος σε χείλος, στρογγυλή ολόγυρα· και το ύψος της πέντε πήχες· και μία γραμμή από 30 πήχες την περίζωνε ολόγυρα. Και κάτω από το χείλος της ολόγυρα ήσαν ανάγλυφα, σε σχήμα κολοκυθιάς, που την περικύκλωναν, δέκα σε κάθε πήχη, που περικύκλωναν ολόγυρα τη θάλασσα. Οι δύο σειρές των ανάγλυφων ήσαν χυμένες μαζί μ' αυτή. Και στεκόταν επάνω σε 12 βόδια· τρία έβλεπαν προς Βορράν, και τρία έβλεπαν προς Δυσμάς, και τρία έβλε-

παν προς Νότον, και τρία έβλεπαν προς Ανατολάς· και η θάλασσα βασταζόταν επάνω σ' αυτά· και όλα τα οπίσθιά τους ήσαν προς τα μέσα·»

Α΄ Βασιλέων 7[ζ΄]:39,44:
«Και έβαλε τις βάσεις, πέντε στο δεξί πλάγιο του οίκου, και πέντε στο αριστερό πλάγιο του οίκου· και έβαλε τη θάλασσα προς το δεξί πλάγιο του οίκου προς Ανατολάς, απέναντι από το νότιο μέρος ... και τη μία θάλασσα, και τα 12 βόδια κάτω από τη θάλασσα.»

Από τα παραπάνω εδάφια, αντιλαμβανόμαστε ότι **κανένας δεν μπορούσε να έλθει ενώπιον της παρουσίας του Άγιου Θεού πριν πλυθεί --- πριν καθαριστεί**. Εκείνοι που θα προσπαθούσαν να Τον υπηρετήσουν χωρίς πρώτα να πλυθούν, θα πέθαιναν!

Πως μπορεί κάποιος να πλησιάσει τον θρόνο του Θεού στη σημερινή εποχή; Τι μας καθαρίζει από τις αμαρτίες μας;
Ο απόστολος Ιωάννης έγραψε, ***«…το αίμα τού Ιησού Χριστού … μας καθαρίζει από κάθε αμαρτία»*** (Α΄ Ιωάννου 1:7) και ο συγγραφέας της προς Εβραίους επιστολής είπε, ***«ΕΧΟΝΤΑΣ, λοιπόν, αδελφοί, την παρρησία να μπούμε μέσα στα άγια, διαμέσου τού αίματος του Ιησού, μέσα από έναν νέο και ζωντανό δρόμο, τον οποίο καθιέρωσε σε μας διαμέσου τού καταπετάσματος, δηλαδή, της σάρκας του,»*** (Εβραίους 10[ι΄]:19,20)

Εκείνοι που πιστεύουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής, ο Οποίος είναι ο ***«ισχυρός Θεός»*** του εδαφίου Ησαΐας 9[θ΄]: 6, ***«… έπλυναν τις στολές τους, και τις λεύκαναν στο αίμα τού Αρνίου. Γι' αυτό είναι μπροστά στον θρόνο τού***

Θεού, και τον λατρεύουν ημέρα και νύχτα μέσα στον ναό του …» (Αποκάλυψις 7[ζ΄]:14,15)

Σε αντίθεση με την χάλκινη λεκάνη του πρώτου ναού και με το νερό που περιείχε, η σάρκα του σώματος του Ιησού και το αίμα που περιείχε είχαν την υψηλότερη και μοναδική σε όλο το σύμπαν δύναμη να καθαρίσουν τους ανθρώπους από τις αμαρτίες τους διότι ήταν ανώτερα, υπερφυσικά, άγια και αγνά. Αυτή η **υπερφυσική και άγια καθαρότητα** συμβολίζεται με μια πιο εκλεπτυσμένη και ένδοξη ***«γυάλινη θάλασσα»*** η οποία λαμποκοπούσε σαν κρύσταλλο και η οποία, σε αντίθεση με την επίγεια ***«χάλκινη θάλασσα»***, ήταν φτιαγμένη χωρίς ανθρώπινα χέρια! (Εβραίους 10[ι΄]:5· Ματθαίος 26[κστ΄]:26-28· Α΄ Κορινθίους 11 [ια΄]:24,25)

Επομένως, το γεγονός ότι στεκόντουσαν επάνω στη ***«γυάλινη θάλασσα»*** που βρίσκεται μπροστά από τον θρόνο του Θεού, (Αποκάλυψις 4[δ΄]:6, δείχνει ότι είχαν καθαρισθεί με το αίμα του Αρνίου και ότι, παρόλο που πέρασαν μέσα από τη φωτιά της θλίψης των τελευταίων ημερών, μπόρεσαν να νικήσουν ***«ενάντια στο θηρίο και ενάντια στην εικόνα του, και ενάντια στο χάραγμά του, και ενάντια στον αριθμό τού ονόματός του»***. Και, αυτός είναι ο λόγος που μπόρεσαν να έχουν κιθάρες για να ψάλλουν ύμνους στον Κύριο για τη σωτηρία τους. Ας ακούσουμε τον ύμνο τους:

Εδάφια 3,4: ***«και έψαλλαν την ωδή τού Μωυσή, του δούλου τού Θεού, και την ωδή τού Αρνίου, λέγοντας: Μεγάλα και θαυμαστά τα έργα σου, Κύριε, Θεέ, Παντοκράτορα· δίκαιοι και αληθινοί οι δρόμοι σου, βασιλιά των αγίων. Ποιος δεν θα σε φοβηθεί, Κύριε, και δεν θα δοξάσει***

το όνομά σου; Επειδή, είσαι ο μόνος όσιος· αφού, όλα τα έθνη θάρθουν και θα προσκυνήσουν μπροστά σου· επειδή, οι κρίσεις σου έγιναν φανερές.»

Εξήγηση εδαφίων 3 και 4

Από τα παραπάνω εδάφια, παρατηρούμε ότι η ***«ωδή του Μωυσή»*** είναι και η ***«ωδή του Αρνίου»***. Τα λόγια του ύμνου δοξάζουν τον Θεό για τα θαυμαστά Του έργα, για τη δύναμή Του, για τη δικαιοσύνη Του, για τη βασιλική Του εξουσία και για την αγιότητά Του.

Ποια είναι η *«ωδή του Μωυσή»*;

Η ***«ωδή του Μωυσή»*** ήταν ο ύμνος που έψαλλαν ο Μωυσής και οι γιοι του Ισραήλ προς τον Κύριο τον Θεό αφού τους έσωσε από τις στρατιές του Φαραώ στην Ερυθρά Θάλασσα. Εκεί, ο Θεός κατάστρεψε τη στρατιωτική δύναμη του Φαραώ ρίχνοντας ***«το άλογο και τον καβαλάρη του»*** στη θάλασσα.

Που μπορούμε να βρούμε την *«ωδή του Μωυσή»*;

Στα εδάφια Έξοδος 15[ιε΄]:1-21· ας τα διαβάσουμε:

«[1]ΤΟΤΕ, έψαλε ο Μωυσής και οι γιοι Ισραήλ τούτο το τραγούδι, προς τον Κύριο, και είπαν τα λόγια: Ας ψάλλω στον Κύριο· επειδή, δοξάστηκε με δόξα· έρριξε το άλογο και τον καβαλάρη του στη θάλασσα. [2]Ο Κύριος [είναι] η δύναμή μου και το τραγούδι μου, και στάθηκε η σωτηρία μου· αυτός [είναι] Θεός μου, και θα τον δοξάσω· ο Θεός τού πατέρα μου, και θα τον υψώσω. [3]Ο Κύριος [είναι] δυνατός πολεμιστής· το όνομά του [είναι] Κύριος. [4]Έρριξε τις άμαξες του Φαραώ και το στράτευμά του στη θάλασσα· και οι εκλεκτοί του πολέμαρχοι καταποντίστη-

καν στην Ερυθρά Θάλασσα. [5]***Οι άβυσσοι τους σκέπασαν· καταβυθίστηκαν σαν πέτρα στα βάθη.*** [6]***Το δεξί σου [χέρι], Κύριε, δοξάστηκε σε δύναμη· το δεξί σου [χέρι], Κύριε, σύντριψε τον εχθρό.*** [7]***Και με το μέγεθος της υπεροχής σου εξολόθρευσες τους ενάντιους σε σένα· εξαπέστειλες την οργή σου, και τους κατέφαγε σαν καλάμη.*** [8]***Και με την πνοή τού θυμού σου τα νερά σωριάστηκαν μαζί· τα κύματα στάθηκαν σαν σωρός, οι άβυσσοι έπηξαν στο μέσον της θάλασσας.*** [9]***Ο εχθρός είπε: Θα καταδιώξω, θα καταφτάσω, θα διαμοιραστώ τα λάφυρα· η ψυχή μου θα χορτάσει επάνω τους· θα σύρω το μαχαίρι μου, το χέρι μου θα τους αφανίσει.*** [10]***Φύσηξες με τον άνεμό σου, [και] η θάλασσα τους σκέπασε· καταβυθίστηκαν σαν μολύβι στα φοβερά νερά.*** [11]***Ποιος [είναι,] Κύριε, όμοιός σου, ανάμεσα στους θεούς; Ποιος [είναι] όμοιός σου, ένδοξος σε αγιότητα, θαυμαστός σε ύμνους, που ενεργεί τεράστια;*** [12]***Άπλωσες το δεξί σου [χέρι, και] η γη τούς κατάπιε.*** [13]***Με το έλεός σου οδήγησες αυτόν τον λαό, [που τον] λύτρωσες· [τον] οδήγησες με τη δύναμή σου προς την κατοικία τής αγιότητάς σου.*** [14]***Οι λαοί θα ακούσουν, και θα φρίξουν· πόνοι θα κατακυριεύσουν τους κατοίκους τής Παλαιστίνης.*** [15]***Τότε, οι ηγεμόνες τού Εδώμ θα εκπλαγούν· τρόμος θα καταλάβει τους άρχοντες του Μωάβ· όλοι οι κάτοικοι της Χαναάν θα λιώσουν.*** [16]***Φόβος και τρόμος θα πέσει επάνω τους· από το μέγεθος του βραχίονά σου θα απολιθωθούν, μέχρις ότου περάσει ο λαός σου, Κύριε, μέχρις ότου περάσει ο λαός αυτός, [που] απέκτησες.*** [17]***Θα τους φέρεις μέσα, και θα τους φυτέψεις στο βουνό τής κληρονομιάς σου, στον τόπο, Κύριε, [που] ετοίμασες για κατοικία σου, το αγιαστήριο, Κύριε, [που] τα χέρια σου έστησαν.*** [18]***Ο Κύριος θα βασιλεύει στους αιώνες των αιώνων.*** [19]***ΕΠΕΙΔΗ, τα άλογα του Φαραώ μπήκαν μέσα στη θάλασσα μαζί με τις άμαξές του και μαζί με τους καβαλάρηδές του, και ο Κύριος έστρεψε ε-***

πάνω τους τα νερά τής θάλασσας· και οι γιοι Ισραήλ πέρασαν διαμέσου ξηράς, στο μέσον της θάλασσας. [20]***ΚΑΙ η Μαριάμ, η προφήτισσα, η αδελφή τού Ααρών, πήρε το τύμπανο στο χέρι της, και όλες οι γυναίκες βγήκαν πίσω απ' αυτή με τύμπανα και χορούς.*** [21]***Και η Μαριάμ αντα-ποκρινόταν σ' αυτούς, [λέγοντας]: Ψάλλτε στον Κύριο· επειδή, δοξάστηκε με δόξα· το άλογο και τον καβαλάρη του έρριξε στη θάλασσα.»***

Πως είναι δυνατόν να είναι η *«ωδή του Μωυσή»* επίσης και η ωδή του Αρνίου;

Στα παραπάνω εδάφια παρατηρούμε ότι υπάρχει μια πολύ μεγάλη ομοιότητα μεταξύ ***«αλόγου και καβαλάρη»*** που καταδίωξαν τον λαό του Θεού την εποχή του Μωυσή και του ***«θηρίου»*** και **'καβαλάρη'**, δηλαδή, της ***«Βαβυλώνας της μεγάλης»***, που θα καταδιώξουν την αληθινή Εκκλησία του Χριστού πριν την επιστροφή Του (Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:3· 18[ιη΄]:24· 13[ιγ΄]:7)! Αυτός είναι ο λόγος που η ***«ωδή του Μωυσή»*** είναι επίσης και η ***«ωδή του Αρνίου»***! Όπως ο Θεός έσωσε τον λαό Του από τις δυνάμεις του Φαραώ κάτω από την αρχηγία του Μωυσή και κατάστρεψε ***«το άλογο και τον καβαλάρη»*** μέσα στην θάλασσα, έτσι και τώρα, κάτω από την αρχηγία του Ιησού, του Αρνίου, ο Θεός θα σώσει την αληθινή Εκκλησία των αναγεννημένων πιστών και θα καταστρέψει το ***«θηρίο»*** και την ***«Βαβυλώνα τη μεγάλη»*** που θα καθίσει επάνω του (Αποκάλυψις 18[ιη΄]:21· 19[ιθ΄]:20). Και μάλιστα, συμβολικά, θα την πετάξει και αυτήν στην θάλασσα (Αποκάλυψις 18[ιη΄]:20, 21). Σ' ευχαριστώ Πατέρα!

Εδάφια 5-7: ***«***[5]***Και ύστερα απ' αυτά, είδα, και ξάφνου, ανοίχθηκε ο ναός τής σκηνής τού μαρτυρίου μέσα στον ουρανό.*** [6]***Και από τον ναό βγήκαν οι επτά άγγελοι, που***

είχαν τις επτά πληγές, ντυμένοι [με] λινά καθαρά και λαμπερά, και περιζωσμένοι γύρω από τα στήθη τους χρυσές ζώνες. [7]ΚΑΙ ένα από τα τέσσερα ζώα έδωσε στους επτά αγγέλους επτά χρυσές φιάλες, γεμάτες από τον θυμό τού Θεού, ο οποίος ζει στους αιώνες των αιώνων.»

Εξήγηση εδαφίων 5-7

Αυτά τα εδάφια είναι απλά· δεν χρειάζονται εξήγηση.

Εδάφιο 8: ***«[α]Και ο ναός γέμισε με καπνό από τη δόξα τού Θεού, και από τη δύναμή του· [β]και κανένας δεν μπορούσε να μπει μέσα στον ναό, μέχρις ότου τελειώσουν οι επτά πληγές των επτά αγγέλων.»***

Εξήγηση εδαφίου 8[α]

«[α]Και ο ναός γέμισε με καπνό από τη δόξα τού Θεού, και από τη δύναμή του·»

Τα παραπάνω λόγια είναι απλά· δεν χρειάζονται εξήγηση.

Εξήγηση εδαφίου 8[β]

«[β]και κανένας δεν μπορούσε να μπει μέσα στον ναό, μέχρις ότου τελειώσουν οι επτά πληγές των επτά αγγέλων.»

Ο ***«ναός»*** στον ουρανό (εκεί που κατοικεί ο Θεός) και η αίθουσα του θρόνου Του, **είναι ένα και το αυτό**. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από το εδάφιο Αποκάλυψις 16[ιστ΄] :17. Εκεί λέει,

«Και ο έβδομος άγγελος ξέχυσε τη φιάλη του στον αέρα· και βγήκε μια δυνατή φωνή από τον ναό τού ουρανού, από τον θρόνο, που έλεγε: Πραγματοποιήθηκε.»

Τότε, είναι καθαρό από τα παραπάνω λόγια, ότι κανένας άνθρωπος δεν θα μπορέσει να μπει στον ουράνιο ναό, με άλλα λόγια, **κανένας δεν θα μπορέσει να πάει στον ουρανό να σταθεί μπροστά στον θρόνο του Θεού, μέχρις ότου τελειώσουν και οι επτά πληγές!**

Κεφάλαιο Δεκαέξι

Εδάφιο 1: ***«Και άκουσα μια μεγάλη φωνή από τον ναό, που έλεγε προς τους επτά αγγέλους: Πηγαίνετε και ξεχύστε στη γη τις φιάλες τού θυμού τού Θεού.»***

Εξήγηση εδαφίου 1

Στο εδάφιο Αποκάλυψις 15[ιε΄]:7, παρατηρούμε ότι ***«ένα από τα τέσσερα ζώα έδωσε στους επτά αγγέλους επτά χρυσές φιάλες, γεμάτες από τον θυμό τού Θεού».*** Κι' εδώ, ακούμε τη διαταγή που τους δίνεται: ***«Πηγαίνετε και ξεχύστε στη γη τις φιάλες τού θυμού τού Θεού.»***

Μια καταπληκτική ομοιότητα

Στα κεφάλαια 8,9 και 11, συναντήσαμε τους ***«επτά αγγέλους»*** που τους είχαν δοθεί ***«επτά σάλπιγγες»***. Κάθε φορά που ένας από τους αγγέλους σάλπιζε, κάποια **«στοιχεία»** αναφερόντουσαν ή και επηρεαζόντουσαν. Εδώ, στο κεφάλαιο 16, συναντούμε ξανά ***«επτά αγγέλους»***, μόνο που τώρα, τους δίνονται ***«εφτά φιάλες»***. Όταν οι εφτά άγγελοι ξεχύνουν τις φιάλες τους, τα ίδια «στοιχεία» αναφέρονται ή/και επηρεάζονται ξανά! Γι' αυτό το λόγο, αισθάνομαι ότι θα κάνουμε καλά να παρουσιάσουμε τα εδάφια που μιλάνε για τους επτά αγγέλους, που τους δόθηκαν οι επτά ***«σάλπιγγες»*** αμέσως μετά από τα εδάφια που μιλάνε για τους επτά αγγέλους, που τους δόθηκαν οι ***«φιάλες»*** **για να μπορέσουμε να δούμε αυτή τη μεγάλη ομοιότητα**. Πιστεύω ότι μερικές από τις εξηγήσεις που δόθηκαν για τους επτά αγγέλους που σάλπισαν τις ***«επτά σάλπιγγες»***, θα πλουτί-

σουν την κατανόησή μας για το άδειασμα των ***«επτά φιάλων»***. Για όποιους δεν έχουν διαβάσει την εξήγηση των κεφαλαίων 8-11, σας προτρέπω να διαθέσετε τον χρόνο που απαιτείται και να τη διαβάσετε τώρα.

Εδάφιο 2: ***«Και πήγε ο πρώτος*** (άγγελος)***, και ξέχυσε τη φιάλη του επάνω στη γη· και έγινε κακό και οδυνηρό έλκος στους ανθρώπους, που είχαν το χάραγμα του θηρίου, και προσκυνούσαν την εικόνα του.»*** (Παρένθεση του συγγραφέα.)

Αποκάλυψις 8[η΄]:7: ***«Και σάλπισε ο πρώτος άγγελος, και έγινε χαλάζι και φωτιά αναμιγμένα με αίμα, και ρίχτηκαν στη γη· ….»***

Εξήγηση εδαφίου 2

Από το παραπάνω εδάφιο (2), αντιλαμβανόμαστε ότι ο πρώτος άγγελος ξέχυσε τη φιάλη του επάνω στη συμβολική ***«γη»*** στις ημέρες του ***«θηρίου»***. Ο θυμός του Θεού θα φέρει ένα ***«κακό και οδυνηρό έλκος»*** επάνω σ' εκείνους που θα λάβουν ***«το χάραγμα του θηρίου»***, και που θα προσκυνήσουν την ***«εικόνα»*** του (έχω εξηγήσει αυτούς τους συμβολικούς όρους στο κεφάλαιο 13).

Είναι το *«κακό και οδυνηρό έλκος»* συμβολικό ή κατά γράμμα;

Καθώς εκείνοι που λαβαίνουν αυτή την ειδική πληγή είναι άνθρωποι της συμβολικής ***«γης»***, είναι απόλυτα λογικό ότι το ***«έλκος»*** **είναι κατά γράμμα**. Ας δούμε το γιατί:

Από τα εδάφια Α΄ Κορινθίους 11[ια΄]:26-31, Αποκάλυψις 2[β΄]:20-23, Εβραίους 10[ι΄]:30-31 και Α΄ Κορινθίους 5[ε΄]: 1-5, μαθαίνουμε ότι εκείνοι που αξιούν ότι γνωρίζουν τον

Αληθινό Θεό της Γραφής και ζουν σε αμαρτία, λαβαίνουν πειθαρχία από τον Θεό. Μερικούς από αυτούς ο Θεός τους αρρωσταίνει, άλλους τους σκοτώνει με θανατικό και άλλους τους παραδίνει στον Σατανά για όλεθρο της σάρκας τους. Αυτό το είδος της πειθαρχίας έχει ένα σκοπό: Να τους φέρει σε **μετάνοια!** Με ένα παρόμοιο τρόπο, το ***«κακό και οδυνηρό έλκος»*** αντιπροσωπεύει τις οδυνηρές ασθένειες που θα στείλει ο Θεός σε όλους εκείνους που, ενώ αξιούν ότι Τον γνωρίζουν, θα λάβουν «***το χάραγμα του θηρίου»*** και θα προσκυνήσουν το ***«θηρίο»*** και την ***«εικόνα»*** του, γινόμενοι έτσι ένοχοι αποστασίας! Μόνο, που σ' αυτή τη περίπτωση, δεν θα υπάρξει περίπτωση να μετανοήσουν διότι το τέλος τους θα είναι αιώνια καταδίκη. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα επόμενα εδάφια:

Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:9-11
"[9]Και ένας τρίτος άγγελος τους ακολούθησε, λέγοντας με δυνατή φωνή: Όποιος προσκυνάει το θηρίο και την εικόνα του, και παίρνει το χάραγμα επάνω στο μέτωπό του ή επάνω στο χέρι του, [10]θα πιει κι αυτός από το κρασί τού θυμού τού Θεού, που είναι κερασμένο ανόθευτο μέσα στο ποτήρι τής οργής του· και θα βασανιστεί με φωτιά και θειάφι μπροστά στους άγιους αγγέλους και μπροστά στο Αρνίο. [11]Και ο καπνός τού βασανισμού τους ανεβαίνει σε αιώνες αιώνων· και δεν έχουν ανάπαυση ημέρα και νύχτα όσοι προσκυνούν το θηρίο και την εικόνα του, και όποιος παίρνει το χάραγμα του ονόματός του."

Εδάφιο 3: ***«Και ο δεύτερος άγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού εις την θάλασσαν· και έγεινεν αίμα ως νεκρού, και πάσα ψυχή ζώσα απέθανεν εν τη θαλάσση.»*** (Βάμβας)

Αποκάλυψις 8[η΄]:8: ***"Και σάλπισε ο δεύτερος άγγελος, και σαν ένα μεγάλο βουνό που καιγόταν με φωτιά ρίχτηκε στη θάλασσα· ….»***

Εξήγηση εδαφίου 3

Ο δεύτερος άγγελος ξέχυσε τη φιάλη του στη συμβολική ***«θάλασσα»***, με άλλα λόγια, ανάμεσα σε εκείνους που δεν πιστεύουν στον Αληθινό Θεό της Βίβλου. (Παρακαλώ, διαβάστε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 7[ζ΄]:1-3, κάτω από τον υπότιτλο, [**Η *«θάλασσα»***]).

Τι σημαίνουν τα λόγια, *«και έγινε αίμα σαν νεκρού ανθρώπου, και πάσα ψυχή ζώσα απέθανεν εν τη θαλάσση»*; Οι παραπάνω λέξεις δείχνουν ότι **η συμβολική *«θάλασσα»* δεν θα αποφύγει την κρίση και τον θυμό του Θεού**. Δείχνουν προς κάποια παγκόσμια καταστροφή, κάτι σαν, ας πούμε, έναν ακόμη τρομερό παγκόσμιο πόλεμο. Κατά τη διάρκεια αυτών των τρομερά δύσκολων καιρών, η αιματοχυσία μέσα στη συμβολική ***«γη»*** θα είναι απερίγραπτη, και κάθε αναγεννημένος πιστός που έχει αποφασίσει να ζει σε αμαρτία μέσα στη συμβολική ***«θάλασσα»***, θα πεθάνει.

Πως φθάσαμε σ' αυτό το συμπέρασμα;

Στην εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 8[η΄]:8,9, κάτω από τον υπότιτλο, «**Τι αντιπροσωπεύουν τα *«έμψυχα κτίσματα»*, δηλαδή, τα κτίσματα που έχουν ψυχές και που ζουν μέσα στη *«θάλασσα»*;**», έγραψα (μπλε χρώμα):

Στα εδάφια Ματθαίος 13[ιγ΄]:47-49, ο Ιησούς είπε:

«***Πάλι, η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια με δίχτυ, που ρίχτηκε στη θάλασσα, και μάζεψε από κάθε είδος*** (ψαριών)**· *το οποίο, όταν γέμισε, το ανέβασαν στην ακρογιαλιά, και, αφού κάθησαν, συγκέντρωσαν τα καλά σε σκεύη, ενώ τα άχρηστα τα πέταξαν έξω. Έτσι θα είναι κατά τη συντέλεια του αιώνα· θα βγουν οι άγγελοι, και θα αποχωρίσουν τους πονηρούς από μέσα από τους δικαίους,»*** (Παρένθεση του συγγραφέα.)

Στα παραπάνω εδάφια συναντούμε τρία σύμβολα:

α) Το ***«δίχτυ»***, το οποίο, όπως είπε ο Ιησούς, αντιπροσωπεύει ***«την βασιλεία των ουρανών»*** (η οποία ρίχνεται στη ***«θάλασσα»***, δηλαδή, μέσα στον κόσμο, διαμέσου του κηρύγματος του ευαγγελίου),

β) τη ***«θάλασσα»***, η οποία αντιπροσωπεύει τον ***«κόσμο»,*** το ανθρώπινο γένος που δεν πιστεύει στον Ιησού, και

γ) τα καλά ή τα άχρηστα ***«ψάρια»***, τα οποία, σύμφωνα με τον Κύριό μας, αντιπροσωπεύουν ανθρώπους (είτε είναι ***«δίκαιοι»*** είτε είναι ***«πονηροί»***).

Επί της ευκαιρίας, το γεγονός ότι αυτά τα άτομα ζουν μέσα στη συμβολική ***«θάλασσα»*** η οποία κάποια ημέρα θα πάψει να υπάρχει (Αποκάλυψις 21[κα΄]:1), **δεν σημαίνει ότι θα παραμείνουν άσωστοι και άδικοι για πάντα**. Διαμέσου του κηρύγματος του ευαγγελίου θα τραβηχτούν έξω από τη ***«θάλασσα»*** και θα ***«σφραγισθούν»*** με το Πνεύμα το Άγιο για την ημέρα της απολύτρωσης (Αποκάλυψις 7 [ζ΄]:3· Εφεσίους 4[δ΄]:30). Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο στο εδάφιο Λουκάς 5[ε΄]:10, ο Ιησούς είπε στον Σίμωνα ότι θα τον κάνει να γίνει **ψαράς ανθρώπων**.

Στα εδάφια Ματθαίος 8[η΄]:21,22, διαβάζουμε:

"Ένας άλλος μάλιστα από τους μαθητές του είπε σ' αυτόν: Κύριε, επίτρεψέ μου πρώτα να πάω και να θάψω τον πατέρα μου. Και ο Ιησούς τού είπε: Ακολούθησέ με, και άφησε τους νεκρούς να θάψουν τους δικούς τους νεκρούς."

Στα εδάφια Α΄ Βασιλέων 17[ιζ΄]:18-22, διαβάζουμε:

«[18]Και είπε στον Ηλία: Τι έχεις μαζί μου, άνθρωπε του Θεού; Ήρθες σε μένα για να φέρεις σε ενθύμηση τις ανομίες μου, και να θανατώσεις τον γιο μου; [19]Κι εκείνος τής είπε: Δώσε μου τον γιο σου. Και τον πήρε από τον κόρφο της, και τον ανέβασε στο υπερώο, όπου αυτός καθόταν, και τον πλάγιασε επάνω στο κρεβάτι του. [20]Και αναβόησε στον Κύριο, και είπε: Κύριε, Θεέ μου! Έφερες κακό κι επάνω στη χήρα, κοντά στην οποία παροικώ, ώστε να θανατώσεις τον γιο της; [21]Και ξάπλωσε τρεις φορές επάνω στο παιδάκι, και αναβόησε στον Κύριο, και είπε: Κύριε, Θεέ μου, ας επανέλθει, παρακαλώ, στο παιδάκι αυτό, η ψυχή μέσα του. [22]Και ο Κύριος εισάκουσε τη φωνή τού Ηλία· και στο παιδάκι επανήλθε μέσα του η ψυχή, και ανέζησε.»

Από τα παραπάνω λόγια, αντιλαμβανόμαστε ότι ο Ιησούς θεωρούσε όλους εκείνους που δεν πιστεύανε σ' Αυτόν, ***«νεκρούς»*** **--- χωρίς ψυχή!**

Μήπως η έκφραση, *«πάσα ψυχή ζώσα απέθανεν εν τη θαλάσση»*, εννοεί ότι όλοι οι αναγεννημένοι Χριστιανοί θα χάσουν τη σωτηρία τους;

Όχι! Ασφαλώς όχι! (Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 2[β΄]:5^{β}.) Η έκφραση, ***«πάσα ψυχή ζώσα απέθανεν εν τη θαλάσση»***, δεν δείχνουν προς το χάσιμο της σωτηρίας, αλλά, **μόνο στο θάνατο της σάρκας** (Α΄ Κορινθίους 5[ε΄]:5). Αυτή η έκφραση αναφέρεται σ' εκείνους που παρόλο που είναι σωσμένοι, δεν ζουν με αγιότητα, αλλά, ζουν αμαρτωλές ζωές σαν να είναι μέρος της συμβολικής ***«θάλασσας»*****!** Σύμφωνα με τα εδάφια Α΄ Κορινθίους 11[ια΄]:28-32, αυτά τα άτομα θα γευθούν την κρίση (όχι την καταδίκη) του Θεού. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«[28]***Ας εξετάζει, λοιπόν, ο καθένας τον εαυτό του και μόνο τότε να τρώει από το ψωμί και να πίνει από το ποτήρι.*** [29]***Γιατί, όποιος τρώει και πίνει ανάξια, τρώει και πίνει τιμωρία*** (κείμενο: 'κρίμα' = **κατηγορία/μομφή**) ***για τον εαυτό του, επειδή δε διακρίνει το σώμα του Κυρίου.*** [30]***Γι' αυτό και υπάρχουν ανάμεσά σας πολλοί αδύνατοι και άρρωστοι και πεθαίνουν αρκετοί!*** [31]***Γιατί, αν πραγματικά εξετάζαμε τους εαυτούς μας, δε θα τιμωρούμασταν.*** [32]***Κι όταν μας τιμωρεί, μας σωφρονίζει ο Κύριος, ώστε να μην καταδικαστούμε μαζί με τον κόσμο.»*** (Λόγος· παρένθεση του συγγραφέα. Επίσης, παρακαλώ διαβάστε τα εδάφια Αποκάλυψις 2[β΄]:20-23.)

Εδάφιο 4: ***«Και ο τρίτος άγγελος ξέχυσε τη φιάλη του στους ποταμούς και στις πηγές των νερών· και έγινε αίμα.»***

Αποκάλυψις 8[η΄]:10: ***«Και σάλπισε ο τρίτος άγγελος, και από τον ουρανό έπεσε ένα μεγάλο αστέρι που καιγόταν σαν λαμπάδα, και έπεσε επάνω στο ένα τρίτο των ποταμών, κι επάνω στις πηγές των νερών·»***

Εξήγηση εδαφίου 4

Στο βιβλίο της Αποκάλυψης συναντούμε δύο είδη ***«πηγών»*** των ***«νερών»***:

α) Τις ***«πηγές νερών ζωής»*** (Αποκάλυψις 7[ζ΄]:17· μεταγλώττιση Σ. Καραλή) και

β) ***«Τους ποταμούς και στις πηγές των νερών»*** που γίνονται ***«αίμα»*** (Αποκάλυψις 16[ιστ΄]:4).

Πρώτα, ας εννοήσουμε τις *«πηγές νερών ζωής»*:
Στο εδάφιο Αποκάλυψις 7[ζ΄]:17, διαβάζουμε:

«Γιατί το Αρνίο που [είναι] ανάμεσα στο θρόνο θα τους ποιμάνει και θα τους οδηγήσει σε πηγές νερών ζωής· και θα εξαλείψει ο Θεός κάθε δάκρυ από τους οφθαλμούς τους.» (Μεταγλώττιση Σ. Καραλή)

Σε τι αναφέρονται οι *«πηγές νερών ζωής»*;
Στα εδάφια Ψαλμοί 36[λστ΄]:7-9 διαβάζουμε για τον Θεό τα επόμενα:

«… Θεέ … μετά σου είναι η πηγή της ζωής ….»

Και, στο εδάφιο Ιωάννης 5[ε΄]:26, ακούμε τον άνθρωπο Ιησού να λέει:

«Διότι καθώς ο Πατήρ έχει ζωήν εν εαυτώ, ούτως έδωκε και εις τον Υιόν να έχη ζωήν εν εαυτώ·»

Από τα παραπάνω εδάφια αντιλαμβανόμαστε ότι ο Θεός ο Πατέρας και ο Θεός ο Υιός είναι ***«Πηγές ζωής»***.

Άλλα εδάφια τα οποία αποδεικνύουν ότι ο Αιώνιος Υιός του Θεού είναι και Αυτός μια ***«Πηγή ζωής»***, είναι:

Ιωάννης 1[α΄]:4
«Μέσα σ' αυτόν ήταν ζωή, και η ζωή ήταν το φως των ανθρώπων.»

Ιωάννης 6[στ΄]:51
«Εγώ είμαι ο άρτος ο ζωντανός, που κατέβηκε από τον ουρανό. Αν κάποιος φάει απ' αυτόν τον άρτο, θα ζήσει στον αιώνα. Και, μάλιστα, ο άρτος τον οποίο εγώ θα δώσω, είναι η σάρκα μου, που εγώ θα δώσω χάρη τής ζωής τού κόσμου.»

Ιωάννης 11[ια΄]:25
«Ο Ιησούς είπε σ' αυτήν: Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή· αυτός που πιστεύει σε μένα, και αν πεθάνει, θα ζήσει.»

Είναι ο Θεός το Άγιο Πνεύμα *«Πηγή νερού ζωής»*;
Βεβαίως! Φυσικά και είναι! Στα εδάφια Ιωάννης 4[δ΄]:10-14 διαβάζουμε,

«[10]***Ο Ιησούς αποκρίθηκε και της είπε: Αν ήξερες τη δωρεά τού Θεού, και ποιος είναι αυτός που σου λέει: Δος μου να πιω, εσύ θα ζητούσες απ' αυτόν, και θα σου έδινε το ζωντανό νερό.*** [11]***Η γυναίκα λέει σ' αυτόν: Κύριε, ούτε δοχείο άντλησης έχεις, και το πηγάδι είναι βαθύ· από πού, λοιπόν, έχεις το ζωντανό νερό;*** [12]***Μήπως εσύ είσαι***

μεγαλύτερος από τον πατέρα μας, τον Ιακώβ, που μας έδωσε το πηγάδι, και ήπιε απ' αυτό αυτός, και οι γιοι του, και τα ζωντανά του; [13]***Ο Ιησούς αποκρίθηκε και της είπε: Καθένας που πίνει από τούτο το νερό, θα διψάσει ξανά·*** [14]***όποιος, όμως, πιει από το νερό που εγώ θα του δώσω, δεν θα διψάσει στον αιώνα· αλλά, το νερό που θα δώσω σ' αυτόν, θα γίνει μέσα του πηγή νερού, που θα αναβλύζει σε αιώνια ζωή.»***

Και στα εδάφια Ιωάννης 7[ζ΄]:38,39, ο Ιησούς είπε:

«όποιος πιστεύει σε μένα, όπως είπε η γραφή, ποτάμια από ζωντανό νερό θα ρεύσουν από την κοιλιά του. [39]***(Αυτό το έλεγε για το Πνεύμα, που επρόκειτο να παίρνουν αυτοί που πιστεύουν σ' αυτόν· επειδή, δεν ήταν ακόμα*** *[δοσμένο το]* ***Άγιο Πνεύμα· για τον λόγο ότι, ο Ιησούς δεν είχε ακόμα δοξαστεί).»***

Από τα παραπάνω εδάφια, συμπερένουμε ότι και το Πνεύμα το Άγιο είναι μια από τις ***«Πηγές του νερού της ζωής»*****!**

Τώρα που γνωρίζουμε ποιες είναι οι ***«Πηγές του νερού της ζωής»***, είναι πολύ πιο εύκολο να καταλάβουμε το εδάφιο Αποκάλυψις 7[ζ΄]:17. Ας το ξαναδιαβάσουμε:

«Γιατί το Αρνίο που *[είναι]* ***ανάμεσα στο θρόνο θα τους ποιμάνει και θα τους οδηγήσει σε πηγές νερών ζωής· ….»*** (Μεταγλώττιση Σ. Καραλή)

Τώρα, ας βρούμε τη ταυτότητα των άλλων ***«πηγών»*** των οποίων τα ***«νερά»*** γίνονται ***«αίμα»***, και φέρνουν θάνατο σε εκείνους που τα πίνουν. Αυτές οι ***«πηγές»*** είναι:

α) Ο Σατανάς --- το αρχαίο φίδι!
Στο εδάφιο Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:15, διαβάζουμε:

«και το φίδι έρριξε από το στόμα του, πίσω από τη γυναίκα, νερό σαν ποταμό, για να κάνει να την παρασύρει ο ποταμός.»

Από αυτό το εδάφιο παρατηρούμε ότι το ***«φίδι»*** είναι μια ***«πηγή»*** ενός διαφορετικού είδους ***«νερού»*** το οποίο, ***«σαν ποταμός»***, μπορεί να παρασύρει κάποιον!

Τι είναι το *«νερό»* που βγαίνει από το στόμα του Σατανά;
Το ***«νερό»*** που βγαίνει από το στόμα του Σατανά δεν είναι τίποτα παραπάνω από **διαστρεβλωμένα λόγια** (παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 12[ιβ΄]: 15) με τα οποία τυφλώνει τον νου των απίστων ***«… για να μη λάμψει επάνω σ' αυτούς ο φωτισμός τού ευαγγελίου τής δόξας τού Χριστού, που είναι εικόνα τού Θεού.»*** (Β΄ Κορινθίους 4[δ΄]:4). Εκείνοι που πίνουν το δηλητηριασμένο ***«νερό»*** του, δεν μπορούν να ***«δουν»*** (Ιωάννης 6[στ΄]: 40) ποιος είναι ο Αληθινός Ιησούς της Γραφής. Γι' αυτό το λόγο, δεν μπορούν να πιστέψουν σ' Αυτόν, ούτε και μπορούν να επικαλεστούν το Όνομά Του για να σωθούν (Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13,14)· και επομένως, όπως είπε ο Ιησούς στο εδάφιο Ιωάννης 8[η΄]:24, **θα πεθάνουν στις αμαρτίες τους**! Για σίγουρα, το ***«νερό»*** αυτής της ***«πηγής»*** γίνεται ***«αίμα»***!

β) Οι ψευδοπροφήτες και οι ψευδοδιδάσκαλοι!

Οι ψευδοπροφήτες είναι ακόμη μια ***«πηγή»*** λόγων που φέρουν ***«απώλεια»***. Στα εδάφια Β΄ Πέτρου 2[β΄]:1-3, διαβάζουμε:

«[1]***Υπήρξαν, όμως, και ψευδοπροφήτες ανάμεσα στον λαό, όπως και μεταξύ σας θα υπάρξουν ψευδοδάσκαλοι, οι οποίοι θα εισαγάγουν με πλάγιο τρόπο αιρέσεις απώλειας, καθώς θα αρνούνται και τον Δεσπότη που τους αγόρασε, φέρνοντας επάνω στον εαυτό τους γρήγορη απώλεια.*** [2]***Και πολλοί θα ακολουθήσουν στις απώλειές τους, για τους οποίους ο δρόμος τής αλήθειας θα δυσφημηθεί.*** [3]***Και θα σας εμπορευθούν με πλαστά λόγια, χάρη πλεονεξίας· των οποίων η καταδίκη, από τον παλιό καιρό, δεν μένει αργή, και η απώλειά τους δεν νυστάζει.»***

Ένα άλλο εδάφιο που μιλάει για τους ψευδοπροφήτες και για το καταστρεπτικό τους έργο, είναι το Ματθαίος 24 [κδ΄]:11. Εκεί λέει,

«Και θα σηκωθούν πολλοί ψευδοπροφήτες, και θα πλανήσουν πολλούς.»

γ) Η Βαβυλώνα η μεγάλη!

Το βιβλίο της Αποκάλυψης μας παρουσιάζει ακόμα μία ***«πηγή»*** η οποία πλανάει τους ανθρώπους με ***«γοητεία»*** (με μαγεία, με λόγια που παραποιούν) και με ***«κρασί»*** (δηλαδή με λόγια πού τους ***«μεθάνε»***, δηλαδή, που τους ζαλίζουν και τους συγχέουν) ώστε να μη ***«δουν»*** την αλήθεια. Από τα λόγια της έχει χυθεί πολύ αίμα! Αυτή η ***«πηγή»*** είναι η θρησκευτική προσωπικότητα που είναι γνωστή ως η ***«Βαβυλώνα η μεγάλη»*****!** Ας διαβάσουμε τα εδάφια που ακολουθούν:

Αποκάλυψις 18[ιη΄]:23,24
«… οι έμποροί σου ήσαν οι μεγιστάνες τής γης, επειδή με τη γοητεία σου πλανήθηκαν όλα τα έθνη. Και μέσα σ' αυτή βρέθηκε αίμα προφητών και αγίων, και όλων των σφαγμένων επάνω στη γη.»

Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:2
«μαζί με την οποία πόρνευσαν οι βασιλιάδες τής γης, και μέθυσαν αυτοί που κατοικούν στη γη από το κρασί τής πορνείας της.»

Αντίθετα με τις παραπάνω ***«πηγές»* τα λόγια των οποίων φέρνουν θάνατο** και καταστροφή στους εαυτούς τους και σ' αυτούς που τους ακούν, οι ***«Πηγές των νερών της ζωής»* μιλούν ζωή** σ' εκείνους που Τους πιστεύουν και Τους ακολουθούν. Ας δώσουμε προσοχή στα επόμενα εδάφια:

Ματθαίος 4[δ΄]:4
«Και εκείνος απαντώντας είπε: Είναι γραμμένο: «Μονάχα με ψωμί δεν θα ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα τού Θεού».

Ιωάννης 6[στ΄]:68
«Του αποκρίθηκε, λοιπόν, ο Σίμωνας Πέτρος: Κύριε, σε ποιον θα πάμε; Εσύ έχεις λόγια αιώνιας ζωής·»

Ο θυμός του Θεού θα πέσει επάνω στα ποτάμια και τις πηγές των νερών που γίνονται ***«αίμα»*** και θα τα καταστρέψει! Θα γευθούν το θυμό Του στο πλήρες και ανόθευτο!

Τι σκέπτεσαι; Είναι οι κρίσεις του Θεού σκληρές ή δίκαιες; Ας διαβάσουμε τα επόμενα εδάφια:

Εδάφια 5-7: ***«[5]Και άκουσα τον άγγελο των νερών, να λέει: Είσαι δίκαιος, Κύριε, ο Ων και ο Ην και ο Όσιος, επειδή [τα] έκρινες αυτά· [6]δεδομένου ότι, αίμα αγίων και προφητών ξέχυσαν, αίμα και τους έδωσες να πιουν· επειδή, είναι άξιοι. [7]Και άκουσα έναν άλλον από το θυσιαστήριο, να λέει: Ναι, Κύριε, Θεέ, Παντοκράτορα, οι κρίσεις σου είναι αληθινές και δίκαιες.»***

Εξήγηση εδαφίων 5-7

Όταν διαβάζω τα παραπάνω εδάφια, μόνο μια λέξη βγαίνει από το στόμα μου: ΑΜΗΝ!

Εδάφια 8,9: ***«[8]Και ο τέταρτος άγγελος ξέχυσε τη φιάλη του επάνω στον ήλιο· και του δόθηκε να καυματίσει τούς ανθρώπους με φωτιά. [9]Και καυματίστηκαν οι άνθρωποι με μεγάλο καύμα, και βλασφήμησαν το όνομα του Θεού, που είχε εξουσία επάνω σ' αυτές τις πληγές· και δεν μετανόησαν, ώστε να δώσουν δόξα σ' αυτόν.»***

Αποκάλυψις 8[η΄]:12: ***«Και σάλπισε ο τέταρτος άγγελος, και χτυπήθηκε το ένα τρίτο τού ήλιου, και το ένα τρίτο τού φεγγαριού, και το ένα τρίτο των αστεριών, ώστε να σκοτιστεί το ένα τρίτο απ' αυτά, και η ημέρα να χάσει το ένα τρίτο από το φωτισμό της, το ίδιο και η νύχτα.»***

Εξήγηση εδαφίων 8 και 9

Τι συμβολίζει ο *«ήλιος»*; Με ποιο τρόπο *«καυματίστηκαν οι άνθρωποι με μεγάλο καύμα»*; Τι συμβολίζει το *«μεγάλο καύμα»*;

Στην εξήγηση του εδαφίου 7[ζ΄]:16, έγραψα εν μέρει (μπλε χρώμα):

Ποιον αντιπροσωπεύει ο *«Ήλιος»*;
Παρακαλώ, διαβάστε όλη την **Περιγραφή #9** στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:14-16. Εκεί, μάθαμε ότι ο ***«Ήλιος»*** εξεικονίζει τον Θεό.

Εξήγηση εδαφίου 16γ
«ούτε κανένα καύμα·»

Σε τι αναφέρεται η έκφραση *«ούτε κανένα καύμα·»;*
Ας κάνουμε σκέψεις στα επόμενα εδάφια:

Β΄ Χρονικών 28[κη΄]:11
«τώρα, λοιπόν, ακούστε με και επιστρέψτε τούς αιχμαλώτους, που αιχμαλωτίσατε από τους αδελφούς σας· επειδή, η οργή (Εβραϊκό κείμενο: חרון = ***'το καύμα'*** της οργής) ***τού Κυρίου [επίκειται] σε σας.»*** (Παρένθεση του συγγραφέα)

Έξοδος 22[κβ΄]:24
«και ο θυμός μου θα εξαφθεί (έξαψις=καύσις) ***και θα σας θανατώσω με μάχαιρα· και οι γυναίκες σας θα είναι χήρες, και τα παιδιά σας ορφανά.»*** (Παρένθεση του συγγραφέα)

Ιεζεκιήλ 38[λη΄]:19
«Επειδή, μίλησα μέσα στον ζήλο μου, μέσα στη φωτιά τής οργής μου: Κατά την ημέρα εκείνη θα υπάρξει, οπωσδήποτε, ένας μεγάλος σεισμός στη γη τού Ισραήλ·»

Δευτερονόμιον 6[στ΄]:15
«(επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου [είναι] ανάμεσά σου Θεός ζηλότυπος), για να μη εξαφθεί ο θυμός τού Κυρίου τού Θεού σου εναντίον σου, και σε εξολοθρεύσει από το πρόσωπο της γης.»

Δευτερονόμιον 29[κθ΄]:24
και όλα τα έθνη θα πουν: Γιατί ο Κύριος έκανε έτσι σ' αυτή τη γη; Γιατί ο θυμός (Εβραϊκό κείμενο: חרי ***'η καύσις'***) ***αυτής τής μεγάλης οργής;*** (Παρένθεση του συγγραφέα)

Από τα παραπάνω αντιλαμβανόμαστε ότι το ***«καύμα»*** αναφέρεται **στην ένταση της οργής** του Θεού.

Με ποιο τρόπο εκφράζει ο Γιαχβέ την οργή Του;
Ας δώσουμε προσοχή στα επόμενα εδάφια:

Αριθμοί 11[ια΄]:33
«Κι ενώ το κρέας ήταν ακόμα στα δόντια τους, πριν μασηθεί, εξάφθηκε η οργή τού Κυρίου εναντίον του λαού· και ο Κύριος πάταξε τον λαό με μια υπερβολικά μεγάλη πληγή.»

Ιεζεκιήλ 38[λη΄]:22
«Και θάρθω μαζί του σε κρίση με μεταδοτική αρρώστια και με αίμα· και θα βρέξω επάνω του, και επάνω στα τάγματά του, και επάνω στον πολύ λαό, που θα είναι μαζί του, βροχή κατακλυσμού, και πέτρες από χαλάζι, φωτιά και θειάφι.»

Από όλα τα παραπάνω, αντιλαμβανόμαστε ότι τα λόγια, ***«Και καυματίστηκαν οι άνθρωποι με μεγάλο καύμα»***, αναφέρεται στις πληγές που θα στείλει ο Θεός εναντίον τους μέσα στο μεγάλο Του θυμό!

Το γεγονός ότι το ***«μεγάλο καύμα»*** αναφέρεται στο θυμό του Θεού και στις ***«πληγές»*** που στέλνει εναντίον τους, υποστηρίζεται από τα λόγια που ακολουθούν στο δεύτερο μέρος του εδαφίου 9. Εκεί λέει,

«Και καυματίστηκαν οι άνθρωποι με μεγάλο καύμα, και βλασφήμησαν το όνομα του Θεού, που είχε εξουσία επάνω σ' αυτές τις πληγές· και δεν μετανόησαν, ώστε να δώσουν δόξα σ' αυτόν.»

Ένα ενδιαφέρον σημείο

Οδυνηρά έλκη, αίμα στη θάλασσα, αίμα στα ποτάμια και στις πηγές των νερών, φωτιά και μεγάλο καύμα δεν μαλάκωσαν τις καρδιές τους, αλλά, όπως και στην περίπτωση του Φαραώ, τις σκλήρυναν. Αντί να μετανοήσουν μπροστά από τον Κύριο τον Θεό, βλασφήμησαν το Άγιό Του Όνομα!

Εδάφια 10,11: ***«[10]Και ο πέμπτος άγγελος ξέχυσε τη φιάλη του επάνω στον θρόνο τού θηρίου· και η βασιλεία του γέμισε από σκοτάδι· και μασούσαν τις γλώσσες τους από τον πόνο· [11]και βλασφήμησαν τον Θεό τού ουρανού για τους πόνους τους και για τα έλκη τους, και δεν μετανόησαν από τα έργα τους.»***

Αποκάλυψις 9[θ΄]:1,5: ***«[1]Και σάλπισε ο πέμπτος άγγελος … [5]Και δόθηκε σ' αυτές [η εντολή] να μη τους θανα-***

τώσουν, αλλά να βασανιστούν … και ο βασανισμός τους [ήταν] σαν τον βασανισμό τού σκορπιού, όταν χτυπήσει άνθρωπο.»

Εξήγηση εδαφίων 10 και 11

Το γεγονός ότι ο πέμπτος άγγελος ξέχυσε τη φιάλη του ***«επάνω στον θρόνο τού θηρίου»***, δείχνει **τον χρόνο** της εκπλήρωσης αυτού του συμβάντος. Η βασιλεία του ***«θηρίου»*** είναι η όγδοη και τελευταία παγκόσμια κυβέρνηση επάνω στον πλανήτη προ της επιστροφής του Χριστού. (Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 11 [ια΄]:2^{β}).

Το γεγονός ότι ***«η βασιλεία του γέμισε από σκοτάδι· και μασούσαν τις γλώσσες τους από τον πόνο»***, μας θυμίζει τα λόγια των εδαφίων Αποκάλυψις 9[θ΄]:1-6. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«[1]Και σάλπισε ο πέμπτος άγγελος, και είδα ότι έπεσε ένα αστέρι από τον ουρανό στη γη, και του δόθηκε το κλειδί τού φρέατος της αβύσσου. [2]Και άνοιξε το φρέαρ τής αβύσσου· και ανέβηκε καπνός από το φρέαρ σαν καπνός από ένα μεγάλο καμίνι· και σκοτείνιασε ο ήλιος και ο αέρας από τον καπνό τού φρέατος. [3]Και από τον καπνό βγήκαν στη γη ακρίδες, και δόθηκε σ' αυτές εξουσία, όπως έχουν εξουσία οι σκορπιοί τής γης. [4]Και ειπώθηκε σ' αυτές να μη βλάψουν το χορτάρι τής γης ούτε κανένα χλωρό [είδος] ούτε κανένα δέντρο· παρά μονάχα τούς ανθρώπους, που δεν έχουν τη σφραγίδα τού Θεού επάνω στα μέτωπά τους. [5]Και δόθηκε σ' αυτές [η εντολή] να μη τους θανατώσουν, αλλά να βασανιστούν πέντε μήνες· και ο βασανισμός τους [ήταν] σαν τον βασανισμό τού σκορπιού, όταν χτυπήσει άνθρωπο. [6]Και κατά τις ημέρες ε-

κείνες οι άνθρωποι θα ζητήσουν τον θάνατο, και δεν θα τον βρουν· και θα επιθυμήσουν να πεθάνουν, και ο θάνατος θα φεύγει απ' αυτούς.»

Από τα παραπάνω αντιλαμβανόμαστε ότι ο Θεός δεν ευχαριστιέται με το να βλέπει ανθρώπους να βασανίζονται και να χάνουν τη ζωή τους. Οι πιέσεις που φέρνει είναι μέρος της πειθαρχίας Του για να βοηθήσει κάποιον ή κάποια να καταλάβει ότι ζει σε αμαρτία και ότι **πρέπει να μετανοήσει.** Όμως, **δεν θα μετανοήσουν από τα έργα τους και θα βλασφημήσουν τον Θεό του ουρανού!**

Εδάφιο 12: ***«Και ο έκτος άγγελος ξέχυσε τη φιάλη του επάνω στον μεγάλο ποταμό, τον Ευφράτη· και το νερό του ξεράθηκε, για να ετοιμαστεί ο δρόμος των βασιλιάδων, αυτών από ανατολάς τού ήλιου.»***

Αποκάλυψις 9[θ΄]:13,14: ***«[13]Και σάλπισε ο έκτος άγγελος, και άκουσα μια φωνή από τα τέσσερα κέρατα του χρυσού θυσιαστηρίου, που [είναι] μπροστά στον Θεό, [14]να λέει προς τον έκτο άγγελο, που είχε τη σάλπιγγα: Λύσε τούς τέσσερις αγγέλους που είναι δεμένοι στον μεγάλο ποταμό Ευφράτη.»***

Εξήγηση εδαφίου 12

Στην εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 9[θ΄]:13 και 14, κάτω από τον υπότιτλο, **'Ο *«ποταμός Ευφράτης»*'**, έγραψα (μπλε χρώμα):

Γιατί αναφέρεται εδώ ο *«μεγάλος ποταμός Ευφράτης»*;

Διότι ο ποταμός Ευφράτης έπαιξε ένα σπουδαίο ρόλο στο πέσιμο της αρχαίας πόλης της Βαβυλώνας:

Η Βαβυλώνα ήταν χτισμένη πάνω στις δύο όχθες του ποταμού Ευφράτη· επομένως, ο Ευφράτης που κυλούσε διαμέσου της πόλης, ήτανε, ας πούμε, η δύναμη που τη κρατούσε στη ζωή. Η Βαβυλώνα είχε τεράστια τοίχοι και ήταν αδύνατον να παρθεί από εχθρικές επιθέσεις. Έτσι, όταν ο Κύρος πήγε εναντίον της Βαβυλώνας, έσκαψε χαντάκι και άλλαξε τη ροή του ποταμού ώστε να κυλάει έξω από τη πόλη και όταν η στάθμη του νερού χαμήλωσε, ο στρατός του ανέβηκε στη πόλη και την πήρε.

Από τις παραπάνω πληροφορίες, αντιλαμβανόμαστε ότι το εδάφιο 12 προλέγει το πέσιμο της ***«Βαβυλώνας της μεγάλης»*** που κάθεται ***«επάνω σε πολλά νερά»***, δηλαδή, επάνω σε ***«λαούς και πλήθη, και έθνη και γλώσσες»*** (Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:1,15,16). Τα λόγια, ***«το νερό του ξεράθηκε, για να ετοιμαστεί ο δρόμος των βασιλιάδων, αυτών από ανατολάς τού ήλιου»***, μας λένε ότι πριν επιστρέψει ο Βασιλιάς με τους βασιλιάδες οι οποίοι **θα Τον ακολουθήσουν όπου και αν πάει** (Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:16· 14[ιδ΄]:4· 1[α΄]:6· Ιούδας 1[α΄]:14), τα συμβολικά ***«νερά»*** που είχαν δεχθεί την κυριαρχία της, θα σταματήσουν να την υποστηρίζουν. Τα κεφάλαια 17 και 18 παρουσιάζουν περισσότερες λεπτομέρειες που αφορούν το πέσιμό της.

Εδάφια 13,14: ***«***[13]***Και είδα τρία ακάθαρτα πνεύματα όμοια με βατράχους,*** ***[που έβγαιναν]*** ***από το στόμα τού δράκοντα, και από το στόμα τού θηρίου, και από το στόμα τού ψευδοπροφήτη·*** [14]***επειδή, είναι πνεύματα δαιμόνων, που εκτελούν σημεία, τα οποία εκπορεύονται προς τους βασιλιάδες τής γης και ολόκληρης της οικουμένης, για να τους συγκεντρώσουν στον πόλεμο εκείνης τής μεγάλης ημέρας, του Θεού τού Παντοκράτορα.»***

Εξήγηση εδαφίων 13 και 14

Βρισκόμαστε στις ημέρες του έκτου αγγέλου, το τέλος είναι πλησίον, και μια προετοιμασία λαμβάνει χώρα. Η σκηνή ετοιμάζεται για τον ***«πόλεμο εκείνης τής μεγάλης ημέρας, του Θεού τού Παντοκράτορα»***. Ο ***«Δράκος»*** (ο Σατανάς· Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:3), το ***«θηρίο»*** και ο ***«ψευδοπροφήτης»*** (Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:1,11-14), εργάζονται πολύ σκληρά· προσπαθούν να πλανήσουν όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους. Το έργο τους αυτό επιτυγχάνεται με τη βοήθεια δαιμονικών πνευμάτων που μοιάζουν με γλοιώδη **αμφίβια βατράχια!** Αυτά τα δαιμονικά πνεύματα δεν θα προσπαθήσουν να πλανήσουν μόνο τους βασιλιάδες ***«ολόκληρης της οικουμένης»***, αλλά, και τους βασιλιάδες της συμβολικής ***«γης»*** (παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:5^{γ}). Γι' αυτό το λόγο, οι ***«βασιλιάδες της γης»*** πρέπει να αγρυπνούν!

Εδάφιο 15: ***«(Δέστε, έρχομαι σαν κλέφτης· μακάριος όποιος αγρυπνάει, και φυλάττει τα ιμάτιά του, για να μη περπατάει γυμνός, και βλέπουν την ασχημοσύνη του).»***

Εξήγηση εδαφίου 15

Εδώ, ο Κύριος μας λέει ότι θα έλθει ***«σαν κλέφτης»***. Το μόνο πράγμα που γνωρίζουμε είναι ότι ***«… κατά τις ημέρες τής φωνής τού έβδομου αγγέλου, όταν πρόκειται να σαλπίσει, τότε θα πραγματοποιηθεί το μυστήριο του Θεού, όπως φανέρωσε στους δικούς του δούλους, τους προφήτες»*** (Αποκάλυψις 10[ι΄]:7). Επομένως, εκείνοι που ζούνε στις ημέρες του έκτου αγγέλου, ειδικά εκείνοι που θα ζουν στις ημέρες της βασιλείας του ***«θηρίου»***, θα πρέπει να είναι εξαιρετικά άγρυπνοι διότι ο Κύριος Ιησούς μπορεί να έλθει εντελώς ξαφνικά.

Επίσης, θα πρέπει να ***«φυλάττουν τα ιμάτιά τους»***, με άλλα λόγια, δεν θα πρέπει να ξεχνούν ότι σαν Χριστιανοί θα πρέπει να περπατούν με αγιοσύνη. Εάν χαλαρώσουν και αποφασίσουν να ζουν σε αμαρτία, άλλοι θα ***«βλέπουν την ασχημοσύνη τους»***. Τώρα είναι καιρός γι' αυτούς να δώσουν προσοχή στα λόγια του Κυρίου Ιησού από τα εδάφια Αποκάλυψις 22[κβ΄]:10-12. Εκεί, διαβάζουμε:

«[10]***Και μου λέει: Μη σφραγίσεις τα λόγια τής προφητείας αυτού τού βιβλίου· επειδή, ο καιρός είναι κοντά.*** [11]***Όποιος αδικεί, ας αδικήσει ακόμα· και όποιος είναι μολυσμένος, ας μολυνθεί ακόμα· και ο δίκαιος ας γίνει ακόμα [πιο] δίκαιος, και ο άγιος ας γίνει ακόμα [πιο] άγιος.*** [12]***Και δέστε, έρχομαι γρήγορα· και ο μισθός μου [είναι] μαζί μου, για να αποδώσω σε κάθε έναν όπως θα είναι το έργο του.»***

Άλλα εδάφια που λένε ότι ο Κύριος θα έλθει σαν κλέφτης είναι:

Ματθαίος 24[κδ΄]:42-44

«[42]***Αγρυπνείτε, λοιπόν, επειδή δεν ξέρετε ποια ώρα έρχεται ο Κύριός σας.*** [43]***Να γνωρίζετε, όμως, τούτο, ότι, αν ο οικοδεσπότης ήξερε σε ποια φυλακή τής νύχτας έρχεται ο κλέφτης, θα αγρυπνούσε, και δεν θα άφηνε να διαρρηχτεί το σπίτι του.*** [44]***Γι' αυτό, κι εσείς γίνεστε έτοιμοι· επειδή, κατά την ώρα που δεν στοχάζεστε, έρχεται ο Υιός τού ανθρώπου.»***

Α΄ Θεσσαλονικείς 5[ε΄]:1,2

«[1]***ΣΧΕΤΙΚΑ δε με τους χρόνους και τους καιρούς, αδελφοί, δεν έχετε ανάγκη να σας γράφει κάποιος·*** [2]***δεδομένου***

ότι, εσείς ξέρετε ακριβώς πως, η ημέρα τού Κυρίου, σαν κλέφτης μέσα στη νύχτα, έτσι έρχεται.»

Β΄ Πέτρου 3[γ΄]:10
«Θάρθει, όμως, η ημέρα τού Κυρίου, σαν κλέφτης μέσα στη νύχτα· κατά την οποία οι ουρανοί θα παρέλθουν με ορμητικόν συριστό ήχο, και τα στοιχεία, καθώς θα καιγονται, θα διαλυθούν, και η γη, και τα έργα που βρίσκονται σ' αυτή, θα κατακαούν.»

Αποκάλυψις 3[γ΄]:3
«Θυμήσου, λοιπόν, πώς παρέλαβες και άκουσες, και φύλαγέ [τα], και μετανόησε· αν, λοιπόν, δεν αγρυπνήσεις, θάρθω εναντίον σου σαν κλέφτης, και δεν θα γνωρίσεις ποια ώρα θάρθω εναντίον σου.»

Ένα ενδιαφέρον σημείο
Αμέσως μετά από τα λόγια, ***«Δέστε, έρχομαι σαν κλέφτης»***, ο Κύριος είπε, ***«μακάριος όποιος αγρυπνάει, και φυλάττει τα ιμάτιά του»*****!** Αυτά τα λόγια μου δίνουν παρηγοριά και πεποίθηση ότι ο Κύριος το Πνεύμα το Άγιο (Β΄ Κορινθίους 3[γ΄]:17) θα αναγγείλει τον ερχομό του Κυρίου Ιησού σ' εκείνους που αγρυπνούν και που φυλάττουν τα ιμάτιά τους. Αυτό που μου δίνει πεποίθηση είναι η υπόσχεση του Κυρίου Ιησού, ο Οποίος, στο εδάφιο Ιωάννης 16[ιστ΄]:13 είπε,

«αλλά, όταν έρθει εκείνος, το Πνεύμα τής αλήθειας, θα σας οδηγήσει σε όλη την αλήθεια· επειδή, δεν θα μιλήσει από τον εαυτό του, αλλά θα μιλήσει όσα πρόκειται να ακούσει, και θα σας αναγγείλει τα μέλλοντα.»

Δεν είναι ο ερχομός του Κυρίου ένα αρκετά σπουδαίο συμβάν ώστε το Άγιο Πνεύμα να το αναγγείλει στη Νύμφη; (Ματθαίος 25[κε΄]:6)

Εδάφιο 16: ***«Και τους συγκέντρωσε στον τόπο, που στα Εβραϊκά λέγεται Αρμαγεδδώνας.»***

Εξήγηση εδαφίου 16
Αυτό το εδάφιο είναι απλό· δεν χρειάζεται εξήγηση.

Εδάφιο 17: ***«Και ο έβδομος άγγελος ξέχυσε τη φιάλη του στον αέρα· και βγήκε μια δυνατή φωνή από τον ναό τού ουρανού, από τον θρόνο, που έλεγε: Πραγματοποιήθηκε.»***

Αποκάλυψις 11[ια΄]:15: ***«ΚΑΙ σάλπισε ο έβδομος άγγελος, και έγιναν δυνατές φωνές μέσα στον ουρανό, που έλεγαν: Οι βασιλείες τού κόσμου έγιναν του Κυρίου μας, και του Χριστού του, και θα βασιλεύσει στους αιώνες των αιώνων.»***

Εξήγηση εδαφίου 17
Αλληλούια! Σ' ευχαριστώ Πατέρα! Σ' ευχαριστώ Κύριε Ιησού! ***«Πραγματοποιήθηκε»*****!** Συνέβη! Τα λόγια των εδαφίων Αποκάλυψις 11[ια΄]:15-17 εκπληρώθηκαν. Εκεί λέει,

«[15]ΚΑΙ σάλπισε ο έβδομος άγγελος, και έγιναν δυνατές φωνές μέσα στον ουρανό, που έλεγαν: Οι βασιλείες τού κόσμου έγιναν του Κυρίου μας, και του Χριστού του, και θα βασιλεύσει στους αιώνες των αιώνων. [16]Και οι 24 πρεσβύτεροι, που κάθονται μπροστά στον Θεό επάνω

στους θρόνους τους, έπεσαν με το πρόσωπό τους μπρούμυτα και προσκύνησαν τον Θεό, [17]***λέγοντας: Σε ευχαριστούμε, Κύριε Θεέ, Παντοκράτορα, ο Ων και ο Ην και ο Ερχόμενος· επειδή, πήρες τη μεγάλη σου δύναμη, και βασίλευσες·»***

Εδάφιο 18: ***«Και έγιναν φωνές και βροντές και αστραπές, και έγινε μεγάλος σεισμός, που δεν είχε γίνει αφότου οι άνθρωποι υπήρχαν επάνω στη γη, τέτοιου είδους μεγάλος σεισμός.»***

Εξήγηση εδαφίου 18

Στα εδάφια Αποκάλυψις 11[ια΄]:17,18 διαβάζουμε,

«… [17]***Σε ευχαριστούμε, Κύριε Θεέ, Παντοκράτορα, ο Ων και ο Ην και ο Ερχόμενος· επειδή, πήρες τη μεγάλη σου δύναμη, και βασίλευσες·*** [18]***και τα έθνη οργίστηκαν, και ήρθε η οργή σου ….»***

Τα παραπάνω λόγια μας βοηθούν να καταλάβουμε τι συνέβη εδώ: Ήλθε ο καιρός που ***«τα έθνη οργίσθηκαν»*****!** Οι κοινωνικές διαταραχές και η αιματοχυσία επάνω στον πλανήτη πρέπει να είναι τρομερές· και τότε **ήρθε η οργή του Θεού**. Μόλις πήρε **τη μεγάλη Του δύναμη και βασίλευσε**, **μίλησε**. Η έκφραση, ***«Και έγιναν φωνές και βροντές και αστραπές»***, εννοούν ότι **ο Θεός μίλησε** (παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 4[δ΄]:5^{α} και 8[η΄]:5^{β}). Και όταν μίλησε, κουνήθηκε η γη:

«και έγινε μεγάλος σεισμός, που δεν είχε γίνει αφότου οι άνθρωποι υπήρχαν επάνω στη γη, τέτοιου είδους μεγάλος σεισμός.»

Είναι ο παραπάνω *«σεισμός»* κατά γράμμα ή συμβολικός;
Από τα λόγια των εδαφίων που ακολουθούν, βλέπουμε ότι αυτό το είδος ***«σεισμού»*** είναι συμβολικός. Σ' αυτά τα εδάφια, τα στοιχεία που επηρεάζονται από αυτόν τον συμβολικό ***«σεισμό»***, δηλαδή, η ***«μεγάλη πόλη»***, οι ***«πόλεις των εθνών»***, τα ***«νησιά»*** και τα ***«βουνά»***, είναι συμβολικά.

Εδάφιο 19: ***«Και η μεγάλη πόλη διαιρέθηκε σε τρία μέρη, και οι πόλεις των εθνών έπεσαν. Και η μεγάλη Βαβυλώνα ήρθε σε ενθύμηση μπροστά στον Θεό, για να δώσει σ' αυτή το ποτήρι από το κρασί τού θυμού τής οργής του.»***

Εξήγηση εδαφίου 19

Ποια είναι η *«μεγάλη πόλη»*;
Η ***«μεγάλη πόλη»*** είναι η θρησκευτική προσωπικότητα που είναι γνωστή σαν ***«η μεγάλη Βαβυλώνα»***! Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα επόμενα εδάφια:

Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:8
«Και ένας άλλος άγγελος ακολούθησε, λέγοντας: «Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα, η μεγάλη πόλη· επειδή, από το κρασί τού θυμού τής πορνείας της πότισε όλα τα έθνη.»

Αποκάλυψις 16[ιστ΄]:19
«Και η μεγάλη πόλη διαιρέθηκε σε τρία μέρη, και οι πόλεις των εθνών έπεσαν. Και η μεγάλη Βαβυλώνα ήρθε σε ενθύμηση μπροστά στον Θεό, για να δώσει σ' αυτή το ποτήρι από το κρασί τού θυμού τής οργής του.»

Αποκάλυψις 18[ιη΄]:10
«καθώς στέκονται από μακριά, εξαιτίας τού φόβου τού βασανισμού της, λέγοντας: Αλλοίμονο, αλλοίμονο, η μεγάλη πόλη, η Βαβυλώνα, η ισχυρή πόλη, επειδή μέσα σε μία ώρα ήρθε η κρίση σου.»

Αποκάλυψις 18[ιη΄]:21
«Και ένας ισχυρός άγγελος σήκωσε μια πέτρα σαν μεγάλη μυλόπετρα, και την έρριξε στη θάλασσα, λέγοντας: Έτσι με ορμή θα ριχτεί η μεγάλη πόλη Βαβυλώνα, και δεν θα βρεθεί πλέον.»

Ποιες είναι οι *«πόλεις των εθνών»*;
Οι θρησκευτικές προσωπικότητες (οι θρησκείες) των εθνών· όταν ο Θεός πάρει την μεγάλη Του δύναμη και βασιλεύσει, όλες οι θρησκείες των εθνών θα πέσουν! Τότε, ο Θεός θα θυμηθεί τη ***«Βαβυλώνα τη μεγάλη»*** και θα της δώσει ***«το ποτήρι από το κρασί τού θυμού τής οργής του»***.

Εδάφιο 20: ***«Και κάθε νησί έφυγε, και τα βουνά δεν βρέθηκαν.»***

Εξήγηση εδαφίου 20

Τι συμβολίζουν οι όροι *«νησιά»* και *«βουνά»*;
Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 6[στ΄]:14^{β}.

Εδάφιο 21: ***«Και μεγάλο χαλάζι, μέχρι ένα τάλαντο, κατέβαινε από τον ουρανό επάνω στους ανθρώπους· και οι άνθρωποι βλασφήμησαν τον Θεό, εξαιτίας τής πληγής με το χαλάζι, επειδή η πληγή του ήταν υπερβολικά μεγάλη.»***

Εξήγηση εδαφίου 21

Στα εδάφια Ιώβ 38[λη΄]:22,23, ο Θεός ρώτησε:

«[22]Μπήκες στους θησαυρούς τού χιονιού; Ή, είδες τους θησαυρούς από το χαλάζι, [23]τους οποίους φυλάττω για τον καιρό τής θλίψης, για την ημέρα τής μάχης και του πολέμου;»

Από τα παραπάνω εδάφια, αντιλαμβανόμαστε ότι το ***«χαλάζι»*** είναι ένα από τα στοιχεία της φύσης που μπορεί να χρησιμοποιήσει ο Θεός εναντίον των εχθρών Του, για να εκφράσει τον θυμό Του. Στο παρελθόν, ο Θεός χρησιμοποίησε το κατά γράμμα χαλάζι για να χτυπήσει τους εχθρούς Του. Ας διαβάσουμε τα επόμενα εδάφια:

Ιησούς του Ναυή 10[ι΄]:11

«Κι ενώ, φεύγοντας από μπροστά από το Ισραήλ, ήσαν στην κατάβαση της Βαιθ-ωρών, ο Κύριος έρριξε από τον ουρανό μεγάλες πέτρες εναντίον τους μέχρι την Αζηκά, και πέθαναν· περισσότεροι [ήσαν] εκείνοι που πέθαναν από τις πέτρες τού χαλαζιού, παρά όσους οι γιοι Ισραήλ κατέκοψαν με μάχαιρα.»

Ψαλμοί 78[οη΄]:44-50

«[44]και μετέτρεψε σε αίμα τούς ποταμούς τους, και τα ρυάκια τους, για να μη πιουν. [45]Έστειλε επάνω τους κυνόμυγα, και τους κατέφαγε, και βατράχια, και τους αφάνισε. [46]Και παρέδωσε τους καρπούς τους στον βρούχο, και τους κόπους τους στην ακρίδα. [47]Αφάνισε κυριολεκτικά τα αμπέλια τους με χαλάζι, και τις συκομουριές τους με πέτρες από χαλάζι· [48]και παρέδωσε τα κτήνη τους στο χαλάζι, και τα κοπάδια τους στους κεραυνούς. [49]Έστειλε

επάνω τους την έξαψη του θυμού του, την αγανάκτηση, και την οργή, και τη θλίψη, αποστέλλοντάς [τα] διαμέσου κακοποιών αγγέλων. [50]***Άνοιξε δρόμο στην οργή του· δεν λυπήθηκε από τον θάνατο την ψυχή τους, και παρέδωσε τη ζωή τους σε θανατικό·»***

Κεφάλαιο Δεκαεπτά

Εδάφιο 1: ***«ΚΑΙ ήρθε ένας από τους επτά αγγέλους που είχαν τις επτά φιάλες, και μίλησε μαζί μου, λέγοντας σε μένα: Έλα, θα σου δείξω την κρίση τής μεγάλης πόρνης, που κάθεται επάνω στα πολλά νερά·»***

Εξήγηση εδαφίου 1

Από αυτό το εδάφιο μαθαίνουμε ότι ο Θεός είναι εναντίον της ***«μεγάλης πόρνης»*** που κάθεται επάνω σε ***«πολλά νερά»***. Κατά τη διάρκεια της μελέτης αυτού του κεφαλαίου, θα προσδιορίσουμε τη ***«μεγάλη πόρνη»*** και θα μάθουμε το γιατί είναι ο Θεός εναντίον της. Το γεγονός ότι ο Θεός μισεί με πάθος τη ***«μεγάλη πόρνη»***, υποστηρίζεται από τα ακόλουθα εδάφια:

Αποκάλυψις 16[ιστ΄]:19

«Και η μεγάλη πόλη διαιρέθηκε σε τρία μέρη, και οι πόλεις των εθνών έπεσαν. Και η μεγάλη Βαβυλώνα ήρθε σε ενθύμηση μπροστά στον Θεό, για να δώσει σ' αυτή το ποτήρι από το κρασί τού θυμού τής οργής του.»

Αποκάλυψις 18[ιη΄]:15-21

«[15]***Οι έμποροι γι' αυτά, αυτοί που πλούτησαν απ' αυτή, θα σταθούν από μακριά εξαιτίας τού φόβου τού βασανισμού της, κλαίγοντας και πενθώντας,*** [16]***και λέγοντας: Αλλοίμονο, αλλοίμονο, η μεγάλη πόλη, η ντυμένη με λινό και πορφύρα και κόκκινο, και στολισμένη με χρυσάφι και***

πολύτιμες πέτρες και μαργαριτάρια· επειδή, σε μία ώρα ερημώθηκε ένας τόσο μεγάλος πλούτος. [17]***Και κάθε πλοίαρχος, και όλο το πλήθος που ήταν επάνω στα πλοία, και ναύτες, και όσοι εμπορεύονται διαμέσου τής θάλασσας, σταθηκαν από μακριά,*** [18]***και έκραζαν, βλέποντας τον καπνό τής πυρπόλησής της, λέγοντας: Ποια πόλη στάθηκε όμοια με τη μεγάλη πόλη;*** [19]***Και έβαλαν χώμα επάνω στα κεφάλια τους, και έκραζαν κλαίγοντας και πενθώντας, λέγοντας: Αλλοίμονο, αλλοίμονο, η μεγάλη πόλη, μέσα στην οποία από την αφθονία της πλούτησαν όλοι αυτοί που είχαν πλοία μέσα στη θάλασσα, επειδή ερημώθηκε μέσα σε μία ώρα.*** [20]***Να ευφραίνεσαι γι' αυτήν, ουρανέ, και οι άγιοι απόστολοι και οι προφήτες, επειδή ο Θεός έκρινε την κρίση σας εναντίον της.*** [21]***Και ένας ισχυρός άγγελος σήκωσε μια πέτρα σαν μεγάλη μυλόπετρα, και την έρριξε στη θάλασσα, λέγοντας: Έτσι με ορμή θα ριχτεί η μεγάλη πόλη Βαβυλώνα, και δεν θα βρεθεί πλέον.»***

Τι συμβολίζουν τα *«πολλά νερά»*;
Στο εδάφιο 15, διαβάζουμε:

«Τα νερά που είδες, όπου κάθεται η πόρνη, είναι λαοί και πλήθη, και έθνη και γλώσσες.»

Τι σημαίνει ότι η πόρνη *«κάθεται επάνω στα πολλά νερά»*;
Σημαίνει ότι εξασκεί επάνω τους εξουσία, ότι κάθεται επάνω τους σαν ***«βασίλισσα»***. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα επόμενα εδάφια:

Αποκάλυψις 18[ιη΄]:7
«Όσο δόξασε τον εαυτό της και έζησε τρυφηλά, τόσο βασανισμό και πένθος δώστε σ' αυτή· επειδή, λέει στην καρδιά της: Κάθομαι βασίλισσα, και δεν είμαι χήρα, και πένθος δεν θα δω.»

Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:18
«Και η γυναίκα που είδες, είναι η μεγάλη πόλη, που έχει βασιλεία επάνω στους βασιλιάδες τής γης.»

Εδάφιο 2: ***«μαζί με την οποία πόρνευσαν οι βασιλιάδες τής γης, και μέθυσαν αυτοί που κατοικούν στη γη από το κρασί τής πορνείας της.»***

Εξήγηση εδαφίου 2
Ποιοι είναι οι *«βασιλιάδες της γης»*;
Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:5γ, έγραψα (μπλε χρώμα):

Καθώς στη βιβλική προφητική γλώσσα ο όρος ***«γη»*** συμβολίζει **«όλους εκείνους που ομολογούν ότι γνωρίζουν και πιστεύουν στον Αληθινό Θεό της Γραφής, δηλαδή, την Ιουδαϊκή και Χριστιανική κοινότητα»** (σελίδες 18-22), ο όρος ***«βασιλιάδες της γης»*** αναφέρεται σε δύο ομάδες ανθρώπων οι οποίες είναι, **αποκλειστικά**, μέρος αυτής της κοινότητας:

α) Στους πνευματικούς αρχηγούς αυτής της κοινότητας (είτε είναι αναγεννημένοι είτε όχι), και

β) σε όλα τα αναγεννημένα άτομα.

Αυτό είναι ένα πολύ σπουδαίο θέμα· εάν δεν έχεις διαβάσει όλη την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]: 5^{γ}, παρακαλώ, διάβασέ το τώρα.

Με ποιο τρόπο *«πορνεύουν»* μαζί της οι *«βασιλείς της γης»*;
Αυτή η ***«μεγάλη πόρνη»*** είναι μια θρησκευτική προσωπικότητα και τα σχόλια που έκανα στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:4^{α}, εφαρμόζονται κυρίως επάνω της. Εκεί, έγραψα (μπλε χρώμα),

Η θρησκεία διαφθείρει την απλότητα που υπάρχει στον Χριστό, και εκείνοι που αφιερώνουν τον εαυτό τους σε θρησκεία μάλλον αντί στον Χριστό, γίνονται ένοχοι πνευματικής πορνείας! **Είναι ζήτημα υποταγής και Κεφαλής!**

Ποιοι είναι εκείνοι που *«κατοικούν στη γη»*;
Είναι εκείνοι που αποτελούν τη συμβολική ***«γη»*** --- όχι τη συμβολική ***«θάλασσα»*** του ανθρωπίνου γένους· παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:5^{γ}.

Τι σημαίνει ότι *«μέθυσαν»*;
Σημαίνει ότι έπαθαν πνευματική **σύγχυση** επειδή ήπιανε ***«από το κρασί τής πορνείας της»***. Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:8, έγραψα (μπλε χρώμα):

Τι εννοούν τα λόγια, *«το κρασί τού θυμού τής πορνείας της»*;
Σύμφωνα με το Εκσυγχρονισμένον “1970” Νέον Λεξικόν Δ. Β. Δημητράκου, σελίδα 691, βλέπουμε ότι η λέξη **‘θυμός’**, εκτός από **την «οργή»** και **την «αγανάκτηση»**, αναφέρεται **στη ψυχή** (όπου είναι η έδρα του θυμού), **στο πνεύμα**, **στο στοιχείο της ζωής**, **της αίσθησης** ή **της**

σκέψης. Επίσης, αναφέρεται **στην αναπνοή** του ανθρώπου, **στη δύναμη** του ανθρώπου, **στην καρδιά**, **στην ψυχική διάθεση** και **στις επιθυμίες**. Φαίνεται ότι αναφέρεται σε όλα τα παραπάνω επειδή όλα αυτά επηρεάζονται από τον θυμό του ανθρώπου.

Βασισμένοι επάνω στις παραπάνω πληροφορίες, καταλαβαίνουμε ότι η ***«Βαβυλώνα η μεγάλη»*** διαπράττει πνευματική πορνεία με **«πάθος»** και με **«όλη της τη δύναμη»!** Εδώ, ο Θεός δεν βλέπει την ***«Βαβυλώνα τη μεγάλη»*** σαν μια προσωπικότητα η οποία απλώς έκανε ένα λάθος, αλλά τη βλέπει σαν μια **«γυναίκα»** η οποία έπεσε σε πνευματική πορνεία με **όλη της την καρδιά, τον νου και το πνεύμα!**

Τι εννοεί ότι δίνει *«από το κρασί τού θυμού τής πορνείας της»* σε όλα τα έθνη;

Εννοεί ότι τους κάνει να **«μεθύσουν»** και να **«ζαλισθούν»** μέχρι το σημείο που δεν μπορούν να σκεφτούν αντικειμενικά· αυτό το πετυχαίνει με ψευδείς και διαστρεβλωμένες διδασκαλίες οι οποίες παραποιούν το αληθινό ευαγγέλιο του Θεού (Ρωμαίους 1[α΄]:1).

Όχι μόνο έφυγε μακριά από τον ***«Άνδρα»*** της (Ησαΐας 54 [νδ΄]:5), αλλά και με τις ψευδείς διδασκαλίες της, τις προκηρύξεις της και τη στάση της, εμποδίζει και άλλους από το να δουν τον Λυτρωτή Θεό που έγινε σάρκα για να τραυματιστεί και να πληγωθεί για τις αμαρτίες τους και για τις παραβάσεις τους (Ησαΐας 53[νγ΄]:4,5).

Επειδή πίνουν από το ***«κρασί»*** της χωρίς να εξετάζουν τις Γραφές, εκείνοι που την αγάπησαν έπεσαν σε τέτοια σύγχυση, που δεν μπορούν να δουν το γεγονός ότι αντί να δε-

χθούν στη ζωή τους την εξουσία του ***«Βασιλιά των βασιλιάδων»*** (Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:16), έχουν δεχθεί την εξουσία εκείνης που κάθεται σαν ***«βασίλισσα»*** (Αποκάλυψις 18 [ιη΄]:7)! Γι' αυτό το λόγο, διαπράττουν πνευματική πορνεία μαζί της! Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα επόμενα εδάφια:

Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:2
«μαζί με την οποία πόρνευσαν οι βασιλιάδες τής γης, και μέθυσαν αυτοί που κατοικούν στη γη από το κρασί τής πορνείας της.»

Αποκάλυψις 18[ιη΄]:3
«επειδή, από το κρασί τού θυμού τής πορνείας της ήπιαν όλα τα έθνη και μαζί της πόρνευσαν οι βασιλιάδες τής γης, και πλούτησαν οι έμποροι της γης από την υπερβολή τής ακολασίας της.»

Πως θα μπορούσαν να είχαν αποφύγει τη «μέθη»;

1. Με το να δαπανήσουν χρόνο να μελετήσουν τον λόγο του Θεού για τον εαυτό τους (Β΄ Τιμόθεον 4 [δ΄]:2)!

2. Με το να γίνουν σαν τους Βεροιείς, εξετάζοντας τις Γραφές για να βεβαιωθούν εάν τα πράγματα που άκουσαν από το βήμα της εκκλησίας τους ήταν σωστά (Πράξεις 17[ιζ΄]:10,11)!

3. Με το να ***«δοκιμάσουν»*** εκείνους που παρουσιάζονται μπροστά τους ως διδάσκαλοι (Αποκάλυψις 2 [β΄]:2· Α΄ Κορινθίους 14[ιδ΄]:29).

Οι παραπάνω πράξεις τους θα τους είχαν κρατήσει άγρυπνους, και ***«νηφάλιους»***. Οι απόστολοι Παύλος και Πέτρος προέτρεψαν τους πιστούς στον Χριστό να είναι ***«νηφάλιοι»***. Ας διαβάσουμε τα λόγια τους:

Παύλος --- Α΄ Θεσσαλονικείς 5[ε΄]:6-8
«[6]Άρα, λοιπόν, ας μην κοιμόμαστε όπως οι λοιποί, αλλά ας αγρυπνούμε και ας είμαστε νηφάλιοι. [7]Γιατί αυτοί που κοιμούνται, τη νύχτα κοιμούνται, και αυτοί που μεθούν, τη νύχτα μεθούν. [8]Εμείς όμως, επειδή ανήκουμε στην ημέρα, ας είμαστε νηφάλιοι και ας ντυθούμε το θώρακα της πίστης και της αγάπης, και σαν περικεφαλαία την ελπίδα της σωτηρίας.» (Μεταγλώττιση Σ. Καραλή)

Πέτρος --- Α΄ Πέτρου 1[α΄]:13
«Γι' αυτό αναζωστείτε στις διάνοιές σας με ετοιμότητα, να είστε νηφάλιοι και να ελπίσετε τέλεια στη χάρη που θα σας μεταφερθεί κατά την αποκάλυψη του Ιησού Χριστού.» (Μεταγλώττιση Σ. Καραλή)

Γιατί τους *«μεθάει»* η μεγάλη πόρνη; Με άλλα λόγια, γιατί θέλει να τους κρατήσει στο σκοτάδι, μέσα σε μια κατάσταση πνευματικής σύγχυσης;
Επειδή δεν θέλει να αποκαλυφθεί! Εάν παραμείνει σαν ένα ***«Μυστήριο»***, θα μπορέσει να κάνει μεγαλύτερη ζημιά --- θα μπορέσει να παραπλανήσει περισσότερους ανθρώπους! Γι' αυτό το λόγο, έχει εκπαιδεύσει τους εραστές της, τους ***«βασιλιάδες της γης»*** που πορνεύουν πνευματικά μαζί της και που έχουν τη δύναμη να παραπλανήσουν τις μάζες, να δώσουν τον τίτλο, ***«μέγαλη πόρνη»***, σε άλλες θρησκευτικές προσωπικότητες!

Εδάφιο 3: ***«[α]Και με έφερε, σε πνευματική έκσταση, στην έρημο· [β]και είδα μια γυναίκα να κάθεται επάνω σε ένα κόκκινο θηρίο, που ήταν γεμάτο από ονόματα βλασφημίας, και το οποίο είχε επτά κεφάλια και δέκα κέρατα».***

Εξήγηση εδαφίου 3[α]

«[α]Και με έφερε, σε πνευματική έκσταση, στην έρημο·»

Γιατί έφερε ο άγγελος τον Ιωάννη μέσα σε μια *«έρημο»* προκειμένου να του δείξει το *«θηρίο»* και την αναβάτη του;

Για να μας βοηθήσει να καταλάβουμε ότι το πνευματικό περιβάλλον της εποχής που θα εμφανισθεί το ***«θηρίο»*** και η αναβάτης του, θα είναι εξεραιτικά ξερό!

Εξήγηση εδαφίου 3[β]

«[β]και είδα μια γυναίκα να κάθεται επάνω σε ένα κόκκινο θηρίο, που ήταν γεμάτο από ονόματα βλασφημίας, και το οποίο είχε επτά κεφάλια και δέκα κέρατα».

Εδώ, το κύριο σημείο που πρέπει να κρατήσουμε στο μυαλό μας είναι το γεγονός ότι η ***«γυναίκα»*** και το ***«θηρίο»*** εμφανίζονται **μαζί και την αυτή στιγμή**! Και οι δυο τους είναι σαν συνέταιροι! Συνυπάρχουν! Είναι εντελώς ενωμένοι! Η ***«γυναίκα»*** καβαλάει το ***«θηρίο»*** και το ***«θηρίο»*** την βαστάζει! **Ο ένας χρειάζεται τον άλλον για την ύπαρξή του, για τη δύναμή του και για τη δόξα του!** Εκείνοι που θα εντοπίσουν τον έναν, δεν θα έχουν πρόβλημα να εντοπίσουν τον άλλον!

Τι είναι το *«θηρίο»*; Τι σημαίνει ότι είναι γεμάτο από *«ονόματα βλασφημίας»*; Τι συμβολίζουν τα *«επτά κεφά-*

***λια»*; Τι σημαίνουν τα *«δέκα κέρατα»*; Ποια ακριβώς είναι αυτή η μυστηριώδης *«γυναίκα»*;**

Σε περασμένα κεφάλαια (Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:1^{β} και 11[ια΄]:2^{β}), έχουμε ξαναμιλήσει σχεδόν για όλα από τα παραπάνω. Όμως, τούτο το κεφάλαιο απαιτεί να ξαναμιλήσουμε για μερικά από αυτά, ώστε να προσδιορίσουμε με ακρίβεια αυτή τη μυστηριώδη ***«γυναίκα»*** και το ***«θηρίο»*** που τη βαστάζει. **Προσδιορίζοντας αυτό το *«θηρίο»* και αυτή τη *«γυναίκα»* με ακρίβεια, είναι ζήτημα ζωής και θανάτου** (Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:11· 18[ιη΄]:4,24). Τώρα, ας δώσουμε προσοχή στα εδάφια που ακολουθούν (4-7), καθώς μας παρουσιάζουν περισσότερες ενδείξεις ως προς το ποια είναι αυτή η ***«γυναίκα»***:

Εδάφια 4-7: ***«[4]Και η γυναίκα ήταν ντυμένη με πορφύρα και κόκκινο, και στολισμένη με χρυσάφι και πολύτιμες πέτρες και μαργαριτάρια, η οποία είχε στο χέρι της ένα χρυσό ποτήρι, που ήταν γεμάτο από βδελύγματα και ακαθαρσίες τής πορνείας της· [5]κι επάνω στο μέτωπό της ήταν γραμμένο ένα όνομα: Μυστήριο, η μεγάλη Βαβυλώνα, η μητέρα των πορνών και των βδελυγμάτων τής γης. [6]Και είδα τη γυναίκα που μεθούσε από το αίμα των αγίων, και από το αίμα των μαρτύρων τού Ιησού. Και βλέποντάς την, θαύμασα με μεγάλον θαυμασμό. [7]Και ο άγγελος μου είπε: Γιατί θαύμασες; Εγώ θα σου πω το μυστήριο της γυναίκας, και του θηρίου που τη βαστάζει, το οποίο έχει τα επτά κεφάλια και τα δέκα κέρατα.»***

Εξήγηση εδαφίου 4

«[4]Και η γυναίκα ήταν ντυμένη με πορφύρα και κόκκινο, και στολισμένη με χρυσάφι και πολύτιμες πέτρες και μαργαριτάρια, η οποία είχε στο χέρι της ένα χρυσό ποτή-

ρι, που ήταν γεμάτο από βδελύγματα και ακαθαρσίες τής πορνείας της·»

Στο παραπάνω εδάφιο, παρατηρούμε ότι μία από τις ενδείξεις που μας έδωσε ο Θεός για να μας βοηθήσει να προσδιορίσουμε τη ***«Βαβυλώνα τη Μεγάλη»*** με ακρίβεια, είναι η περιγραφή της ενδυμασίας της και των κοσμημάτων αξίας με τα οποία ήταν στολισμένη. Στην πραγματικότητα, αυτή η ένδειξη είναι τόσο σπουδαία, ώστε η ίδια περιγραφή επαναλαμβάνεται στο εδάφιο Αποκάλυψις 18[ιη΄]:16. Εκεί, λέει ότι είναι ***«… ντυμένη με λινό και πορφύρα και κόκκινο, και στολισμένη με χρυσάφι και πολύτιμες πέτρες και μαργαριτάρια ….»***

Πως θα μπορούσε να μας βοηθήσει η παραπάνω περιγραφή να προσδιορίσουμε τη *«μεγάλη πόρνη»* από τις Γραφές; Μήπως υπήρχε κάποια *«γυναίκα»* στη Παλαιά Διαθήκη η οποία ήταν ντυμένη με παρόμοιο τρόπο; Εάν «Ναι!», ποιος την είχε ντύσει με έναν τέτοιο βασιλικό τρόπο;

Ναι, υπήρχε! Ο προφήτης Ιεζεκιήλ μας λέει ότι το όνομα αυτής της συμβολικής ***«γυναίκας»*** ήταν ***«Ιερουσαλήμ»*** και ότι ήταν ο Ίδιος ο Θεός που την είχε ντύσει με τέτοια δόξα! Ας διαβάσουμε τα εδάφια Ιεζεκιήλ 16[ιζ΄]:1-13. Όμως, πριν τα διαβάσουμε, θα πρέπει να θυμόμαστε ότι τα πράγματα που είπε ο Θεός στην Ιερουσαλήμ διαμέσου του προφήτη, εφαρμόζονται σε όλο το Ισραήλ. Ο Θεός απευθύνθηκε στην Ιερουσαλήμ επειδή αυτή, σαν πρωτεύουσα, **αντιπροσώπευε όλο το Ισραήλ και επειδή αυτή ήταν το κέντρο της λατρείας Του**. Εκεί, διαβάζουμε:

«[1]Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας: [2]Γιε ανθρώπου, κάνε την Ιερουσαλήμ να γνωρίσει τα βδελύγμα-

τά της, [3]και πες: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός προς την Ιερουσαλήμ: Η ρίζα σου και η γέννησή σου είναι από τη γη των Χαναναίων· ο πατέρας σου ήταν Αμορραίος, και η μητέρα σου Χετταία. [4]Και στη γέννησή σου, κατά την ημέρα που γεννήθηκες, δεν είχε κοπεί ο αφαλός σου, και με νερό δεν είχες λουστεί, για να καθαριστείς· και με αλάτι δεν είχες αλατιστεί· και με σπάργανα δεν είχες σπαργανωθεί. [5]Το μάτι δεν σε λυπήθηκε, για να σου κάνει κάτι απ' αυτά, ώστε να σε σπλαχνιστεί· αλλ' ήσουν απορριμμένη στο πρόσωπο της πεδιάδας, μέσα στην αποστροφή τής ψυχής σου, κατά την ημέρα που γεννήθηκες. [6]Και όταν διάβηκα από κοντά σου, και σε είδα να κυλιέσαι μέσα στο αίμα σου, είπα, καθώς βρισκόσουν μέσα στο αίμα σου: Ζήσε· ναι, σου είπα καθώς βρισκόσουν μέσα στο αίμα σου: Ζήσε. [7]Και σε έκανα μυριοπλάσιον, σαν το χορτάρι τού χωραφιού, και αυξήθηκες, και μεγαλύνθηκες, και έφτασες στο έπακρον της ωραιότητας· μορφώθηκαν οι μαστοί σου, και ξαναβλάστησαν οι τρίχες σου· ήσουν, όμως, γυμνή, και ασκέπαστη. [8]Και όταν διάβηκα κοντά σου, και σε είδα, να, η ηλικία σου ήταν ηλικία έρωτα· και απλώνοντας το κράσπεδό μου επάνω σου, σκέπασα την ασχημοσύνη σου· και σου ορκίστηκα, και μπήκα σε συνθήκη μαζί σου, λέει ο Κύριος ο Θεός, και έγινες δική μου. [9]Και σε έλουσα με νερό, και ξέπλυνα το αίμα σου από σένα, και σε έχρισα με λάδι. [10]Και σε έντυσα με κεντητά ενδύματα, και σου φόρεσα σαντάλια υακίνθινα, και σε περιέζωσα με βύσσο, και σου φόρεσα μεταξωτά. [11]Και σε στόλισα με στολίδια, και έβαλα στα χέρια σου βραχιόλια, και ένα περιδέραιο επάνω στον τράχηλό σου. [12]Και έβαλα στους μυκτήρες σου έρρινα, και σκουλαρίκια στα αυτιά σου, και στεφάνι δόξας επάνω στο κεφάλι σου. [13]Και στολίστηκες με χρυσάφι και ασήμι· και τα ιμάτιά σου ήσαν από βύσσο, και μετάξι, και κεντητά· και έτρωγες σιμιγδάλι, και μέλι, και λάδι·

και έγινες ωραία σε υπερβολικό βαθμό, και ευημέρησες μέχρι βασιλείας.»

Από τα παραπάνω εδάφια, αντιλαμβανόμαστε ότι ο Θεός είχε αγαπήσει την Ιερουσαλήμ, το κέντρο της λατρείας Του, τόσο πολύ, μέχρι που έγινε ο **«Άνδρας»** της και την εξύψωσε ***«μέχρι βασιλείας»***! Γι' αυτό το λόγο, **ο στολισμός Του ήταν επάνω της!** Όμως, αυτή δεν παρέμεινε πάντοτε κοντά Του σαν μια πιστή σύζυγος. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα εδάφια που ακολουθούν:

Ιεζεκιήλ 16[ιστ΄]:14-17,25-30,35

«[14]***Και βγήκε η φήμη σου ανάμεσα στα έθνη λόγω του κάλλους σου· επειδή, ήταν τέλειο από τον στολισμό μου, που έβαλα επάνω σου, λέει ο Κύριος ο Θεός.*** [15]***Όμως, εσύ ξεθαρρεύτηκες στο κάλλος σου, και πόρνευσες για τη φήμη σου, και ξέχυσες την πορνεία σου σε κάθε διαβάτη, καθώς έγινες δική του.*** [16]***Και πήρες από τα ιμάτιά σου, και στόλισες τους ψηλούς τόπους με ποικίλα χρώματα, και πόρνευσες επάνω τους· τέτοια δεν έγιναν, ούτε θα γίνουν.*** [17]***Και πήρες τα σκεύη τής λαμπρότητάς σου, αυτά από το χρυσάφι μου, κι αυτά από το ασήμι μου, που σου είχα δώσει, και έκανες για τον εαυτό σου αρσενικές εικόνες, και πόρνευσες μ' αυτές· …*** [25]***Σε κάθε αρχή δρόμου έκτισες το πορνοστάσιό σου, και έκανες το κάλλος σου βδελυκτό, και άνοιξες τα πόδια σου σε κάθε διαβάτη, και πλήθυνες την πορνεία σου.*** [26]***Και πόρνευσες με τους Αιγυπτίους, τους πλησιοχώρους σου, τους μεγαλόσαρκους· και πολλαπλασίασες την πορνεία σου, για να με παροργίσεις.*** [27]***Δες, λοιπόν, άπλωσα το χέρι μου επάνω σου, και αφαίρεσα τα νόμιμα δικαιώματά σου, και σε παρέδωσα στη θέληση εκείνων, που σε μισούσαν, των θυγατέρων των Φιλισταίων, που ντρέπονται για τον δρόμο***

σου τον αισχρό. [28]***Και πόρνευσες με τους Ασσυρίους, επειδή ήσουν άπληστη· ναι, πόρνευσες μ' αυτούς, κι ακόμα δεν χόρτασες.*** [29]***Και πολλαπλασίασες την πορνεία σου στη γη Χαναάν μέχρι τους Χαλδαίους· και ούτε έτσι χόρτασες.*** [30]***Πόσο διαφθάρηκε η καρδιά σου, λέει ο Κύριος ο Θεός, επειδή πράττεις όλα αυτά, έργα τής πιο αδιάντροπης πόρνης! …*** [35]***Γι' αυτό, ω πόρνη, άκουσε τον λόγο τού Κυρίου·»***

Ιερεμίας 3[γ΄]:1,3,6,8

«[1]***Λένε: Αν κάποιος αποβάλει τη γυναίκα του, και αναχωρήσει απ' αυτόν, και γίνει άλλου άνδρα, θα γυρίσει εκείνος ξανά σ' αυτή; Εκείνη η γη δεν θα μολυνθεί ολοκληρωτικά; Εσύ μεν πόρνευσες με πολλούς εραστές· όμως, γύρνα ξανά σ' εμένα, λέει ο Κύριος …*** [3]***Γι' αυτό οι βροχές κρατήθηκαν, και δεν έγινε όψιμη βροχή· κι εσύ είχες το μέτωπο της πόρνης, απέβαλες κάθε ντροπή …*** [6]***Ο ΚΥΡΙΟΣ μού είπε ακόμα, στις ημέρες τού βασιλιά Ιωσία: Είδες εκείνα, που έπραξε η αποστάτρια, ο Ισραήλ; Πήγε σε κάθε ψηλό βουνό, και κάτω από κάθε πράσινο δέντρο, κι εκεί πόρνευσε ...*** [8]***Και είδα ότι, ενώ εγώ την είχα αποπέμψει (επειδή, ο Ισραήλ, η αποστάτρια, μοίχευσε) και της έδωσα το γράμμα τού διαζυγίου της, ο Ιούδας, η άπιστη αδελφή της, δεν φοβήθηκε, αλλά πήγε και πόρνευσε κι αυτή.»*** (Επίσης, παρακαλώ διαβάστε τα εδάφια Ησαΐας 1[α΄]:18-21· Ιεζεκιήλ 23[κγ΄]:4,5,11,19,44 και Ιερεμίας 2[β΄]:20.)

Εξήγηση εδαφίων 5 και 6

«[5]***κι επάνω στο μέτωπό της ήταν γραμμένο ένα όνομα: Μυστήριο, η μεγάλη Βαβυλώνα, η μητέρα των πορνών και των βδελυγμάτων τής γης.*** [6]***Και είδα τη γυναίκα που μεθούσε από το αίμα των αγίων, και από το αίμα των***

μαρτύρων τού Ιησού. Και βλέποντάς την, θαύμασα με μεγάλον θαυμασμό.»

Ποια είναι αυτή η *«γυναίκα»*;
Μερικοί ίσως να σκέπτονται ότι αυτό το εδάφιο αναφέρεται στην αρχαία πόλη της Βαβυλώνας. Όμως, εάν έτσι είχαν τα πράγματα, η ***«μεγάλη Βαβυλώνα»*** δεν θα ήταν ***«Μυστήριο»***! Για να προσδιορίσουμε τη ***«μεγάλη πόρνη»*** με ακρίβεια, πρέπει να δώσουμε προσοχή στα επόμενα σημεία:

Σημείο 1
Ο τίτλος, ***«η μητέρα των πορνών και των βδελυγμάτων τής γης»***, δεν μπορεί να εφαρμοσθεί επάνω σε Παγανιστικές θρησκευτικές προσωπικότητες διότι οι Παγανιστές δεν περιλαμβάνονται μέσα στη συμβολική ***«γη»***. Αυτοί αποτελούν μέρος της συμβολικής ***«θάλασσας»***.

Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 7:1-3, κάτω από τον υπότιτλο, **Η *«θάλασσα»***!

Σημείο 2
«Βαβυλώνα», η ***«μεγάλη πόλη»***, **δεν είναι** μια από τις ***«πόλεις των εθνών»***. Στο εδάφιο Αποκάλυψις 16[ιστ΄]:19 διαβάζουμε,

«Και η μεγάλη πόλη διαιρέθηκε σε τρία μέρη, και οι πόλεις των εθνών έπεσαν. Και η μεγάλη Βαβυλώνα ήρθε σε ενθύμηση μπροστά στον Θεό, για να δώσει σ' αυτή το ποτήρι από το κρασί τού θυμού τής οργής του.»

Σημείο 3

Ξανά, στα εδάφια Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:8· 16[ιστ΄]:19· 17[ιζ΄]:18 και 18[ιη΄]:10,16,18,19,21, η ***«μεγάλη Βαβυλώνα»*** αποκαλείται ***«η μεγάλη πόλη»***. Και στο εδάφιο Αποκάλυψις 11[ια΄]:8, η ***«μεγάλη πόλη»*** ονομάζεται, πνευματικά, ***«Σόδομα»*** και ***«Αίγυπτος»***, ***«όπου και ο Κύριός μας σταυρώθηκε.»*** Ασφαλώς, ο Κύριός μας δεν σταυρώθηκε ούτε στα Σόδομα, ούτε και στην Αίγυπτο, αλλά, **στην Ιερουσαλήμ!** (Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 11[ια΄]:8· επίσης, παρακαλώ διαβάστε τα εδάφια Ησα-ΐας 1[α΄]:9,10,21.)

Σημείο 4

Η *«μεγάλη Βαβυλώνα»* είναι ένοχη για τον φόνο προφητών, αγίων, και όλων των δικαίων ανθρώπων που σφαχτήκανε μέσα στη συμβολική *«γη»*. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από το παραπάνω εδάφιο 6, και από το εδάφιο Αποκάλυψις 18[ιη΄]:24. Εκεί, λέει:

«… μέσα σ' αυτή βρέθηκε αίμα προφητών και αγίων, και όλων των σφαγμένων επάνω στη γη.»

Από τη Βίβλο γνωρίζουμε ότι ο Θεός έστειλε τους προφήτες Του στον λαό Του Ισραήλ. Επομένως, δεν ήταν τα Παγανιστικά έθνη που τους σκότωσαν, αλλά η **Ιερουσαλήμ**! Στα εδάφια Ματθαίος 23[κγ΄]:29-39, ο Αιώνιος Λόγος του Θεού που έγινε σάρκα για να θυσιαστεί για τις αμαρτίες τους και για τις αμαρτίες όλου του κόσμου, εκστόμισε τα επόμενα λόγια που προκαλούν σοκ:

«[29]***Αλλοίμονο σε σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές· επειδή, κτίζετε τους τάφους των προφητών, και στολίζετε τα μνημεία των δικαίων·*** [30]***και λέτε: Αν ήμασταν***

στις ημέρες των πατέρων μας, δεν θα είχαμε συμμετοχή μαζί τους στο αίμα των προφητών. [31]***Ώστε, μαρτυρείτε για τον εαυτό σας ότι είστε γιοι εκείνων που φόνευσαν τους προφήτες.*** [32]***Συμπληρώσατε κι εσείς το μέτρο των πατέρων σας.*** [33]***Φίδια, γεννήματα από οχιές, πώς θα ξεφύγετε από την καταδίκη τής γέεννας;*** [34]***Γι' αυτό, δέστε, εγώ στέλνω σε σας προφήτες και σοφούς και γραμματείς· και απ' αυτούς θα θανατώσετε και θα σταυρώσετε, και απ' αυτούς θα μαστιγώσετε στις συναγωγές σας, και θα καταδιώξετε από πόλη σε πόλη·*** [35]***για νάρθει επάνω σας κάθε δίκαιο αίμα, που χύνεται επάνω στη γη, από το αίμα τού δικαίου Άβελ, μέχρι το αίμα τού Ζαχαρία, του γιου τού Βαραχία, που τον φονεύσατε ανάμεσα στον ναό και στο θυσιαστήριο.*** [36]***Σας διαβεβαιώνω: Όλα αυτά θάρθουν επάνω σ' αυτή τη γενεά.*** [37]***<u>Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, εσύ που φονεύεις τούς προφήτες, κι εσύ που λιθοβολείς τούς απεσταλμένους σε σένα</u>, πόσες φορές θέλησα να συγκεντρώσω τα παιδιά σου, με τον ίδιο τρόπο που η κότα συγκεντρώνει τα μικρά της κάτω από τις φτερούγες της, αλλά δεν θελήσατε;*** [38]***Δέστε, ο οίκος σας αφήνεται σε σας έρημος.*** [39]***Επειδή, σας λέω: Στο εξής, δεν θα με δείτε, μέχρις ότου πείτε: Ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου.»***

Τα παραπάνω σκληρά λόγια του Κυρίου Ιησού δεν έχουν χρώμα αντισημιτικό. Στο κάτω-κάτω, σύμφωνα με τη σάρκα, ήταν Ισραηλίτης· και, γι' αυτό το λόγο, θα ήταν αδύνατο γι' Αυτόν να ήταν εναντίον του Εαυτού Του! Τα λόγια που είπε, εξέφρασαν την αλήθεια την οποία αποκάλυψαν και οι Ιουδαίοι προφήτες στην Παλαιά Διαθήκη. Και εκείνοι, με τη σειρά τους, εξέφρασαν τα σκληρά λόγια και τα αισθήματα του Θεού τους προς την αγαπημένη Του πόλη κάθε φορά που αυτή αποστατούσε. Ακόμη και εκεί-

νοι που κατέγραψαν τα λόγια του Ιησού στη Καινή Διαθήκη, ήταν Εβραίοι! Εάν κάποιος θέλει να δηλώσει ότι μερικά από τα λόγια του Ιησού είναι αντισημιτικά, τότε, θα πρέπει να πει ότι η Καινή Διαθήκη, οι Ιουδαίοι άνδρες που την γράψανε, η Παλαιά Διαθήκη, οι προφήτες, και ο Θεός τους, ήταν όλοι αντισημίτες! Παρατραβηγμένη αντίληψη!

Από όλα τα παραπάνω, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι η ***«μεγάλη Βαβυλώνα»*** αντιπροσωπεύει την πονηρή και αποστατική **θρησκευτική εξουσία** του Ισραήλ η οποία ήταν υπεύθυνη για το αίμα των προφητών, για το αίμα των αγίων, για το αίμα των Μαρτύρων του Ιησού, και για το αίμα όλων των δικαίων ανθρώπων που σφαχτήκανε μέσα στη συμβολική ***«γη»*** (Αποκάλυψις 18[ιη΄]:24· Ματθαίος 23 [κγ΄]:27-39)! Τώρα καταλαβαίνω γιατί ο Ιωάννης, ο οποίος την ήξερε πολύ καλά, έγραψε, ***«Και βλέποντάς την, θαύμασα με μεγάλον θαυμασμό.»*** (Λόγος: ***«ένιωσα κατάπληξη πολύ μεγάλη»***)

Για μια καλύτερη διευκρίνιση ως προς το **τι ακριβώς είναι η *«μεγάλη Βαβυλώνα»***, ας σκευτούμε τα επόμενα:

Τι δεν είναι η *«Βαβυλώνα η μεγάλη»*
Η ***«Βαβυλώνα η μεγάλη»*** δεν είναι κάποια χώρα. Η ***«Βαβυλώνα η μεγάλη»*** δεν είναι κάποια φυλή. Ο Θεός δεν κάνει φυλετικές διακρίσεις **ούτε και έχει απορρίψει όλο το Ισραήλ** (Ρωμαίους 11[ια΄]:17). Στα εδάφια Ρωμαίους 11 [ια΄]:1-12, ο απόστολος Παύλος είπε,

«[1]***Λέω, λοιπόν: Μήπως ο Θεός απέρριψε τον λαό του; Μη γένοιτο· επειδή, και εγώ Ισραηλίτης είμαι, από το σπέρμα τού Αβραάμ, από τη φυλή τού Βενιαμίν.*** [2]***Ο Θεός δεν απέρριψε τον λαό του, που τον προγνώρισε. Ή, δεν***

ξέρετε τι λέει η γραφή για τον Ηλία; Πώς μιλάει στον Θεό ενάντια στον Ισραήλ, λέγοντας: [3]***«Κύριε, θανάτωσαν τους προφήτες σου, και κατέσκαψαν τα θυσιαστήριά σου· και εναπέμεινα μόνος εγώ, και ζητούν την ψυχή μου».*** [4]***Αλλά, τι του αποκρίνεται ο Θεός; «Άφησα στον εαυτό μου 7.000 άνδρες, που δεν έκαμψαν το γόνατο στον Βάαλ».*** [5]***Έτσι, λοιπόν, και στον τωρινό καιρό απέμεινε κάποιο υπόλειμμα, σύμφωνα με εκλογή κατά χάρη.»***

Μέσα σε ένα κράτος έχουμε διαφορετικά στοιχεία όπως είναι το θρησκευτικό στοιχείο, το πολιτικό στοιχείο, το στρατιωτικό στοιχείο και το εμπορικό στοιχείο. **Η *«μεγάλη Βαβυλώνα»* δεν είναι ούτε το πολιτικό, ούτε το στρατιωτικό, ούτε και το εμπορικό στοιχείο του Ισραήλ παρά μόνο το θρησκευτικό**. Τα άλλα στοιχεία μπορεί να έχουν ωφεληθεί επειδή συνδέονται με τη ***«μεγάλη Βαβυλώνα»***, αλλά, αυτά δεν είναι η ***«μεγάλη Βαβυλώνα»***. Καθώς έγραψα παραπάνω, η ***«μεγάλη Βαβυλώνα»*** αντιπροσωπεύει **την πονηρή και αποστατική θρησκευτική εξουσία του Ισραήλ** η οποία ήταν υπεύθυνη για το αίμα των προφητών, για το αίμα των αγίων, για των Μαρτύρων του Ιησού, και για όλους τους δίκαιους ανθρώπους που σφαχτήκανε μέσα στη συμβολική ***«γη»***!

Η παραπάνω αποστατική θρησκευτική εξουσία του Ισραήλ, αγνόησε τις υποσχέσεις του Θεού τους ότι θα γινόταν άνθρωπος για να γίνει ο Λυτρωτής τους (Ησαΐας 53 [νγ΄]· 59[νθ΄]:16,17,20· 60[ξ΄]:16^{β}· 9[θ΄]:6) και ότι θα έκανε μαζί τους μια καινούργια διαθήκη (Ιερεμίας 31[λα΄]:31,32). Γι' αυτό το λόγο, όταν Εκείνος ***«ξαφνικά»*** (Μαλαχίας 3[γ΄]:1) εμφανίσθηκε ανάμεσά τους, αυτοί γύρισαν εναντίον Του:

1) Τον απέρριψαν (Μάρκος 12[ιβ΄]:10,11).

2) Τον θανάτωσαν (Πράξεις 7[ζ΄]:51,52).

3) Απέρριψαν την καινούργια Του διαθήκη της χάρης (Εφεσίους 2[β΄]:8,9· Ρωμαίους 11[ια΄]:5,6).

4) Κράτησαν μια θρησκεία έργων, μια διακονία θανάτου (Β΄ Κορινθίους 3[γ΄]:7), που τη γέννησε ο Νόμος της παλαιάς διαθήκης την οποία ο Ιησούς κάρφωσε επάνω στο σταυρό (Κολοσσαείς 2[β΄]:13,14).

Η παραπάνω θρησκεία γέννησε παιδιά για θρησκευτική δουλεία (Γαλάτας 4[δ΄]:24,25) και εδίωξε μέχρι θανάτου εκείνους τους Εβραίους που μπήκαν μέσα στην κατάπαυση του Θεού διαμέσου της πίστης τους στον Χριστό. Αυτός είναι ο Λόγος για τον οποίο ο Θεός είναι εναντίον της και εναντίον όλων εκείνων που εκτελούσαν το θέλημά της. Αυτή είναι η ***«μεγάλη Βαβυλώνα»***!

Τι σημαίνει ο τίτλος, *«η μητέρα των πορνών και των βδελυγμάτων τής γης»*, και ποιες είναι οι κόρες της;
Καθώς ο συμβολικός όρος ***«γη»*** αναφέρεται σε **«όλους εκείνους που ομολογούν ότι γνωρίζουν και πιστεύουν στον Αληθινό Θεό της Γραφής· στην Ιουδαϊκή και Χριστιανική κοινότητα»** (παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:5ᵞ), ο τίτλος, ***«η μητέρα των πορνών και των βδελυγμάτων τής γης»***, δείχνει ότι **εκείνη έχει δώσει τα χαρακτηριστικά της αποστασίας και της πνευματικής πορνείας και σε άλλες θρησκείες οι οποίες αξιούν ότι υπηρετούν τον Αληθινό Θεό της**

Γραφής. Οι «κόρες» της περιλαμβάνουν πολλές «Χριστιανικές θρησκείες».

Πως είναι δυνατόν;
Η χριστιανοσύνη είναι **πίστη** (Ρωμαίους 10[ι΄]:9), **συγκένεια** (Ιωάννης 1[α΄]:12,13· Ρωμαίους 8[η΄]:9· Αποκάλυψις 3[γ΄]:20) και **περπάτημα με τον Χριστό** (Αποκάλυψις 3 [γ΄]:4) --- **δεν είναι θρησκεία!** Οι αποκαλούμενες **«Χριστιανικές θρησκείες»** οι οποίες έχουν υιοθετίσει τα χαρακτηριστικά της ***«Βαβυλώνας της Μεγάλης»***, δηλαδή, την **αποστασία**, την πνευματική ***«πορνεία»*** και άλλα **βδελύγματα**, είναι οι **«κόρες»** της. Παρόλο που **δεν αποτελούν τη Βαβυλώνα τη Μεγάλη**, είναι, ας πούμε, η εκτεταμένη οικογένειά της!

Εξήγηση εδαφίου 7

«[7]Και ο άγγελος μου είπε: Γιατί θαύμασες; Εγώ θα σου πω το μυστήριο της γυναίκας, και του θηρίου που τη βαστάζει, το οποίο έχει τα επτά κεφάλια και τα δέκα κέρατα.»

Αυτό το εδάφιο είναι απλό. Δεν χρειάζεται εξήγηση.

Εδάφιο 8: ***«[α]Το θηρίο που είδες, υπήρχε, αλλά τώρα δεν υπάρχει. Μελλοντικά όμως θα ανεβεί πάλι από την άβυσσο με τελικό προορισμό την απώλεια. [β]Τότε θα εκπλαγούν αυτοί που κατοικούν στη γη και που το όνομά τους δεν είναι γραμμένο στο βιβλίο της ζωής από τότε που δημιουργήθηκε ο κόσμος, καθώς θα βλέπουν πως το θηρίο υπήρχε μα δεν υπάρχει αλλά θα παρουσιαστεί και πάλι!»*** (Ο Λόγος)

Εξήγηση εδαφίου 8[α]

«[α]Το θηρίο που είδες, υπήρχε, αλλά τώρα δεν υπάρχει. Μελλοντικά όμως θα ανεβεί πάλι από την άβυσσο με τελικό προορισμό την απώλεια.»

Σε τι αναφέρεται το *«θηρίο»*;

Ο συμβολικός όρος ***«θηρίο»*** αναφέρεται σε επίγεια βασιλεία, σε επίγεια κηβέρνηση. (Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 11[ια΄]:2[β], κάτω από τον υπότιτλο, **Σε τι αναφέρεται το *«θηρίο»*;**)

Τι σημαίνει ότι το θηρίο *«ήταν, και δεν είναι, και πρόκειται να ανέβει από την άβυσσο»*;

Τα λόγια, ***«ήταν, και δεν είναι, και πρόκειται να ανέβει»***, αποτελούν μια δυναμική αποκάλυψη για την κατανόηση του ***«θηρίου»*** η οποία δεν πρέπει να αγνοηθεί!

Ο Ιωάννης έλαβε την Αποκάλυψη στη δεκαετία του 90 μ.Χ. Επομένως, τα λόγια, ***«ήταν, και δεν είναι, και πρόκειται να ανέβει»***, αναφέρεται **στο παρελθόν, στο παρόν και στο μέλλον του Ιωάννη**! Όταν ο άγγελος είπε στον Ιωάννη ότι το θηρίο ***«ήταν»***, εννοούσε ότι το ***«θηρίο»*** υπήρχε **πριν** από τις ημέρες που ο Ιωάννης έλαβε την Αποκάλυψη. Οι λέξεις, ***«δεν είναι»***, μας λένε ότι το ***«θηρίο»*** δεν υπήρχε την εποχή που ο Ιωάννης έλαβε την Αποκάλυψη --- ότι είχε σκοτωθεί· και τα λόγια, ***«πρόκειται να ανέβει από την άβυσσο»***, είναι προφητικά και μας λένε ότι στο μέλλον, το ***«θηρίο»*** θα ξαναβγεί από αυτή τη κατάσταση της μη ύπαρξης, για να γίνει ο ***«όγδοος βασιλιάς»*** ή **η τελευταία παγκόσμια κυβέρνηση** πριν έλθει η βασιλεία του Χριστού (Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:11· 19[ιθ΄]:19-21· Δανιήλ 7[ζ΄]:25-27). Το γεγονός ότι θα γίνει μια παγκόσμια

κυβέρνηση, υποστηρίζεται από τα εδάφια που ακολουθούν:

Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:7
«Και του δόθηκε να κάνει πόλεμο με τους αγίους, και να τους νικήσει· και του δόθηκε εξουσία επάνω σε κάθε φυλή και γλώσσα και έθνος.»

Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:11-13
«[11]***Και το θηρίο που ήταν, και δεν είναι, κι αυτός είναι ο όγδοος, και είναι από τους επτά, και πηγαίνει σε απώλεια.*** [12]***Και τα δέκα κέρατα, που είδες, είναι δέκα βασιλιάδες, οι οποίοι ακόμα δεν πήραν βασιλεία, αλλά παίρνουν εξουσία, για μία ώρα, σαν βασιλιάδες μαζί με το θηρίο.*** [13]***Αυτοί έχουν μία γνώμη, και θα παραδώσουν στο θηρίο τη δύναμη και τη δική τους εξουσία.»***

Ένα πολύ σπουδαίο σημείο
Βασισμένοι επάνω στα λόγια του αγγέλου όσον αφορά τον καιρό της υπάρξεως του ***«θηρίου»***, μπορούμε να θέσουμε σε δοκιμασία οποιαδήποτε διδασκαλία η οποία προσπαθεί να μας πείσει ως προς το ποιο ή ως προς το τι είναι το ***«θηρίο»***! Παραδείγματος χάριν, πριν από χρόνια, μερικοί δίδασκαν ότι το ***«θηρίο»*** ήταν ένας μεγάλος ηλεκτρονικός υπολογιστής κάπου στη βόρεια Ευρώπη. Εάν εκείνοι που πίστεψαν σ' αυτή τη διδασκαλία είχαν ρωτήσει τον εαυτόν τους, **«Υπήρχε αυτός ο ηλεκτρονικός υπολογιστής πριν από τις ημέρες που έλαβε την Αποκάλυψη ο Ιωάννης;»** η προφανής απάντηση θα ήταν **«Όχι!»**, και επομένως θα την είχαν προκηρύξει ως ψευδή!

Άλλοι πιστεύουν ότι το ***«θηρίο»*** είναι ο Πάπας! Το μόνο που έχουν να κάνουν, είναι να ρωτήσουν: **«Υπήρχε ο Πάπας πριν από τις ημέρες που έλαβε την Αποκάλυψη ο Ιωάννης;»** Καθώς η απάντηση είναι **«Όχι!»**, θα έπρεπε να καταγγείλουν αυτή τη διδασκαλία ως ψευδή!

Πάλι, άλλοι πιστεύουν ότι το ***«θηρίο»*** θα είναι η αναβίωση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Ξανά, αυτοί οι άνθρωποι θα πρέπει να ρωτήσουν: **«Υπήρχε η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία πριν από τις ημέρες που έλαβε την Αποκάλυψη ο Ιωάννης;»** Η απάντηση θα ήταν **«Ναι!»** Μετά, θα έπρεπε να ρωτήσουν ξανά: **«Υπήρχε η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία κατά την διάρκεια που έλαβε την Αποκάλυψη ο Ιωάννης;»** Η απάντηση θα ήταν ξανά, **«Ναι!»** Στην πραγματικότητα, η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία υπήρξε πολύ πριν, κατά την διάρκεια, και για πολύ καιρό μετά από τις ημέρες που ο Ιωάννης έλαβε την Αποκάλυψη! Σ' αυτό το σημείο, θα αντιλαμβανόντουσαν ότι και αυτή η διδασκαλία είναι ψευδής, αφότου **ο άγγελος είπε ότι στο Ιωάννη ότι το «θηρίο» δεν υπήρχε** (*«και δεν είναι»*) τον καιρό που ο Ιωάννης έλαβε την Αποκάλυψη!

Εξήγηση εδαφίου 8$^{\beta}$

«$^{\beta}$Τότε θα εκπλαγούν αυτοί που κατοικούν στη γη και που το όνομά τους δεν είναι γραμμένο στο βιβλίο της ζωής από τότε που δημιουργήθηκε ο κόσμος, καθώς θα βλέπουν πως το θηρίο υπήρχε μα δεν υπάρχει αλλά θα παρουσιαστεί και πάλι!»

Το παραπάνω εδάφιο πάει χέρι-χέρι με το εδάφιο Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:3. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο και την εξήγησή του (μπλε χρώμα):

Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:3: ***«[α]Και είδα ένα από τα κεφάλια του σαν να ήταν πληγωμένο θανατηφόρα· και η θανατηφόρα πληγή του θεραπεύτηκε· [β]και θαύμασε ολόκληρη η γη, που ήταν πίσω από το θηρίο.»***

Εξήγηση εδαφίου 3[α]
«Και είδα ένα από τα κεφάλια του σαν να ήταν πληγωμένο θανατηφόρα· και η θανατηφόρα πληγή του θεραπεύτηκε·»

Ας συγκεντρώσουμε τις σκέψεις μας ξανά! Οι συμβολικοί όροι ***«κεφάλι»*** και ***«θηρίο»*** συμβολίζουν μία ***«βασιλεία»***! Επομένως, **το έθνος το οποίο θα ανέβει για να γίνει η κεντρική εξουσία της όγδοης παγκόσμιας κυβέρνησης, είναι και το τελευταίο** (το όγδοο) ***«κεφάλι»*** **και το τελευταίο *«θηρίο»*!**

Τώρα που γνωρίζουμε την παραπάνω αλήθεια, μπορούμε να καταλάβουμε γιατί το εδάφιο 3[α] λέει ότι ήταν ***«ένα από τα κεφάλια του»*** που ήταν ***«πληγωμένο θανατηφόρα και η θανατηφόρα πληγή του θεραπεύτηκε»***, ενώ τα εδάφια 12 και 14 (του παρόντος κεφαλαίου) λέγουν ότι ήταν **το *«θηρίο»*** που είχε ***«την πληγή τής μάχαιρας»*** και ***«του οποίου η θανατηφόρα πληγή θεραπεύθηκε»*****!!!**

Από τα παραπάνω, είναι εύκολο να καταλάβουμε ότι το έθνος από το οποίο θα βγει η κεντρική εξουσία του σύνθετου ***«θηρίου»***, της όγδοης παγκόσμιας κυβέρνησης, είχε ένα πολύ δραματικό παρελθόν. Το είχαν σφάξει με μαχαίρι (είχε καταστραφεί μέσω πολέμου) και είχε πάψει να υπάρχει σαν έθνος --- είχε πεθάνει --- είχε πάει στην άβυσσο! Και όμως, η παραπάνω προφητεία έλεγε ότι θα ερχόταν καιρός που η πληγή του θα θεραπευόταν και ότι θα ξανά-

βγαινε από την άβυσσο! Το εδάφιο Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:8 συμφωνεί με την κατάληξή μας. Ας το διαβάσουμε:

«Το θηρίο που είδες ήταν και δεν είναι και μέλλει να ανεβαίνει από την άβυσσο και πηγαίνει στην απώλεια. Και θα θαυμάσουν αυτοί που κατοικούν πάνω στη γη, των οποίων δεν έχει γραφτεί το όνομα στο βιβλίο της ζωής από [την] αρχή της δημιουργίας [του] κόσμου, βλέποντας το θηρίο ότι ήταν και δεν είναι, αλλά θα είναι [πάλι] παρόν.» (Μεταγλώττιση Σπύρου Καραλή)

Εξήγηση εδαφίου 3^{β}
«και θαύμασε ολόκληρη η γη, που ήταν πίσω από το θηρίο»

Όπως το παραπάνω εδάφιο, Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:8, είπε ότι ***«… θα θαυμάσουν αυτοί που κατοικούν πάνω στη γη»***, όταν θα βγει το ***«θηρίο»*** από την άβυσσο, έτσι λέει και το εδάφιο 3^{β}. Εκείνοι που αποτελούν τη συμβολική ***«γη»*** (την Ιουδαϊκή και την Χριστιανική κοινότητα· παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:5^{γ}), εκείνοι που στέκονται ***«πίσω από το θηρίο»*** για να το υποστηρίξουν και για να το προωθήσουν ώστε να γίνει η κεντρική εξουσία της σύνθετου όγδοης παγκόσμιας κυβέρνησης, **θα θαυμάσουν!** Αλλά, καθώς είπε το εδάφιο Αποκάλυψις 17 [ιζ΄]:8, αυτοί που θα θαυμάσουν είναι εκείνοι ***«των οποίων δεν έχει γραφτεί το όνομα στο βιβλίο της ζωής από [την] αρχή της δημιουργίας [του] κόσμου»***!

Ποιο έθνος θα παίξει τον κύριο ρόλο στην κυβέρνηση του τελευταίου *«θηρίου»*;
Εφόσον εννοήσαμε ότι η ***«Βαβυλώνα η μεγάλη»*** είναι η αποστατική θρησκευτική προσωπικότητα του Ισραήλ (πα-

ρακαλώ διαβάστε την εξήγηση των παραπάνω εδαφίων 5 και 6), είναι λογικό να καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι η κεντρική εξουσία της κυβέρνησης του όγδοου, του σύνθετου ***«θηρίου»***, θα είναι το έθνος που τη βαστάζει: Το Ισραήλ!

Ποιο στοιχείο του έθνους Ισραήλ θα γίνει η κεντρική δύναμη της κυβέρνησης του τελευταίου *«θηρίου»*; Το θρησκευτικό, το πολιτικό, το στρατιωτικό ή το εμπορικό;

Το πολιτικό στοιχείο του Ισραήλ των τελευταίων ημερών μόνο· και θα αντιπροσωπευτεί από τον ***«άνθρωπο της αμαρτίας»*** τον οποίον ο Κύριος θα εξολοθρεύσει μόλις επιστρέψει (παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 11[ια΄]:2$^{\beta}$ και 19[ιθ΄]:20).

Μήπως τα λόγια, *«Και είδα ένα από τα κεφάλια του σαν να ήταν πληγωμένο θανατηφόρα· και η θανατηφόρα πληγή του θεραπεύτηκε·»* (Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:3)**, και, *«Το θηρίο που είδες, ήταν, και δεν είναι, και πρόκειται να ανέβει από την άβυσσο»*** (Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:8$^{\alpha}$)**, εφαρμόζονται στην ιστορία του Ισραήλ;**

Ναι, εφαρμόζονται! Το Ισραήλ ***«ήταν»***, υπήρχε πριν από τον καιρό που ο Ιωάννης έλαβε την Αποκάλυψη και δεν ήταν (***«δεν είναι»***), δεν υπήρχε τον καιρό που ο Ιωάννης έλαβε την Αποκάλυψη επειδή είχε καταστραφεί από τον Ρωμαίο στρατηγό Τίτο περίπου 20 χρόνια πριν, στο έτος 70 μ.Χ. Και ξαναγύρισε στη ζωή το 1948! Σύμφωνα με τα εδάφια 12,13 και 17, κάποια μέρα, ο Θεός θα βάλει στις καρδιές των δέκα ***«κεράτων»*** (ή ***«βασιλιάδων»***), να δώσουν τη βασιλική τους δύναμη και εξουσία στο ***«θηρίο»***· έτσι, **το Ισραήλ θα γίνει η κεντρική εξουσία της όγδοης και τελευταίας παγκόσμιας κυβέρνησης πριν επιστρέ-**

ψει ο *«Βασιλιάς των βασιλιάδων»*. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:12,13,17
«[12]***Και τα δέκα κέρατα, που είδες, είναι δέκα βασιλιάδες, οι οποίοι ακόμα δεν πήραν βασιλεία, αλλά παίρνουν εξουσία, για μία ώρα, σαν βασιλιάδες μαζί με το θηρίο.*** [13]***Αυτοί έχουν μία γνώμη, και θα παραδώσουν στο θηρίο τη δύναμη και τη δική τους εξουσία …*** [17]***επειδή, ο Θεός έδωσε στις καρδιές τους να κάνουν τη γνώμη του, και να γίνουν τής ίδιας γνώμης, και να δώσουν τη βασιλεία τους στο θηρίο, μέχρις ότου εκτελεστούν οι λόγοι τού Θεού.»***

Εφαρμόζεται στο Ισραήλ το όνομα «αποστάτης»;
Απόλυτα! Μάλιστα δε, εφαρμόζεται αποκλειστικά στο Ισραήλ! **Δεν είναι δυνατόν για Παγανιστικά έθνη να είναι ένοχα αποστασίας τη στιγμή που ποτέ δεν είχαν μια πνευματική συγγένεια με τον Θεό του Ισραήλ!** (Παρακαλώ διαβάστε για το όνομα και για τον αριθμό του ονόματος του ***«θηρίου»*** στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:8).

Αποκάλεσε ποτέ ο Θεός το Ισραήλ «αποστάτη»;
Βεβαίως! Προηγουμένως, στην εξήγηση του εδαφίου 4, διαβάσαμε τα εδάφια Ιερεμίας 3[γ΄]:1,3,6,8. Τώρα, ας διαβάσουμε τα εδάφια Ιερεμίας 3[γ΄]:6-22:

«[6]***Ο ΚΥΡΙΟΣ μού είπε ακόμα, στις ημέρες τού βασιλιά Ιωσία: Είδες εκείνα, που έπραξε η αποστάτρια, ο Ισραήλ; Πήγε σε κάθε ψηλό βουνό, και κάτω από κάθε πράσινο δέντρο, κι εκεί πόρνευσε.*** [7]***Και αφού έπραξε όλα αυτά, είπα: Επίστρεψε σε μένα· και δεν επέστρεψε. Και ο Ιούδας,***

η άπιστη αδελφή της, το είδε. [8]***Και είδα ότι, ενώ εγώ την είχα αποπέμψει (επειδή, ο Ισραήλ, η αποστάτρια, μοίχευσε) και της έδωσα το γράμμα τού διαζυγίου της, ο Ιούδας, η άπιστη αδελφή της, δεν φοβήθηκε, αλλά πήγε και πόρνευσε κι αυτή.*** [9]***Και με τη διαφήμιση της πορνείας της μόλυνε τον τόπο, και μοίχευσε μαζί με τις πέτρες και μαζί με τα ξύλα.*** [10]***Και σε όλα αυτά ο Ιούδας, η άπιστη αδελφή της, δεν γύρισε σε μένα με όλη της την καρδιά, αλλά με τρόπο ψεύτικο, λέει ο Κύριος.*** [11]***Και ο Κύριος μου είπε: Ο Ισραήλ, η αποστάτρια, δικαίωσε τον εαυτό της περισσότερο από τον Ιούδα, την άπιστη.*** [12]***Πήγαινε και διακήρυξε αυτά τα λόγια προς τον βορρά, και πες: Γύρνα, Ισραήλ, η αποστάτρια, λέει ο Κύριος, και δεν θα κάνω να πέσει η οργή μου επάνω σας· επειδή, είμαι ελεήμονας, λέει ο Κύριος· δεν θα φυλάττω την οργή για πάντα.*** [13]***Μόνον, γνώρισε την ανομία σου, ότι αμάρτησες στον Κύριο τον Θεό σου, και διαίρεσες τους δρόμους σου στους ξένους κάτω από κάθε πράσινο δέντρο, και δεν υπακούσατε στη φωνή μου, λέει ο Κύριος.*** [14]***Επιστρέψτε, γιοι αποστάτες, λέει ο Κύριος, αν και εγώ σας αποστράφηκα· και θα σας πάρω έναν από πόλη, και δύο από συγγένειες, και θα σας φέρω μέσα στη Σιών·*** [15]***και θα σας δώσω ποιμένες σύμφωνα με την καρδιά μου, και θα σας ποιμάνουν με γνώση και σύνεση.*** [16]***Και όταν πληθυνθείτε, και αυξηθείτε επάνω στη γη, κατά τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος, δεν θα προφέρουν πλέον: Η κιβωτός τής διαθήκης τού Κυρίου· ούτε θα ανέβει στην καρδιά τους· ούτε θα τη θυμηθούν· ούτε θα επισκεφθούν· ούτε θα κατασκευαστεί πλέον.*** [17]***Κατά τον καιρό εκείνο, θα ονομάσουν την Ιερουσαλήμ θρόνον τού Κυρίου· και όλα τα έθνη θα συγκεντρωθούν σ' αυτή, στο όνομα του Κυρίου, προς την Ιερουσαλήμ· και δεν θα περπατήσουν πλέον πίσω από την όρεξη της πονηρής καρδιάς τους.*** [18]***Κατά τις ημέρες εκείνες, ο οίκος τού Ιούδα θα περπατήσει μαζί με***

τον οίκο Ισραήλ, και θάρθουν μαζί από τη γη τού βορρά, στη γη που κληροδότησα στους πατέρες σας. [19]***Εγώ, όμως, είπα: Πώς θα σε κατατάξω ανάμεσα στα παιδιά, και θα σου δώσω επιθυμητή γη, ένδοξη κληρονομιά των δυνάμεων των εθνών; Και είπα: Εσύ θα με κράξεις: Πατέρα μου· και δεν θα αποστρέψεις από πίσω μου.*** [20]***Βέβαια, όπως η γυναίκα αθετεί στον άνδρα της, έτσι αθετήσατε σε μένα, ω οίκος Ισραήλ, λέει ο Κύριος.*** [21]***Φωνή ακούστηκε επάνω στους ψηλούς τόπους, κλαυθμός και δεήσεις των γιων Ισραήλ· επειδή, διέστρεψαν τον δρόμο τους, λησμόνησαν τον Κύριο τον Θεό τους.*** [22]***Επιστρέψτε, γιοι αποστάτες, και θα γιατρέψω τις αποστασίες σας. Να, εμείς ερχόμαστε σε σένα· επειδή, εσύ είσαι ο Κύριος ο Θεός μας.»***

Εδάφια 9-11: ***«***[9]***Εδώ είναι ο νους που έχει σοφία. Τα επτά κεφάλια είναι επτά βουνά, όπου επάνω τους κάθεται η γυναίκα.*** [10α]***Και είναι επτά βασιλιάδες·*** [β]***οι πέντε έπεσαν, και ο ένας είναι, ο άλλος δεν ήρθε ακόμα, και όταν έρθει, πρέπει να μείνει για λίγο.*** [11]***Και το θηρίο που ήταν, και δεν είναι, κι αυτός είναι ο όγδοος, και είναι από τους επτά, και πηγαίνει σε απώλεια.»***

Εξήγηση εδαφίου 9

«[9]***Εδώ είναι ο νους που έχει σοφία. Τα επτά κεφάλια είναι επτά βουνά, όπου επάνω τους κάθεται η γυναίκα.*** [10α]***Και είναι επτά βασιλιάδες·»***

Σημείωση: Σύμφωνα με το κείμενο που είναι γνωστό ως GNT, το πρώτο μέρος του εδαφίου 10, «***Και είναι επτά βασιλιάδες»***, περιλαμβάνεται στο εδάφιο 9. Έτσι, για να κάνω την εξήγηση πιο εύκολη, θα κάνω κι' εγώ το ίδιο.

Τι συμβολίζουν οι όροι *«κεφάλια»* και *«βουνά»*;
Το εδάφιο 9 μας λέει ότι οι συμβολικοί όροι ***«κεφάλια»*** και ***«βουνά»*** αναφέρονται **σε βασιλιάδες** (ή βασιλείες)!

Για περισσότερες πληροφορίες για τους παραπάνω συμβολικούς όρους, παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:1$^{\beta}$ και 6[στ΄]:14$^{\beta}$.

Εξήγηση εδαφίου 10$^{\alpha}$

«$^{10\alpha}$***Και είναι επτά βασιλιάδες·»***

Παρακαλώ διάβασε την εξήγηση του εδαφίου 9.

Εξήγηση εδαφίου 10$^{\beta}$

«$^{\beta}$***οι πέντε έπεσαν, και ο ένας είναι, ο άλλος δεν ήρθε ακόμα, και όταν έρθει, πρέπει να μείνει για λίγο.»***

Σ' αυτό το εδάφιο, ο άγγελος εξήγησε στον Ιωάννη ότι οι ***«πέντε»*** από τους επτά βασιλιάδες ή παγκόσμιες κυβερνήσεις είχαν ήδη περάσει πριν από την εποχή του (***«έπεσαν»*** = παρελθόν). Τρεις απ' αυτές ήταν,

α) η Βαβυλωνιακή Αυτοκρατορία, την οποία αντιπροσώπευε ο βασιλιάς της Βαβυλώνας (Δανιήλ 2[β΄]:38),

β) η Αυτοκρατορία των Μήδων και Περσών (Δανιήλ 8[η΄]:20, και

γ) η Ελληνική Αυτοκρατορία (Δανιήλ 8[η΄]:21).

Μετά, ο άγγελος είπε στον Ιωάννη ότι η έκτη ***«είναι»***, με άλλα λόγια, ότι ήταν παρούσα στις ημέρες που έλαβε την Αποκάλυψη· κι' αυτή ήταν η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Η έβδομη θα ερχόταν στο μέλλον, μετά από την πτώση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, και σύμφωνα με το εδάφιο 11, το ***«θηρίο»*** θα ήταν η ***«όγδοη»***.

Εξήγηση εδαφίου 11

«[11]Και το θηρίο που ήταν, και δεν είναι, κι αυτός είναι ο όγδοος, και είναι από τους επτά, και πηγαίνει σε απώλεια.»

Τι εννοούν τα λόγια, *«είναι από τους επτά»;*

Το ***«θηρίο»***, με άλλα λόγια, ο ***«όγδοος βασιλιάς»***, **δεν είναι μια πολιτική κυβέρνηση ενός έθνους μόνο**. Το έθνος που θα γίνει ο πυρήνας ή η κεντρική εξουσία της όγδοης παγκόσμιας κυβέρνησης **θα ενωθεί και θα υποστηριχθεί από έθνη τα οποία κάποτε κυβερνήθηκαν από τις περασμένες επτά παγκόσμιες κυβερνήσεις**! Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον διαβάζουμε (στο παραπάνω εδάφιο), ότι το θηρίο ***«είναι από τους επτά» --- όχι «ένας από τους επτά»*****!** Για να καταλάβουμε αυτή τη περίπτωση καλύτερα, ας διαβάσουμε ξανά την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:2^{α} (μπλε χρώμα):

Εξήγηση εδαφίου 2^{α}

«Και το θηρίο που είδα, ήταν όμοιο με πάρδαλη, και τα πόδια του σαν αρκούδα, και το στόμα του σαν στόμα λιονταριού·»

Μια σπουδαία διευκρίνιση

Όπως ανάφερα προηγουμένως, το ***«θηρίο»*** του εδαφίου 1, με τα ***«επτά κεφάλια»*** και τα ***«δέκα κέρατα»*** που ανέβηκε από τη συμβολική ***«θάλασσα»***, αντιπροσωπεύει **οκτώ** παγκόσμιες κυβερνήσεις. Γι' αυτό το λόγο, τα διαφορετικά **'μέρη'** του ***«θηρίου»*** (του εδαφίου 1), **αναφέρεται σε διάφορες προσωπικότητες**.

Για να έχουμε μια καλύτερη κατανόηση του ***«θηρίου»*** που θα γίνει η όγδοη παγκόσμια κυβέρνηση, θα πρέπει να ξεχωρίσουμε τις διάφορες προσωπικότητες και να αναγνωρίσουμε την ταυτότητά τους. Έτσι λοιπόν, ας τις αναγνωρίσουμε:

1. Οι ***«επτά κεφαλές»*** αναφέρονται σε επτά παγκόσμιες κυβερνήσεις που κυβέρνησαν τους ανθρώπους μέχρι σήμερα. (Θα μιλήσουμε περισσότερο γι' αυτές στο κεφάλαιο 17.)

2. Τα ***«δέκα κέρατα»***, αναφέρονται στους ***«δέκα βασιλιάδες»*** που, στο μέλλον, θα δώσουν την εξουσία τους σε κάποιο ειδικό έθνος, για να το βοηθήσουν να γίνει η κεντρική εξουσία της **όγδοης** παγκόσμιας κυβέρνησης.

3. Το ***«θηρίο»*** το οποίο θα γίνει η όγδοη παγκόσμια κυβέρνηση πριν τον δεύτερο ερχομό του Κυρίου Ιησού Χριστού, **δεν είναι** ολόκληρο το ***«θηρίο»*** του εδαφίου 1, αλλά, **μόνο το σύνθετο μέρος του σώματός του!** Αυτό είναι το ***«θηρίο»*** με το οποίο ασχοληθήκαμε στο κεφάλαιο 11, αυτό είναι το ***«θηρίο»*** με το οποίο θα ασχοληθούμε στο παρόν

κεφάλαιο, και αυτό είναι το ***«θηρίο»*** με το οποίο θα ασχοληθούμε στο κεφάλαιο 17.

Το όγδοο ***«κεφάλι»*** ή ***«θηρίο»*** δεν είναι ένα από τα περασμένα ***«επτά κεφάλια»***. Κανένα από τα περασμένα ***«επτά κεφάλια»*** δεν θα γίνει παγκόσμια κυβέρνηση για δεύτερη φορά. Δεν υπάρχει εδάφιο που να υποστηρίζει ένα τέτοιο γεγονός! **Το έθνος που θα φτάσει στο σημείο να γίνει η κεντρική εξουσία της όγδοης παγκόσμιας κηβέρνησης, έχει τη δική του προσωπικότητα!** Η περιγραφή του Ιωάννη όσον αφορά την εμφάνιση του ***«θηρίου»***,

«Και το θηρίο που είδα, ήταν όμοιο με πάρδαλη, και τα πόδια του σαν αρκούδα, και το στόμα του σαν στόμα λιονταριού»,

μας λέει ότι ο όγδοος ***«βασιλιάς»*** θα είναι ***μια σύνθετη παγκόσμια κυβέρνηση***. Αυτό σημαίνει ότι το έθνος που θα υψωθεί για να γίνει η κεντρική εξουσία της όγδοης παγκόσμιας κυβέρνησης, δηλαδή του ***«θηρίου»***, δεν θα είναι μόνο του αλλά **θα ενωθούν μαζί του και θα το υποστηρίξουν** έθνη τα οποία κάποτε είχαν κυβερνηθεί από τις πρώτες ***«επτά»*** παγκόσμιες κυβερνήσεις! Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το εδάφιο Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:11 μας λέει ότι το όγδοο ***«θηρίο»*** θα ***«είναι από τους επτά»*****!**

Γιατί είπα ότι το όγδοο *«θηρίο»* είναι σύνθετο;

Στα εδάφια Δανιήλ 7[ζ΄]:3-6, διαβάζουμε ένα από τα όνειρα του Δανιήλ. Ο Δανιήλ είδε τέσσερα ***«θηρία»*** τα οποία βγήκανε από τη ***«θάλασσα»***! Αυτά τα ***«θηρία»*** ήσαν τέσσερα από τα συμβολικά ***«κεφάλια»*** που συναντήσαμε στο εδάφιο 1 του παρόντος κεφαλαίου (13). Τα τρία από τα ***«θηρία»*** που είδε ο Δανιήλ, έμοιαζαν με ***«λιοντάρι»***, με

«αρκούδα» και με ***«λεοπάρδαλη»***! Ας διαβάσουμε τα λόγια του Δανιήλ:

«[3]Και από τη Θάλασσα ανέβηκαν τέσσερα μεγάλα θηρία, που διέφεραν μεταξύ τους. [4]Το πρώτο [ήταν] σαν λιοντάρι, και είχε φτερούγες αετού· θωρούσα, μέχρι που αποσπάστηκαν οι φτερούγες του, και σηκώθηκε από τη γη, και στάθηκε στα πόδια σαν άνθρωπος, και του δόθηκε καρδιά ανθρώπου. [5]Και ξάφνου, έπειτα ένα δεύτερο θηρίο, όμοιο με αρκούδα, και σηκώθηκε κατά το ένα πλαϊνό, και στο στόμα του [είχε] τρία πλευρά ανάμεσα στα δόντια του· και του έλεγαν ως εξής: Σήκω, κατάφαγε πολλές σάρκες. [6]Μετά απ' αυτό, θωρούσα, και ξάφνου, ένα άλλο, σαν λεοπάρδαλη, που είχε επάνω στην πλάτη του τέσσερις φτερούγες πουλιού· το θηρίο είχε ακόμα τέσσερα κεφάλια· και του δόθηκε εξουσία.»

Τα παραπάνω εδάφια μας βοηθούν να εννοήσουμε ότι το γεγονός που το ***«θηρίο»*** του παρόντος κεφαλαίου ήταν σαν ***«λεοπάρδαλη»***, που είχε πόδια σαν ***«αρκούδας»*** και που το στόμα του ήταν σαν στόμα ***«λιονταριού»***, σημαίνει ότι αυτό το ***«θηρίο»*** θα είναι σύνθετο --- ότι θα ενωθούν μαζί του και θα υποστηριχθεί από έθνη τα οποία κάποτε κυβερνήθηκαν από αυτές τις παγκόσμιες κυβερνήσεις του παρελθόντος!

Αφού η *«μεγάλη Βαβυλώνα»* κάθεται επάνω στο *«θηρίο»* και αφού το *«θηρίο»* θα γίνει μια παγκόσμια κυβέρνηση, μήπως αυτό εννοεί ότι κάποια ημέρα, η *«Βαβυλώνα η Μεγάλη»* θα υψωθεί και θα *«ευημερίσει μέχρι βασιλείας»* ξανά (Ιεζεκιήλ 16[ιστ΄]:13)**;**
Ναι, αυτό είναι αλήθεια! Στο εδάφιο Αποκάλυψις 18[ιη΄]:7, διαβάζουμε:

«Όσο δόξασε τον εαυτό της και έζησε τρυφηλά, τόσο βασανισμό και πένθος δώστε σ' αυτή· επειδή, λέει στην καρδιά της: Κάθομαι βασίλισσα, και δεν είμαι χήρα, και πένθος δεν θα δω.»

Γιατί δεν μπορούμε να δούμε τη *«μεγάλη Βαβυλώνα»* να εξασκεί βασιλική εξουσία σήμερα;
Διότι αυτό είναι ένα γεγονός που θα λάβει χώρα στο μέλλον! Ο Ιωάννης είδε τη ***«μεγάλη Βαβυλώνα»*** να κάθεται επάνω στο ***«θηρίο»***, **το οποίο είναι ο τελευταίος βασιλιάς ή η τελευταία παγκόσμια κυβέρνηση πριν την επιστροφή του Κυρίου Ιησού Χριστού**. Παρόλο που η ***«μεγάλη Βαβυλώνα»*** υπάρχει γύρω μας στη σημερινή εποχή, εάν δεν ζήσεις μέχρι που να δεις το ***«θηρίο»***, **τον όγδοο βασιλιά** (Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:11), δεν πρόκειται να δεις την ισχυρή, την παράλογη και τη φοβερή ***«μεγάλη Βαβυλώνα»*** των τελευταίων ημερών! Ωστόσο, μπορείς να δεις καθαρά τις ακάθαρτες «κόρες» της οι οποίες, μέρα με τη μέρα, γίνονται και πιο απεχθείς! Κύριε σώσε το λαό Σου!

Εδάφια 12,13: ***«[12]Και τα δέκα κέρατα, που είδες, είναι δέκα βασιλιάδες, οι οποίοι ακόμα δεν πήραν βασιλεία, αλλά παίρνουν εξουσία, για μία ώρα, σαν βασιλιάδες μαζί με το θηρίο. [13]Αυτοί έχουν μία γνώμη, και θα παραδώσουν στο θηρίο τη δύναμη και τη δική τους εξουσία.»***

Εξήγηση εδαφίων 12 και 13

Τι συμβολίζουν τα *«δέκα κέρατα»*;
Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:3^{γ}, έγραψα (μπλε χρώμα):

Εξήγηση εδαφίου 3^{γ}
«και δέκα κέρατα»

Τι συμβολίζει ο όρος *«κέρατα»*;
Παρόλο που ο συμβολικός όρος ***«βουνά»*** αναφέρεται σε ***«βασιλείες»*** περιλαμβανομένων και των ***«βασιλιάδων»*** τους, ο συμβολικός όρος ***«κέρατα»*** αναφέρεται κυρίως σε ***«βασιλιάδες»***. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα εδάφια Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:12, Δανιήλ 7[ζ΄]:24 και 8[η΄]: 20,21. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:12
«Και τα δέκα κέρατα, που είδες, είναι δέκα βασιλιάδες, οι οποίοι ακόμα δεν πήραν βασιλεία, αλλά παίρνουν εξουσία, για μία ώρα, σαν βασιλιάδες μαζί με το θηρίο.»

Δανιήλ 7[ζ΄]:24
«Και τα δέκα κέρατα [είναι] δέκα βασιλιάδες, [που] θα σηκωθούν απ' αυτή τη βασιλεία ….»

Δανιήλ 8[η΄]:20,21
«[20]Το κριάρι που είδες, που έχει δύο κέρατα, [είναι] οι βασιλιάδες τής Μηδίας και της Περσίας. [21]Και ο τριχωτός τράγος [είναι] ο βασιλιάς τής Ελλάδας· και το μεγάλο κέρας, που είναι ανάμεσα στα μάτια του, αυτός είναι ο πρώτος βασιλιάς.»

Όταν θα έλθει ο καιρός να γίνει το ***«θηρίο»*** η κεντρική εξουσία της τελευταίας παγκόσμιας κυβέρνησης, αυτοί οι ***«βασιλιάδες»*** θα σταθούν πίσω του, θα το υποστηρίξουν, θα του δώσουν τη δύναμή τους και την εξουσία τους, και,

για ένα μικρό χρονικό διάστημα (***«για μία ώρα»***), θα βασιλέψουν μαζί του.

Εδάφιο 14: ***«Αυτοί θα πολεμήσουν με το Αρνίο, και το Αρνίο θα τους νικήσει, επειδή είναι Κύριος κυρίων και Βασιλιάς βασιλιάδων· και όσοι είναι μαζί του, είναι κλητοί και εκλεκτοί και πιστοί.»***

Εξήγηση εδαφίου 14

Αυτό το εδάφιο είναι απλό· δεν χρειάζεται εξήγηση. Το γεγονός ότι θα λάβουν στάση εναντίον του Κυρίου Ιησού για να πολεμήσουν μαζί Του, υποστηρίζεται και από το εδάφιο Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:19. Εκεί, διαβάζουμε:

«Και είδα το θηρίο και τους βασιλιάδες τής γης, και τα στρατεύματά τους συγκεντρωμένα, για να κάνουν πόλεμο μ' αυτόν που είναι επάνω στο άλογο, και με το στράτευμά του.»

Εδάφιο 15: ***«Και μου λέει: Τα νερά που είδες, όπου κάθεται η πόρνη, είναι λαοί και πλήθη, και έθνη και γλώσσες.»***

Εξήγηση εδαφίου 15

Το παραπάνω εδάφιο είναι αυτονόητο.

Εδάφια 16-18: ***«***[16]***Και τα δέκα κέρατα που είδες επάνω στο θηρίο, αυτοί θα μισήσουν την πόρνη, και θα την κάνουν ερημωμένη, και γυμνή, και θα φάνε τις σάρκες της, κι αυτή θα την κατακάψουν με φωτιά·*** [17]***επειδή, ο Θεός έδωσε στις καρδιές τους να κάνουν τη γνώμη του, και να γίνουν τής ίδιας γνώμης, και να δώσουν τη βασιλεία τους***

στο θηρίο, μέχρις ότου εκτελεστούν οι λόγοι τού Θεού. [18]***Και η γυναίκα που είδες, είναι η μεγάλη πόλη, που έχει βασιλεία επάνω στους βασιλιάδες τής γης.»***

Εξήγηση εδαφίων 16-18

Μέχρι εδώ, έχουμε εξηγήσει όλους τους συμβολικούς όρους που παρουσιάζονται στα παραπάνω εδάφια. Επομένως, το μήνυμα είναι καθαρό: Θα έλθει ο καιρός που ο Θεός θα κινήσει τους βασιλιάδες της συμβολικής ***«γης»***, οι οποίοι θα συμβασιλέψουν με το ***«θηρίο»***, να μισήσουν και να καταστρέψουν την ***«πόρνη»***, την αποστατική θρησκεία του ***«θηρίου»***, επειδή μέσα σ' αυτή βρέθηκε αίμα προφητών και αγίων, και όλων των δικαίων ανθρώπων που σφάχτηκαν μέσα στη συμβολική ***«γη»*** (Αποκάλυψις 18[ιη΄]: 24). Θα καταστραφεί και δεν θα υπάρξει ποτέ πλέον --- ποτέ! (Αποκάλυψις 18[ιη΄]:21)

Όταν σκέφτομαι όλα τα παραπάνω, η καρδιά μου πονάει για τους γιους του Ισραήλ και για τους ανθρώπους της γης· και η προσευχή μου είναι,

«Κύριε, ο Θεός του Αβραάμ, προσεύχομαι για τους γιους του Ισραήλ. Σε παρακαλώ, θυμήσου τις υποσχέσεις Σου και αφαίρεσε το κάλυμμα από τα μάτια εκείνων από τον λαό σου που είναι παγιδευμένοι μέσα στην αποστάτισσα, τη ***'Βαβυλώνα τη Μεγάλη'***. Σε παρακαλώ πες, **'Φτάνει! Μέχρι εδώ!'** και άνοιξε τα μάτια τους να ***'δουν'*** τον Μεσσία τους ώστε να πιστέψουν σ' Αυτόν για να σωθούν (Ιωάννης 6[στ΄]:40). Σε παρακαλώ κάμε το τώρα, πριν ξαναζήσει η μεγάλη ***'πόρνη'*** των τελευταίων ημερών και κάνει τους ανθρώπους της γης να μεθύσουν χειρότερα από την πρώτη φορά! Επίσης, Σε παρακαλώ Κύριε, βοήθησε τον λαό Σου να εννοήσει το ποια είναι η ***'μεγάλη Βαβυλώνα'***.

Αν δεν την αναγνωρίσουν, πως θα μπορέσουν να υπακούσουν την διαταγή σου και να βγουν από αυτήν; (Αποκάλυψις 18 [ιη΄]:4) Και τώρα, Κύριε ο Θεός μου, προσεύχομαι για τους ανθρώπους της γης. Σε παρακαλώ, βοήθησέ τους να αναγνωρίσουν όχι μόνο τη ***'μεγάλη Βαβυλώνα'***, αλλά και τις πόρνες κόρες της οι οποίες ενεργούν σαν την ***'Μητέρα'*** τους. Βοήθησέ τους να προσηλώσουν την προσοχή τους στον Κύριο Ιησού ο Οποίος έφερε ελευθερία στους αιχμαλώτους ώστε να ακολουθούν Αυτόν προς την ελευθερία και τη ζωή! Προσεύχομαι στο Όνομα του Ιησού. Αμήν!»

Και όλοι εκείνοι που είναι μέλη του σώματος του Χριστού και που επιθυμούν να ενωθούν μαζί μου στην παραπάνω προσευχή, ας πουν **«Αμήν!»**

Και η επιθυμία της καρδιάς μου για το Ισραήλ είναι: Είθε η προφητεία που είναι γραμμένη στο εδάφιο Ζαχαρίας 12[ιβ΄]:10, να εκπληρωθεί σύντομα. Εκεί λέει,

«Και επάνω στον οίκο τού Δαβίδ, και επάνω στους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ, θα ξεχύσω πνεύμα χάρης και ικεσιών· και θα επιβλέψουν σε μένα, τον οποίο διατρύπησαν· και θα πενθήσουν γι' αυτόν, όπως κάποιος πενθεί για τον μονογενή [του], και θα λυπηθούν γι' αυτόν, όπως αυτός που λυπάται για τον πρωτότοκό [του].»

Και είθε το ***«κάλυμμα»***, το οποίο αναφέρεται στα εδάφια Β΄ Κορινθίους 3[γ΄]:14-16, να αφαιρεθεί σύντομα! Εκεί λέει,

«αλλά, οι διάνοιές τους τυφλώθηκαν· επειδή, μέχρι σήμερα μένει το ίδιο κάλυμμα κατά την ανάγνωση της παλαι-

άς διαθήκης, που δεν ανασηκώνεται, επειδή, διαμέσου τού Χριστού καταργείται. Αλλά, μέχρι σήμερα, όταν διαβάζεται ο Μωυσής, ένα κάλυμμα κείτεται επάνω στην καρδιά τους. Όταν, όμως, επιστρέψει στον Κύριο, το κάλυμμα θα αφαιρεθεί.»

Κεφάλαιο Δεκαοκτώ

Εδάφιο 1: ***«Και ύστερα απ' αυτά, είδα έναν άγγελο που κατέβαινε από τον ουρανό, ο οποίος είχε μεγάλη εξουσία· και η γη φωτίστηκε από τη δόξα του.»***

Εξήγηση εδαφίου 1

Ποιος είναι αυτός ο *«άγγελος»* που έχει μια τόσο *«μεγάλη εξουσία»* και τόσο πολύ φως ώστε να φωτισθεί η γη από τη «δόξα» του; Τον έχουμε συναντήσει ξανά;
Βεβαίως! Τον συναντήσαμε στο κεφάλαιο 10! Εκεί, συμπεράναμε ότι αυτός ο ***«άγγελος»*** (όχι άγγελος από τη φύση Του), δεν είναι κανένας άλλος από τον Κύριο Ιησού Χριστό. Για περισσότερες πληροφορίες πάνω σ' αυτό το θέμα, παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 10[ι΄]:1).

Ένα άλλο μέρος που αποδεικνύει ότι ο παραπάνω ***«άγγελος»*** (από τη δόξα του οποίου φωτίστηκε η γη), είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός, είναι τα εδάφια Ιεζεκιήλ 43[μγ΄]: 1-7. Εκεί, βλέπουμε τον προ-ανθρώπινο Ιησού σαν την ***«δόξα του Θεού του Ισραήλ»*** η Οποία έκανε τη γη να λάμπει (εδάφιο 2), και σαν τον «Άνθρωπο» που μίλησε στον προφήτη (εδάφιο 6). Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Ιεζεκιήλ 43[μγ΄]:1-7
«[1]ΚΑΙ με έφερε στην πύλη, την πύλη που βλέπει προς τα ανατολικά. [2]Και ξάφνου, η δόξα τού Θεού τού Ισραήλ ε-

ρχόταν από τον δρόμο τής ανατολής· και η φωνή του ήταν σαν φωνή πολλών νερών· και η γη έλαμπε από τη δόξα του. [3]Και η θέα που είδα, [ήταν] ως προς τη θέα, σύμφωνα με τη θέα που είχα δει, όταν ήρθα να χαλάσω την πόλη· και οι θέες [ήσαν] σύμφωνα με τη θέα που είχα δει κοντά στον ποταμό Χεβάρ· και έπεσα κατά πρόσωπό μου. [4]Και η δόξα τού Κυρίου μπήκε μέσα στον οίκο από τον δρόμο τής πύλης, που βλέπει προς τα ανατολικά. [5]Και το πνεύμα με σήκωσε, και με έφερε στην εσωτερική αυλή· και ξάφνου, ο οίκος [ήταν] γεμάτος από τη δόξα τού Κυρίου. [6]Και άκουσα [φωνή] κάποιου που μιλούσε σε μένα από τον οίκο· και ο άνθρωπος στεκόταν κοντά μου. [7]Και μου είπε: Γιε ανθρώπου, τον τόπο τού θρόνου μου, και τον τόπο τού πέλματος των ποδιών μου, όπου θα κατοικώ μέσα στον οίκο Ισραήλ στον αιώνα, και το άγιό μου όνομα, ο οίκος Ισραήλ δεν θα βεβηλώσει πλέον, [ούτε] αυτοί ούτε οι βασιλιάδες τους, με τις πορνείες τους, ούτε με τα πτώματα των βασιλιάδων τους [ούτε] με τους ψηλούς τους τόπους.»

Το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι η δόξα του Θεού υποστηρίζεται από το εδάφιο Εβραίους 1[α΄]:1-3. Εκεί, ο συγγραφέας είπε:

«[1]Ο ΘΕΟΣ, τον παλιό καιρό, αφού[, πολλές φορές και με πολλούς τρόπους, μίλησε στους πατέρες]μας διαμέσου των προφητών, σ' αυτές τις έσχατες ημέρες μίλησε σε μας διαμέσου τού Υιού, [2]τον οποίο έθεσε κληρονόμο [των] πάντων, διαμέσου τού οποίου έκανε και τους αιώνες· [3]<u>αυτός, που είναι το απαύγασμα της δόξας</u> και ο χαρακτήρας τής υπόστασής του, και βαστάζει τα πάντα με τον λόγο τής δύναμής του, αφού διαμέσου τού εαυτού

του έκανε καθαρισμό των αμαρτιών μας, κάθησε στα δεξιά τής μεγαλοσύνης στα υψηλά·»

Από όλα τα παραπάνω εδάφια, αντιλαμβανόμαστε ότι ο ***«άγγελος»*** (όχι άγγελος από τη φύση Του) ο οποίος θα κατέβει από τον ουρανό και του οποίου η δόξα θα φωτίσει τη γη, δεν είναι κανένας άλλος από τον Κύριο Ιησού Χριστό, τον μεγάλο άγγελο του Γιαχβέ ο Οποίος παρουσιάστηκε στον Μωυσή στην καιόμενη βάτο και ο Οποίος του είπε, ***«… Εγώ [είμαι] ο Θεός τού πατέρα σου, ο Θεός τού Αβραάμ, ο Θεός τού Ισαάκ, και ο Θεός τού Ιακώβ ….»*** (Έξοδος 3[γ΄]:2-6· 13[ιγ΄]:21· Α΄ Κορινθίους 10[ι΄]:4).

Εδάφια 2,3: ***«[2]Και έκραξε δυνατά με ισχυρή φωνή, λέγοντας: «Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα» η μεγάλη, και έγινε κατοικητήριο δαιμόνων, και φυλακή για κάθε ακάθαρτο πνεύμα, και φυλακή για κάθε ακάθαρτο και μισητό όρνεο· [3α]επειδή, από το κρασί τού θυμού τής πορνείας της ήπιαν όλα τα έθνη και μαζί της πόρνευσαν οι βασιλιάδες τής γης, [β]και πλούτησαν οι έμποροι της γης από την υπερβολή τής ακολασίας της.»***

Εξήγηση εδαφίων 2 και 3[α]

Πόσο χαμηλά έπεσε η ***«Βαβυλώνα η μεγάλη»***! Από το να είναι η γυναίκα του Θεού (παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:2-7), έγινε ***«κατοικητήριο δαιμόνων»*****!**

Γιατί έπεσε τόσο χαμηλά;

Ο ***«άγγελος»*** έδωσε την απάντηση στο εδάφιο 3. Είπε,

«[3]επειδή, από το κρασί τού θυμού τής πορνείας της ήπιαν όλα τα έθνη και μαζί της πόρνευσαν οι βασιλιάδες τής γης ….»

Αντί να δεχθεί σαν **Κεφαλή** της τον Θεό της που έγινε σάρκα για να χύσει το άγιο αίμα Του **επάνω στον σταυρό** (Αριθμοί 21[κα΄]:5-9· Ιωάννης 3[γ΄]:14,15), εκείνη τον αρνήθηκε και γύρισε να γίνει η ίδια ***«βασίλισσα»*** (εδάφιο 7) για να ***«… έχει βασιλεία επάνω στους βασιλιάδες τής γης»*** (Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:18), διαπράττοντας έτσι πνευματική ***«πορνεία»*** μ' αυτούς (εδάφιο 9).

Τα προφητικά λόγια, ***«Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα η μεγάλη»***, ανακοινώνουν **το μελλοντικό τέλος της θρησκευτικής προσωπικότητας που είναι γνωστή με το όνομα *«η Βαβυλώνα η μεγάλη»***· δεν αναφέρονται στην καταστροφή της Ιερουσαλήμ η οποία έλαβε χώρα περίπου 20 χρόνια πριν ο Ιωάννης λάβει την αποκάλυψη! Παρακαλώ σημειώστε τον μέλλοντα χρόνο στα εδάφια 7,8,9, και 21! Όμως, αλήθεια είναι ότι η ***«Βαβυλώνα η μεγάλη»* έπεσε** στα μάτια του Θεού από την ημέρα που πέθανε ο Ιησούς και ***«… το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη εις δύο από άνωθεν έως κάτω.»*** (Μάρκος 15[ιε΄]:37,38).

Εξήγηση εδαφίου 3[β]

«[β]και πλούτησαν οι έμποροι της γης από την υπερβολή τής ακολασίας της.»

Ποιοι είναι οι *«έμποροι της γης»*;

Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:5[γ], συμπεράναμε ότι ο συμβολικός όρος ***«γη»*** αναφέρεται σε «όλους εκείνους που ομολογούν ότι γνωρίζουν και πιστεύουν στον

Αληθινό Θεό της Γραφής· **στην Ιουδαϊκή και Χριστιανική κοινότητα**». Επομένως, ο συμβολικός όρος ***«έμποροι της γης»*** αναφέρεται στους εμπόρους αυτής της κοινότητας οι οποίοι πλουτίζουν με το να πουλάνε πράγματα που χρησιμοποιούνται σε θρησκευτικές τελετές και εορταστικές εκδηλώσεις της ***«Βαβυλώνας της μεγάλης»*** (και των πορνών θυγατέρων της). Πλουταίνουν γιατί οι άνθρωποι της συμβολικής ***«γης»*** δαπανούν χρήματα κατά τη διάρκεια αυτών των εορτών με ένα ασυγκράτητο πάθος, ***«από την υπερβολή τής ακολασίας της»***. Τα πράγματα που πουλάνε οι ***«έμποροι της γης»,*** καταγράφονται στα εδάφια 11-13. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«[11]***Και οι έμποροι της γης κλαίνε και πενθούν γι' αυτή, επειδή κανένας δεν αγοράζει πλέον τις πραμάτειες τους·*** [12]***πραμάτειες από χρυσάφι και ασήμι, και πολύτιμες πέτρες, και μαργαριτάρια, και εκλεκτής ποιότητας λινό, και πορφύρα, και μετάξι, και κόκκινο και κάθε αρωματικό ξύλο, και κάθε σκεύος από φίλντισι, και κάθε σκεύος από πολύτιμο ξύλο, και χαλκό, και σίδερο, και μάρμαρο·*** [13]***και κανέλα, και θυμιάματα, και μύρο, και λιβάνι, και κρασί, και λάδι, και σιμιγδάλι, και σιτάρι, και κτήνη, και πρόβατα, και άλογα, και άμαξες, και ανδράποδα, και ψυχές ανθρώπων.»***

Τι δείχνουν τα τελευταία λόγια του παραπάνω εδαφίου 13, *«και ψυχές ανθρώπων»*;

Δείχνουν ότι ο τίτλος ***«έμποροι της γης»*** επεκτείνεται για να συμπεριλάβει και τους θρησκευτικούς αρχηγούς οι οποίοι **«πουλάνε»**, σαν να λέμε, τις ψυχές εκείνων των ανδρών και των γυναικών που τους εμπιστεύονται, για κέρδος! Φαίνεται ότι αυτοί οι αρχηγοί δεν ενδιαφέρονται για τη σωτηρία των ακολούθων τους και, γι' αυτό το λόγο, δεν τους διδάσκουν **το αγνό βιβλικό ευαγγέλιο της σωτηρίας**

(Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:3,4· Ιωάννης 3[γ΄]:16· 6[στ΄]:40) ή **το τι πρέπει να κάνουν για να σωθούν** (Ρωμαίους 10[ι΄]:9, 13,14· Πράξεις 16[ιστ΄]:31) ή **την ελευθερία από θρησκεία που φέρνει ο Ιησούς σ' εκείνους που Τον πιστεύουν και Τον ακολουθούν** (Λουκάς 4[δ΄]:18).

Έτσι, τους αιχμαλωτίζουν σε πνευματικό σκοτάδι, τους ταΐζουν ***«άλλα ευαγγέλια»*** (Γαλάτας 1[α΄]:6-9), και **ενσταλάζουν μέσα τους ένα θρησκευτικό φόβο** για να τους εκμεταλλευτούνε διαμέσου θρησκευτικών τελετουργιών, του δέκατου και άλλων προσφορών, για να μη αναφέρουμε ακίνητα και κληρονομιές που θα έπρεπε να πάνε στους δικαιωματικούς κληρονόμους, και τα οποία δεν μπορούν να αγοράσουν συγχώρεση αμαρτιών και σωτηρία!

Επίσης, τα λόγια, ***«και ψυχές ανθρώπων»***, μπορούν να εφαρμοσθούν και σε ορισμένες πόρνες κόρες της ***«μεγάλης Βαβυλώνας»***, οι οποίες, όχι μόνο πλουτίζουν με το να εκμεταλλεύονται τους ακολούθους τους ενώ είναι ζωντανοί, αλλά συνεχίζουν να πλουτίζουν με το να δέχονται χρήματα από τις οικογένειές τους για να προσφέρουν προσευχές για τη συγχώρεση των αμαρτιών τους και για τη σωτηρία των ψυχών τους (!) **μετά, αφού οι άνθρωποι έχουν πεθάνει**! Τι τρομερό! Διερωτώμαι, πραγματικά πιστεύουν ότι ο Ιησούς αναστήθηκε από τους νεκρούς, ότι ζει σήμερα, και ότι θα ξανάρθει για να ανταμείψει τον καθένα ανάλογα με το έργο του; (Αποκάλυψις 1[α΄]:17,18· 22 [κβ΄]:12)

Εδάφια 4,5: ***«[4]Και άκουσα μια άλλη φωνή από τον ουρανό, που έλεγε: Βγείτε έξω απ' αυτή, ο λαός μου, και μη συγκοινωνήσετε στις αμαρτίες της, και μη πάρετε από τις πληγές της· [5]επειδή, οι αμαρτίες της έφτασαν μέχρι τον ουρανό, και ο Θεός θυμήθηκε τα αδικήματά της.»***

Εξήγηση εδαφίων 4 και 5

Τώρα ο Ιωάννης ακούει τον Θεό να δίνει μια δυναμική διαταγή σε όλο το λαό Του που βρίσκεται μέσα στη ***«μεγάλη Βαβυλώνα»***:

«Βγείτε έξω απ' αυτή ο λαός μου, για να μη συγκοινωνήσετε στις αμαρτίες της, και για να μη λάβετε από τις πληγές της» (Μετάφραση του συγγραφέα από το GNT)

Στην εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:5,6, κάτω από το **Σημείο 4**, καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι η ***«μεγάλη Βαβυλώνα»*** αντιπροσωπεύει την πονηρή και αποστατική θρησκευτική εξουσία του Ισραήλ, η οποία ήταν υπεύθυνη για το αίμα των προφητών, για το αίμα των αγίων, για το αίμα των Μαρτύρων του Ιησού, και για το αίμα όλων των δικαίων ανθρώπων που σφαχτήκανε μέσα στη συμβολική ***«γη»***! Επομένως, η διαταγή ***«Βγείτε έξω απ' αυτή ο λαός μου, για να μη συγκοινωνήσετε στις αμαρτίες της»***, προκαλεί τις επόμενες ερωτήσεις:

α) Ποιες είναι οι αμαρτίες της;

β) Πως μπορεί ο λαός του Θεού να είναι μέσα σ' αυτήν; Με άλλα λόγια, με ποιο τρόπο συγκοινωνεί ένας στις αμαρτίες της;

γ) Πως μπορεί ένας να βγει έξω απ' αυτήν;

Ας εξετάσουμε τις παραπάνω ερωτήσεις μία-μία τη φορά:

α) Ποιες είναι οι αμαρτίες της;

Η ***«Βαβυλώνα η μεγάλη»*** έγινε ένοχη **αποστασίας**, **απιστίας** και **ανυπακοής!**

Πως συνέβη αυτό;
Σ' αυτό το σημείο, θα πρέπει να θυμηθούμε την μεγαλύτερη υπόσχεση ελπίδας που έχει δοθεί στο ανθρώπινο γένος:

Όταν ο Αδάμ και η Εύα ήταν στον Κήπο της Εδέμ, απόλαυσαν μια όμορφη προσωπική σχέση με τον Δημιουργό τους. Το να βρίσκονται μέσα στον Κήπο ήταν σαν να βρισκόντουσαν ενώπιον της παρουσίας του Θεού.

Δυστυχώς όμως, σύμφωνα με το Γένεσις κεφάλαιο 3, ο Αδάμ και η Εύα έπεσαν στην αμαρτία της ανυπακοής. Γι' αυτό το λόγο, ο Θεός τους έδιωξε από τον Κήπο και έθεσε στην είσοδο του κήπου μια ρομφαία φλόγινη, περιστρεφόμενη, για να τους εμποδίσει από το να ξαναγυρίσουν (Γένεσις 3[γ΄]:24). Από τότε, όλοι οι απόγονοι του Αδάμ αποξενώθηκαν από τον Θεό λόγω αμαρτίας, έχασαν την αιώνια ζωή που ο Θεός είχε θέσει μπροστά τους, και ήλθαν κάτω από την εξουσία του Σατανά (Πράξεις 26[κστ΄]:18). Αλλά, πριν τους διώξει ο Θεός από τον κήπο, τους έδωσε μια υπόσχεση ελπίδας. Στο εδάφιο Γένεσις 3[γ΄]:15, είπε στο φίδι (στον Σατανά: Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:9),

«και θα στήσω έχθρα ανάμεσα σε σένα και στη γυναίκα, κι ανάμεσα στο σπέρμα σου και στο σπέρμα της· αυτό θα σου συντρίψει το κεφάλι, κι εσύ θα του λογχίσεις τη φτέρνα του.»

Έτσι, η μόνη ελπίδα για το ανθρώπινο γένος **για να καθαριστεί από της αμαρτίες του**, να ξεφύγει από την εξουσία

του Σατανά, να συμφιλιωθεί με τον Θεό, να απολαύσει μια προσωπική σχέση μαζί Του ξανά και **να έχει αιώνια ζωή**, ήταν ο ερχομός του υποσχεμένου Σπέρματος.

Από πού θα ερχόταν το υποσχεμένο Σπέρμα;
Το εδάφιο Γένεσις 22[κβ΄]:18, μας λέει ότι ο Θεός υποσχέθηκε στον Αβραάμ ότι όλα τα έθνη της γης θα ευλογούντο από το Σπέρμα του. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«και διαμέσου του σπέρματός σου θα ευλογηθούν όλα τα έθνη τής γης, επειδή υπάκουσες στη φωνή μου.»

Ένα ενδιαφέρον σημείο
Ο Αβραάμ δεν έλαβε την παραπάνω υπόσχεση διαμέσου έργων του Νόμου αλλά, **διαμέσου πίστης** (Γένεσις 15[ιε΄]:6). Στην πραγματικότητα, ο Νόμος ούτε καν υπήρχε την εποχή του Αβραάμ διότι δόθηκε στον Μωυσή 430 χρόνια αργότερα· και όταν δόθηκε, δεν ακύρωσε την υπόσχεση (Γαλάτας 3[γ΄]:17). Ο απόστολος Παύλος εξήγησε αυτή την υπόθεση με ένα απλό τρόπο όταν έγραψε ότι ο Θεός είχε αποφασίσει να δικαιώσει τα έθνη σαν τον Αβραάμ, με άλλα λόγια, **διαμέσου πίστης, όχι διαμέσου έργων του Νόμου**. Ας διαβάσουμε τα λόγια του από τα εδάφια Γαλάτας 3[γ΄]:6-9:

«[6]Όπως ο Αβραάμ πίστεψε στον Θεό, και του λογαριάστηκε σε δικαιοσύνη. [7]Ξέρετε, λοιπόν, ότι αυτοί που *[προέρχονται]* ***από την πίστη, αυτοί είναι γιοι τού Αβραάμ. [8]Προβλέποντας, μάλιστα, η γραφή ότι ο Θεός ανακηρύσσει δίκαιους*** *[τους ανθρώπους από]* ***τα έθνη με την πίστη, προανήγγειλε στον Αβραάμ, ότι: «Σε σένα θα ευλογη-***

θούν όλα τα έθνη». [9]Ώστε, αυτοί [που είναι] από την πίστη, ευλογούνται μαζί με τον πιστό Αβραάμ.»

Αφού ήταν θέλημα Θεού να σώσει τα έθνη διαμέσου της πίστης, τότε, γιατί έδωσε τον Νόμο;

Στα εδάφια Γαλάτας 3[γ΄]:19-29, ο απόστολος Παύλος εξήγησε ότι **ο Νόμος ήταν κάτι το προσορινό, *«εξαιτίας των παραβάσεων, μέχρις ότου έρθει το σπέρμα».*** Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«[19]Γιατί, λοιπόν, [δόθηκε] ο νόμος; Προστέθηκε εξαιτίας των παραβάσεων, μέχρις ότου έρθει το σπέρμα, προς το οποίο είχε γίνει η υπόσχεση, που διατάχθηκε από αγγέλους διαμέσου ενός μεσίτη. [20]Και ο μεσίτης δεν είναι για έναν· ο Θεός, όμως, είναι ένας. [21]Ο νόμος, λοιπόν, είναι ενάντιος στις υποσχέσεις τού Θεού; Μη γένοιτο! Επειδή, αν δινόταν ένας νόμος, που να μπορούσε να φέρει ζωή, η δικαιοσύνη θα ήταν πραγματικά από τον νόμο· [22]η γραφή, όμως, συνέκλεισε τα πάντα κάτω από την αμαρτία, για να δοθεί η υπόσχεση διαμέσου τής πίστης τού Ιησού Χριστού σ' αυτούς που πιστεύουν. [23]Πριν, όμως, έρθει η πίστη, φρουρούμασταν κάτω από τον νόμο, περικλεισμένοι στην πίστη που επρόκειτο να αποκαλυφθεί. [24]Ώστε, ο νόμος έγινε παιδαγωγός μας στον Χριστό, για να ανακηρυχθούμε δίκαιοι διαμέσου τής πίστης· [25]τώρα, όμως, που ήρθε η πίστη, δεν είμαστε πλέον κάτω από παιδαγωγό. [26]Επειδή, όλοι είστε γιοι τού Θεού διαμέσου τής πίστης στον Ιησού Χριστό. [27]Δεδομένου ότι, όσοι βαπτιστήκατε στον Χριστό, ντυθήκατε τον Χριστό. [27]Δεν [υπάρχει] πλέον Ιουδαίος ούτε Έλληνας· δεν υπάρχει δούλος ούτε ελεύθερος· δεν υπάρχει αρσενικό και θηλυκό· επειδή, όλοι εσείς είστε ένας στον Ιησού Χριστό.

[29]***Και αν είστε τού Χριστού, άρα είστε σπέρμα τού Αβραάμ, και σύμφωνα με την υπόσχεση κληρονόμοι.»***

Ήλθε το *«Σπέρμα»*;
Βεβαίως! Ας σκεφτούμε τα παρακάτω σημεία:

1. Ήλθε **τον πρώτο μ.Χ. αιώνα** σύμφωνα με τις Γραφές (Δανιήλ 9[θ΄]:25).

2. **Γεννήθηκε στην Βηθλεέμ** σύμφωνα με τις Γραφές (Μιχαίας 5[ε΄]:2· Ματθαίος 2[β΄]:1).

3. Απόδειξε τον Εαυτόν Του **με το να γιατρέψει τους τυφλούς, τους κουφούς και τους χωλούς** σύμφωνα με τις Γραφές (Ησαΐας 35[λε΄]:4-6· Λουκάς 7[ζ΄]:22).

4. **Τον τίμησαν με τριάντα αργύρια** σύμφωνα με τις Γραφές (Ζαχαρίας 11[ια΄]:12,13· Ματθαίος 27[κζ΄]:9).

5. **Χρησιμοποίησαν τα ίδια 30 αργύρια για να αγοράσουν το χωράφι του κεραμέα** σύμφωνα με τις Γραφές (Ζαχαρίας 11[ια΄]:13· Ματθαίος 27[κζ΄]:3-8).

6. **Τρύπησαν τα χέρια Του και τα πόδια Του** σύμφωνα με τις Γραφές (Ψαλμοί 22[κβ΄]:16· Ζαχαρίας 12[ιβ΄]:10).

7. **Υψώθηκε** (σταυρώθηκε) σύμφωνα με τις Γραφές (Αριθμοί 21[κα΄]:6-9).

8. **Μοιράσανε τα ιμάτιά Του και έριξαν λαχνό για τον χιτώνα Του** σύμφωνα με τις Γραφές (Ψαλμοί 22[κβ΄]:18· Ιωάννης 19[ιθ΄]:23,24).

9. **Του έδωσαν να πιει ξύδι** σύμφωνα με τις Γραφές (Ψαλμοί 69[ξθ΄]:21· Ματθαίος 27[κζ΄]:48).

10. **Εκείνον που ήταν άμωμος, Τον σκότωσαν την Παρασκευή του Πάσχα και δεν του έσπασαν τα κόκκαλα** σύμφωνα με τις Γραφές (Έξοδος 12[ιβ΄]: 46· Ψαλμοί 22[κβ΄]:17· Ιωάννης 19[ιθ΄]:31-36).

11. **Τον θάψανε στον τάφο ενός πλουσίου** σύμφωνα με τις Γραφές (Ησαΐας 53[νγ΄]:9· Ματθαίος 27[κζ΄]: 57-60).

12. **Αναστήθηκε από τους νεκρούς** σύμφωνα με τις Γραφές (Ησαΐας 53[νγ΄]:10· Ψαλμοί 16[ιστ΄]:10· Ματθαίος 28[κη΄]:6· Πράξεις 2[β΄]:25-32).

Ας κάνουμε σκέψεις πάνω σ' αυτό το σημείο:
Εάν ο Ιησούς δεν ήταν το υποσχεμένο ***«Σπέρμα»*** του οποίου ***«οι έξοδοι είναι εξαρχής, από ημέρες αιώνα»*** (Μιχαίας 5[ε΄]:2), εάν δεν ήταν ο Λόγος του Θεού που έγινε σάρκα (Ιωάννης 1[α΄]:1) για να σώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες τους (Ησαΐας 53[νγ΄]:5· Ματθαίος 1[α΄]:21· Δανιήλ 9[θ΄]:24-27), εάν ήταν ένας κοινός άνθρωπος, θα μπορούσε να είχε χειρισθεί τους εχθρούς Του, ειδικά τους θρησκευτικούς αρχηγούς της Ιερουσαλήμ που θέλανε να Τον σκοτώσουν, με έναν τέτοιο τρόπο ώστε να Τον βοηθήσουν να εκπληρώσει όλες τις παραπάνω προφητείες; Η απάντηση είναι ένα ηχηρό **«Όχι!»** Τι μπορεί να πει κανείς

για τη γενεά Του; (Ησαΐας 53[νγ΄]:7,8) Είναι δύσκολο να καταλάβει κανείς το πώς ήταν δυνατόν για τους θρησκευτικούς αρχηγούς της γενεάς Του να μη δουν όλα αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία (Α΄ Κορινθίους 2[β΄]:8· Β΄ Κορινθίους 3[γ΄] :14)!

Όμως, η πίστη ήλθε διότι ήλθε ο Μεσσίας! Και σύμφωνα με τον απόστολο Παύλο, ο Χριστός είναι το τέλος του Νόμου ***«… προς δικαιοσύνη σε κάθε έναν που πιστεύει»*** (Ρωμαίους 10]ι΄]:4).

Πως είναι δυνατόν να είναι ο Χριστός το τέλος του Νόμου;
Επειδή, σύμφωνα με την προφητεία των εδαφίων Δανιήλ 9[θ΄]:24-27, ο Χριστός έπρεπε να εκκοπεί **μετά** από τις εξήντα εννέα εβδομάδες (7+62 [εδάφιο 25]), με άλλα λόγια, στη μέση της εβδομηκοστής εβδομάδας, για να κάνει εξιλέωση για τις παραβάσεις, για τις αμαρτίες και για τις ανομίες του λαού Του (εδάφιο 24), **φέροντας έτσι ένα τέλος στις θυσίες και στις προσφορές** (εδάφιο 27) **που απαιτούσε ο Νόμος**. (Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:6, που αφορά τα εδάφια Δανιήλ 9[θ΄]:24-27.)

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω, μπορούμε να δούμε καθαρά ότι η ***«Βαβυλώνα η μεγάλη»*** έγινε ένοχη **αποστασίας** διότι απέρριψε τον Θεό Γιαχβέ που παρουσιάστηκε στον Αβραάμ και έφαγε μαζί Του (Γένεσις 18[ιη΄]: 1,8· Ιωάννης 8[η΄]:56-59) και ο Οποίος έγινε **ο Αληθινός Χριστός** (Δανιήλ 9[θ΄]:24: ***«να χρισθεί ο Άγιος των αγίων»***), για να σώσει τον λαό **Του** από τις αμαρτίες τους

(Δανιήλ 9[θ΄]:24-27· Ησαΐας 53[νγ΄]:1,5· Ματθαίος 1[α΄]: 21).

Έγινε ένοχη **αποστασίας** διότι **απέρριψε** τον Λυτρωτή Θεό της (Ιερεμίας κεφάλαιο 3· Ησαΐας 59[νθ΄]:16-20· 60 [ξ΄]:16) ο Οποίος, λόγω της υπερβολικής αγάπης Του για τον κόσμο (Ιωάννης 3[γ΄]:16), έγινε σάρκα για να προσφέρει το σώμα Του και το αίμα Του **αιώνια θυσία** (Ψαλμοί 118 [ριη΄]:26-28). Θυσίασε τον Εαυτό Του πρώτα **για να εκπληρώσει τον Νόμο** (Ματθαίος 5[ε΄]:17), και δεύτερον, για να μπορέσουν οι άνθρωποι να έχουν αιώνια ζωή **από χάρη διαμέσου της πίστης** και όχι από έργα Νόμου (Εφεσίους 2[β΄]:8,9).

Έγινε ένοχη **αποστασίας** επειδή **απέρριψε τη καινούργια διαθήκη Του** (Ιερεμίας 31[λγ΄]:31-34· Ματθαίος 26[κστ΄]: 28) διαμέσου της οποίας δίνει **άφεση αμαρτιών, αιώνια ζωή, και ελευθερία από θρησκεία** (Ησαΐας 61[ξα΄]:1· Λουκάς 4[δ΄]:18) σε όλους που πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι ο Αιώνιος Υιός του Θεού (Μιχαίας 5[ε΄]:2· Ιωάννης 1 [α΄]:1,14· 3[γ΄]:16· 6[στ΄]:40).

Απορρίπτοντας όλα τα παραπάνω, κράτησε την πρώτη διαθήκη η οποία ήταν **μια διαθήκη έργων και θανάτου** (Β΄ Κορινθίους 3[γ΄]:7) και **αρνήθηκε να εισέλθει στην κατάπαυση του Θεού!** Γι' αυτό το λόγο, έγινε ένοχη **ανυπακοής!** Μέσα στην **ανυπακοή** της, συνέχισε να τηρεί τον Νόμο με τις θυσίες και τις προσφορές περί αμαρτιών, **προσβάλλοντας έτσι και βλασφημώντας** την αιώνια θυσία του Υιού του Θεού! **Οι πράξεις της ανυπακοής** της φανερώνουν ότι νόμιζε ότι το αίμα της καινούργιας διαθήκης ήτανε κοινό (Εβραίους 10[ι΄]:29,30).

Αυτή δεν ήταν η πρώτη φορά που το Ισραήλ παράκουσε τον Θεό. Στα εδάφια ψαλμούς 95[ϟε΄]:10,11, ακούμε τον Θεό να λέει για εκείνους που βγήκανε από την Αίγυπτο, τα επόμενα:

«[10]Σαράντα χρόνια δυσαρεστήθηκα με [εκείνη] τη γενεά, και είπα: Αυτός [είναι] λαός πλανεμένος στην καρδιά, κι αυτοί δεν γνώρισαν τους δρόμους μου. [11]Γι' αυτό, στην οργή μου ορκίστηκα ότι, δεν θα μπουν μέσα στην ανάπαυσή μου.»

Στα εδάφια Εβραίους 3[γ΄]:7-19, ο συγγραφέας αναφέρεται στην παραπάνω περίπτωση και λέει ότι εκείνοι που δεν θα έμπαιναν στην ανάπαυση του Θεού ήταν **εκείνοι που Τον παράκουσαν**. Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«[7]Γι' αυτό, το Πνεύμα το Άγιο λέει: «Σήμερα, αν ακούσετε τη φωνή του, [8]μη σκληρύνετε τις καρδιές σας, όπως στην πρόκληση της έντονης πικρίας, κατά την ημέρα τού πειρασμού μέσα στην έρημο· [9]όπου οι πατέρες σας με πείραξαν, με δοκίμασαν, και είδαν τα έργα μου, 40 χρόνια· [10]γι' αυτό, δυσαρεστήθηκα στη γενεά εκείνη, και είπα: Πάντοτε πλανιούνται μέσα στην καρδιά τους· κι αυτοί δεν γνώρισαν τους δρόμους μου. [11]Έτσι, μέσα στην οργή μου, ορκίστηκα: Δεν θα μπουν μέσα στην κατάπαυσή μου». [12]Προσέχετε, αδελφοί, να μη υπάρχει σε κανέναν από σας πονηρή καρδιά απιστίας, ώστε κάποιος να αποστατήσει από τον ζωντανό Θεό· [13]αλλά, προτρέπετε ο ένας τον άλλον κάθε μία ημέρα ξεχωριστά, ενόσω ονομάζεται το «σήμερα»· για να μη σκληρυνθεί κάποιος από σας από την απάτη τής αμαρτίας· [14]επειδή, μέτοχοι γίναμε του Χριστού, αν μέχρι τέλους κρατήσουμε βέβαιη την αρχή τής πεποίθησης· [15]καθόσον λέγεται: «Σήμερα

αν ακούσετε τη φωνή του, μη σκληρύνετε τις καρδιές σας, όπως στην πρόκληση της έντονης πικρίας». [16]***Επειδή, μερικοί, αφού άκουσαν, προκάλεσαν [σ' αυτόν] έντονη πικρία· όχι, όμως, όλοι που βγήκαν από την Αίγυπτο με τον Μωυσή.»*** [17]***Σε ποιους, όμως, παροργίστηκε [για] 40 χρόνια; Όχι σ' αυτούς που αμάρτησαν, των οποίων τα κόκαλα έπεσαν μέσα στην έρημο;*** [18]***Σε ποιους, μάλιστα, ορκίστηκε ότι δεν θα μπουν μέσα στην κατάπαυσή του, παρά σ' εκείνους που απείθησαν;*** [19]***Και βλέπουμε ότι από απιστία δεν μπόρεσαν να μπουν μέσα.»***

Στο παραπάνω εδάφιο 19, ανακαλύπτουμε ακόμα μία αμαρτία που δεν τους επέτρεψε να μπουν μέσα στη ανάπαυση του Θεού: Η ***«απιστία»*****!**

Συνεχίζοντας στο κεφάλαιο 4, ο ίδιος συγγραφέας εξήγησε στους Ιουδαίους οι οποίοι είχαν πιστέψει στον Χριστό ότι ***«... μπαίνουμε μέσα στην κατάπαυση εμείς που πιστέψαμε ….»*** Ας διαβάσουμε μερικά εδάφια από το κεφάλαιο 4:

«[1]***Ας φοβηθούμε, λοιπόν, μήπως και, ενώ μένει σε μας η υπόσχεση να μπούμε μέσα στην κατάπαυσή του, φανεί κάποιος από μας ότι [τη] στερήθηκε.*** [2]***Επειδή, εμείς έχουμε ευαγγελιστεί όπως και εκείνοι· αλλά, εκείνους, ο λόγος που άκουσαν, δεν τους ωφέλησε, δεδομένου ότι, δεν ήταν σ' αυτούς που άκουσαν ενωμένος με την πίστη.*** [3]***Επειδή, μπαίνουμε μέσα στην κατάπαυση εμείς που πιστέψαμε, όπως είπε: «Έτσι ορκίστηκα μέσα στην οργή μου: Δεν θα μπουν μέσα στην κατάπαυσή μου»· αν και τα έργα του τελείωσαν από τη δημιουργία τού κόσμου.*** [4]***Επειδή, είπε σε κάποιο μέρος για την έβδομη ημέρα τα εξής: «Και ο Θεός, κατά την έβδομη ημέρα, κατέπαυσε από όλα τα έργα του».*** [5]***Και σε τούτο [το σημείο] πάλι:***

«Δεν θα μπουν μέσα στην κατάπαυσή μου». [6]Εφόσον, λοιπόν, απομένει μερικοί να μπουν μέσα σ' αυτήν, και εκείνοι που είχαν πρωτύτερα ευαγγελιστεί δεν μπήκαν μεσα εξαιτίας απείθειας, [7]ορίζει ξανά κάποια ημέρα: «Σήμερα», λέγοντας διαμέσου τού Δαβίδ, ύστερα από τόσο πολύ καιρό, όπως ειπώθηκε: «Σήμερα, αν ακούσετε τη φωνή του, μη σκληρύνετε τις καρδιές σας». [8]Επειδή, αν ο Ιησούς τού Ναυή είχε δώσει σ' αυτούς κατάπαυση, δεν θα μιλούσε ύστερα απ' αυτά για μια άλλη ημέρα. [9]Επομένως, απομένει κατάπαυση στον λαό τού Θεού. [10]Επειδή, αυτός που μπήκε μέσα στην κατάπαυσή του, κατέπαυσε και ο ίδιος από τα έργα του, όπως και ο Θεός από τα δικά του. [11]Ας φροντίσουμε, λοιπόν, με επιμέλεια να μπούμε μέσα σ' εκείνη την κατάπαυση, για να μη υποπέσει κάποιος στο ίδιο παράδειγμα της απείθειας.»

Στα παραπάνω λόγια ακούμε τον συγγραφέα να ενθαρρύνει τον λαό του Θεού να μπουν μέσα στην ***«κατάπαυσή»*** Του, δηλαδή, μέσα στην ανάπαυσή Του, και τους λέει ότι **πρέπει να αναπαυθούν και αυτοί από τα δικά τους έργα!** Εάν συνεχίσουν να κάνουν τα έργα του Νόμου, ο Θεός θα τους το υπολογίσει σαν ***«απείθεια»*** (ανυπακοή)! Και μάλιστα, ο απόστολος Παύλος είπε ότι εκείνοι που πράττουν έργα Νόμου είναι **κάτω από κατάρα!** Ας διαβάσουμε τα λόγια του στα εδάφια Γαλάτας 3[γ΄]:10-13:

«[10]Δεδομένου ότι, όσοι είναι από έργα του νόμου, είναι κάτω από κατάρα· επειδή, είναι γραμμένο: «Επικατάρατος καθένας που δεν εμμένει σε όλα τα γραμμένα μέσα στο βιβλίο του νόμου, ώστε να τα πράξει». [11]Ότι διαμέσου τού νόμου δεν ανακηρύσσεται δίκαιος κανένας μπροστά στον Θεό, [είναι] φανερό· επειδή, «ο δίκαιος διαμέσου τής πίστης, θα ζήσει». [12]Και ο νόμος δεν στηρί-

ζεται στην πίστη· αλλά, «ο άνθρωπος, που [τα] πράττει αυτά, θα ζήσει διαμέσου αυτών». [13]***Ο Χριστός μάς εξαγόρασε από την κατάρα τού νόμου, καθώς έγινε κατάρα για χάρη μας· επειδή, είναι γραμμένο: «Επικατάρατος καθένας που κρεμιέται επάνω σε ξύλο».***

Πότε άρχισε η κατάπαυση από τα έργα του Νόμου;
Άρχισε τη στιγμή που ο Ιησούς είπε, ***«Τετέλεσται»*****!** (Ιωάννης 19[ιθ΄]:30). Τώρα, οι άνθρωποι σώζονται από χάρη **διαμέσου της πίστης** (Εφεσίους 2[β΄]:8,9) στο σωστό Πρόσωπο της πίστης: Σ' Εκείνον που εκπλήρωσε τον Νόμο, σ' Εκείνον που κάρφωσε τον Νόμο στον σταυρό (Κολοσσαείς 2[β΄]:14) --- **στον Ιησού!**

Από την παραπάνω μελέτη, συμπεραίνουμε ότι οι αμαρτίες της ***«Βαβυλώνας της μεγάλης»*** είναι **αποστασία**, **απιστία** και **ανυπακοή!** Τώρα, ας προχωρήσουμε στις ερωτήσεις β) και γ):

β) Πως μπορεί ο λαός του Θεού να είναι μέσα σ' αυτήν; Με άλλα λόγια, με ποιο τρόπο συγκοινωνεί κάποιος στις αμαρτίες της;
Όταν εκείνοι που ισχυρίζονται ότι πιστεύουν και ακολουθούν στον Χριστό αντιγράφουν την ***«Βαβυλώνα τη μεγάλη»*** και τηρούν **έστω και ένα** από τα έργα του Νόμου που δημιούργησε αυτή τη θρησκεία, **βρίσκονται μέσα της! «Παίζουνε» μαζί της!** Για παράδειγμα, εκείνοι που δέχονται και ακολουθούν ένα **ειδικό ιερατείο**, εκείνοι που τηρούν **την έβδομη ημέρα της εβδομάδας**, εκείνοι που δίνουν **το δέκατο**, και εκείνοι που τηρούν **τις εορτές της**, **βρίσκονται μέσα σ' αυτήν!** Αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να εννοήσουν ότι ο Ιησούς εκπλήρωσε τον Νόμο **στο πλήρες** και ότι έφερε ελευθερία στους αιχμαλώτους! Με το να συ-

νεχίζουν να **«παίζουν»** με τη μεγάλη πόρνη, τη ***«Βαβυλώνα τη μεγάλη»***, προσπαθούν **να ακυρώσουν το έργο που έκανε ο Ιησούς στον σταυρό!** Εάν συνεχίσουν να **«παίζουν»** μαζί της, αποδεικνύουν ότι δεν έχουν μπει μέσα στην κατάπαυση του Θεού και έτσι, συγκοινωνούν στις αμαρτίες της, με άλλα λόγια, στην **αποστασία**, στην **απιστία** και στην **ανυπακοή!**

γ) Πως μπορούν να βγουν έξω απ' αυτήν;
Όταν αποκτήσουν την πλήρη κατανόηση του ευαγγελίου της χάρης και της ελευθερίας, και **σταματήσουν να εμπλέκονται με τις παραπάνω αμαρτίες της**, **βγαίνουν έξω απ' αυτήν!** Είναι τόσο απλό! **Εάν είσαι μέσα της, θα υπακούσεις τη διαταγή του Θεού;**

Εδάφια 6-8: ***«***[6]***Αποδώστε της, όπως απέδωσε κι αυτή σε σας, και διπλασιάστε σ' αυτήν διπλάσια, σύμφωνα με τα έργα της· με το ποτήρι με το οποίο κέρασε, κεράστε την το διπλάσιο.*** [7]***Όσο δόξασε τον εαυτό της και έζησε τρυφηλά, τόσο βασανισμό και πένθος δώστε σ' αυτή· επειδή, λέει στην καρδιά της: Κάθομαι βασίλισσα, και δεν είμαι χήρα, και πένθος δεν θα δω.*** [8]***Γι' αυτό, σε μια ημέρα θάρθουν οι πληγές της, θάνατος και πένθος και πείνα· και θα κατακαεί με φωτιά, επειδή ο Κύριος, αυτός που την κρίνει, είναι ισχυρός.»***

Εξήγηση εδαφίων 6-8
Τα παραπάνω λόγια δείχνουν το μέγεθος του θυμού του Θεού εναντίον της. Σύμφωνα με το εδάφιο 8, ο Θεός είναι Εκείνος που θα την κρίνει και θα την φέρει στο τέλος της.

Ποιους θα χρησιμοποιήσει ο Θεός για να την καταστρέψει;

Στα εδάφια Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:16,17, διαβάζουμε:
«[16]***Και τα δέκα κέρατα που είδες επάνω στο θηρίο, αυτοί θα μισήσουν την πόρνη, και θα την κάνουν ερημωμένη, και γυμνή, και θα φάνε τις σάρκες της, κι αυτή θα την κατακάψουν με φωτιά·*** [17]***επειδή, ο Θεός έδωσε στις καρδιές τους να κάνουν τη γνώμη του, και να γίνουν τής ίδιας γνώμης, και να δώσουν τη βασιλεία τους στο θηρίο, μέχρις ότου εκτελεστούν οι λόγοι τού Θεού.»***

Εδάφια 9,10: ***«***[9]***Και θα την κλάψουν και θα την πενθήσουν οι βασιλιάδες τής γης, που πόρνευσαν και έζησαν σε ακολασία μαζί της, όταν βλέπουν τον καπνό τής πυρπόλησής της,*** [10]***καθώς στέκονται από μακριά, εξαιτίας τού φόβου τού βασανισμού της, λέγοντας: Αλλοίμονο, αλλοίμονο, η μεγάλη πόλη, η Βαβυλώνα, η ισχυρή πόλη, επειδή μέσα σε μία ώρα ήρθε η κρίση σου.»***

Εξήγηση εδαφίων 9 και 10

Ποιοι είναι οι *«βασιλιάδες της γης»*;
Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:5γ.

Τα λόγια, ***«οι βασιλιάδες τής γης, που πόρνευσαν και έζησαν σε ακολασία μαζί της»***, δείχνουν ότι δεν είναι όλοι οι ***«βασιλιάδες της γης»*** που έχουν πορνεύσει μαζί της. Όμως, εκείνοι που διέπραξαν πνευματική πορνεία μ' αυτήν και έζησαν σε ακολασία μαζί της, θα κλάψουν και θα πενθήσουν γι' αυτήν. Και από τα λόγια, ***«στέκονται από μακριά, εξαιτίας τού φόβου τού βασανισμού της»***, αντιλαμβανόμαστε ότι οι «εραστές» της δεν θα μπορέσουν να την προστατεύσουν από τον θυμό του Θεού.

Εδάφια 11-13: ***«[11]Και οι έμποροι της γης κλαίνε και πενθούν γι' αυτή, επειδή κανένας δεν αγοράζει πλέον τις πραμάτειες τους· [12]πραμάτειες από χρυσάφι και ασήμι, και πολύτιμες πέτρες, και μαργαριτάρια, και εκλεκτής ποιότητας λινό, και πορφύρα, και μετάξι, και κόκκινο και κάθε αρωματικό ξύλο, και κάθε σκεύος από φίλντισι, και κάθε σκεύος από πολύτιμο ξύλο, και χαλκό, και σίδερο, και μάρμαρο· [13]και κανέλα, και θυμιάματα, και μύρο, και λιβάνι, και κρασί, και λάδι, και σιμιγδάλι, και σιτάρι, και κτήνη, και πρόβατα, και άλογα, και άμαξες, και ανδράποδα, και ψυχές ανθρώπων.»***

Εξήγηση εδαφίων 11-13

Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του παραπάνω εδαφίου 3^{β}.

Εδάφια 14-16: ***«[14]Και τα οπωρικά τής επιθυμίας τής ψυχής σου έφυγαν από σένα, και όλα τα παχιά και τα λαμπερά έφυγαν από σένα, και δεν θα τα βρεις πλέον. [15]Οι έμποροι γι' αυτά, αυτοί που πλούτησαν απ' αυτή, θα σταθούν από μακριά εξαιτίας τού φόβου τού βασανισμού της, κλαίγοντας και πενθώντας, [16]και λέγοντας: Αλλοίμονο, αλλοίμονο, η μεγάλη πόλη, η ντυμένη με λινό και πορφύρα και κόκκινο, και στολισμένη με χρυσάφι και πολύτιμες πέτρες και μαργαριτάρια· επειδή, σε μία ώρα ερημώθηκε ένας τόσο μεγάλος πλούτος.»***

Εξήγηση εδαφίων 14-16

Αυτά τα εδάφια είναι απλά· δεν χρειάζονται εξήγηση. Απλούστατα, τα λόγια, ***«και δεν θα τα βρεις πλέον»***, δείχνουν ότι η καταστροφή της είναι ολοκληρωτική, και το γεγονός ότι οι ***«έμποροι»*** θα σταθούν μακριά της, δείχνει ότι ούτε και αυτοί δεν θα μπορέσουν να την προστατεύσουν!

Εδάφια 17-19: ***«***[17]***Και κάθε πλοίαρχος, και όλο το πλήθος που ήταν επάνω στα πλοία, και ναύτες, και όσοι εμπορεύονται διαμέσου τής θάλασσας, στάθηκαν από μακριά,*** [18]***και έκραζαν, βλέποντας τον καπνό τής πυρπόλησής της, λέγοντας: Ποια πόλη στάθηκε όμοια με τη μεγάλη πόλη;*** [19]***Και έβαλαν χώμα επάνω στα κεφάλια τους, και έκραζαν κλαίγοντας και πενθώντας, λέγοντας: Αλλοίμονο, αλλοίμονο, η μεγάλη πόλη, μέσα στην οποία από την αφθονία της πλούτησαν όλοι αυτοί που είχαν πλοία μέσα στη θάλασσα, επειδή ερημώθηκε μέσα σε μία ώρα.»***

Εξήγηση εδαφίων 17-19

Στα παραπάνω εδάφια συναντούμε μερικούς συμβολικούς όρους τους οποίους έχουμε εξηγήσει στην εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 8[η΄]:8,9. Ας διαβάσουμε αυτό το μέρος ξανά (μπλε χρώμα):

Τι συμβολίζουν τα *«πλοία»*;

Στο εδάφιο Αποκάλυψις 18[ιη΄]:17 διαβάζουμε,

«Και κάθε πλοίαρχος, και όλο το πλήθος που ήταν επάνω στα πλοία, και ναύτες, και όσοι εμπορεύονται διαμέσου τής θάλασσας (Κείμενο: **‘ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται’**), ***στάθηκαν από μακριά,»*** (Παρένθεση του συγγραφέα.)

Στα παραπάνω εδάφια συναντήσαμε πέντε συμβολικούς όρους:

6. Τα ***«πλοία»***.

7. Τους ***«πλοίαρχους»***.

8. Το ***«πλήθος» που ήταν επάνω στα πλοία»***.

9. Τους ***«ναύτες»***.

10. Εκείνους που ***«εργάζονται τη θάλασσα»***.

Όπως οι αναγεννημένοι Χριστιανοί είναι μέσα στη συμβολική ***«θάλασσα»*** αλλά δεν είναι μέρος της, έτσι και τα συμβολικά ***«πλοία»*** είναι μέσα στη ***«θάλασσα»***, **αλλά δεν είναι μέρος της**.

Τα *«πλοία»* συμβολίζουν Χριστιανικές εκκλησίες. Όπως τα πλοία έχουν ένα **καπετάνιο**, έτσι και μια εκκλησία έχει **ένα αρχηγό --- ένα ποιμένα**. Όπως ένα πλοίο έχει **ναύτες** και άλλους **αξιωματικούς** για να βοηθήσουν τον **καπετάνιο** να φέρει σε πέρας τα καθήκοντά του, έτσι και μια εκκλησία έχει ***«πρεσβύτερους»*** και άλλους ***«αξιωματικούς»*** για να βοηθήσουν τον ποιμένα. Όπως ένα πλοίο έχει ***«πλήθος»*** ή **επιβάτες**, έτσι και μια εκκλησία έχει τους **εκκλησιαζόμενους**.

Η παραπάνω ιεραρχία είναι παρόμοια με αυτή του Ισραήλ. Ας διαβάσουμε το εδάφιο Δευτερονόμιον 29[κθ΄]:10. Εκεί λέει,

«Εσείς στέκεστε σήμερα ενώπιον του Κυρίου του Θεού σας· οι καπετάνιοι των φυλών σας, οι πρεσβύτεροί σας, και οι αξιωματικοί σας, μαζί με όλους τους άνδρες τού Ισραήλ» (Μετάφραση του συγγραφέα από την Αγγλική Γραφή ‘KJV’.)

Λίγο παραπάνω, στο εδάφιο Αποκάλυψις 18[ιη΄]:17, συναντήσαμε και εκείνους που *«εργάζονται τη θάλασσα»*. Ποιοι είναι αυτοί;
Αυτοί που εργάζονται τη ***«θάλασσα»*** είναι **εκείνοι που κηρύττουν το αληθινό ευαγγέλιο στον κόσμο που δεν πιστεύει στον Ιησού** (Ρωμαίους 10[ι΄]:14,15).

Τι εννοούν τα λόγια, *«Και έβαλαν χώμα επάνω στα κεφάλια τους, και έκραζαν κλαίγοντας και πενθώντας”*;
Αυτή η πράξη, το να βάλουν χώμα στα κεφάλια τους, ήταν ένα Εβραϊκό έθιμο! Αυτή η δήλωση αποδεικνύεται από τα επόμενα εδάφια:

Ιησούς του Ναυή 7[ζ΄]:6
«Και ο Ιησούς ξέσχισε τα ιμάτιά του, και έπεσε καταγής επάνω στο πρόσωπό του, μπροστά στην κιβωτό τού Κυρίου μέχρι την εσπέρα, αυτός και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, και έβαλαν χώμα επάνω στα κεφάλια τους.»

Ιώβ 2[β΄]:12
«Και όταν από μακριά σήκωσαν τα μάτια τους, και δεν τον γνώρισαν, ύψωσαν τη φωνή τους, και έκλαψαν· και έσχισαν ο καθένας το ιμάτιό του, και έρριξαν χώμα επάνω στα κεφάλια τους προς τον ουρανό.»

Σίγουρα, δεν θα ενεργούσαν με ένα τέτοιο τρόπο εάν επρόκειτο για την καταστροφή κάποιας Παγανιστικής θρησκευτικής προσωπικότητας!

Βασισμένοι επάνω στην παραπάνω κατανόηση, βλέπουμε ότι ούτε οι θρησκευτικοί αρχηγοί της Χριστιανοσύνης ή του Ιουδαϊσμού δεν θα μπορέσουν να προστατεύσουν τη

«μεγάλη Βαβυλώνα». Το πέσιμό της είναι αποφασισμένο από τον Θεό και θα συμβεί!

Εδάφιο 20: ***«Να ευφραίνεσαι γι' αυτήν, ουρανέ, και οι άγιοι απόστολοι και οι προφήτες, επειδή ο Θεός έκρινε την κρίση σας εναντίον της.»***

Εξήγηση εδαφίου 20
Στα εδάφια Αποκάλυψις 6[στ΄]:9-11, διαβάζουμε:

«[9]Και όταν άνοιξε την πέμπτη σφραγίδα, είδα από κάτω από το θυσιαστήριο τις ψυχές των σφαγμένων εξαιτίας τού λόγου τού Θεού, και εξαιτίας τής μαρτυρίας που είχαν· [10]και έκραζαν με δυνατή φωνή, λέγοντας: Μέχρι πότε, ω Κυρίαρχε άγιε και αληθινέ, δεν κρίνεις και δεν εκδικείσαι το αίμα μας από εκείνους που κατοικούν επάνω στη γη; [11]Και σε κάθε έναν δόθηκαν λευκές στολές, και τους ειπώθηκε να αναπαυθούν ακόμα λίγο καιρό, μέχρις ότου συμπληρωθούν και οι σύνδουλοί τους και οι αδελφοί τους, αυτοί που πρόκειται να φονευθούν όπως κι αυτοί.»

Το εδάφιο 20 έρχεται σαν απάντηση στην ερώτηση που έκαναν οι ***«ψυχές των σφαγμένων εξαιτίας τού λόγου τού Θεού, και εξαιτίας τής μαρτυρίας που είχαν»*****!** Μας λέει ότι τώρα ήλθε ο καιρός για να εκδικηθεί ο Θεός το αίμα των προφητών και των αγίων! Τώρα, ας προχωρήσουμε στα εδάφια 21-23 για να ακούσουμε την κρίση του Θεού εναντίον της μεγάλης πόρνης:

Εδάφια 21-23: ***«[21]Και ένας ισχυρός άγγελος σήκωσε μια πέτρα σαν μεγάλη μυλόπετρα, και την έρριξε στη θάλασσα, λέγοντας: Έτσι με ορμή θα ριχτεί η μεγάλη πόλη Βα-***

βυλώνα, και δεν θα βρεθεί πλέον. [22]***Και φωνή από κιθαρωδούς και μουσικούς και από παίχτες αυλού και από σαλπιγκτές δεν θα ακουστεί πλέον μέσα σε σένα· και κάθε τεχνίτης από κάθε τέχνη δεν θα βρεθεί πλέον μέσα σε σενα· και φωνή μύλου δεν θα ακουστεί πλέον μέσα σε σένα·*** [23]***και φως λυχναριού δεν θα φέγγει πλέον μέσα σε σένα· και φωνή νυμφίου και νύφης δεν θα ακουστεί πλέον μέσα σε σένα· επειδή, οι έμποροί σου ήσαν οι μεγιστάνες τής γης, επειδή με τη γοητεία σου πλανήθηκαν όλα τα έθνη.»***

Εξήγηση εδαφίων 21-23
Αυτά τα εδάφια είναι καθαρά: Η ***«Βαβυλώνα η μεγάλη»*** θα γευθεί την απόλυτη καταστροφή και ***«δεν θα βρεθεί πλέον»*** --- **ποτέ!** Αλληλούια!

Εδάφιο 24: ***«Και μέσα σ' αυτή βρέθηκε αίμα προφητών και αγίων, και όλων των σφαγμένων επάνω στη γη.»***

Εξήγηση εδαφίου 24
Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:5,6, κάτω από τον υπότιτλο **Σημείο 4**.

Ένας λόγος από τον συγγραφέα
Ακούστε γιοι του Ισραήλ· ακούστε άνθρωποι της γης, εσείς που δεν γνωρίζετε τον Ιησού:

Στο εδάφιο Ψαλμός 33[λγ΄]:6, διαβάζουμε:

«Με τον λόγο τού Κυρίου έγιναν οι ουρανοί, και με την πνοή τού στόματός του ολόκληρη η στρατιά τους.»

Ο Αιώνιος Λόγος του Θεού που έκτισε τα πάντα, ήλθε στον κόσμο μας με σάρκα για να κάνει μια καινούργια κτίση διαμέσου της πίστης σ' Αυτόν!

Θέλεις να γίνεις κι' εσύ μέρος της καινούργιας κτίσης Του; Ή θέλεις να παραμείνεις μέρος της παλιάς; Η παλιά κτίση θα παρέλθει και δεν θα υπάρχει πλέον (Αποκάλυψις 21 [κα΄]:1). Εάν θέλεις να γίνεις μέρος της καινούργιας και να έχεις αιώνια ζωή, σε προσκαλώ σήμερα:

Έλα σ' Αυτόν! Ζήτα Του να σε συγχωρέσει που επέτρεψες στην ***«μεγάλη Βαβυλώνα»*** να σε κεράσει από το κρασί της και να σε ζαλίσει ώστε να μη μπορέσεις να δεις την δόξα Του! Αυτή κάνει το έργο του εχθρού σου (2 Κορινθίους 4[δ΄]:3-6)! Αυτή θέλει την καταστροφή σου και έχει μεθύσει η ίδια από το αίμα των δικαίων διότι ο εγωισμός της την έκανε να θέλει να κάθεται σαν βασίλισσα! Αλλά, αυτή δεν είναι αιώνια! Ο Θεός θα την ρίξει από τον θρόνο της και θα την καταστρέψει για πάντα! Παράτησέ την! Ας μη σε ξεγελάει η λαμπερή φορεσιά της! Είναι το ντύσιμο της πόρνης!

Έλα σ' Εκείνον που έχυσε το αίμα Του και αναστήθηκε για σένα (Β΄ Κορινθίους 5[ε΄]:15)! Αυτός είναι Αιώνιος! Αυτός είναι η αιώνια ζωή! Αυτός είναι ο Βασιλιάς των βασιλιάδων! Αυτός είναι ***«Άξιος»*** (Αποκάλυψις 5[ε΄]:12-14)!

«Έλα» (Αποκάλυψις 22[κβ΄]:17), μη διστάζεις! Τώρα, αυτή τη στιγμή, σήκωσε τα μάτια σου προς Αυτόν, αποκάλεσέ Τον ***«Κύριο»*** (Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13,14) και αμέσως, όλες σου οι αμαρτίες θα συγχωρεθούν (Ιωάννης 8[η΄]:24), θα λάβεις αιώνια ζωή (Ιωάννης 3[γ΄]:16) και θα γίνεις μέρος της καινούργιας κτίσης!

Στο εδάφιο Β΄ Κορινθίους 5[ε΄]:17, ο Παύλος λέει,

«Γι' αυτό, αν κάποιος είναι εν Χριστώ, είναι καινούργιο κτίσμα· τα αρχαία πέρασαν, δέστε, τα πάντα έγιναν καινούργια.»

Και στο εδάφιο Γαλάτας 6[στ΄]:15) λέει,

«Επειδή, στον Ιησού Χριστό ούτε η περιτομή έχει κάποια ισχύ ούτε η ακροβυστία, αλλά η καινούργια κτίση.»

Ο Κύριος Ιησούς να σε ευλογεί!

Κεφάλαιο Δεκαεννέα

Εδάφια 1-4: ***«[1]ΚΑΙ ύστερα απ' αυτά άκουσα σαν μια δυνατή φωνή από ένα μεγάλο πλήθος μέσα στον ουρανό, που έλεγε: Αλληλούια, η σωτηρία, και η δόξα, και η τιμή, και η δύναμη [ανήκουν] στον Κύριο τον Θεό μας· [2]δεδομένου ότι, οι κρίσεις του [είναι] αληθινές και δίκαιες· επειδή, έκρινε τη μεγάλη πόρνη, η οποία έφθειρε τη γη με την πορνεία της, και εκδίκησε από το χέρι της το αίμα των δούλων του. [3]Και για δεύτερη φορά είπαν: Άλληλούια. Και ο καπνός της ανεβαίνει στους αιώνες των αιώνων. [4]Και οι 24 πρεσβύτεροι, και τα τέσσερα ζώα, έπεσαν, και προσκύνησαν τον Θεό, που κάθεται επάνω στον θρόνο, λέγοντας: Αμήν· Αλληλούια.»***

Εξήγηση εδαφίου 1

«[1]ΚΑΙ ύστερα απ' αυτά άκουσα σαν μια δυνατή φωνή από ένα μεγάλο πλήθος μέσα στον ουρανό, που έλεγε: Αλληλούια, η σωτηρία, και η δόξα, και η τιμή, και η δύναμη [ανήκουν] στον Κύριο τον Θεό μας·"

Τι ωραίο που είναι να ακούς φωνές να δοξολογούν τον Θεό!

Ποιοι δοξολογούν στον ουρανό;

Εκείνοι που δοξολογούν στον ουρανό είναι: Οι άγγελοι, τα τέσσερα ζώα, οι είκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι και το μεγάλο πλήθος. Ας διαβάσουμε τα επόμενα εδάφια:

Αποκάλυψις 5[ε΄]:11-14

«[11]Και είδα, και άκουσα μια φωνή από πολλούς αγγέλους, ολόγυρα από τον θρόνο και από τα ζώα και από τους πρεσβύτερους· και ο αριθμός τους ήταν μυριάδες μυριάδων, και χιλιάδες χιλιάδων, [12]λέγοντας με δυνατή φωνή: Το σφαγμένο Αρνίο είναι άξιο να πάρει τη δύναμη και πλούτο και σοφία και ισχύ και τιμή και δόξα και ευλογία. [13]Και κάθε κτίσμα που είναι μέσα στον ουρανό, κι επάνω στη γη, και κάτω από τη γη, και όσα είναι μέσα στη θάλασσα, και όλα όσα [είναι] μέσα σ' αυτά, άκουσα ότι έλεγαν: Σ' αυτόν που κάθεται επάνω στον θρόνο, και στο Αρνίο, [ας είναι] η ευλογία και η τιμή και η δόξα και η κυριαρχική εξουσία στους αιώνες των αιώνων. [14]Και τα τέσσερα ζώα έλεγαν: Αμήν· και οι 24 πρεσβύτεροι έπεσαν και προσκύνησαν αυτόν που ζει στους αιώνες των αιώνων.»

Αποκάλυψις 7[ζ΄]:9-12

«[9]Ύστερα απ' αυτά, είδα, και ξάφνου, ένα μεγάλο πλήθος, το οποίο κανένας δεν μπορούσε να απαριθμήσει, από κάθε έθνος και φυλές και λαούς και γλώσσες, οι οποίοι στέκονταν μπροστά στον θρόνο και μπροστά στο Αρνίο, ντυμένοι με λευκές στολές και έχοντας στα χέρια τους φοίνικες· [10]και κράζοντας με δυνατή φωνή, έλεγαν: Η σωτηρία είναι τού Θεού μας, που κάθεται επάνω στον θρόνο, και του Αρνίου. [11]Και όλοι οι άγγελοι στέκονταν ολόγυρα από τον θρόνο και τους πρεσβύτερους και τα τέσσερα ζώα, και έπεσαν μπρούμυτα μπροστά στον θρόνο, και προσκύνησαν τον Θεό, [12]λέγοντας: Αμήν· η ευλογία και η δόξα και η σοφία και η ευχαριστία και η τιμή και η δύναμη και η ισχύ [ανήκουν] στον Θεό μας στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.»

Εξήγηση εδαφίου 2

«[2]δεδομένου ότι, οι κρίσεις του [είναι] αληθινές και δίκαιες· επειδή, έκρινε τη μεγάλη πόρνη, η οποία έφθειρε τη γη με την πορνεία της, και εκδίκησε από το χέρι της το αίμα των δούλων του.»

Ο Θεός υποσχέθηκε να εκδικηθεί το αίμα των δούλων Του από πολύ καιρό πριν! Και τώρα που το έπραξε, απέδειξε, για μια ακόμη φορά, ότι τα λόγια Του είναι αληθινά. Ας διαβάσουμε το εδάφιο Δευτερονόμιον 32[λβ΄]:43:

«Ευφρανθείτε, έθνη, μαζί με τον λαό του· επειδή, θα κάνει εκδίκηση για το αίμα των δούλων του. Και θα αποδώσει εκδίκηση στους εναντίους του, και θα καθαρίσει τη γη του, και τον λαό του.»

Εξήγηση εδαφίων 3 και 4

«[3]Και για δεύτερη φορά είπαν: Αλληλούια. Και ο καπνός της ανεβαίνει στους αιώνες των αιώνων. [4]Και οι 24 πρεσβύτεροι, και τα τέσσερα ζώα, έπεσαν, και προσκύνησαν τον Θεό, που κάθεται επάνω στον θρόνο, λέγοντας: Αμήν· Αλληλούια.»

Τα παραπάνω εδάφια είναι απλά· δεν χρειάζονται εξήγηση.

Εδάφια 5-8: ***«[5]Και από τον θρόνο βγήκε μια φωνή, που έλεγε: Αινείτε τον Θεό μας, όλοι οι δούλοι του, κι αυτοί που τον φοβούνται, και οι μικροί και οι μεγάλοι. [6]Και άκουσα σαν φωνή από μεγάλο πλήθος, και σαν φωνή από πολλά νερά, και σαν φωνή από ισχυρές βροντές, που έλεγαν: Αλληλούια, επειδή βασίλευσε ο Κύριος, ο Θεός ο Παντοκράτορας. [7]Ας χαιρόμαστε και ας νιώθουμε αγαλλί-***

αση και ας δώσουμε σ' αυτόν τη δόξα· επειδή, ήρθε ο γάμος τού Αρνίου, και η γυναίκα του ετοίμασε τον εαυτό της. [8]***Και της δόθηκε να ντυθεί εκλεκτής ποιότητας λινό καθαρό και λαμπερό· επειδή, το εκλεκτής ποιότητας λινό είναι τα δικαιώματα των αγίων.»***

Εξήγηση εδαφίων 5 και 6

«[5]***Και από τον θρόνο βγήκε μια φωνή, που έλεγε: Αινείτε τον Θεό μας, όλοι οι δούλοι του, κι αυτοί που τον φοβούνται, και οι μικροί και οι μεγάλοι.*** [6]***Και άκουσα σαν φωνή από μεγάλο πλήθος, και σαν φωνή από πολλά νερά, και σαν φωνή από ισχυρές βροντές, που έλεγαν: Αλληλούια, επειδή βασίλευσε ο Κύριος, ο Θεός ο Παντοκράτορας.»***

Εμείς μπορούμε μόνο να φανταστούμε τον βαθμό της χαράς που θα έλαβαν οι δούλοι του Θεού, όταν Εκείνος κατάστρεψε την ***«μεγάλη Βαβυλώνα»*** που είχε βασιλεία επάνω στους βασιλιάδες της γης! Τώρα, αυτή έφυγε από τη μέση για πάντα και βασίλεψε ο Παντοδύναμος Θεός! Και οι ουρανοί γέμισαν από τη δοξολογία των δούλων του Θεού: Αλληλούια!

Εξήγηση εδαφίων 7 και 8

«[7]***Ας χαιρόμαστε και ας νιώθουμε αγαλλίαση και ας δώσουμε σ' αυτόν τη δόξα· επειδή, ήρθε ο γάμος τού Αρνίου, και η γυναίκα του ετοίμασε τον εαυτό της.*** [8]***Και της δόθηκε να ντυθεί εκλεκτής ποιότητας λινό καθαρό και λαμπερό· επειδή, το εκλεκτής ποιότητας λινό είναι τα δικαιώματα των αγίων.»***

Μια σπουδαία αλήθεια

Από τα παραπάνω εδάφια αντιλαμβανόμαστε ότι ***«ο γάμος τού Αρνίου»*** **δεν θα λάβει χώρα** παρά **μετά** από την καταστροφή της ***«Βαβυλώνας της μεγάλης»*****!** Και η **«Βαβυλώνα η μεγάλη»** κάθεται επάνω στο ***«θηρίο»*****!** Επομένως, ο ***«γάμος του Αρνίου»*** **δεν θα λάβει χώρα πριν** από τον ερχομό του ***«θηρίου»*****!**

Εδάφιο 9: ***«Και μου λέει: Γράψε: Μακάριοι οι καλεσμένοι στο δείπνο τού γάμου τού Αρνίου. Και μου λέει: Αυτά είναι τα αληθινά λόγια του Θεού.»***

Εξήγηση εδαφίου 9

Ποιοι είναι *«οι καλεσμένοι»*;

Οι καλεσμένοι είναι όλοι εκείνοι που:

1. **Με πίστη ομολογούν ότι ο Ιησούς είναι ο μονογενής** (όχι ο μονόκτιστος) **Υιός του Θεού και επομένως είναι από τη φύση Του Θεός/Κύριος.**

2. **Πιστεύουν ότι ο Θεός Τον ανέστησε σωματικώς από τους νεκρούς.**

3. **Τον λατρεύουν επικαλούμενοι το Όνομά Του!**

Οι παραπάνω δηλώσεις υποστηρίζονται από τα εδάφια που ακολουθούν:

Ιωάννης 3[γ΄]:16

«Γιατί τόσο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό του το μονογενή, για να μη χαθεί καθένας που πι-

στεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει ζωή αιώνια.» (Μεταγλώττιση Σ. Καραλή)

Ρωμαίους 10[ι΄]:9,10,13,14
«[9]ότι, αν με το στόμα σου ομολογήσεις Κύριο, τον Ιησού, και μέσα στην καρδιά σου πιστέψεις ότι ο Θεός τον ανέστησε από τους νεκρούς, θα σωθείς· [10]επειδή, με την καρδιά πιστεύει κάποιος προς δικαιοσύνη, και με το στόμα γίνεται ομολογία προς σωτηρία … [3]Επειδή, «καθένας που θα επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου, θα σωθεί». [14]Πώς, λοιπόν, θα επικαλεστούν εκείνον στον οποίο δεν πίστεψαν; Και πώς θα πιστέψουν σ' εκείνον, για τον οποίο δεν άκουσαν; Και πώς θα ακούσουν, χωρίς να υπάρχει εκείνος που κηρύττει;»

Α΄ Κορινθίους 1[α΄]:2)
«προς την εκκλησία τού Θεού, που είναι στην Κόρινθο, τους αγιασμένους εν Χριστώ Ιησού, τους προσκαλεσμένους αγίους, μαζί με όλους εκείνους που σε κάθε τόπο επικαλούνται το όνομα του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας, που είναι και δικός τους και δικός μας.»

Η πρόσκληση δόθηκε **πρώτα** στους Ιουδαίους και **αργότερα** στους Έλληνες (στους Εθνικούς). Στο εδάφιο Ρωμαίους 1[α΄]:16, ο Παύλος έγραψε:

«Επειδή, δεν ντρέπομαι, βέβαια, το ευαγγέλιο του Χριστού· για τον λόγο ότι, είναι δύναμη Θεού προς σωτηρία σε κάθε έναν που πιστεύει, και στον Ιουδαίο, πρώτα, και στον Έλληνα·»

Υπήρχαν ποτέ άνθρωποι που αρνήθηκαν να ανταποκριθούν στην πρόσκληση;

Ναι, υπήρχαν! Ας ακούσουμε τα λόγια του Ιησού από τα εδάφια Ματθαίος 22[κβ΄]:1-14:

«[1]ΚΑΙ απαντώντας ξανά ο Ιησούς, τους είπε, με παραβολές, λέγοντας: [2]Η βασιλεία των ουρανών ομοιώθηκε με έναν άνθρωπο βασιλιά, που έκανε γάμους στον γιο του· [3]και έστειλε τους δούλους του να καλέσουν τους προσκαλεσμένους στους γάμους· και εκείνοι δεν ήθελαν νάρθουν. [4]Έστειλε ξανά άλλους δούλους, λέγοντας: Πείτε στους προσκαλεσμένους: Δέστε, ετοίμασα το γεύμα μου· οι ταύροι μου και τα θρεφτάρια μου [είναι] σφαγμένα, και όλα είναι έτοιμα· ελάτε στους γάμους. [5]Εκείνοι, όμως, δείχνοντας αμέλεια, αναχώρησαν, ο ένας μεν στο χωράφι του, ο άλλος δε στο εμπόριό του· [6]και οι υπόλοιποι, αφού έπιασαν τους δούλους του, [τους] κακοποίησαν και [τους] φόνευσαν. [7]Και ακούγοντάς [το] ο βασιλιάς οργίστηκε· και στέλνοντας τα στρατεύματά του, εξολόθρευσε εκείνους τους φονιάδες, και κατέκαψε την πόλη τους. [8]Τότε, λέει στους δούλους του: Ο γάμος μεν είναι έτοιμος, αλλά οι προσκαλεσμένοι δεν ήσαν άξιοι· [9]Πηγαίνετε, λοιπόν, στις διόδους των δρόμων, και όσους αν βρείτε, καλέστε τους στους γάμους. [10]Και αφού εκείνοι οι δούλοι βγήκαν στους δρόμους, συγκέντρωσαν όλους όσους βρήκαν, και κακούς και καλούς· και ο γάμος γέμισε από καθισμένους στο τραπέζι. [11]Κι όταν ο βασιλιάς μπήκε μέσα για να θεωρήσει τους καθισμένους στο τραπέζι, είδε εκεί έναν άνθρωπο να μη είναι ντυμένος με ένδυμα γάμου· [12]και του λέει: Φίλε, πώς μπήκες εδώ, μη έχοντας ένδυμα γάμου; Κι εκείνος αποστομώθηκε. [13]Τότε, ο βασιλιάς είπε στους υπηρέτες: Αφού τον δέσετε χειροπόδαρα, σηκώστε τον, και ρίξτε τον στο εξώτερο σκοτάδι· εκεί θα είναι το κλά-

μα και το τρίξιμο των δοντιών. [14]***Επειδή, πολλοί είναι οι καλεσμένοι, λίγοι όμως οι εκλεκτοί.»***

Ω, είναι τόσο σπουδαίο να αναγνωρίσουμε και να τιμήσουμε εκείνο το γάμο και να φορέσουμε το ***«εκλεκτής ποιότητας λινό»*** που δίνεται στους αγίους (δες το προηγούμενο εδάφιο 8)! Εκείνοι που θα πράξουν έτσι, θα ευλογηθούν! ***«Αυτά είναι τα αληθινά λόγια του Θεού.»***

Εδάφιο 10: ***«***[α]***Και έπεσα μπροστά στα πόδια του για να τον προσκυνήσω· και μου λέει: Πρόσεχε, μη*** *[το κάνεις αυτό]****· εγώ είμαι σύνδουλός σου, και των αδελφών σου, που έχουν τη μαρτυρία τού Ιησού· τον Θεό προσκύνησε·*** [β]***επειδή, η μαρτυρία τού Ιησού είναι το πνεύμα τής προφητείας.»***

Εξήγηση εδαφίου 10[α]

«[α]***Και έπεσα μπροστά στα πόδια του για να τον προσκυνήσω· και μου λέει: Πρόσεχε, μη*** *[το κάνεις αυτό]****· εγώ είμαι σύνδουλός σου, και των αδελφών σου, που έχουν τη μαρτυρία τού Ιησού· τον Θεό προσκύνησε·»***

Ποιος είναι αυτός ο άγγελος; Τον έχουμε ξανασυναντήσει;

Βεβαίως! Αυτός είναι ο άγγελος που έστειλε ο Θεός για να δείξει στον Ιωάννη την Αποκάλυψη. Στο εδάφιο Αποκάλυψις 1[α΄]:1, διαβάζουμε:

«Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ του Ιησού Χριστού, που έδωσε σ' αυτόν ο Θεός, για να δείξει στους δούλους του, εκείνα που σύντομα πρέπει να γίνουν· και τα φανέρωσε, στέλνοντας με τον άγγελό του στον δούλο του τον Ιωάννη·»

Γιατί δεν άφησε ο άγγελος τον Ιωάννη να τον προσκυνήσει;
Ο άγγελος ήξερε ποια είναι η θέση του μπροστά στον Θεό! Είπε στον Ιωάννη να προσκυνήσει τον Θεό επειδή ήξερε **ότι ο Θεός είναι εναντίον εκείνων που προσκυνούν με θρησκευτική αφοσίωση μπροστά από κτίσματα ή αντικείμενα όπως είναι οι εικόνες ή/και τα αγάλματα!** Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα επόμενα εδάφια:

Έξοδος 20[κ΄]:2-6
«[2]Εγώ [είμαι] ο Κύριος ο Θεός σου, που σε έβγαλε από τη γη τής Αιγύπτου, από οίκο δουλείας. [3]ΜΗ έχεις άλλους θεούς εκτός από μένα. [4]ΜΗ κάνεις για τον εαυτό σου είδωλο μήτε ομοίωμα κάποιου, από όσα [είναι] στον ουρανό επάνω ή όσα [είναι] στη γη κάτω ή όσα [είναι] στα νερά κάτω από τη γη· [5]μη τα προσκυνήσεις μήτε να τα λατρεύσεις· επειδή, εγώ ο Κύριος ο Θεός σου είμαι Θεός ζηλότυπος, που ανταποδίδω τις αμαρτίες των πατέρων επάνω στα παιδιά, μέχρι τρίτης και τετάρτης γενεάς εκείνων που με μισούν· [6]και κάνω έλεος σε χιλιάδες γενεές εκείνων που με αγαπούν, και τηρούν τα προστάγματά μου.»

Ησαΐας 44[μδ΄]:9-19
«[9]Όσοι κατασκευάζουν είδωλα, είναι όλοι ματαιότητα· και τα πολυαγαπημένα τους [είδωλα] δεν ωφελούν· κι αυτοί [είναι] μάρτυρες γι' αυτά [ότι] δεν βλέπουν ούτε καταλαβαίνουν, για να καταντροπιαστούν. [10]Ποιος έπλασε θεό ή έχυσε είδωλο, [που] δεν ωφελεί σε τίποτε; [11]Δέστε, όλοι οι σύντροφοί του θα ντροπιαστούν· και οι τεχνίτες, αυτοί [είναι] από ανθρώπους· ας συγκεντρωθούν όλοι μαζί· ας παρασταθούν· θα φοβηθούν, θα ντραπούν [όλοι] μαζί. [12]Ο χαλκουργός κόβει σίδερο, και εργάζεται στα

κάρβουνα, και το μορφώνει με τα σφυριά, και το κατά-
σκευάζει με τη δύναμη των βραχιόνων του· μάλιστα, πει-
νάει, και η δύναμή [του] αποκάμει· νερό δεν πίνει, και α-
τονεί. [13]***Ο ξυλουργός απλώνει τον κανόνα, το σημειώνει***
με στάθμη, το εξομαλύνει με ροκάνια, και το σημειώνει
με τον διαβήτη, και το κάνει σύμφωνα με την ανθρώπινη
μορφή, σύμφωνα με την ανθρώπινη ωραιότητα, για να
κατοικεί στο σπίτι. [14]***Κόβει κέδρους για τον εαυτό του,***
και παίρνει το κυπαρίσσι και τη βελανιδιά, που διαλέγει
για τον εαυτό του ανάμεσα στα δέντρα τού δάσους· φυ-
τεύει ένα πεύκο, και η βροχή [το] αυξάνει. [15]***Και θα είναι***
στον άνθρωπο [χρήσιμο] για κάψιμο· και απ' αυτό παί-
ρνει και ζεσταίνεται· ακόμα, [το] καίει, και ψήνει ψωμί·
επιπλέον, [το] κάνει θεό, και [το] προσκυνάει· το κάνει
είδωλο, και γονατίζει μπροστά του. [16]***Απ' αυτό, το μισό***
το καίει σε φωτιά, και με το άλλο μισό τρώει το κρέας·
ψήνει το ψητό, και χορταίνει· και ζεσταίνεται, λέγοντας:
Ω! Ζεστάσθηκα, είδα τη φωτιά· [17]***κι αυτό που απέμεινε***
[το] κάνει θεό, το γλυπτό του· γονατίζει μπροστά του, και
[το] προσκυνάει, και προσεύχεται σ' αυτό, και λέει: Λύ-
τρωσέ με, επειδή είσαι ο θεός μου. [18]***Δεν καταλαβαίνουν***
ούτε έχουν νόηση· επειδή, έκλεισε τα μάτια τους για να
μη βλέπουν, [και] τις καρδιές τους για να μη καταλα-
βαίνουν. [19]***Και κανένας δεν σκέφτεται στην καρδιά του***
ούτε [υπάρχει μέσα του] γνώση ούτε νόηση, ώστε να πει:
«Απ' αυτό, το μισό [το] έκαψα σε φωτιά· ακόμα, έψησα
ψωμί επάνω στα κάρβουνά του· έψησα κρέας, και έφαγα·
ύστερα, το υπόλοιπό του θα το κάνω βδέλυγμα; Θα προ-
σκυνήσω έναν κορμό δέντρου;».

Σήμερα, υπάρχουν εκατομμύρια ανθρώπων που ονομάζονται «Χριστιανοί» αλλά οι οποίοι αγνοούν τα παραπάνω λόγια του λόγου του Θεού. Προσκυνάνε εικόνες και αγάλ-

ματα, προσεύχονται σ' αυτά και **τα φιλάνε!** Και οι θρησκευτικοί τους αρχηγοί όχι μόνο δεν τους σταματούν, όπως ο άγγελος σταμάτησε τον Ιωάννη, αλλά, δίνουν και διάφορες δικαιολογίες για να προωθήσουν αυτό το είδος ειδωλολατρίας! Και όταν δουν αναγεννημένους Χριστιανούς οι οποίοι υπακούν το Θεό και οι οποίοι δεν προσκυνάνε τα είδωλα, ούτε προσεύχονται σ' αυτά διότι η προσευχή είναι λατρεία, **ούτε και τα φιλάνε**, τους θεωρούν αιρετικούς ή/και άπιστους! Τι σκοταδισμός! Τι διαστροφή της αλήθειας!

Η παραπάνω μορφή ειδωλολατρίας δεν είναι κάτι το καινούργιο! Οι Παγανιστές της παλαιάς εποχής **φιλούσαν** και αυτοί τα είδωλά τους! Ας διαβάσουμε τα εδάφια Ωσηέ 13[ιγ΄]:2-4:

«[2]Και τώρα αμαρτάνουν περισσότερο και περισσότερο, και έκαναν για τον εαυτό τους χωνευτά από το ασήμι τους, είδωλα σύμφωνα με τη φαντασία τους, όλα αυτά [είναι] έργο τεχνιτών· αυτοί λένε γι' αυτά: Οι άνθρωποι που θυσιάζουν ας φιλήσουν τα μοσχάρια. [3]Γι' αυτό, θα είναι σαν πρωινό σύννεφο, και σαν δρόσος τής αυγής, που φεύγει, σαν λεπτό άχυρο, που το φυσάει ο άνεμος από το αλώνι, και σαν καπνός από την καπνοδόχο. [4]Όμως, εγώ [είμαι] ο Κύριος ο Θεός σου από τη γη τής Αιγύπτου· και άλλον θεό, εκτός από μένα, δεν θα γνωρίσεις· επειδή, δεν υπάρχει άλλος σωτήρας εκτός από μένα.»

Χριστιανοί, ήλθε ο καιρός να γίνουμε νηφάλιοι! **Σταματήστε να προσκυνάτε τα είδωλα!** Εσείς είσαστε ο ναός του Θεού! **Ποια συμμετοχή έχει ο ναός του Θεού με τα είδωλα;** Στα εδάφια Β΄ Κορινθίους 6[στ΄]:16-18, ο απόστολος Παύλος έγραψε:

«[16]Και πώς να συμβιβαστεί ο ναός τού Θεού με τα είδωλα; Επειδή, εσείς είστε ναός τού ζωντανού Θεού, όπως είπε ο Θεός, ότι: «Θα κατοικώ ανάμεσα σ' αυτούς και θα περπατάω· και θα είμαι Θεός τους, κι αυτοί θα είναι λαός μου». [17]Γι' αυτό, «βγείτε έξω από ανάμεσά τους και αποχωριστείτε», λέει ο Κύριος, «και μη αγγίξετε [τίποτε] ακάθαρτο»· και «εγώ θα σας δεχθώ, [18]και θα είμαι Πατέρας σας, κι εσείς θα είστε γιοι μου και θυγατέρες», λέει ο Κύριος, ο Παντοκράτορας.»

Στο εδάφιο Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:21, ο απόστολος Ιωάννης είπε,

«Παιδάκια, φυλάξτε τον εαυτό σας από τα είδωλα ….»

Και στο εδάφιο Α΄ Κορινθίους 10[ι΄]:14, ο Παύλος διέταξε,

«Γι' αυτό, αγαπητοί μου, φεύγετε από την ειδωλολατρεία.»

Από όλα τα παραπάνω εδάφια, φαίνεται καθαρά ότι οι πραγματικά αναγεννημένοι Χριστιανοί πρέπει να λατρεύουν μόνο τον Θεό. Ακόμα και αυτή η λέξη ***«λατρεία»*** δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται από ένα αληθινό Χριστιανό σε σχέση με κάποιο κτίσμα, είτε αυτό είναι αγγελικό είτε είναι ανθρώπινο. **Θα πρέπει να διατηρείται και να χρησιμοποιείται μόνο για τον Θεό επειδή μόνο Αυτός είναι Άξιος να λάβει προσκύνηση και λατρεία!** Ας μη γίνουμε σαν κι' αυτούς που ***«απέδωσαν σεβασμό και λάτρευσαν την κτίση, παρά εκείνον που την έκτισε, ο οποίος είναι άξιος ευλογίας στους αιώνες»*** (Ρωμαίους 1[α΄]:25). Ας μη χρησιμοποιούμε ονόματα και τίτλους που ανήκουν απο-

κλειστικά στον Αιώνιο Θεό για να υπερυψώσουμε θνητούς ανθρώπους που κρατούν κάποια προσωρινή θέση θρησκευτικής εξουσίας όπως το **«Παναγιότατος»**. Ας σκεφτούμε ότι η Γραφή λέει πως ο Θεός είναι **«Άγιος»**· πως είναι δυνατόν να αποκαλέσουμε έναν θνητό άνθρωπο **«Παναγιότατο»**; Μήπως είναι ο άνθρωπος πάνω από τον Θεό; Ας μην αγνοούμε το γεγονός ότι υπάρχουν ονόματα τα οποία ο Θεός δεν τα υπολογίζει απλώς σαν τίτλους τιμής, αλλά, σαν ***«ονόματα βλασφημίας»***! (Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:1 και 17[ιζ΄]:3)

Πρέπει να λατρεύουμε τον Ιησού;

Απολύτως! Ο Ιησούς δεν είναι κτίσμα! Είναι από τη φύση Του Θεός επειδή είναι ο **μονογενής** Υιός του Θεού και επειδή μόνο Θεός μπορεί να βγει από τον Θεό όπως και μόνο άνθρωπος μπορεί να βγει από άνθρωπο! Στο εδάφιο Αποκάλυψις 5[ε΄]:8, βλέπουμε τα τέσσερα ζώα και τους εικοσιτέσσερις πρεσβύτερους **να πέφτουν μπροστά από το Αρνίο** --- μια κλασσική μορφή λατρείας που ανήκει αποκλειστικά στον Θεό! Και, αντίθετα με τον άγγελο τούτου του κεφαλαίου, **το Αρνίο την δέχτηκε!** Προφανώς, αυτή η πράξη δεν πρόσβαλε τον Πατέρα Θεό επειδή το θέλημά Του είναι **να τιμούν όλοι τον Υιό ακριβώς το ίδιο όπως τιμούν Εκείνον** (Ιωάννης 5[ε΄]:23).

Εξήγηση εδαφίου $10^{β}$

«^{β}επειδή, η μαρτυρία τού Ιησού είναι το πνεύμα τής προφητείας.»

Τι εννοούσε ο άγγελος με τα παραπάνω λόγια;

Εννοούσε ότι **όλη η προσοχή πρέπει να στραφεί στο πρόσωπο του Ιησού** --- όχι σ' αυτόν! Το **πνεύμα** της προφητείας, με άλλα λόγια, **ο σκοπός** κάθε προφητείας είναι

να δώσει **μαρτυρία για τον Ιησού!** Οι προφητείες που δόθηκαν στον Ιωάννη όσον αφορά την ερχόμενη βασιλεία του Θεού (εδάφιο 6) και τον γάμο του Αρνίου (εδάφια 7, 8), είναι ένα μικρό μέρος της συνολικής μαρτυρίας που δίνουν οι Γραφές για τον Ιησού (Ιωάννης 5[ε΄]:39)!

Μπορούμε να αναφερθούμε στο Πνεύμα το Άγιο ως «το Πνεύμα της προφητείας»;
Βεβαίως και μπορούμε, επειδή **Αυτός είναι η Πηγή κάθε προφητείας** (Β΄ Πέτρου 1[α΄]:21). Πάντοτε δίνει μαρτυρία για τον Ιησού επειδή το έργο Του είναι να δοξάζει Εκείνον (Ιωάννης 16[ιστ΄]:13-15). Αυτό το έργο του Αγίου Πνεύματος, ο Οποίος είναι επίσης γνωστός ως ***«το Πνεύμα του Χριστού»***, δεν άρχισε στον πρώτο αιώνα, αλλά **πολύ πριν** γίνει ο Λόγος σάρκα (Ιωάννης 1[α΄]:1,14)! Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα εδάφια Α΄ Πέτρου 1[α΄]:10,11. Εκεί, λέει:

«[10]***για την οποία σωτηρία αναζήτησαν με επιμέλεια και ερεύνησαν οι προφήτες, που προφήτευσαν για τη χάρη, που*** *[επρόκειτο νάρθει]* ***σε σας·*** [11]***ερευνώνας, σε ποια περίσταση και σε ποιον καιρό φανέρωνε το Πνεύμα τού Χριστού που ήταν μέσα τους, όταν από πριν έδινε μαρτυρία για τα παθήματα του Χριστού, και τις δόξες ύστερα απ' αυτά·»***

Εδάφιο 11: ***«Και είδα τον ουρανό ανοιγμένον, και ξάφνου, ένα λευκό άλογο, κι αυτός που καθόταν επάνω σ' αυτό ονομαζόταν Πιστός και Αληθινός, και κρίνει και πολεμάει με δικαιοσύνη.»***

Εξήγηση εδαφίου 11

Ποιος ήταν Αυτός που καθόταν επάνω στο *«λευκό άλογο»*;

Ο Καβαλάρης του άσπρου αλόγου δεν είναι κανένας άλλος εκτός από τον Κύριο Ιησού Χριστό! Αυτός είναι ο ***«Αμήν»*** του εδαφίου Αποκάλυψις 3[γ΄]:14, όπου παρουσιάζεται ως ο ***«πιστός»*** και ***«αληθινός»*** Μάρτυρας.

Επίσης, παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 6[στ΄]:2$^{\beta}$ και 2$^{\gamma}$.

Εδάφιο 12: «$^{\alpha}$***Και τα μάτια του*** *[ήσαν]* ***σαν φλόγα φωτιάς,*** $^{\beta}$***κι επάνω στο κεφάλι του*** *[ήσαν]* ***πολλά διαδήματα·*** $^{\gamma}$***και είχε ένα όνομα γραμμένο, που κανένας δεν*** *[το]* ***γνωρίζει παρά μονάχα αυτός.»***

Εξήγηση εδαφίου 12$^{\alpha}$

«$^{\alpha}$***Και τα μάτια του*** *[ήσαν]* ***σαν φλόγα φωτιάς,»***

Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 1[α΄]:14-16, κάτω από τον υπότιτλο, **Περιγραφή #4**.

Εξήγηση εδαφίου 12$^{\beta}$

«$^{\beta}$***κι επάνω στο κεφάλι του*** *[ήσαν]* ***πολλά διαδήματα·»***

Τι συμβολίζουν τα *«διαδήματα»*;

Τα ***«διαδήματα»*** (στεφάνια) είναι σύμβολα εξουσίας και τοποθετούνται στα κεφάλια βασιλέων που κυβερνούν. Επομένως, το γεγονός ότι ο Ιησούς είχε επάνω στο κεφάλι Του πολλά διαδήματα συμβολίζει ότι όλη η βασιλική εξουσία είναι επάνω Του, ότι είναι ο Βασιλιάς των βασιλιά-

δων. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα εδάφια που ακολουθούν:

Ησαΐας 9[θ΄]:6,7
«[6]Επειδή, παιδί γεννήθηκε σε μας, γιος δόθηκε σε μας· και η εξουσία θα είναι επάνω στον ώμο του· και το όνομά του θα αποκληθεί: Θαυμαστός, Σύμβουλος, Ισχυρός Θεός, Πατέρας τού Μέλλοντα Αιώνα, Άρχοντας Ειρήνης. [7]Στην αύξηση της εξουσίας του και της ειρήνης δεν θα υπάρχει τέλος, επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ, κι επάνω στη βασιλεία του, για να τη διατάξει, και να τη στερεώσει, με κρίση και δικαιοσύνη, από τώρα και μέχρι τον αιώνα. Ο ζήλος τού Κυρίου των δυνάμεων θα το εκτελέσει.»

Ματθαίος 28[κη΄]:18
«Και καθώς ο Ιησούς τους πλησίασε, τους μίλησε, λέγοντας: Δόθηκε σε μένα κάθε εξουσία στον ουρανό και επάνω στη γη.»

Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:6
«Και άκουσα σαν φωνή από μεγάλο πλήθος, και σαν φωνή από πολλά νερά, και σαν φωνή από ισχυρές βροντές, που έλεγαν: Αλληλούια, επειδή βασίλευσε ο Κύριος, ο Θεός ο Παντοκράτορας.»

Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:16
«Κι επάνω στο ιμάτιο κι επάνω στον μηρό του έχει γραμμένο το όνομα, ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΒΑΣΙΛΙΑΔΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ.»

Εξήγηση εδαφίου 12^{γ}

«και είχε ένα όνομα γραμμένο, που κανένας δεν [το] γνωρίζει παρά μονάχα αυτός.»

Τα παραπάνω λόγια είναι ευκολονόητα. Στο εδάφιο Αποκάλυψις 3[γ΄]:12, ο Κύριος Ιησούς είχε αναφέρει ότι **θα έχει ένα νέο όνομα**. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«Όποιος νικάει, θα τον κάνω στύλο μέσα στον ναό του Θεού μου, και δεν θα βγει πλέον έξω· και θα γράψω επάνω του το όνομα τού Θεού μου, και το όνομα της πόλης τού Θεού μου, της νέας Ιερουσαλήμ, που κατεβαίνει από τον ουρανό από τον Θεό μου, και το νέο μου όνομα.»

Εδάφιο 13: ***«^{α}Και ήταν ντυμένος με ιμάτιο βαμμένο σε αίμα· ^{β}και το όνομά του αποκαλείται: Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.»***

Εξήγηση εδαφίου 13^{α}

«^{α}Και ήταν ντυμένος με ιμάτιο βαμμένο σε αίμα·»

Γιατί είναι το ιμάτιό Του βαμμένο σε αίμα;

Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:18,19,20, και τα επόμενα εδάφια:

Ησαΐας 63[ξγ΄]:1-6

«^{1}ΠΟΙΟΣ είναι αυτός, αυτός που έρχεται από τον Εδώμ, με ιμάτια ερυθρά από τη Βοσόρρα; Αυτός ο ένδοξος στη στολή του, αυτός που περπατάει στη μεγαλειότητα της δύναμής του; Εγώ, που μιλάω με δικαιοσύνη, που είμαι ισχυρός στο να σώζω. ^{2}Γιατί είναι κόκκινη η στολή σου, και τα ιμάτιά σου όμοια με άνθρωπο που πατάει σε ληνό;

[3]***Μόνος πάτησα τον ληνό, και κανένας από τους λαούς δεν ήταν μαζί μου· και τους καταπάτησα μέσα στον θυμό μου, και τους ποδοπάτησα μέσα στην οργή μου· και το αίμα τους ραντίστηκε επάνω στα ιμάτιά μου, και μόλυνα ολόκληρη τη στολή μου.*** [4]***Επειδή, η ημέρα τής εκδίκησης*** *[ήταν]* ***μέσα στην καρδιά μου, και έφτασε η χρονιά των λυτρωμένων μου.*** [5]***Και κοίταξα ολόγυρα και δεν υπήρχε κάποιος να βοηθάει· και θαύμασα ότι δεν υπήρχε κάποιος να υποστηρίζει· γι' αυτό, ο βραχίονάς μου ενέργησε σε μένα σωτηρία· και ο θυμός μου, αυτός με υποστήριξε.*** [6]***Και καταπάτησα τους λαούς μέσα στην οργή μου, και τους μέθυσα από τον θυμό μου, και κατέβασα το αίμα τους στη γη.»***

Εξήγηση εδαφίου 13β

«β και το όνομά του αποκαλείται: Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.»

Ποιος είναι *«Ο Λόγος του Θεού»*;
Παρακαλώ, διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 2[β΄]:12.

Εδάφιο 14: ***«Και τα στρατεύματα, που*** *[ήσαν]* ***στον ουρανό τον ακολουθούσαν επάνω σε λευκά άλογα, ντυμένοι*** *[με]* ***εκλεκτής ποιότητας λινό λευκό και καθαρό.»***

Εξήγηση εδαφίου 14

Το ***«εκλεκτής ποιότητας λινό»*** το οποίο είναι ***«λευκό και καθαρό»***, μας δείχνει ότι τα στρατεύματα που Τον ακολουθούν αποτελούνται από άγιους και δίκαιους αγγέλους (Αποκάλυψις 3[γ΄]:4· 19[ιθ΄]:8).

Εδάφιο 15: ***«[α]Και από το στόμα του βγαίνει μια κοφτερή ρομφαία, για να χτυπάει μ' αυτή τα έθνη· [β]κι αυτός θα «τους ποιμάνει με σιδερένια ράβδο»· [γ]κι αυτός πατάει τον ληνό τού κρασιού τού θυμού και της οργής τού Θεού, του Παντοκράτορα.»***

Εξήγηση εδαφίου 15[α]

«[α]Και από το στόμα του βγαίνει μια κοφτερή ρομφαία, για να χτυπάει μ' αυτή τα έθνη·»

Τι συμβολίζει ο όρος, «*κοφτερή ρομφαία*»;

Αναφέρεται στον λόγο του Θεού (Εφεσίους 6[στ΄]:17). Για περισσότερες πληροφορίες, παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:16, κάτω από τον υπότιτλο **Περιγραφή #8**.

Εξήγηση εδαφίου 15[β]

«[β]κι αυτός θα «τους ποιμάνει με σιδερένια ράβδο»·

Ποιος θα ποιμάνει τα έθνη με *«σιδερένια ράβδο»*;

Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:5.

Εξήγηση εδαφίου 15[γ]

«[γ]κι αυτός πατάει τον ληνό τού κρασιού τού θυμού και της οργής τού Θεού, του Παντοκράτορα.»

Τι εννοούν τα παραπάνω λόγια;

Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του παραπάνω εδαφίου 13[α], και την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:18, 19 και 20.

Εδάφιο16: ***«Κι επάνω στο ιμάτιο κι επάνω στον μηρό του έχει γραμμένο το όνομα, ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΒΑΣΙΛΙΑΔΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ.»***

Εξήγηση εδαφίου 16

Οι τίτλοι, ***«ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΒΑΣΙΛΙΑΔΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ»***, οι οποίοι ανήκουν αποκλειστικά στον Θεό, αποκαλύπτουν την μεγάλη εξουσία του Κυρίου Ιησού Χριστού και το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι Ένας από τη Θεότητα Γιαχβέ (Ματθαίος 28[κη΄]:18· Α΄ Τιμόθεον 6[στ΄]:15,16· Δευτερονόμιον 10[ι΄]:17).

Εδάφια 17,18: ***«***[17]***Και είδα έναν άγγελο να στέκεται μέσα στον ήλιο· και έκραξε με δυνατή φωνή, λέγοντας προς όλα τα όρνεα που πετούν στο μέσον τού ουρανού: Ελάτε, και συγκεντρώνεστε στο δείπνο τού μεγάλου Θεού,*** [18]***για να φάτε σάρκες βασιλιάδων, και σάρκες χιλιάρχων, και σάρκες ισχυρών, και σάρκες αλόγων, και εκείνων που κάθονται επάνω σ' αυτά, και σάρκες όλων των ελεύθερων και των δούλων, και μικρών και μεγάλων.»***

Εξήγηση εδαφίων 17 και 18

Τα παραπάνω εδάφια είναι απλά· δεν χρειάζονται εξήγηση. Ο μόνος συμβολισμός εδώ είναι οι λέξεις, ***«είδα έναν άγγελο να στέκεται μέσα στον ήλιο»***, τις οποίες εξηγήσαμε στην εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 1[α΄]:14-16, κάτω από τον υπότιτλο **Περιγραφή #9**. Εκεί, έγραψα κατά μέρος (μπλε χρώμα):

«Τέλος, καθώς ο ***«ήλιος»*** εξεικονίζει **τον Τριαδικό Θεό και την λαμπερή Του δόξα**, τα λόγια της Αποκάλυψης 19[ιθ΄]:17, ***«Και είδα έναν άγγελο να στέκεται μέσα στον ήλιο»***, δεν εννοούν ότι αυτός ο άγγελος στάθηκε κατά

γράμμα πάνω στον πραγματικό ήλιο, ούτε και εννοούν ότι στάθηκε κατά γράμμα πάνω στον Θεό. Το γεγονός ότι ο Ιωάννης είδε αυτόν τον άγγελο **να στέκεται πάνω στον ήλιο**, σημαίνει ότι αυτός ο άγγελος **στάθηκε πάνω στην εξουσία που του έδωσε ο Θεός για να μιλήσει!»**

Εδάφιο 19: ***«Και είδα το θηρίο και τους βασιλιάδες τής γης, και τα στρατεύματά τους συγκεντρωμένα, για να κάνουν πόλεμο μ' αυτόν που είναι επάνω στο άλογο, και με το στράτευμά του.»***

Εξήγηση εδαφίου 19

Αυτά τα λόγια είναι η εκπλήρωση των προφητειών που βρίσκονται στα εδάφια Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:14 και 16[ιστ΄] :13-16. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Αποκάλυψις 17[ιζ΄]:14

«Αυτοί θα πολεμήσουν με το Αρνίο, και το Αρνίο θα τους νικήσει, επειδή είναι Κύριος κυρίων και Βασιλιάς βασιλιάδων· και όσοι [είναι] μαζί του, [είναι] κλητοί και εκλεκτοί και πιστοί.»

Αποκάλυψις 16[ιστ΄]:13-16

«[13]***Και είδα τρία ακάθαρτα πνεύματα όμοια με βατράχους, [που έβγαιναν] από το στόμα τού δράκοντα, και από το στόμα τού θηρίου, και από το στόμα τού ψευδοπροφήτη·*** [14]***επειδή, είναι πνεύματα δαιμόνων, που εκτελούν σημεία, τα οποία εκπορεύονται προς τους βασιλιάδες τής γης και ολόκληρης της οικουμένης, για να τους συγκεντρώσουν στον πόλεμο εκείνης τής μεγάλης ημέρας, του Θεού τού Παντοκράτορα.*** [15]***(Δέστε, έρχομαι σαν κλέφτης· μακάριος όποιος αγρυπνάει, και φυλάττει τα ιμάτιά του, για να μη περπατάει γυμνός, και βλέπουν την***

ασχημοσύνη του). [16]***Και τους συγκέντρωσε στον τόπο, που στα Εβραϊκά λέγεται Αρμαγεδδώνας.»***

Εδάφιο 20: ***«Και το θηρίο πιάστηκε, και μαζί μ' αυτό ο ψευδοπροφήτης, ο οποίος έκανε τα σημεία μπροστά του, με τα οποία πλάνησε αυτούς που πήραν το χάραγμα του θηρίου, κι αυτούς που προσκυνούσαν την εικόνα του· και οι δύο ρίχτηκαν ζωντανοί στη λίμνη τής φωτιάς, που καιει με το θειάφι.»***

Εξήγηση εδαφίου 20

Το παραπάνω ***«θηρίο»*** είναι το ***«θηρίο»*** του εδαφίου Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:1, και ο ***«ψευδοπροφήτης»*** είναι το άλλο ***«θηρίο»*** του εδαφίου Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:11. Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση όλου του κεφαλαίου Αποκάλυψις 13[ιγ΄].

Σ' ευχαριστώ Κύριε Ιησού που θα ρίξεις τον ***«άνθρωπο της αμαρτίας»*** και τους υποστηρικτές του, εκείνους που θα αποτελέσουν την κεντρική εξουσία της κυβέρνησης του σύνθετου ***«θηρίου»***, και τον ***«ψευδοπροφήτη»***, μέσα στη ***«λίμνη της φωτιάς»***!

Εδάφιο 21: ***«Και οι υπόλοιποι φονεύθηκαν με τη ρομφαία τού καθήμενου επάνω στο άλογο, η οποία έβγαινε από το στόμα του· και όλα τα όρνεα χόρτασαν από τις σάρκες τους.»***

Εξήγηση εδαφίου 21

Στο παραπάνω εδάφιο, διαβάζουμε ξανά για τη **ρομφαία που έβγαινε από το στόμα του Ιησού**. Για περισσότερες πληροφορίες γι' αυτό το συμβολικό όρο, παρακαλώ δια-

βάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:16, κάτω από τον υπότιτλο **Περιγραφή #8**.

Όταν όλα τα παραπάνω γεγονότα λάβουν χώρα, θα εκπληρωθεί η προφητεία που βρίσκεται στο εδάφιο Δανιήλ 2[β΄]:44. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«Και κατά τις ημέρες εκείνων των βασιλιάδων, ο Θεός τού ουρανού θα σηκώσει μια βασιλεία, που δεν θα φθαρεί στον αιώνα· και η βασιλεία αυτή δεν θα περάσει σε άλλον λαό· θα κατασυντρίψει και θα συντελέσει όλες αυτές τις βασιλείες, ενώ αυτή θα διαμένει στους αιώνες,»

Σ’ ευχαριστώ Πατέρα!

Κεφάλαιο Είκοσι

Εδάφιο 1: ***«ΚΑΙ είδα έναν άγγελο που κατέβαινε από τον ουρανό, ο οποίος είχε το κλειδί τής αβύσσου, και στο χέρι του μια μεγάλη αλυσίδα.»***

Εξήγηση εδαφίου 1

Που είναι η *«άβυσσος»*;

Η ***«άβυσσος»*** είναι το κατώτερο μέρος του **άδη**. (Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 6:8[α] και 9:1, κάτω από τον υπότιτλο, **Τι είδους τόπος είναι η *«άβυσσος»*;**) Επομένως, ***«το κλειδί τής αβύσσου»*** είναι ένα και το αυτό με ***«το κλειδί του άδη»***.

Σε τι αναφέρονται οι συμβολικοί όροι, *«το κλειδί της αβύσσου»* και *«το κλειδί του άδη»*;

Αναφέρονται στην **εξουσία** που έχει ένας πάνω από αυτό το μέρος.

Ένα ενδιαφέρον σημείο

Παρακαλώ σημειώστε ότι το ***«κλειδί της αβύσσου»*** **δεν δόθηκε** στον παραπάνω άγγελο· το εδάφιο ένα μας λέει ότι **το είχε!**

Ποιος λοιπόν είναι αυτός ο «άγγελος» ο οποίος έχει το *«κλειδί της αβύσσου»*;

Αυτός ο ***«Άγγελος»*** (όχι άγγελος από τη φύση Του), είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός.

Πως μπορούμε να αποδείξουμε την παραπάνω δήλωση από τις Γραφές;

Παρακαλώ διαβάστε τα επόμενα εδάφια με μεγάλη προσοχή, καθώς θα ακολουθήσουμε τα αχνάρια αυτού του ***«Αγγέλου»*** διαμέσου της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης:

Αριθμοί 22[κβ΄]:21-35

«[21]Και ο Βαλαάμ σηκώθηκε το πρωί, και σαμάρωσε το γαϊδούρι του, και πήγε μαζί με τους άρχοντες του Μωάβ. [22]Και άναψε η οργή τού Θεού ότι πήγε· και ένας άγγελος του Κυρίου στάθηκε στον δρόμο του, [μπροστά του], για να του εναντιωθεί· κι αυτός καθόταν επάνω στο γαϊδούρι του, και ήσαν μαζί του δύο δούλοι· [23]και όταν το γαϊδούρι είδε τον άγγελο του Κυρίου να στέκεται στον δρόμο, και τη ρομφαία του γυμνωμένη στο χέρι του, το γαϊδούρι παρεξέκλινε από τον δρόμο και πήγαινε προς την πεδιάδα· και ο Βαλαάμ χτύπησε το γαϊδούρι για να το επαναφέρει στον δρόμο. [24]Αλλά ο άγγελος του Κυρίου στάθηκε σ' έναν στενό δρόμο των αμπελώνων, [όπου ήταν] φραγμός από εδώ και φραγμός από εκεί· [25]και το γαϊδούρι, βλέποντας τον άγγελο του Κυρίου, πιέστηκε προς τον τοίχο, και συμπίεσε το πόδι τού Βαλαάμ στον τοίχο· κι αυτός το χτύπησε ξανά. [26]Και ο άγγελος του Κυρίου πήγε παραμπρός, και στάθηκε σε έναν στενό τόπο, όπου δεν υπήρχε δρόμος να παρεκκλίνει δεξιά ή αριστερά· [27]και το γαϊδούρι βλέποντας τον άγγελο του Κυρίου, συγκάθησε κάτω από τον Βαλαάμ· και καθώς ο Βαλαάμ θύμωσε, χτύπησε το γαϊδούρι με τη ράβδο. [28]Και ο Κύριος άνοιξε το στόμα τού γαϊδουριού· και είπε στον Βαλαάμ: Τι σου έκανα και με χτύπησες [για] τρίτη φορά τώρα; [29]Και ο Βαλαάμ είπε στο γαϊδούρι: Επειδή, με ενέπαιξες· είθε να είχα μάχαιρα στο χέρι μου, επειδή, τώρα θα σε θανάτωνα. [30]Και το γαϊδούρι είπε στον Βαλαάμ: Δεν είμαι εγώ το

γαϊδούρι σου, επάνω στο οποίο καθόσουν από την εποχή που με έχεις, μέχρι την ημέρα αυτή; Ήμουν ποτέ συνηθισμένο να κάνω έτσι σε σένα; Κι εκείνος είπε: Όχι. [31]***Και ο Κύριος άνοιξε τα μάτια τού Βαλαάμ, και είδε τον άγγελο του Κυρίου να στέκεται στον δρόμο, και να έχει στο χέρι του τη ρομφαία του γυμνωμένη· και αφού έσκυψε, προσκύνησε με το πρόσωπό του προς τη γη.*** [32]***Και ο άγγελος του Κυρίου τού είπε: Γιατί χτύπησες το γαϊδούρι σου, [για] τρίτη φορά τώρα; Δες, εγώ βγήκα για να [σου] εναντιωθώ, επειδή, ο δρόμος [σου] μπροστά μου είναι διεστραμμένος·*** [33]***και το γαϊδούρι βλέποντάς με παρεξέκλινε από μένα [για] τρίτη φορά τώρα· διαφορετικά, αν δεν είχε παρεκκλίνει από μένα, τώρα εσένα μεν θα [σε] φόνευα, εκείνο όμως θα [το] άφηνα ζωντανό.*** [34]***Και ο Βαλαάμ είπε στον άγγελο του Κυρίου: Αμάρτησα· επειδή, δεν ήξερα ότι έστεκες εσύ στον δρόμο εναντίον μου· γι' αυτό, τώρα, αν δεν είναι σε σένα αρεστό, επιστρέφω.*** [35]***Και ο άγγελος του Κυρίου είπε στον Βαλαάμ: Πήγαινε μαζί με τους ανθρώπους· όμως, ό,τι θα σου πω, αυτό θα μιλήσεις. Και ο Βαλαάμ πήγε μαζί με τους άρχοντες του Βαλάκ.»***

Ησαΐας 63[ξγ΄]:8-11

«[8]***Επειδή, είπε: Βέβαια, αυτοί [είναι] λαός μου, παιδιά [που] δεν θα ψευστούν· και υπήρξε ο Σωτήρας τους.*** [9]***Σε όλες τις θλίψεις τους θλιβόταν, και ο άγγελος της παρουσίας του τούς έσωσε· στην αγάπη του και στην ευσπλαχνία του αυτός τούς λύτρωσε· και τους σήκωσε, και τους βάσταξε, όλες τις ημέρες τού αιώνα.*** [10]***Αυτοί, όμως, απείθησαν, και λύπησαν το άγιο πνεύμα του· γι' αυτό, στράφηκε ώστε να γίνει εχθρός τους, τους πολέμησε ο ίδιος.*** [11]***Τότε, θυμήθηκε τις αρχαίες ημέρες, τον Μωυσή, τον λαό του, [λέγοντας]: Πού είναι αυτός που τους ανέβασε***

από τη θάλασσα, μαζί με τον ποιμένα τού ποιμνίου του; Πού είναι αυτός που έβαλε το πνεύμα του το άγιο ανάμεσά τους;»

Μαλαχίας 3[γ΄]:1
«ΔΕΣΤΕ, εγώ στέλνω τον άγγελό μου, και θα προπαρασκευάσει τον δρόμο μπροστά μου· και ο Κύριος, που εσείς ζητάτε, θάρθει ξαφνικά στον ναό του, ναι, ο άγγελος της διαθήκης, που εσείς θέλετε· δέστε, έρχεται, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.»

Πράξεις 7[ζ΄]:35
«Τούτον τον Μωυσή που αρνήθηκαν, λέγοντας: Ποιος σε κατέστησε άρχοντα ή δικαστή; Τούτον ο Θεός έστειλε αρχηγό και λυτρωτή διαμέσου του αγγέλου που φάνηκε σ' αυτόν στη βάτο.»

Έξοδος 3[γ΄]:2-6
«[2]Και ο άγγελος του Κυρίου φάνηκε σ' αυτόν μέσα σε φλόγα φωτιάς, από το μέσον τής βάτου, και είδε, και να, η βάτος καιγόταν από τη φωτιά, αλλ' η βάτος δεν κατακαιγόταν. [3]Και ο Μωυσής είπε: Ας στρέψω, και ας παρατηρήσω αυτό το μεγάλο θέαμα, γιατί η βάτος δεν κατακαίγεται. [4]Και καθώς ο Κύριος είδε [τον Μωυσή] ότι έστρεψε να παρατηρήσει, ο Θεός φώναξε σ' αυτόν μέσα από τη βάτο, και είπε: Μωυσή, Μωυσή. Και εκείνος είπε: Εδώ είμαι. [5]Και είπε: Μη πλησιάσεις εδώ· λύσε τα υποδήματά σου από τα πόδια σου· επειδή, ο τόπος επάνω στον οποίο στέκεσαι, είναι άγια γη. [6]Και του είπε: Εγώ [είμαι] ο Θεός τού πατέρα σου, ο Θεός τού Αβραάμ, ο Θεός τού Ισαάκ, και ο Θεός τού Ιακώβ. Και ο Μωυσής έκρυψε το πρόσωπό του· επειδή, φοβόταν να κοιτάξει στον Θεό.»

Έξοδος 13[ιγ΄]:21,22
«[21]Και ο Κύριος πορευόταν μπροστά απ' αυτούς, την ημέρα σε στύλο νεφέλης, για να τους οδηγεί στον δρόμο· και τη νύχτα, σε στύλο φωτιάς, για να τους φέγγει· ώστε να οδοιπορούν ημέρα και νύχτα· [22]δεν απομάκρυνε μπροστά από τον λαό τον στύλο τής νεφέλης την ημέρα ούτε τον στύλο τής φωτιάς τη νύχτα.»

Έξοδος 14[ιδ΄]:19
«Τότε, ο άγγελος του Θεού, που προπορευόταν από το στράτευμα του Ισραήλ, σηκώθηκε, και ήρθε πίσω τους· και ο στύλος τής νεφέλης σηκώθηκε από μπροστά τους, και στάθηκε πίσω τους·»

Α΄ Κορινθίους 10[ι΄]:2-4
«και όλοι βαπτίστηκαν στον Μωυσή μέσα στη νεφέλη και μέσα στη θάλασσα· [3]και όλοι έφαγαν το ίδιο πνευματικό φαγητό· [4]και όλοι ήπιαν το ίδιο πνευματικό ποτό· επειδή, έπιναν από πνευματική πέτρα, που ακολουθούσε· και η πέτρα ήταν ο Χριστός.»

Αποκάλυψις 1[α΄]:17,18
«[17]Και όταν τον είδα, έπεσα κοντά στα πόδια του σαν νεκρός· και έβαλε επάνω μου το δεξί του χέρι, λέγοντας: Μη φοβάσαι· εγώ είμαι ο πρώτος και ο τελευταίος, [18]κι αυτός που ζει, και έγινα νεκρός· και δες, είμαι ζωντανός στους αιώνες των αιώνων· αμήν· και έχω τα κλειδιά τού άδη και του θανάτου.»

Από όλα τα παραπάνω εδάφια αντιλαμβανόμαστε ότι ο ***«Άγγελος»*** που έχει το ***«κλειδί της αβύσσου»*** είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός, ο Οποίος είναι ο Θεός του Αβραάμ,

του Ισαάκ, του Ιακώβ και του Μωυσή, ο Λυτρωτής του Ισραήλ, ο Οποίος πέθανε και αναστήθηκε από τους νεκρούς για τη συγχώρηση των αμαρτιών όλων εκείνων που θα πιστέψουν σ' Αυτόν (Ματθαίος 1[α΄]:21· Ιωάννης 3[γ΄]:16· 6 [στ΄]:40· Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13)!

Εδάφια 2,3: ***«[2]Και έπιασε τον δράκοντα, το αρχαίο φίδι, που είναι διάβολος και σατανάς· και τον έδεσε [για] 1.000 χρόνια. [3]Και τον έρριξε στην άβυσσο, και τον έκλεισε, και σφράγισε από πάνω του, για να μη πλανήσει πλέον τα έθνη, μέχρις ότου συμπληρωθούν τα 1.000 χρόνια· και ύστερα απ' αυτά πρέπει να λυθεί για λίγο καιρό.»***

Εξήγηση εδαφίων 2 και 3

Η παραπάνω πράξη δείχνει την υπεροχή που έχει ο Ιησούς σε σύγκριση με τον Σατανά! Σε αντίθεση με τον χτισμένο αρχάγγελο Μιχαήλ που έπρεπε να πολεμήσει για να διώξει τον Σατανά από τον ουρανό (Αποκάλυψις 12 [ιβ΄]:7-9), ο άκτιστος Ιησούς, ο Οποίος πάντοτε υπήρξε με ***«μορφή Θεού»*** (Φιλιππησίους 2[β΄]:6), είχε τη δύναμη να τον πιάσει και να τον δέσει με μια μεγάλη αλυσίδα! Δοξολογώ το Όνομά Σου Κύριε Ιησού!

Εδάφιο 4: ***«[α]Και είδα θρόνους· και επάνω σ' αυτούς κάθησαν, και τους δόθηκε κρίση· [β]και [είδα] τις ψυχές των αποκεφαλισμένων εξαιτίας τής μαρτυρίας τού Ιησού, και εξαιτίας τού λόγου τού Θεού, και οι οποίοι δεν προσκύνησαν το θηρίο ούτε την εικόνα του· και δεν πήραν το χάραγμα επάνω στο μέτωπό τους κι επάνω στο χέρι τους· [γ]και ανέζησαν και βασίλευσαν μαζί με τον Χριστό 1.000 χρόνια.»***

Εξήγηση εδαφίου 4[α]

«[α]Και είδα θρόνους· και επάνω σ' αυτούς κάθησαν, και τους δόθηκε κρίση·»

Τα παραπάνω λόγια είναι η εκπλήρωση των προφητειών που βρίσκονται στα εδάφια Δανιήλ 7[ζ΄]:9,22 και Ματθαίος 19[ιθ΄]:28. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Δανιήλ 7[ζ΄]:9,22

«[9]Θωρούσα, μέχρις ότου τέθηκαν οι θρόνοι, και ο Παλαιός των ημερών κάθησε, του οποίου το ένδυμα [ήταν] λευκό σαν χιόνι, και οι τρίχες τού κεφαλιού του σαν καθαρό μαλλί· ο θρόνος του ήταν σαν φλόγα φωτιάς· οι τροχοί του σαν φωτιά που κατέφλεγε … [22]μέχρις ότου ήρθε ο Παλαιός των ημερών, και η κρίση δόθηκε στους αγίους τού Υψίστου· και ο καιρός έφτασε, και οι άγιοι πήραν τη βασιλεία.»

Ματθαίος 19[ιθ΄]:28

«Και ο Ιησούς τους είπε: Σας διαβεβαιώνω, ότι εσείς που με ακολουθήσατε, κατά την παλιγγενεσία, όταν ο Υιός τού ανθρώπου καθήσει επάνω στον θρόνο τής δόξας του, θα καθήσετε κι εσείς επάνω σε δώδεκα θρόνους για να κρίνετε τις δώδεκα φυλές τού Ισραήλ.»

Εξήγηση εδαφίου 4[β]

«[β]και [είδα] τις ψυχές των αποκεφαλισμένων εξαιτίας τής μαρτυρίας τού Ιησού, και εξαιτίας τού λόγου τού Θεού, και οι οποίοι δεν προσκύνησαν το θηρίο ούτε την εικόνα του· και δεν πήραν το χάραγμα επάνω στο μέτωπό τους κι επάνω στο χέρι τους·»

Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 6[στ΄]:9.

Εξήγηση εδαφίου 4^{γ}

«^{γ}και ανέζησαν και βασίλευσαν μαζί με τον Χριστό 1.000 χρόνια.»

Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:6^{α}, έγραψα (μπλε χρώμα):

Από τα παραπάνω λόγια, και από τα εδάφια Α΄ Πέτρου 2 [β΄]:4,5, 9, Αποκάλυψις 5[ε΄]:10 και 20[κ΄]:6, βλέπουμε ότι όλους εκείνους που πιστεύουν και ακολουθούν τον Κύριο Ιησού Χριστό, Εκείνος τους κάνει να γίνουν **βασιλιάδες** και **ιερείς**. Ως βασιλιάδες, **θα βασιλεύουν για πάντα** (Αποκάλυψις 22[κβ΄]:5). Ως ιερείς, **θα λατρεύουν τον Θεό και τον Χριστό** (Αποκάλυψις 20[κ΄]:6).

Παρακαλώ σημειώστε

Από το εδάφιο Αποκάλυψις 22[κβ΄]:5 (που ανάφερα στη παραπάνω παράγραφο), αντιλαμβανόμαστε ότι παρόλο που θα βασιλέψουν μαζί με τον Χριστό για την συγκεκριμένη περίοδο των 1000 ετών, η θέση τους σαν βασιλιάδες δεν θα σταματήσει εκεί· θα βασιλέψουν μαζί Του ***«στους αιώνες των αιώνων»*****!** Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«Και νύχτα δεν θα υπάρχει εκεί· και δεν έχουν ανάγκη από λύχνο και φως τού ήλιου, επειδή ο Κύριος ο Θεός τούς φωτίζει· και θα βασιλεύσουν στους αιώνες των αιώνων.»

Εδάφιο 5: ***«[α]Οι υπόλοιποι, όμως, των νεκρών δεν ανέζησαν, μέχρις ότου συμπληρωθούν τα 1.000 χρόνια· [β]αυτή [είναι] η πρώτη ανάσταση.»***

Εξήγηση εδαφίου 5[α]

«[α]Οι υπόλοιποι, όμως, των νεκρών δεν ανέζησαν, μέχρις ότου συμπληρωθούν τα 1.000 χρόνια·»

Η ανάσταση όλων των ανθρώπων (εκτός από εκείνους που αποτελούν την Εκκλησία), θα λάβει χώρα στο τέλος των 1000 ετών όταν ο Θεός **θα τους κρίνει σύμφωνα με τα έργα τους**. Παρακαλώ διάβασε τα εδάφια 12 και 13 του παρόντος κεφαλαίου.

Εξήγηση εδαφίου 5[β]

«[β]αυτή [είναι] η πρώτη ανάσταση.»

Μια διευκρίνιση

Η παραπάνω πρόταση δεν αναφέρεται στη δήλωση του εδαφίου 5[α], αλλά, στο εδάφιο 4· αναφέρεται στην ανάσταση εκείνων που θα καθίσουν στους θρόνους. Επειδή η παραπάνω πρόταση και το εδάφιο 6 (παρακαλώ πάρτε ένα λεπτό να διαβάσετε το εδάφιο 6) είναι η συνέχιση του εδαφίου 4, τα λόγια, ***«Οι υπόλοιποι, όμως, των νεκρών δεν ανέζησαν, μέχρις ότου συμπληρωθούν τα 1.000 χρόνια»***, **πρέπει να μπουν σε παρένθεση**. Ο τίτλος, ***«η πρώτη ανάσταση»***, αναφέρεται μόνο στην ανάσταση όλων εκείνων που αποτελούν την Εκκλησία του Ιησού.

Πότε θα λάβει χώρα η *«πρώτη ανάσταση»*;

Στην εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:9-12, κάτω από τον ίδιο υπότιτλο, έγραψα (μπλε χρώμα):

Η ***«πρώτη ανάσταση»*** ολοκληρώνεται σε δύο μέρη:

α) Ο Πρώτος που είχε ***«μέρος στην πρώτη ανάσταση»*** (Αποκάλυψις 20[κ΄]:6), ήταν ο άνθρωπος Ιησούς.

β) Όλοι εκείνοι που ανήκουν σ' Αυτόν, με άλλα λόγια, η Εκκλησία Του, θα έχουν ***«μέρος στη πρώτη ανάσταση»*** στην δεύτερη παρουσία Του.

Οι παραπάνω δηλώσεις υποστηρίζονται από τα εδάφια που ακολουθούν:

Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:20-23
«[20]Αλλά, τώρα, ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς· έγινε η απαρχή αυτών που έχουν κοιμηθεί. [21]Επειδή, βέβαια, διαμέσου ανθρώπου ήρθε ο θάνατος, έτσι και διαμέσου ανθρώπου η ανάσταση των νεκρών. [22]Επειδή, όπως όλοι πεθαίνουν λόγω συγγένειας με τον Αδάμ, έτσι και όλοι θα ζωοποιηθούν, ερχόμενοι σε συγγένεια με τον Χριστό· [23]κάθε ένας, όμως, σύμφωνα με τη δική του τάξη· ο Χριστός είναι η απαρχή, έπειτα όσοι είναι τού Χριστού, στην παρουσία του·»

Α΄ Θεσσαλονικείς 4[δ΄]:14-17
«[14]Επειδή, αν πιστεύουμε ότι ο Ιησούς πέθανε και αναστήθηκε, έτσι και ο Θεός, αυτούς που κοιμήθηκαν με πίστη στον Ιησού, θα τους φέρει μαζί του. [15]Επειδή, σας λέμε τούτο διαμέσου του λόγου τού Κυρίου, ότι εμείς που ζούμε, όσοι απομένουμε στην παρουσία τού Κυρίου, δεν θα προλάβουμε αυτούς που κοιμήθηκαν· [16]δεδομένου ότι, ο ίδιος ο Κύριος θα κατέβει από τον ουρανό με πρόστα-

γμα, με φωνή αρχαγγέλου, και με σάλπιγγα Θεού, κι αυτοί που πέθαναν εν Χριστώ θα αναστηθούν πρώτα· [17]έπειτα, εμείς που ζούμε, όσοι απομένουμε, θα αρπαχτούμε μαζί τους, ταυτόχρονα, με σύννεφα σε συνάντηση του Κυρίου στον αέρα· και έτσι, θα είμαστε πάντοτε μαζί με τον Κύριο.»

Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:1
«ΣΑΣ παρακαλούμε, μάλιστα, αδελφοί, για την παρουσία τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού, και την επισύναξή μας σ' αυτόν,»

Επίσης, στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 11[ια΄]: 12, κάτω από τον υπότιτλο **Σημείο 3**, έγραψα (μπλε χρώμα):

Στα εδάφια Αποκάλυψις 20[κ΄]:4-6, διαβάζουμε:

«[4]Και είδα θρόνους· και επάνω σ' αυτούς κάθησαν, και τους δόθηκε κρίση· και είδα τις ψυχές των αποκεφαλισμένων εξαιτίας τής μαρτυρίας τού Ιησού, και εξαιτίας τού λόγου τού Θεού, και οι οποίοι δεν προσκύνησαν το θηρίο ούτε την εικόνα του· και δεν πήραν το χάραγμα επάνω στο μέτωπό τους κι επάνω στο χέρι τους· και ανέζησαν και βασίλευσαν μαζί με τον Χριστό 1.000 χρόνια. [5]Οι υπόλοιποι, όμως, των νεκρών δεν ανέζησαν, μέχρις ότου συμπληρωθούν τα 1.000 χρόνια· αυτή είναι η πρώτη ανάσταση. [6]Μακάριος και άγιος όποιος έχει μέρος στην πρώτη ανάσταση· επάνω σ' αυτούς ο δεύτερος θανατος δεν έχει εξουσία, αλλά θα είναι ιερείς τού Θεού και του Χριστού, και θα βασιλεύσουν μαζί του για 1.000 χρόνια.»

Στα παραπάνω εδάφια παρατηρούμε ότι **εκείνοι που δεν προσκύνησαν το *«θηρίο»* και δεν πήραν το χάραγμά του**, θα:

α) Έχουν μέρος στην πρώτη ανάσταση!! Εκείνοι που έχουν μέρος στην πρώτη ανάσταση είναι η Εκκλησία που θα συναντήσει τον Κύριο στον αέρα (Α΄ Θεσσαλονικείς 4[δ΄]:16· Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:23,24· Αποκάλυψις 20[κ΄]:4-6)!

β) Βασιλέψουν με τον Χριστό για 1.000 χρόνια!! Η υπόσχεση ότι θα βασιλέψουν με τον Χριστό έχει δοθεί μόνο στην Εκκλησία (Αποκάλυψις 1[α΄]:6· 5[ε΄]:10· Ματθαίος 19[ιθ΄]:28)!

Κατά συνέπεια λοιπόν, τα παραπάνω λόγια των εδαφίων Αποκάλυψις 20[κ΄]:4-6 αποδεικνύουν το γεγονός ότι η Εκκλησία των τελευταίων ημερών θα αντιμετωπίσει το ***«θηρίο»*** με όλη του τη μανία! Και, το εδάφιο Αποκάλυψις 14 [ιδ΄]:12 λέει, ***«Εδώ είναι η υπομονή των αγίων»***.

Εδάφιο 6: ***«Μακάριος και άγιος όποιος έχει μέρος στην πρώτη ανάσταση· επάνω σ' αυτούς ο δεύτερος θάνατος δεν έχει εξουσία, αλλά θα είναι ιερείς τού Θεού και του Χριστού, και θα βασιλεύσουν μαζί του [για] 1.000 χρόνια.»***

Εξήγηση εδαφίου 6

Στο παραπάνω εδάφιο διαβάζουμε για τον ***«δεύτερο θάνατο»***. Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 2[β΄]:11^{β}, έγραψα (μπλε χρώμα):

Ποιος είναι «ο πρώτος» και ποιος είναι «ο *δεύτερος θάνατος*»;
Στην προς Εβραίους επιστολή, κεφάλαιο 9[θ΄] και εδάφιο 27 διαβάζουμε ότι, ***«… είναι αποφασισμένο στους ανθρώπους μια φορά να πεθάνουν, ύστερα δε από τούτο είναι κρίση·»***

Απ' αυτά τα λόγια, καταλαβαίνουμε ότι είναι αποφασισμένο από τον Θεό για όλους τους ανθρώπους να πεθάνουν μια φορά. **Αυτός είναι ο πρώτος θάνατος** και είναι αναπόφευκτος διότι όλοι τον κληρονομήσαμε λόγω της αμαρτίας των προπατόρων μας, του Αδάμ και της Εύας. Οι μόνοι που δεν θα γευθούν τον πρώτο θάνατο, είναι οι πιστοί ακόλουθοι του Κυρίου Ιησού οι οποίοι θα είναι ακόμα ζωντανοί όταν Αυτός επιστρέψει για να παραλάβει την Εκκλησία Του (Β΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:1). Την ημέρα εκείνη, οι άγιοι που έχουν πεθάνει θα αναστηθούν από τους νεκρούς (αυτή η ανάσταση αποκαλείται ***«πρώτη»*** - Αποκάλυψις 20[κ΄]:6), και, **συγχρόνως** (κείμενο: ***«άμα»*** - Α΄ Θεσσαλονικείς 4[δ΄]:16,17), **οι ζωντανοί άγιοι θα μεταλλαχθούν, ώστε όλοι μαζί, σαν ένα σώμα**, να συναντήσουν τον Κύριο στον αέρα (Α΄ Θεσσαλονικείς 4[δ΄]:16,17· Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:51-54). Όμως, από το εδάφιο που εξετάζουμε (11^{β}), μαθαίνουμε ότι υπάρχει και ένας άλλος θάνατος τον οποίον ο Κύριος, αποκαλεί ***«δεύτερο»***. Ας εξετάσουμε δύο εδάφια που αναφέρονται στον ***«δεύτερο θάνατο»***:

1) ***«Μακάριος και άγιος όστις έχει μέρος εις την πρώτην ανάστασιν· επί τούτων ο θάνατος ο δεύτερος δεν έχει εξουσίαν, αλλά θέλουσιν είσθαι ιερείς του Θεού και του Χριστού, και θέλουσι βασιλεύσει μετ' αυτού χίλια έτη.»*** (Αποκάλυψις 20[κ΄]:6).

2) ***«Οι δε δειλοί και άπιστοι και βδελυκτοί και φονείς και πόρνοι και μάγοι και ειδωλολάτραι, και πάντες οι ψεύσται, θέλουσιν έχει την μερίδα αυτών εν τη λίμνη τη καιομένη με πυρ και θείον· ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος.»*** (Αποκάλυψις 21[κα΄]: 8).

Από τα παραπάνω εδάφια μαθαίνουμε ότι, **ο *«δεύτερος θανατος»* είναι η λίμνη που καίγεται με φωτιά και με θειάφι!** Εκείνοι που πιστεύουν στον Κύριο Ιησού και γι' αυτό τον λόγο αποκαλούνται ***«μακάριοι»***, δηλαδή, ***«ευτυχείς»*** και ***«άγιοι»***, δηλαδή, ***«καθαροί»*** (διότι το αίμα του Αρνίου τους καθάρισε από τις αμαρτίες τους), **δεν κινδυνεύουν να ριχθούν μέσα στην λίμνη του πυρός**. Αυτοί θα είναι ευτυχείς διότι θα είναι ***«ιερείς του Θεού και του Χριστού»***· αυτό εννοεί ότι θα λατρεύουν τον Θεό **και τον Χριστό** διότι, σύμφωνα με το εδάφιο Ιωάννης 20[κ΄]:28, ο Ιησούς είναι και ***«Κύριος»*** και ***«Θεός»*** και γι' αυτό το λόγο, η λατρεία του ανήκει!

Ένα άλλο πράγμα που μαθαίνουμε από τα παραπάνω εδάφια είναι ότι εκείνοι που θα ριχθούν στην λίμνη του πυρός, δηλαδή ***«στον δεύτερο θάνατο»***, είναι όλοι εκείνοι που θα πεθάνουν στις αμαρτίες τους.

Ποιοι είναι εκείνοι που θα πεθάνουν στις αμαρτίες τους; Όλοι εκείνοι που αρνούνται να αναγνωρίσουν το γεγονός ότι ο Ιησούς Χριστός είναι **ο μονογενής** Υιός του Θεού (Ιωάννης 3[γ΄]:16· 8[η΄]24) και ότι γι' αυτό το λόγο είναι, αναμφισβήτητα, **από τη φύση Του Θεός** (Ιωάννης 1[α΄]: 1)**. Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν την προαπαιτούμενη γνώση και πίστη** (Ρωμαίους 10 [ι΄]:14) **η οποία θα τους οδηγήσει να προσευχηθούν σ' Αυτόν, δηλαδή, να επικα-**

λεσθούν το Όνομά Του για να σωθούν (Ρωμαίους 10 [ι΄]: 9,13,14).

Το εδάφιο Αποκάλυψις 21[κα΄]:8 παρουσιάζει ένα κατάλογο με αμαρτωλές πράξεις οι οποίες θα καταδικάσουν εκείνους που δεν πιστεύουν στον Κύριο Ιησού Χριστό να έχουν τη μερίδα τους στη λίμνη που καίγεται με φωτιά. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«Ενώ οι δειλοί και άπιστοι και μολυσμένοι με βδελύγματα και φονιάδες και πόρνοι και μάγοι και ειδωλολάτρες, και όλοι οι ψεύτες, [θα έχουν] τη μερίδα τους μέσα στη λίμνη που καίγεται με φωτιά και θειάφι· αυτός είναι ο δεύτερος θάνατος.»

Εδάφια 7,8: ***«[7]Και όταν συμπληρωθούν τα 1.000 χρόνια, ο σατανάς θα λυθεί από τη φυλακή του. [8]Και θα βγει για να πλανήσει τα έθνη που [βρίσκονται] στις τέσσερις γωνίες τής γης, τον Γωγ και τον Μαγώγ, για να τους συγκεντρώσει σε πόλεμο, των οποίων ο αριθμός τους [είναι] σαν την άμμο τής θάλασσας.»***

Εξήγηση εδαφίου 7
«[7]Και όταν συμπληρωθούν τα 1.000 χρόνια, ο σατανάς θα λυθεί από τη φυλακή του.»

Αυτά τα λόγια επαναλαμβάνονται στο εδάφιο 3. Αυτά τα εδάφια είναι δύο μάρτυρες οι οποίοι μαρτυρούν ότι πραγματικά αυτό το γεγονός θα λάβει χώρα (Β΄ Κορινθίους 13 [ιγ΄]:1).

Εξήγηση εδαφίου 8
«[8]Και θα βγει για να πλανήσει τα έθνη που [βρίσκονται] στις τέσσερις γωνίες τής γης, τον Γωγ και τον Μαγώγ, για

να τους συγκεντρώσει σε πόλεμο, των οποίων ο αριθμός τους [είναι] σαν την άμμο τής θάλασσας.»

Το γεγονός ότι ο Σατανάς θα πλανήσει ξανά τόσο πολλούς ανθρώπους στο τέλος των χιλίων ετών, είναι συγκλονιστικό!

Τι συμβολίζουν ο *«Γωγ»* και ο *«Μαγώγ»*;
Συμβολίζουν τον Σατανά και όλους εκείνους που θα πλανήσει ***«στις τέσσερις γωνίες τής γης»***, και που θα γίνουν **εχθροί του Θεού**. Για μια καλύτερη κατανόηση, παρακαλώ διαβάστε από το βιβλίο του Ιεζεκιήλ, κεφάλαια 38 και 39. Εδώ παραθέτω δύο εδάφια από αυτά τα κεφάλαια:

Ιεζεκιήλ 38[λη΄]:2
«Γιε ανθρώπου, στήριξε το πρόσωπό σου ενάντια στον Γωγ, τη γη τού Μαγώγ, του ηγεμόνα τής Ρως, Μεσέχ και Θουβάλ, και προφήτευσε εναντίον του,»

Ιεζεκιήλ 39[λθ΄]:1
«Κι εσύ, γιε ανθρώπου, προφήτευσε ενάντια στον Γωγ, και πες: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Δες, εγώ [είμαι] εναντίον σου, Γωγ, ηγεμόνα τής Ρως, Μεσέχ, και Θουβάλ·»

Εδάφιο 9: ***«[α]Και ανέβηκαν επάνω στο πλάτος τής γης, και περικύκλωσαν το στρατόπεδο των αγίων, και την αγαπημένη πόλη· [β]και κατέβηκε φωτιά από τον Θεό από τον ουρανό, και τους κατέφαγε.»***

Εξήγηση εδαφίου 9[α]
«[α]Και ανέβηκαν επάνω στο πλάτος τής γης, και περικύκλωσαν το στρατόπεδο των αγίων, και την αγαπημένη πόλη·»

Ποιο είναι το όνομα της *«αγαπημένης πόλης»*;
Το όνομα της ***«αγαπημένης πόλης»*** είναι ***«Νέα Ιερουσαλήμ»*** ή ***«άνω Ιερουσαλήμ»***. Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 3[γ΄]:12^{δ}, έγραψα (μπλε χρώμα):

Το δε γεγονός ότι ο Ιησούς θα γράψει στα μέτωπά τους και το όνομα ***«της νέας Ιερουσαλήμ»***, φανερώνει ότι αυτοί θα είναι αιώνιοι κάτοικοι αυτής της δοξασμένης **«Μητρόπολης»** του Θεού, η οποία, καθώς είπε ο Παύλος, ***«είναι μητέρα όλων μας»*** (Γαλάτας 4[δ΄]:26· επίσης διάβασε Εβραίους 12[ιβ΄]:22 και Αποκάλυψις 21[κα΄]:2,10).

Και στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 11[ια΄]:2^{β}, έγραψα (μπλε χρώμα):

Γνωρίζουμε το όνομα της *«άγιας πόλης»*;
Βεβαίως! Στο εδάφιο Αποκάλυψις 21[κα΄]:2, ο Ιωάννης έγραψε:

«Και εγώ ο Ιωάννης είδα την άγια πόλη, την καινούργια Ιερουσαλήμ, που κατέβαινε από τον Θεό, από τον ουρανό, ετοιμασμένη σαν νύφη στολισμένη για τον άνδρα της.»

Ποιοι είναι οι πολίτες της *«άγιας πόλης»*;
Οι πολίτες της ***«άγιας πόλης»*** είναι όλοι εκείνοι που πιστεύουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής ο Οποίος είναι από τη φύση Του Θεός (Ιωάννης 1[α΄]:1) επειδή είναι ο **μονογενής** --- όχι ο μονόκτιστος --- Υιός του Θεού (Ιωάννης 3[γ΄]:16). Επειδή έχουν αυτή την πίστη, η Γραφή τους αποκαλεί ***«νικητές»*** (Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:5). Και στο εδάφιο Αποκάλυψις 3[γ΄]:12, ο Ιησούς είπε,

«Όποιος νικάει, θα τον κάνω στύλο μέσα στον ναό του Θεού μου, και δεν θα βγει πλέον έξω· και θα γράψω επάνω του το όνομα τού Θεού μου, και το όνομα της πόλης τού Θεού μου, της νέας Ιερουσαλήμ, που κατεβαίνει από τον ουρανό από τον Θεό μου, και το νέο μου όνομα.»

Το γράψιμο του ονόματος ***«Νέα Ιερουσαλήμ»*** επάνω στους Χριστιανούς άγιους θα τους ξεχωρίσει ως πολίτες αυτής της μεγάλης Μητρόπολης! Ο απόστολος Παύλος συμφωνεί απόλυτα μ' αυτή τη δήλωση. Στο εδάφιο Γαλάτας 4[δ΄]:26, έγραψε:

«… η άνω Ιερουσαλήμ είναι ελεύθερη, η οποία είναι μητέρα όλων μας.»

Επομένως, ποιοι είναι η *«άγια πόλη»*;
Αφού το όνομα ***«Νέα Ιερουσαλήμ»*** είναι γραμμένο επάνω στους Χριστιανούς αγίους (είτε αυτοί είναι Ιουδαίοι είτε είναι Εθνικοί), μπορούμε να τους ονομάσουμε: ***«Η Άγια Πόλη»*****!**

Για περισσότερες πληροφορίες επάνω σ' αυτό το θέμα, για το αν το όνομα ***«Νέα Ιερουσαλήμ»*** είναι το όνομα μιας κατά γράμμα πόλης ή αν είναι ένα από τα ονόματα που αναφέρονται στην Εκκλησία των αναγεννημένων, παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 20 [κ΄]:9^{α} και 21[κα΄]:2,3 και 9,10.

Βασισμένοι στο παραπάνω συμπέρασμα, μπορούμε να πούμε ότι η *«Νέα Ιερουσαλήμ»* είναι οι πραγματικά αναγεννημένοι Χριστιανοί οι οποίοι αποτελούν τη Νύφη, τη γυναίκα του Αρνίου;

Ναι, μπορούμε! Στα εδάφια Αποκάλυψις 21[κα΄]:9-11, διαβάζουμε:

«[9]Και ήρθε σε μένα ένας από τους επτά αγγέλους, που είχαν τις επτά φιάλες, που ήσαν γεμάτες από τις επτά τελευταίες πληγές, και μίλησε μαζί μου, λέγοντας: Έλα, θα σου δείξω τη νύφη, τη γυναίκα τού Αρνίου. [10]Και σε πνευματική έκσταση με έφερε επάνω σε ένα μεγάλο και ψηλό βουνό, και μου έδειξε τη μεγάλη πόλη, την άγια Ιερουσαλήμ, που κατέβαινε από τον ουρανό, από τον Θεό, [11]η οποία είχε τη δόξα τού Θεού· και η λαμπρότητά της ήταν όμοια με πολύτιμη πέτρα, σαν πέτρα ίασπη, που κρυσταλλίζει.»

Από τα παραπάνω εδάφια αντιλαμβανόμαστε ότι το όνομα ***«Νέα Ιερουσαλήμ»*** αναφέρεται σε όλους εκείνους που αποτελούν ***«τη νύφη, τη γυναίκα τού Αρνίου»***. Αυτή η κατανόηση θα μας βοηθήσει να εξηγήσουμε το κεφάλαιο 21.

Πότε θα έλθει κάτω η *«Νέα Ιερουσαλήμ»*; Όταν επιστρέψει ο Χριστός ή μετά από το τέλος των 1000 ετών;
Το γεγονός ότι η ***«αγαπημένη πόλη»*** θα περικυκλωθεί από τα στρατεύματα των πλανημένων στο τέλος των 1000 ετών, αποδεικνύει ότι είχε κατεβεί από **πριν**! Στην πραγματικότητα, εκείνοι που αποτελούν την ***«άγια πόλη»*** θα έλθουν κάτω μαζί με τον Χριστό μετά από την συνάντησή τους στον αέρα ώστε να βασιλεύσουν μαζί Του επάνω στη γη για την διάρκεια των 1000 ετών (Αποκάλυψις 5[ε΄]:10· 20[κ΄]:4-6· Α΄ Θεσσαλονικείς 4[δ΄]:16,17· Ιούδας 1[α΄]:14).

Εξήγηση εδαφίου 9[β]

«[β]και κατέβηκε φωτιά από τον Θεό από τον ουρανό, και τους κατέφαγε.»

Αυτό το εδάφιο είναι απλό· δεν χρειάζεται εξήγηση.

Εδάφιο 10: ***«Και ο διάβολος, που τους πλανούσε, ρίχτηκε στη λίμνη με τη φωτιά και το θειάφι, όπου [είναι] το θηρίο και ο ψευδοπροφήτης· και θα βασανίζονται ημέρα και νύχτα, στους αιώνες των αιώνων.»***

Εξήγηση εδαφίου 10

Πότε ρίχτηκαν το *«θηρίο»* και ο *«ψευδοπροφήτης»* στη *«λίμνη με τη φωτιά»;*

Συνέβη όταν επέστρεψε ο ***«Βασιλιάς των βασιλιάδων»*** για να πολεμήσει εναντίον τους. Ας διαβάσουμε τα εδάφια Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:19,20:

«[19]Και είδα το θηρίο και τους βασιλιάδες τής γης, και τα στρατεύματά τους συγκεντρωμένα, για να κάνουν πόλεμο μ' αυτόν που είναι επάνω στο άλογο, και με το στράτευμά του. [20]Και το θηρίο πιάστηκε, και μαζί μ' αυτό ο ψευδοπροφήτης, ο οποίος έκανε τα σημεία μπροστά του, με τα οποία πλάνησε αυτούς που πήραν το χάραγμα του θηρίου, κι αυτούς που προσκυνούσαν την εικόνα του· και οι δύο ρίχτηκαν ζωντανοί στη λίμνη τής φωτιάς, που καίει με το θειάφι.»

Σε ευχαριστώ Κύριε Ιησού που έριξες τον Σατανά και τους πράκτορές του μέσα στη ***«λίμνη με τη φωτιά»***. Σ' ευχαριστώ που κάνεις ένα ***«καινούργιο ουρανό»*** και μια ***«καινούργια γη»*** (Αποκάλυψις 21[κα΄]:1). Οι άγιοί Σου δοξάζουν το Όνομά Σου Κύριε!

Εδάφιο 11: ***«[α]ΚΑΙ είδα έναν μεγάλο λευκό θρόνο, κι αυτόν που κάθεται επάνω σ' αυτόν, [β]από το πρόσωπο του***

οποίου έφυγε η γη και ο ουρανός· και δεν βρέθηκε τόπος γι' αυτά·»

Εξήγηση εδαφίου 11[α]

«[α]ΚΑΙ είδα έναν μεγάλο λευκό θρόνο, κι αυτόν που κάθεται επάνω σ' αυτόν,»

Ο ***«μεγάλος λευκός θρόνος»*** είναι ο θρόνος επάνω στον οποίο κάθεται ο **δίκαιος** Θεός.

Εξήγηση εδαφίου 11[β]

«[β]από το πρόσωπο του οποίου έφυγε η γη και ο ουρανός· και δεν βρέθηκε τόπος γι' αυτά·»

Προκειμένου να έλθουν ένας καινούργιος ουρανός και μια καινούργια γη, ο παλαιός ουρανός και η παλαιά γη πρέπει να φύγουν από τη μέση. Εδάφια που μιλάνε για έναν καινούργιο ουρανό και για μια καινούργια γη είναι: Αποκάλυψις 21[κα΄]:1,5, Ησαΐας 65[ξε΄]:17 και Β΄ Πέτρου 3[γ΄]: 13. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Αποκάλυψις 21[κα΄]:1,5
«ΚΑΙ είδα έναν καινούργιο ουρανό και μια καινούργια γη· επειδή, ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε· και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον … Κι αυτός που κάθεται επάνω στον θρόνο είπε: Δέστε, κάνω καινούργια τα πάντα. Και μου λέει: Γράψε· επειδή, αυτά τα λόγια είναι αληθινά και πιστά.»

Ησαΐας 65[ξε΄]:17
«Επειδή, δέστε, κτίζω καινούργιους ουρανούς, και καινούργια γη· και δεν θα υπάρχει μνήμη των προηγούμενων ούτε θάρθουν στον νου.»

Β΄ Πέτρου 3[γ΄]:13
«Όμως, σύμφωνα με την υπόσχεσή του, καινούργιους ουρανούς και καινούργια γη προσμένουμε, στους οποίους δικαιοσύνη κατοικεί.»

Για περισσότερες πληροφορίες πάνω σ' αυτό το θέμα, παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 6[στ΄]:14[α].

Εδάφια 12-14: ***«***[12]***και είδα τούς νεκρούς, μικρούς και μεγάλους, να στέκονται μπροστά στον Θεό, και ανοίχθηκαν τα βιβλία· και ανοίχθηκε ένα άλλο βιβλίο, που είναι τής ζωής· και κρίθηκαν οι νεκροί από τα γραμμένα μέσα στα βιβλία, σύμφωνα με τα έργα τους.*** [13]***Και η θάλασσα έδωσε τους νεκρούς που ήσαν μέσα σ' αυτή, και ο θάνατος και ο άδης έδωσαν τους νεκρούς, που ήσαν μέσα σ' αυτούς· και κρίθηκαν κάθε ένας σύμφωνα με τα έργα τους.*** [14]***Και ο θάνατος και ο άδης ρίχθηκαν στη λίμνη τής φωτιάς· αυτός είναι ο δεύτερος θάνατος.»***

Εξήγηση εδαφίων 12-14

Μια σύντομη περίληψη

Μέχρι εδώ, μάθαμε ότι μετά από το τέλος των χιλίων ετών και μετά από την τελική ανταρσία, ο Σατανάς θα ριχθεί στη ***«λίμνη της φωτιάς»***. Επίσης, μάθαμε ότι το ***«θηρίο»*** και ο ***«ψευδοπροφήτης»*** είχαν ήδη ριχθεί μέσα σ' αυτό το

τρομερό μέρος λίγο **πριν** αρχίσει η χιλιετηρίδα, και ότι εκεί θα βασανίζονται στους αιώνες των αιώνων.

Από το εδάφιο 11, μάθαμε ότι ο πρώτος (ο άδικος) ***«ουρανός»*** και η πρώτη (η άδικη) ***«γη»*** έφυγαν μακριά από το πρόσωπο του Θεού και ότι ***«δεν βρέθηκε τόπος γι' αυτά»*** πλέον.

Από τα εδάφια 12 και 13, μάθαμε ότι **όλοι οι νεκροί θα αναστηθούν** και ότι θα σταθούν μπροστά από τον ***«μεγάλο λευκό θρόνο»*** του Θεού (εδάφιο 11) για να κριθούν σύμφωνα με τα πράγματα που ήταν ***«γραμμένα μέσα στα βιβλία, σύμφωνα με τα έργα τους»***! Εκείνοι που θα αναστηθούν δεν είναι μόνο εκείνοι που είναι μέσα στους τάφους αλλά και εκείνοι που βρίσκονται μέσα στη θάλασσα (εδάφιο 13). Στην πραγματικότητα, ο ***«θάνατος»*** (η κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι νεκροί) και ο ***«άδης»*** (ο τόπος στον οποίο πηγαίνουν οι ψυχές των νεκρών ανθρώπων), θα αδειάσουν! Κανένας από τους νεκρούς δεν θα παραμείνει εκεί! Σύμφωνα με το εδάφιο 14, ***«ο θάνατος και ο άδης ρίχθηκαν στη λίμνη τής φωτιάς»***!

Αλληλούια! Σε ευχαριστώ Πατέρα! Σ' ευχαριστώ Ιησού! Όλοι οι εχθροί μας, ακόμη και ο ***«τελευταίος»*** (Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:26), θα ριχθούν στη ***«λίμνη της φωτιάς»***: Ο **Σατανάς**, το **θηρίο**, ο **ψευδοπροφήτης** και ο **άδης!** Όλοι αυτοί θα φύγουν για **πάντα!** Σ' ευχαριστώ Παντοδύναμε Θεέ!

Ποιος είναι ο *«δεύτερος θάνατος»*;
Παρακαλώ διάβασε την εξήγηση του παραπάνω εδαφίου 6.

Τι είναι το *«βιβλίο της ζωής»*;

Το ***«βιβλίο της ζωής»*** περιέχει τα ονόματα όλων εκείνων που θα απολαύσουν αιώνια ζωή (Αποκάλυψις 20[κ΄]:12, 15). Άλλα εδάφια που αναφέρουν το ***«βιβλίο της ζωής»*** είναι: Έξοδος 32[λβ΄]:31-34· Ψαλμοί 69[ξθ΄]:28· Δανιήλ 12 [ιβ΄]:1· Φιλιππησίους 4[δ΄]:3· Αποκάλυψις 3[γ΄]:5· 13[ιγ΄]:8· 21[κα΄]:27· 22[κβ΄]:19. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Έξοδος 32[λβ΄]:31-34

«[31]Και ο Μωυσής επέστρεψε στον Κύριο, και είπε: Παρακαλώ, ο λαός αυτός αμάρτησε μεγάλη αμαρτία, και έκαναν για τον εαυτό τους θεούς από χρυσάφι· [32]και τώρα, αν συγχωρήσεις την αμαρτία τους... αν όχι, εξάλειψέ με, παρακαλώ, από το βιβλίο σου, που έγραψες. [33]Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Όποιος αμάρτησε εναντίον μου, αυτόν θα εξαλείψω από το βιβλίο μου· [34]και τώρα, πήγαινε, οδήγησε τον λαό σ' εκείνον τον τόπο, για τον οποίο σου είπα· δες, ο άγγελός μου θα προπορεύεται μπροστά σου· αλλ' [όμως], κατά την ημέρα τής ανταπόδοσής μου, θα ανταποδώσω την αμαρτία τους επάνω τους.»

Ψαλμοί 69[ξθ΄]:28

«Ας εξαλειφθούν από το βιβλίο των ζωντανών [ανθρώπων], και ας μη καταγραφούν μαζί με τους δικαίους.»

Δανιήλ 12 [ιβ΄]:1

«Και κατά τον καιρό εκείνο θα εγερθεί ο Μιχαήλ, ο μεγάλος άρχοντας, που στέκεται για τους γιους τού λαού σου· και θα είναι καιρός θλίψης, που ποτέ δεν έχει γίνει αφότου υπήρξε έθνος, μέχρις εκείνον τον καιρό· και κατά τον καιρό εκείνο ο λαός σου θα διασωθεί, κάθε ένας που θα βρεθεί γραμμένος μέσα στο βιβλίο.»

Φιλιππησίους 4[δ΄]:3
«Και παρακαλώ κι εσένα, γνήσιε σύντροφε, να τις βοηθάς, αυτές που συναγωνίστηκαν μαζί μου στο ευαγγέλιο, μαζί και με τον Κλήμη και τους υπόλοιπους συνεργάτες μου, των οποίων τα ονόματα είναι στο βιβλίο τής ζωής.»

Αποκάλυψις 3[γ΄]:5
«Όποιος νικάει, αυτός θα ντυθεί με λευκά ιμάτια· και δεν θα εξαλείψω το όνομά του από το βιβλίο τής ζωής, και θα ομολογήσω το όνομά του μπροστά στον Πατέρα μου, και μπροστά στους αγγέλους του.»

Αποκάλυψις 13[ιγ΄]:8
«Και θα το προσκυνήσουν όλοι αυτοί που κατοικούν επάνω στη γη, των οποίων τα ονόματα δεν γράφτηκαν στο βιβλίο τής ζωής τού Αρνίου, που είναι σφαγμένο από τη δημιουργία τού κόσμου.»

Αποκάλυψις 21[κα΄]:27
«Και μέσα σ' αυτή δεν θα μπει τίποτε που μολύνει και προξενεί βδέλυγμα, και ψέμα· αλλά, μονάχα οι γραμμένοι μεσα στο βιβλίο τής ζωής τού Αρνίου.»

Αποκάλυψις 22[κβ΄]:19
«Και αν κάποιος αφαιρέσει από τα λόγια τού βιβλίου τής προφητείας αυτής, ο Θεός θα αφαιρέσει το μέρος του από το βιβλίο τής ζωής, και από την άγια πόλη, και από τους γραμμένους στο βιβλίο αυτό.»

Εδάφιο 15: ***«Και όποιος δεν βρέθηκε γραμμένος στο βιβλίο τής ζωής, ρίχθηκε στη λίμνη τής φωτιάς.»***

Εξήγηση εδαφίου 15

Αυτό το εδάφιο είναι αυτονόητο.

Κεφάλαιο Είκοσι Ένα

Εδάφιο 1: ***«ΚΑΙ είδα έναν καινούργιο ουρανό και μια καινούργια γη· επειδή, ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε· και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον.»***

Εξήγηση εδαφίου 1

Τα παραπάνω λόγια αποκαλύπτουν ότι έχει έλθει ο καιρός του Θεού για να υλοποιηθούν οι υποσχέσεις Του για έναν ***«καινούργιο ουρανό»*** και για μια ***«καινούργια γη»***.

Είναι οι εκφράσεις, *«καινούργιο ουρανό»* και *«καινούργια γη»*, κατά γράμμα ή συμβολικές;

Αυτές οι εκφράσεις είναι συμβολικές. Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 6[στ΄]:14ᵅ, έγραψα (μπλε χρώμα):

Εξήγηση εδαφίου 14ᵅ

«Και ο ουρανός αποχωρίστηκε σαν τυλιγμένο βιβλίο»

Το παραπάνω εδάφιο μιλάει για ***«χωρισμό»***!

Πως είναι δυνατόν να χωρισθεί ο *«ουρανός»* από τον *«ουρανό»*; Τι συμβολίζει ο όρος *«ουρανός»*;

Στο εδάφιο Ησαΐας 1[α΄]:2, διαβάζουμε εν μέρει,

«Ακούστε, ουρανοί, και ακροάσου γη· επειδή, ο Κύριος μίλησε ….»

Στο παραπάνω εδάφιο, ποιοι είναι οι ***«ουρανοί»*** οι οποίοι πρέπει να ακούσουν τον λόγο του Κυρίου; Μήπως είναι οι γαλαξίες; Και ποια είναι η ***«γη»*** που θα πρέπει να κάνει το ίδιο; Μήπως είναι ο πλανήτης γη;

Στο εδάφιο Ησαΐας 49[μθ΄]:13 λέει,

«Ευφραίνεστε, ουρανοί· και αγάλλου, γη· ….»

Ξανά, ποιοι είναι οι ***«ουρανοί»*** που πρέπει να ευφραίνονται; Μήπως είναι οι γαλαξίες; Και ποια είναι η ***«γη»*** που πρέπει να χαρεί; Μήπως είναι ο πλανήτης γη;

Η φανερή απάντηση είναι **«Όχι!»** Δεν είναι ούτε οι γαλαξίες ούτε ο πραγματικός πλανήτης γη που πρέπει να ακούσουν τον λόγο του Κυρίου, να ευφραίνονται και να χαίρονται. Αυτά τα λόγια απευθύνονται σε πρόσωπα: **Στους αγγέλους του Θεού στον ουρανό και σ' εκείνους που ζουν στον πλανήτη γη και που λένε ότι Τον γνωρίζουν και ότι πιστεύουν σ' Αυτόν.**

Ποιοι αποτελούν τον *«ουρανό»* ο οποίος *«αποχωρίστηκε»*;
Από τα εδάφια Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:7-12 μαθαίνουμε ότι εκείνοι που διώχθηκαν ή ***«ρίχτηκαν στη γη»*** ήταν ο Σατανάς και οι άγγελοί του. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια ξανά:

«[7]***Και έγινε πόλεμος στον ουρανό· ο Μιχαήλ και οι άγγελοί του πολέμησαν ενάντια στον δράκοντα, και ο δράκοντας πολέμησε και οι άγγελοί του.*** [8]***Και δεν υπερίσχυσαν ούτε βρέθηκε πλέον τόπος γι' αυτούς στον ουρανό.*** [9]***Και ρίχτηκε ο μεγάλος δράκοντας, το αρχαίο φίδι, που αποκαλείται ο διάβολος, και ο σατανάς, που πλανάει ολόκληρη την***

οικουμένη, ρίχτηκε στη γη· και οι άγγελοί του ρίχτηκαν μαζί του. [10]***Και άκουσα μια δυνατή φωνή στον ουρανό που έλεγε: Τώρα έγινε η σωτηρία και η δύναμη και η βασιλεία τού Θεού μας, και η εξουσία τού Χριστού του· επειδή, ρίχτηκε κάτω ο κατήγορος των αδελφών μας, που τους κατηγορεί μπροστά στον Θεό μας ημέρα και νύχτα.*** [11]***Κι αυτοί τον νίκησαν με το αίμα τού Αρνίου, και με τον λόγο τής μαρτυρίας τους· και δεν αγάπησαν την ψυχή τους μέχρι θανάτου.*** [12]***Γι' αυτό, ευφραίνεστε, οι ουρανοί, και εκείνοι που κατοικείτε μέσα σ' αυτούς. Αλλοίμονο σ' αυτούς που κατοικούν στη γη και στη θάλασσα, επειδή ο διάβολος κατέβηκε σε σας έχοντας μεγάλον θυμό, δεδομένου ότι γνωρίζει πως έχει λίγο καιρό.»***

Αυτός ήταν ο ***«ουρανός»*** ο οποίος, σύμφωνα με το εδάφιο Αποκάλυψις 20[κ΄]:11, ***«έφυγε»*** από το πρόσωπο του Θεού. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«ΚΑΙ είδα έναν μεγάλο λευκό θρόνο, κι αυτόν που κάθεται επάνω σ' αυτόν, από το πρόσωπο του οποίου έφυγε η γη και ο ουρανός· και δεν βρέθηκε τόπος γι' αυτά·»

Χωρίς την παρουσία **του συμβολικού** ***«ουρανού»*** **της αδικίας** στον ουρανό και χωρίς την παρουσία **της συμβολικής** ***«θάλασσας»*** **της αδικίας** στον πλανήτη γη, πρόκειται να έχουμε ***«καινούργιους ουρανούς»*** και ***«καινούργια γη»*** στους οποίους θα κατοικεί **δικαιοσύνη.** Αυτά είναι τα λόγια του αποστόλου Πέτρου στα εδάφια Β΄ Πέτρου 3:10-13. Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«[10]***Θάρθει, όμως, η ημέρα τού Κυρίου, σαν κλέφτης μέσα στη νύχτα· κατά την οποία οι ουρανοί θα παρέλθουν με ορμητικόν συριστό ήχο, και τα στοιχεία, καθώς θα καίγονται, θα διαλυθούν, και η γη, και τα έργα που βρίσκο-***

νται σ' αυτή, θα κατακαούν. [11]***Επειδή, λοιπόν, όλα αυτά διαλύονται, ποιοι πρέπει να είστε εσείς σε άγια διαγωγή και ευσέβεια,*** [12]***προσμένοντας και σπεύδοντας στην παρουσία τής ημέρας τού Θεού, κατά την οποία οι ουρανοί, καθώς θα φλέγονται, θα διαλυθούν, και τα στοιχεία, ενώ θα καίγονται, θα χωνευτούν;*** [13]***Όμως, σύμφωνα με την υπόσχεσή του, καινούργιους ουρανούς και καινούργια γη προσμένουμε, στους οποίους δικαιοσύνη κατοικεί.»***

Αποκωδικοποιώντας τα σύμβολα **«ουρανό»**, **«γη»** και **«θάλασσα»**, μας βοηθάει να καταλάβουμε το εδάφιο Αποκάλυψις 21[κα΄]:1 όπου λέει,

«ΚΑΙ είδα έναν καινούργιο ουρανό και μια καινούργια γη· επειδή, ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε· και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον.»

Ας κάνουμε μια περίληψη:
Από όλα τα παραπάνω εδάφια καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι ο ***«ουρανός»*** ο οποίος ***«αποχωρίστηκε σαν τυλιγμένο βιβλίο»*** (σαν κύλινδρος παπύρου) ήταν εκείνοι οι οποίοι αποτελούσαν τον **ουρανό της αδικίας**, με άλλα λόγια, ο Σατανάς και οι άγγελοί του! Αποχωρίστηκαν από τον δίκαιο ουρανό, με άλλα λόγια, από τον Θεό και τους αγγέλους Του, όταν ρίχτηκαν στη γη! Αυτός ήταν ο λόγος που ο Ιωάννης άκουσε τη δυνατή φωνή στον ουρανό που έλεγε:

«… Τώρα έγινε η σωτηρία και η δύναμη και η βασιλεία τού Θεού μας, και η εξουσία τού Χριστού του· επειδή, ρίχτηκε κάτω ο κατήγορος των αδελφών μας, που τους κατηγορεί μπροστά στον Θεό μας ημέρα και νύχτα.» (Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:10)

Για περισσότερες πληροφορίες για τους συμβολικούς όρους ***«γη»*** και ***«θάλασσα»***, παρακαλώ διαβάστε **όλη** την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 1[α΄]:5^{γ} και 7[ζ΄]:1-3, κάτω από τον υπότιτλο, **«Η 'θάλασσα'»**.

Εδάφια από την Παλαιά Διαθήκη τα οποία μιλάνε για ένα ***«καινούργιο ουρανό»*** και για μια ***«καινούργια γη»*** είναι Ησαΐας 65[ξε΄]:16,17,22-25. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«[16]για να μακαρίζει τον εαυτό του στον Θεό τής αλήθειας, αυτός που μακαρίζει τον εαυτό του επάνω στη γη· και να ορκίζεται στον Θεό τής αλήθειας, αυτός που ορκίζεται επάνω στη γη· επειδή, οι προηγούμενες θλίψεις λησμονήθηκαν, και επειδή κρύφτηκαν από τα μάτια μου. [17]Επειδή, δέστε, κτίζω καινούργιους ουρανούς, και καινούργια γη· και δεν θα υπάρχει μνήμη των προηγούμενων ούτε θάρθουν στον νου …. [22]Δεν θα κτίσουν αυτοί, και άλλος να κατοικήσει· δεν θα φυτέψουν αυτοί, και άλλος να φάει· επειδή, οι ημέρες τού λαού μου είναι όπως οι ημέρες τού δέντρου, και στους εκλεκτούς μου, το έργο των χεριών τους θα παλαιωθεί. [23]Δεν θα κοπιάζουν μάταια ούτε θα τεκνοποιούν για καταστροφή· επειδή, είναι σπέρμα των ευλογημένων τού Κυρίου, και οι έγγονοί τους μαζί τους. [24]Και πριν αυτοί κράξουν, εγώ θα αποκρίνομαι· και ενώ αυτοί μιλούν, εγώ θα ακούω. [25]Ο λύκος και το αρνί θα βόσκουν μαζί· και το λιοντάρι θα τρώει άχυρο, όπως το βόδι· το ψωμί, όμως, του φιδιού θα είναι το χώμα· σε ολόκληρο το άγιο βουνό μου δεν θα κάνουν ζημιά ούτε φθορά, λέει ο Κύριος.»

Εδάφια 2,3: ***«[2]Και εγώ ο Ιωάννης είδα την άγια πόλη, την καινούργια Ιερουσαλήμ, που κατέβαινε από τον Θεό,***

από τον ουρανό, ετοιμασμένη σαν νύφη στολισμένη για τον άνδρα της. [3]***Και άκουσα μια δυνατή φωνή από τον ουρανό, που έλεγε: Δέστε, η σκηνή τού Θεού μαζί με τους ανθρώπους, και θα σκηνώσει μαζί τους, κι αυτοί θα είναι λαοί του, κι αυτός ο Θεός θα είναι μαζί τους Θεός τους.»***

Εξήγηση εδαφίων 2 και 3

Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 20[κ΄]:9^{α}, συμπεράναμε ότι τα ονόματα ***«Άγια πόλη»*** και ***«Καινούργια Ιερουσαλήμ»*** αναφέρονται στους αληθινά αναγεννημένους Χριστιανούς. Στο παρόν κεφάλαιο, θα παρουσιάσουμε και άλλα αποδεικτικά στοιχεία που υποστηρίζουν αυτό το συμπέρασμα.

Οι αληθινά αναγεννημένοι Χριστιανοί είναι επίσης γνωστοί ως ***«η Εκκλησία»*** (Κολοσσαείς 1[α΄]:24), ***«το Σώμα του Χριστού»*** (Α΄ Κορινθίους 12[ιβ΄]:27), ***«Βασίλειο Ιεράτευμα»*** (Α΄ Πέτρου 2[β΄]:9), ***«η Νύφη»*** (Ιωάννης 3[γ΄]:29· Β΄ Κορινθίους 11[ια΄]:2) και ***«ο ναός του Θεού»*** (Β΄ Κορινθίους 6[στ΄]:16). Ονόματα σαν ***«το Σώμα»*** και ***«ο ναός»***, είναι συμβολικοί όροι --- όχι κατά γράμμα· **αναφέρονται σε ανθρώπους!** Το ίδιο συμβαίνει και με τα ονόματα ***«Άγια Πόλη»*** και ***«Καινούργια Ιερουσαλήμ»***!

Όταν διαβάζουμε τα εδάφια 9 και 10 του παρόντος κεφαλαίου και ακούμε τον άγγελο να λέει στον Ιωάννη, ***«Έλα, θα σου δείξω τη νύφη, τη γυναίκα τού Αρνίου»***, και του δείχνει την ***«Καινούργια Ιερουσαλήμ»*** που κατεβαίνει από τον ουρανό, αμέσως αντιλαμβανόμαστε ότι ο όρος ***«Καινούργια Ιερουσαλήμ»*** είναι συμβολικός, και ότι αναφέρεται στη συμπληρωμένη ομάδα των πραγματικά αναγεννημένων πιστών οι οποίοι θα επιστρέψουν στον πλανήτη γη

μαζί με τον Χριστό! Ο Ιησούς δεν θα παντρευτεί τα κτίρια κάποιας πόλης, αλλά, **ανθρώπους που Τον αγαπούν** και που ετοίμασαν τον εαυτό τους ***«σαν νύφη στολισμένη για τον άνδρα της»***. (Παρακαλώ συγκρίνετε με το εδάφιο Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:7).

Τώρα, ας προχωρήσουμε σε μια άλλη παρουσίαση η οποία θα υποστηρίξει το συμπέρασμα ότι ο όρος ***«Καινούργια Ιερουσαλήμ»*** αναφέρεται στη συμπληρωμένη ομάδα των αληθινά αναγεννημένων πιστών.

Στο εδάφιο Β΄ Κορινθίους 6[στ΄]:16, ο απόστολος Παύλος είπε στους Κορίνθιους Χριστιανούς:

«… εσείς είστε ναός τού ζωντανού Θεού, όπως είπε ο Θεός, ότι: «Θα κατοικώ ανάμεσα σ' αυτούς και θα περπατάω· και θα είμαι Θεός τους, κι αυτοί θα είναι λαός μου.»

Ο ***«ναός του Θεού»*** είναι γνωστός και σαν η ***«σκηνή του Θεού»***. Αναφέρεται στον πρώτο ναό ή τη ***«σκηνή»*** που έφτιαξε ο Μωυσής κάτω από τις διαταγές του Θεού (Εβραίους 8[η΄]:2,5). Γι' αυτό το λόγο, μόλις ο Ιωάννης είδε την ***«Καινούργια Ιερουσαλήμ»*** να έρχεται κάτω από τον ουρανό, άκουσε ***«μια δυνατή φωνή από τον ουρανό, που έλεγε: Δέστε, η σκηνή τού Θεού μαζί με τους ανθρώπους, και θα σκηνώσει μαζί τους, κι αυτοί θα είναι λαοί του, κι αυ-τός ο Θεός θα είναι μαζί τους Θεός τους.»*** (Εδάφιο 3)

Τα παραπάνω λόγια που ειπώθηκαν για τη ***«σκηνή του Θεού»***, είναι ακριβώς τα ίδια με εκείνα που χρησιμοποίησε ο απόστολος Παύλος στο παραπάνω εδάφιο, Β΄ Κορινθίους 6[στ΄]:16, για τον ***«ναό»***.

Εκείνο που πρέπει να θυμόμαστε εδώ, είναι το γεγονός ότι ο πραγματικός ***«ναός»*** του Θεού, εκεί που κατοικεί ο Θεός, δεν είναι φτιαγμένος από πραγματικές πέτρες, αλλά, από πραγματικά αναγεννημένους Χριστιανούς οι οποίοι **συμβολίζονται** από πέτρες. Αυτούς, ο απόστολος Πέτρος τους αποκαλεί ***«ζωντανές πέτρες»***, όπως αποκαλεί και τον Ιησού μια ***«ζωντανή πέτρα»***. Ας διαβάσουμε μερικά από τα λόγια του:

Α΄ Πέτρου 2[β΄]:1-5
«[1]***Αφού, λοιπόν, απορρίψετε κάθε κακία και κάθε δόλο, και υποκρίσεις, και φθόνους, και όλες τις καταλαλιές,*** [2]***επιποθήστε, ως νεογέννητα βρέφη, το λογικό άδολο γάλα, για να αυξηθείτε διαμέσου αυτού·*** [3]***επειδή γευθήκατε «ότι ο Κύριος [είναι] αγαθός».*** [4]***Στον οποίο καθώς προσέρχεστε, σαν σε μια ζωντανή πέτρα, αποδοκιμασμένη μεν από τους ανθρώπους, στον Θεό όμως εκλεκτή, πολύτιμη,*** [5]***κι εσείς, σαν ζωντανές πέτρες, οικοδομείστε [ως] πνευματικός οίκος, άγιο ιεράτευμα, για να προσφέρετε πνευματικές θυσίες, ευπρόσδεκτες στον Θεό διαμέσου τού Ιησού Χριστού.»***

Στα εδάφια Εφεσίους 2[β΄]:19-22, ο απόστολος Παύλος έγραψε κάτι το παρόμοιο. Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«[19]***Επομένως, λοιπόν, δεν είστε πλέον ξένοι και πάροικοι, αλλά συμπολίτες των αγίων και οικείοι τού Θεού,*** [20]***που εποικοδομηθήκατε επάνω στο θεμέλιο των αποστόλων και των προφητών, που ακρογωνιαία [πέτρα] είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός·*** [21]***στον οποίο κάθε οικοδομή, καθώς συναρμολογείται, αυξάνει σε έναν άγιο ναό εν Κυρίω·*** [22]***στον οποίο κι εσείς συνοικοδομείστε σε κατοικητήριο του Θεού διαμέσου τού Πνεύματος.»***

Από τα παραπάνω εδάφια, αντιλαμβανόμαστε ότι όπως όλες οι συμβολικές ***«ζωντανές πέτρες»*** μαζί αποτελούν έναν πνευματικό ***«ναό»***, με τον ίδιο τρόπο αποτελούν και μια πνευματική ***«Πόλη»*** μέσα στην οποία κατοικεί ο Κύριος ο Θεός!

Από τα εδάφια Α΄ Πέτρου 2[β΄]:6-9, μαθαίνουμε ότι οι συμβολικές ***«ζωντανές πέτρες»*** είναι **πολύτιμες** στα μάτια του Θεού και ότι ο Κύριος Ιησούς, ο Οποίος είναι η ***«εκλεκτή»*** και ***«πολύτιμη»*** Πέτρα, έγινε η ***«ακρογωνιαία πέτρα»*** του θεμελίου της οικοδομής του Θεού. Ας διαβάσουμε τα λόγια του Πέτρου:

«[6]Γι' αυτό και περιέχεται μέσα στη γραφή: «Δέστε, βάζω στη Σιών μια ακρογωνιαία πέτρα, εκλεκτή, πολύτιμη· και εκείνος που πιστεύει σ' αυτή δεν θα ντροπιαστεί». [7]Η τιμή, λοιπόν, είναι σε σας που πιστεύετε· ενώ σ' αυτούς που απειθούν, «η πέτρα που αποδοκίμασαν εκείνοι που οικοδομούν, αυτή έγινε ακρογωνιαία πέτρα», και «πέτρα προσκόμματος, και πέτρα σκανδάλου»· [8]οι οποίοι προσκόπτουν στον λόγο, καθώς είναι απειθείς· στο οποίο και τοποθετήθηκαν. [9]Εσείς, όμως, [είστε] «γένος εκλεκτό, βασίλειο ιεράτευμα, έθνος άγιο», λαός τον οποίο [ο Θεός] απέκτησε, για να εξαγγείλετε τις αρετές εκείνου, ο οποίος σας κάλεσε από το σκοτάδι στο θαυμαστό του φως·»

Η παραπάνω αλήθεια μας βοηθάει να καταλάβουμε τη λαμπερή εμφάνιση, το μεγάλο μέγεθος, και την πολυτιμότητα της ***«Καινούργιας Ιερουσαλήμ»*** η οποία χτίστηκε με όλες αυτές τις **πολύτιμες *«ζωντανές»* πέτρες**.

Εδάφιο 4: ***«Και ο Θεός θα εξαλείψει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους, και ο θάνατος δεν θα υπάρχει πλέον· ούτε***

πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θα υπάρχουν πλέον· επειδή, τα πρώτα παρήλθαν.»

Εξήγηση εδαφίου 4

Το εδάφιο 4 παρουσιάζει περισσότερα πράγματα που θα ***«κάνει καινούργια»*** ο Θεός. Θα εξαλείψει τα δάκρυα, τον θάνατο, το πένθος, την κραυγή και τον πόνο. Τι θαυμάσια που θα είναι η ζωή επάνω στον πλανήτη! Σ' ευχαριστώ Ιησού!

Τα λόγια του εδαφίου 4 είναι η εκπλήρωση των προφητειών που ακολουθούν:

Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:26
«τελευταίος εχθρός καταργείται ο θάνατος.»

Ησαΐας 25[κε΄]:8
«Θα καταπιεί τον θάνατο με νίκη· και ο Κύριος ο Θεός θα σφουγγίσει τα δάκρυα από όλα τα πρόσωπα· και θα εξαλείψει το όνειδος αυτού του λαού από ολόκληρη τη γη· επειδή, ο Κύριος μίλησε.»

Ησαΐας 65[ξε΄]:19
«Και θα αγάλλομαι στην Ιερουσαλήμ, και θα ευφραίνομαι στον λαό μου· και δεν θα ακουστεί μέσα σ' αυτή πλέον φωνή κλαυθμού, και φωνή κραυγής.»

Εδάφιο 5: ***«[α]Κι αυτός που κάθεται επάνω στον θρόνο είπε: Δέστε, κάνω καινούργια τα πάντα. [β]Και μου λέει: Γράψε· επειδή, αυτά τα λόγια είναι αληθινά και πιστά.»***

Εξήγηση εδαφίου 5^{α}

«^{α}Κι αυτός που κάθεται επάνω στον θρόνο είπε: Δέστε, κάνω καινούργια τα πάντα.»

Ο Θεός έχει ήδη αρχίσει να κάνει ***«καινούργια τα πάντα»***. Ο απόστολος Παύλος συμφωνεί με αυτή τη δήλωση. Στο εδάφιο Β΄ Κορινθίους 5[ε΄]:17, έγραψε:

«Γι' αυτό, αν κάποιος [είναι] εν Χριστώ, [είναι] καινούργιο κτίσμα· τα αρχαία πέρασαν, δέστε, τα πάντα έγιναν καινούργια.»

Εξήγηση εδαφίου 5^{β}

«^{β}Και μου λέει: Γράψε· επειδή, αυτά τα λόγια είναι αληθινά και πιστά.»

Τα παραπάνω λόγια επιβεβαιώνουν τον αναγνώστη ότι ο Θεός έχει αποφασίσει να κάνει καινούργια τα πάντα· και θα τα κάνει! Αυτή είναι η υπόσχεσή Του!

Εδάφιο 6: ***«^{α}Και μου είπε: Πραγματοποιήθηκε· ^{β}εγώ είμαι το Α και το Ω, η αρχή και το τέλος. ^{γ}Εγώ θα δώσω σ' αυτόν που διψάει από την πηγή τού νερού τής ζωής δωρεάν.»***

Εξήγηση εδαφίου 6^{α}

«^{α}Και μου είπε: Πραγματοποιήθηκε·»

«Πραγματοποιήθηκε»**!** Με άλλα λόγια, **«Τελείωσε!»** Εδώ είναι το τέλος της αποκάλυψης που ο Πατέρας Θεός έδωσε στον Ιησού και που Αυτός την έδωσε στον Ιωάννη διαμέσου του αγγέλου Του (Αποκάλυψις 1[α΄]:1)! Τι ωραίο αί-

σθημα! Τι ωραίο ταξίδι που ήταν! Αλλά, ήταν μέχρι εδώ! Από εδώ και μπρος, μέχρι και το τέλος του κεφαλαίου 22, ο Ιωάννης παρουσιάζει μερικά τελικά σχόλια. Αυτά τα σχόλια περιέχουν οδηγίες, υπενθύμιση για το Ποιος είναι ο Ιησούς και για τις υποσχέσεις Του προς εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν, μια όραση περί της πολύτιμης ***«Καινούργιας Ιερουσαλήμ»***, ποιος θα γίνει και ποιος δεν θα γίνει μέρος της, και την υπόσχεσή Του ότι θα επιστρέψει γρήγορα! Έτσι, ας συνεχίσουμε τη μελέτη μας για να ακούσουμε όλα αυτά τα πολύτιμα πράγματα.

Εξήγηση εδαφίου 6$^{\beta}$

«$^{\beta}$εγώ είμαι το Α και το Ω, η αρχή και το τέλος.»

Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:8$^{\alpha}$.

Εξήγηση εδαφίου 6$^{\gamma}$

«$^{\gamma}$Εγώ θα δώσω σ' αυτόν που διψάει από την πηγή τού νερού τής ζωής δωρεάν.»

Η παραπάνω υπόσχεση του Κυρίου μας υπενθυμίζει τα λόγια Του από τα εδάφια Ιωάννης 7[ζ΄]:37-39. Εκεί, είπε,

«^{37}Και κατά τη μεγάλη τελευταία ημέρα τής γιορτής, ο Ιησούς στεκόταν, και έκραξε λέγοντας: Αν κάποιος διψάει, ας έρχεται σε μένα, και ας πίνει· ^{38}όποιος πιστεύει σε μένα, όπως είπε η γραφή, ποτάμια από ζωντανό νερό θα ρεύσουν από την κοιλιά του. ^{39}(Αυτό το έλεγε για το Πνεύμα, που επρόκειτο να παίρνουν αυτοί που πιστεύουν σ' αυτόν· επειδή, δεν ήταν ακόμα δοσμένο το Άγιο Πνεύμα· για τον λόγο ότι, ο Ιησούς δεν είχε ακόμα δοξαστεί).»

Εδάφιο 7: ***«Αυτός που νικάει θα κληρονομήσει τα πάντα, και θα είμαι σ' αυτόν Θεός, κι αυτός θα είναι σε μένα γιος.»***

Εξήγηση εδαφίου 7

Ποιος είναι *«αυτός που νικάει»*;

Στο εδάφιο Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:5, ο απόστολος Ιωάννης μας έδωσε την απάντηση. Είπε ότι **αυτός που νικάει είναι εκείνος που πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού**.

Τι σημαίνει το να πιστεύεις ότι ο Ιησούς είναι «ο Υιός του Θεού»;

Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 4[δ΄]:4, έγραψα (μπλε χρώμα):

Σημαίνει το να γνωρίζεις από τις Γραφές και να πιστεύεις ότι ο Ιησούς είναι **ο μονογενής** --- όχι ο μόνος κτισμένος --- **Υιός του Θεού** (Ιωάννης 3[γ΄]:16). Ο τίτλος ***«Υιός του Θεού» απαιτεί Θεότητα*** (Ιωάννης 5[ε΄]:18). Επομένως, εκείνος που πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο μονογενής Υιός του Θεού πρέπει, αμέσως, να πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι **από τη φύση Του Θεός** (Ιωάννης 1[α΄]:1,14)**! Αυτή η πίστη νικά τον κόσμο** (Α΄ Ιωάννου 5 [ε΄]:5 **και γεννά μέσα σ' εκείνον που πιστεύει αιώνια ζωή** (Ιωάννης 20 [κ΄]:31). Εκείνοι από τον κόσμο που δεν πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Αληθινού Θεού θα ελεγχθούν περί αμαρτίας (Ιωάννης 16[ιστ΄]:8,9) και θα πεθάνουν στις αμαρτίες τους (Ιωάννης 8[η΄]:24).

Από τα παραπάνω αντιλαμβανόμαστε ότι κάποιος μπορεί να γίνει γιος ή κόρη του Θεού μόνο εάν πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι ο μονογενής --- όχι ο μονόκτιστος --- Υιός του

Θεού, ο οποίος τίτλος δείχνει ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός.

Εδάφιο 8: ***«Ενώ οι δειλοί και άπιστοι και μολυσμένοι με βδελύγματα και φονιάδες και πόρνοι και μάγοι και ειδωλολάτρες, και όλοι οι ψεύτες, [θα έχουν] τη μερίδα τους μέσα στη λίμνη που καίγεται με φωτιά και θειάφι· αυτός είναι ο δεύτερος θάνατος.»***

Εξήγηση εδαφίου 8

Αυτό το εδάφιο μας υπενθυμίζει τα λόγια του αποστόλου Παύλου. Ας διαβάσουμε τα λόγια του από τα εδάφια Α΄ Κορινθίους 6[στ΄]:9-11, Γαλάτας 5[ε΄]:19-21 και Α΄ Τιμόθεον 1[α΄]:9-13:

Α΄ Κορινθίους 6[στ΄]:9-11

«[9]Ή, δεν ξέρετε ότι οι άδικοι δεν θα κληρονομήσουν τη βασιλεία τού Θεού; Μη πλανιέστε· ούτε πόρνοι ούτε ειδωλολάτρες ούτε μοιχοί ούτε κίναιδοι ούτε αρσενοκοίτες [10]ούτε κλέφτες ούτε πλεονέκτες ούτε μέθυσοι ούτε κακολόγοι ούτε άρπαγες δεν θα κληρονομήσουν τη βασιλεία τού Θεού. [11]Και μερικοί υπήρξατε τέτοιοι· αλλά λουστήκατε, αλλά αγιαστήκατε, αλλά δικαιωθήκατε, στο όνομα του Κυρίου Ιησού, και με το Πνεύμα τού Θεού μας.»

Γαλάτας 5[ε΄]:19-21

«[19]Είναι δε φανερά τα έργα τής σάρκας· τα οποία είναι: Μοιχεία, πορνεία, ακαθαρσία, ασέλγεια, [20]ειδωλολατρεία, φαρμακεία, έχθρες, φιλονικίες, ζηλοτυπίες, θυμοί, διαπληκτισμοί, διχοστασίες, αιρέσεις, [21]φθόνοι, φόνοι, μεθες, γλεντοκόπια, και τα παρόμοια μ' αυτά· για τα οποία σας λέω από πριν, όπως και σας είχα προείπει, ότι αυτοί

που τα πράττουν αυτά βασιλεία Θεού δεν θα κληρονομήσουν.»

Α΄ Τιμόθεον 1[α΄]:9-13
«[9]γνωρίζοντας τούτο, ότι ο νόμος δεν τέθηκε για τον δίκαιο, αλλά για τους άνομους και ανυπότακτους, τους ασεβείς και τους αμαρτωλούς, τους ανόσιους και βέβηλους, τους πατροκτόνους και μητροκτόνους, τους φονιάδες, [10]πόρνους, αρσενοκοίτες, δουλέμπορους, ψεύτες, επίορκους, και οτιδήποτε άλλο αντιβαίνει στην υγιαίνουσα διδασκαλία, [11]σύμφωνα με το ευαγγέλιο της δόξας τού μακαρίου Θεού, που μου έχει εμπιστευθεί. [12]Και ευχαριστώ τον Ιησού Χριστό, τον Κύριό μας, που με ενδυνάμωσε, ότι με θεώρησε πιστό, και με έταξε στη διακονία, [13]εμένα που άλλοτε ήμουν βλάσφημος, και διώκτης και υβριστής· ελεήθηκα, όμως, επειδή, καθώς ήμουν σε άγνοια, έπραξα μέσα σε απιστία·»

Σε ποιους αναφέρεται η λέξη *«δειλοί»*;
Η λέξη ***«δειλοί»*** αναφέρεται σ' εκείνους που ντρέπονται να ομολογήσουν τον Κύριο Ιησού (Μάρκος 8[η΄]:38· Λουκάς 9[θ΄]:26)!

Εδάφια 9,10: ***«[9]Και ήρθε σε μένα ένας από τους επτά αγγέλους, που είχαν τις επτά φιάλες, που [ήσαν] γεμάτες από τις επτά τελευταίες πληγές, και μίλησε μαζί μου, λέγοντας: Έλα, θα σου δείξω τη νύφη, τη γυναίκα τού Αρνίου. [10]Και σε πνευματική [έκσταση] με έφερε επάνω σε ένα μεγάλο και ψηλό βουνό, και μου έδειξε τη μεγάλη πόλη, την άγια Ιερουσαλήμ, που κατέβαινε από τον ουρανό, από τον Θεό,»***

Εξήγηση εδαφίων 9 και 10

Όταν συνδυάζουμε τα λόγια του παραπάνω εδαφίου με τα λόγια των εδαφίων 2 και 3, αντιλαμβανόμαστε ότι η ***«άγια πόλη»*** είναι η ***«καινούργια Ιερουσαλήμ»***, η οποία είναι η ***«σκηνή*** (ο ναός) ***του Θεού»***, η οποία είναι η ***«νύφη»***, η οποία είναι η ***«γυναίκα του Αρνίου»***, η οποία είναι η ***«μεγάλη πόλη»***, η οποία είναι η ***«άγια Ιερουσαλήμ»***!!! Επομένως, ο ορισμός ***«Καινούργια Ιερουσαλήμ»*** δεν αναφέρεται σε κτίρια, αλλά, στην Εκκλησία των αναγεννημένων πιστών οι οποίοι αποτελούν τη ***«Νύφη»***, τη ***«Γυναίκα του Αρνίου»*** και τον ***«Ναό του Θεού»***!!! Αναφέρεται σ' εκείνους που έχουν το όνομα ***«Καινούργια Ιερουσαλήμ»*** γραμμένο επάνω τους (Αποκάλυψις 3[γ΄]:12).

Εδάφιο 11: ***«η οποία είχε τη δόξα του Θεού και ο Φωστήρας της ήταν όμοιος με πολυτιμότατη πέτρα, σαν πέτρα ίασπη που κρυσταλλίζει»*** (Μετάφραση του συγγραφέα.)

Εξήγηση εδαφίου 11

Πόσο ωραία και λαμπερή είναι αυτή η ***«Άγια Πόλη»*** (εδάφιο 2)! Αντανακλάει ***«τη δόξα του Θεού»*** επειδή Αυτός κατοικεί μέσα σ' αυτή (εδάφιο 3· Ιωάννης 14[ιδ΄]:23· Αποκάλυψις 3[γ΄]:20)! Και ο Θεός, ο ***«Φωστήρας»***, με άλλα λόγια, η Πηγή του φωτός της, ήταν σαν ***«πολυτιμότατη πέτρα, σαν πέτρα ίασπη»***!

Ο Ιωάννης είχε δει κάτι παρόμοιο στο παρελθόν. Στο εδάφιο Αποκάλυψις 4[δ΄]:2,3, έγραψε:

«[2]Κι αμέσως ήρθα σε πνευματική *[έκσταση]****, και να! Ένας θρόνος βρισκόταν στον ουρανό, κι επάνω στον θρόνο***

ήταν [κάποιος] που καθόταν· [3]***κι αυτός που καθόταν, ως προς τη θέα, ήταν όμοιος με πέτρα ίασπη ....»***

Εδάφια 12,13: ***«***[12]***Και είχε μεγάλο και ψηλό τείχος· είχε και δώδεκα πυλώνες, και στους πυλώνες δώδεκα αγγέλους, κι επάνω γραμμένα ονόματα, που είναι των δώδεκα φυλών των γιων τού Ισραήλ.*** [13]***Προς ανατολάς, πυλώνες τρεις, προς βορράν, πυλώνες τρεις, προς νότον, πυλώνες τρεις, προς δυσμάς, πυλώνες τρεις.»***

Εξήγηση εδαφίων 12 και 13

Η παραπάνω περιγραφή του τοίχου και των πυλώνων της συμβολικής ***«Καινούργιας Ιερουσαλήμ»*** μας θυμίζει την περιγραφή της **παλαιάς Ιερουσαλήμ**. Παρακαλώ διαβάστε το 48[μη΄] κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ.

Το γεγονός ότι τα ονόματα των 12 φυλών του Ισραήλ ήταν γραμμένα επάνω στους πυλώνες, δείχνει ότι η υπόσχεση να εισέλθουν στη πόλη που θα έχτιζε ο Θεός είχε δοθεί πρώτα στους πατριάρχες τους. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα εδάφια Εβραίους 11[ια΄]:8-10. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«[8]***Με πίστη ο Αβραάμ υπάκουσε, όταν τον καλούσε να βγει έξω, στον τόπο που επρόκειτο να πάρει για κληρονομιά, και βγήκε έξω, μη ξέροντας πού πηγαίνει.*** [9]***Με πίστη παροίκησε στη γη τής υπόσχεσης ως ξένη, κατοικώντας σε σκηνές, μαζί με τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, τους συγκληρονόμους τής ίδιας υπόσχεσης·*** [10]***επειδή, περίμενε την πόλη που είχε τα θεμέλια, της οποίας τεχνίτης και δημιουργός [είναι] ο Θεός.»***

Ποιους αντιπροσωπεύουν οι 12 άγγελοι;
Οι 12 άγγελοι αντιπροσωπεύουν τους 12 πατριάρχες των 12 φυλών του Ισραήλ που έλαβαν τις υποσχέσεις (Ρωμαίους 9[θ΄]:4). Για περισσότερες πληροφορίες επάνω σ' αυτό το θέμα, παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 1[α΄]:14-16, κάτω από τον υπότιτλο **Περιγραφή #7**, και την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 2 [β΄]:1$^{\beta}$ και 12[ιβ΄]:1$^{\gamma}$.

Μήπως εννοούν ότι ο κάθε ένας από αυτούς είναι και μια *«πύλη»* διαμέσου της οποίας θα μπορέσει κάποιος να μπει μέσα σ' αυτή τη *«Πόλη»* του Θεού;
Οπωσδήποτε όχι! Υπάρχει μόνο μία ***«Πύλη»*** διαμέσου της οποίας κάποιος μπορεί να μπει. Το όνομα αυτής της ***«Θύρας»*** είναι Ιησούς! Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα εδάφια Ιωάννης 10[ι΄]:7-9. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«[7]Ο Ιησούς, λοιπόν, τους είπε ξανά: Σας διαβεβαιώνω απόλυτα ότι εγώ είμαι η θύρα των προβάτων. [8]Όλοι όσοι ήρθαν πριν από μένα, είναι κλέφτες και ληστές· αλλά, τα πρόβατα δεν τους άκουσαν. [9]Εγώ είμαι η θύρα· όποιος μπει μέσα διαμέσου εμού, θα σωθεί, και θα μπει μέσα, και θα βγει έξω, και θα βρει βοσκή.»

Τι εννοούν τα λόγια, *«Προς ανατολάς, πυλώνες τρεις, προς βορράν, πυλώνες τρεις, προς νότον, πυλώνες τρεις, προς δυσμάς, πυλώνες τρεις»*;
Εννοούν ότι άνθρωποι από όλες τις γεωγραφικές κατευθύνσεις, από κάθε έθνος και φυλές και λαούς και γλώσσες, έχουν εύκολη πρόσβαση στον Θεό που κατοικεί μέσα της, επειδή πιστεύουν στον Χριστό (Ιωάννης 14[ιδ΄]:6).

Εδάφιο 14: ***«Και το τείχος τής πόλης είχε δώδεκα θεμέλιες πέτρες, και πάνω σ' αυτές δώδεκα ονόματα*** (τα ονόματα) ***των δώδεκα αποστόλων τού Αρνίου.»*** (Μετάφραση του συγγραφέα.)

Εξήγηση εδαφίου 14

Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση των παραπάνω εδαφίων 2 και 3. Επάνω σ' αυτό το θέμα είναι πολύ αναγκαίο να θυμόμαστε τα λόγια του αποστόλου Παύλου που καταγράφονται στα εδάφια Εφεσίους 2[β΄]:19-22. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια ξανά:

«[19]Επομένως, λοιπόν, δεν είστε πλέον ξένοι και πάροικοι, αλλά συμπολίτες των αγίων και οικείοι τού Θεού, [20]που εποικοδομηθήκατε επάνω στο θεμέλιο των αποστόλων και των προφητών, που ακρογωνιαία [πέτρα] είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός· [21]στον οποίο κάθε οικοδομή, καθώς συναρμολογείται, αυξάνει σε έναν άγιο ναό εν Κυρίω· [22]στον οποίο κι εσείς συνοικοδομείστε σε κατοικητηριο του Θεού διαμέσου τού Πνεύματος.»

Εδάφια 15-18: ***«[15]Κι αυτός που μιλούσε μαζί μου είχε ένα χρυσό καλάμι, για να μετρήσει την πόλη και τους πυλώνες της και το τείχος της. [16]Και η πόλη είναι τετράγωνη, και το μάκρος της είναι τόσο όσο και το πλάτος· και μέτρησε την πόλη με το καλάμι, μέχρι 12.000 στάδια· το μάκρος και το πλάτος και το ύψος της είναι ίσα· [17]και μέτρησε το τείχος της, 144 πήχες, σύμφωνα με το μέτρο τού ανθρώπου, δηλαδή, του αγγέλου. [18]Και η εσωτερική δομή τού τείχους της [ήταν] ίασπης· και η πόλη [ήταν από] καθαρό χρυσάφι, όμοια με καθαρό γυαλί.»***

Εξήγηση εδαφίων 15-18

Οι διαστάσεις της ***«Καινούργιας Ιερουσαλήμ»*** είναι τρομερές! Πραγματικά, είναι πολύ δύσκολο να συλλάβει κανείς το μεγαλείο της! Περίπου 2.200 χιλιόμετρα η κάθε πλευρά της και 2.200 χιλιόμετρα το ύψος της! Εάν τη συγκρίνουμε με τη στρατόσφαιρα, η οποία βρίσκεται στο ύψος των 10-50 χιλιομέτρων, αυτή η ***«Πόλη»*** είναι 44 φορές υψηλότερη από τη στρατόσφαιρα!

Όταν αναλογιζόμαστε τα παραπάνω γεγονότα, αντιλαμβανόμαστε, για μια ακόμη φορά, ότι η ***«Καινούργια Ιερουσαλήμ»*** είναι μια συμβολική ***«Πόλη»***. Το τρομερό της ύψος, και μόνο, δείχνει το μεγαλείο της! Τα σωσμένα άτομα που αποτελούν αυτή τη συμβολική ***«Πόλη»*** θα αποτελέσουν ***«ένα μεγάλο πλήθος»*** το οποίο κανένας δεν θα μπορέσει ***«να απαριθμήσει, από κάθε έθνος και φυλές και λαούς και γλώσσες»*** (Αποκάλυψις 7[ζ΄]:9). Σε ευχαριστώ Κύριε Ιησού που θα σώσεις ένα τόσο μεγάλο αριθμό πολύτιμων ψυχών!

Εδάφια 19-21: ***«***[19]***Και τα θεμέλια του τείχους τής πόλης*** *[ήσαν]* ***κοσμημένα με κάθε πολύτιμη πέτρα· το πρώτο θεμέλιο, ίασπης· το δεύτερο, ζαφείρι· το τρίτο, χαλκηδόνιος· το τέταρτο, σμαράγδι·*** [20]***το πέμπτο, σαρδόνυχας· το έκτο, σάρδιο· το έβδομο, χρυσόλιθος, το όγδοο, βήρυλλος· το ένατο, τοπάζι· το δέκατο, χρυσόπρασος, το ενδέκατο, υάκινθος· το δωδέκατο, αμέθυστος.*** [21]***Και οι δώδεκα πυλώνες*** *[ήσαν]* ***δώδεκα μαργαριτάρια, κάθε ένας από τους πυλώνες ήταν από ένα μαργαριτάρι· και η πλατεία τής πόλης*** *[ήταν από]* ***καθαρό χρυσάφι, σαν διαφανές γυαλί.»***

Εξήγηση εδαφίων 19-21

Ποιους αντιπροσωπεύουν οι δώδεκα θεμέλιες πέτρες;

Το εδάφιο 14 είναι πολύ καθαρό: Οι ***«δώδεκα θεμέλιες πέτρες»*** αντιπροσωπεύουν τους δώδεκα αποστόλους. Επίσης, παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση των εδαφίων 2 και 3.

Ο Θεός, ο Οποίος είναι ο ***«Τεχνίτης»*** και ο ***«Δημιουργός»*** αυτής της συμβολικής ***«Πόλης»*** (Εβραίους 11[ια]:10), κόσμησε τις δώδεκα θεμέλιες πέτρες με πολύτιμες πέτρες επειδή εκείνοι ήταν πολύτιμοι στα μάτια Του. Στην πραγματικότητα, όλη η ***«Πόλη»***, τα θεμέλιά της, τα τείχη της, οι πυλώνες, τα κτίρια, ακόμη και οι δρόμοι της, είναι πολύτιμα στα μάτια του Θεού! Με άλλα λόγια, όταν η ***«νύφη»***, η ***«γυναίκα του Αρνίου»*** (εδάφιο 9) θα γίνουν ***«σύμμορφοι με την εικόνα τού Υιού του»*** (Ρωμαίους 8[η΄]:29), θα είναι πανέμορφη! Και αυτό θα συμβεί επειδή αυτοί είναι **δικό Του δημιούργημα** (Εφεσίους 2[β΄]:10)!

Εδάφιο 22: ***«Και ναό δεν είδα μέσα σ' αυτή· επειδή, ναός της είναι ο Κύριος, ο Θεός, ο Παντοκράτορας, και το Αρνίο.»***

Εξήγηση εδαφίου 22

Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 7[ζ΄]:15, έγραψα (μπλε χρώμα):

«Γι' αυτό είναι μπροστά στον θρόνο τού Θεού, και τον λατρεύουν ημέρα και νύχτα μέσα στον ναό του· και εκείνος που κάθεται επάνω στον θρόνο θα κατασκηνώσει επάνω τους.»

Το παραπάνω εδάφιο είναι τόσο μυστηριώδες! Παρακαλώ επιτρέψτε μου να εξηγήσω:

Από το εδάφιο Αποκάλυψις 16[ιστ΄]:17 μαθαίνουμε ότι **η αίθουσα του θρόνου του Θεού είναι στην πραγματικότητα ο ναός Του στον ουρανό**, δηλαδή, εκεί που κατοικεί ο Θεός. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«Και ο έβδομος άγγελος ξέχυσε τη φιάλη του στον αέρα· και βγήκε μια δυνατή φωνή από τον ναό τού ουρανού, από τον θρόνο, που έλεγε: Πραγματοποιήθηκε.»

Από το εδάφιο Αποκάλυψις 21[κα΄]:22 παρατηρούμε ότι **ο Κύριος ο Θεός και το Αρνίο είναι ο ναός της άγιας Ιερουσαλήμ**. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«Και ναό δεν είδα μέσα σ' αυτή· επειδή, ναός της είναι ο Κύριος, ο Θεός, ο Παντοκράτορας, και το Αρνίο.»

Από το εδάφιο Β΄ Κορινθίους 6[στ΄]:16 αντιλαμβανόμαστε ότι **εκείνοι που πιστεύουν στον Ιησού πάνω στη γη είναι ο ναός του Θεού και ότι κατοικεί μέσα τους**. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«Και πώς να συμβιβαστεί ο ναός τού Θεού με τα είδωλα; Επειδή, εσείς είστε ναός τού ζωντανού Θεού, όπως είπε ο Θεός, ότι: «Θα κατοικώ ανάμεσα σ' αυτούς και θα περπατάω· και θα είμαι Θεός τους, κι αυτοί θα είναι λαός μου.»

Από το εδάφιο Αποκάλυψις 7[ζ΄]:15 βλέπουμε ότι **ο Θεός, ο Οποίος κάθεται στον θρόνο, θα κατασκηνώσει, με άλ-**

λα λόγια, θα απλώσει τη σκηνή Του (τον ναό Του: Έξοδος 40[μ΄]:21,22) **επάνω τους**. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο ξανά:

«[15]Γι' αυτό είναι μπροστά στον θρόνο τού Θεού, και τον λατρεύουν ημέρα και νύχτα μέσα στον ναό του· και εκείνος που κάθεται επάνω στον θρόνο θα κατασκηνώσει επάνω τους.»

Όλα τα παραπάνω εδάφια αποκαλύπτουν **μια ένωση** που είναι δύσκολο να τη συλλάβει ο νους του ανθρώπου:

1. **Αυτοί είναι ο ναός Του** πριν πάνε στον ουρανό.

2. **Αυτοί είναι μέσα στον ναό Του** όταν πάνε στον ουρανό.

3. **Ο Θεός και το Αρνίο είναι ο ναός** της Νέας Ιερουσαλήμ. Και

4. **Ο Θεός θα κατασκηνώσει** (κείμενο: ***'σκηνώσει'*** -- θα στήσει την σκηνή Του, **τον ναό Του**) **επάνω τους.**

Όλα τα παραπάνω εδάφια μου θυμίζουν τα λόγια του Ιησού από τα εδάφια Ιωάννης 17[ιζ΄]:21-23. Εκεί, ο Κύριος Ιησούς μίλησε για μια ένδοξη **ένωση**. Είπε στον Πατέρα Του:

«[21]διά να ήναι πάντες εν, καθώς συ, Πάτερ, είσαι εν εμοί και εγώ εν σοι, να ήναι και αυτοί εν ημίν εν, διά να πιστεύση ο κόσμος ότι συ με απέστειλας. [22]Και εγώ την

δόξαν την οποίαν μοι έδωκας έδωκα εις αυτούς, διά να ήναι εν καθώς ημείς είμεθα εν, [23]***εγώ εν αυτοίς και συ εν εμοί, διά να ήναι τετελειωμένοι εις εν, και να γνωρίζη ο κόσμος ότι συ με απέστειλας και ηγάπησας αυτούς καθώς εμέ ηγάπησας.»*** (Βάμβας)

Σ' ευχαριστώ Κύριε Ιησού για την δόξα που έχεις δώσει σ' εκείνους που πιστεύουν σε Σένα και που σε αγαπούν! **Και αυτή η δόξα είναι η αλήθεια ότι εσύ κατοικείς μέσα τους καθώς ο Πατέρας κατοικεί μέσα σε Σένα. Σ' ευχαριστώ γι' αυτή την ένδοξη ένωση!** Αυτή η ένωση με τον Θεό θα τους τελειοποιήσει και θα τους κάνει να είναι ένα καθώς Εσύ και ο Πατέρας είσαστε Ένα! Και ευχαριστώ και Σένα Πατέρα που αγαπάς εκείνους που πιστεύουν στον μονογενή Σου Υιό **τόσο πολύ, όσο αγαπάς και Αυτόν!** Σ' ευχαριστώ γι' αυτή τη μεγάλη τιμή και τη δόξα!

Πραγματικά, όταν σκέφτομαι τα παραπάνω, εκτιμώ περισσότερο τα λόγια του Παύλου στο εδάφιο Α΄ Κορινθίους 2 [β΄]:9. Εκεί, έγραψε:

«αλλά, καθώς είναι γραμμένο: 'Εκείνα που μάτι δεν είδε, και αυτί δεν άκουσε, και σε καρδιά ανθρώπου δεν ανέβηκαν, τα οποία ο Θεός ετοίμασε γι' αυτούς που τον αγαπούν'.»

Εδάφιο 23: ***«Και η πόλη δεν έχει ανάγκη τον ήλιο ούτε το φεγγάρι, για να φέγγουν μέσα σ' αυτή· επειδή, η δόξα τού Θεού τη φώτισε, και ο λύχνος της*** *[είναι]* ***το Αρνίο.»***

Εξήγηση εδαφίου 23

Τα παραπάνω λόγια συμφωνούν απόλυτα με τα λόγια του εδαφίου 11. Κάτι παρόμοιο είπε και ο προφήτης Ησαΐας. Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

Ησαΐας 60[ξ΄]:19,20

«[19]Δεν θα υπάρχει πλέον σε σένα ο ήλιος ως φως τής ημέρας ούτε το φεγγάρι θα σε φωτίζει με τη λάμψη του· αλλ' ο Κύριος θα είναι σε σένα αιώνιο φως, και ο Θεός σου η δόξα σου. [20]Ο ήλιος σου δεν θα δύει πλέον, ούτε το φεγγάρι σου θα λείψει· επειδή, ο Κύριος θα είναι το αιώνιο φως σου, και οι ημέρες τού πένθους σου θα τελειώσουν.»

Εδάφιο 24: ***«Και τα έθνη όσων σώζονται θα περπατούν μέσα στο φως της· και οι βασιλιάδες τής γης φέρνουν τη δόξα και την τιμή τους σ' αυτή.»***

Εξήγηση εδαφίου 24

Τα έθνη, που κάποτε δεν της έδωσαν σημασία, δεν την τίμησαν, την απεχθάνονταν και την καταδίωκαν, **τότε θα περπατούν στο φως της, το οποίο θα είναι το φως του Θεού που κατοικεί μέσα της, και θα την τιμήσουν!** Ξανά ο προφήτης Ησαΐας είπε κάτι παρόμοιο. Ας διαβάσουμε τα λόγια του από τα εδάφια Ησαΐας 60[ξ΄]:1-3,14:

«[1]ΣΗΚΩ, φωτίζου· επειδή, το φως σου ήρθε, και η δόξα τού Κυρίου ανέτειλε επάνω σου. [2]Επειδή, δες, σκοτάδι θα σκεπάσει τη γη, και παχύ σκοτάδι τα έθνη· επάνω, όμως, σε σένα θα ανατείλει ο Κύριος, και η δόξα του θα φανερωθεί επάνω σου. [3]Και τα έθνη θάρθουν στο φως σου, και οι βασιλιάδες στη λάμψη τής ανατολής σου …

[14]***Και τα παιδιά εκείνων που σε λύπησαν, θάρθουν σε σενα με υπόκλιση· και όλοι όσοι σε καταφρόνησαν, θα προσκυνήσουν τα πέλματα των ποδιών σου· και θα σε ονομάζουν: Η πόλη τού Κυρίου, Η Σιών τού Αγίου τού Ισραήλ.»***

Εδάφια 25,26: ***«[25]Και οι πυλώνες της δεν θα κλειστούν την ημέρα· επειδή, νύχτα δεν θα υπάρχει εκεί. [26]Και σ' αυτή θα φέρνουν τη δόξα και την τιμή των εθνών.»***

Εξήγηση εδαφίων 25 και 26

Ας διαβάσουμε το εδάφιο Ησαΐας 60[ξ΄]:11:

«Και οι πύλες σου θα είναι πάντοτε ανοιχτές· δεν θα κλειστούν, ημέρα και νύχτα, για να οδηγούν μέσα σε σένα τις δυνάμεις των εθνών, και να φέρνονται μέσα οι βασιλιάδες τους.»

Εδάφιο 27: ***«[α]Και μέσα σ' αυτή δεν θα μπει τίποτε που μολύνει και προξενεί βδέλυγμα, και ψέμα· [β]αλλά, μονάχα οι γραμμένοι μέσα στο βιβλίο τής ζωής τού Αρνίου.»***

Εξήγηση εδαφίου 27[α]

«[α]Και μέσα σ' αυτή δεν θα μπει τίποτε που μολύνει και προξενεί βδέλυγμα, και ψέμα·»

Αυτό το εδάφιο είναι παρόμοιο με το εδάφιο 8. Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση εκείνου του εδαφίου. Και, πάλι, ο Ησαΐας είπε κάτι παρόμοιο. Ας διαβάσουμε το εδάφιο Ησαΐας 60[ξ]:21:

«Και ο λαός σου, [θα είναι] όλοι δίκαιοι· θα κληρονομήσουν τη γη για πάντα, ο κλάδος τού φυτέματός μου, το έργο των χεριών μου, για να δοξάζομαι.»

Εξήγηση εδαφίου 27^{β}

«^{β}αλλά, μονάχα οι γραμμένοι μέσα στο βιβλίο τής ζωής τού Αρνίου.»

Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 20[κ΄]:12.

Κεφάλαιο Είκοσι Δύο

Εδάφιο 1: ***«[α]Και μου έδειξε έναν καθαρό ποταμό με νερό τής ζωής, λαμπερόν σαν κρύσταλλο, [β]που έβγαινε από τον θρόνο τού Θεού και του Αρνίου.»***

Εξήγηση εδαφίου 1[α]

«[α]Και μου έδειξε έναν καθαρό ποταμό με νερό τής ζωής, λαμπερόν σαν κρύσταλλο,»

Τι αντιπροσωπεύει ο ποταμός με το νερό της ζωής;
Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 7[ζ΄]:17[β], έγραψα (μπλε χρώμα):

Για να προσδιορίσουμε τις ***«ζωντανές πηγές»*** ή τις ***«πηγές»*** του ***«νερού της ζωής»***, πρώτα θα πρέπει να καταλάβουμε τι συμβολίζει το ***«νερό της ζωής»***.

Τι συμβολίζει το νερό της ζωής;
Στα εδάφια Ιωάννης 4[δ΄]:10-14 διαβάζουμε:

«[10]Ο Ιησούς αποκρίθηκε και της είπε: Αν ήξερες τη δωρεά τού Θεού, και ποιος είναι αυτός που σου λέει: Δος μου να πιω, εσύ θα ζητούσες απ' αυτόν, και θα σου έδινε το ζωντανό νερό. [11]Η γυναίκα λέει σ' αυτόν: Κύριε, ούτε δοχείο άντλησης έχεις, και το πηγάδι είναι βαθύ· από πού, λοιπόν, έχεις το ζωντανό νερό; [12]Μήπως εσύ είσαι μεγαλύτερος από τον πατέρα μας, τον Ιακώβ, που μας

έδωσε το πηγάδι, και ήπιε απ' αυτό αυτός, και οι γιοι του, και τα ζωντανά του; [13]***Ο Ιησούς αποκρίθηκε και της είπε: Καθένας που πίνει από τούτο το νερό, θα διψάσει ξανά·*** [14]***όποιος, όμως, πιει από το νερό που εγώ θα του δώσω, δεν θα διψάσει στον αιώνα· αλλά, το νερό που θα δώσω σ' αυτόν, θα γίνει μέσα του πηγή νερού, που θα αναβλύζει σε αιώνια ζωή.»***

Στα εδάφια Ιωάννης 7[ζ΄]:38,39, ο Ιησούς είπε:

«όποιος πιστεύει σε μένα, όπως είπε η γραφή, ποτάμια από ζωντανό νερό θα ρεύσουν από την κοιλιά του. (Αυτό το έλεγε για το Πνεύμα, που επρόκειτο να παίρνουν αυτοί που πιστεύουν σ' αυτόν· επειδή, δεν ήταν ακόμα [δοσμένο το] Άγιο Πνεύμα· για τον λόγο ότι, ο Ιησούς δεν είχε ακόμα δοξαστεί).»

Από τα παραπάνω εδάφια, μαθαίνουμε ότι ο συμβολικός όρος ***«το νερό της ζωής»*** αναφέρεται **στο Άγιο Πνεύμα!** Αυτή η αλήθεια μας βοηθάει να καταλάβουμε το εδάφιο Αποκάλυψις 22[κβ΄]:1. Εκεί λέει,

«Και μου έδειξε έναν καθαρό ποταμό με νερό τής ζωής, λαμπερόν σαν κρύσταλλο, που έβγαινε από τον θρόνο τού Θεού και του Αρνίου.»

Εξήγηση εδαφίου 1[β]

«[β]***που έβγαινε από τον θρόνο τού Θεού και του Αρνίου.»***

Ένας περίεργος ενικός αριθμός

Στο παραπάνω εδάφιο, παρατηρούμε ότι η λέξη ***«θρόνος»*** βρίσκεται στον ενικό αριθμό.

Δεν θα έπρεπε να ήταν στον πληθυντικό αριθμό εφόσον αναφέρεται στον *«Θεό»* και στον *«Χριστό»*;
Εάν ο Πατέρας και ο Υιός ήταν δύο διαφορετικοί Θεοί, τότε ναι, το παραπάνω εδάφιο θα έλεγε, ***«από τους θρόνους τού Θεού και του Αρνίου»***. Όμως, η Αληθινή Θεότητα της Αγίας Γραφής αποτελείται από τον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα. Καθώς η Θεϊκή φύση ανήκει και στα Τρία Πρόσωπα της Θεότητας, μετέχουν εξίσου στα πάντα, περιλαμβανομένου και του θρόνου. Μερικά από τα πράγματα στα οποία μετέχουν είναι: Το Όνομα, η ευλογία, η τιμή, η κυριαρχική εξουσία και η λατρεία. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα εδάφια που ακολουθούν:

Ματθαίος 28[κη΄]:19
«Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος,»

Στο παραπάνω εδάφιο, συναντούμε αυτόν τον περίεργο ενικό αριθμό, ξανά. Δεν λέει ***«ονόματα»***!

Αποκάλυψις 5[ε΄]:13
«Και κάθε κτίσμα που είναι μέσα στον ουρανό, κι επάνω στη γη, και κάτω από τη γη, και όσα είναι μέσα στη θάλασσα, και όλα όσα είναι μέσα σ' αυτά, άκουσα ότι έλεγαν: Σ' αυτόν που κάθεται επάνω στον θρόνο, και στο Αρνίο, ας είναι η ευλογία και η τιμή και η δόξα και η κυριαρχική εξουσία στους αιώνες των αιώνων.»

Από το παραπάνω εδάφιο βλέπουμε, για μια ακόμη φορά, ότι ο Ιησούς είναι Ένας από την Αληθινή Θεότητα Γιαχβέ.

Εάν δεν ήταν, ο Θεός δεν θα μοιραζόταν ***«δόξα»*** Του μ' Αυτόν διότι, στο εδάφιο Ησαΐας 42[μβ΄]:8, είπε:

«Εγώ *εί-μαι* ***ο Κύριος*** (κείμενο: Γιαχβέ)***· αυτό είναι το όνομά μου· και δεν θα δώσω τη δόξα μου σε άλλον ….»***

Αποκάλυψις 20[κ΄]:6
«Μακάριος και άγιος όποιος έχει μέρος στην πρώτη ανάσταση· επάνω σ' αυτούς ο δεύτερος θάνατος δεν έχει εξουσία, αλλά θα είναι ιερείς τού Θεού και του Χριστού, και θα βασιλεύσουν μαζί του *για* ***1.000 χρόνια.»***

Από το παραπάνω εδάφιο, αντιλαμβανόμαστε, για μια ακόμη φορά, ότι ο Ιησούς είναι Ένας από την Αληθινή Θεότητα της Γραφής. Παρακαλώ, θυμηθείτε ότι το έργο των ιερέων είναι να λατρεύουν τον Θεό. Και στο παραπάνω εδάφιο παρατηρούμε ότι **οι ιερείς του Θεού είναι <u>και ιερείς του Χριστού</u>!** Σε δοξάζω Ιησού!

Εδάφιο 2: ***«Στο μέσον τής πλατείας της, και του ποταμού, από εδώ και από εκεί,*** *[ήταν]* ***το δέντρο τής ζωής, που φέρνει δώδεκα καρπούς, κάνοντας κάθε έναν μήνα τον καρπό του· και τα φύλλα τού δέντρου*** *[είναι]* ***για θεραπεία των εθνών.»***

Εξήγηση εδαφίου 2
Είναι το *«δέντρο της ζωής»* ένα πραγματικό δέντρο ή είναι συμβολικό;
Είναι και τα δύο, και πραγματικό και συμβολικό.

Πως μπορεί να είναι πραγματικό;
Από το εδάφιο Γένεσις 2[β΄]:9, μαθαίνουμε ότι μεταξύ των δέντρων που έφτιαξε ο Θεός, υπήρχε και ένα που ονομαζόταν ***«το δέντρο της ζωής»***. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

Γένεσις 2[β΄]:9
«Και ο Κύριος ο Θεός έκανε να βλαστήσει από τη γη κάθε δέντρο ωραίο στην όραση, και καλό στη γεύση· και το δέντρο τής ζωής στο μέσον του παραδείσου, ….»

Όταν ο Αδάμ και η Εύα παράκουσαν τον Θεό, Εκείνος τους έδιωξε από τον κήπο **για να μη φάνε από το *«δέντρο της ζωής»* και ζήσουν για πάντα**. Και μάλιστα, έβαλε τα χερουβίμ ***«για να φυλάττουν τον δρόμο τού δέντρου τής ζωής»***. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Γένεσις 3[γ΄]:22-24
«[22]Και ο Κύριος ο Θεός είπε: Δέστε, ο Αδάμ έγινε σαν ένας από μας, στο να γνωρίζει το καλό και το κακό· και τώρα μήπως απλώσει το χέρι του και πάρει από το δέντρο τής ζωής και φάει, και ζήσει αιώνια· [23]γι' αυτό, ο Κύριος ο Θεός τον έβγαλε έξω από τον παράδεισο της Εδέμ, για να εργάζεται τη γη από την οποία πάρθηκε. [24]Και έδιωξε τον Αδάμ· και στα ανατολικά τού παραδείσου της Εδέμ έβαλε τα Χερουβείμ, και τη ρομφαία τη φλόγινη, την περιστρεφόμενη, για να φυλάττουν τον δρόμο τού δέντρου τής ζωής.»

Από τα παραπάνω εδάφια, αντιλαμβανόμαστε ότι ο Θεός είχε δημιουργήσει **ένα πραγματικό δέντρο** το οποίο ονόμασε ***«το δέντρο της ζωής»***.

Όταν όλα τα πράγματα γίνουν καινούργια, θα ξαναδημιουργήσει ο Θεός το *«δέντρο της ζωής»*;
Η απάντησή μου είναι **«Ναι!»** Ο λόγος που δίνω αυτή την απάντηση, είναι το γεγονός ότι το εδάφιο Πράξεις 3[γ΄]:21, λέει ότι στο μέλλον, θα έλθει ο καιρός ***«της αποκαταστάσεως πάντων»*!** Και η λέξη ***«πάντα»*** σημαίνει ***«όλα»***! Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

Πράξεις 3[γ΄]:21
«τον οποίον πρέπει να δεχθή ο ουρανός μέχρι των καιρών της αποκαταστάσεως πάντων, όσα ελάλησεν ο Θεός απ' αιώνος διά στόματος πάντων των αγίων αυτού προφητών.» (Βάμβας)

Πως μπορεί να είναι συμβολικό;
Σαν ένα σύμβολο, το ***«δέντρο της ζωής»*** αναφέρεται σ' Εκείνον που είναι η Αιώνια Ζωή (Ιωάννης 11[ια΄]:25) και ο Οποίος δίνει αιώνια ζωή σε όλους εκείνους που πιστεύουν και ομολογούν με το στόμα τους ότι Αυτός είναι ο ***«Κύριος»*** των εδαφίων Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13,14 το Όνομα του Οποίου πρέπει να επικαλεστούν για να σωθούν.

Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 2[β΄]:7^{β}, έγραψα (μπλε χρώμα):

Τι εννοεί ο Ιησούς όταν λέει, *«Σ' αυτόν που νικάει, θα του δώσω να φάει από το ξύλο τής ζωής»*;
Αφού αυτός που νικάει είναι εκείνος που πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού, τα λόγια, ***«θα του δώσω να φάει από το ξύλο τής ζωής, που είναι στο μέσον τού παραδείσου τού Θεού»***, επαναλαμβάνουν **την υπόσχεση του ευαγγελίου** της σωτηρίας που κήρυξε ο ίδιος ο Ιησούς στο Ιωάννης 3[γ΄]:16. Εκεί λέει ότι όποιος πιστεύει στον **μονο-**

γενή (όχι στον μονόκτιστο) **Υιό του Θεού, έχει αιώνια ζωή.** Το δε ότι αναφέρεται στο ***«ξύλο*** (δηλαδή, **στο δένδρο**) ***της ζωής, που είναι στο μέσον τού παραδείσου τού Θεού»,*** μας θυμίζει το Γένεσις 2[β΄]:9 και 3[γ΄]:22. Άρα, ***«το ξύλο της ζωής»***, απλούστατα, συμβολίζει τον Ιησού ο Οποίος είναι **η Αιώνια Ζωή** και ο Οποίος θα δώσει αιώνια ζωή σε όλους εκείνους που θα πιστέψουν σ' Αυτόν. Και ας μη ξεχάσουμε ότι Αυτός **έχει την δύναμη** να δώσει αιώνια ζωή σ' εκείνους που θα πιστέψουν σ' Αυτόν διότι, σύμφωνα με το Α΄ Ιωάννου 5 [ε΄]:20, **Αυτός είναι ο Αληθινός Θεός και η Ζωή η αιώνιος**.

Ο απόστολος Ιωάννης συμφωνεί απόλυτα με την παραπάνω μαρτυρία διότι έγραψε ότι, ***«Εκείνος που έχει τον Υιό, έχει τη ζωή· εκείνος που δεν έχει τον Υιό τού Θεού, τη ζωή δεν έχει.»*** (Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:12).

Παρακαλώ σημειώστε: Ο αναγνώστης πρέπει πάντα να θυμάται ότι ο Βιβλικός τίτλος **«Υιός του Θεού»**, απαιτεί **Θεότητα** (Ιωάννης 5[ε΄]:18) και ότι αυτός ήταν ο κύριος λόγος για τον οποίον σταύρωσαν τον Ιησού για βλασφημία (Ματθαίος 26[κστ΄]:63-66). Άρα, το Βιβλικό ευαγγέλιο της σωτηρίας **απαιτεί από κάποιον να πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο μονογενής Υιός του Θεού**, ένας τίτλος που αποκαλύπτει ότι **Αυτός είναι από τη φύση Του Θεός,** ότι η ουσία Του είναι όμοια με την ουσία του Πατέρα Του, **προκειμένου να έχει αιώνια ζωή** ή, με άλλα λόγια, για να μπορέσει ***«να φάει από το ξύλο*** (το δένδρο) ***τής ζωής»*****!**

Τι εννοούν τα λόγια, *«που φέρνει δώδεκα καρπούς κάνοντας κάθε έναν μήνα τον καρπό του· και τα φύλλα τού δέντρου [είναι] για θεραπεία των εθνών»*;

Εννοούν ότι αυτό το ***«δέντρο»*** που θα είναι στη μέση της πλατείας της ***«Πόλης»*** του Θεού, δεν θα είναι σαν τα άλλα δέντρα που παράγουν καρπό μόνο μια φορά τον χρόνο. Το γεγονός ότι αυτό το συμβολικό ***«δέντρο»*** θα παράγει καρπό δώδεκα φορές τον χρόνο, σημαίνει ότι μέσα στη ***«Πόλη»*** του Θεού, θα υπάρχει **αφθονία ζωής!** Στο εδάφιο Ιωάννης 10[ι΄]:10, ο Κύριος Ιησούς είπε, ***«Ο κλέφτης δεν έρχεται, παρά για να κλέψει, να σφάξει και να εξολοθρεύσει· εγώ ήρθα για να έχουν ζωή, και να την έχουν με αφθονία.»***

Από όλα τα παραπάνω, αντιλαμβανόμαστε ότι αφού το συμβολικό ***«δέντρο της ζωής»*** παράγει συμβολικό ***«καρπό»***, ο οποίος αναφέρεται στην αιώνια ζωή, και συμβολικά ***«φύλλα»***, τα οποία είναι για τη θεραπεία των εθνών, είναι και αυτό ένα σύμβολο **ζωής και θεραπείας!**

Πως θα θεραπευθούν τα έθνη;
Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 21[κα΄]:24, έγραψα (μπλε χρώμα):

Τα έθνη, που κάποτε δεν της έδωσαν σημασία, δεν την τίμησαν, την απεχθάνονταν και την καταδίωκαν, τότε, θα περπατούν στο φως της, το οποίο θα είναι το φως του Θεού που κατοικεί μέσα της, και θα την τιμήσουν!

Όλα τα έθνη θα βαδίσουν κάτω από τη καθοδήγηση της Νύφης του Χριστού, και θα θεραπευθούν! Και, ω Κύριέ μου, χρειάζονται τόση θεραπεία!

Εδάφια της Παλαιάς Διαθήκης που είναι παρόμοια με το περιεχόμενο των εδαφίων 1 και 2 τούτου του κεφαλαίου,

είναι τα εδάφια Ιεζεκιήλ 47[μδ΄]:1-12. Εδώ, ας διαβάσουμε το εδάφιο 12:

«Και κοντά στον ποταμό, επάνω στην όχθη του, από εδώ και από εκεί, θα μεγαλώνουν δέντρα κάθε είδους, για τροφή, που τα φύλλα τους δεν θα μαραίνονται, και ο καρπός τους δεν θα εκλείψει· νέος καρπός θα γεννιέται σε κάθε έναν μήνα, επειδή, τα νερά του βγαίνουν από το αγιαστήριο· και ο καρπός τους θα είναι για τροφή, και το φύλλο τους για γιατρειά.»

Εδάφια 3,4: ***«[3]Και δεν θα υπάρχει κανένα ανάθεμα πλέον· και ο θρόνος τού Θεού και του Αρνίου θα είναι μέσα σ' αυτή· και οι δούλοι του θα τον λατρεύσουν. [4]Και θα δουν το πρόσωπό του, και το όνομά του θα είναι επάνω στα μέτωπά τους.»***

Εξήγηση εδαφίων 3 και 4

Όταν ο Θεός κάνει καινούργια τα πάντα και ο ίδιος μαζί το Αρνίο κατοικίσουν με τους ανθρώπους, ***«δεν θα υπάρχει κανένα ανάθεμα πλέον»***. Τότε, οι δούλοι Του που θα Τον λατρεύουν ***«θα δουν το πρόσωπό του»*** και το ***«όνομά του θα είναι επάνω στα μέτωπά τους»*** σαν σημάδι ότι είναι λαός Του και ***«νικητές»***. (Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση των εδαφίων Αποκάλυψις 14[ιδ΄]:1^{β} και 3[γ΄]:12^{δ}.)

Η υπόσχεση να ***«δουν το πρόσωπό του»*** δεν είναι καινούργια. Ο Κύριος Ιησούς, ο απόστολος Παύλος και ο απόστολος Ιωάννης είχαν μιλήσει γι' αυτή. Ας διαβάσουμε τα λόγια τους:

Στο εδάφιο Ματθαίος 5[ε΄]:8, ο Ιησούς είπε,

«Μακάριοι οι καθαροί στην καρδιά· επειδή, αυτοί θα δουν τον Θεό.»

Στο εδάφιο Α΄ Κορινθίους 13[ιγ΄]:12, ο Παύλος έγραψε,

«Επειδή, τώρα βλέπουμε** [σαν] **μέσα από** [ένα θαμπό] **κάτοπτρο, με τρόπο αινιγματώδη, τότε όμως** [θα βλέπουμε] **πρόσωπο προς πρόσωπο· τώρα γνωρίζω κατά μέρος, τότε όμως θα γνωρίσω καθώς και γνωρίστηκα.»

Στο εδάφιο Α΄ Ιωάννου 3[γ΄]:2, ο Ιωάννης είπε,

«Αγαπητοί, τώρα είμαστε παιδιά τού Θεού· κι ακόμα δεν φανερώθηκε τι πρόκειται να είμαστε· γνωρίζουμε, όμως, ότι, όταν φανερωθεί, θα είμαστε όμοιοι μ' αυτόν· επειδή θα τον δούμε καθώς είναι.»

Εδάφιο 5: ***«Και νύχτα δεν θα υπάρχει εκεί· και δεν έχουν ανάγκη από λύχνο και φως τού ήλιου, επειδή ο Κύριος ο Θεός τούς φωτίζει· και θα βασιλεύσουν στους αιώνες των αιώνων.»***

Εξήγηση εδαφίου 5

Αυτό το εδάφιο είναι απλό. Δεν χρειάζεται εξήγηση. Είναι όμοιο με το εδάφιο Αποκάλυψις 21[κα΄]:23.

Εδάφιο 6: ***«[α]ΚΑΙ μου είπε: Αυτά τα λόγια** [είναι] **πιστά και αληθινά· [β]και ο Κύριος ο Θεός των αγίων προφητών έστειλε τον άγγελό του, για να δείξει στους δούλους του τα όσα πρέπει να γίνουν γρήγορα.»***

Εξήγηση εδαφίου 6^{α}

«^{α}ΚΑΙ μου είπε: Αυτά τα λόγια [είναι] πιστά και αληθινά·»

Τα παραπάνω λόγια είναι απλά· είναι παρόμοια με τα εδάφια Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:9 και 21[κα΄]:5.

Εξήγηση εδαφίου 6^{β}

«^{β}και ο Κύριος ο Θεός των αγίων προφητών έστειλε τον άγγελό του, για να δείξει στους δούλους του τα όσα πρέπει να γίνουν γρήγορα.»

Τα λόγια, ***«ο Κύριος ο Θεός των αγίων προφητών έστειλε τον άγγελό του»*** αποδεικνύουν, για άλλη μια φορά, ότι **ο Ιησούς είναι Θεός!**

Με ποιο τρόπο αποδεικνύεται;
Παρακαλώ δώστε προσοχή στα εδάφια που ακολουθούν:

Στο εδάφιο Αποκάλυψις 1[α΄]:1, διαβάζουμε:

«Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ του Ιησού Χριστού, που έδωσε σ' αυτόν ο Θεός, για να δείξει στους δούλους του, εκείνα που σύντομα πρέπει να γίνουν· και τα φανέρωσε, στέλνοντας με τον άγγελό του στον δούλο του τον Ιωάννη·»

Στο παραπάνω εδάφιο, βλέπουμε ότι ήταν ο Ιησούς που έστειλε τον άγγελό Του στον Ιωάννη· όμως, το εδάφιο 6^{β} λέει ότι ήταν ο ***«ο Κύριος ο Θεός των αγίων προφητών»*** που ***«έστειλε τον άγγελό του»*****!** Άρα, ο Ιησούς είναι ***«ο Κύριος ο Θεός των αγίων προφητών»*****!**

Υπάρχει άλλο εδάφιο που να αποδεικνύει την παραπάνω διδασκαλία;
Ναι, υπάρχει! Στο εδάφιο Αποκάλυψις 22[κβ΄]:16, διαβάζουμε τη μαρτυρία του Ίδιου του Ιησού. Είπε,

«Εγώ, ο Ιησούς, έστειλα τον άγγελό μου για να δώσει σε σας μαρτυρία γι' αυτά, στις εκκλησίες· εγώ είμαι η ρίζα και το γένος τού Δαβίδ, το αστέρι, το λαμπερό και πρωινό.»

Ποια σύνδεση υπάρχει μεταξύ του Ιησού και των προφητών της Παλαιάς Διαθήκης;
Ο απόστολος Πέτρος είπε ότι ήταν ***«το Πνεύμα του Χριστού»*** που εργαζόταν μέσα στους προφήτες! Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

Α΄ Πέτρου 1[α΄]:10,11
«[10]***για την οποία σωτηρία αναζήτησαν με επιμέλεια και ερεύνησαν οι προφήτες, που προφήτευσαν για τη χάρη, που*** ***[επρόκειτο νάρθει]*** ***σε σας·*** [11]***ερευνώνας, σε ποια περίσταση και σε ποιον καιρό φανέρωνε το Πνεύμα τού Χριστού που ήταν μέσα τους, όταν από πριν έδινε μαρτυρία για τα παθήματα του Χριστού, και τις δόξες ύστερα απ' αυτά·»***

Με αυτά τα λόγια, ο απόστολος Πέτρος ταυτίζει ***«το Πνεύμα του Χριστού»*** με το ***«Άγιο Πνεύμα»*** διότι, στο εδάφιο Β΄ Πέτρου 1[α΄]:21, έγραψε ότι οι προφητείες δοθήκανε στους προφήτες από το ***«Άγιο Πνεύμα»*****!** Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«Επειδή, δεν ήρθε ποτέ προφητεία από θέλημα ανθρώπου, αλλά, οδηγούμενοι από το Άγιο Πνεύμα, μίλησαν οι άγιοι άνθρωποι του Θεού.»

Από όλα τα παραπάνω συμπεραίνουμε, για μια ακόμα φορά, ότι ο Ιησούς είναι Θεός. Ας δοξασθεί το Όνομά Του!

Εδάφιο 7: ***«Δέστε, έρχομαι γρήγορα· μακάριος όποιος τηρεί τα λόγια τής προφητείας αυτού τού βιβλίου.»***

Εξήγηση εδαφίου 7

Αυτό το εδάφιο είναι απλό δεν χρειάζεται εξήγηση. Παρόμοια εδάφια είναι:

Αποκάλυψις 3[γ΄]:11
«Πρόσεξε, έρχομαι γρήγορα· κράτα εκείνο που έχεις, για να μη λάβει κανένας το στεφάνι σου.»

Αποκάλυψις 22[κβ΄]:12
«Και δέστε, έρχομαι γρήγορα· και ο μισθός μου [είναι] μαζί μου, για να αποδώσω σε κάθε έναν όπως θα είναι το έργο του.»

Αποκάλυψις 22[κβ΄]:20
«Λέει αυτός που δίνει μαρτυρία σ' αυτά: Ναι, έρχομαι γρήγορα. Αμήν. Ναι, έλα, Κύριε Ιησού.»

Εδάφια 8,9: ***«[8]Και εγώ ο Ιωάννης [είμαι] αυτός που [τα] είδα αυτά και [τα] άκουσα· και όταν [τα] άκουσα και [τα] είδα, έπεσα να προσκυνήσω μπροστά από τα πόδια τού αγγέλου, που μου [τα] έδειχνε αυτά. [9]Και μου λέει: Πρόσεχε, μη [το κάνεις αυτό]· επειδή, εγώ είμαι σύν-***

δουλός σου, και των αδελφών σου των προφητών, κι αυτών που τηρούν τα λόγια αυτού τού βιβλίου· τον Θεό προσκύνησε.»

Εξήγηση εδαφίων 8 και 9

Αυτά τα εδάφια είναι όμοια με το εδάφιο Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:10α. Είναι πολύ σημαντικό να διαβάσετε την εξήγηση αυτού του εδαφίου.

Εδάφιο 10: ***«Και μου λέει: Μη σφραγίσεις τα λόγια τής προφητείας αυτού τού βιβλίου· επειδή, ο καιρός είναι κοντά.»***

Εξήγηση εδαφίου 10

Στο εδάφιο Δανιήλ 8[η΄]:26, στον Δανιήλ ειπώθηκε, ***«… σφράγισε την όραση, επειδή είναι για πολλές ημέρες.»***

Εδώ, η διαταγή είναι, ***«Μη σφραγίσεις τα λόγια τής προφητείας αυτού τού βιβλίου· επειδή, ο καιρός είναι κοντά.»***

Από τη παραπάνω σύγκριση, αντιλαμβανόμαστε ότι ο καιρός είναι πραγματικά κοντά!

Εδάφια 11,12: ***«[11]Όποιος αδικεί, ας αδικήσει ακόμα· και όποιος είναι μολυσμένος, ας μολυνθεί ακόμα· και ο δίκαιος ας γίνει ακόμα [πιο] δίκαιος, και ο άγιος ας γίνει ακόμα [πιο] άγιος. [12]Και δέστε, έρχομαι γρήγορα· και ο μισθός μου [είναι] μαζί μου, για να αποδώσω σε κάθε έναν όπως θα είναι το έργο του.»***

Εξήγηση εδαφίων 11 και 12

Στο εδάφιο 11, τα λόγια του Κυρίου Ιησού δείχνουν προς μια προσωπική ευθύνη και ελευθερία εκλογής. Άσε τον κάθε άνθρωπο νε γίνει αυτό που επιθυμεί. Όταν επιστρέψει ο Ιησούς, θα πληρώσει τον καθένα ανάλογα με του έργο του/της (εδάφιο 12).

Ένα παρόμοιο εδάφιο από τη Παλαιά Διαθήκη είναι το Ησαΐας 40[μ΄]:10. Εκεί λέει:

«Δέστε, ο Κύριος ο Θεός θάρθει με δύναμη, και ο βραχίονάς του θα εξουσιάζει γι' αυτόν· δέστε, ο μισθός του** [είναι] **μαζί του, και η αμοιβή του μπροστά του.»

Εδάφιο 13: ***«Εγώ είμαι το Α και το Ω, αρχή και τέλος, ο πρώτος και ο τελευταίος.»***

Εξήγηση εδαφίου 13

Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:8^{α}, έγραψα (μπλε χρώμα):

«Εγώ είμαι το Α και το Ω, η αρχή και τέλος, λέει ο Κύριος»

Εδώ, ο Ομιλητής συστήνεται ως «***το Α και το Ω, η αρχή και τέλος»***. Καθώς το Άλφα (Α) είναι το πρώτο γράμμα της Ελληνικής Αλφαβήτου και το Ωμέγα (Ω) είναι το τελευταίο, ο παραπάνω τίτλος αποκαλύπτει ότι ο Κύριος, η Θεότητα ΓΧΒΧ (Γιαχβέ), είναι ***«ο Πρώτος και ο Τελευταίος»*** (Ησαΐας 41[μα΄]:4· 44[μδ΄]:6).

Τίτλοι όπως «***το Α και το Ω***», «***η αρχή και τέλος***» και «***ο Πρώτος και ο Τελευταίος***», είναι μοναδικοί διότι **είναι αδύνατον να έχουμε δύο οι οποίοι είναι «*το Α και το Ω*», «*η αρχή και τέλος*»** και **«*ο Πρώτος και ο Τελευταίος*».**

Είναι ο Ιησούς «*το Α και το Ω*», «*η αρχή και τέλος*» και «ο Πρώτος και ο Τελευταίος»;
Βεβαίως! Ο Ιησούς ισχυρίζεται ότι αυτοί οι **μοναδικοί και αποκλειστικοί τίτλοι οι οποίοι απαιτούν Θεότητα, του ανήκουν!** Στην Αποκάλυψη 1[α΄]:17 είπε, ***«εγώ είμαι ο πρώτος και ο τελευταίος»*** και στην Αποκάλυψη 22[κβ΄]: 12-16 είπε, ***«… [13]Εγώ είμαι το Α και το Ω, αρχή και τέλος, ο πρώτος και ο τελευταίος ... [16]Εγώ, ο Ιησούς ….»*** Επομένως, είναι εντελώς φανερό ότι ο Ιησούς είναι Ένας από την Αληθινή Θεότητα **ΓΧΒΧ** (Γιαχβέ)!

Εδάφια 14,15: ***«[14]Μακάριοι αυτοί που πράττουν τις εντολές του, για να έχουν εξουσία επάνω στο δέντρο τής ζωής, και να μπουν διαμέσου των πυλώνων μέσα στην πόλη. [15]Έξω, όμως, είναι τα σκυλιά και οι μάγοι και οι πόρνοι και οι φονιάδες και οι ειδωλολάτρες, και κάθε ένας που αγαπάει και πράττει το ψέμα.»***

Εξήγηση εδαφίων 14 και 15
Στο εδάφιο 14, ο Κύριος Ιησούς μας λέει ότι εκείνοι που πράττουν τις εντολές Του θα μπουν μέσα στη ***«Πόλη»*** και θα απολαύσουν αιώνια ζωή, ενώ στο εδάφιο 15, μας λέει ποιοι δεν θα μπουν! Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 21[κα΄]:8.

Μήπως τα λόγια, *«Μακάριοι αυτοί που πράττουν τις εντολές του»*, εννοούν ότι οι πραγματικά αναγεννημένοι

Χριστιανοί είναι υποχρεωμένοι να τηρούν τον Νόμο της Παλαιάς Διαθήκης;
Όχι, δεν εννοούν αυτό! Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:17.

Εδάφιο 16: ***«[α]Εγώ, ο Ιησούς, έστειλα τον άγγελό μου για να δώσει σε σας μαρτυρία γι' αυτά, στις εκκλησίες· [β]εγώ είμαι η ρίζα και το γένος τού Δαβίδ, το αστέρι, το λαμπερό και πρωινό.»***

Εξήγηση εδαφίου 16[α]
«[α]Εγώ, ο Ιησούς, έστειλα τον άγγελό μου για να δώσει σε σας μαρτυρία γι' αυτά, στις εκκλησίες·»

Παρακαλώ διαβάστε την εξήγηση του εδαφίου 6[β].

Εξήγηση εδαφίου 16[β]
«[β]εγώ είμαι η ρίζα και το γένος τού Δαβίδ, το αστέρι, το λαμπερό και πρωινό.»

Εδώ, ο Κύριος Ιησούς συστήνεται ως ***«η ρίζα και το γένος τού Δαβίδ»*** (επίσης, παρακαλώ διαβάστε τα εδάφια Αποκάλυψις 5[ε΄]:5,6). Αυτή η δήλωση του Κυρίου είναι πολύ σπουδαία διότι, σύμφωνα με τις προφητείες, ο Αληθινός Μεσσίας έπρεπε να έλθει από μια ειδική γενεαλογική γραμμή: Έπρεπε να ήταν απόγονος του Βασιλιά Δαυίδ, **του γιου του Ιεσσαί**. Και ο Ιησούς εκπλήρωσε αυτή την ειδική απαίτηση! Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα επόμενα εδάφια:

Ησαΐας 11[ια΄]:1,2
«[1]ΚΑΙ θα βγει ράβδος από τον κορμό τού Ιεσσαί, και κλάδος θα ανέβει από τις ρίζες του· [2]και το πνεύμα τού Κυρίου θα αναπαυθεί επάνω του, πνεύμα σοφίας και σύνεσης, πνεύμα βουλής και δύναμης, πνεύμα γνώσης και φόβου τού Κυρίου·»

Ησαΐας 11[ια΄]:10
«Και κατά την ημέρα εκείνη, προς τη ρίζα του Ιεσσαί, η οποία θα στέκεται σημαία των λαών, σ' αυτόν θα προστρέξουν τα έθνη, και η ανάπαυσή του θα είναι δόξα.»

Ματθαίος 1[α΄]:6,16
«και ο Ιεσσαί γέννησε τον Δαβίδ, τον βασιλιά. Και ο βασιλιάς Δαβίδ γέννησε τον Σολομώντα από τη [γυναίκα] τού Ουρία … και ο Ιακώβ γέννησε τον Ιωσήφ, τον άνδρα τής Μαρίας, από την οποία γεννήθηκε ο Ιησούς, που λέγεται Χριστός.»

Για μια πλήρη αναφορά της γενεαλογίας του Χριστού, παρακαλώ διαβάστε τα εδάφια Ματθαίος 1[α΄]:1-16. Επίσης, διαβάστε τα λόγια του Ιησού από τα εδάφια Μάρκος 12 [ιβ΄]:35-37.

Πως είναι δυνατόν να ονομάζεται ο Μεσσίας *«η ρίζα του Δαυίδ»* και *«η ρίζα του ιεσσαί»* τη στιγμή που είναι απόγονός τους;
Διότι ο Ιησούς προ-υπήρχε πολύ πριν γίνει σάρκα! Ήταν ο Αιώνιος Λόγος του Θεού ο Οποίος έχτισε τα πάντα, τα ορατά και τα αόρατα (Ψαλμοί 33[λγ΄]:6· Ιωάννης 1[α΄]:1-3, 14), και έγινε σάρκα για να σώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες τους (Ματθαίος 1[α΄]:21). Γι' αυτό το λόγο, υπήρ-

χε προ του Δαυίδ, προ του Ιεσσαί, και προ του Αβραάμ (Ιωάννης 8[η΄]:58).

Εδάφιο 17: ***«Και το Πνεύμα και η νύφη λένε: Έλα, και όποιος ακούει, ας πει: Έλα· και όποιος διψάει, ας έρθει· και όποιος θέλει, ας παίρνει δωρεάν το νερό τής ζωής.»***

Εξήγηση εδαφίου 17

Στο παραπάνω εδάφιο, ακούμε μια διπλή πρόσκληση: Ακούμε το Πνεύμα και τη Νύφη να λένε στον Ιησού, ***«Έλα»***· και ακούμε τον Ιησού να λέει σ' εκείνους που ***«διψούν»*** και που επιθυμούν να έχουν αιώνια ζωή και να πληρωθούν με το Πνεύμα το Άγιο, ***«έλα»***! Αυτή η πρόσκληση είναι όμοια με εκείνη που έκανε ο Ιησούς σ' εκείνους που «διψούν» στα εδάφια Ιωάννης 7[ζ΄]:37-42. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«[37]Και κατά τη μεγάλη τελευταία ημέρα τής γιορτής, ο Ιησούς στεκόταν, και έκραξε λέγοντας: Αν κάποιος διψάει, ας έρχεται σε μένα, και ας πίνει· [38]όποιος πιστεύει σε μένα, όπως είπε η γραφή, ποτάμια από ζωντανό νερό θα ρεύσουν από την κοιλιά του. [39](Αυτό το έλεγε για το Πνεύμα, που επρόκειτο να παίρνουν αυτοί που πιστεύουν σ' αυτόν· επειδή, δεν ήταν ακόμα [δοσμένο το] Άγιο Πνεύμα· για τον λόγο ότι, ο Ιησούς δεν είχε ακόμα δοξαστεί). [40]Πολλοί, λοιπόν, από το πλήθος, όταν άκουσαν τα λόγια, έλεγαν: Αυτός είναι αληθινά ο προφήτης. [41]Άλλοι έλεγαν: Αυτός είναι ο Χριστός. Άλλοι, όμως, έλεγαν: Μηπως από τη Γαλιλαία έρχεται ο Χριστός; [42]Δεν είπε η γραφή ότι, από το σπέρμα τού Δαβίδ, και από την κωμόπολη Βηθλεέμ, όπου ήταν ο Δαβίδ, έρχεται ο Χριστός;»

Εδάφια 18,19: ***«[18]Επειδή, δίνω μαρτυρία σε καθέναν που ακούει τα λόγια τής προφητείας αυτού τού βιβλίου: Αν κάποιος προσθέσει σ' αυτά, ο Θεός θα προσθέσει σ' αυτόν τις πληγές, που είναι γραμμένες σ' αυτό το βιβλίο. [19]Και αν κάποιος αφαιρέσει από τα λόγια τού βιβλίου τής προφητείας αυτής, ο Θεός θα αφαιρέσει το μέρος του από το βιβλίο τής ζωής, και από την άγια πόλη, και από τους γραμμένους στο βιβλίο αυτό.»***

Εξήγηση εδαφίων 18 και 19

Η προειδοποίηση είναι δυνατή: Μη προσθέσεις τίποτα και μη αφαιρέσεις τίποτα από τούτο το προφητικό βιβλίο γιατί οι συνέπειες θα είναι οικτρές! Εκείνοι που αγαπούν και που εκτιμούν το γεγονός ότι ο Θεός έδωσε αυτό το ωραίο οικογενειακό βιβλίο στον Ιησού, για να δείξει στα παιδιά Του ***«εκείνα που σύντομα πρέπει να γίνουν»*** (Αποκάλυψις 1[α΄]:1), δεν θα αλλάξουν τίποτα!

Εδάφιο 20: ***«Λέει αυτός που δίνει μαρτυρία σ' αυτά: Ναι, έρχομαι γρήγορα. Αμήν. Ναι, έλα, Κύριε Ιησού.»***

Εξήγηση εδαφίου 20

Ο Ιησούς υπόσχεται ότι **θα έλθει γρήγορα!** Και ο Ιωάννης, και όλοι οι πραγματικά αναγεννημένοι Χριστιανοί λένε, ***«Αμήν. Ναι, έλα, Κύριε Ιησού.»***

Εδάφιο 21: ***«Η ΧΑΡΗ τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού*** *[είθε να είναι]* ***μαζί με όλους σας. Αμήν.»***